

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2000

Sărbătoarea sfântului sfințitului mucenic Ignatie

Prin smerenia minții omul înțelege de la Dumnezeu. Domnul scrie ca la sfârșit, iar omul scrie ca el.

Cuvânt dulce Mă dau vouă spre viață. Amin, amin, amin. Eu sunt cărarea și viața celor ce-și pun nădejdea în Mine ca să fie vii de-a pururi, și le descopăr ochii ca să vadă minunile legii Mele, și le opresc pașii de la calea cea rea și le îndulcesc auzul la glasul cuvântului Meu și îi înțeleptesc ca să caute la poruncile Mele și la mărturiile Mele pentru viața cea veșnică a celor ce-și pun nădejdea în Mine. Amin.

Vin în grădină. Cuvânt dulce vin, ca să vă îndulcesc auzul din cuvântul Meu cel dulce, fiilor străjerei ai venirii Mele. O, cât de fericit este omul care Mă așteaptă să vin și să fiu cu el, căci scris este în Scripturi: «Nu este pace fără Domnul». Amin. Vin să suflu peste voi viață, căci cei ce sunt ai Mei sunt fii ai vieții veșnice. Ei se îngrijesc de poruncile Mele mai mult decât de ei, căci David, unsul Meu, așa zice: «Mai mult decât aurul și argintul am iubit poruncile Tale, Doamne. Descoperă ochii mei, și voi cunoaște minunile din legea Ta. Întoarce ochii mei, ca să nu vadă deșertăciunea, și în calea Ta viază-mă, Doamne»; și zicea: «Din zori m-am sculat și am strigat: întru cuvintele Tale am nădăjduit, Doamne. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea!».

O, fiilor, spălați-vă fața și inima și cugetul și trupul și firea cu această apă vie, cu cuvântul Meu. Răcoriți-vă cu el de arșița inimii, căci el este suflarea gurii Mele, adierea cea subțire a vântului prin care Eu, Domnul, Mă arăt celor ce Mă doresc așa cum M-am arătat lui Ilie proorocul când el M-a dorit cerându-Mi să Mă arăt lui. Uitați-vă la fericirea lumii, și uitați-vă și la fericirea voastră, ca să înțelegeți de-a pururi ce este fericirea, și apoi s-o prețuiți. Vin cu ea la voi, ca să vă învăț cu ea, căci Eu sunt părtaș cu cei ce se tem de Mine păzind poruncile Mele cu iubire. Vin cu ea la voi, ca s-o aveți și s-o împărțiți celor ce Mă aleg pe Mine de cărare și de viață, ca să fie vii de-a pururi. Amin. Eu lucrez cu iubire părintească pentru cei ce se așează să se îndrepte pe cărarea Mea, și le spun că David, unsul Meu, căutând spre Mine așa zicea: «Doamne, prin ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea poruncilor Tale, căci eu mai înainte de a fi umilit am greșit. Pentru aceasta cuvântul Tău am păzit». Iată, vin cu viața în mână, ca s-o pun peste cei ce aleg viața, și să-i învăț s-o prețuiască apoi, căci nimeni dacă găsește un mărgăritar de preț nu-l ia să-l arunce la gunoi, ci îl are ca pe cel mai de preț lucru al său.

O, copii din grădină, stau de vorbă cu voi, fiilor. Cum poate să priceapă omul voia lui Dumnezeu?

— Dacă omul se așează în smerenia minții, el se apleacă apoi și ascultă spre voile lui Dumnezeu și se face apoi părtaș cu toți cei ce se tem de Domnul și păzesc poruncile Lui, așa cum spune David proorocul: «Părtaș sunt eu cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, și în calea Ta viază-mă, Doamne». Smerenia minții face loc priceperii de la Dumnezeu, și omul înțelege voia Domnului prin smerenia minții, prin aplecare și prin iubire de frați, de cei ce se tem de Domnul împlinindu-I cuvintele. Amin.

— O, voi, cei ce stați sub învățătura Mea, ieșiți cu ea la lumină și așezați-vă cu ea sfernic luminător peste cei ce se îndreaptă spre cărarea Mea cu voi. Nu uitați nici voi, și nici cei ce se îndreaptă spre calea Mea cu voi să nu uite că această cale este calea cea îngerească, și că voi nu aveți voie să dați decât viață îngerească celor ce caută la voi viață de la Mine. Cel ce nu poate să se așeze întru smerenia minții, acela să nu se apropie de Mine până ce nu se va apleca prin smerenia minții. Amin, amin, amin.

O, mare este acest început pe care trebuie să-l facă cel ce voiește să priceapă voia lui Dumnezeu ca s-o și facă apoi. Smerenia minții este înger tare pentru cel ce apucă pe calea vieții. Ea este cel mai tare sprijin pentru pașii vieții omului mântuit prin moartea Mea pe cruce. Trupul Meu l-am dat omului spre viața lui cea veșnică, și am zis că acela care mănâncă Trupul Meu are viață veșnică, fiindcă se face un trup cu Mine, Cel veșnic. Sângele Meu l-am dat omului spre iertarea și ștergerea păcatelor pe care le-a făcut, și am zis că acela care bea Sângele Meu nu va veni la judecată, fiindcă Eu i-am șters păcatele lui cu Sângele Meu pe cruce curs. Smerenia minții îl aduce pe om la Mine, și Eu Mă dau lui spre iertarea păcatelor și spre viața lui cea veșnică. Smerenia minții îl scapă pe om de îngâmfare, iar cine nu o are pe ea este om îngâmfat, de vreme ce nu o are pe ea. Ea se așează iubire în om, și omul se face prin ea iubire, și mare este acest început în omul care caută împlinirea poruncilor Mele ca să fie viu. Dar va zice omul că o are pe ea și este fără grijă. O, cine este cel ce poate să se oprească din lucrarea ei și să zică apoi că o are pe ea? Ea este îngerul cel neadormit, care se întocmește mereu pe calea vieții omului, căci omul are mereu de înfruntat duhul îngâmfării, care se așează pieziș împotriva smereniei minții. Începutul ei este fără de sfârșit în omul care păzește poruncile Mele făcându-se părtaș cu cel ce le păzește pe ele, temându-se de Mine prin păzirea lor, căci altfel nu are omul temere de Dumnezeu.

Amin, amin zic tuturor celor care ascultă cuvântul Meu din zilele acestea: numai cel ce păzește poruncile Mele, numai acela este cel ce are temere de Dumnezeu, părtaș

făcându-se cu cei ce păzesc poruncile Mele. Amin. Cuvântul Meu este cuvânt dulce. El aduce viață vie în viața omului dacă omul îl ia să-l și împlinească. Fericiți sunt cei ce iau de la Mine cuvântul Meu, cuvântul învățaturii veșnice. În vremea aceasta omul poate lua din gura Mea cuvântul Meu, și apoi să spună cu psalmistul: *«Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea, Doamne»*. În vremea aceasta Eu Însumi dau omului cuvintele Mele, cuvintele vieții, iar omul care se apleacă acum spre smerenia minții, acela se înalță spre cuvintele Mele care se fac miere pentru omul cel smerit cu duhul. În vremea aceasta Eu Însumi port grijă de oile Mele și aduc lor pășune din cer, că am grăit prin prooroci și am zis așa: *«Iată-Mă! Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi priveghea întocmai cum priveghează ciobanul turma lui în zile de vijelie. Eu Însumi voi paște turma Mea și o voi duce la odihnă»*. Amin. Iată, miere și lapte este cuvântul Meu, și cu el Îmi fac pășune pentru oile Mele, căci așa am zis prin prooroci: *«Tresăltați de bucurie, voi, cei care plângeți. Sugeți și vă săturați la pieptul mângâierilor Mele. Sorbiți și desfățați-vă la sânul mării Mele, că Eu, Domnul, vărs fluvii de pace peste Ierusalim, și Îmi dezmiard sugarii de la sânul Meu așa precum mama își mângâie pruncul»*.

Iată, fiilor din grădina din care hrănesc pe cei aplecați spre Mine, iată, în vremea aceasta am făcut din voi cofiță și cănuță pentru cei ce se apleacă să bea apa cuvântului Meu din vremea aceasta. Fluvii de har voiesc să croiesc prin voi peste pământ. Amin. Curând, curând vin cu începutul și cu sfârșitul cărții. Iau de la început și de la sfârșit și împlinesc, căci scris este întru început: *«Un fluviu ieșea din Eden ca să ude grădina, și de acolo se despărțea în patru brațe»*; și, iarăși, așa este scris pentru sfârșit: *«Iată râul vieții, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății. Iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor. Și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului va fi într-însa, și slujitorii Lui Îi vor sluji și vor vedea fața Lui, și numele Lui va fi pe frunțile lor. Și aceste cuvinte sunt adevărate și pecetluite cu pecetea adevărului»*. Amin, amin, amin.

În vremea aceasta Eu Însumi deschid cartea la început și la sfârșit, și iau din ea și împlinesc ce am grăit prin ea. Amin. Iar voi așa ați grăit zicând: *„Smerenia minții face loc priceperii de la Dumnezeu, și omul înțelege voia Domnului prin smerenia minții împlinindu-I cuvintele”*. Amin.

Acum poruncă vă dau: ieșiți cu învățătura Mea la lumină și așezați-vă cu ea sfeșnic luminos peste cei ce se îndreaptă spre cărarea Mea cu voi. Amin. Fac din voi veac nou și nasc din voi fii ai veacului nou, ucenici din ucenici, fiilor. Oare, Eu voi deschide pântecul fără să-l las să nască? Sau Eu, Cel ce fac să nască, voi opri nașterea? Veac nou întocmesc din voi, și zic celor ce se nasc: puneți-vă nădejdea în cuvintele Mele și ziceți: *«Întru cuvintele Tale am nădăjduit, Doamne»*. Iar Eu, Domnul, voi despica în două inimile voastre și Mă voi uita în ele și voi citi în ele cuvintele Mele scrise pe ele. Cei ce se nasc, să se boteze în apa vieții și să trăiască apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa cum au trăit sfinții Mei în vremea lor de după naștere. Amin.

Sunt la voi cu alai mare de sfinți mucenici care cântă pe Ignatie, mucenicul Meu cel iubit. El după ce s-a născut și s-a botezat, a trăit prin Mine și M-a avut la inimă ca pe un fior

viu, ca pe un foc nepieritor, șoptindu-Mi mereu cu mare iubire și cu mare dor numele Meu cel mare. Când a pățimit mucenicie pentru numele Meu, a fost dat mâncare fiarelor, iar cei ce l-au știut pe el cu viață plină de dor pentru Mine s-au uitat în inima lui cea sfâșiată de fiare, și despicând-o au găsit în ea numele Meu: *„Iisus Hristos”*, scris cu foc ceresc, cu aur ceresc. Eu l-am primit atunci în brațe și l-am dat sfinților Mei pentru odihnă. La început și la sfârșit l-am primit în brațe și l-am binecuvântat și l-am mângâiat, și l-am mărturisit al Meu în vremea prunciei lui, și apoi în vremea vârstei deplinătății Mele în el când l-am primit pe brațe ca și în pruncie.

Fiilor, vă întâmpin și Mă dau vouă cuvânt dulce. Înscriu în cartea Mea cu voi începutul anului 2000. Eu scriu ca Dumnezeu, și omul scrie ca omul. Eu scriu ca la sfârșit, și omul scrie ca el. O, copilași ai Duhului Meu, Mă adâncesc cu voi în taina veacului cel nou, veacul ce va să fie, veacul Meu cu omul, Eu și poruncile Mele scrise pe inima omului, Eu și sfinții Mei prin care-Mi aștern venirea Mea biruitor cu veacul cel nou, cu viața veacului ce va să fie. Eu, și cei de la început, și cei de la sfârșit, lucrăm pentru mărturia cuvintelor Mele cele de la început și cele de la sfârșit. Curând, curând va fi cer nou și pământ nou, dar pentru sfinți, nu pentru păcătoși, căci Eu, Mielul Cel junghiat, sunt de-a pururi străpuns de duhul îngâmfării în care stă omul păcătos.

O, nu se mai scoală omul ca să împlinească poruncile Mele și portretul Meu peste el. O, nu vrea omul să priceapă voia Mea, și să stea în ea apoi. Omul vrea să Mă dau Eu după el, dar Eu am scris cu litere de foc poruncile Mele între om și Mine, ca să le scrie apoi omul pe inima lui. El însă Mă străpunge cu duhul îngâmfării, căci cel ce nu se pleacă poruncilor Mele ca să le dea viață în el, acela de îngâmfare nu se pleacă, și stă nepăsător, iar nepăsarea este duhul îngâmfării în om, și unde nu este smerenia minții, nu este priceperea tainei vieții și a voilor Mele în om. Și omul Mă străpunge cu voile lui, și iată, Eu plâng și stau însuspinat și plâng după om, iar el cântă și dansează și își face voia și stă rob sub stăpânitorul acestui veac, și nu se trezește și nu se deșteaptă omul, și nu știe omul ce este venirea Mea și împlinirea Scripturilor venirii Mele, și nu știe omul ce înseamnă să stea și să fie cu Mine.

Iar Eu vă am pe voi și vă alăptez ca pe prunci și vă strâng la piept, ca să fiți copii, și să nasc prin lucrarea Mea cu voi prunci din care să-Mi fac copii și fii ai veacului nou, căci Eu vin cu cer nou și cu pământ nou curând, curând, și ca prin vis vă voi dărui vouă pe cele ascunse de ochii lumii, dar cuprinse în taina veacului cel nou, taina cea din veac ascunsă și necunoscută până azi nici chiar de îngeri, fiilor. Acum îngerii au părtășie prin voi la bucuria tainei venirii Mele cu veacul cel nou, căci Eu Mă odihnesc cu voi în taina aceasta și vă învăluiesc în ea, și ca prin vis vă voi așeza cu ea în fața neamului omenesc spre veșnică mărturie a lucrului Meu cu omul, pentru răscumpărarea omului care a părăsit pe Dumnezeu. Voi sunteți martorii Mei, așa am spus, și vă dau de mărturie pentru tot omul care a zis că a iubit pe Dumnezeu. Vă așez în fața neamului omenesc spre judecată, căci omul n-a avut pricepere ca să știe să fie cu Mine pe calea vieții lui, și zic: smerenia minții este cheia cu care deschide omul casa, ca să intru Eu în casa omului și să stau în el de-a pururi prin taina aceasta a smereniei duhului omului. Iar Eu, fiilor, cu cât Mă adâncesc mai mult cu voi în taina veacului cel nou, cu atât mai mult Mă ridic cu voi spre culmile biruinței Mele, și curând, curând vom da vâlul în părți și ne vom face de priveliște în cer și pe pământ cu taina veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

20 decembrie 1999/2 ianuarie 2000

Praznicul Nașterii Domnului

Legea cea nouă este venirea Domnului cu sfinții și pentru sfinți. La Betleem oamenii minciunii au lucrat închipuirea venirii Domnului și și-au dat daruri unii altora, împlinind proorocia Apocalipsei: „femeia șezând pe o fiară roșie, plină cu nume de hulă, având șapte capete și zece coarne“.

Mă nasc cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, țara venirii Mele cu sfinții, țara întoarcerii Mele după două mii de ani. Numele ei este „țara strălucirii“, nume rostit prin prooroci, și adevărată este proorocia aceasta, căci Eu strălucesc de pe cerul ei peste pământ de la margini la margini. Ea este dimineața Mea. Dis-de-dimineață aleargă cuvântul Meu spre ea, căci scris este în Scripturi: «*Eu sunt steaua strălucitoare cea de dimineață*», și vin la ea să Mă fac binevestire în ea, și duhul ei și mireasa din ea zic: „*Vino!*“. Amin, amin, amin.

Iată, vin, și sunt întru venirea Mea peste ea, și Mi-am așezat în ea scaunul de judecată, cuvântul Meu care Mă vestește venind pentru vii și pentru morți, căci împărăția Mea va fi fără de sfârșit, și vin să Mi-o pregătesc. Vin cu cei din cer, căci cei de pe pământ își pregătesc venirea lor, nu pe a Mea. Este scrisă în Scripturi venirea Mea, și se tem oamenii de ea și nu Mi-o pregătesc, și nu vor să se pregătească pentru ea. Dar Eu sunt întru venirea Mea și vin venind, căci cine poate opri fulgerul ca să nu se vadă când el taie cerul și vine și se vede tăind întunericul cu strălucirea lui cea de foc, de șapte ori mai strălucitor decât lumina zilei, precum scrie în Scripturi? Iată țara venirii Mele! Ea strălucește pe pământ de șapte ori mai mult decât ziua, căci lumina ei sunt Eu, Domnul; Eu și cuvântul Meu. Ea este pântecul în care Eu Îmi însămânțez cuvântul Meu, ca să răsar din ea cu venirea Mea. Ea este nașterea din nou a lumii, și zic din ea popoarelor: veniți la ieslea cuvântului Meu din România și luați din ea nașterea din nou, nașterea cea de sus, căci cuvântul Meu aceasta zice: «*Cine nu se va naște din cer, de sus, acela nu va fi cu împărăția Mea*». Iată legea cea nouă. Ea este venirea Mea cu sfinții și pentru sfinți. Sfințenia din om va ieși întru întâmpinarea Mea și Îmi va deschide, și omul Mă va vedea, căci scris este în Scripturi: «*Fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul*». Amin.

Mă vestesc venind, copilași de la iesle. O, fiilor, de ce vin Eu la voi? De ce nu vin la cei mari, la cei vestiți de pe pământ? O, aceștia n-au ochi și urechi pentru venirea Mea. Când am venit acum două mii de ani prin Fecioară prunc în Betleem, n-a fost nimeni să-Mi aștepte venirea, dar Eu am venit și M-am aciuat în loc smerit, și îngerul Meu le-a vestit săracilor că am venit, căci cei mari de pe pământ nu aveau ochi și urechi pentru Mine. Eu cu cei umiliți Mi-am găsit mereu plăcerea, și i-am numit mari înaintea Mea și M-am slăvit prin ei și Mi-am înființat la ei împărăția Mea și am cinat cu ei masă cerească.

Iată glasul cuvântului Meu care binevestește venirea Mea și împărăția Mea și nașterea din nou a lumii. Vai celor ce nu aud vestea venirii Mele cu sfinții, ca să-și lase păcatele și să se sfințească pentru împărăția Mea, pentru venirea Mea cea adevărată! Iată ce fac oamenii cei mari ai pământului. Ei vor să facă ei venirea Mea, nu Eu. Ei au uitat că Eu sunt cu cei umiliți și cu ei Îmi lucrez lucrarea și îi ajut cu puterea Mea să fie sfinți, sfinții venirii Mele, căci «*fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul*». Amin.

O, Mă uit peste pământ și suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin

Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toți mai-marii pământului M-au prigonit, toți M-au pândit ca să nu-și piardă slava lor din pricina slavei Mele. Așa este și astăzi, și iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani. S-au strâns oameni cu vază și își măresc slava lor și își dau daruri și nume unii altora zicându-și între ei că s-au adunat la aniversarea nașterii Mele în Betleem. Ei se bucură, și Eu suspin în cer cu Tatăl și cu sfinții, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, și oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor și nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat și Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească. Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu și pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de așa sărbători, și Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viața lor cea sfântă, și petrec cu ei și Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-și fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: «*Femeie care șade pe fiară roșie, plină cu nume de hulă, având șapte capete și zece coarne, cu cupa plină de urâciunile și de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinților și al martorilor Mei. Și se va sui din adânc și va merge spre pieire, căci toate sfârșitu-s-au*», și așa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu și a zis: «*Leșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei*». Păcatele ei au ajuns până la cer, și îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărțită, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împărății pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept și vor zice: „*Vai!*“, iar cerul se va veseli, și sfinții și apostolii și proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru nașterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la nașterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, și nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns și lucrez tainic și Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înșeală cu venirea lui pe toți, mari și mici, bogați și săraci, robi și slobozi, împărați și ostași, botezați și nebotezați, căci minciuna e minciună, ca și omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, și iată-i pe toți, că se ascund în peșteri și în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

Mă nasc cuvânt în ieslea Mea din mijlocul României, țara strălucirii, locul întoarcerii Mele după două mii de ani, locul nașterii din nou a lumii. Îmi voi înnoi toată facerea, și pe om, căci am zis: «*Noi le fac pe toate*». Amin. Toți cei mari sunt prinși în cursa mării lor, și nimeni nu este cu mărirea Mea, cu mărirea sfinților Mei, dar cel ce nu este sfânt nu va mai fi. Amin. Fac totul nou, ca la începutul facerii. Suflarea gurii Mele naște ca la început, căci scris este despre Mine: «*El a zis, și s-a făcut*». Amin. Lucrez tainic, ca și acum două mii de ani. Am dat pe Fecioară spre logodire ca să fie ocrotită de moarte, căci în Israel, cel desfrânat trebuia omorât cu pie-

tre. Cine ar fi fost să înțeleagă taina nașterii Mele din Fecioară? Nici azi nu înțelege nimeni, căci dacă ar înțelege s-ar înfricoșa pentru nașterea Mea din Fecioara căreia nu i s-a stricat fecioria prin naștere. Merge omul la biserică și cântă zicând: „Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!”, dar nu se înfioară omul de această taină, și stă liniștit în păcatele lui, dar el este judecat de nașterea Mea din Fecioară și din Maică pururea Fecioară. Eu am venit din cer pe pământ ca să-l iert pe om și să-l înviez pentru cer, dar omul nu se pocăiește. O, cel ce nu mai face nici un păcat, acela este cel ce s-a pocăit de păcate înviind prin unirea lui cu Mine, făcându-se un trup cu Mine. Altfel nu se pocăiește omul.

Unde, oare? Unde, fiilor din grădină, unde să mai aflu Eu pe pământ om care să petreacă în duhul pocăinței, în duhul umilinței, în smerenia minții viețuind înaintea Mea? O, unde să Mă mai uit să aflu, să găsesc un om pe potriva Mea? Pocăința este nașterea din nou a omului, ca să fie omul apoi, și să am Eu casă în el. Omul însă Mă alungă mereu din preajma lui, și omul este judecat prin nașterea Mea din mamă pururea Fecioară. Eu pentru aceasta am venit acum două mii de ani, căci omul se naște din om și prin om, și nu este ca Mine. Dar am venit să-i arăt calea de la pământ la cer și să Mă întâlnesc cu el pe calea Mea de la cer la pământ și să-l aduc cu Mine din cer pe pământ și să fie omul din cer, căci scris este: «*Cine nu se va naște de sus, acela nu va mai fi*». O, unde să Mă mai uit pe pământ ca să văd om după chipul și asemănarea Mea, să văd om așa cum l-am făcut Eu pe omul cel zidit de mâna Mea? Mă tângui și zic: unde? Unde, oare? Acum, după două mii de ani, iată, vin iar, și iarăși sunt pribeag de om. Omul Mă cântă, Mă strigă, se strânge în numele Meu, dar e departe omul de chipul și asemănarea Mea; de făptura lui cea dintâi e prea departe omul.

Eram fericit când l-am făcut pe omul cel întâi zidit, și Îmi așteptam în el odihna și pacea după ce pe toate le-am făcut pentru el numai cu cuvântul. Apoi el s-a ridicat deasupra Mea și căderea lui a fost mare și lungă. Și M-am gătit să pornesc după el și să-l așez cu Mine în însăși casa lui, după cum a fost taina răscumpărării omului, pe care Eu am lucrat-o acum două mii de ani, la nașterea Mea din Maică pururea Fecioară.

Voiesc să mișc inima omului destăinuindu-Mi Duhul înaintea lui. Eu sunt taină nepricepută de îngeri, iar când îngerii aud cuvântul Meu, stau cete-cete și se hrănesc cu tainele Mele așteptându-le împlinirea cea desăvârșită prin venirea Mea cu cer nou și cu pământ nou peste pământ. Amin.

Voi, fiilor de la iesle, nu vă temeți nici voi, nici cei ce trăiesc ca și voi pe pământ, hrănindu-se cu mana Mea care trece prin grădina ce vă poartă pe voi. Nu vă temeți de ceea ce se tem oamenii. Eu sunt Sfântul Domnului în mijlocul vostru și plămădesc cu voi veac nou și viața veacului ce va să fie. Amin. Întăriți nașterea Mea în voi și țineți-Mi caldă ieslea, fiilor. Cuibul din care vor ieși ființe noi, trebuie mereu cald, ca să nu răcească sămânța, fiilor, și viața seminței. Încălziți-Mi cuibarul, că Eu suflu peste el cu suflarea gurii Mele, cu care stau mereu peste voi.

Faceți pâine, fiilor. Eu sunt pâinea care se coboară din cer spre viața omului. Dați săracilor pâinea aceasta, căci cei bogați gustă și o scuipă jos, și nu dau pâinea lor pe pâinea aceasta. Voi însă hrăniți-vă cu ea până la ceasul zilei venirii Mele cu sfinții pe pământ și stați întru întâmpinarea Mea cu ieslea Mea de la voi. Amin.

Mama Mea Fecioara vă îndulcește duhul cu duhul ei cel plin de dor pentru venirea Mea la voi, și fi-va curând, cu-

rând să petrecem sărbătoare nesfârșită, de veac nou, în taina cerului cel nou și a pământului cel nou în care vom fi de-a pururi Eu și cei dați Mie de Tatăl. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1999/7 ianuarie 2000

Soborul Maicii Domnului

Omul este chemat la nașterea din nou. Nimeni nu-și ia blidul lui în sala de masă. Domnul naște iarăși lumea, și El este la ușă. Proorocie pentru răscumpărarea trupurilor și învierea morților.

Vin de lângă Tatăl Savaot și Îmi țin ieslea caldă până voi rodi cu ea ziua veșniciei. Amin, amin, amin.

Mă nasc mereu cuvânt în cuibul Meu de la voi, ca să fiți voi născuții Mei, fii hrăniți cu cuvântul și cu trupul cuvântului, căci cuvântul acesta Eu sunt: Fiul și Cuvântul Tatălui. Amin. Trup și cuvânt sunt la voi, ca să aveți hrană zi de zi, fiilor, și să dați din ea celor flămânzi, și să învețe flămânzii să mănânce din străchioară, căci așa este orânduiala cea de la Dumnezeu. Voi sunteți străchioarele de pe masa Mea de nuntă. Cel ce se face părtaș la acest praznic sfânt, să învețe să mănânce din străchioarele de pe masă și să știe rânduiala de la masa Mea de nuntă. Nimeni nu-și ia blidul lui când se duce în sala de masă, ci intră și i se pune vasul cu mâncare și așa mănâncă.

O, fiilor de la masă, dați-vă și voi celor ce Mă caută, precum Eu Mă dau vouă. Dacă Eu Mă fac hrană de cuvânt la voi, tot așa și voi să lucrați, căci scris este: «*Orice ucenic va fi ca învățătorul său*». Amin. Firul de floare abia ieșit, abia sădit, trebuie udat, trebuie îngrijit, trebuie dădăcit ca să prindă rădăcină și tulpină, și apoi floare, și apoi rod. Eu după ce Mă nasc în om, omul trebuie să Mă crească în el apoi până ce ies spre mărturie ca rod ceresc ieșit din om. Care este ziua nașterii Mele în om? Care, fiilor? Arătați rodul învățaturii Mele în voi și spuneți taina aceasta. Amin.

— **Z**iaua nașterii din Dumnezeu a omului este ziua credinței la vestea propovăduirii care aduce omului pe Dumnezeu prin vestitorii Domnului. Nașterea omului este clipa pocăinței desăvârșite, care aduce omului viața cea veșnică, viața care nu mai moare apoi. Pocăința cea desăvârșită îl face pe om veșnic, iar pocăința înjumătățită îl ține tot vremelnic, îi întârzie nașterea și ziua nașterii omului. Acolo unde credința se încuibază, ea naște credință în om din ea însăși, și se păstrează veșnică și neclintită, alături cu pocăința cea desăvârșită în care omul rămâne ca într-o casă a sa, dată lui de Dumnezeu pentru umilință, pentru smerenia minții omului. Amin, amin, amin.

— **O** fiilor în care Eu, Domnul, Îmi deșert înțelepciunea! Să învețe flămânzii care vin la masa Mea, să învețe să mănânce din străchioarele Mele, căci masa Mea e cu ordine cerească, e din cer adusă hrana de pe masă. Trup și cuvânt stau Eu pe masă la voi, ca să aveți hrană zi de zi și să puneți masă flămânzilor, că pe pământ e foame mare de la margini la margini, și tot omul s-a deprins să mănânce vânt și să nască furtună peste pământ, iar pământul se clatină de furtuna de pe el.

Nu e om să mai cheme în sprijinul lui dreptatea. Cum să Mă duc Eu să-l ajut pe cel ce Mă strigă cu inima lui ca să-l scap de dureri și de teamă și de plata faptelor lui dacă el n-a lucrat dreptatea nici peste el și nici în jurul lui? O, cum să Mă duc, cum să-Mi fac loc spre el ca să-l ajut dacă îngerii lui stau mărturie înaintea Mea împotriva lui? Și iată, pocăința cea

desăvârșită a omului este ușa prin care Eu pot să ajung lângă el și să-l așez în pacea ei, dar omul nu știe ce este această pace. Eu în zadar l-aș ajuta pe om în vremea strâmtorării inimii lui dacă omul uită apoi de pacea dintre Mine și el, de pocăința lui care-l aduce spre Mine ca să-l ajut apoi. Omul n-ar trebui să se jelească de pedeapsa faptelor lui, ci ar trebui să plângă înaintea Mea pentru faptele lui, dând loc dreptății pentru ispășire și pentru curățire, iar pocăința este curățenia pe care și-o face omul în casa inimii lui, ca să Mă pot Eu apropia apoi cu viața faptelor vieții, căci viața cea veșnică a omului are faptele ei, faptele vieții veșnice. Amin, amin, amin.

O, ce lucrare de naștere voiesc să așez Eu peste tot omul! Dar omul este născut din om și își păstrează nărvul și nu înțelege calea lui Dumnezeu spre el. Omul are nărvul nepocăinței, și Eu îl strig pe om, dar el nu aude plânsul Meu și nu vede mersul Meu peste pământ.

Am venit cu vremea Scripturii care vestește nașterea din nou a lumii. Făptura toată așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu prin care Eu, Domnul, împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii. Făptura însăși așteaptă izbăvirea din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea fiilor lui Dumnezeu. Ea suspină laolaltă și este până azi în dureri de naștere, și nu numai ea, ci și omul îndumnezeit suspină în el așteptând înfierea, adică răscumpărarea trupului lui, precum este scris în Scripturi. Omul pomenește nașterea Mea și uită de nașterea lui prin Mine, prin lucrarea nașterii din nou a omului, naștere care-l unește pe om cu Dumnezeu. Omul uită să se nască. Eu însă străbat cerul și pământul de la margini la margini și aduc cu Mine vestea nașterii din nou a lumii, a făpturii și a omului care așteaptă răscumpărarea trupului lui. Amin.

Mă nasc mereu cuvânt de naștere în cuibul Meu de la voi și Îmi țin ieslea caldă, căci vin mereu în ea, copilași de la iesle. Mama Mea cea pururea Fecioară se îndulcește cu venirea Mea la ieslea de la voi. Acum două mii de ani, după ce Eu M-am născut ieșind din pântecul ei prin minune, au venit la ea mângâietorii păstorii și magii și au binecuvântat-o pe ea pentru Mine. Cel mai mare dar pe care Eu și cu mama Mea l-am primit atunci a fost credința în nașterea Mea, credința celor trimiși de cei din cer la ieslea nașterii Mele din Betleem. Aceștia au mărturisit apoi, și s-a întins peste timp minunea nașterii Fiului lui Dumnezeu prin Maică pururea Fecioară. Pecetea fecioriei ei n-a fost atinsă, căci Eu am ieșit prin pântecul încuiat, și n-am stricat încuietorii, așa cum și la învierea Mea n-am stricat pecetea lui Caiafa înaintea celor ce păzeau mormântul Meu cel ferecat, dar am ieșit biruitor din mormânt, ca și la nașterea Mea din pântecul cel fecioresc. O, mare este taina nașterii omului, dar omul a stricat-o încă de la început, iar Eu am venit cu ea din nou la om acum două mii de ani, și am arătat prin nașterea Mea din om taina lui Dumnezeu cea dintru început a nașterii omului. Amin.

O, îți simt cuvântul cum voiește să se așeze lângă Mine în iesle, mamă.

— **O**, dulcele meu Stăpân, dulcele meu Fiu! Îți îndulcești mereu ieslea cu cuvântul Tău cel dulce, și se îndulcesc din el fiii de la iesle, și ei Te împart pe Tine, Cel dulce, că mare este taina ieslei Tale din grădinița aceasta, taina cea din Emaus, taina în care Tu Te faci cunoscut prin frângerea pâinii, ca să Te cunoască cei ce se împărtășesc cu Tine trup și cuvânt dumnezeiesc, Fiule Care naști fii din fii.

Taina nașterii e taină nepătrunsă de om. N-a priceput-o omul nici după ce Tu ai venit de la Tatăl și Te-ai însământat

Tu Însuși în pântecul meu cel fecioresc. O, adevărații Tăi ucenici, adevărații Tăi apostoli și sfinți au fost cei care au mers în numele Tău, vestind și punând peste oameni credința, și apoi pocăința, și apoi taina nașterii omului. Ei mergeau și așezau peste copii și peste tineri fecioria, pecetluind-o în credința lor, iar peste cei vârstnici, curăția și nașterea din cer, răscumpărarea din păcat a trupului lor.

Azi s-a stricat biserica, Fiule sfânt, iar Tu nu mai ai unde să-Ți pleci pe nicăieri capul, și nu mai ai apostoli. Peste tot s-au ridicat și se ridică ziduri și altare, dar pentru apostolii minciunii, nu pentru cei sfinți ai Tăi, Fiule fără adăpost pe pământ. În zadar le-ai spus oamenilor să se roage zicând: „*Fie, Tată, voia Ta precum în cer așa și pe pământ*”; în zadar, Fiule scump, că omul n-a vrut să priceapă ce ai spus Tu când i-ai învățat așa atunci. Tot ce mai poți să faci acum pentru om este durerea pe care o caută omul prin toate faptele nedreptății pe care Ți-o aduce omul de șapte mii de ani, Fiule, căci taina nașterii omului a rămas în rai, și nu s-a coborât pe pământ decât atunci când Tu ai venit cu ea și ai pus-o în om, ai pus-o în mine ca să Te faci Tu prunc al omului, prunc al meu și început al nașterii omului, căci omul n-a priceput nașterea și taina ei, care este scrisă în Scripturile Tale care grăiesc așa: «*A făcut Dumnezeu pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut, bărbat și femeie i-a făcut. Și i-a binecuvântat pe ei Dumnezeu, și le-a zis lor Dumnezeu: fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste cele de pe el*».

O, Fiule îndurerat, n-a priceput omul taina nașterii Tale din om, și omul a rămas în moarte, și așa se naște și azi. Dar acum mă dăruiesc cuvânt proorocesc așezându-l în iesle în numele Tău cel veșnic, și cu dor și cu iubire veșnică rostesc proorocie pentru Tine și pentru ieslea Ta și zic: aproape este ziua Ta, Fiule Doamne, aproape este clipa aceea, ziua nașterii slavei Tale peste grădina ieslei cuvântului Tău pentru cei necredincioși care aud și văd și nu cred în minunea aceasta a venirii Tale cu grădina aceasta în mijlocul pământului. Curând, curând orbirea celor necredincioși se va face vedere, și vor vedea cu ea slava Ta din grădina aceasta, și vor crede, și apoi va orbi necredința lor, și vor vedea crezând. Și va veni apoi foamete mare peste ei și Te vor dori și nu Te vor afla, iar lumina grădiniței ieslei Tale va cuprinde tot pământul, spre mărturia venirii Tale din zilele acestea, Fiule tainic, Fiule venit, că Tu vii venind cu sfinții, și duhurile dreptilor Tăi vin cu Tine. Amin, amin, amin.

— **A** cum, fie Mie după cuvântul tău, mamă, căci duhurile proorocilor se supun duhurilor proorocilor, după cum scrie în prooroci. Amin. Eu am venit cuvânt peste pământ și vestesc vremea împlinirii Scripturii pentru nașterea din nou a lumii. Toată făptura a așteptat să vin și s-o înnoiesc și s-o izbăvesc din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea fiilor lui Dumnezeu.

Omul face pomenire pentru nașterea Mea așa cum știe el să facă de două mii de ani. Rar om care știe ce înseamnă taina nașterii Mele, căci sunt rari oamenii pe pământ, și omul nu știe să trăiască bucuria nașterii Mele din Fecioară. Iar Eu voiesc să sărbătoresc după două mii de ani nașterea omului, și omul nu pricepe taina aceasta, nașterea cea nouă și viața lui cea veșnică.

Curând, curând se vor ridica cei din morminte și vor intra în taina vieții veșnice, taina răscumpărării trupurilor și înfierea cea veșnică, taina Mea cu omul cel îndumnezeit, întru care să Mă odihnesc după șapte mii de ani de așteptare. Iar

voi, cei ce-Mi sunteți iesle, lăsați-vă moi în mâna Mea cea tare, ca să vă frământ aluat nou și să vă fac cer nou și pământ nou pentru Mine și pentru sfinți, că mare este taina nașterii omului, taina cerului nou și a pământului nou în care Eu, Domnul, Îmi am scaun și așternut. Omul uită să se nască, și Eu vin și brăzdez văzduhul venind, și aduc pe pământ vestea nașterii din nou a lumii, căci sunt Răscumpărătorul. Amin.

Taina Mea cu voi e taină dulce, miere și lapte pentru cei din cer, iar pe pământ este lumină din lumina Mea taina Mea cu voi. Taină este ceea ce nu se vede, precum lumina Mea este taină și minune în taină. Curând, curând lumina Mea cu voi se va vedea bine; curând, curând, fiilor. Atunci morții vor învia nestrucăcioși, și sfinții și îngerii vor coborî pe pământ și vor încununa adevărul venirii Mele, iar minciuna și trupul ei va roși și se va topi spre pedeapsa fățarniciei și a trupurilor ei.

Eu sunt la uși. Nimeni nu poate strica cuvântul acesta, iar Cel ce mărturisește acestea zice: *«Da, vin curând!»*. Amin, amin, amin.

26 decembrie 1999/8 ianuarie 2000

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Războiul duhului întunericului este nevăzut. „Feriți-vă de oameni mai mult decât de lupi!” Biserica lumii domnește și se fălește sub numele de „biserica-mamă”.

Eu, Domnul Dumnezeu vostru sunt mereu, mereu cu mare grijă și cu mare dor pentru voi, copiii ai venirii Mele. Mă frământ cu tot cerul de sfinți și de îngeri în toată vremea, căci războiul cel nevăzut al celor fără Dumnezeu care-și văd biruința pierdută pune cerul în alarmă pentru paza lucrării Mele cu voi, lucrarea venirii Mele cu judecata pentru fapte. Stați bine, stați cu luare-aminte și cu mare ascultare sub cortul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă dau ascuțime de duh și ochi ageri, ca să Mă păziți pe Mine, și pe voi să vă păziți de orice lucrare a întunericului cel nevăzut, și să fiți lumina Mea cea nevăzută, lumina cea dinăuntru Mea, căci Eu am zis vouă când am pecetluit grădina ieslei Mele de la voi, și pe voi; aduceți-vă aminte că este scris în cartea Mea cu voi că v-am zis așa: *«Întunericul din afară să nu intre peste lumina dinăuntru, că este sfânt acest așezământ»*. Amin.

Fiilor, e numai întuneric afară, căci Eu M-am tras din mijlocul oamenilor și nu mai pot întinde mâna după nimeni, căci tot omul stă în mijlocul întunericului. Eu lucrez numai acolo unde este ziuă. Așa am zis și ucenicilor Mei: *«Lucrați cât este ziuă, că vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra»*. O, nu mai pot întinde mâna după omul care Mă strigă din mijlocul întunericului dacă el acolo stă. În fila cea din urmă a Scripturii este scris cuvântul Meu către Ioan, și așa zice: *«Cine este nedrept, să nedreptățească înaintea. Cine este spurcat, să se spurce și mai greu. Cine este drept, să facă dreptate mai departe. Cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că iată, vin curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui»*. Sunt două mii de ani de când am rostit Eu acest cuvânt pentru fiecare om, de atunci și până acum.

O, e numai întuneric afară. Am spus prea mult când am spus: *«Sunt rari oamenii pe pământ»*. Și acum zic: nu mai sunt oameni, fiilor. E numai întuneric peste tot, și oamenii sunt în curse și nu mai sunt. Nu mai pot întinde mâna după om. De două mii de ani omul putea să audă glasul Meu care

a strigat peste tot omul și a zis: *«Ieșiți din lume, ieșiți din întuneric, ieșiți din cetatea Babilon, ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Iar cel drept a ieșit și a făcut dreptatea Mea, și cel sfânt a ieșit și s-a sfințit și mai mult, căci a ascultat și a ieșit. Și cine n-a ascultat n-a ieșit, și a luat și s-a împărtășit cu întunericul. Dar Eu, Domnul și Răscumpărătorul vostru, v-am câștigat pe voi pentru Mine cu prețul vieții Mele, căci voi v-ați folosit de prețul pe care l-am dat pentru voi. O, cui am dat Eu acest preț pentru omul care vrea să se folosească de el venind după Mine și de partea Mea? Știe, oare, omul să înțeleagă cui am plătit Eu prețul pentru viața omului? Aud pe om peste tot zicând că Eu am murit și am plătit în locul omului, și omul este izbăvit prin vărsarea sângelui Meu, dar nu e om să știe unde a mers prețul pe care l-am plătit Eu pentru salvarea lui de la moarte; nu e om să știe aceasta, și de aceea zic cu durere că nu mai sunt oameni pe pământ, și e numai întuneric, și Eu vin la voi mereu ca să vă țin în lumină, ca să vă țin în viață și să vă aduc de la sfârșit la început, căci scris este în Scripturi: *«La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul»*. Iată, acolo v-am adus pe voi, și am venit la voi de acolo, căci scris este: *«Acesta era întru început la Dumnezeu, și toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut. Întru El era viață, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o»*. Amin.

Vin mereu la voi să vă țin în viață, să vă țin în lumină. Cuvântul Meu este lumina. El luminează în întuneric, și întunericul nu l-a cuprins, căci e întuneric, și ce legătură este între întuneric și lumină? Fiilor, fiilor, vin mereu la voi să vă țin în viață, și vă învăț așa: nu este legătură între lumină și întuneric, și de aceea v-am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Voi ați ascultat și ați ieșit ca să faceți fapte sfinte, și să fiți ocrotiți prin faptele sfințeniei, iar sfințenia din om este supusă lui Dumnezeu și este ascultătoare Celui ce varsă peste om din ea. Fiți cu ochii ageri, ca să vă păziți de orice lucrare a întunericului cel nevăzut, și fiți lumina Mea cea nevăzută și nepricepută de oameni, căci oamenii au iubit mai mult întunericul. O, Eu am venit în lume lumină acum două mii de ani, ca să stau cu ea în mijlocul oamenilor, dar oamenii au iubit mai mult întunericul, ca și azi, fiilor. Acum, după două mii de ani, am venit iar pe pământ la voi și v-am născut din Mine, din cuvântul Meu v-am născut, și v-am pus între oameni lumină din lumina Mea, dar oamenii iubesc mai mult întunericul, și Eu vă spun: feriți-vă de oameni mai mult decât de lupi, mai mult decât de fiare, căci lupul sau fiara se vede ce este, dar omul nu se vede ce este. Nu poți să vezi în om, căci omul este în întuneric, și nu iese la lumină nici când zice el că se duce să se spele și să se lumineze cu lumina Mea.

O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, și e sfârșitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, și este altceva. Cei ce-și zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor și nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, și numai vorba e că ei miluiesc pe săraci și pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furiș și își fac supuși și plămădesc planuri împotriva luminii și se unesc cu neamuri pe calea lor și nu pe calea Mea, și au ca povață viclenia și fățarnicia, și iau cei supuși din ele și se duc toți pe apa sâmbetei și nimeni nu mai caută lumina Mea.

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu

neamurile de pe cale, și mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminția Mea. Și dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuți pe cale. Acum ceea ce a fost iarăși este, după cum scrie în Scripturi. Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, și cine o strică, o strică mereu și nu o zidește; strică peste tot și se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot, și nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, și e sfârșitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase și beau și mănâncă și fac planuri lumești trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, și îngâmfarea a omorât tot trupul, și e plin pământul de trupuri fără duh. Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserică s-a lăsat vândută pe bani, și e sfârșitul lumii, căci biserică nu mai e biserică, ci e altceva. Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârșitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viața ei, pentru iertarea ei. Toți păstorii ei și-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ștefan a zidit biserică Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viața Mea în ea, și pentru credința ei în Mine, Mântuitorul bisericii. Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile și am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, așa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui. Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserică de frica morții și a chinurilor, ci au rămas în ea, și au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei și cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, și stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voință peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, și iată, domnește și se fălește cu ea și își zice „biserică-mamă”. Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserică, iar ea Îmi este Mie podoabă și trup sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu și i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

Vine ziua care va arde de șapte ori mai mult ca un cuptor de foc, și voi încerca cu foc tot trupul care-și zice biserică a Mea, și apoi îi voi arăta biserică Mea.

Voi, fiilor culeși de Mine cu iubire mare din marea cea mare a lumii ca să vă nasc din nou și să vă cresc cu Duh Sfânt, și ca să fiți apoi și să stați înaintea Mea, fiți cu mare grijă pentru voi, că și Eu sunt de-a pururi cu grija și cu ochiul Meu peste voi. Fiți biserică Mea cea de foc, de care să nu se poată atinge nici un întuneric, nici un mort, căci biserică Mea, biserică lui Iisus Hristos, este viață vie, este foc mistuitor a toată stricăciunea, a toată vremelnicia, a toată minciuna de sub cer, a tot întunericul dintre cer și pământ. Amin.

Am făcut din voi sămânță pusă la însămânțat, ca să nu piară biserică Mea, căci scris este: «*Porțile iadului nu o vor birui pe ea și nici un întuneric nu va fi în ea, căci mărirea lui Dumnezeu a luminat-o, și făclia ei este Mielul, este Domnul*». Amin.

Țineți-Mi caldă ieslea, țineți-Mi vie venirea, căci împărăția cerurilor este cu cei înțelepți, cu cei ce veghează întru lumină. Cei înțelepți își strâng lumină și se odihnesc întru mărirea ei, iar cei neînțelepți își strâng vremelnicie la întuneric și se desfată întru deșertăciunea ei. Dar iată, vine Mirele! Cei ce au lumină Îl vor vedea și se vor scula întru întâm-

pinarea Lui și vor intra cu El în locașurile Lui. Cei ce au întuneric nu-L vor vedea, și se vor înfricoșa de ziua Lui care va arde ca un cuptor, și în ea toată deșertăciunea se va face scrum.

Vine Mirele! Curând, curând se va auzi această strigare peste cei ce dorm fără veghere, fără lumină. Dar voi, fii ai venirii Mele, bucurați-vă de venirea Mea, că străin am umblat între cer și pământ, și voi v-ați dat Mie casă și v-ați făcut împărăție a Mea și odihnă a Mea după șapte mii de ani de așteptare, iar Eu M-am făcut la voi nuntă și masă de nuntă și pom al vieții. Vă binecuvintez cu mare iubire; iubire pentru iubire, și zic, ca să se audă plata voastră cea de la Mine: celui ce biruiește îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum Eu am biruit și am șezut pe scaunul Tatălui Meu. Amin, amin, amin.

27 decembrie 1999/9 ianuarie 2000

Praznicul Tăierii împrejur a Domnului

Mai bună este frica de Dumnezeu decât iubirea de Dumnezeu. Domnul plânge obosit, alergând după om. Totul în cer și pe pământ așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt pe porți. Eu sunt Cel ce am înființat această grădină, ca s-o am a Mea în mijlocul pământului. Amin. Pe nicăieri nu mai este al Meu. Pe nicăieri nu mai pot lucra ca Mine, că e omul peste tot, și omul nu e ca Mine. Aici însă am făcut grădina aceasta ca s-o am a Mea cu tot ce este pe ea. Amin. Vin și Mă duc, Mă duc și vin, ca să-Mi îngrijesc via. Stau în mijlocul ei și când Mă duc și când vin, căci Mă las pe masă hrană, ca să aibă vierii Mei.

O, fiilor de la iesle, toată via Mea de pe pământ a rodit aguridă. Peste tot e numai aguridă în vie. N-am ce pune înaintea Tatălui Meu, n-am ce pune pe masa de nuntă rod de pe pământ, că pe pământ stăpânește proorocul mincinos, care a adus o altă viață omului, viață ca a lui, fiindcă viața proorocului mincinos e minciună ca și el, și omul nu știe, nu are cine să-i deschidă omului ochii ca să-i arate cum este Dumnezeu. O mulțime de oameni zic că Mă iubesc pe Mine, că Mă doresc, că Mă cântă. O, altfel e iubirea de Dumnezeu. Ea este cu omul cel priceput, cel înțelept, cu omul care Mă face pe Mine să-l iubesc și să-l am al Meu și să-l folosesc pentru Mine. O, altfel e iubirea cerească, și omul n-o cunoaște pe aceasta. Vine omul spre iubire de Dumnezeu, zice el, și iubește pe Dumnezeu cum știe el de pe pământ, dar iubirea de pe pământ e una, și iubirea din cer e alta, și iată, iubirea de pe pământ nu ajunge în cer, și iubirea din cer nu ajunge pe pământ, căci omul se iubește pe sine când dă să-L iubească pe Dumnezeu, dar Eu nu pot iubi ca omul.

O, fiilor, grăiesc cu voi ca să Mă audă omul ce grăiesc Eu peste pământ, și zic: nu de pe pământ trebuie să Mă iubească omul. El trebuie să fie din cer, și apoi să Mă iubească. Iată, Eu nu pot iubi ca omul, dar omul zice că iubește ca Dumnezeu, și nu știe ce zice când dă să zică așa, căci omul iubește ca el, și zice că Mă poate iubi așa.

O, fiilor de la iesle, omul nu vrea să am Eu haină aspră când stau cu el. El vrea să fiu bun, și zice că așa este iubirea. Dar Eu i-am zis omului să nu-Mi zică bun, că dacă Îmi zice bun nu știe să Mă iubească, nu știe să se lepede de sine ca să Mă iubească pe Mine și să-l pot iubi și Eu pe el apoi. O, nu știe omul să Mă primească cu bunătatea pe care o am Eu

pentru om, căci Eu sunt mai întâi drept, și dacă omul îmi face dreptate, numai apoi sunt bun.

Fiilor, fiilor, ce bine i-ar fi omului dacă ar voi să stau Eu drept pentru el! O, ce bine i-ar fi și ce bine Mi-ar fi și Mie! Dar omul cu greu se pleacă dreptății, căci dreptatea nu este cea pe care o vrea omul; ea este cea care îl face pe om să se dea locaș Mie ca să stau Eu cu fața Mea în el, cu haina Mea în el. În toată vremea am stat în haina dreptății între cer și pământ, căci am voit să-l răscumpăr pe om. Omul însă s-a înșelat pe sine mereu, mereu, și a zis că nu sunt Eu, căci a zis că Dumnezeu este Cel bun. De aceea stă omul în păcatele lui și, prin ele, în despărțire de Dumnezeu. Dar iată, arăt omului taina cărării lui spre Mine și zic: mai bună este frica de Dumnezeu între om și Dumnezeu, căci cel ce zice că Eu sunt bun, acela nu este înțelept și nu apucă pe calea înțelepciunii. Iar cel ce are frica de Dumnezeu în el, acela începe să fie înțelept prin Mine, Domnul, și își păzește viața cea cu Mine prin oprirea de la păcat, prin frica de Dumnezeu, care aduce peste om viața cea veșnică, viața cea fără de păcat. Amin.

O, fiilor, greu se mai pleacă omul spre dreptatea Mea, pentru câștigul Meu în om. Omul se zbate pentru dreptatea lui, și iese de sub stăpânirea Mea când face așa, și nu-i place haina dreptății Mele, căci omul vrea să fie bun. O, greu se mai pleacă omul, greu de tot! Eu după ce am luat trup între oameni născându-Mă din om, am stat numai aplecat, căci M-am aplecat după om ca să-l scot din neaplecare. După opt zile de la nașterea Mea M-am aplecat legii omului și M-am tăiat împrejur în trup, ca și omul care are peste el legea aceasta, lege care-l arată ce este el. Și M-am tot aplecat apoi după legea cea omenească, pentru ca să încap între oameni și să Mă arăt Dumnezeu aplecat până la om, ca să înțeleagă apoi omul ce a făcut Dumnezeu pentru scăparea de la moarte a omului, pentru răscumpărarea omului. O, cine a înființat moartea? Iată, omul a înființat-o, prin neascultarea de legile vieții, de legile cerului cu omul. De atunci omul se pleacă greu lui Dumnezeu, căci sămânța din care iese omul vine din trup, nu vine din cer; vine din moarte, nu vine din cer.

De șapte mii de ani Mă zbucium cu Tatăl și cu cerul de îngeri și de sfinți ca să întocmim lucrarea de răscumpărare a trupurilor, și nu găsim om care să se oprească de la păcat, de la moarte. Dar totul în cer și pe pământ așteaptă. O, ce așteaptă, fiilor? Știți voi aceasta? Știți. Și pentru că știți, scrieți în cartea Mea cu voi răspunsul acesta. Amin, amin, amin.

— Tot și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, și suspinând așteaptă, suspinând sub povara celor ce trec, celor ce se strică, până ce moartea va fi înghițită de biruință, de nestrucăciune, până ce fiii lui Dumnezeu vor fi schimbați întru nestrucăciune. Și atunci se va împlini cuvântul acesta: *«Moartea a fost înghițită de biruință»*. Amin, amin, amin.

— **O**copilași ai tainelor Mele! Aștept omul, fiilor. Omul a înființat moartea. Acum aștept om care să înființeze viața. Această așteptare a Mea am venit s-o împlinesc peste fiii lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: *«Celor câți L-au primit pe El le-a dat putere ca să fie fiii lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut; iar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac»*. Și, iarăși, scris este: *«Cine iubește lumea nu are în el iubirea Tatălui, pentru că tot ce este în lume: pofta trupului, pofta ochilor, slava deșartă a vieții, nu sunt de la Tatăl, ci din lume»*, iar fiii lui Dumnezeu au viață prin Mine, prin viața Mea pusă în ei de Tatăl. Amin.

Iată ce fac: pun mereu peste voi taina și puterea vieții, taina fiilor lui Dumnezeu și puterea Mea din ei. Eu sunt Cel ce pun în voi puterea Mea pentru biruință asupra morții, și toată făptura așteaptă această taină: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, tăierea împrejur a inimii, pe care Eu, Domnul, o pun ca semn în cei ce se fac Mie fii cerești între cer și pământ, locaș al Duhului Meu lucrător peste făptură. Ascultarea de Dumnezeu este legea pe care o pune omul peste el ca să fie al Meu prin credința lui în Mine, prin taina tăierii împrejur a inimii în care încap Domnul cu împărăția cea din cer, căci scris este: *«Cei ce sunt ai lui Hristos nu mai trăiesc ei în ei, ci Hristos, cu toată slava Sa»*. Amin.

M-am făcut cuvânt de sărbătoare peste voi, căci Eu petrec cu voi la masă de praznic ceresc pe pământ, fiilor. Pe nicăieri nu mai este al Meu, că e omul peste tot, și omul nu e ca Mine, dar la voi am făcut grădinița aceasta ca s-o am a Mea cu tot ce e pe ea, și Mă așez în ea și plâng, fiilor. Plâng de oboseală alergând după om. Curând, curând îmi sfârșesc lucrarea, căci am pus în voi taina vieții, taina fiilor lui Dumnezeu. Toată făptura așteaptă descoperirea acestei taine, descoperirea fiilor lui Dumnezeu care vor fi schimbați întru nestrucăciune, și atunci se va împlini cuvântul acesta: *«Moartea a fost înghițită de biruință»*. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2000

Praznicul Botezului Domnului

Pocăința și apa botezului este taina nașterii de sus. Biserica din lume șade pe ape multe ca desfrânata proorocită în cartea Apocalipsei. „Să vină biserica de pe pământ să mărturisească pe născuții ei. Să vină!”

Vine Domnul pe pământ. Amin, amin, amin. Mă vestesc întru venirea Mea. Mă așez duh de pace peste grădina cuvântului Meu. Întăresc stâlpii porților Mele ca să stea după voia Mea, și trimit cuvântul Meu pământului și îmi lucrez lucrarea venirii Mele.

Vin și botez pământul în cuvântul Meu. Vin să cufund pământul în cuvântul Meu ca în apă, ca să-l botez în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să fie nou apoi, să fie din cer apoi, ca și omul cel nou prin botezul credinței și al Duhului Sfânt prin pocăință. Mă fac botezător. Cuvântul Meu este râul vieții, apa în care cufund pământul, căci tot și toate așteaptă cer nou și pământ nou. Cuvântul Meu este Iordanul care curge de sus în jos și se împarte în patru brațe și botează pământul. Apa vieții este el, iar cine se apleacă să bea din el nu mai însetează după nimic și stă întru venirea Mea. Fericit este cel ce-și stâmpără setea și căutarea botezându-se în apa râului vieții, în cuvântul vieții.

În zilele acestea tot omul de pe pământ ar trebui să vină la Iordanul vieții, la apa cuvântului Meu care curge din cer peste grădina lui, ca să se facă botez cu Duhul Sfânt peste tot omul de pe pământ. Și iată, Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să tânjească după el popoarele și să zică: *«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele»*. Scris este în prooroci: *«În zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfulurile munților, și piscul lui va fi ridicat peste culmi, și spre ele vor veni noroadale, căci pe el va fi Domnul, Care va judeca popoarele și va împărți dreptate la neamuri tari, până la margini. Domnul va face din cei șchiopi o rămășiță, și din cei trudiți un neam tare, și Eu voi împărăți peste ei în numele Sionului în veci»*. Amin.

Eu sunt Cel ce am lucrat peste pământ de la Facere și până azi, și voi lucra mai departe ca să sfârșesc tot ce a fost scris să fac și să lucrez, tot ce a fost scris despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Amin. Este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre întocmirea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, și voi împlini, și împlinesc. Amin. Chipul omului nou este descoperirea Duhului Sfânt pus de Mine în om, strălucind din om peste făptură. Și va fi un Domn, o credință și un botez peste tot pământul, căci cuvântul Meu va merge și va boteza peste tot, așa cum apele Iordanului s-au sfințit cu botezul Meu de la Ioan și au sfințit firea apelor din ape în ape, de la margini la margini, din cer până pe pământ, de deasupra cerului și până dedesubtul pământului, căci Eu eram Cel așteptat de toată făptura, și am împlinit proorocia care spune: *«Încă o dată va clătina Domnul nu numai pământul, ci și cerul»*. Amin.

Apa este taina nașterii din nou. Când am făcut cerul și pământul, le-am scos din ape și le-am așezat în legile lor cele veșnice. Am despărțit apele de ape și am pus la mijloc cerul, tăria cerului. Apoi am zis și s-au adunat apele de sub cer la un loc și s-au făcut mări, și din ele s-a ivit pământul, și din pământ a odrăslit apoi iarbă și pomi după ce apa cea de sus a coborât pe pământ ploaie. Iată, apa este taina nașterii. Pământul cel dintâi s-a făcut din apă. Pământul cel de al doilea, tot din apă, și apoi am venit Eu și am sfințit apele botezându-le pentru nașterea omului din apă și din Duh și din sânge, căci Eu am venit să lucrez nașterea cea veșnică a omului care vine spre naștere.

Iată, nașterea omului pe pământ începe cu moartea, cu păcatul, iar nașterea omului în cer începe cu apa, cu pocăința cea prin botez. Pocăința este nașterea omului în cer, și dacă aceasta este nașterea, unde este biserica de pe pământ? Să vină să mărturisească pe născuții ei! Să vină! Și dacă nu vine, Eu, Domnul, poruncesc îngerului Meu s-o aducă să se înfățișeze cu Mine și să arate pe născuții ei, să arate rodul pocăinței fiilor ei. Dar ea este femeie desfrânată, care a înșelat pe bărbatul ei dându-i carte de despărțire. Rodul pocăinței s-a uscat în ea, iar sfinții au ieșit din ea, căci ea s-a făcut cetate mare cu care se desfrânează împărații pământului, precum este scris despre ea în Scripturile pe care ea nu voiește să le audă, nu voiește să le lase pentru adevărul din ele, și își închide ochii dinspre ele ca să nu vadă. Eu, Domnul, trebuia să fiu bărbatul ei, Mirele ei, dar ea a ales desfrânarea și nu pocăința. Ea șade pe ape multe, precum este scris în Scripturi despre ea, căci și-a făcut apele ei din desfrânările ei cu împărații pământului, și șade pe ape multe: *«Femeie desfrânată, cu cupa fărâdelegilor ei în mâna ei, din care au băut amanții ei și s-au îmbătat, și ea șade pe spatele lor, beată de sângele sfinților Mei»*. Eu, Domnul, o voi dezgoli pe ea, ca să se vadă faptele desfrânării ei, căci i-am trimis apa cea curățitoare, ca să se spele de desfrânările ei și de urâciunile ei cu care stă pe loc înalt în inima mărilor; i-am trimis duhul pocăinței, ca să se boteze în el. Ea însă stă în sângele ei, și nici vorbă de naștere în ea, căci nașterea este pocăința, care are putere prin botezul cu apă, la credința în Hristos, și apoi, prin botezul cu Duhul Sfânt, care este rodul celor botezați în botezul pocăinței, care spală păcatele în apă și în pocăință. Iată, apa este taina nașterii făpturii și taina nașterii omului nou prin pocăință, prin apă, și apoi prin pecetea Duhului Sfânt, care strălucește de șapte ori mai mult decât soarele în cei ce se botează cu botezul Meu. Amin.

M-am îmbrăcat în om. Am luat chipul omului pe deasupra ca să-Mi învelesc slava dumnezeirii Mele și să vin să-i

arăt omului nașterea, taina nașterii de sus. L-am învățat pe om să osândească păcatul în însuși trupul său, căci Eu am luat chipul lui Adam, chipul omului făcut de Dumnezeu, și M-am apropiat la apa Iordanului acum două mii de ani, căci acolo Ioan, cel vestit prin prooroci, chema oamenii la pocăință ca să se lumineze la cunoștință și să Mă primească pe Mine, Cel vestit prin legea lui Moise, prin prooroci și prin psalmi. El îi spăla de păcate în apa Iordanului și Îmi făcea Mie cale în inima lor. Apoi am venit Eu aplecându-Mă ca unul care se pocăiește, ca să Se arate prin aplecarea Mea la Iordan sub mâna lui Ioan, care-Mi făcea cale spre oameni, să Se arate prin apă, prin taina apei, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; Tatăl glăsuind despre Mine; Eu arătându-Mă lumină a lumii, și Duhul Sfânt întărind închinarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt în chip desăvârșit, întreit lucrătoare, la râul Iordan. Iar în zilele acestea, după două mii de ani de la nașterea Mea din apă și din Duh Sfânt, Mă mărturisesc pe Mine Însumi Omul Cel nou, începătura lumii noi, care va moșteni veacul cel nou. Mă sărbătoresc pe Mine Însumi, ieșit din apele Iordanului acum două mii de ani, Omul Cel nou, cu Duh dătător de viață și cu praznic de Bobotează peste tot omul care are pocăință desăvârșită, spre iertarea păcatelor. Iar iertarea se adevărește peste om prin dobândirea Duhului Sfânt, Care este chipul lui Dumnezeu în om, prin biserică, așa cum glăsuiește Scriptura despre făptura omului nou.

Iată biserica! Ea este omul al cărui chip are pe el pe Duhul Sfânt prin faptele sfințeniei și prin rugăciunea care unește pe om cu Mine. În zilele acestea biruiesc Eu cu taina bisericii Mele împotriva bisericii lumii care-și zice biserică, dar nu este, ci este cetatea cea mare, cu nume tainic pe ea, cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului. Iar Eu am zis sfinților Mei care-Mi urmează în lume: *«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu gustați din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Amin. Lucrarea ei cea mincinoasă este scrisă în toată Scriptura, căci antichrist și-a găsit în toată vremea loc ascuns sub haină de biserică, locul lui cel tainic, numele lui cel tainic, în timp ce sfinții care-Mi sunt Mie biserică sunt numiți cu nume rău pentru calea lor cu Mine. În zilele acestea vin și dezvelesc lucrarea cea ascunsă sub nume de biserică, și voi dezgoli trupul celui ce lucrează împotriva Mea de sub numele cel tainic al desfrânatei care și-a pus pe fruntea ei nume de biserică a lui Hristos, dar ea este hristosul cel mincinos care Mi-a luat haina și cartea și casa. Eu însă vin curând, și iată, vin și Îmi plivesc via și pun peste ea nașterea cea din nou, taina nașterii omului prin pocăință și prin apă, și apoi prin focul Duhului Sfânt, care arde pe omul cel vechi ca să odrăsească din el om nou, îmbrăcat în Duhul Sfânt, Care strălucește pe Dumnezeu în om. Iar peste grădina cuvântului Meu din mijlocul României grăiesc și sfințesc taina nașterii din apă și din duh, și zic: sfințească-se apele grădinii Mele prin Mine și prin cei sfinți care stau înaintea Mea! Sfințească-se de cuvânt, de râul cuvântului Meu care curge ca apa și adapă pământul! Sfințească-se ziua aceasta de Bobotează, și binecuvântată să fie lauda Ierusalimului!

Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane, că Domnul a întărit porțile tale și a binecuvântat pe fiii tăi întru tine. Amin. Iată, M-am făcut botezător. Botez pământul cu Duhul Sfânt și cu foc. Sunt în mână cu unealta de curățire și Îmi curăț aria și Îmi adun grâul Meu în poală, iar pleava o pun pe foc.

Apa este taina nașterii pentru pocăință. Pocăința este nașterea omului, iar Duhul Sfânt arată iertarea omului, naște-

rea din nou a omului. Dobândirea Duhului Sfânt este răsplata omului care se sfințește prin pocăință și prin faptele sfințeniei. Această apă este taina nașterii omului din Dumnezeu și a vieții veșnice, așa cum am făgăduit Eu celor ce cred în Mine botezându-se cu botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, spre nașterea omului din Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să audă popoarele și să zică: «*Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale, iar noi să mergem pe ele*». Amin. În zilele acestea Eu, Domnul, împărătesc peste rămășița popoarelor în numele Sionului, și biruiesc cu taina bisericii și veghez din vârful ei pentru împlinirea făgăduințelor Mele prin care rostesc și zic: har, har peste ea! Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2000

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Viața veșnică a sfinților este taină nepătrunsă de om. Trupul celui sfânt se îmbracă în casa lui cea din cer. Dezgolirea minciunii reîn-carnării trupurilor: „Nici un trup muritor nu înviază în alt trup muritor“. Omul spune că sunt mai multe pământuri.

Vin iar la ieslea cuvântului Meu. Vin și iar vin, căci sunt fără început și fără de sfârșit, și sunt începutul și sfârșitul a toate câte sunt de lucrat. Amin. Vin cu hrană din destul, că fără hrana de la Mine nu e om să poată cu Mine.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se așează în iesle cuvântul. El vine cu norii, precum este scris în Scripturi. Curând, curând trupul cuvântului Meu vine să adeverească tot cuvântul. Până atunci vin cuvânt, căci sunt Domnul sfinților, și cu ei vin. Ei sunt cei vii, ca și Mine, fiindcă așa am spus prin Scripturi: «*Cel ce crede în Mine are viață veșnică*»; și iarăși: «*Cel ce își pierde viața sa pentru Mine, acela și-o va câștiga*», iar cuvântul Meu rămâne în veci de veci, dimpreună cu împlinirea lui. Amin.

Vin mereu cuvânt pe pământ și am sfinții întru venirea Mea. Ei sunt cei vii până la venirea Mea și lucrează între Mine și cei ce cred în Mine pentru adevărarea vieții veșnice a celor ce cred în Mine dându-și viața lor pentru viața Mea în ei, și ei sunt asemenea Mie, veșnici, și Mă văd pe Mine cum sunt, căci scris este în Scripturi: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*». Amin. Taină de nepătruns este viața cea veșnică a sfinților, căci omul stă pe pământ fără această cunoștință. Eu, Domnul sfinților, am stat în mormânt cu trupul, și tot atunci am fost și în rai și în iad, ca să-Mi întocmesc lucrarea pe care am avut-o de lucrat prin moartea Mea pe cruce. Apoi am ieșit deasupra, și sunt viu în vecii vecilor, și sunt Domnul învierii celor credincioși, și am casă în cer și vin cu ea pe pământ, purtat de ea. Trupul cel sfânt se îmbracă pe deasupra cu nestrăciunea, cu casa lui cea din cer, și «*ceea ce este muritor, este înghițit de viață*», precum scrie în Scripturi.

Când eram pe cruce în ziua răstignirii Mele între doi răstigniți, i-am spus celui răstignit în dreapta Mea: «*Astăzi vei fi cu Mine în rai*». Și așa a fost, că mare este taina vieții, haina vieții, omul îmbrăcat și nu gol. El s-a îmbrăcat cu haina vieții atunci când s-a născut din Mine la cuvântul Meu care i-a vestit lui învierea. Iată, eram cu trupul în mormânt, și în rai cu tâlharul cel îmbrăcat în haina învierii încă pe când era pe cruce răstignit. Eram cu trupul în mormânt, și în iad după om, că Mă aștepta de cinci mii de ani omul să vin să-l îmbrac cu haina lui cea din cer, cu casa lui cea din cer.

Așa este scris despre sfinți: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*». Sfinții nu sunt goi; sunt îmbrăcați, sunt cu haina vieții pe ei, iar când trec întru cele cerești, se îmbracă pe deasupra cu casa lor cea din cer, casă nefăcută de mâini, nefăcută de om. Taină de nepătruns este viața cea veșnică a sfinților. Casa lor cea din cer este taina răscumpărării trupurilor lor, căci ceea ce este muritor este înghițit de viață, și merg sfinții între cer și pământ, iar cei muritori nu-i văd, căci casa vieții e trup tainic, trup care lucrează cu putere peste nestrăciunea ca s-o biruiască. Ioan și-a luat casa lui cea din cer când a fost mucenicit pentru numele Meu și s-a dus la cei din locuința morților și M-a vestit și lor, și M-am dus și Eu, și le-am vestit și Eu că el este cel ce M-a mărturisit pe Mine „*Mielul Tatălui*“ și „*Răscumpărătorul*“, botezându-Mă în apa Iordanului și scufundând în ea, prin trupul Meu, păcatele fapturii. O, fericiți cei ce au fost găsiți îmbrăcați în haina vieții, că aceia au luat peste ea casa lor cea din cer, taina răscumpărării trupurilor lor.

Pe pământ toată învățătura este numai minciună. Tai-nele cele de nepătruns ale vieții veșnice sunt băgate la întu-neric, sunt învelite în minciună, căci omul este mincinos ca și tatăl său, diavolul. Vin să dezgolesc minciuna, și ea nu va mai fi crezută adevăr, căci cuvântul Meu este adevărul, și în el toată minciuna își află pieirea. Și iată ce spun: e minciună toată învățătura cea care vine de la om. Omul s-a ridicat să răstălmăcească taina învierii, taina răscumpărării trupurilor, și s-a tăiat în sabia cuvântului Meu cel din Scripturi, și Eu zic: nici un trup muritor nu înviază în alt trup muritor. Nu. Fiecare suflet poartă numai o dată trup pe pământ, și apoi vine învie-rea numai o dată pentru trupul cel muritor. Omul este trupul și sufletul și duhul lui, și fiecare om este el, nu și un altul care a fost sau care este sau care va fi. Când sfinții lucrează peste pământ dinspre cer, ei vin ei înșiși cu trupul lor cel sfânt, și sunt asemenea Mie întru putere și iau din slava Mea, din lucrarea Mea. Locuința lor cea pământească se înnoiește prin îmbrăcarea pe deasupra cu cea din cer, și lucrează sfinții între cer și pământ împotriva minciunii, împotriva răutății, împo-triva necredinței, la strigătul omului credincios și la porunca Mea cea pentru lucrarea cu sfinții peste pământ. Cel ce se ridică să răstălmăcească Scripturile cele pentru învierea și răscumpărarea trupurilor, acela este proorocul cel mincinos care se semețește ridicându-se împotriva adevărului cel dum-nezeiesc.

Eu sunt Domnul Dumnezeu sfinților, iar în Scripturi am scris așa: «*Dumnezeu a făcut cerul și pământul*», iar cel ce vorbește de la sine, acela grăiește minciună, și spune că sunt multe pământuri între pământ și cer, și spune că sunt multe neamuri omenești. Aceasta este lucrarea proorocului mincinos care grăiește de la sine hulă împotriva lui Dumne-zeu, urâciunea pustiirii pe pământ, nimicind peste tot prin minciună sufletele și trupurile și duhurile oamenilor. Este scris în Scripturi despre fiara cea roșie, plină de nume de hu-lă, având șapte capete și zece coarne, care dă război cu Mie-lul. Dar Mielul va birui, că El este Domnul, și vor birui și cei ce sunt cu El chemați, aleși și credincioși. Amin. Atunci proorocul mincinos va fi aruncat împreună cu fiara roșie, de vii, în iezerul de foc, unde arde pucioasă, iar cei ce au purtat semnul fiarei și s-au închinat chipului ei vor fi uciși de sabia care iese din gura Mea. Amin.

Sfinții Mei vor împlini împreună cu duhurile îngerilor Mei tot cuvântul care iese de la Mine, și nu va mai fi cel ce crede minciuna, căci învățătura Scripturii așa zice: «*Ni-*

meni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer», suindu-Se și coborându-Se, coborându-Se și suindu-Se, și iarăși coborându-Se, iar tot omul este mincinos când spune că știe mai mult decât Dumnezeu. Eu am venit din cer pe pământ și n-am vorbit ce vorbește omul. Cum, dar, se ridică omul grăind de la sine altfel decât am grăit Eu despre adevărul cerului și al pământului? Eu însă vin mereu din cer pe pământ, că e vremea venirii Mele, și vin și grăiesc adevărul cel din Scripturi împotriva minciunii omului, și vin cu sfinții, că e vremea venirii lor cu Mine, Domnul sfinților, iar ei mărturisesc ca și Mine, căci sunt asemenea Mie și văd adevărul cel din Scripturi. Vin cu sfinții și botez pământul în lung și în lat cu cuvântul adevărului, și îi dau omului peste gură cu cuvântul Meu, căci omul nu are cunoștință despre taina vieții veșnice a sfinților Mei. Cei ce n-au nădejde nu știu cum să și-o facă din nimic, căci minciuna nu hrănește nădejdea omului căzut din Dumnezeu, iar cei ce au nădejde sunt cei ce au cunoștință despre taina vieții veșnice așteptând venirea Mea cu sfinții și descoperirea fiilor lui Dumnezeu prin care Eu, Domnul, voi întoarce în om lucrarea vieții veșnice pe care o pun Eu în omul cel zidit de mâna Mea. Sfinții Mei sunt cei vii care sunt până la venirea Mea și lucrează între Mine și cei ce nădăjduiesc în Mine de pe pământ.

Curând, curând trupul cuvântului Meu vine și adeverește cuvântul, așa cum cuvântul lui Ioan, botezătorul Meu, s-a adevărat prin venirea Mea la Iordan, ca să fiu botezat înaintea celor ce veneau să se boteze și să fiu mărturisit de Tatăl Savaot Fiul al Său prin întărirea cuvântului adevărat de Duhul Sfânt, Cel venit de la Tatăl în chipul porumbelului. Amin.

Taină de nepătruns este viața cea veșnică a sfinților îmbrăcați în casa lor cea din cer, pe care și-o lucrează în vremea trupului lor prin faptele sfințeniei lor. Ei sunt cei vii cu care Eu vin ca să împlinesc proorocia venirii Mele cu ei, cu sfinții Mei, care au viață veșnică. Cununile lor vor străluci ca și ale celor ce vor întâmpina în trup venirea Mea cu sfinții. În zilele acestea cei din morminte aud glasul Meu de la iesle și se găsesc pentru înviere, învierea celor adormiți, care va fi încununată de cei vii din cer și de pe pământ, căci taină minunată este viața cea veșnică a sfinților Mei cu care lucrez peste pământ.

Vin cu hrană din destul, cu hrană grasă, căci fără hrană de la Mine nu e nimeni să mai poată cu Mine. Hrana Mea este așteptată și de cei din cer și de cei ce se hrănesc cu ea pe pământ, și curând, curând trupul slavei Mele se va arăta și va adevăra cuvântul Meu cel tainic al vieții veșnice, taina învierii morților și viața veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2000

Sărbătoarea sfântului Antonie cel Mare

Domnul grăiește îndelung, iar omul lumesc se smintește. Taina celor trei zile de mormânt ale Domnului, este taina veacurilor. Dezgolirea minciunii numită „taina nunții”. Vădirea adevăratului chip al păstorilor lumii și al femeilor lor, îmbrăcate în haine de desfrânare și care-și pun nume de „preotese”.

Voi, cei ce auziți din gura Mea cuvântul vieții, așezați-vă cu el în cartea Mea din zilele acestea. Amin.

Vin iar la iesle cu hrană, cu cuvântul vieții vin. El este puterea Mea pentru cei ce se mântuiesc prin el de păcate și de cele din lume, iar pentru înțelepciunea lumii el este nebunie.

Omul înțelept lumește, își pune întrebarea: „Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?”. Cel ce zice aceasta Mă numește neputincios și Îmi mărginește puterea. Eu însă aș vorbi o veșnicie și n-aș mai tăcea, căci sunt Cel ce pot. Omul nu poate, dar Eu pot, numai ca să se vadă minunea puterii Mele, minunea cuvântului Meu întru care Eu nu obolesc, căci am de așezat cer nou și pământ nou, cu cuvântul și cu fapta cuvântului Meu cel creator, și am de zădărnicit pe înțeleptul și pe cărturarul acestui veac, căci iată, lumea prin înțelepciunea ei n-a cunoscut pe Dumnezeu întru înțelepciunea lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, mântuiesc pe cei credincioși care Mă propovăduiesc pe Mine, Cel răstignit, iar aceasta este pentru iudei sminteală, iar pentru păgâni nebunie, fiindcă scris este: *«Iudeii cer minuni, elinii caută înțelepciune, iar cei credincioși vestesc pe Hristos Cel răstignit; pentru iudei, sminteală; pentru păgâni, nebunie, dar pentru ei, cei chemați, pe Hristos, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu»*. Și iată, înțelepciunea și tăria oamenilor este biruită de nebunia și de slăbiciunea fiilor lui Dumnezeu, așa încât cele ce sunt să dea jos pe cele ce nu sunt, ca nici un trup să nu se laude înaintea Mea.

Legea duhului vieții îl liberează pe om de legea păcatului și a morții, după cum este scris: *«Cei ce se țin de trup râvnesc cele trupesti, iar cei ce se țin de duh, cele duhovnicești»*. Amin. Carnea râvnește împotriva lui Dumnezeu și nu se poate supune legii lui Dumnezeu, și iată, cei ce sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu, dar omul nu vrea să audă așa ceva, și se hrănește cu iubirea de Dumnezeu, zice el. Nu-i place omului cuvântul vieții. O, nu-i place omului vorbirea Mea cea multă, căci ea este pentru cei ce se mântuiesc de păcat și de lume, și omul numește nebunie propovăduirea vieții și caută să se ascundă zicând că nu sunt Eu Cel ce grăiesc atât de mult, că nu sunt Eu Cel ce grăiesc românește din cer peste pământ. Dar iată, Eu sunt; Eu, cuvântul vieții veșnice, iar cel ce nu învață de la Mine, acela rămâne repetent, căci lumea prin înțelepciunea ei n-a cunoscut pe Dumnezeu întru înțelepciunea lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: *«Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi nimici și voi zice nebunie peste înțelepciunea lumii și voi întreba: unde este înțeleptul și cărturarul veacului acesta?»*.

Vin la ieslea Mea cu cuvântul vieții, și fericit este cel ce va auzi glasul Meu de la iesle și nu se va sminti întru Mine. Iar voi, cei ce auziți din gura Mea cuvântul vieții, pe voi înșivă și unii pe alții dați-vă Mie cu toată viața voastră, iar Eu să fiu viața voastră; ale Mele să fie în ea, și dintru ale Mele să-Mi dați. Amin.

Fiecare clipă de mustrare este o naștere, și aceasta este lucrarea bisericii, căci cel ce uită învățăturile Mele, acela aduce durere bisericii și Duhului Sfânt, Care trebuie să trăiască și să lucreze în biserică prin taina bisericii, prin trupul bisericii, prin întreg trupul ei. Amin. Această lucrare de înțeleptire nu mai este azi pe pământ, căci dacă botezul pe care-l face omul peste om ar rămâne cu roadele lui în om, omul n-ar mai muri, omul nu s-ar mai da diavolului. Dar cum se poate omul da diavolului? Se dă lucrându-i lucrurile lui: prin desfrânare, prin necurăție, prin patimă, prin poftă rea și prin lăcomie, care este închinare la idoli, precum zice Scriptura, iar pentru astfel de fapte îi ajunge mânia lui Dumnezeu pe cei ce nu ascultă de El. Iar acolo unde botezul și credința și pocăința îl unesc pe om cu Dumnezeu, pe acela îl pecetluiește Dumnezeu și îl face armă împotriva diavolului pe cel botezat și îl îmbracă în omul

cel nou, care se înnoiește spre cunoștința cea deplină, după chipul Celui ce l-a zidit prin baia nașterii din nou. Amin.

Își pune omul înțelept întrebarea: „Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?”. O, dacă oamenii au stricat toate lucrările Mele ca să le facă pe ale lor, oare, Eu, Domnul, să nu Mă ridic ca un Creator ce sunt și să lucrez?

Am stat două zile în mormânt, și a treia zi am înviat și M-am sculat și am lucrat și am înființat împărăția Mea pe pământ. Dacă omul Mi-a stricat-o și Mi-o strică mereu, oare, Eu să nu Mă ridic ca un Făcător ce sunt și s-o lucrez la loc? Oare, n-a venit vremea să așez la loc împărăția Mea cea zidită acum două mii de ani? Și iarăși zic: am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Am stat două mii de ani așteptând învierea făpturii pentru care am murit Eu, iar a treia mie de ani este ziua învierii, ziua Domnului. Amin.

Iată taina cea despre veacuri, că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. Această taină nu mai este ascunsă, că o zi înaintea Mea este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi, și Eu nu zăbovesc cu făgăduința Mea, dar am răbdat mult, după socoteala omului, căci am voit ca tot omul să vină la pocăință. I-am dat timp omului, dar omul s-a tot depărtat de început și a ajuns la sfârșit, căci el a mers înainte în loc să se întoarcă la Mine și să aștepte învierea. Iată de ce Eu, Domnul, vorbesc mult, de i se pare omului că n-oi fi Eu Cel ce grăiesc.

Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi. Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt, căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: «Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia». Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea, iar cei ce îl aud înviază pentru nestrăicături și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă.

Eu, Domnul, suflu cuvânt peste pământ și zic peste toți oamenii de pe el: o, oamenilor care iubiți și care vă iubiți! Eu vin curând. Iubiți-vă cât vreți, dar cerește, așa cum am iubit Eu biserica și M-am dat pe Mine Însumi pentru ea ca s-o curățesc și s-o sfințesc și s-o am a Mea, mireasă curată și neîntinată. Călugăriți-vă viața voi, cei căsătoriți, căci vai și iar vai preoților care trimit pe om la păcat prin căsătorie, și apoi nu-l mai scot de sub păcat și din moarte pentru înviere, pentru ziua a treia, ziua învierii, așa cum au făcut apostolii și sfinții Mei peste toți cei căsătoriți care veneau spre ei să Mă afle pe Mine, Cel Sfânt.

Taina fărădelegii se sfârșește și nu mai este tănuțită, că Eu o scot deasupra și o osândesc aruncând-o în foc nestins. Ea se lucrează sub nume de taină de două mii de ani, dar acum, iată, înviază de sub taina sa cuvântul vieții, cuvântul judecății fărădelegii care a stat ascunsă sub taina bisericii prin lucrarea omului ascuns și semeț care și-a ascuns păcatul sub față sfântă. Omul semeț a crezut că Mă iubește și că-l iubesc și Eu și că Mă arăt lui și că el este înțelept. Dar vedeniile și

minunile și închipuirile nu sunt pentru creștini, ci sunt lucrarea diavolului care îi amăgește pe cei ce se cred înțelepți și lucrători peste ei și peste oameni. Iar pentru creștini sunt ispitele și greutățile vremii cu care diavolul stă în calea lor spre cer pentru ca ei să se dovedească ai Mei prin puterea Mea din ei, cu care ei stau tari împotriva duhului întunericului acestui veac. Și precum copiii cei buni în ochii părinților lor sunt bucuria și viața și pacea și nădejdea și lucrarea părinților lor, așa și ucenicii cei sfinți sunt bucuria și viața Învățătorului lor, Povățuitorului lor, Domnul Cel din cer. Ei nu-și fac rău unul altuia, ci Îi fac bine lui Dumnezeu, căci cei ce par în ochii altora că le calcă pe ale Mele fiindu-Mi servi pe pământ, aceia fac tot ce fac cu mare răspundere, ca David, care a luat din pâinile preoților la vreme de necaz, la vreme de lipsă și de întuneric și de război pe pământ.

Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: «Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii». Și tot Eu le-am spus: «Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie». Și tot Eu am spus: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi». Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adevăra că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea rău din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creștin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngerii și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?”. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii, și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci ea este înăuntrul lor, și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

O, nu-i place omului împărăția Mea, învățătura Mea, căci omul se teme de dreptatea ei, că e vechi omul, iar cel nou se înnoiește mereu și caută mereu după dreptate și o trăiește pe ea pe pământ nou. Amin. Cei ce s-au pus mari pe pământ în numele bisericii Mele, aceia sunt mincinoși și goi, oameni purtați de pofta cărnii și nu de Duhul. Ei își fac pofta lor, batjocorind fața Mea între oameni. Iată-i! Să-i privească toți trecătorii! Oameni trupești, neliberați de legea păcatului și a morții, căci pofta cărnii este moarte și vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, nesupunându-se legii lui Dumnezeu, iar «cei ce sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu», precum este scris în Scripturi: «Dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu este al lui Hristos». Și iată-i! Oa-

meni trupești, stând mari peste pământ în numele Meu, făcând din femeile lor priveliște diabolilor în loc numit sfânt; femei fără cuvioșie, împodobite lumește, fără sfială, iubind slava deșartă și făcându-se sminteală în lume, batjocorind numele Meu cel sfânt în mijlocul oamenilor care rătăcesc fără povățuitor, fără păstor, căci cei ce s-au depărtat de la calea cea dreaptă și pe mulți i-au poticnit din credință, s-au sculat și s-au pus apoi păstori de oi, dar n-au păzit știința Mea, precum a zis profetul când a zis: «*Buzele preotului să păzească știința, și din gura lui să iasă învățătura, căci el este solul Domnului Savaot*», iar Eu îi voi lăsa disprețului și umilirii, căci tot omul s-a poticnit prin ei.

O, nu e bine să stea omul cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân pe pământ, dar omul nu crede și piere în necredință, și Eu înviez și suflu duh de înviere și grăiesc cuvânt mult, că mult Îmi este oftatul pentru omul cel semeț. Am zis că voi pune foc la toate capetele cele fără semn de supunere pe ele, și dacă am zis vin și împlinesc, căci numele Meu este batjocorit de bărbați și de femei și de copii care se semețesc în dreptul numelui Meu, căci femeile preoților sunt numite „*preotese*“, și ele sunt desfrânate acoperite cu blănuri și cu pălării și cu vopsele și cu vâluri mincinoase, și nici vorbă de maramă sfântă și purtată cu sfială pentru sfințenia Mea în om, căci femeile care au gustat și gustă încă din păcat ar fi să-și pună, după Scriptură, vâl, iar aceasta înseamnă acoperământ negru, maramă neagră, ca să se deosebească de fecioare și să nu se ascundă sub nevinovăție dacă nu se îmbracă întru ea, iar alt acoperământ nici că se cuvine femeilor, căci moda lumii nu are nimic cu învățătura Mea. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, ca să-l îmbrac în cuvântul Meu ca în haina pocăinței și a umilinței, și să nu mai umble omul peste mări și țări ca să caute împărăția Mea și biserica Mea, căci ea nu se mai găsește pe nici o cale.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

Nici un trup să nu Mă judece pentru cuvântul judecății. Fiecare clipă de muștrare este o naștere din nou pentru cel ce voiește să se nască din cer. O, cu greu se prinde această taină de omul cel de azi. Dar vouă, celor ce sunteți popor al cuvântului Meu care dă viață, nu vă întristați de vremea muștrării pentru greșale. Pe voi înșivă și unii pe alții dați-vă Mie în toată clipa cu viața voastră. Fiecare muștrare este o naștere din nou a ta, copil născut prin taina cea nouă a bisericii, taina Noului Ierusalim peste făptura ta. Omul cel vechi dă să se supere în tine, dar omul cel nou se bucură de lucrarea nașterii, căci ziua judecății este ziua nașterii din nou. Amin. Omul cel vechi din tine se teme de dreptate, dar omul tău cel nou o caută și o trăiește pe ea în pământ nou. Fiți mereu școlari silitori prin umilință, căci iată-i pe cei ce n-au învățat de la început, au rămas repetenți, fiindcă omul este prin naștere și altfel nu poate să fie.

Fericiți cei ce rabdă muștrarea și învățătura spre înțeleptire. Fericiți și iar fericiți sunt cei ce nu se smintesc întru Mine și întru cuvântul Meu. Și iarăși, fericiți, de trei ori fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinesc pe el. Amin.

Eu sunt, și ziua învierii este cu Mine, iar din gura Mea iese cuvântul vieții. Am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Și am stat două mii de ani așteptând, iar a treia mie de ani este ziua Domnului. Amin, amin, amin.

17/30 ianuarie 2000

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Omul împrăștie învățătura cea mincinoasă a învierii morților. De pe cruce a judecat Domnul lumea, învățând-o prin suferința iubirii Lui. Suflul suspină în om ca într-o închisoare. S-au întâlnit la Betleem împărații pământului și s-au închinat fiarei și femeii care șade pe fiară. Sfinții trei ierarhi cheamă toată făptura la înviere.

Mă apropii de ieslea cuvântului Meu și Mă las în ea cuvânt ca să meargă din ea cuvântul Meu peste pământ, vestindu-Mă el întru venirea Mea de azi, căci azi sunt zilele venirii Mele, precum am spus Eu prin Scripturi acum două mii de ani.

Voi, cei de la iesle, și toți cei care trăiesc ca și voi pentru așteptarea venirii Mele cu sfinții și pentru sfinți, îndelniciiți-vă din destul cu viața voastră întru Mine, cu învățătura cea sfântă și cu îndemnul spre mare veghere, că vine clipa strămtorării pentru tot omul care n-a avut pe Dumnezeu de învățătură și de viață și de lumină.

Voi, toți cei ce împărțiți între voi pâinea cea din cer, cuvântul vieții veșnice; voi, cei ce dați celor flămânzi din ea, dați putere darurilor Mele între voi, darurilor sfinte peste voi, și lăsați să vă adeverească ele că sunteți ai Mei între cer și pământ, că se vor scula morții și vor mărturisi viața lor de pe pământ și lucrarea Mea de azi cu care Eu, Domnul, împlinesc Scriptura învierii morților. Dar odată cu această împlinire se vor arăta și slugile lui antichrist și vor da să zădărnicească această taină. El își va trimite servi mincinoși care vor spune că au trăit pe pământ viață după viață până azi. Iată minciuna la care se lucrează de multă vreme, iar oamenii ei se grăbesc să împlinescă rătăcire mare căreia îi va zice: „*învierea morților*“. Se va arăta omul fărădelegii și va spune despre viața lui trăită pe pământ acum o sută de ani și acum mai multe sute de ani, și omul de pe pământ va sta și va asculta, și nu se va înfricoșa de așa rătăcire. Și vor mărturisi și cei înviați despre viața lor cea din trup și despre venirea Mea în cuvântul acesta cu care Eu vestesc și morților, precum am lucrat și acum două mii de ani când Eu am înviat cu trupul din mormânt, și cu Mine mulți au înviat și s-au arătat cu oamenii, și iată, unii vor fi morții înviați, iar alții vor fi cei vii care vor minți din loc în loc ca să zădărnicească, zic ei, taina învierii morților.

O, n-a vrut omul să învețe să stea cu inima sus, la cer. Iese preotul în fața altarului și ridică în sus cartea Evangheliei Mele, carte îmbrăcată cu aur și cu argint și cu pietre scumpe și cu podoabe fel de fel, și zice ridicând-o: „*Sus să avem inimile!*“. Și nu se împlinesc aceasta, nu se împlinesc peste oameni cele dinăuntru ale cărții, cele care vestesc despre Mine atunci și acum, că iată, Eu iar vin, și omul nu citește în Evanghelia Mea, și citește și ascultă de la om, din cartea omului. O, cartea Evangheliei Mele nu trebuie împodobită pe dinafară și atât. Ea trebuie trăită din cele dinăuntru ale ei. Ea trebuie arătată omului cu cele din ea, nu pe dinafară.

Curând, curând se vor ridica mulțimi de preoți și se vor scutura de minciuna vieții și vor dori să slujească cerește și se vor umili înaintea Mea și vor îndemna mulțimile să se întoar-

că la Mine. Și Îmi vor da viața lor ca să le-o dau pe a Mea, și vor călca cu ea peste minciuna vieții, și vor lua din cuvântul Meu de azi și îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieții veșnice pentru omul care iubește viața cea din cer întru el.

Iată, tot omul este învățat să-și facă o familie, că zice că așa e lăsat pe lume, în loc să zică să-și facă un cer în el, un locaș în care să locuiesc Eu cu sfinții și cu îngerii Mei, familie cerească în om, în inima omului, în trupul omului, în viața omului. Și Eu vin și găsesc omul în voile lui și dau să-l ajut cu cuvântul Meu, dar el s-a deprins nepăsător și necredincios, și Eu vin, și omul nu Mă aude și nu Mă vede venind și cuvântând întru venirea Mea, și nu se scoală omul să se roage lui Dumnezeu pentru lumină și pentru viață. Eu sunt Cel ce-l învăț pe om să se roage Mie rugându-Mă Eu în el, așa cum M-am rugat în David când am spus: *«Iată, vin să fac voia Ta, Dumnezeule, căci în sulul cărții este scris de mine să vin»*; iar în Isaia ziceam: *«Eu îmbrac cerul cu zăbranic și cu jale. Domnul mi-a dat mie limbă de ucenic, ca să știu să grăiesc celor deznădăjduiți. În fiecare dimineață El deșteaptă urechea mea ca să ascult ca un ucenic»*. Iată, Eu sunt Cel ce a învățat pe om să se roage cerând împlinirea de la Tatăl așa cum am cerut Eu. Eu sunt Cel ce Mă rog în om pentru împlinirea Scripturilor, pentru cer nou și pământ nou, pentru viața veacului ce va să fie. Eu sunt Cel ce împlinesc făgăduințele Mele cele din prooroci și din psalmi și din legea lui Moise, căci Eu am fost mereu, și am fost Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui, lucrarea Tatălui în om și între oameni, lucrarea Tatălui în sfinți în cer și pe pământ de șapte mii de ani.

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri, iar sfinții sunt cununa Mea de slavă. Mă fac sărbătoare de sfinți în grădina ieslei cuvântului Meu și Mă pomenesc în ea, Eu și sfinții Mei și serbările lor. Sunt aici cu cei trei sfinți, Vasile, Grigorie și Ioan, căci ei au trupuri cerești, ca și Mine, și vin mereu cu ele pe pământ pentru lucrarea Mea cu sfinții pe pământ. În vremea când au dat să se unească ei într-o singură sărbătoare după ce au venit toți între cele cerești, au coborât pe pământ toți trei și au spus celor ce lucrau dezbinare între ei pentru deosebirea măririi vieții lor; le-au spus că ei sunt una în cer, și de aceea să li se așeze o singură sărbătoare pentru toți trei, iar după ce și-au așezat sărbătoare pentru ei, s-au dus apoi de la ei la cer. Iată, tot așa au lucrat ei și pentru lucrarea Mea de azi, coborând pe pământ la începutul Meu cel din 1955 în trâmbița Mea Verginica, și venind au uns-o pe ea pentru lucrarea Mea cu ea, și iarăși, venind iar, au pus ungere peste grădina Mea și peste cei ce sunt în ea slujitorii Mei ziua și noaptea pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ. Ei sunt pururea cu lucrare arhierescă peste grădinița Mea de azi și peste cei ce aduc Mie în ea jertfă de rugăciune și de iertare pentru neamul omenesc. Ei sunt cei ce au iubit adevărul în toate prin viața lor cea sfântă, căci nu este adevăr decât în sfinți. Amin. Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți pe pământ sunt sărbătorile celor ce sărbătoresc pe sfinți trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte. Adevăratul sfânt, adevăratul arhieru, adevăratul slujitor între oameni este cel ce Mă lasă pe Mine să stau înaintea oamenilor când el stă cu oamenii.

În clipa pocăinței omul nu trebuie să-l aibă în fața lui numai pe preot. O, nu așa să fie clipa pocăinței. Cel ce nu stă față în față cu Mine prin mijlocirea preotului, acela nu știe ce înseamnă slujitorul Domnului, iar slujitorul Domnului care stă numai el înaintea omului și nu Eu prin el, acela, iarăși, nu știe ce este slujirea cea în numele Meu. Eu când am judecat lumea M-am așezat pe cruce și așa am judecat-o, și așa i-am

arătat cum să trăiască și cum să se asemene cu Mine dacă vrea. Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți și pentru Domnul sunt cei ce sărbătoresc pe cei din cer trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte, iar cei ce se sfințesc pentru venirea Mea cu sfinții, pentru venirea Mea de azi, sunt cei în care Eu încap cu planul zilelor venirii Mele, cu cele sfinte ale Mele prin care Eu lucrez pe omul cel nou, care se dă Mie cu totul pentru lucrarea Mea și a sfinților Mei în el. Amin.

Pe pământ nu mai este nici un locușor pentru adevăr. Mă uit și văd mulțimi adunate în locurile numite biserici. Acolo nu mai e nimeni îndeletnicit cu cei din cer, ci numai cu cei de pe pământ. Numai voile omului peste tot, iar voile Mele sunt răstignite pe cruce. Iată, adevărul n-a găsit loc pe pământ, ci numai pe cruce mereu, mereu, iar între oameni numai voia omului, chiar și acolo unde omul zice că e biserică, după cum a apucat să se zică din om în om. Eu sunt adevărul, iar omul Mă ține pe cruce ca să nu-l încurc în voile lui, în lucrările lui. Slujitorul bisericii stă numai el înaintea oamenilor, nu și Eu cu el, căci el nu lucrează ca să semene cu Mine, și niciodată nu poate fi judecător slujitorul care nu se așează pe cruce ca să judece. El însă judecă în numele Meu, și își face stat înalt în numele Meu, de nu-l mai poate da nimeni jos de pe scaunul lui. Dar Eu sunt cu cei mici, cu cei de sub cruce sunt, cu cei ce Mă ajută pe Mine ducând cu ei crucea venirii Mele, semnul care se arată înainte de arătarea Mea și a zilei Mele.

De patruzeci și cinci de ani grăiesc și iar grăiesc peste om ca să-l trag de pe calea morții și să-i dau calea Mea. Vreau să-l slăbesc pe om ca să-l pot birui și să Mă așez apoi Eu în el și să-i dau viața Mea ca s-o poarte, dar iată, omul este stăpânit de femeie de șapte mii de ani, căci femeia pune slăbiciune peste om cu slăbiciunea ei. De Mine nu se lasă omul slăbit și biruit, dar de femeie se lasă. Așa face și slujitorul care se așează peste oameni în numele Meu, și tot așa fac toți cei ce sunt conduși de aceștia. Iată, tot omul s-a învățat să-și facă o familie în loc să zică să-și facă un cer în el omul, și Eu vin și găsesc omul în voile lui și dau să-l ajut cu cuvântul Meu cel adus de Mine la ieslea lui. Omul însă s-a deprins cu nepăsarea de Dumnezeu și cu toate cele pentru trupul lui, iar sufletul suspină în om ca într-o închisoare.

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri și Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, și Îmi găsesc străjerii de veghe și Mă așez cuvânt în carte prin ei, și străbat apoi pământul cu el și Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinții, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine își face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împărații pământului și oamenii bisericii lor își dau daruri și stele și medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, și ei nu știu ce fac, și împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice: *«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care șade aceasta sunt popoare și neamuri și limbi. Și cele zece coarne și fiara vor urî pe desfrânată și o vor face pustie și goală, și carnea ei vor mânca-o, și pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui și să se întâlnească într-un gând și să dea fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Și femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărății pământului»*.

S-au întâlnit la Betleem împărații pământului și s-au închinat fiarei și femeii care șade pe fiară, femeia care are

stăpânire peste împărăția pământului, și ea le-a dat lor daruri, stele și medalii. Dar ea se prăbușește prin desfrânarea ei, iar sfinții Mei se ridică și mărturisesc din cer și de pe pământ lucrarea adevărului sfânt și venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăție poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: «*prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu*». Și iată, omului îi place frăția, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteți poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiți frați pentru Mine, ca să Mă ajutați să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea și prin voi, cei ce v-ați făcut frați în numele Meu pentru Mine și nu pentru voi. Ce frați se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii de o mână și unii de cealaltă mână? Aceia se înfrățesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, și unii în cealaltă, și ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărădelegii celor ce lucrează fărădelegea. Și iată, biserica Mea nu este pe pământ, și oricine ar căuta-o n-o găsește, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu. Amin.

Iar voi, cei ce sunteți poporul venirii Mele, faceți numai voia Mea, nu și pe a voastră. Fiți frați între voi pentru Mine, nu pentru voi. Nu vă dezbinați între voi, ci uniți-vă sub lucrare de biserică sfântă, căci frații care au între ei dezbinări, aceia Mă trag unii de o mână, și unii, de alta pentru dreptatea lor, și Mă țin ca pe cruce întins, cu brațele trase în părți, ca pe cruce. Eu însă voiesc voia Mea cea sfântă în biserica Mea, căci Eu M-am jertfit ca să-Mi fac biserică pe jertfa Mea de pe cruce, pe temelia ei, care este trupul Meu. Adevărații frați sunt cei ce fac voia Mea în ei și între ei înaintea Mea, pentru Mine și nu pentru ei. Adevărații frați sunt cei ce lucrează în ei cu duhul, cu sufletul și cu trupul numai împărăția Mea, numai iubirea Mea prin care Eu M-am jertfit pentru om. Adevărații fii ai lui Dumnezeu sunt cei ce își țin sfânt duhul și sufletul și trupul, lucrând înăuntrul lor împărăția Mea în care nu este durere, ci este viață fără de moarte, viața veșnică a lui Dumnezeu în om. Cei ce sunt frați în numele Meu, aceia aud glasul Meu și se țin după Mine și nu după om, și se țin după sfinții Mei, care s-au pus pildă de viață veșnică înaintea oamenilor.

Cei trei arhieri cu care Eu stau sărbătoare azi peste ieslea Mea pentru poporul Meu și pentru toți cei ce sărbătoresc cerește cu sfinții pe pământ, iată ce zic ei:

— **V**eniți la izvorul Domnului Iisus Hristos! Veniți voi, cei ce jertfiți pe Domnul pe altare! Veniți și învățați să vă jertfiți ca noi pentru turma lui Hristos! Veniți aici, lângă izvor, că noi, sfinții din cer, venim din cer cu Domnul aici și Îi ascultăm cuvântul zilelor cele de apoi. Sculați-vă pentru jertfă! Jertfiți-vă viața voastră pe cruce și luați în voi fața Domnului, chipul Domnului și haina Lui cea umilită. Deschideți Evanghelia și citiți și voi din ea, dar nu numai duminica la slujbă. N-o mai închideți în coperte bătute cu aur și cu argint ca să minunați mintea cea slabă a oamenilor. Deschideți-o! Și deschideți-o bine și scoateți din ea apa vieții pentru voi și pentru oile Domnului. Căutați să ieșiți de sub vina păcatelor voastre, că un slujitor al Domnului nu se îngrijește de el, ci numai de oile Domnului. Ieșiți de sub stăpânirea femeii, căci voi aveți cap pe Hristos dacă urmați apostolește pe Domnul. Izbăviți-vă de viața minciunii și fugiți de arginți și de averi și de patimi. Fugiți de moarte și

pocățiți-vă, că Domnul vine, și mereu vine, iar voi nu vegeați. Îndeletniciți-vă cu cei din cer, nu numai cu cei de pe pământ, că noi, sfinții, am plătit cu viața cerul, și l-am luat, și ne purtăm cu el din loc în loc. Nu stați numai voi înaintea oamenilor. Stați cu Domnul, dar fiți ca Domnul ca să stați cu El înaintea oamenilor și să dea rod lucrarea voastră.

Și iar grăim: veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniți voi, slujitori de altare; voi, cei care aveți viață curată și sfântă și temere de Dumnezeu! Veniți în muntele acesta, muntele învățării sfinte, și învățați calea cea adevărată și suiți-vă pe ea, căci ea suie și iar suie; suie spre Domnul și nu coboară și nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci și cinci de ani grăiește Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniți și voi, cei ce mai sunteți curați și sfinți în mijlocul bisericii din lume; veniți și puneți mâna pe cruce și biruiți cu ea minciuna din lume și din biserica din lume. Scoateți și voi pe vânzători din templu, sau ieșiți voi și faceți-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume și dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, așa cum noi am lucrat pentru Tine și pentru credința din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, și fă omul să-Ți mulțumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, așa cum noi, sfinții Tăi cei din cer, Îți mulțumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniței ieslei Tale, unde Tu Te așezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin.

— **O**, slujitorii Mei care ați trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. Curând, curând veți umbra din loc în loc ca în vremea trupului vostru și veți mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trămbița cuvântului Meu sună și se aude în morminte și în ceruri, și vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viața cea pentru venirea Mea!

Iar voi, cei de pe pământ care luați de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viață, dați-vă vieții, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiți întru Mine, și fiți vii și numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou și de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, și Eu voi împlini; Eu și nu omul veacului acesta; Eu și cei ce fac voia Mea, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2000

Praznicul Întâmpinării Domnului

Cei ce Îl așteaptă pe Domnul sunt îmbrăcați în frumusețe cerească. Vine Domnul să facă din nou ființa omului. Domnul împlinește prin poporul ales viața de rai și nou Ierusalim pe pământ.

Eu, Domnul Dumnezeu vostru, lucrez peste voi duh de bucurie, copii străjeri de la iesle. Eu vin mereu cuvânt peste pământ și vă găsesc străjuind în calea Mea și Mă mângâi cu voi, căci am cărare ca să vin, iar cărarea aceasta este mângâierea Mea.

Am făcut din voi leac pentru durerile Mele, iar Eu vă mângâi pentru truda voastră cu Mine. Vouă vă trebuie bucu-

rie, fiilor, că vremea este grea, și crucea Mea este multă, și cu voi o port între cer și pământ. Vă mângâi cu cerul și vă bucur, și îl rog pe poporul cuvântului Meu să vă bucure și el și să se bucure și el bucurându-vă pe voi, și să aibă în el gândul Meu, căci cei ce au fost și n-au mai stat, și cei ce au venit și au plecat, aceia n-au avut gândul la Dumnezeu și nu M-au mai așteptat, și au plecat. Așteptarea înseamnă să se pregătească pentru venirea Mea tot cel ce vine să se așeze să bea din izvorul cuvântului Meu. Amin. Bătrânul Simeon, cel care M-a primit pe Mine în brațe la templu după patruzeci de zile de la nașterea Mea din Fecioară, M-a așteptat mult. O, cât M-a așteptat să vin! Iar când am venit, el s-a ușurat de așteptare și s-a dus ca să Mă aștepte și în cer așa cum M-a așteptat și pe pământ.

Mare frumusețe cerească este în omul care Mă așteaptă pe Mine să vin. Mare așteptare și mare pregătire este în omul cel frumos prin așteptarea Mea. Așa să Mă aștepți și tu, poporul Meu, și să Mă mângâi întru venirea Mea la tine, că Eu vin mereu și te pregătesc și te înnoiesc și te bucur ca să-ți dau putere să te faci bucuria Mea, căci duhul bucuriei este putere de duh și de suflet și de trup în cel care are de la Domnul duhul păcii și al bucuriei. Așa să Mă aștepți, poporul Meu, și să oftezi cu bucurie, fiule, de dorul venirii Mele, și să te ușurezi prin venirea Mea la tine și să te prindă fiori uitându-te la cer și așteptându-Mă să vin, și Eu voi veni și te voi mângâia și te voi ușura de așteptarea Mea când voi veni. O, să nu fugi din calea venirii Mele, ci să fii fierbinte la dor și la așteptare, căci așteptarea înseamnă pregătire mare, fiule. Cei ce au plecat nu M-au mai așteptat, și au plecat să caute altă mângâiere, dar cea mai mare mângâiere pentru cei de pe pământ este în cei ce Mă așteaptă pe Mine neostenind în așteptare. Amin.

O, dacă ar vrea omul cel pribeag să guste din plin din duhul așteptării Mele, atunci ar vedea și ar fugi de minciuna și de deșertăciunea din care-și hrănește sufletul. Eu de aceea Îmi împrăștii vestea cuvântului Meu în lung și în lat. Mi-e milă de pribegia omului, și văd în el dor de fericire, dor de izbăvire, și dau să ies în calea lui cu calea izbăvirii. Întunericul însă a pătruns peste tot, și n-are omul unde să mai fugă de el, și iată-Mă că vin și brăzdez cu lumina Mea întunericul, ca să ajung la inima omului și să-i dau mâna și să-l scot și să-i spun de Mine și să-i arăt fructul vieții, capătul dorului omului, dorul fericirii, căci omul dorește și nu știe unde este acest fruct. Duhul așteptării Mele se face dor fierbinte în omul care află de Mine, Cel viu în vecii vecilor, și dorul se face gătire în el, și el se apropie cu dor de fructul așteptării lui, de ziua venirii Mele, ziua când Eu voi fi pe pământ cu toți cei ce M-au așteptat și Mă așteaptă să vin.

Iată, de șapte mii de ani omul n-a știut să Mă aștepte, căci a făcut altceva. Omul care a pierdut umilința cu greu o mai află iar, cu greu mai ia din ea spre folosul vieții lui. L-am făcut la început pe om, iar apoi am poruncit pământului să rodească, și omul să lucreze pământul pentru rod. Aceasta i-am spus omului să facă, și i-am spus să se bucure cu această bucurie și să stea umilit așteptându-Mă, dar omul n-a mai lucrat în el bucuria așteptării Mele, și a trudit sub păcat și s-a întristat sub păcat, căci păcatul l-a ținut rob, iar lipsa umilinței creștea în om, și crește mereu până azi. Și iată, a trebuit să vin Eu, și am venit și i-am arătat omului viața Mea ca s-o urmeze și să intre întru Mine, ca să-l ridic prin viața Mea în el. El însă cu greu trage spre umilință, și iarăși Eu am venit, și vin în mare lumină, lucrând și brăzdând cu lumina Mea întunericul de pe pământ și din om, ca să ajung cu dorul vieții veșnice la

inima omului, și să-l simtă omul, și să-i simtă gustul și fructul, capătul dorului omului.

Te caut, omule, și iar te caut, și tu nu te lași găsit. Umblu pe pământ după tine, și tu nu mai iubești viața din care ai fost făcut. La facerea ta am pus în tine vorbirea cu Dumnezeu. Cuvântul Meu l-am pus în tine, și am vorbit cu tine și ai știut ca Mine, dar azi înveți și iar înveți, și nu mai știi vorbi, că nu iei de la Mine și nu Mă mai auzi când grăiesc peste tine. O, cât de mult ai murit! Dar Eu te strig ca să înviezi și să simți gustul cel dintâi, gustul vieții veșnice, gustul învierii. Auzi tu glasul Meu? Poruncesc servilor Mei de pe pământ să-ți dea strigarea Mea, că a venit vremea să auzi și să te ridici să Mă aștepți. Să știi că morții din morminte aud și se ridică. Să știi că cei din cer se strâng și Mă ascultă când grăiesc. Auzi-Mă și tu, cel de pe pământ, și lasă-ți pașii după Mine, ca să te înțelepțesc, că ți-ai pierdut înțelepciunea cea de la Mine și nu mai știi să crezi în Mine. Te-ai învățat să crezi în omul cel mincinos care te-a dezbrăcat de darul credinței sfinte, și nu mai știi să crezi în Mine, și stai fugăr pe pământ și fără de cărare. Bat la inima ta, ca să deschizi și să Mă vezi că am venit după tine ca să suflu din nou peste tine, ca să fac din nou ființa ta. Glasul minții tale e străin de Mine, iar tu faci tot ce-ți dă mintea ta să faci, numai pe Dumnezeu nu mai știi să-L faci.

Am venit să fac din nou ființa ta. Cu cele din rai Mă țin după tine, fiule pierdut. Bucură-Mă, că am venit să te bucur cu duhul bucuriei sfinte și să-ți dau duh de curăție, ca să crezi în Mine, nu în tine, nu în om, nu în cele ce a scos omul ca să se fâlească împotriva Mea. Omul te învață credința lui de la care nimic nu capeți decât minciună, și pedeapsă apoi. Dar Eu te chem ca să-ți dau din nou viața cea veșnică peste care tu ai călcat atâta vreme. Graiul Meu cu tine este adevăr, iar alt adevăr nu mai este. Iată apa râului vieții! Ia și te spală cu ea în urechi, ca să Mă auzi apoi. Spală-ți și ochii, ca să vezi venirea Mea la tine. Spală-te peste tot înăuntrul tău, ca să găsești curat în tine și să intru cu înțelepciunea Mea, căci la facerea ta am pus în tine vorbirea cu Dumnezeu, cuvântul Meu l-am pus în tine, și am vorbit cu tine, și ai știut de la Mine și ai vorbit cu Dumnezeu, și Dumnezeu, cu tine. Mă țin cu apă după tine. Ia și bea în pustiul cel fără apă. Ia, că dacă nu bei te usuci. Ia apă și bea, că ești uscat. Eu sunt Cel ce pot să fac din uscat verde, căci apa aceasta este apă vie, și cine bea se face viu și se dă lui Dumnezeu.

N-am venit din cer să te judec. Am venit să te ajut ca să scapi de judecată. Am venit să te chem din noapte și să te fac fiu al zilei, fiu al științei sfinte. Ieși înaintea Mea și Mă ia în tine, ca să fac din tine averea Mea și casa venirii Mele, omule care ai uitat pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, fiilor cu care Eu fac sfat pe pământ pentru învierea omului! O, tată, o, copilași, toți oamenii caută trupului vindecare, nu sufletului, dar trupul suferă după sufletul din el, sufletul care nu caută vindecare de la Dumnezeu.

O, fiilor, învățați bine numele Meu. Numai un cuvânt trebuie să știți voi, și să-l faceți faptă peste voi; numai un cuvânt, fiilor, numai unul: Hristos. Amin, amin, amin. El poartă în el tot ce trebuie să știe și să facă și să aibă omul cel din Mine născut, omul care Mă mărturisește pe Mine de Tată, prin asemănarea lui cu Mine. Amin.

Fiilor, am grăit cu omul. Am ieșit în întâmpinarea omului. I-am adus aminte de Mine și am bătut ca să-Mi deschidă omul. Și mulți Îmi vor deschide, căci Eu de aceea am venit. Am venit ca să-i adun pe cei ce sunt ai Mei și să-i fac să Mă lucreze în ei după voia Mea, după adevăr, ca să știe

apoi ce este adevărul. Nici un om nu știe ce este adevărul decât omul care-Mi dă Mie înfățișare în el după voile Mele cele sfinte. Amin. De aceea am venit. Am venit să-i adun pe cei ce sunt ai Mei după adevăr, pe cei ce Mă așteaptă să vin la ei. Mare frumusețe este în cei ce Mă așteaptă pe Mine să vin. Așa să Mă aștepti tu, poporul Meu, și să fii frumos prin așteptarea Mea și să Mă mângâi întru venirea Mea la tine. Așa să Mă aștepti să vin, și să te prindă fiori și să oftezi cu dor de dorul venirii Mele și să te ușurezi prin venirea Mea la tine, căci Eu vin, și mereu vin, și te mângâi și te ușurez de așteptarea Mea când vin.

Omul cel pribeag gustă cu greu din venirea Mea la tine, căci el este înveninat de gustul cel amar al minciunii, gust căruia îi zice dulce, de vreme ce el nu cunoaște gustul cel dulce al venirii Mele la tine, dar tu să știi bine numele Meu și cuvântul lui. Numai un cuvânt să știi tu, numai unul, poporul Meu micuț, numai unul: Hristos. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor de la iesle, luați din duhul bucuriei cu care M-am făcut azi sărbătoare la voi, sărbătorea Mea cea de acum două mii de ani când Eu M-am dus la templu în brațele mamei Mele, prunc, ca să-l slobozesc de așteptare pe bătrânul Simeon, care M-a așteptat atâta timp să vin. Am făcut din voi leac pentru durerile venirii Mele. Iarbă de leac este cuvântul venirii Mele la voi pentru cei ce-l iau să și-l pună pe rane spre folosul Meu, și oricine vă va întinde vouă fie și un pahar de apă rece fiindcă sunteți ai lui Hristos, adevărat grăiesc că își va lua răsplata. Amin. Iar Eu voi împlini prin voi lucrare de rai pe pământ și viață de nou Ierusalim, pământ nou și cer nou spre bucuria sfinților care așteaptă suspinând cu dor viața cea veșnică pe pământ și venirea lor cu ea, pentru bucuria după care ei suspină așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu, fiii cei din urmă ai lui Dumnezeu, fiii venirii Mele, cu care Eu lucrez venirea Mea cu sfinții pe pământ, venirea Mea și viața cea de veci pe pământ cu oamenii. Amin, amin, amin.

Vă dau, fiilor, să duceți vestea cea de mângâiere pentru păstorul Daniel, care s-a dus iar pe unde a mai fost trimis de Mine, și îl rog să nu se mârșăie pentru oboseală. Eu îl întăresc și îl înțeleptesc și îl fac frumos și îl oțlesc, căci aurul băgat în foc iese frumos și ia formă prin mâna celui ce lucrează peste vase de aur. Dați-i veste de mângâiere și de binecuvântare în lucrare, căci ducerea lui acolo unde este acum, este o lucrare, fiilor, ca să se ducă iar pe unde a mai fost trimis în slujba pentru lucrul Meu apoi. Tot așa și acum, ca să Mă vestească Eu cu venirea Mea peste tot și să fiu numit peste tot prin lucrarea cuvântului Meu care mărturisește din loc în loc, ca să anunț venirea Mea și să adun din loc în loc câte un pic de rod, să am ce plată să-i dau omului care își întinde mâna pentru ostelile Mele. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2000

Duminica vameșului și a fariseului

Omul rătăcit crede că înțelege din Scripturi ziua de odihnă a lui Hristos. Cel ce este bogat pe pământ, este vrednic de plâns. Omul își îmbogățește mintea pentru duh de îngâmfare. Merge omul fără de Dumnezeu la biserică, și tot așa petrece, fără de Dumnezeu.

Vin să Mă odihnesc în voi și peste voi, copiii ai venirii Mele, ca să ia de la voi cei ce vor să învețe taina lui Dumnezeu cu oamenii, viața Mea în om și între oameni. Amin. Vin să vă dau de la Duhul Sfânt, căci biserica dacă nu are în ea pe Duhul Sfânt lucrând la vedere, ea nu

poate să învețe pe nimeni lucrarea de biserică. Vin la voi, copii de la iesle, și Mă las cu învățatură aici la voi ca să se găsească la voi calea pe care să meargă omul, și apoi să meargă pe ea. Amin.

Nu are omul de unde să ia învățătura aceasta, măi fiilor. Vin Eu să i-o dau, ca să nu piară omul din lipsă de înțelepciune. Când eram cu trupul văzut pe pământ, Mă duceam prin cetăți cu ucenicii Mei ca să-Mi las sămânța învățaturii din loc în loc. Le-am spus apoi și ucenicilor Mei să facă și ei tot ca Mine după ce Eu Mă voi duce la Tatăl ca să trimit putere și Duh Sfânt peste ei din Mine, Cel plin de Tatăl. O, nu veneau după Mine și după ucenicii Mei, nu veneau decât de aici, de colo câte unul, dar sămânța împărăției cerurilor mergea peste tot și se semăna peste tot. Dar nu mulțimile care se țineau după Mine, nu acelea erau cei ce veneau la Mine. Acelea veneau după Mine pentru semnele și minunile care se coborau peste mulți suferinzi la credința lor ca să întăresc credința în Mine pe pământ. Nu veneau pentru viața lor cu Mine cei ce se țineau după Mine.

O, fiilor, ce-Mi folosește Mie dacă omul știe că Eu sunt, și atât? Cel ce știe că Eu sunt, și atât, acela se roagă Mie să-i dau ce-i trebuie lui, nu ce-Mi trebuie Mie de la el, iar Eu nu Mă bucur de omul care știe că Eu sunt, și atât.

Vin la voi să lucrăm învățatură pentru cei ce se roagă lui Dumnezeu. Vin, fiilor, că e secetă mare pe pământ, și e foamete de auzit cuvântul lui Dumnezeu, căci în biserici nu este viață sfântă ca să se prindă Evanghelia Mea de cei ce aud cuvintele Mele din ea. Am spus că vin să Mă odihnesc peste voi și în voi și că vin să lucrez peste voi și în voi. Așa este odihna Mea în om, că Eu în omul peste care pot lucra Mă odihnesc și nu obosec lucrând. Odihna Mea și ziua Mea de odihnă n-o înțelege nimeni. Fiecare vorbește despre ea după cum înțelege el, și zice apoi că din Scripturi ia și vorbește. Dar în Scripturi sunt mult mai multe învățături și porunci, iar cei ce vorbesc cum vor ei despre ziua Mea de odihnă, aceia nu pun Scripturile peste ei decât cum vor ei, fiecare, iar apoi se fălesc cu ziua Mea de odihnă peste ei. Vin cu lucrul Duhului Sfânt la voi în grădină, ca să curgă învățătura Mea ca un râu care iese din grădină și împărțindu-se în toate laturile lucrează și adapă pământul, ca să crească pe el om nou. Amin.

Iată, în biserici se începe azi lucrarea pocăinței, după cărți, cântarea pocăinței și a umilinței, cântarea cea întreită, rugăciunea cea de pocăință, pe care sfinții Mei au trăit-o pe pământ și au dat-o de lucrare peste biserică. În biserici se citește azi cuvântul Meu despre pocăință și despre umilință, Evanghelia cu pilda vameșului și a fariseului. Despre felul rugăciunii se spune în ea. Cel ce-și recunoaște păcatele umilindu-se pentru ele înaintea Mea, acela își umple inima de rugăciune și de umilință și de pocăință, dar cel ce i se pare că face voia Mea, acela nu are umilință, ci, din contra, se ridică și se face mare prin învățatură și se dă învățător și își pierde căința, căci scris este: «*Cel ce zice că păcat nu are, acela este mincinos, și adevărul nu este cu el*».

Iată, cel ce are bogății și nu știe pentru ce le are, acela este de plâns. Dar pentru ce are omul bogății? Hai să facem sfat ceresc, fiilor de la iesle. Hai să unim cerul și pământul în lucrare de Duh Sfânt și să bucurăm pe Tatăl Savaot. Rodul lucrului Meu cu voi este lauda Mea înaintea Tatălui. Fiilor, pentru ce are omul bogății?

— **T**u, Doamne, ești Cel ce ai și Cel ce dai omului bogății. Unii din oameni lucrează cu ele pentru ca să îndemne pe mulți pe drumul faptelor bune și al rugăciunii și al mulțumirii pentru ajutorul cel de la Tine, și al

curăției minții și a trupului și a sufletului. Acești bogați sunt iconomii Tăi pentru lucrarea sfinților de pe pământ și pentru ajutorul lipsiților care așteaptă de la Tine în lipsurile lor. Acești bogați își lucrează locaș și bogăție în corturile sfinților Tăi, ale dreptilor Tăi, Doamne. Alții însă au bogății ca să-și primească plata pe pământ pentru puținul pe care-l dau celor lipsiți, dar nefiind ei dăruitori pentru Tine cu cele ce le dai ca să aibă. Aceștia nu-l îndeamnă pe cel lipsit spre Tine, de vreme ce nici ei nu caută cu cele ale Tale, și așa, nici cei miluiți de ei nu caută cu Tine, ci doar se folosesc de ajutorul de la cei bogați.

— **O**, copii ai venirii Mele, Eu v-am învățat pe voi, voi cui să dați din munca mâinilor voastre, din avutul Meu și al vostru, fiilor, și v-am spus că cei la care dați nu trebuie să aibă mai mult ca voi, și nici voi mai mult ca ei, căci bogatul care are de la Mine și nu lucrează așa, acela este bogat pentru paguba sufletului lui în vremelnicie și în veșnicie. Cine are bogății și le păstrează pentru el mai întâi, acela le iubește pe ele, și nu poate să Mă iubească și pe Mine și pe ele, de vreme ce el nu se mai satură de ele, și acela caută prin milostenia lui să Mă facă pe Mine dator. Iată, cu voi puținii s-au tras din cei ce au luat de la voi dreptarul Meu, dreptarul vieții. Bogățiile sunt piedica cea spre libertate. La fel și cei bogați de învățatură și de știință, tot așa pățesc, și au piedică bogăția lor. Omul care își face lui ca să aibă, acela este un om bolnav și nu poate merge spre cer și nu poate fi liber. Tânărul bogat a fost împiedicat de bogății ca să Mă iubească și să Mă urmeze pe Mine pentru faptele lui bune pentru împlinirea poruncilor vieții. Dar cea dintâi poruncă nu poate omul avut s-o împlinească, pentru că inima lui este legată de toate câte el își agonisește ca să aibă pentru el. Cel învățat se folosește de cele ce a învățat și nu poate ajunge din urmă pe cel cu mintea curată și cu învățatura curată; nu poate decât dacă leapădă știința lui, ca să se facă liber de ea, și să Mă poată apoi iubi pe Mine, Cel blând și smerit cu inima. Eu n-am învățat de la om știința acestei lumi, pe care omul o aseamănă cu cele de la Dumnezeu. Cum poate fi blând și smerit cu inima cel care-și strânge în inima lui multă cunoștință? Cel ce-i place să știe multe, de îngâmfare face așa. La ce-Mi folosește Mie mintea lui? La ce folosește altora? Nu folosește decât ca și lui, ca și fariseului care s-a rugat Mie rugăciune de mulțumire împotriva vameșului care își vedea păcatele umilindu-se înaintea Mea.

O, fiilor, cei ce se roagă Mie de unde să mai învețe ce este rugăciunea ca să ajungă la inima Mea rugăciunea omului încurcat într-ale lui? Rugăciunea care Mă bucură pe Mine și apoi sufletul omului este aceea care Mă aduce pe Mine în inima omului care se roagă Mie, și iată, Eu nu Mă bucur de omul care se bucură întru Mine, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot bucura. Eu nu Mă bucur de omul care se roagă Mie, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot ruga. Amin, amin, amin. Omul în care Mă rog Eu, Domnul, în Duhul Sfânt, acela este cel care știe să se roage și să fie cu Mine prin rugăciune. Dar de ce trebuie așa, fiilor? De ce trebuie să Mă rog Eu în rugăciunea omului către Mine? De ce, fiilor învățați de Dumnezeu?

— **O**mul care se roagă singur, fără Dumnezeu prin rugăciunea lui, el se roagă fără foc, fără Duhul Sfânt al rugăciunii. Rugăciunea trebuie să fie Duhul Sfânt din omul rugător spre Dumnezeu. Dacă omul se roagă singur, din obișnuință se roagă, nu din dorința inimii, nu din Dumnezeu, iar când se roagă cu Dumnezeu, primește prin Dumnezeu, nu prin rugăciunea lui și atât, ci prin mijlocitor, prin Duhul Sfânt Mijlocitorul. Amin.

— **E**u, Domnul Dumnezeu vostru, de aceea vin la voi, vin să lucrăm învățatură pentru cei ce se roagă lui Dumnezeu, pentru cei ce-și dau viața și inima lui Dumnezeu, fiilor, căci în bisericile din lume nu este viață dată lui Dumnezeu și nu se prinde viața lui Dumnezeu de cei ce merg la biserică. Am spus că vin să Mă odihnesc peste voi lucrând, căci așa este odihna Mea în om. În biserică nu Mă pot odihni și lucra odihna Mea și ziua Mea de odihnă și rugăciunea Mea în omul care se roagă Mie. În biserică e omul și atât. Omul s-a urâțit și s-a închis în el și așa se duce la biserică, se duce și pleacă, și nu are ce lua de viață când pleacă; se duce și pleacă tot fără putere, tot fără Dumnezeu, tot fără pocăință, tot fără umilință. Și de ce se întâmplă așa cu omul cel care se duce la biserică? Pentru că omul se duce fără Dumnezeu la biserică. El se duce gătit, cochet, fudul se duce, îngâmfat se duce, fardat și împăiat se duce. Omul se duce fără Dumnezeu la biserică și tot așa și pleacă din biserică, iar Eu sunt cu voi pe pământ și scriu cartea învățaturii cerești pentru bogați și pentru săraci, pentru păcătoși și pentru drepti, pentru împărați și pentru argați, pentru robi și pentru slobozi, pentru cei săraci cu duhul și pentru cei bogați cu știința, și zic: să fie pe pământ bogați pentru Dumnezeu, iconomi iscusiți pentru lucrul cerului pe pământ cu oamenii! Amin. Să fie pe pământ biserică cu ochi și cu urechi și cu inimi de Duh Sfânt pentru slava numelui Meu și nu a omului! Amin. Să fie pe pământ Dumnezeu întru toate! Să fie Dumnezeu pe pământ! Amin. Să nu mai fie omul fără Dumnezeu pe pământ; să nu mai adune și să nu mai împartă fără Dumnezeu; să nu mai mănânce și să nu mai bea fără Dumnezeu; să nu mai intre și să nu mai iasă fără Dumnezeu; să nu se mai îmbrace fără Dumnezeu; să nu se mai adăpostească fără Dumnezeu! Să nu mai fie omul fără Dumnezeu pe pământ! Amin, amin, amin.

Eu nu Mă bucur de omul care se roagă Mie după voia lui, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă rog, după voia Mea în om. Eu nu Mă bucur de omul care se bucură întru Mine după voia lui, ci Mă bucur de cel în care Eu Mă pot bucura după voia Mea. Amin.

Dați oamenilor învățatura vieții, fiilor împărțitori de Dumnezeu. Dați oamenilor pe Dumnezeu prin învățatura aceasta, căci dragostea de Dumnezeu este cea mai mare poruncă între porunci. Fără ea nu primește omul plata poruncilor împlinite de el; fără ea omul nu este cu Dumnezeu; fără ea inima omului nu este casa Mea ziua și noaptea, căci scris este în capul cărții: «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată iubirea ta, și așa vei fi împlinitorul poruncilor Lui», iar altfel nu este plată pentru cele împlinite din porunci, omule. Amin.

Și iarăși zic: să fie Dumnezeu pe pământ! Amin, amin, amin.

7/20 februarie 2000

Duminica fiului risipitor

Israel este poporul care se lasă păscut de Domnul. Cei ce sunt evrei cu inima, îl numesc demon pe Domnul. Nu mai este om care să nu lucreze minciuna. Ucenicia se învață prin temerea de Dumnezeu.

Eu sunt Păstorul Cel bun, căci Mi-am pus viața pentru oile Mele și le-am păstorit și le păstoresc. Amin, amin, amin.

Păstorul este cel ce intră pe ușă în staulul oilor. Acestuia portarul îi deschide, și oile ascultă de glasul lui, și el le

cheamă pe nume, iar când le scoate afară, el în fruntea lor merge, și oile merg după el, căci știu glasul lui. Amin. Eu sunt Cel ce pasc pe Israel, iar Israel este cel ce se lasă păscut de Mine cunoscându-Mi glasul. Când Eu vorbeam în mijlocul lui Israel despre păstoriarea Mea peste oile date Mie de Tatăl, iudeii luau pietre în mâini și dădeau cu ele în Mine, că ziceau că hulesc pe Dumnezeu, dar Eu le vorbeam adevărul și le ziceam că ei nu sunt dintre oile Mele, căci oile Mele ascultă de glasul Meu și vin după Mine. Ei însă ziceau că am demon și că Mi-am ieșit din minți.

Vin să păstoresc pe cei ce ascultă de glasul cuvântului Meu, căci sunt Păstorul lui Israel. Vin și împrăpătez mereu apa și îmbiu la izvor cu glasul Meu de Păstor. Stau lângă izvor și fac din el pășune pentru cei ce vin, și fac din el apă vie pentru cei ce caută viața. Cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Amin. Viața cea veșnică este în toți cei care își lasă viața lor și o iau pe a Mea, iar Eu îi chem pe nume și ies cu ei la pășune, și ei merg după Mine oriunde merg Eu, căci scris este în Scripturi: *«Aceștia sunt cei neîntinați care merg după Miel oriunde Se va duce, căci au fost răscumpărați dintre oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului, iar în gura lor nu s-a aflat minciună, fiindcă sunt fără de prihană»*.

Mă las Păstor peste pământ. Să vină la Mine toți cei care vor să le fiu Păstor, căci cei ce s-au pus păstori nu păstoresc, că nu intră pe ușă în staul, ci intră sărind pe deasupra și junghie și nu păstoresc, și mănâncă și beau și nu păstoresc și nu învață pe oi să-Mi urmeze, căci aceștia lucrează altă lucrare, alta decât păstoriarea. Dar vin Eu, ca să Mă fac odihnă și lumină a inimii omului obosit de alergare și de așteptare, căci omul rătăcește fără stăpân, fără tată pe pământ. Omul este fiul cel risipitor de viață. Și-a luat viața de la Mine și s-a dus cu ea în plăceri și în desfrânări și în moarte. S-a dus cu ea și și-a cheltuit-o, și rătăcește flămând tot omul, și rătăcirea e mare, și omul cade sub ea. Dar Eu vin cu izvorul cel de viață dătător și strig peste tot ca să fiu auzit de tot omul care rătăcește fără păstor, și zic: cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Cine Mă ia pe Mine din acest izvor se lasă pe el și Mă ia pe Mine de viață a lui și se întoarce la Tatăl după o viață risipită fără preț.

Astăzi se citește în biserici pilda fiului risipitor, care și-a luat viața din mâna lui Dumnezeu și s-a dus cu ea și și-a risipit-o, și apoi, flămânzind sub robie străină, și-a pus în gând să se întoarcă argat la casa Tatălui său; argat, nu fiu, căci așa se cade, fiindcă fiul este vrednic și stă ca fiul înaintea Tatălui.

Pe pământ sunt numai oameni risipitori de viață și Îl numesc pe Dumnezeu Tatăl al lor, și nu mai sunt păstori ca să-l învețe pe om umilința, iar Eu, Domnul, sunt gata să alerg înaintea celui ce dă să se întoarcă argat în casa Mea, nu stăpân, nu fiu vrednic, ci fiu umilit înaintea Mea, ca să Mă bucur de întoarcerea lui. Dacă vine semeț, dacă vine pentru drepturi, dacă vine să se dea stăpân și moștenitor, Eu nu Mă bucur de întoarcerea lui. Iar dacă vine rușinat de viața lui cea risipită și umilit pentru înfrângerea lui, atunci Eu îl văd încă pe când el este departe și ies Eu înaintea lui, nu-l las să vină singur. Ies Eu pentru umilința lui și lucrez după dreptate; nu-l las să vină singur, căci Eu sunt Cel Drept și ies înaintea celui ce se umilește, și ies pentru umilința lui, și așa sunt drept, căci Eu am zis prin Scripturi: *«Care dintre voi având o sută de oi și pierzând pe una nu lasă pe toate cele nouăzeci și nouă și nu se duce după cea pierdută, și dacă o găsește o pune pe umeri cu bucurie, bucurându-se cu prietenii? Că mare bucurie se*

face în cer pentru un păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de drepti cărora nu le trebuie pocăință».

Eu, ca un bun Păstor, am știut semeția omului și Mi-am pregătit cale cu dreptate încă de acum două mii de ani când lucram cu cuvântul ca să moi inimile cele mândre, care sunt dedate cu judecata după lege, după dreptate. N-am voit să fiu judecat de poporul iudeu, căruia i-am fost Dumnezeu venit de la Tatăl. Eu îl îndemnam la pocăință, și el Mă judeca părându-i-se că sunt nedrept, iar el, drept. Eu îl înduplecam spre umilință și spre iertare, iar el M-a luat și M-a răstignit ca să nu Mă mai audă, că era păcătos poporul Israel. Nu numai neamurile celelalte erau sub păcat. Ba încă păcatul lui Israel era mai mare, pentru că el păcătuia știind ce este păcatul. Eu însă am venit din cer să-l îndemn la pocăință, dar n-am putut, că el se voia drept. Eu am venit să-i fiu Păstor iertător, dar el a fost semeț și Mi-a dat peste mână, și apoi M-a scos de la el. Atunci am alergat înaintea celor ce se umileau prin jertfa Mea și prin învierea Mea, și îi luam întru Mine și îi făceam credincioși prin har, și Mi-am făcut popor dintre neamuri, și se numesc cei răscumpărați dintre oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului, iar în gura lor nu este minciună, fiindcă ei sunt fără de prihană. Amin.

O, numai cel prihănit lucrează minciuna, și apoi o folosește, căci are nevoie de acoperirea prihanei lui, așa cum a făcut poporul Israel, care s-a ascuns punându-Mă pe Mine paravan între el și restul neamurilor; pe Mine, osândit prin lege; pe Mine, Cel ce împlinesc legea și nu o calc. Iată, numai cel prihănit lucrează minciuna, iar cei ce aleg viața în schimbul vieții lor, viața Mea cea veșnică în ei, aceia sunt cei aleși dintre oameni, pargă lui Dumnezeu, iar în gura lor nu este minciună, fiindcă sunt fără de prihană. Amin, amin, amin.

O, nu mai este om care să nu lucreze minciuna, nu mai este om fără de prihană. Pe pământ sunt numai oameni risipitori de viață și Îl numesc pe Dumnezeu Tatăl al lor, și nu mai sunt învățători care să învețe pe om umilința, fiindcă nu mai este om fără de prihană. Atunci am zis: *«Iată, vin!»*, și am venit, că mai bine este să fie omul păstorit de Mine decât de om, căci omul care nu-i arată omului ce să facă, și ca să vadă omul, acela nu poate fi învățator peste om. O, nu mai sunt pe nicăieri învățători, nu mai sunt, iar Eu, Domnul, sunt gata să alerg înaintea celui ce se întoarce la Mine umilit, ca să-l fac ca unul din argații Mei, iar Eu să fiu Stăpânul și Învățătorul peste toți. Amin.

Mai bine este să se numească omul slugă la Mine decât fiu, căci fiul își pierde umilința și se joacă cu Tatăl și se răsfăță și se face nevrednic de Tatăl, dar argatul este umilit și își iubește Stăpânul și nu se ridică peste El și nu se dă moștenitor și învățator, ci rămâne slujitor umilit, lăsându-Mă pe Mine Păstor în fața împărăției Mele, în dreptul împărăției. Amin. Eu de aceea am venit. Să fiu Păstor am venit. Și iată, sunt Păstor de oi, și lupii urlă, și câinii latră, că nu mai au ce sfâșia și nu mai au ce lătra, și se dau la Mine, și se dau la oi, dar oile sunt cu Păstor, căci scris este: *«Va fi o turmă și un Păstor»*, turma Domnului, turma cea păstorită de Domnul, turmă cu Păstor. Amin.

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun și să le păstoresc. Sun din trâmbiță, că așa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbița cu care sun, și sun să se audă, și se aude, dar cei ce sunt evrei la inimă și la cuget Îmi zic „demonul” și Îmi zic că Eu hulesc, și Îmi zic „omul”, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că

omul nu poate fi păstor, nu poate fi învățător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înțelepciune ca să înțeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa și nu se scutură ca să se umilească și să rămână apoi în umilință? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viața oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, și omul își face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învățat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu și nu jertfa omului e jertfă. Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el și să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim și zadarnic se duce, că nu atinge duhul și adevărul cu dusul lui la Ierusalim. Se duce omul și în alte părți ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. Nimeni nu-și cheltuiește averea ca să facă voia Mea, ci și-o cheltuiește ca să vadă pe unde am trecut Eu, și atât; pe unde am lucrat Eu, și atât, și apoi se fălește că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.

Numai Păstor nu vrea omul să-i fiu, căci omul este fiul cel risipitor de viață pentru viața lui pe care și-o pierde prin ea însăși. Dar pe tine, poporul Meu pe care te-am ales dintre oameni ca să fii pârga Mea și culesul Meu cel pentru Tatăl, pe tine te păstoresc și te îngrijesc, căci te-ai umilit la auzul glasului Meu și ți-ai îngrijit mersul spre Mine, iar Eu M-am îngrijit de mersul Meu spre tine, și ne întâlnim la mijloc și lucrăm în via Tatălui, în lucrarea Tatălui Savaot, și vă numesc ucenicii Mei cei de la sfârșit, apostolii Mei prin care-Mi vestesc până la margini Eu Însumi Evanghelia venirii Mele cu sfinții. Amin. Iar tu să plângi cu sudori și să nu râzi. Bucuria ta să fie rugăciunea cea cu sudori, care te face părtaș cu Dumnezeu, poporul Meu, căci așa am petrecut Eu pe pământ înaintea Tatălui; așa și nu altfel, poporul Meu. Până la cruce am tot suspinat, iar rugăciunea Mea era cu sudori, poporul Meu, și cu ea Îmi mângâiam duhul și pacea duhului Meu cel zbuțuit de ura omului asupra Mea. Iar azi tu ești urmașul Meu, și lumea te aseamănă cu Mine, poporul Meu, pentru că ea te urăște și îți zice „demonul“, și îți zice că hulești, așa cum am pățit și Eu de la lume și de la cei ce se dădeau învățători și păstori de la Dumnezeu.

Îți dau în dar temerea de Dumnezeu, poporul Meu. Cu ea vei fi mereu curat și treaz și gata pentru Mine; cu ea Mă vei sluji, că fără ea nimeni nu poate să-Mi fie slujitor și locaș curat pentru stăpânia Mea în omul cel Mie slujitor pentru venirea Mea. Slujitorul Meu este numai cel ce-Mi pregătește venirea prin vestire și prin lucrare, așezându-Mă pe Mine viață veșnică în om. Viața cea veșnică este cu omul prin darul cel lucrător al temerii de Dumnezeu, prin care omul cel iubitor stă mereu gata pentru venirea Mea, pentru bucuria lui întru venirea Mea. Temerea de Dumnezeu este legătura care-l ține pe om alături de Dumnezeu. Ea este ucenicia celor ce învață lucrarea lui Dumnezeu cu omul. Ea este duhul cel treaz care nu adoarme în cel ce o are pe ea ca pavăză a vieții. Darul acestei iubiri să facă din tine iubire pentru Mine, poporul Meu, iar altfel să nu-ți fie iubirea până ce Eu voi veni ca să fiu cu tine pe veci, căci scris este: «*Eu sunt cu cei ce se tem de Domnul*». Amin.

Fac din tine pildă de iubire, pildă de ascultare prin darul temerii de Dumnezeu, iar tu să fii puterea Mea pe pământ, poporul Meu, și să se hrănească din tine popoarele cu

viață, cu viața Mea din tine, căci te-am pus pildă a Mea înaintea neamului omenesc și am făcut din tine semn înaintemer-gător pentru venirea Mea, că Eu, ca un bun Păstor știind semeția omului, am găsit cu cale să-l judec prin tine pe om, pe tot omul care trăiește în el fără voile Mele; iar omul auzind de tine sau văzându-te să vină spre umilință, să lase hrana cea amară și să vină să se îndulcească din masa Mea cu tine, poporul Meu, și să Mă cunoască prin izvorul acesta. Și zic: cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Amin. Cine Mă ia pe Mine din acest izvor se lasă pe el și Mă ia pe Mine de viață a lui, și apoi se întoarce la Tatăl, se întoarce cu umilință la Tatăl. Amin, amin, amin.

14/27 februarie 2000

Duminica înfricoșatei judecăți

Cel ce nu stă sub ploaia cuvântului, acela crește mic întru toate. Dulceața pământului s-a întors în cer și s-a luat de la om. Toate zilele omului sunt ale lui.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt coboară pe pământ cu vânt. Dumnezeu vine cu ploaie pe pământ. Amin, amin, amin.

Vine ploaia, fiilor străjeri în calea venirii Mele. Vine ploaia ca să crească pe pământ împărăția Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt. Amin. Vine ploaia ca să crească prin ea omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

Stați sub creșterea Mea, stați sub ploaie, fiilor, că peste cel ce nu plouă de la Mine timpuriu și târziu, acela nu crește, iar cel ce stă numai când și când sub puterea Mea și sub ploaie, acela crește mic, că ba nu-i cresc picioarele, ba nu-i crește trupul de sus, ba nu-i crește capul, ba inima nu-i crește, ba mintea nu-i crește, ba credința, și crește chircit dacă crește și nu crește trup întreg, căci dacă la școală se duce omul numai când și când, nu iese om mare, om învățat pe pământ. Tot așa e și cu creșterea cea din cer, iar pe pământ nu sunt oameni crescuți de cer, că e secetă mare pe pământ. E secetă în inima omului, e secetă de învățătură și de înviere și de dor de înviere, și omul se hrănește cu pământ, dar Eu vin cu ploaie cerească pentru cei vii și pentru cei morți și pentru cei amorțiți și sterpi de înviere. Să între sub ploaia cuvântului Meu toată făptura de sub cer, căci sub ploaia aceasta crește cer pe pământ. Amin. Ce se seamănă, aceea crește, și iată, Eu, Domnul, semăn cer, iar omul seamănă pământ, și apoi fiecare seceră ce a semănat. Dar e mare durere peste tot omul, și omul e amorțit și nu simte. Pământul nu mai are putere de viață pentru om din pricina omului care seamănă pământ în pământ, și pământului i-a stârpit sânul lui cel dulce, că dulceața am luat-o Eu în cer, fiindcă omul nu mai este ceresc pe pământ, ci este amar de tot, e pelin și fiere pentru Mine tot omul. Cu amar Mă hrănește zi și noapte omul de pe pământ. Cu despărțire de Dumnezeu și cu fapte ucigătoare de Duh Sfânt Mă hrănește omul, iar pe pământ este judecata făpturii, căci fiecare ce a semănat, aceea culege. Cine seamănă fapte rele mănâncă din rodul lor, și rod din rod se ofilește, și e rar omul care dorește de ploaia cea din cer care vine cu apa învierii, cu duhul învierii peste pământ. Dar Eu vin cu ploaie și cu potop de ploaie ca să curăț peste tot, că am zis că vin cu foc, cu ploaie de Duh Sfânt, iar Duhul Sfânt este foc mistuitor.

Eu sunt Judecătorul peste vii și peste morți, iar sfinții sunt cu Mine întru venirea Mea și așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, și fiecare va sta la rândul cetei sale și va aduna rod din cele ce a semănat pe pământ. Cine a

semănat pe pământ oameni vii udându-i și plivindu-i și îngrijindu-i până la cer, aceia vor culege rod de înviere și de viață veșnică, și așa le va fi și plata. Iar cine a semănat pe pământ oameni fără viață, oameni sterpi de Dumnezeu, neudând și neplivind și neîngrijind de viața lor pentru cer, aceia vor culege rod fără înviere, și așa le va fi și plata. Tot cuvântul ieșit din gura Mea va sta judecător peste tot omul, și măsurător de viață va sta, căci este scris în cartea Mea că voi veni ca să judec viii și morții și ca să-Mi așez împărăția, și așa fac, precum este scris să fac. Amin. Dar mai întâi am venit să judec de pe cruce, iar crucea este viața Mea pe care am pus-o pe cruce pentru răscumpărarea omului. De atunci sunt Cel jertfit pe cruce pentru om și sunt gata să Mă dau așa cum sunt celui ce Mă ia așa cum sunt. Să Mă ia omul în el și să facă ce am făcut Eu. Să ia crucea Mea și să stea cu Mine pe ea pentru răscumpărarea lui prin crucea Mea. Să nu Mă lase numai pe Mine pe crucea Mea; să vină și omul lângă Mine pe ea, căci sfinții așa au făcut, și toți M-au ajutat în crucea Mea, și au mers mereu pe pământ, când sub ea, când pe ea, până sus la Mine, căci crucea Mea este drumul omului spre Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fie și omul care urmează cu Mine prin cruce și pe cruce. Numai prin cruce poate omul să fie urmașul Meu, căci Eu altfel nu am fost. Cine nu stă prin cruce înaintea oamenilor, acela nu este urmașul Meu, ci este fur și tâlhar, și este antichristul care vine înaintea Mea ca să facă semnele lui pentru cei ce va să-și primească plata lor prin această unealtă, prin lucrarea lui antichrist care înșeală cu venirea lui pe tot omul care nu știe să Mă aștepte pe Mine așa cum am zis Eu să fie așteptarea aceasta.

Pe pământ se dă citire în ziua aceasta din cartea Evangheliei Mele cea despre a doua Mea venire, dar omul care aude această Evanghelie nu se apropie de ziua venirii Mele, ci, din contra, o depărtează de el chiar prin îndemnul preoților, căci preotul peste tot zice că nu știu nici Eu, Fiul, de ziua venirii Mele.

Fiilor de la iesle, Eu am zis prin Evanghelia Mea: «*De ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*», dar am mai zis și aceasta: «*Precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului. Și precum în zilele acelea dinainte de potop mâncau oamenii și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut până ce n-a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și cu venirea Fiului Omului*».

O, fiilor străjeri, de ce, tată, zic preoții așa? Aceasta am zis Eu. De ce zic și ei așa? De ce nu zic ei ca Mine, căci Eu am mers până la capăt cu zisul prin Evanghelia Mea despre ziua venirii Mele. Dar voi, fiilor unși pentru vremea venirii Mele, voi, tată, cum ziceți despre cuvintele Mele de atunci?

— **D**acă Tu ai zis: «*De ziua și ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*», ai zis așa ca să întărești omul pentru veghe în toată clipa, Doamne, de vreme ce pe neașteptate vii. Iar omul care Te așteaptă trebuie să fie îmbrăcat și încălțat, ca și cum Tu vii în orice clipă, că Tu ai zis: «*Fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului vine*». Amin.

— **O**, de ce nu zic și preoții din lume, de ce nu zic și ei tot așa, ca să întărească pe oameni pentru venirea Mea? Eu iată, vin și iar vin, și ei dorm dimpreună cu cei de sub ei, iar venirea Mea iat-o, căci am descoperit-o sfinților și părinților prin îngeri, ca să pun omul la veghe. Antichrist însă zice că vrea să Mă aducă el cu pace, ca să aduc trai omenesc pe pământ, și așa l-a învățat pe om să

Mă aștepte și să nu se teamă omul de venirea Mea. El a uitat că Eu sunt cu cei ce se tem de Mine și că întru ei Îmi găsesc calea și plăcerea, iar el va rămâne rușinat cu toate minunile lui mincinoase, minuni care ar vrea ele să aducă oamenilor viață lumească și libertate ca la oameni, nu ca la Dumnezeu. Iar venirea Mea iat-o, și nimeni nu știe să se uite la Mine și să Mă vadă. Cuvântul Meu este alifie de ochi, dar cel ce nu se pocăiește lăsându-se de păcate ca să-Mi deschidă și să stea îmbrăcat și încălțat întru venirea Mea, acela nu deschide ochii ca să vadă și să audă venirea Mea și să înțeleagă cuvântul Meu și calea lui spre oameni, cale cu lumină, cale cu înviere din moartea păcatelor, calea venirii Mele cu judecata prin cuvânt și cu învierea prin cuvânt, căci prin cuvânt am lucrat dintru început.

Am făcut la început cerul și pământul ca să le pun în slujba omului și ca să-L slăvească omul pe Făcătorul lui și să-L aibă mereu înaintea sa și să lucreze cu El la împărăția cerurilor pe pământ. Dar omul n-a stat cu temere de Dumnezeu pe pământ nici după căderea lui din rai, și așa s-a înmulțit neamul omenesc pe pământ, iar Eu, Domnul, îl rabd așa de șapte mii de ani. Dar acum am venit iar cuvânt deasupra pământului; am venit pentru învierea morților; am venit ca să fac din pământ cer, și din mort, viu, și voi cere rodul celor ce s-au așezat în numele Meu lucrători peste oameni, și fiecare va culege ce a semănat; ce a pus în pământ, aceea va culege; vii sau morți va culege. Amin.

Ziua venirii Mele cea de a doua este numită de sfinții Mei ziua înfricoșatei judecăți. Zadarnic dă omul să fugă de ea. Mai bine să se apropie de ea omul, că nimeni nu scapă de ea, nici morții, nici viii. Dacă ți-e teamă, omule, de ea, scoală-te și te pregătește pentru ea, ca să nu pieri prin ea, ci să fii apoi fiul învierii, fiul veacului ce va să fie. Scoală-te și te scutură de pământ și de tot ce e pe el, și te spală apoi, că iată, apa curge în ploaie din cer pe pământ ca să te curețe din creștet până în tălpi pentru venirea Mea, iar apoi Eu te îmbrac și te încălț și îți pun coroana venirii Mele și te bag la masa Mea de nuntă, te bag la sărbătoarea venirii Mele, la praznicul împărăției cerurilor pe pământ, omule.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Ei așteaptă de șapte mii de ani trâmbița învierii lor, iar Eu le spun: un picuț, și totul și toate vor primi haina nesticăciunii, așa cum Eu le-am întocmit la facerea lor. Amin. Puțin, puțin, și totul se întoarce în viața cea fără de moarte, și morții înviază și mărturisesc pe Dumnezeu și lucrarea Sa cea de șapte mii de ani, lucrarea de răscumpărare a trupurilor. Amin.

Pământul nu mai are putere să-l ajute pe om. Omul i-a strivit sânul, și e slab pământul, iar omul de pe el e tot mai neputincios. Dar harul Meu este cu cei ce se tem de Mine, și ei trăiesc prin harul Meu, iar Eu îi umplu de binecuvântări și le pregătesc bucuria cea veșnică. Fericiți sunt cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia se pregătesc pentru ziua venirii Mele și se bucură de ea, iar Tatăl Savaot le-o vestește prin Mine, fiindcă Eu sunt plin de Tatăl. Amin.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Să se trezească morții și viii! Amin, amin, amin. Eu voiesc să se trezească tot omul care s-a așezat mai mare peste oameni și să sune trezirea peste tot, și să se scoale omul de pe tot pământul și să se grăbească întru pregătirea lui cea pentru venirea Mea. Puțin, puțin, și se trezesc cei din morminte, că așa este scris în Scripturi. Așteaptă sufletele învierea trupurilor lor, ca să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ziua înfricoșatei judecăți. Amin.

Stați sub creșterea Mea, stați sub ploaia Mea, voi, cei ce trăiți din apa aceasta. Luați din ea și creșteți, că vine ziua în care cel ce n-a băut se va usca de pe picioare de sete. Luați și beți și creșteți cu cuvântul care curge ca ploaia din cer pentru cei ce beau și mănâncă din cer ca să fie vii pentru venirea Mea. Veniți la fântâna vieții și cereți străjerilor de lângă ea să scoată apă și să vă dea și să nu mai însetați după altă fântână, că peste tot antichrist umblă și toarnă din otrava lui, ca să fie apă de a lui peste tot, că el gândește că Eu nu voi mai fi Dumnezeu, și că va fi el. Dar el nu va mai fi, și nici fiii minciunii, pentru că Eu vin să stric tot ce face el, și lucrez prin cei binecuvântați de Mine prin cuvântul Meu cel de azi.

Sunt îmbrăcat în veșmântul judecății, căci duhul omului stă cu putere împotriva venirii Mele. Mânia la care Mă îndeamnă omul cel potrivit Îmi biruiește mila, că e vremea să vin, fiindcă totul s-a sfârșit pe pământ, și s-a sfârșit și pământul de putere și nu mai poate. Nu mai e nimeni să-l curățească și să-l sfințească prin curăție, și geme pământul sub păcatele omului, iar Eu aud suspinurile și gemetele lui, că omul e mai greu decât pământul de sub el. Numai păcate pe pământ, numai oameni surzi, ca în vremea lui Noe. Dar și Eu strig, și iarăși strig, ca în vremea lui Noe strig. Strig până voi veni văzut, și tot omul Mă va vedea. Strig să Mă audă cei morți și cei vii, și morții Mă vor ajuta și vor mărturisi venirea Mea odată cu învierea lor. Amin.

Ziua venirii Mele iat-o, vine venind cu mânie! Dacă nimeni nu-Mi pregătește calea să vin, vin Eu, dar cu mânie vin, căci omul nu Mă vrea, și Mă tot alungă de peste tot, ca să fie el, omul; omul care iubește minciuna învelindu-se cu ea și punându-o în locul dreptății Mele. Toate zilele omului sunt ale lui. Omul pentru el mănâncă, pentru el postește, pentru el trăiește, și caută să-i fie numai bine, dar fără Mine caută. Acum vin să caut Eu spre om, și îl găsesc greu de păcate și dau să-l scutur și să-l spăl și să-l înnoiesc, și să-l fac iar pe om, dar dacă el nu vrea și rămâne surd la glasul trâmbiței cea pentru înviere, Eu, Cel ce sunt Stăpânul, ridic mâna Mea și fac semn cu ea la dreapta sau la stânga Mea pentru tot omul, că e ziua dreptății pe pământ, ziua dreptății Domnului. Amin.

O, fiilor străjeri, spuneți în lung și în lat că vine ziua Domnului. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt coboară pe pământ ploaie de cuvânt, ziua Domnului. Cine este cel ce se ascunde sub cuvântul Meu care a spus acum două mii de ani: «*De ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*»? Iată ziua Domnului! Dumnezeu plouă cu ea pe pământ, și omul trece prin ea, și ea trece prin om, și omul nu vede și nu aude și nu cunoaște ziua venirii Mele. Dar voi, cei aleși dintre oameni cu mâna Mea cea tare, dați veste peste pământ că vine ziua Domnului, și fiecare om să se pregătească pentru ea, că ea vine. Amin, amin, amin.

21 februarie/5 martie 2000

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Soarele veșniciei va aduce bucurii în locul durerilor. Cine iubește femeia, din pricina păcatului o iubește. În vremea posturilor de mâncare mănâncă omul păcate fel de fel. Omul prin slăbiciune îl trage la slăbiciune pe om.

Bat la porți și intru, căci sunt Domnul. Amin. Intru în grădina cuvântului Meu și Mă fac izvor peste ea, Mă fac cuvânt din ea peste pământ, ca să fac din nou

cerul și pământul și pe om, și să-l așez pe om în dragoste de Mine și în ascultare de legile vieții și în veșnicie. Amin.

Toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Așa și durerea Mea; ea se va sfârși, și va veni peste ea bucuria, căci soarele veșniciei iese din nori și biruiește pentru bucuria Mea, pentru mângâierea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, pentru mângâierea Ierusalimului. Amin. Ierusalimul este mângâierea Mea, este numele mângâierii Mele, este veacul veșniciei, veacul Domnului, și toate durerile se sfârșesc cu bucurie. Amin, amin, amin.

Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului. O, fiilor care dați cuvântul Meu oamenilor! Fiți veacul Domnului, fiilor, căci cu voi e veacul Domnului întru sărbătoare de nou Ierusalim. Vă mângâi din cer, ca să știți și să înțelegeți că Ierusalimul este nădejdea Domnului, numele mângâierii Mele, veacul veșniciei pentru Ierusalim. Vin mereu, mereu izvor de cuvânt peste voi, iar voi să-l împărțiți în toate laturile, ca să crească pomul vieții pe pământ, căci este scris în Scripturi de izvorul care curge din Mine: «*râul vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, prin mijlocul cetății; iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul, iar frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor*». Amin. Să nu vă săturați de rodul acesta, că iată cum scrie în Scripturi: în fiecare lună trebuie să rodească pentru tămăduirea neamurilor. Amin. Cu voi e veacul Domnului, care trebuie să dea rod peste pământ, și să cadă Babilonul în fața rodului Meu cu voi. Babilonul e împărăția lumii, iar Ierusalimul este împărăția lui Dumnezeu, și tot omul să se înfricoșeze de adevărul acesta, că vine raiul pe pământ, vine cu dreptatea Mea pentru cei drepti, și toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Amin.

Era primăvară când Eu am înviat din mormânt pentru învierea făpturii, și le-am spus celor ce Mă iubeau: «*Sunt cu voi până la sfârșitul timpului*», și sunt cu învierea peste cei ce Mă iubesc trăind iubirea Mea în ei. Curând, curând toate durerile se sfârșesc, și de aceea vin mereu la voi, fiilor, căci Ierusalimul este nădejdea și mângâierea Mea. Vin mereu și fac din voi primăvară pentru venirea Mea cu învierea. Așa cum rândunica se întoarce în fiecare primăvară la cuibul său lăsat, așa și Eu după fiecare durere vin în cuib și îl încălzesc și pun rod în el și Îmi încălzesc puii și îi hrănesc cu cele din văzduh, nu cu cele de pe pământ, și îi iau pe aripi și îi deprind cu zborul, ca să meargă cu ei cuvântul Meu de la margini la margini, și el merge, că vin zburători și îl iau, și din loc în loc îl duc, că așa este scris să fie mai înainte de venirea Mea cea cu slavă văzută. Și zic: vestiți vestea Ierusalimului nou și vă grăbiți cu vestirea de la margini la margini. Plătiți vestitori și lărğiți vestirea, că aceasta este lucrarea pe care o aveți de lucrat. Eu sunt Cel ce izvorăsc râul vieții, vestea Ierusalimului, iar voi trebuie să ridicați stăvilarele ca să curgă el peste pământ și să se împlinescă până la margini vestea Ierusalimului Domnului, și să curgă apoi spre el neamurile învierii. Amin.

Nu este Dumnezeu supărat pe om, ci omul este supărat pe Dumnezeu și pe poruncile vieții, căci scris este în Scripturi: «*Dragostea se va răci mai înainte de venirea Mea*», și s-a răcit, și e rece pentru Dumnezeu, dar Eu vin în cuibul Meu mereu, ca să-l țin cald și să nu răcească rodul Meu din el. Vin ca rândunica la cuib, vin de la frig la cald, vin în cuibul de refugiu și fac din el primăvară pentru venirea Mea cu învierea. Așez în cuib dragoste de Dumnezeu, căci taină mare grăiesc, și zic: unde este dragoste de Dumnezeu, acolo este și dragoste între frați, iar altfel nu este dragoste de frați, căci ea își are

izvorul din dragostea de Dumnezeu. Taina dragostei de Dumnezeu este taina dragostei care leagă frații cei întru Hristos prin dragoste, iar altfel nu este. Greșalele dintre frați cad în fața dragostei de Dumnezeu, iar frații trăiesc între ei prin rădăcină, prin Mine, Cel ce nasc fii pentru Tatăl, prin cuvânt și prin credința cea roditoare în omul cel îndumnezeit prin cuvântul vieții veșnice. Cel ce vine să fie și să se facă mângâiere pentru Mine și să se facă Ierusalim, acela să nu uite de veghe, să nu uite că dragostea se va răci, și se răcește, și s-a răcit. Și de ce să nu uite? Să nu uite ca să nu cadă din dragoste, ca să nu cadă din veghe. Iar veghea nu este alta decât dragostea de Dumnezeu, și greșalele cad în fața dragostei de Dumnezeu între cei de un neam cu Mine, neamul lui Dumnezeu, poporul veacului veșniciei, veacul Domnului pentru Ierusalim.

Iar voi, cei ce v-ați apropiat de Mine prin vestirea cuvântului Ierusalimului, întăriți-vă picioarele și statul cu Dumnezeu. Nu fiți slabi unii față de alții, și fiți înțelepți pentru acest cuvânt, pentru povara aceasta, căci vin să vă învăț calea cea veșnică. Nu fiți slabi unii față de alții, că prin slăbiciune vă trageți unii pe alții la slăbiciune și la plata aceasta. Faceți-vă bine pentru Dumnezeu unii altora, prin tărie de Duh Sfânt, și duceți-vă povara cu dragoste și cu răbdare, ca să nu fiți povară unii altora, ca să nu fiți cădere și slăbiciune unii altora așa cum s-a întâmplat cu omul cel întâi zidit, care a căzut prin povară. Nu vă faceți rost de poveri, și căutați să scăpați de orice povară, căci poverile obosesc sufletul și voința cea pentru înviere. Întăriți-vă fiecare pe picioare și nu fiți slăbire unii altora, ci mai degrabă sprijiniți-vă pe Mine, Domnul, și vă veți găsi cu pacea Mea, fiindcă Eu vă voi da-o și voi prinde putere în voi, și veți fi pacea Mea, și veți fi cu pacea Mea în voi. Nu vă sprijiniți pe Mine cu păcatele din voi, căci sunt îndurerat pentru omul păcătos. Dar sprijiniți-vă pe Mine cu virtuțile cele sfinte din voi, și creșteți prin ele pentru Mine, căci sunt îndurerat pentru slăbiciunile omului, și om pe om nu se poate ajuta, că e slab de tot omul. De aceea am spus Eu că omul care face bine omului are mormane strânse la împotrivitorul, fapte pentru cele vremelnice, și iată judecata omului! Să nu mai aștepte omul judecata, căci Eu am zis: «*Lumea a și fost judecată*», și fiecare om trage după el cele ce a lucrat, căci omul n-o isprăvește cu slăbiciunile, că nici nu mai poate. Cine iubește femeia, acela iubește păcatul, și nu este alta pricina iubirii femeii. Să nu se mai bucure, să nu se mai laude, să nu se mai semețească femeile că sunt iubite, că ele sunt păcatul pentru omul cel slab, și sunt prăpastie adâncă pentru om, prăpastie în care a căzut tot neamul omenesc. Iar cel înțelept de Dumnezeu fuge de pierzare și se alipește cu Dumnezeu. Amin.

Tot neamul omenesc a pierdut nestrăciunea și moare de șapte mii de ani, pentru că omul cel întâi zidit a cugetat asupra lui Dumnezeu și s-a îndoit de Creatorul său, așa cum fac și azi oamenii. S-a îndoit omul cel de la început, și a intrat atunci în el gândul de a ajunge Dumnezeu, dar când a văzut că-l strig și că-l întreb de păcat, s-a ascuns. Dar Eu l-am așezat înaintea Mea și i-am spus ce a făcut, și el s-a ascuns în spatele femeii, căutându-și dezvinovățire. Atunci el nu M-a mai iubit, și Eu l-am scos afară din rai prin înger, iar când a văzut că-l dau afară din grădina veșniciei, a văzut că Eu sunt Dumnezeu și nu s-a mai îndoit de Dumnezeu.

N-a vrut omul să asculte de Cel ce l-a făcut. N-a vrut omul să postească așa cum i-am spus Eu să postească, ci, din contra, a gândit să se facă el Dumnezeu peste tot ce am făcut Eu. Iată, așa face omul, nu-i place să postească, nu-i place să

trăiască, nu-i place să asculte. Și am venit Eu, și am postit Eu, că Eu nu sunt supărat pe om, ci omul e supărat pe Mine de nu ascultă de poruncile vieții. Și zic: deschide, omule, să intru, căci Eu sunt Dumnezeu, și tu ești om, și nu poți ajunge Dumnezeu, dar poți să te îndumnezeiești din Mine și să fii cu Mine. Amin.

O, cum să fac să te scap de jalea din tine, omule îndurerat? Numai Eu știu cum e fericirea ta care trece odată cu tine, și Mi-e milă de tine, fiindcă porți chipul Meu. Voiesc să-ți fiu Dumnezeu, și salvator să-ți fiu. Iată cum vorbesc cu tine. Mi-am făcut cărare spre tine. Grădina cuvântului Meu este cărarea, iar în ea, străjerii Mei care iau de la Mine și îți dau ție ca să Mă cunoști că vin din cer la tine să-ți grăiesc. Îți scriu din cer scrisori de dor; scrisori de judecată îți scriu, omule. Nu te mai mări, nu te mai crede, nu te mai îngâmfă. Cumințește-te și te apleacă Mie, căci Eu sunt Dumnezeu, și nimeni nu scapă de cele ce-și strânge. Ieși înaintea Mea umilit, omule. Nu ești decât un umilit și un vrednic de plâns, căci stai întru stricăciune. Toată făptura suspină din pricina ta. Zadarnic cauți doctorii pentru durerile trupului; în zadar îți vindecă doctorul trupul dacă nu-ți vindecă sufletul de la pierzare, omule supus stricăciunii. Vindecarea vremelnică te face iar să te duci la păcat, căci te crezi în putere. Este scris în Scripturi: «*Cine suferă cu trupul o isprăvește cu păcatul*», dar tu dai să te scoli din suferință ca să trăiești pentru păcat și pentru vremelnicie, omule. Tu însă tot bolnav ești, căci omul cel fără Dumnezeu este om fără de sănătate, este cel mai bolnav om, este de plâns și de jelit. Nu mai e de cântat și de jucat și de păcat, ci e de plâns pentru tine, omule. Cum să fac să te scap de jalea din tine? Fericirea după care alergi mereu e din pricina jalei din tine, omule îndurerat, și numai Eu, Domnul, știu cum e fericirea ta pe care n-o mai prinzi, și Eu, Domnul, plâng de mila ta, omule.

Iată, fiilor împărțitori de leac dumnezeiesc, plâng de mila omului. Îl bat pe om, și el se roagă Mie să-l iert de păcate și să-l scap de jale și de durere, și Eu așa fac, și apoi omul uită de bătaia de la Mine și de vindecarea de la Mine și iar Mă părăsește, și apoi i se fac toate cele ale lui mai rele decât cele dinainte, precum este scris de casa cea curățită de rău, pe care duhul rău o găsește iar, și iar intră și își face cuib în ea pentru nestatornicia omului. Omul se teme să se întoarcă în rai. Fiiilor cu care-Mi plâng durerea pentru om, se teme omul să se întoarcă în rai și Mă pleacă mereu spre dorințele lui, spre voile lui în loc să se plece el spre voia Mea, spre dorul Meu de el, spre viața lui cea din rai.

Omule, ești cuprins de temeri și de tristețe, dar pe drumurile stricăciunii nu scapi de jalea de care fugi. Ți-am trimis Eu iarbă de leac, numai s-o vrei, numai să Mă vrei cu tine, omule îndurerat și plin de dorul fericirii pierdute. Fericirea ta e raiul. Întoarcerea în rai e pacea ta, și vei sfârși căutarea. Nu mai sta semeț, și apleacă-te, că n-ai cu ce să te mărești decât cu cele ce se strică și pier. De ce te temi de rai? De ce fugi mereu într-ale tale? Iată, ale Mele dintru ale Mele îți dau, ca să fii veșnic apoi, căci scris este în Scripturi: «*Moartea a fost înghițită de biruință*». Amin, amin, amin.

Mă jelesc în calea omului, doar, doar vor cădea porțile cele spre om. Voiesc să Mă vindec de durerea cea de la om, căci omul este plin de temeri și de tristeți, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt. Doctorii de pe pământ vindecă trupurile, dar sufletele, ba. Fiți voi doctori din cer, fiilor, doctori pe pământ cu cele din cer vindecătoare, și faceți-l pe om să vină la Mine, să vină spre vindecare. Cu voi e veacul Domnului, cu voi deschid ușa omului ca să intru și să-i vorbesc de Mine. Grăiesc

cu voi mereu. Grăiesc apoi cu cei ce se alipesc cu Mine prin cuvântul care curge din Mine la voi, și grăiesc și pentru omul care Mi-a închis ușa ca să fie el dumnezeu peste el și peste cei ce sunt ai lui. Iarbă de leac am făcut din voi în calea omului neputincios care nu se mai scoală din stricăciune. V-am așezat înaintea neamului omenesc ca să vină omul după Mine și după voi. V-am așezat semn prin care să se conducă omul spre Mine, și să Mă găsească la voi grăind peste om și chemându-l și umplându-l de iubire pentru Dumnezeu, căci omul se teme să se întoarcă în rai.

Iată, numai vorba vine că începe postul Paștelui. Petrece omul cu mâncări și cu băuturi și cu păcate și zice că e lăsatul secului de acestea. Numai vorba vine că e lăsatul secului. Mănâncă omul păcate în tot felul până la Paștele Meu, și apoi vine la biserică și ia Paști de la preot. O, de ar învăța omul de la Mine ce înseamnă Paști, ce înseamnă post pentru Paști și ce înseamnă înviere prin post, și Domnul cu omul prin post și prin mâncare, prin mâncare și prin post!

O, toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Așa și durerea Mea; ea se va sfârși, pentru mângâierea Mea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, pentru mângâierea Ierusalimului. Ierusalimul este mângâierea Mea și numele mângâierii Mele, și cu el Mă mângâi, căci cu el e veacul veșniciei, veacul Domnului pe pământ cu Ierusalimul. Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului, veacul Meu cu Ierusalimul. Fiți veacul Domnului pe pământ, fiilor, și toate durerile se vor sfârși cu bucuriile veacului veșniciei, veacul Domnului pentru mângâierea Ierusalimului. Amin, amin, amin.

28 februarie/12 martie 2000

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Neprihănirea face casă tare cu credința. Omul este povară grea pentru Domnul și pentru om. Înțelepciunii cerești nu-i stă împotriva înțelepciunea omenească. Domnul strigă de la margini la margini să vină omul la lucrarea facerii lui.

Mă apropii la iesle mai înainte de ivirea zorilor. La hotarul dintre zi și noapte vin, căci M-am vestit să vin, și am venit, și așa învăț veghea pe poporul Meu cel hrănit din cer în zilele acestea ale venirii Mele. Iată, găsesc veghe la iesle și sunt întâmpinat de străjerii Mei. Lucrez din noapte cuvântul Meu de azi, fiilor străjeri, și apoi călătorim cu el în mijlocul lui Israel, poporul Meu cel de azi, poporul cel de la venirea Mea. Amin, amin, amin.

Voiesc să-Mi pun la adăpost poporul Meu de azi, ba și pe tot sufletul care trage cu izvorul cuvântului Meu care dă viață și iubire pentru Mine în om, dar am piedici multe, și acestea sunt piedicile fiecăruia din cei ce se alipesc cu Mine prin cuvântul Meu de azi, prin venirea Mea de azi cuvânt pe pământ. O, câte piedici, căci omul se trezește târziu pentru Mine și pentru viața cea vie. Dar iată calea cea dreaptă, calea cea cu dreptate, căci neprihănirea face casă cu credința și îl pun la adăpost pe cel ce crede în venirea Mea de azi, și Eu îl ajut pe calea cea cu dreptate, îl ajut prin învățătura Mea pentru cei curați și drepti. Amin.

Mergem, fiilor, cu cuvântul Meu la cei credincioși și îi culegem ca să le dăm din cer. Dăm și poporului, dăm și celor ce se alipesc cu cuvântul Meu de azi. Puțini sunt din loc în loc cei ce aud și vin să ia și să bea și să fie cu izvorul venirii Mele de azi, dar mulți sunt cei ce aud de venirea Mea la voi cuvânt

și nu se arată aceștia cu fața și nu iau calea cea cu dreptate, și de aceea nu se apropie să meargă pe ea.

Astăzi stă scris din părinți pomenirea dreptei credințe peste biserică, dar calea cea cu dreptate nu este bătătorită de cei ce se strâng prin biserici, căci scris este în Scripturi: «*Dreptatea este lăsată în lături*». Neprihănirea îi face loc credinței, iar credința se face neprihănire peste omul care o ia pe calea cea dulce a dreptății vieții, pe calea Mea cu omul.

Se pitește omul cel mândru cu credința cea dreaptă, se pitește de cuvântul Meu de azi, și lui își zice drept în credință. Omul nu ia ca de la Mine acest cuvânt, și zice că nu-l crede. O, ar putea omul să spună că și proorocii au vorbit de la ei și nu de la Dumnezeu, dar cuvântul proorocilor s-a împlinit și se împlinește, așa cum și acest cuvânt al Meu de azi s-a împlinit și se împlinește pentru că este cuvântul Meu. Amin. Se bate în piept omul creștin de azi și zice că e drept, dar calea cea cu dreptate nu se bate omul pentru ea. De aceea voiesc să-Mi pun la adăpost poporul Meu de azi și să țin peste el cuvântul Meu și venirea Mea cu cuvântul peste pământ. Amin. Voiesc să-Mi țin sub cort poporul, că este scris în Scripturi așa: «*Am auzit din tron un glas puternic care zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moartea nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere, căci cele dintâi au trecut*». Amin, amin, amin.

O, popor de sub cort, și, o, popor cules din spini ca să vii spre Mine! O, copii hrăniți cu mila Mea, stați bine pe picioare cu duhul, cu sufletul și cu trupul, căci povara celor din grădina cuvântului Meu prin care Eu vă acopăr și vă hrănesc pe voi cu el, e grea povara lor, e grea, și ei sunt prea mici pe pământ, căci cu cei mari n-a fost chip să Mă sprijin cu venirea Mea de azi. Iată, vin la voi, vin prin ei, prin cei mici, și povara lor e grea de tot. Nu numai Eu sunt povara lor. Și voi sunteți. De aceea vin mereu, mereu cuvânt în grădină pentru voi și vă învăț să stați pe picioare și să lucrați în așa măsură să le îndulciți povara, să le fie dulce cu ea și nu greu, că Eu nu vreau să-i răcească oboseala și povara. O, Mă uit mereu cu ochiul Meu ceresc și văd cum dați să găsiți la ei putere și mângâiere pentru voi, și Mă prinde plânsul de ei și de voi, că pe ei i-a slăbit povara de pe ei, și Eu n-am cum să-i slăbesc de sub povară, că nu mai am alții ca și ei. N-am putut pune deoparte mai mulți pentru lucrul Meu de strajă aici, că iubirea de Dumnezeu așa cum se cere ea să fie din creștin, nu Mi-au dat-o mulți, și n-am putut sorta mult grâu bun pentru aici pentru ca să crească din el din grădină calea Mea peste pământ, calea Mea cea cu dreptate. O, mulți creștini au fost buni și credincioși, dar plini de piedici, plini de povara celor dinaintea lor, și Eu trag din greu prin cei puțini pe care-Mi sprijin venirea Mea de azi. Vin și iar vin, că fără Mine nimeni nu poate ceva bun pentru Mine. Vin și iarăși vin, și Mă semăn pe Mine Însumi cuvânt peste tot din grădina Mea cu fii unși cu darurile venirii Mele, cu fiii cei care-Mi duc povara Mea. Mereu vin și vă țin treji și vă dau îndemn mereu să fiți curați întru toate câte faceți și trăiți, căci povara lor e grea, dar să le fie dulce povara lor cea grea, să le fie curată ca cerul. Amin, amin, amin.

Pe vremuri, pe când lucrării Mele de azi îi dădea bobocul, Mă sprijineam cu cei ce primeau cuvântul venirii Mele. Le vorbeam duios, ca să Mă sprijin pe credința lor în coborârea Mea la ei și să-Mi pot scrie cartea Mea de azi de la începutul ei și până azi, cartea cea cu șapte pecetei, pe care

«nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, n-a putut s-o deschidă, nici să se uite în ea», după cum este scris în Scripturi despre ea când spune: «Am văzut în mâna dreaptă a Celui ce șade pe tron o carte scrisă înăuntru și pe dos, pecetluită cu șapte peceți, și un înger care striga: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă pecețile ei?“». Eu, Mielul Tatălui, am desfăcut pecețile ei și o cobor pe pământ, și fericiti sunt cei ce sunt scriși în cartea aceasta, în Cartea Vieții Mielului. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși cu mirul venirii Mele, e grea povara voastră, că voi sunteți mici, dar Eu sunt cu voi sub povară. Fiți ageri la cuvânt și la fapta cea duhovnicească, fiilor, că vouă nu poate să vă stea împotriva nici un fel de înțelepciune omenească, fiindcă Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru și fiindcă voi sunteți unșii Mei din zilele acestea. Croiți drumul Meu spre cele patru laturi ale lumii, căci cuvântul Meu care este cu voi își face drum ca fulgerul, și vin zburători și îl duc peste tot spre mărturie, împotriva tuturor celor ce văd calea Mea cea dreaptă și nu iubesc dreptatea de pe ea și nu apucă pe ea. Se bate în piept omul creștin de azi și zice că e drept, dar la calea pe care am mers Eu nu se uită. De aceea voiesc să-Mi pun la adăpost pe cel drept, căci «calea păcătoșilor piere», după cum este scris despre ea. Amin.

E grea de dus povara Mea de azi. Pe vremuri, pe când lucrării Mele de azi îi dădea bobocul, Mă sprijineam cu cei ce veneau să audă cuvântul Meu cel duios, cel cu strigăt duios. Eram la început cu cartea Mea de azi și scriam în ea strigând după om în toate părțile, iar lupul cel păgân cu fapta și cu iubirea Mi-i răsflora mereu pe cei care veneau după duioșia glasului Meu. Lucram și Mă sprijineam pe cei ce făceau milă cu lucrătorii Mei care Mă primeau, dar azi e grea povara Mea, și e multă, și cu ea Mă port până la marginile pământului. Și dacă Mi-am pus popor deoparte, Eu trebuie să-i port lui de grijă, ca să-l am și să nu dorească el altă bucurie. Și zic din nou: o, popor de sub cort, o, copii hrăniți cu mila Mea, stați bine pe picioare și fiți curați prin toate câte faceți și trăiți, că e grea povara celor din grădină. Nu numai Eu sunt povara lor. Și voi sunteți. Să le fie dulce cu ea și nu greu, ca să nu obosească ei sub povară. Povara dacă e dulce nu caută omul să scape de ea, și o duce ajutat de puteri noi, și o duce. Cu câtă iubire am dus Eu crucea pentru îmbrățișarea Mea cu omul cel neajutorat! Mi se îndulcea chinul de sub cruce cu cât era mai greu de dus, că Mă vedeam cu mâna întinsă după om în adânc și Mi se îndulcea povara de pe umeri până ce am ajuns cu ea acolo unde am căzut sub ea, ca să Mă scol apoi biruitor și să-l ridic pe om din adânc și să-l am ca plată a jertfei Mele cea de sub povară. Povara se face dulce când ești cu ea pe calea cea cu dreptate, și după ea se ridică cei ce iubesc dreptatea și povara ei, căci ea are rod veșnic viu. Amin.

Învățătura Mea să-l sălășluiească în sânul păcii Mele pe omul care o ia. Amin. Înțelepciunea Mea să-l ajute pe om la minte și să-l cuprindă în Duhul Sfânt. Amin. Blândețea și smerenia Mea să-l îndemne pe om la veghe și la pocăință și la pacea dintre Mine și om. Amin. Povara pe care am dus-o Eu pentru om să-l înduioșeze pe om și să-i deschidă ochii. Așa voiesc, așa aștept. Amin, amin, amin.

Voiesc să simt Eu în om, nu omul, dar greu Îmi mai fac sălășluire în om, că omul nu știe cum Mă poate avea în el. Voiesc să simt Eu în om, cu simțurile Mele cerești. Amin. Voiesc să știu Eu în om, cu știința Mea cerească. Amin. Voiesc și iar voiesc să stau Eu în om, cu statura Mea din care să ia cel ce voiește cu Dumnezeu. Amin. Voiesc să grăiesc Eu din om, cu

grăirea Mea. Amin. Voiesc să pot Eu în om, nu omul. Aceasta voiesc. Amin. Și voiesc să fac Eu în om facerea omului, facerea din nou a omului. Amin. Să-l iau pe om în mână așa cum am luat pământ în mâini la început și l-am zidit pe om din pământ. Să-l iau pe om în mână și să-l frământ cu mâna Mea și să-l așez înaintea Mea om plăcut Mie, așa cum am voit să fie omul când am luat pământ și l-am zidit pe om din pământ, ca să Mi se supună apoi, și să-i fiu omului Dumnezeu, și să fie omul prin Dumnezeu pe pământ, și să umple pământul omul cel plăcut lui Dumnezeu. Amin.

Străbat cerul și pământul cu lucrarea facerii omului. Îngerii din cer Îmi lucrează nevăzut lucrarea cuvântului Meu care vine cu Mine pe pământ cu împlinirea lui, căci îngerii sunt duhuri cu putere. Să nu uite omul că Eu sunt Dumnezeu și nu el, și dacă uită Eu îi amintesc că uită, ca să se facă mic înaintea Mea și ca să-l pot ocroti pe cel ce-Mi recunoaște ființa și puterea. Să nu uite omul că viața credinței este calea cea cu dreptate, fapta dreptății între om și Dumnezeu și între om și om, iar altfel nu este credință în Dumnezeu. Omul însă se bate în piept și își zice drept și se vrea crezut drept, dar pe dinăuntru este nedrept și cu Dumnezeu și cu omul. Și am zis: «Când va veni Fiul Omului și îngerii puterii împreună cu El, va mai găsi credință pe pământ?». Cine poate să-I răspundă lui Dumnezeu? Cine între oameni? Să vină înaintea Mea și să spună: „Iată-mă, Doamne, socotește-mi dreptate credința mea în Tine!“». Dar iată, Eu vin râu de cuvânt peste pământ și nu se pleacă omul să ia de la Dumnezeu și să Mă așeze pe Mine peste el așa cum a lucrat Avraam la cuvântul Meu de peste el când Eu i-am socotit dreptate și neprihănire credința lui în venirea Mea la el. Voiesc să am în poporul Ierusalimului darul cel din cer al credinței și al neprihănirii cea din credință. Amin. Voiesc să pun la adăpost poporul Meu de azi prin acest dar al credinței în venirea Mea cu îngerii puterii Mele și cu sfinții, pentru adevărarea Scripturilor care au grăit prin gura Mea și au zis: «Vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere multă și cu mărime multă, și va trimite pe îngerii Săi întru răsulare de trâmbiță și vor aduna ei pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, iar pleava o va arunca în foc nestins». Această Scriptură este lucrarea cuvântului Meu de azi, care adună pe cei ce sunt ai Mei prin credința lor cea cu dreptate semănată între cer și pământ pentru venirea Mea, la credința omului, pentru împlinirea Scripturilor Mele prin credința omului drept. Amin.

Să ia aminte toate neamurile oamenilor de pe pământ și să se cutremure la glasul venirii Mele, care strigă de la marginile cerurilor până la celelalte margini, zicând după două mii de ani din nou: «Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?». Amin, amin, amin.

6/19 martie 2000

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Domnul plânge cu cei ce plâng. Nu mai sunt creștini pe pământ. Înțelepciunea cea din cer nu se pătează cu cele de pe pământ, ci se îndestulează cu cele ce plac Domnului și nu omului. Lucrarea în numele Domnului aduce rod sfânt și iubire frățască nepărtinitoare.

Eu, fiilor de la iesle, Mă deșert mereu din cer peste pământ prin coborârea Mea cuvânt la voi. Fiți, tată, binevoitori cu Mine și deschideți-Mi mereu, oricât ați fi voi de apăsați și de înlăcrimați. Vremea apasă, dar venirea Mea trebuie să se îplinească, iar omul care crede în

Dumnezeu pe pământ nu crede în venirea Mea. Fiți voi, fiilor, împlinirea acestei credințe, după cum și sunteți, și împliniți venirea Mea la voi, că așa este scris în cuvintele Evangheliei Mele: «*Cel ce crede în Mine voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Amin, amin, amin.

O, și Eu plâng, nu numai voi, că scris este: «*Plângeți cu cei ce plâng*». Să plângem unii cu alții și să lucrăm ca să strângem rod de bucurii, fiilor. Cu cine să-Mi strâng și Eu rodul? Îl strâng cu cei ce Mă așteaptă să vin să le dau rodul credinței în venirea Mea, că pe pământ omul credincios crede în Mine și se roagă Mie, crede în nașterea Mea pe pământ, crede în Maica Mea, crede în răstignirea Mea, în învierea Mea, în înălțarea Mea la cer, dar nu și în venirea Mea. De aceea am zis: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ ca să poată să vină?*». Despre venirea Mea și despre credința în ea am întrebat Eu atunci. Despre când voi veni am întrebat.

Omul pleacă de la biserică acasă tot așa cum s-a dus, căci biserica pe care a făcut-o omul pe pământ este o porțiță ce slujește omului care a făcut biserica pentru ca să vină în ea omul cel cald la inimă, cel cald cu credința. Omul cel cu sânge rece e rece și cu Mine, Domnul. El își caută un câștig din orice, și se ridică și își culege supuși, și el stăpânește peste ei, iar ei îl slujesc pe el, că omul mic e om necăjit pe pământ. Așa este și cu lucrul bisericii de azi. Mai-marii de peste ea sunt oameni reci pentru cer, dar își fac biserică, iar gloatele cele cu sânge cald se strâng în biserica omului, și omul cel credincios bisericii ajunge supusul în slujba preotului de azi și nu în slujba lui Dumnezeu între oameni, căci oamenii nu slujesc lui Dumnezeu pe pământ, ci își slujesc loruși. De aceea omul cel dornic de Dumnezeu nu mai vede calea cea spre biserică și nu mai găsește pe pământ biserica Mea, și o găsește pe a omului, și acolo se duce, că e dornic de Dumnezeu. Dar vine însă vremea, și a și venit, să fie biserica Mea pe pământ și să Mă găsească omul cu slujitori de ai Mei în biserica Mea și să-i dau omului plata credinței și a căldurii inimii lui, să-i dau plata prin lucrarea bisericii Mele, să-l pot hrăni pe om cu înțelepciunea Mea, să-l pot cerceta pe om ca să-l mângâi, să pot vorbi cu omul despre ale Mele și despre ale sale și să Mă fac una cu omul prin cele curate și cerești din el, la credința lui în venirea Mea. Amin.

Astăzi fac la voi pomenirea celor patruzeci de sfinți mucenici care au mărturisit credința lor în Mine înaintea împăraților și a mai-marilor păgânilor. Ei, ostași biruitori de vrăjmașii cei pământești, au ajuns apoi să biruiască pe vrăjmașii Mei, nevrând să-și lepede credința în Mine, ci, dimpotrivă, mărturisind că ei sunt creștini. Atunci ei au fost aruncați într-un iaz pe timp de ger, iar Eu, Domnul, i-am ținut vii prin credința lor în Mine, iar a doua zi au primit mucenicia prin foc, mărturisind tăria credinței lor, iubirea lor de Dumnezeu.

O, nu mai sunt creștini pe pământ, nu mai sunt, căci creștinii iată cum sunt: ei sunt cei ce nu se leapădă de Domnul; ei sunt cei ce sunt încercați în credință ca să facă dovada credinței lor în Mine. Fericiții Mei sunt cei cărora li se încearcă credința lor în Mine. Eu slobozesc focul încercărilor peste cei ce sunt ai Mei pe pământ, ca să pot să Mă scriu peste ei cu Duhul Sfânt, căci ceara trebuie să fie încălzită ca să se cunoască pe ea pecetea. Așa și Eu, Domnul, pun pecetea Duhului Sfânt pe cei încălziți la focul încercărilor pentru lămurirea credinței lor în Mine, așa cum am făcut și cu voi, fiilor de la iesle, când s-au sculat împotriva voastră mai-marii bisericii din lume, și cu ei mai-marii pământului, ca să înăbu-

șe lucrarea Mea lângă care vă am pe voi. Atunci Eu am pus pe voi pecetea Duhului Sfânt și v-am făcut lucrătorii Mei prin credința voastră în venirea Mea la voi, în venirea Mea pe pământ, precum este scris despre ea în Scripturi. Puțin mai am, și Mă descopăr cu această venire a Mea. Puțin, puțin, și Mă las văzut lângă voi. Puțin, puțin, și ziua venirii Mele se arată peste tot pământul, și va fi pentru unii mântuire, și pentru alții judecată, precum Eu am grăit prin Tatăl, Care este în Mine.

Vin cu învățătura venirii Mele pentru cei ce Mă așteaptă să vin. Vin să-i îmbrac cu haina măririi, cu haina înțelepciunii cerești, căci aceasta înseamnă haina măririi. Vin să-i învăț ce înseamnă lucrarea omului în numele lui Dumnezeu, lucrare care are rod pentru cer. Vă învăț pe voi, fiilor de la iesle, ca să ia această învățătură toți cei care vor să lucreze în numele Meu pentru rod ceresc. Amin, amin, amin.

Fiilor, ce înseamnă lucrarea voastră în numele Meu, în numele Domnului? Spuneți, fiilor.

— **E**a slujește sfinților pe pământ și în cer. Aceasta înseamnă lucrarea omului în numele Domnului. Ea adună pe creștini în numele Domnului pentru slujirea sfinților pe pământ și în cer, iar creștinii se iubesc unii pe alții în numele Domnului, nu că le place lor. Această iubire îi face sfinți din zi în zi mai mult prin lucrarea umilinței de duh pe care o așează creștinii unii peste alții la întâlnirile lor în numele Domnului și la propășirea lucrărilor sfinte între ei. Dacă creștinii nu se adună în numele Domnului, ei nici nu lucrează cele sfinte unii peste alții, ci lucrează numai cele firești, numai cele trupești și pământești, și aceasta nu este lucrare în numele Domnului. Dacă creștinii nu se iubesc unii pe alții în numele Domnului, ei nu vor iubi dreptatea iubirii dintre ei, ci vor iubi să se iubească unii pe alții, și atât. Dacă creștinii nu sunt sfinți, nu pot sluji sfinților pe pământ și în cer. Dacă ei nu slujesc înțelepciunii lui Dumnezeu prin înțelepciunea lor, ei nu vor aduna plata lucrării lor în numele Domnului. Înțelepciunea cea plăcută lui Dumnezeu este aceea care nu se pătează cu nimic de pe pământ, ci se îndestulează numai cu cele din cer, cu cele plăcute lui Dumnezeu și nu oamenilor. Dacă cei ce stau adunați în numele Domnului nu au în ei lucrarea înțelepciunii Domnului și cea a umilinței de duh înaintea Domnului și pentru Domnul, ei nu pot ajunge la lucrul cel în numele Domnului.

— **O**, fiilor, suflu peste voi din Duhul Meu ca să curgă din voi râul înțelepciunii sfinte, și iată, învăț poporul, și prin voi îl învăț, ca să știe poporul că între Mine și ei sunteți voi. Rostiți învățătura Mea cea sfântă peste poporul Meu și peste cei ce trăiesc în legile venirii Domnului. Amin.

— **C**ei ce se adună în numele Domnului ca să lucreze apoi iubirea de Dumnezeu și lucrarea Domnului peste pământ, trebuie să aleagă vorbirea cea din umilința inimii și nu cea rostită cu buzele, ci mai întâi cu inima, iar gura să slujească inimii prin cuvinte pline de umilință sfântă pentru creșterea umilinței în creștin. Fără lucrarea umilinței nu poate creștinul să lucreze nimic în numele Domnului. Cuvintele umilinței sunt cuvintele dreptății cea de partea Domnului, sunt cuvintele care slujesc Domnului, iar vorbirea cea cu cuvinte pline de umilință este vorbirea cea plăcută lui Dumnezeu, și ea nu este cu buzele gurii, ci cu buzele inimii. Cuvintele umilinței inimii sunt cele care aduc mângâierea cea necunoscută de oricine, ci numai de cei care o dau, și apoi de cei care o iau pentru dreptatea Domnului. Amin. Acolo unde sunt mulți, acolo trebuie să se arate dreptatea

Domnului prin darul umilinței inimii din creștin, ca din aceasta să ia învățătură cei mulți care sunt adunați în numele Domnului spre creștere, crescând unii din alții prin lucrarea lor în numele Domnului. Amin, amin, amin.

— **O**, fiilor de la iesle, Eu am rostit peste voi cuvânt și așa am zis: «*Fiți ageri la cuvânt și la fapta cea duhovnicească*», și iată cum împlinesc Eu în voi cuvintele rostite peste voi. Fac din voi râu din râul înțelepciunii sfinte și învăț poporul, și prin voi îl învăț. Vouă nu vă poate sta împotriva nici un fel de înțelepciune omenească, fiindcă Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și fiindcă voi sunteți unșii Mei din zilele acestea. Amin. Am pus în voi credință în venirea Mea, ca să vă găsească credință pe pământ la venirea Mea. Iar cei ce cred în Mine, dar nu și în venirea Mea, aceia nu sunt creștini întregi și nu trăiesc în numele Meu cu viața lor pe pământ, și de aceea nu cred aceștia în venirea Mea ca să se așeze în legile ei. Eu despre venirea Mea și despre credința în ea am întrebat atunci când am zis: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?*».

Lucrarea voastră în numele Meu să se vadă bine în voi, și să se ducă vestea de voi apoi. Amin. Adunați-vă în numele Meu. Amin. Lucrați în numele Meu. Amin. Iubiți-vă în numele Meu, nu că vă place vouă, și așa se va vedea bine lucrarea voastră în numele Meu. Amin. Cuvintele voastre cele de umilință să fie cuvintele dreptății tuturor lucrurilor și a faptelor, ca să ia de la voi poporul și tot cel ce se va face popor pentru Mine, și să lucreze cu umilință lucrul cel sfânt, lucrul cel pentru venirea Mea. Amin. Tot lucrul vostru să fie lucru pentru venirea Mea, lucru care aduce mângâierea cea necunoscută de oricine, ci numai de cei care o dau, și apoi de cei care o iau, căci Eu, Domnul, niciodată în veacuri n-am ascuns faptele Mele cu oamenii, ci le-am scris pe pământ spre înțelepțirea celor mângâiați de Dumnezeu, celor luminați de Dumnezeu.

Iar voi, fiilor de la ieslea Mea de pe pământ, fiți lumina Mea și dați la lumină cartea luminii, cartea venirii Mele, și lucrați-o pe pământ până la venirea Mea cea văzută. Și apoi Eu, Domnul, voi sfârși de întocmit cartea Mea, cartea venirii Mele, calea venirii Mele, iar la capătul ei Eu voi fi cu voi, iar cartea aceasta va fi în mâna Mea, și voi veți fi cu ea în mâna Mea. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2000

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci

Preoții le numesc „preotese“ pe femeile lor. Slujitorii bisericii nu mai sunt numiți apostoli, ci teologi, care Îl țin pe Domnul pe cruce. Biserica lumii este muștrată spre trezire la pocăință.

Vin deasupra ieslei cuvântului Meu și Îmi vestesc străjerii că vin cuvânt în grădină. Fiilor de la iesle, pregătiți-vă pentru coborârea Mea cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta. Amin, amin, amin. Acesta este cortul Meu în care Eu lucrez cu voi taina cerului cel nou și a pământului cel nou, taina despre care au vorbit proorocii și apostolii Mei cei sfinți. Amin. Nimeni nu poate fi apostolul Meu decât omul cel sfânt care grăiește prin Duhul Sfânt dându-Mă pe Mine celor ce Mă voiesc cu ei. Amin. Dar iată, umblă omul să găsească un apostol de al Meu, un apostol sfânt, și nu mai găsește. Peste tot numai desfrânare, numai poftă, numai preoți cu preotese sluțite lumește, numai lux lumesc, numai idoli peste tot, iar omul se închină la om, căci

preoții de azi stăpânesc peste oameni, dar Eu, Domnul, nu pot stăpâni peste ei, căci peste ei stăpânesc femeile, și ele sunt numite „preotese“. Dar cine le numește pe ele „preotese“? La Mine nu este acest cuvânt, „preoteasă“, și este la lume acest cuvânt, și este rodul apostolilor lumești, nu al celor duhovnicești, nu al celor sfinți.

Iată, fiilor, de ce vin Eu mereu, mereu cuvânt la voi. Vin să trec peste pământ cu învățătura Mea cea sfântă și s-o ia omul care dorește pe Dumnezeu și de la Dumnezeu, că pe pământ nu mai sunt apostoli sfinți, ci sunt oameni care-și zic „teologi“, nu apostoli. O, cine i-a făcut pe ei „teologi“? Cine i-a numit pe ei așa? Unde au pomenit ei în vremurile creștine să-și zică vreun om „teolog“? Iată, acum e vremea cu păgânie, și oamenii își zic „teologi“, nu-și mai zic apostoli, căci sunt plini de mândrie și se ascund sub alt cuvânt, și își zic unii altora „teologi“. Dar Eu zic așa: e rușinos, e rușinos să vorbească despre Dumnezeu oameni care nu fac voia lui Dumnezeu, oameni care se închină la oameni, oameni care nu se răstignesc pe ei înșiși față de păcat, față de deșertăciunile de pe pământ. E rușinos la cer, fiilor. Mi-e rușine în fața îngerilor și a sfinților, Mi-e rușine de tot ce fac acești oameni, de tot ce zic ei că fac în numele Meu și pentru Mine; ei, care nu știu să se roage pentru ei, darămite pentru oamenii cei necăjiți și plini de dureri, căci rugăciunea cea care ajunge înaintea Mea este omul sfânt, omul care se face rugăciune, omul care se face putere din Dumnezeu și lumină din Dumnezeu și viață sfântă între oameni, viață pentru Dumnezeu, nu pentru el.

O, unde se mai vede pe pământ om îmbrăcat cu haina smereniei, cu haina apostoliei, cu haina Mea, fiilor? Haina celor ce-și zic „teologi“ este haina mândriei lor, haina sub care se ascund ei bătându-se unii cu alții pentru ea. Depărtați-vă, voi, poporul Meu, de unii ca aceștia. Fiți mari cu înțelepciunea voi, cei învățați de Dumnezeu, că Eu așa v-am spus: depărtați-vă de cei ce hulesc pe Dumnezeu prin viața lor cea deșartă, prin mândria lor cea lumească, prin cuvintele lor și prin lucrarea lor cea vicleană. Să se dea în lături iudele și irozii și să-Mi lase Mie calea liberă ca să vin. Amin, amin, amin.

Acum două mii de ani am spus apostolilor Mei așa: «*Nu este nimeni care să vă vorbească de bine, și apoi îndată să vă vorbească de rău*». Dar acum vă spun așa: nu este nimeni care v-a vorbit pe voi de rău, și acum îndată să vă vorbească de bine; nu, fiilor, nu este. Stă scris în cer cu mâna lor vorbirea lor de rău asupra voastră. Stau pe trupul Meu ranele răstignitorilor Mei, și ele mărturisesc.

O, e omul trântit la pământ și nu-l ridică nimeni, căci cei ce-și zic „teologi“ dau mână cu mână cu păgânii, cu cei ce nu sunt din oile Mele, că pe ei nu-i doare de oile Mele, și îi doare de ei, și ei nu știu ce e durerea, dar Eu știu, căci Eu sunt Omul durerii și n-am cu cine să-Mi duc crucea. Eu sunt Omul Cel de sub cruce, și toți cei ce-și zic „teologi“ Mă vor numai pe cruce; fac cruci peste tot și Mă așează pe Mine pe ele răstignit, și se închină la crucile toate, dar la Mine nu. Care teolog se oprește din calea lui în fața sfintei cruci pe care Eu stau răstignit? Care din ei se oprește să plângă pentru Mine, Care stau pe cruce, și să plângă pentru el, care nu stă pe cruce ca să stau Eu pentru el? Tot omul care nu stă pe cruce Mă pune să stau Eu pe cruce în locul lui, pentru că omul care nu se răstignește pe cruce, acela păcătuiește mereu, iar Eu pentru păcatele lumii M-am așezat pe cruce cu trupul Meu cel curat. Care om se mai oprește în fața crucii pe care stau Eu răstignit ca să plângă pentru Mine că stau pe cruce pentru el, pentru viața lui cea plină de deșertăciuni și de poftă?

O, fii ai oamenilor, stă Dumnezeu pe cruce, și voi stați în păcate. De ce nu veniți la crucea Mea să plângeți pentru Mine și pentru păcatele voastre pentru care Eu stau pe cruce? De ce nu vă luați și voi crucea ca să urmați Mie? O, fii ai oamenilor, numai pe cruce Îl vreți voi pe Dumnezeu? Numai pe cruce vreți voi să stau Eu? Răspundeți-Mi!

O, nimeni, nimeni nu răspunde, nimeni. Nu știe nimeni să dea răspunsul acesta. Cei ce-și zic „teologi” fac cruci peste tot, și Mă așează pe Mine pe ele răstignit, și se închină la crucile toate, dar la Mine nu. Tot omul Mă ține pe cruce, tot omul păcătuiește, și nimeni nu mai poate fi apostol al Meu, căci apostolii trebuie să fie sfinți ca și Mine. Eu pe apostolii Mei i-am luat dintr-ale lor, din cele de dinainte ale lor, și i-am curățit și i-am învățat și i-am făcut sfinți, și nu s-au mai întors într-ale lor, ci au rămas întru ale Mele, și a cunoscut aceasta lumea, căci ei aveau puterea Mea prin lucrarea lor, și aceasta înseamnă apostoli cu har și cu Duh Sfânt prin lucrarea lor.

Astăzi în bisericile din lume se adună lume multă pentru sărbătoarea crucii, sărbătoare în mijlocul postului cel pentru pomenirea patimilor Mele de pe cruce, dar nu mai e om să priceapă taina postului.

O, fii ai oamenilor, am în mijlocul vostru cortul cuvântului Meu, cu care-Mi fac loc printre oameni ca să le grăiesc. Pomenirea patimilor Mele mai știe omul de azi să o pomenească? Cine dintre oameni mai știe să pomenească durerile Mele de pe cruce, suspinurile Mele și moartea Mea cea pentru om?

O, fii ai oamenilor, cum de nu vă place vouă să ascultați de Dumnezeu, să-L pomeniți pe Dumnezeu? Eu așa am zis: *«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și măntuiască sufletul, acela îl va pierde, iar cine își va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela îl va măntui; iar cine se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina cu el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri»*. Amin. Iată, am zis Eu acum două mii de ani apostolilor Mei și mulțimii care se purta pe urma Mea; am zis să se lepede omul de sine dacă vrea să-Mi urmeze. Dar voi, fii ai oamenilor, ziceți că mergeți la biserică, dar nu știți ce înseamnă să-Mi urmeze Mie omul. Eu în zadar am spus ce am spus. Nimeni, nimeni nu înțelege ce am spus; nimeni decât cei ce se leapădă de sine dându-se Mie pentru împlinirea Evangheliei peste ei și peste cei ce voiesc să vină după Mine. Pomenirea patimilor Mele n-o mai trăiește nimeni cu trupul, că omul s-a învățat cu păcatul, și așa se duce la biserică pentru ca să-L pomenească pe Dumnezeu, iar Eu vin pe pământ cuvânt, vin pe pământ Evanghelie, și cine se va rușina cu Mine și cu cuvântul Meu în neamul acesta fățarnic și desfrânat, acela va fi rușinat la venirea Mea întru mărirea Tatălui Meu cu sfinții și cu îngerii. Amin.

O, fii ai oamenilor, taina postului e taină cerească. Lucrarea postului e mare taină, dar oamenii care-și zic „teologi” au ridicat păcatul la rang de taină, iar postul îl iau de peste om, și omul mănâncă mereu și nu mai postește; mănâncă cu poftă, mănâncă să-i placă și își face bucurie din mâncare uitând că pentru mâncare a murit omul și moare pentru ea și azi. Fericit este omul care mănâncă în vremea aceasta cu ascultare de Dumnezeu. Apropiati-vă și voi, fii ai oamenilor, și ascultați de Dumnezeu, căci am așezat peste cei plăcuți Mie postul cel pentru venirea Mea, mâncarea cea plăcută lui Dumnezeu pentru viața cea veșnică a omului, ascultarea de

legile raiului. Amin. Apropiati-vă și ascultați, căci Eu, Domnul, am așezat pe pământ post pentru venirea Mea cea cu slavă întru slava Tatălui, că Eu pentru slava Lui vin, nu pentru slava Mea. Iubiți și voi ce iubesc Eu; iubiți slava lui Dumnezeu și lepădați-vă de slava voastră, că slava voastră trece ca iarba, dar slava lui Dumnezeu este în veac. Veniți și luați înțelepciune! Veniți și aflați pe Domnul! Veniți și învățați! Amin, amin, amin.

Lucrarea postului e taină mare. Ea înseamnă să postească omul de cele pentru el și să le facă pe ale Mele. Cine se hrănește cu trupuri, trup este, iar cine se hrănește cu Dumnezeu, acela se face mare cu duhul și cu harul, biruind lucrarea trupului. Amin. Când l-am zidit pe om din pământ, i-am spus să mănânce tot din pământ, dar el n-a ascultat, și a voit să mănânce din cer, și a mâncat fără de ascultare. De aceea astăzi zic: fericit este omul care mănâncă cu ascultare de Dumnezeu în vremea aceasta a venirii Mele. Amin, amin, amin.

O, fiilor din grădina ascultării, cei ce-și zic astăzi „teologi” vă caută vină mereu, dau să vă găsească asemănare cu tot felul de oameni care M-au așteptat sau Mă așteaptă pe Mine, și care sunt mincinoși, de vreme ce Eu n-am venit. Așa zic aceștia de voi, dar iată ce îi întreb Eu pe aceștia: voi, cei ce găsiți vină celor ce sunt puși de Mine întru așteptarea venirii Mele, voi de ce nu Mă așteptați? Vă e teamă că greșiți dacă Mă așteptați? De ce nu vă e teamă de plata păcatelor voastre pe care iar și iar le faceți pentru că nu Mă așteptați? Cel ce Mă așteaptă se curăță și stă așteptându-Mă în curăție. De aceea păcătuiți voi, oare? Că nu vin Eu? Dar cine v-a spus vouă că nu vin? V-am spus Eu? Am spus Eu prin Evanghelia că nu vin? Și dacă Eu n-am spus că nu vin, ci, din contra, am spus să privegheați, că vin, atunci de unde știți voi că nu vin? Luați voi parte la sfatul dintre Mine și Tatăl ca să știți ce fac Eu, și dacă vin sau dacă nu vin? O, în numele cui vorbiți voi oamenilor despre nevenirea Mea? O, până când rătăciți voi pe om de la calea venirii Mele? Iată-Mă cum Mi-o pregătesc, cum Mi-o pietruiesc cu pietre vii, cu pietre tari, cu fii cerești între cer și pământ! O, până când ascundeți voi de oameni cheile împărăției cerurilor, drumul spre viața cea fără de sfârșit a Mea cu omul cel îndumnezeit prin harul Meu? Iată-Mă cu cei ce au harul Meu în ei, după cum am binevoit Eu să lucrez în zilele acestea. Oare, voi credeați că voi sta să aștept după voi, cei care vă numiți unii pe alții „teologi”? Am așteptat Eu, oare, după Anna sau după Caiafa ca să-Mi pregătească ei calea venirii Mele? Am venit Eu prin ei atunci când am venit? Ba, din contra, am murit prin ei atunci când am venit, și apoi am înviat împotriva lor. Iată, așa am lucrat și azi pentru cea de a doua venire a Mea, căci voi Mă vreți în cer, și Eu vin împotriva voinței voastre și lucrez ca și acum două mii de ani cu cei neluați în seamă de voi, cei ce vă numiți mari și oameni ai lui Dumnezeu.

O, ce veți face voi, căci curând, curând veți fi rușinați și căzuți cu fața în țărână. Curând, curând slava voastră de azi se va ridica împotriva sufletelor voastre, căci Eu prin Evanghelia așa am zis: *«Oricine se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în neamul acesta păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri»*. Iată, despre venirea Mea vorbeam atunci. Cum, dar, spuneți voi că nu vin? Cum, dar, mărginiți voi venirea Mea?

Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel mare, vin și vă întreb pe voi: cine sunteți voi? Să audă în lung și în lat tot omul ce vă întreb Eu pe voi, că aceasta vă întreb: cine sunteți

voi? Iată, Eu vă spun cine sunt: Eu sunt Fiul Omului, Care vine cu putere și cu slavă multă ca să se îplinească Evanghelia venirii Mele. Dar voi, cei care stați împotriva acestei Evanghelii, cine sunteți? Vă întreb ca să găsească tot omul răspuns la întrebarea Mea. Voi, cei care stați împotriva venirii Mele cu sfinții și cu îngerii întru mărirea Tatălui Meu, cine sunteți voi? Răspundeți-Mi! Voi, cei îmbrăcați în haina lui Dumnezeu ca să vă vadă oamenii și să vă slăvească mai mult decât pe Mine, Domnul, cine sunteți și ce lucrare aveți de lucrat și cui o lucrați? Răspundeți-Mi!

Curând, curând minciuna va fi dezvelită. Ce veți face voi, cei care stați în numele lui Dumnezeu înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu? Ce veți face la venirea Mea? Pentru Mine va mărturisi crucea pe care M-am răstignit, dar pentru voi ce va mărturisi? O, ce vor face toți cei care au purtat haină de apostoli ai lui Dumnezeu fără să trăiască sfânt înaintea Mea?

Ziua Mea vine din zi în zi mai mult, iar Eu, Domnul, mai bine Mă înțeleg cu cei din morminte decât cu cei vii cu trupul, căci morții aud glasul Meu din zilele acestea și se pregătesc pentru înviere, dar cei vii cu trupul trăiesc în sângele lor, iar Eu, Domnul, scriu cartea judecării și o ridic între cer și pământ și vin prin ea pentru tot omul, și fericit este cel ce aude glasul Meu din cartea aceasta și se așează întru venirea Mea. Omul cel de la început Mi-a răspuns când l-am strigat și l-am întrebat de păcatul lui, dar omul cel de la sfârșit nu vrea să vorbească, nu vrea să-Mi răspundă, nu vrea să vină să-i vorbesc.

Iar voi, cei ce stați înaintea cuvântului Meu, luați crucea Mea și duceți-o, fiilor, căci ea este ușoară și bună, cu toată greutatea ei. Crucea voastră sunt Eu, și fericit este omul care Mă alege pe Mine de cruce a lui pe drumul lui cu Mine. Iubiți ocară crucei Mele, că ea este slava voastră, și prin ea vă cunoașteți că sunteți ai Mei. Trăiți cu ascultare de Dumnezeu, și curând, curând harul Meu vă va arăta pe voi cu Mine înaintea neamului omenesc, iar ziua Mea cea mare va fi vouă strălucire și salvare, căci voi ați iubit cu duhul și cu trupul și cu sufletul venirea Mea și ați stat înaintea Mea ca să vin. Amin, amin, amin.

20 martie/2 aprilie 2000

Praznicul Bunevestiri

Omul să nu-și ia singur de lucru, ci să-i dea Domnul. Faptele lui Dumnezeu se fac în Dumnezeu, ca ele să fie la Dumnezeu și nu la om. Duhul lui Dumnezeu este viață și este în veci, iar duhul lumii este moarte și se scurge în adâncul fără fund. Pilda trandafirului care știe să-și apere viața.

Mă rotesc deasupra ieslei cuvântului Meu și Mă vestesc la porțile dintre cer și pământ și intru cuvânt în cartea Mea de azi. Amin, amin, amin.

Fiilor de la iesle, Mă binevestesc pe Mine Însuși cu-vânt peste voi. Bucurați-vă că Domnul este cu voi și vă înconjoară cu harul Său și vă binecuvintează pentru El și pentru lucrarea Sa din zilele acestea! Amin.

Am venit cu sărbătoare și cu cete de îngeri în sărbătoare. Acum două mii de ani am trimis pe îngerul Gavriil să-Mi pregătească cuib în inima și în trupul Fecioarei care avea să Mă nască pe Mine Om între oameni. O, fiilor, cât de minunat lucrez Eu, Domnul, peste omul care se apleacă Mie ca să pot lucra peste el, căci apoi Eu îl încredințez din plin că Eu sunt și că lucrez pentru el. Am trimis pe îngerul Gavriil la Zaharia

ca să binevestească venirea lui Ioan, botezătorul Meu, cel născut din femeie stearpă, iar după jumătate de an l-am trimis la Fecioara care avea să Mă nască pe Mine, Domnul, Om între oameni. Ea când a auzit vestirea îngerului s-a mirat, că era fecioară, dar Duhul Sfânt a umbrit-o pe ea, iar puterea Mea a cuprins-o, căci îngerul i-a zis: *«Iată, și rudenia ta, Elisabeta cea stearpă, a zămislit fiu așa bătrână cum este, că nimic nu e cu neputință la Dumnezeu»*. Atunci Fecioara mama Mea s-a încredințat pe deplin de vestea îngerului și a zis: *«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău»*, și s-a dus apoi la Elisabeta, și salutând-o aceasta i-a zis: *«Fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul, că iată, cum a auzit salutarea Maicii Domnului meu, mi-a săltat în pântece pruncul, cu bucurie»*. Atunci Fecioara mama Mea M-a mărit cu bucurie și s-a bucurat pentru Mine și pentru ea și pentru Israel. Amin.

O, fiilor de la iesle, așa lucrez Eu cu cei credincioși, cu cei ce cred făgăduințelor Mele. Trimit la ei îngeri și sfinți ca să-Mi fac sălășluire cu cei credincioși, să-i încredințez de Mine, și apoi Îmi fac cu ei lucrarea Mea și planul ei cel din veac proorocit din prooroci.

Când Eu am pețit-o pe Verginica pentru venirea Mea cuvânt în ea și din ea, tot așa am lucrat, și M-am ajutat cu îngerii luminii, cu îngerii vestirilor cerești, cu îngerii mângâierii și ai iubirii și cu sfinții binecuvântărilor Mele, căci sfinții din cer au fost cei credincioși între oameni pe pământ și M-am sălășluit în ei prin credința lor. Astăzi nu mai are omul bunăvoință pentru Mine. Astăzi nu mai vrea omul să fie sfânt ca să Mă aibă pe Mine lucrând peste el. O, astăzi Mi s-au închis toate drumurile spre om, dar Eu lucrez tainic, și sunt Cel tainic și Îmi fac copii ucenici, că am putere, și cu ea îi umbresc pe ei și îi fac credincioși, și sfinți îi fac apoi, căci credința rodește iubire de Dumnezeu în om.

O, fiilor străjeri la ieslea aceasta de cuvânt, bucurați-vă că Domnul este la voi și vă înconjoară cu harul Său și vă binecuvintează pentru El și pentru lucrările Sale din zilele acestea ale venirii Lui. Amin. O, pe cine să mai binecuvintez Eu pe pământ? Tot omul s-a dus de la Mine și slujește trupului în fel și chip, iar Duhul Meu hoinărește plin de durere că nu-și mai află ținta. Eu cu omul Mă mângâi, dar omul a uitat că e făptura Mea și s-a dus de la Mine. Aici la voi Mă binevestesc peste tot omul, dar omul este necredincios și nu se oprește să Mă audă și să Mă înțeleagă. O, dacă ar vrea omul să stea în voile Mele ziua și noaptea, aș trimite pe îngerii Mei la el și aș lucra cu el lucrarea Mea care așteaptă după om, dar omul stă în voile lui, nu într-ale Mele.

Voiesc, fiilor, să nu Mă odihnesc vestindu-Mă. Voiesc să vin mereu și să strig în lung și în lat peste om. Voiesc să Mă ajut cu omul ca să Mă binevestesc peste tot, să Mă ajut așa cum Mă ajut cu voi, să Mă creadă omul așa cum M-ați crezut voi și să-Mi sfârșesc de lucrat venirea Mea, și apoi să Mă odihnesc împreună cu omul pentru bucuria Tatălui Meu, Care Mă așteaptă să Mă duc lângă El cu omul în brațe, cu oaia în brațe. Este scris în Scripturi de cea de a doua venire a Mea, dar omul scoate Scripturile Mele de la el și citește de pe pământ și crede ce citește el și se duce omul de la Mine.

O, când, omule, te vei trezi? Când te vei teme de cele ce faci tu? Când, oare? Venirea Mea iat-o, dar tu nu auzi și nu vezi. Lasă-Mi mâna să se atingă de ochii tăi, și apoi de sufletul tău și de urechea ta, omule. Mereu, mereu Mă binevestesc în preajma ta venit din cer ca să te trag de pe drumul pierzării, dar necredința ta ți-a luat frica de Dumnezeu, omule hoinar. Durerea Mea plânge în Mine pentru tine, că tu ești

durerea Mea, omule, și te faci mereu durere pentru Mine. O, cum să te smulg dintr-ale tale ca să te așez întru ale Mele? Învăță-te cu Mine, omule, că de aceea am venit de la Tatăl cuvânt în calea ta. Iată, de aceea am venit din cer de la Tatăl. Am venit să vorbesc cu omul și să-l învăț cu Mine pe om. Ca să-i dau de lucru am venit, dar să-i dau Eu, nu să-și ia el, că dacă își ia el nu e bine. E bine să-i dau Eu de lucru, că omul nu știe ce este bine pentru el. Să Mi se dea omul Mie, și Eu să-l cercetez și să Mă uit în el și să-i dau Eu de lucru după cum văd Eu că trebuie să-i dau. Să nu-și ia omul singur, căci scris este: *«Mulți iau chip de slujitori ai dreptății, chip de apostoli ai lui Hristos, al căror sfârșit va fi după faptele lor»*. Și Mă uit pe pământ și văd oameni fără nici o statură, fără nici un căpătâi, și își iau singuri, și vin la poarta aceasta și zic că li se smeresc îngerii înaintea lor, iar ei își îngâmă inima prin închipuiri trupești în loc să învețe de la Mine ce înseamnă trupul lui Hristos și capul lui Hristos prin care sporește creșterea omului în Dumnezeu. Mă uit pe pământ și văd pe om cum se bagă singur să-și ia chip de slujitor al Meu. Mă uit că omul își ia singur. Iată de ce am venit Eu din cer, de la Tatăl, pe pământ. Am venit să vorbesc Eu Însumi cu omul și să-l învăț ce să facă, ce să lucreze, că e bine să-i dau Eu omului de lucru, nu să-și ia singur. Omul s-a învățat fără stăpân. Nu-i place omului să aibă stăpân, dar vai omului fără povățuitor, fără stăpân, că acela își face singur, își face voia, și nimeni nu-l păzește, și nimeni nu-l întărește, și se zbate până cade, iar când cade nimeni nu-l ajută, nimeni nu-l ridică, fiindcă n-are sprijinitor, n-are stăpân care să aibă milă de el, iar sfârșitul lui este după faptele lui.

O, bine este să facă omul faptele lui Dumnezeu, dar să le facă în Dumnezeu și nu din fire, căci dacă omul nu trăiește în Dumnezeu, acela nu se cheamă că e viu, căci Eu așa am zis: *«Eu sunt Cel ce sunt»*. Iar acum zic așa: cine vrea să fie, acela să trăiască prin Mine și în Mine. Amin. Cine vrea să facă faptele lui Dumnezeu, să le facă în Dumnezeu, ca ele să fie la Dumnezeu, nu la om. Amin.

Ferice omului supus lui Dumnezeu. Eu am venit pe pământ să-i fiu omului stăpân, să aibă omul stăpân pe Dumnezeu, nu pe satana, căci fiecare își slujește stăpânul, și nu este nici un om fără stăpân, nu este, iar sfârșitul fiecăruia va fi după faptele lui la venirea Mea. Amin. Cine face faptele lui Dumnezeu sfârșește cu viața lui Dumnezeu și este viață înaintea Mea, iar cine face faptele diavolului sfârșește cu moartea, căci moartea este de la diavolul. Scris este în prooroci: *«Dați de la voi toate păcatele voastre cu care ați păcătuit și vă croiți un duh nou și un cuget nou, căci Eu, Domnul Dumnezeu, nu vreau moartea păcătosului, ci să se pocăiască și să trăiască viu»*. Amin.

Eu am venit din cer pe pământ cuvânt ca să vorbesc cu omul și să-i aduc aminte de cuvintele Mele cele rostite din vremurile de demult și să-l ajut din nou pe om, că omul e greoi de tot, și greu se urnește din locul lui. Omul se teme să nu-i fie foame, să nu-i fie frig; se teme omul că n-are ce mânca, se teme că n-are cu ce se îmbrăca, și de aceea aleargă mereu ca să aibă. O, greu îl mai urnesc pe om din starea aceasta. I-am dat omului pildă ca să-l liniștesc și să-l îndemn să aibă credință și i-am spus de păsările cerului, de crinii câmpului, de care am Eu grijă, și i-am spus omului să aibă grijă de Domnul, ca să aibă și Domnul grijă de el, dar nu face omul așa. El își ia singur, el își face singur. O, și de câte ori îi iau Eu omului cele ce-și face el ca să-l îndemn să le facă pe ale Mele, să-l îndemn să nu se mai joace de-a trăitul, ci să trăiască cu adevărat dacă trăiește! O, e bine să-i dau Eu omului

de lucru, nu să lucreze el de capul lui, nu să stea fără stăpân. Dar cum adică să-i dau Eu omului de lucru?

O, poporul Meu, poporul Meu, o, tu, cel învățat din cer, tu, cel învățat de Mine în zilele acestea! Eu pe tine te-am învățat ca pe cel mai mic din copiii Mei și te-am chemat la Mine ca să-ți dau de lucru, fiule, și ți-am dat. Iar cel ce a lucrat așa cum i-am dat Eu, acela este și acum, și lucrează lucrul ce i-l dau. Și cine n-a lucrat așa cum i-am dat Eu, acela a lucrat ca el, și s-a pierdut prin cele lucrate de el, și și-a luat plata prin fapte. Eu pe tine te-am învățat mereu, poporul Meu de azi, și ți-am spus să stai lângă cuvântul Meu ca să nu pieri. Să stai până voi veni, așa ți-am spus. Ți-am spus că voiesc să te ridic și să fac din tine lucrători pe potriva Mea. Am spus vouă că voiesc să fac din voi ucenici de ai Mei, doctori de ai Mei, învățători de ai Mei, zidari de ai Mei, croitori de ai Mei, servitori de ai Mei, preoți și arhierei de ai Mei să fac din voi, și să fiți neamul Meu cel sfânt de la venirea Mea; și am spus că vă voi da de lucru, ca nici unul din voi să nu fiți fără lucru, căci vai omului care vine la Mine ca să stea fără lucru!

Te-am învățat cu dor și cu iubire, poporul Meu, ca să te pot avea al Meu și de folos Mie, și ți-am spus să nu lucrezi pentru lume, ci să lucrezi pentru Mine ți-am spus, căci cel ce lucrează cu lumea pentru Mine, e una, iar cel ce lucrează cu lumea pentru el, e altceva. Am spus că cine lucrează cu lumea pentru Mine, acela să fie curat pentru Mine și să lucreze atent în lucrul lui cu Mine, ca să nu lucreze cu lumea pentru lume sau pentru el, că lumea vă mănâncă puterea din voi ca să n-o mai aveți; vă mănâncă frica de Dumnezeu din voi dacă nu sunteți atenți la Dumnezeu; vă mănâncă sfințenia pe care o lucrați, și apoi v-o pierdeți pe lângă trupurile lumești dacă nu sunteți pentru Mine lucrători în lume.

Am spus vouă, copiii ai poporului Meu, să nu fiți nici unul fără lucru. Am spus să Mă ajutați ca să vă pot da de lucru, fiilor, căci voi sunteți nu o dată blagosloviți de Dumnezeu. Am spus că atunci când trage lumea la voi pentru ale ei cele lumești și trupești, nu mai trage Dumnezeu la voi, și rămâneți fără lucrul Meu. De toate te-am învățat, poporul Meu, și am pus pe tine preț scump, căci cei mai scumpi dintre oameni sunt creștinii, sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu din toată inima lor, din tot sufletul și cugetul lor. Amin. Te-am învățat, poporul Meu, cum să te scolii, cum să te îmbraci, cum să mănânci, cum să mergi, cum să vorbești, când să vorbești, ce să vorbești. Te-am învățat cum să lucrezi, cum să te culci, cum să te odihnești, cum să veghezi, cum să Mă dăruiești și cum să fii al Meu dăruindu-Mă celor ce Mă văd la tine.

O, ce bine Mi-ar fi Mie să crești, poporul Meu, așa cum te-am crescut Eu pe tine, tată! Ce bine Mi-ar fi Mie ca tot sufletul care s-a lipit de acest izvor care curge la tine, de acest cuvânt care este cu tine, să se gândească cu mare înțelepciune, cu mare împlinire la fiecare cuvânt ieșit din gura Mea prin coborârea Mea de azi și să-i dea formă în el cuvântului acesta. O, de și-ar da îndeajuns seama fiecare născut cât de scumpe sunt aceste cuvinte, ar sta numai cu ele pe buze. O, de ar vedea cum se strâng cioacă cei din cer pe lângă cei sfinți care rostesc cu buzele lor cuvintele Mele, cuvintele bunevestiri ale vieții ce va să fie după aceste cuvinte, ar căuta fiecare născut din cuvântul acesta să fie locaș al împlinirilor Mele cele pentru venirea Mea, să fie lucrător de la Mine pus pentru lucrul Meu de azi în mijlocul lumii cea fără Dumnezeu.

Am așezat acest cort sfânt în mijlocul oamenilor, și grăiesc aici cuvântul bunevestiri pentru tot pământul, și Îmi lucrez venirea Mea peste pământ ca să-l deprind pe om să înțeleagă ce este Duhul lui Dumnezeu și ce este duhul lumii.

Duhul lui Dumnezeu este viață, și este în veci, iar duhul lumii este moarte, și se scurge în adâncul fără fund al morții.

Ascultă cuvintele vieții, omule pribeag, căci Eu, Domnul, nu vreau moartea păcătosului, ci vreau să se pocăiască și să trăiască prin cuvântul Meu, prin Mine, Cel ce suflu cuvântul bunevestiri, cuvântul învierii și al vieții veșnice peste tot omul de pe pământ. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor din grădină, să cântați cântări de laudă mamei Mele Fecioara, căci ea nu și-a luat singură lucrul ei cel pentru Mine, și Eu i-am dat prin îngerii, iar ea a lucrat lui Dumnezeu și s-a bucurat și a cântat cu sufletul ei mărirea Domnului și mărirea ei. Măriți-o și voi în ziua aceasta și cântați-i laude, fiilor, și luați din duhul credinței și al ascultării ei și al iubirii ei de Dumnezeu, căci ea M-a dat pe Mine oamenilor după ce îngerul a vestit-o pe ea că Mă va naște pe Mine, Sfântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui Savaot, Cel ce eram din Tatăl mai înainte de toți vecii născut, și apoi născut Om din Fecioară mamă. Iată, și Eu îi cânt cu îngerii și zic: bucură-te, mama Mea și a celor ce ascultă de cuvântul Meu și îl păzesc pe el! Bucură-te, Fecioară mamă, căci tu ai fost din cuvântul Meu născută atunci când te-am vestit omului cel întâi zidit care a păcătuit prin neascultare și care a auzit din gura Mea vrăjmășia pe care am pus-o între Mine, Fiul tău, și între diavol și sămânța lui cea rea, căci așa am zis diavolului în auzul omului cel întâi zidit: «*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul*».

Bucură-te, mlădița Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh! Bucură-te cu îngerii și cu sfinții! Bucură-te cu sufletul și cu trupul! Bucură-te cu Mine și cu poporul Meu cel mic, poporul Nouului Ierusalim, neamul Meu cel creștinesc de pe pământ, cel curat și sfânt între neamurile pământului! Astăzi te cântă îngerii în cer și pe pământ, iar cei ce au lucrul sfânt pe pământ, te măresc, mamă, pentru Mine, căci Eu sunt Fiul tău și în cer, nu numai pe pământ. Și te bucură, mamă, că Dumnezeu este Fiul tău. Amin, amin, amin.

— **M**ă bucur cu sfială, Fiule, căci Tu ești Dumnezeu, și așa ai voit Tu, să faci din mine cale a Ta spre om și să vii după el pe pământ și să-l atragi din nou la Tatăl Savaot, Fiule al Tatălui. Mă bucur cu cerul tot, Fiule Doamne, că poporul Tău cel mic crede în venirea Ta de azi, și nu mai e pentru cer mai mare bucurie ca această bucurie care vine de la credința în venirea Ta a celor mai mici între fiii cerului de pe pământ. Ei ne vor întâmpina pe toți cei din cer atunci când venirea Ta cea cu slavă văzută va coborî cerul pe pământ pentru viața veacului ce va să fie, Fiule al Tatălui, izvor al vieții veșnice fășnit din pântecul meu cel fecioresc, după cum a fost cuvântul Tău cel de demult rostit prin gura proorocilor Tăi cei sfinți. Ei, fiii cei mai mici, vor fi cununa noastră de bucurie la venirea Ta cu cerul pe pământ, Fiule veșnic, Fiul meu Cel iubit, căci pentru Tine Tatăl întru mine a binevoit; pentru Tine. Amin, amin, amin.

— **O**auziți voi, copii din urmă, ce a proorocit din cer mama Mea pentru voi? Ea a spus să fiți voi cununa bucuriei celor din cer la venirea Mea cu ei pe pământ. Așezați-vă, dar, cununiță cerească pentru Mine, cununiță de mângâiere și de slavă pentru Mine, căci lumea este cununa Mea de spini, dar voi fiți trandafiri, fiilor de la venirea Mea. Trandafirul e pildă mare, căci el este frumos și își apără floarea și și-o îngrijește. Așa și voi, cu floarea voastră dați-vă Mie, iar cu trupul ferțiți-vă de păcat și de lume, ca nimeni să nu vă poată lua de la Mine, ca nimeni să nu poată să vă smulgă din brațul Meu, și ca să fiți veșnici și să fiți grădina

Mea cea de pe pământ, grădină de flori vii, care știu să-și apere viața, care știu să-și apere floarea. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2000

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Omule trebuie să învețe taina cuvântului „om”, și haina lui cea din cer, a nestrucăciunii lui. Nu mai este neam creștinesc pe pământ, și e corcitură cel ce-și zice creștin. Cel ce vine și nu stă la făcut, acela cade de pe calea răscumpărării. Coronitele sfinților sunt făcute din bucuriile sfinte ale darurilor sfinte.

Sunt cu voi cuvânt și trup, copii de la ieslea cuvântului Meu de azi, și iată-Mă după două mii de ani împlinindu-Mă cu venirea Mea din nou pe pământ și strigând în lung și în lat omul. Amin.

Să vină omul la Mine, ca să-l fac din nou! Să vină omul să-l așez din nou în rai, căci viața lui a rămas în rai! Vreau să-l înveșmântez din nou pe om cu haina lui cea din cer, cea din rai. Cu nestrucăciunea să-l îmbrac pe om, cu viață veșnică să-l dăruiesc, și să învețe omul ce înseamnă cuvântul *om*; cuvântul *biserică* să-l învețe omul. Să fugă omul din lume și să vină la Mine, ca să vin și Eu la el, și să fiu una cu omul. Să nu se mai ascundă omul de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Iată-Mă cum vin la voi, fiilor din urmă, copii ai venirii Mele. Vin la cei ce Mă așteaptă să vin. Vin ca fulgerul când vin, iar calea Mea este de la cer la pământ, de la Tatăl la voi, ca să fiu cu voi mereu, că voi Mă așteptați cu venirea Mea, după cum Eu M-am vestit la voi prin cuvântul Meu care se odihnește peste voi, și între Mine și voi. Amin. Acum două mii de ani am spus că «*fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el*», și iată împlinirea celor spuse de Mine acum două mii de ani.

O, bine este de omul sănătos la minte și la iubire și la fire și la credința în venirea Mea, căci apostolii Mei acum două mii de ani așa ziceau: «*Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie*». O, ce bine ar fi să-și caute omul sănătatea cea de la Mine, cea cu Mine, căci David s-a rugat să-l iert după ce a păcătuit. S-a umilit, s-a pocăit, s-a îndurerat și s-a plâns la Mine pentru păcatul lui și a zis: «*Întoarce, Doamne, fața Ta de la păcatele mele, și șterge-le, și mă zidește înăuntru cu inimă curată, cu duh drept, și nu urgisi inima mea cea înfrântă și smerită, Doamne*». Așa s-a umilit David, și așa a zis după ce a păcătuit. Adam însă s-a ascuns de Mine și s-a dezvinovățit înaintea Mea, și apoi nu M-a mai iubit, de vreme ce nu s-a smerit ca să se bizuie pe dreptatea Mea cu care am lucrat pentru nepocăința lui. Amândoi, și David și Adam, au căzut prin femeie, dar unul s-a împietrit, iar altul s-a umilit și s-a pocăit și a căutat la Mine ca să-l curățesc și să-l înnoiesc.

Să înveți, omule, din cele ce-ți spun Eu ție acum, la venirea Mea după tine, și să-ți cauți sănătatea cea de la Mine, căci scris este în cartea lui David: «*Inima înfrântă și smerită, Dumnezeuule, Tu nu o urgisești*». Să înveți, omule, din venirea Mea după tine, căci iată-Mă după două mii de ani strigând în lung și în lat omul să vină să-l fac din nou, că s-a stricat după ce l-am făcut. Lasă-te atins de Duhul Sfânt al cuvântului Meu care vine după două mii de ani pe pământ după tine, omule, căci vin cu strigarea Mea cea de la miezul nopții și sunt Mirele Care vine. Amin, amin, amin.

O, fiilor copilași care Mă primiți când vin cu cuvântul pe pământ! Eu prin voi Îmi fac strigarea Mea cea de la miezul

noptii. Voi sunteți slugile Mele care privegheați întru venirea Mea, iar Eu sunt Mirele. Serbările sfinților Mei sunt cu voi, căci sfinții sunt cu cei sfinți, cu cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el. Maria Egipteanca este scrisă azi pentru serbare pe pământ și în cer. Când Eu, Domnul, am trezit în ea dragostea de cer, ea s-a sculat și s-a dat Mie și s-a făcut locaș sfânt pentru Mine și pentru îngeri, iar îngerii o slujeau, și sfinții o întemeiau pe cele sfinte ale Mele în care ea a rămas până la hotarul dintre ea și viața cea veșnică a omului, și apoi Eu și cu ea am dat mâna pentru veșnicie. Să se roage ei neamul creștinesc de pe pământ, căci ea a biruit păcatul și moartea și a înviat prin pocăință și prin iubire apoi, și prin credință mereu, și prin sfințenie cu duhul, cu sufletul și cu trupul. Să se roage ei neamul creștinesc de pe pământ. Dar unde este neamul creștinesc? Unde este? O, unde este neamul creștinesc?

Mă întorc la tine, poporul Meu cel mititel. Nu este neam creștinesc pe pământ, căci s-a corcit ca Israel în pustie, care a luat în mijlocul lui străini, iar străinii l-au îndemnat la pofte și la idoli și la plăceri străine de Dumnezeu. O, nu este neam creștinesc pe pământ, căci s-a corcit, și e corcitură cel ce își zice creștin. Mă întorc la tine, poporul Meu cel mititel, și te învăț să fii cu sfinții și cu părinții sfinți și să umbli atent pe cale, căci calea între pământ și cer e plină de aspide, e plină de ascunzișurile celor ce se amestecă. Cine să te mai învețe pe tine viața cea veșnică și porțița ei? Am venit Eu și ți-am deschis ca să intri și ca să-ți fie intrarea binecuvântată de Mine, căci omul cel mincinos s-a așezat la toate răspântiile și își zice omul Meu și face cu ochiul la toți trecătorii ca să intre la el, nu la Mine. N-are omul de unde să mai știe drumul dacă nu vin Eu să i-l spun și să i-l arăt, căci pe ghicite nu se poate pentru calea cea cu lumină și cu viață pe ea, nu se poate, fiilor. Ies Eu în calea omului și îi vorbesc după dreptatea Mea și îi fac judecata, doar, doar s-o umili omul ca să zică apoi cum a zis David, căci așa a zis: «*Fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea, căci Ție Unuia am greșit, și ceea ce este rău înaintea ochilor Tăi, aceea am făcut, încât Tu ești drept și nepărtinitor întru cuvintele și hotărârile Tale, Doamne*». O, așa să zică omul, fiilor, și să iasă apoi omul din lume și să vină la Mine ca să-l fac din nou, căci s-a stricat după ce l-am făcut, și el nu se poate face, ci se strică mereu. O, greu se mai lasă omul, greu se mai lasă făcut de Mine, greu se mai lasă omul întors la Mine! Iar cel ce se întoarce să vină să-l învăț întoarcerea care-Mi place Mie, să vină să-i dau Eu prin îngeri zidire ca a Mea, statură ca a Mea, să vină să-l fac din nou. Amin, amin, amin.

Iată lucrarea lui Dumnezeu Făcătorul, lucrarea facerii omului la început și la sfârșit, lucrarea lui Dumnezeu Cuvântul, Care lucrează facerea omului. Cel ce vine și nu stă la făcut, acela nu este, acela cade de pe calea răscumpărării. Nici un om nu se poate face singur; îi trebuie mamă și tată pe Dumnezeu, căci omul este tatăl minciunii, și din om ies numai stârpituri, căci așa e lucrarea omului cel ieșit din om. Dar iată-Mă după două mii de ani din nou Făcătorul omului. Eu sunt Omul Cel nou, Omul cu Duh dătător de viață, Omul Cel din Tatăl, căci precum Tatăl are viață în Sine, așa și Fiul are viață în Sine și o dă celor ce se dau Lui. Amin.

Am venit pentru om, Făcător și drept Judecător, că era scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: «*cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia; unii spre viață, iar alții spre judecată*». Eu grăiesc numai adevărul, și tot așa și lucrez, dar omul minciunii și roadele lui s-au întins de șapte mii de ani peste tot pământul. Însă curând, curând

voi, copii ai Ierusalimului nou, voi veți cânta slava Mea și facerea Mea și veți zice ca David: «*Al Domnului este pământul și plinirea lui toată*». Amin, amin, amin. Și voi veți fi muntele Meu cel sfânt și locuitorii lui, neamul celor ce-L caută pe Domnul și fața Domnului, căci curând, curând cerul și pământul vor fi cuprinse întru slava venirii Mele, iar Eu Mă voi mărturisi pe Mine Însumi cu cuvântul, Domnul puterilor și Împăratul slavei. Amin, amin, amin.

3/16 aprilie 2000

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Omul doarme pentru Domnul și stă treaz pentru el. Semnul venirii Domnului este învierea morților. Cei ce se așteaptă să vină Domnul se iau după Scripturi, iar cei ce Îl așteaptă să vină își pregătesc hăinuța veacului nou.

Intru în carte, fiilor de la iesle. Amin, amin, amin. Mă fac la voi cuvânt de aducere-aminte, cuvânt cu slavă, căci slava Mea a cuprins cetatea Ierusalimului acum două mii de ani, după ce Eu, Domnul, l-am înviat cu cuvântul pe Lazăr, fratele Martei și al Mariei. Învierea lui avea să ajute pe ucenicii Mei să creadă apoi în învierea Mea, căci omul trebuie ajutat de Dumnezeu să creadă. Și trecuse ziua învierii lui Lazăr, iar a doua zi, pentru că venise ceasul să Mă preaslăvesc ca un Dumnezeu ce eram, iarăși am lucrat la întărirea credinței ucenicilor Mei și le-am spus să meargă să-Mi aducă măgărușul pe care trebuia să Mă așez, căci era scris în prooroci să se bucure Ierusalimul de Împăratul Care vine călare pe asină, pe mânz de asină, drept și biruitor și smerit pe mânzul asinei de sub jug, căci am zis proorocilor: «*Ziceți Sionului: Mântuitorul tău vine cu plata, și răsplătirile Lui merg înaintea Lui*».

Așa strigau mulțimile care mergeau înaintea Mea când am intrat în Ierusalim pe mânzul asinei: «*Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*», iar cetatea s-a cutremurat toată, și zicea: «*Cine este Acesta?*», și mulțimile răspundeau: «*Este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii*». Am intrat în cetate și am intrat în templu și am răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei, și am zis: «*Casa Mea casă de rugăciune se va chema. Nu faceți din ea peșteră de tâlhari*». O, venise ceasul să Mă preaslăvesc, iar Duhul Tatălui Meu a suflat cu putere peste fiii Ierusalimului, și aceștia au strigat: «*Binecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!*».

Venise ceasul să Mă aplec sub cruce și s-o ridic pe umeri. Venise ceasul să dau prețul pentru viața omului, să dau morții viața Mea și să Mă duc în locuința morților după om și să-l răscumpăr cu viața Mea. Și iată, n-au trecut multe zile și iarăși strigau mulțimile din Ierusalim înaintea Mea și în urma Mea; strigau zicând judecătorului: «*Ia-L, ia-L! Răstignește-L!*». Toate florile și toate cuvintele de «*Osana!*» s-au schimbat, în aceleași mâini și guri, în spini și în hule și în strigări pentru moartea Mea pe cruce. Venise ceasul să Mă preaslăvesc prin moarte, să Mă mărturisesc pe Mine Însumi Mântuitorul Care vine, precum era scris în cărțile profeților cei din vreme trimiși. Venise vremea să înțeleagă ucenicii Mei că Eu voi muri și voi învia și voi fi cu ei apoi până la sfârșitul timpului, lucrând puterea Tatălui Meu prin ei, spre mărturia venirii Mele de la Tatăl pentru răscumpărarea fapturii care suspinând așteaptă pe Domnul.

O, fiilor, fiți mereu calzi la credință și la inimă, că vin la voi cu mare dor, și grăiesc vouă despre Mine și despre toate lucrările Mele cu care am trudit peste om ca să-l fac să calce pe urmele Mele, ca să-l fac casă Mie și ogor Mie, și roadă Mie să-l fac pe om. De aceea vin și azi și Mă preaslăvesc peste pământ cu cuvântul, căci Scripturile venirii Mele de la Tatăl țin până la capătul timpului. Scripturile venirii Mele înseamnă toată lucrarea Mea pentru om, pentru viața omului, și Eu iată, încă și încă lucrez preaslăvind-Mă între oameni și cutremurând pământul cu lucrarea venirii Mele. Omul însă doarme adânc pentru Mine și e treaz numai pentru el, numai pentru cele ce nu sunt, dar Eu vin pe pământ, și cu voi Mă ajut ca să Mă preaslăvesc cu lucrarea și cu venirea Mea, așa cum M-am ajutat cu măgărușul pe care am intrat șezând pe el în cetatea Ierusalimului acum două mii de ani când venise vremea să Mă las spre pătimire și spre moarte pe cruce. Voi sunteți măgărușul Domnului, măgărușul pe care se așează sarcină, și merge din loc în loc cuvânt peste pământ. Voi sunteți unealta Mea cu care Eu călătoresc de la margini la margini cu cuvântul Meu cel de peste voi. Voi sunteți cei așteptați, căci scris este: *«Toți și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu»*.

Puțini sunt cei ce-Mi strigă *«Osana!»* înaintea cuvântului Meu care merge, iar cei mai mulți dorm față de venirea Mea, ca și cei care strigau: *«Ia-L, ia-L! Răstignește-L!»*. Eu însă sunt Cel înviat dintre morți și vestesc învierea morților prin învierea Mea și strig la tot omul de pe pământ să se gătească pentru înviere, că vine învierea, vine, fiindcă vin Eu, iar semnul venirii Mele este învierea morților. Amin. Ei vor întâmpina întâi venirea Mea, și apoi cei vii. Ei sunt cei ce plâng așteptându-Mă, iar cei vii nici nu Mă așteaptă, căci își văd de ale lor, nu de venirea Mea. Eu însă intru peste tot cu strigarea, cu vestea venirii Mele, și zic: iată, Mirele vine, drept și biruitor și smerit, și răsplătirile Lui merg înaintea Lui! Fericit este cel ce iese întru întâmpinarea Mea, cel ce stă gata pentru venirea Mea. Fericit cel cu dragostea vie, căci peste tot dragostea s-a stins de tot, și puțini fericiți sunt pe pământ, puțini sunt cei ce Mă așteaptă să vin. Iată, mulți sunt cei ce se așteaptă să vin, căci vrând-nevrând ei știu că vin și că fi-va în curând să vin, dar puțini sunt cei ce Mă și așteaptă. Cei ce se așteaptă să vin se iau după cele scrise în Scripturi despre venirea Mea, iar cei ce Mă așteaptă să vin sunt ce își pregătesc hăinuța cea pentru Mine, haina iubirii de Dumnezeu, hăinuța veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

Eu strig în lung și în lat, ca să audă tot omul că strig și că vin. Eu nu vin fără să Mă vestesc mai întâi. Îndemn la veghe pe tot omul care crede în venirea Mea. Îl îndemn să se gătească pentru ziua Mea dacă vrea să-i fie ziua Mea sărbătoare și nu suspin. Îl îndemn să trudească pentru ziua Mea și să Mi-o pregătească să vin. Așa îl îndemn Eu pe om, dar iată, fiecare e cu ziua lui: Eu cu ziua Mea, ca să Mi-o pregătesc cu cei puțini care Mă așteaptă, iar omul cu ziua lui, ca să și-o lungească și ca să și-o îngreueze peste el. Eu trudesesc să-i dau omului ziua Mea, iar el trudește să Mi-o dea pe a lui și să-Mi taie calea și să Mi-o înfunde, ca să fie omul ziua lui, și să nu-i fiu Eu omului ziua. Și iată, ziua Mea răsare și luminează peste tot și se face cărare în calea omului și intră în casa omului și îl caută pe om și îl strigă de peste tot și se bagă după om în adânc, ca să-l ajute pe om și să-l facă fiu al zilei. Și ziua Mea strigă după om, și omul stă ascuns de ea, și se pitește omul de ea și zice că n-o vede, și zice că ea nu este, și că este ziua lui și azi, și mâine, și poimaine, și una după alta.

Strigarea Mea după om se face ziua venirii Mele, ziua care iese în calea omului ca să-l scoată pe om din noapte. A venit vremea să Mă preaslăvesc peste pământ și pe pământ, și peste om și în om cu ziua venirii Mele, și strig în lung și în lat, și se uită sfinții și îngerii la Mine cum strig. Cuvânt de slavă Mă fac peste pământ și îi spun omului să iasă din moarte, precum i-am spus lui Lazăr să iasă afară din mormânt, și Lazăr M-a auzit și a ieșit și a stat înaintea Mea. Atunci cei ce se numeau mari în cetatea Ierusalimului s-au adunat numai-decât să Mă omoare ca nu cumva să cadă ei de peste oameni, căci învierea lui Lazăr a zguduit tot Ierusalimul și pe cei ce stăteau mari peste el.

Iată, fiilor care Îmi ascultați cuvântul, Lazăr era mort în mormânt și M-a auzit și a înviat și a stat înaintea Mea, dar toți cei vii care Mă vedeau și Mă auzeau n-au voit să Mă audă, n-au voit să știe cine sunt Eu și de unde sunt și că sunt Mântuitorul Care vine. Dar voi, fiți fiii venirii Mele și așezați-vă la trudit pentru ziua Mea. Așezați-vă ziua Mea și fiți ziua venirii Mele, fiți lumină din lumina Mea peste pământ și dați ziua Mea oamenilor de pretutindeni, ca apoi să Mă arăt drept și biruitor. Nu vă uitați la cărturarii și la fariseii și la învățătorii care vor să tac și Eu și voi, căci tot așa Mi-au zis și Mie aceștia. Când Eu Mă pregăteam biruitor să intru în cetate călare pe mânzul asinei, ucenicii Mei bucurându-se lăudau pe Dumnezeu pentru slava cu care Mă slăveam peste mulțimi, și ziceau: *«Binecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului!»*, iar fariseii Mă îndemnau să-i mustru, ca să nu iasă că Mă înalț pe Mine Însumi. Dar Eu le-am răspuns lor: *«Dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga»*, și apoi am plâns pentru cetatea aceea care n-a cunoscut ziua Mea și cele spre pacea ei. Așa și azi plâng, și iată cât plâng. Plâng pentru tot pământul, plâng și strig omul de pe pământ, și plâng pentru cei ce s-au făcut învățători în numele Meu peste oameni, căci aceia s-au făcut prea mari și nu cunosc vremea cercetării cea de la Mine. O, dacă ar fi cunoscut ei cele ce sunt spre pacea lor! Dar n-au cunoscut, și de aceea s-au ascuns de ochii lor.

O, fiilor care-Mi auziți cuvântul, iată, și acum se va întâmpla ca și atunci cu cei ce nu M-au cunoscut. Nu voi lăsa piatră pe piatră, căci cele ce sunt spre pacea lor nu le-au primit, nu le-au cunoscut, și de aceea s-au ascuns de ochii lor, căci scris este: *«Ochi au și nu văd, urechi au și nu aud, minte au și nu pricep cu ea»*. Iar voi așezați-vă înaintea Mea măgăruș pentru sarcină, pentru Domnul, fiilor, pentru Mine, ca să stau Eu peste voi și să intru în casa omului și să-l mustru și să dau afară din casa Mea pe cel ce vinde și cumpără cu numele Meu sufletele celor apăsați și robiți de cei ce-i stăpânesc pe ei. Iată ziua Mea, ziua izbăvirii pentru cei ce Mă așteaptă cu ea. Dați-vă Mie ramuri și flori și fiți Mie cunună pentru venirea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

Acum din nou trimit prin voi cuvânt de mângâiere pentru păstorul Daniel, și zic acestea: binecuvântată să fie pacea inimii tale, căci pace vin să-ți dau, fiule Daniel. Sunt Eu și Verginica, și sunt să te îmbrac frumos și să nu te temi, căci și Eu și Verginica am trecut prin tristeți, și tu, fiule, ai trecut. Dar nu sunt tristeți, ci sunt hăinuță, tată, hăinuță țesută din fir de aur, căci aurul e de preț. Să nu fii tristuț. Nu trebuie. Mâna Mea este peste tine și te împodobește cu roadele răbdării. Lasă, tată, nu te supăra de un pic de suferință, că nu e suferință aceasta. E săptămâna patimilor, fiule, iar tu în amintirea patimilor Mele Îmi aduci laude prin duhul răbdării tale.

Verginica te mângâie și pe tine și pe tovarășa ta de viață, căci vreau să știi despre cununa răbdării sfinte pe care

Eu v-o împart la amândoi la fel. Un picuț, și îți vindec rana, căci Eu ți-am spus că-ți voi lua un timp picioarele, spre încercarea credinței tale și a iubirii tale pentru Mine. Ai stat neumbând cu amândouă picioarele. Eu voi ierta multe păcate cu această suferință a răbdării tale, și apoi voi sta de vorbă cu tine, Daniele, și îți voi desluși Eu, Domnul, prin fiii Mei de la iesle cum a fost această iubire a Mea pentru tine. Acum împlinește-ți trecerea pe acolo pe unde ai fost cu mulți ani în urmă trimis de Mine ca să te am în slujba Mea. Te trimisesem acolo ca să te iau apoi în slujba Mea, și te-am luat. Fii binecuvântat în toate ale Mele din tine, în toate ale tale întru Mine, și iarăși vei fi bine, și iarăși vei fi cu pace. Și nu uita: cununa răbdării este răbdarea, răbdarea cea plină de pace, Daniele, copil ocrotit de Dumnezeu.

Și iarăși, fiilor de la iesle, vă dau cuvânt de mângâiere. Vă dau să dați celor ce iubesc casa Mea și pe voi. Vă dau să dați celor ce Mă ajută pe Mine și pe voi, căci lucrul vostru e cu greu mereu, mereu. Luați de la Mine și dați lor. Dați-le coronițe pentru lucrul lor cel pentru casa Mea. Râvna lor pentru casa Mea, care sunteți voi, a încălzit râvna voastră cea ostenită, dar casa aceasta și grădina aceasta care este taina Sfintei Sfintelor Domnului trebuie să fie atât cât pot răsări din ea toate cele de la Mine în jurul ei. Rădăcina este cea care dă ramuri, iar de aceasta trebuie să aveți grijă mai mult decât orice, fiilor din grădină.

Voi, cei care v-ați ostenit cu lucrul cel pentru grădina Mea cu fii, vă dau coronițe, fiilor, iar voi purtați-le dacă vi le dau, căci coronițele pe care vi le dau sunt făcute din darurile cerești ale bucuriilor sfinte, ale iubirii de Dumnezeu, ale răbdării sfinte, ale dăruirii sfinte, ale umilinței sfinte, ale sfințeniei și ale ascultării, fiilor. Ascultarea de legile iubirii cerești dintre frați este cea mai frumoasă ascultare dintre toate felurile de ascultare. Aceasta este chiar dragostea care poate totul în cei neputincioși, dar ale căror inimi sunt inimi mari. Aceasta este dragostea cea care poate totul pentru ca să pot Eu să stau între voi mereu, fiilor, și cu aceasta vă plătesc Eu pentru râvna și truda pe care o puneți pentru casa Mea, pentru lucrul cel pentru grădina Mea din zilele acestea.

Acum pregătiți-vă inimioarele, că voiesc să Mă uit în ele. Deschideți, fiilor, ca să intru Eu cu calea Mea spre voi, și nu fiți greoi la deschis ușa, căci voi nu aveți de ce să vă pitiți. Vă voi învăța cum este taina aceasta, taina ușii deschise, taina Mea cu omul, statul Meu cu omul în toată clipa, fiilor. Vă voi învăța pe viu prin fiii grădinii Mele. Fiilor, fiilor, omul cel sfânt trebuie să fie mereu văzut cu cele dinăuntru ale lui. Un astfel de om înțelege taina aceasta, taina ușii deschise pentru Dumnezeu și pentru om, taina libertății întru Hristos, statul Meu cu omul cel sfânt, iubirea Mea cea dintre fii, dintre cei de un sânge cu Mine.

Curând, curând vin cuvânt nou, cuvânt cu înviere, și voi fi cu voi cuvânt și vă voi desluși tot mai pătrunsă taina aceasta: taina ușii deschise, taina fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

10/23 aprilie 2000

Praznicul Învierii Domnului

Domnul a înviat dintre morți ca să-i scoale pe ei. Împărat este cel ce se jertfește pentru neam, iar cei ce domnesc pentru slava lor, sunt oameni ai minciunii. Omul sfânt este cel ce se lasă mereu văzut cu cele dinăuntru ale lui.

n numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, aceasta este cărarea pe care Eu, Domnul Iisus

Hristos, Fiul Tatălui ceresc, vin și Mă întocmesc cuvânt pe pământ de deasupra pământului și Îmi întocmesc Sion pe pământ pentru odihna Mea, căci este scris despre Mine în psalmi așa: «*A ales Domnul Sionul și a voit să așeze în el locașul Său zicând: acesta este locul Meu de odihnă, și îl voi binecuvânta cu belșugul cerului, căci l-am ales pe el locaș al Meu, odihna Mea în veac*». Amin, amin, amin.

Mă mărturisesc pe Mine Însumi deasupra grădinii cuvântului Meu, locul odihnei Mele din zilele acestea. Sunt Cel înviat dintre cei morți acum două mii de ani când Tatăl Savaot M-a trimis din cer pe pământ ca să mărturisesc despre adevăr, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta, ci este din cer, de acolo de unde este adevărul. Amin, amin, amin.

Aduc peste grădina Mea salutul învierii Mele, salutul care mărturisește despre Mine și despre puterea Mea cea dumnezeiască, cu care M-am ridicat din mort, viu acum două mii de ani, după ce M-am lăsat să fiu răstignit pe cruce pentru adevăr.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Aceasta era mărturisirea celor ce duceau din loc în loc învierea Mea dintre morți după ce Eu M-am sculat biruitor din moartea trupului Meu cel din om luat de Tatăl. Eu spre aceasta M-am născut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul, iar oricine purcede din adevăr ascultă glasul Meu. Amin. Iar pentru cei ce nu purced din adevăr zic așa cum am zis acum două mii de ani în fața ușilor iadului: «*Deschideți porțile! Ridicați, căpetenii, porțile voastre, ca să intre Împăratul slavei! El este Domnul, Cel tare și puternic, Domnul, Cel tare în război, Împăratul slavei*».

Acum două mii de ani am lucrat lucrarea adevărului în cer și pe pământ, căci după ce arhierii iudei M-au dat lui Pilat ca să Mă dea el răstignirii pe cruce, Eu Mi-am lăsat trupul spre moarte, și în mormânt apoi, iar cu sufletul M-am dus în iad și am deschis prin cuvânt porțile și l-am scos pe om, și tot în clipa aceea am deschis tâlharului poarta raiului, după cum i-am spus lui: «*Astăzi vei fi cu Mine în rai*», și tot atunci am stat pe scaun împreună cu Tatăl întru cele cerești și M-am mărturisit în cer zicând: «*Înălțați-vă, voi, porți ale veșniciei, ca să intre Împăratul slavei!*». Amin, amin, amin.

Eu spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. De aceea Mi-am făcut din nou în zilele acestea Sion pe pământ pentru odihna Mea, loc din care să mărturisesc adevărul, iar cei din cer deschid porțile cele de sus și aud cuvântul Meu cel de azi peste pământ, Duhul Adevărului pe Care lumea nu-L cunoaște, căci scris este: «*Cel ce nu purcede din adevăr nu ascultă glasul Meu*», dar cei din cer ridică porțile cele de sus și ascultă pe Dumnezeu Cuvântul, căci El este Adevărul. Amin.

Hristos a înviat, copilași din grădina Mea! Hristos a înviat, popor al cuvântului Meu! Hristos a înviat, vouă, celor ce ascultați glasul Meu cel din grădină! Hristos a înviat, și vouă, celor ce nu-l ascultați! Hristos a înviat, zice tuturor Domnul, Cel înviat acum două mii de ani spre învierea făpturii de sub cer! Hristos a înviat și vouă, celor din cer, căci Eu sunt taina cea ascunsă în veacuri și nepricepută de îngeri, dar plinită prin Tatăl. Adunați-vă în grădină cu Mine, voi, cei din cer, și ascultați glasul Meu, căci cerul este adevăr din adevărul Meu, cuvânt din cuvântul Meu, ca și pământul, ca și omul cel întâi zidit din pământ.

Când am înviat din răstignire, M-am dus după om în locuința morților și l-am făcut adevăr al Meu pe omul cel zidit de mâna Mea, căci Eu eram după înviere plinirea Tată-

lui, Omul Cel nou, cu duh dătător de viață, și i-am dat viață din cer omului cel zidit din pământ la început, și M-am făcut începătură a învierii morților. Frumoasă este taina învierii morților, dar ce puțin este pricepută ea de fiii oamenilor, ce puțin este ea luată de fiii oamenilor, de cei care n-au învățat de șapte mii de ani decât să moară! Dar Eu am venit în lume ca să mărturisesc adevărul și să-l audă omul, și să se lase omul născut din adevăr, începătură nouă să se lase omul, ușă deschisă înaintea Mea să fie omul pe pământ. Amin.

Voiesc să înțeleagă tot omul de la margini la margini că Eu am înviat dintre cei morți ca să-i scol și pe morți, căci spre aceasta M-am născut și spre aceasta am venit pe lume. Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar Eu am venit în lume ca să aduc cu Mine împărăția Mea pe pământ, împărăția cerurilor, ca să fie cu omul pe pământ. Mulți au fost cei care Mă voiau rege pe pământ. Până și Pilat a scris deasupra capului Meu cel răstignit pe cruce: „*Iesus Nazarineanul, regele iudeilor*“, și apoi a spus celor ce se împotriveau: „*Ce am scris am scris*“. Dar împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Eu vin cu ea din cer, nu din lume, și sunt Împăratul slavei și nu am nici un amestec cu slava cea omenească. Voiesc să înțeleagă tot omul că împărat este cel ce se jertfește pentru neam, și altceva nu înseamnă împărat, iar cei ce domnesc pentru slava lor și nu pentru oameni, aceștia sunt fiii minciunii, fiii deșertăciunii care vine de la om. Eu spre aceasta am venit în lume, ca să Mă jertfesc pentru ea, și apoi tot omul care crede în Mine să nu mai piară, ci să aibă viață veșnică, și păcatul să nu mai lase pată pe el. O, ce bine este de om să învețe să fie creștin, să moară pentru cele vechi ale lui și să învieze pentru cele din cer, căci cele pământești și trupești sunt toate deșertăciune și nu mai sunt apoi, fiindcă pe urma celor deșarte nimic nu rămâne.

Iată, fiilor din grădina Mea, cei din cer înalță în sus pragurile cele de sus să intre la ei cuvântul Meu cel rostit de Mine peste voi. Iar voi învățați de la Mine, Domnul și Învățătorul vostru, învățați să stați înaintea Mea și înaintea celor din cer care vă așteaptă și v-au așteptat să vă descopăr Eu ca fii ai lui Dumnezeu la vremea de sfârșit a tainei Mele cu omul. Învățați statul înaintea Domnului, căci pe voi nu lumea vă vede când slujiți cu cei de sus, ci cei din cer vă văd și vă privesc. Privește cerul în voi și la voi, fiilor. Învățați pe tot poporul Meu taina ușii deschise, fiilor, taina fiilor lui Dumnezeu, mării fiilor din grădina, taina ascultării de Dumnezeu. Amin. Am spus vouă pentru poporul Meu că taina ascultării de legile iubirii cerești dintre fii este cea mai frumoasă ascultare dintre toate felurile de ascultare. Aceasta este chiar dragostea, care poate totul în cei neputincioși, dar ale căror inimi sunt mari. Aceasta este dragostea care poate totul ca să pot Eu, Domnul, să stau mereu între voi, fiilor. Am spus că voi da învățatură pentru toți cum este taina aceasta, taina ușii deschise, taina Mea cu omul, statul Meu cu omul în toată clipa. Fiilor, fiilor, omul cel sfânt trebuie să fie mereu văzut cu cele dinăuntru ale lui. Un astfel de om înțelege taina aceasta, și acela are de la Mine puterea să fie sfânt. Amin. Am spus vouă că voi veni cuvânt de înviere pentru cei ce iubesc cuvântul Meu și viața lor cu Mine și voi desluși cât mai pătrunsă taina aceasta, taina ușii deschise pentru Dumnezeu și pentru om, taina libertății întru Hristos, statul Meu cu omul cel sfânt, iubirea Mea cea dintre fii, dintre cei de un sânge cu Mine, taina fiilor lui Dumnezeu, minunea cea din Emaus, Dumnezeu împreună cu cei ce Îl iubesc pe El. Amin. Dar voi sunteți prea osteniți, fiilor de la iesle, prea neputincioși sunteți acum. Vă

dau odihna Mea. Odihniți-vă trupușoarele trudite, și apoi vom da odihnă cuvântului Meu în ieslea sa, în cartea Mea din zilele acestea, cartea învierii făpturii. Eu spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Și iată, aceasta fac, și oricine purcede din adevăr, acela aude și ascultă glasul Meu din cartea aceasta.

Acum din nou vă pecetluiesc cu salutarea cea de înviere: Hristos a înviat, copilași din grădina! Amin.

Hristos a înviat, popor al cuvântului Meu, Ierusalime nou de la venirea Mea! Amin.

Hristos a înviat și vouă, celor ce ascultați glasul Meu cel care umblă prin grădina! Amin.

Hristos a înviat și vouă, celor ce nu ascultați glasul Meu! Amin.

Hristos a înviat zic tuturor celor din cer și celor de pe pământ și celor de sub pământ și celor din ape și celor din adâncuri și celor din văzduh! Adunați-vă împreună cu Mine în grădina și ascultați cuvântul Meu, cuvântul învierii făpturii, cuvântul facerii din nou a lumii. Cuvânt din cuvântul Meu este cerul și pământul și văzduhul și apele și omul cel zidit de mâna Mea din pământ și toate câte sunt făcute pentru om.

Hristos a înviat! Peste tot și peste toate să fie pecetea aceasta: Hristos a înviat! Amin.

O, frumoasă este taina învierii, dar ce puțin este ea pricepută de fiii oamenilor! Hristos a înviat! Aceasta este taina învierii făpturii. Hristos a înviat dăruind tuturor viața Sa! Amin, amin, amin.

17/30 aprilie 2000

Sfintele Paști, ziua a doua

Taina ușii deschise este taina fiilor lui Dumnezeu. Cuvântul este haina cea tainică a trupului Domnului, iar poporul cel credincios este veșmântul venirii Lui.

Sunt iar cu voi, cei din grădina Mea, căci fiecare trage la ai lui, și ce frumos este sufletul celui care Mă iubește pe Mine, Domnul, care Mă așteaptă mereu să fiu cu el, să petrec cu el, și el cu Mine; cu Mine și cu viața Mea în el, căci aceasta înseamnă să fiu Eu cu cel ce Mă iubește.

O, frumos este copilul care are grijă de Tatăl său, Dumnezeu! Pe pământ sunt mulți copii care au grijă de tatăl lor și de mama lor. Când tatăl lor se îmbolnăvește sau se lovește sau se întristează, copiii lui îl duc la doctor ca să-l vindece de dureri și de rane, îl pansează la lovituri și la tăieturi și la înțepături și la arsuri, îl mângâie și îl întăresc la inimă pe tatăl lor, dar cu Tatăl Dumnezeu nu fac tot așa. Pe El Îl lasă nevindecat și neîngrijit și nepansat și nemângâiat, și nu-L au de Tată dacă fac așa cu El. Iată, fiecare trage la ai lui, fiecare se îngrijește de ai lui, fiecare iubește ce este al lui.

Sunt iar cu voi, copii iubiți de Tatăl Meu. Tatăl vă iubește fiindcă sunteți cu Mine și Mă primiți ca pe Cel mai mare, ca pe Cel întâi dintre voi, Cel întâi între mulți frați, după cum au scris despre Mine Scripturile celor sfinți ai Mei. Mă aduc la voi pe Mine Însumi. Mă fac la voi sărbătoare și Paști cu bucurie, dar la voi e Paști mereu, căci Paștile e Domnul, Mielul Cel junghiat pentru viața lumii.

Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce Mă vestesc. Eu sunt Cel ce a învățat pe om să zică așa: „*Hristos a înviat!*“, căci am înviat dintre morți și M-au vestit înviat cei din vremea Mea.

O, frumoasă este taina învierii! Ea aduce cu ea bucurie și înviere celor adormiți. Taina învierii Mele a lucrat minunat

mai înainte de învierea Mea, căci cât Mi-a stat mormântul închis sub pecetea arhierilor iudei Eu M-am dus în locuința morților și le-am deschis la mulți mormintele, și ei au ieșit și s-au arătat în Ierusalim mărturisind adevărul despre Mine, Cel venit de la Tatăl ca să-Mi pun apoi viața pentru cei ce au să învieze. Cei ce au ieșit din morminte au stat în Ierusalim și arătându-se înviați ziceau tuturor: „*Hristos a înviat, și noi cu El am înviat din mormintele noastre și mărturisim pe Hristos Cel înviat*“.

Când Eu am strigat de pe cruce la Tatăl, la ultimul Meu cuvânt Tatăl S-a cutremurat. Atunci catapeteasma templului a crăpat de sus până jos desfăcându-se, căci pământul s-a scuturat cu putere ca să se despice pietrele mormintelor la glasul Meu cel de pe cruce. Atunci cei din morminte au văzut pe Mântuitorul lor pe cruce ca să vină la ei prin poarta morții și să-i scoată afară din locuința morților, iar în Scripturi s-a scris așa: *«Pământul s-a cutremurat, și pietrele s-au despiciat, și mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat și ieșind din morminte după învierea Lui au intrat în Ierusalim și s-au arătat multora»*.

O, copii ai Tatălui, Eu l-am învățat pe om să zică „*Hristos a înviat!*“, și l-au învățat și cei morți care au înviat odată cu Mine, căci Eu pentru aceasta am venit în lume, pentru învierea celor morți și a celor vii, dar iată cât de puțin este înțeleasă taina aceasta, taina învierii, cea mai frumoasă taină dintre toate câte sunt taine. Taina ușii deschise este taina învierii. Iată, aceasta este taina ușii deschise, copii ai Ierusalimului care este și care vine. Iată, mormintele s-au deschis și cei ținuți de ele au înviat și au mărturisit prin ușile deschise învierea Mea și învierea lor; ridicarea din moarte au mărturisit-o ei, dar cei ce nu vor să creadă și să învieze stau ferecați și nu deschid și nu mărturisesc, așa cum s-a întâmplat cu cei necredincioși de după învierea Mea.

Astăzi este a doua zi după învierea Mea, după sărbătoarea Mea, copii ai Tatălui Meu, și grăiesc vouă despre zilele acelea, căci este aducerea-aminte a celor credincioși și a celor necredincioși învierii Mele. Cei ce n-au voit învierea Mea s-au trezit după ce M-au pus în mormânt și au zis: *«Acesta era încă în viață și a zis: „După trei zile voi învia și Mă voi scula“»*. Și s-au dus la Pilat să ceară pază de trei zile la mormântul Meu, zicându-i cu fățarnicie: *«Să nu-L fure ucenicii Lui și apoi să rătăcească și mai mult poporul cum că El S-a sculat din moarte»*. Atunci cei ce n-au voit învierea Mea s-au dus cu pază de trei zile și au pecetluit cu pecetea lor mormântul Meu, dar îngerul învierii s-a arătat a treia zi ca fulgerul, cu îmbrăcămintea albă ca zăpada și a cutremurat pământul și a prăvălit piatra și a șezut pe ea, iar pe cei ce străjuiau i-a umplut de spaimă, și ei s-au făcut ca morții, căci taina învierii nu este pentru cei necredincioși, și ea se ascunde de ochii lor. Pentru ei sunt ușile închise, nu ușile deschise. Ușile închise sunt iubite de cei ce nu iubesc taina învierii, iar ușile deschise sunt pentru cei înviați și pentru cei ce înviază.

Voi, copii ai învierii, prețuiți taina aceasta, taina ușii deschise, viața Mea în voi, căci v-am dat viața Mea s-o trăiți și s-o mărturisiți celor din cer și celor de pe pământ. Cei din cer se uită la voi, și cu dor se uită; se uită și la vremea în care trăiți voi. Cei din cer înalță în sus pragurile porților veșniciei, că ei au aflat de la Mine și de la voi taina învierii și vremea acestei taine. Dacă la învierea Mea acum două mii de ani s-au sculat sfinții cei adormiți și au ieșit din morminte, dar acum, cât de glorioasă se va despecetlui taina aceasta, taina învierii morților, taina învierii făpturii! Eu am început să chem la

înviere făptura și am zis: Hristos a înviat! Zic tuturor celor din cer și celor de pe pământ și celor de sub pământ și celor din ape și celor din adâncuri și celor din văzduh, și am zis: adunați-vă cu Mine în grădina cuvântului și ascultați cuvântul învierii făpturii, trâmbița învierii care sună „*Hristos a înviat!*“ peste tot și peste toate. Amin. Cei ce iubesc cuvântul Meu și viața lor cu Mine, să se apropie și să asculte despre taina ușii deschise, taina fiilor lui Dumnezeu, taina vieții veșnice, taina sfinților Mei. Amin, amin, amin.

Omul cel sfânt este cel ce se vede cu cele dinăuntru ale lui, cu cele ce mărturisesc despre Mine în el, și acela are de la Mine puterea să fie sfânt, sfântul Domnului. Omul înțelept este omul sfânt în care Eu pot sălășlui cu puterea Mea pentru el și pentru cei din jurul lui, spre folos veșnic, spre plată nevestejită. Bine este celui ce vine după Mine să ia numai de la Mine întru sine, căci cele de la Mine se deșartă pe ele însele din el și nu se ascund, ci se mărturisesc mărturisindu-Mă pe Mine locuitor în ființa omului. Cel ce știe acestea de la Mine și le lucrează pe ele, acela pătrunde în taina fiilor lui Dumnezeu și se face folos pentru Mine și pentru venirea Mea, pentru răscumpărarea făpturii. Amin.

O, copii de sub cort, o, copii ai poporului Meu, fiți sfinți mereu, ca să fiți poporul Meu, poporul Meu cel de sub cort. Eu peste aceștia întind cortul sfințeniei Mele și îi acopăr în taina învierii, în taina veșniciei sfinților. Amin. Eu pe câți îi iubesc le dau puterea să se facă fii ai învierii. Și cine sunt cei pe care Eu îi iubesc? Sunt cei ce Mă iubesc dându-și Mie viața, precum Eu am dat lor viața Mea; sunt cei ce cred mărturisindu-și credința lor în Mine prin toate câte ei trăiesc și lucrează și împart. Cel ce nu Mă iubește este cel ce nu se simte iubit și se răcește și se închide și se ferecă sub umbra lui, căci cele din afară ale celui închis sunt umbra lui, nu sunt el, iar el este în casă, și nu casa. Nu tot așa este cu cel ce Mă iubește, căci acela se face casă a Mea, și Cel din casă sunt Eu, iar Eu sunt lumină, și lumina luminează și umple cu ea casa ei și iese în lături și desface ușile și ferestrele și se face înviere pentru cei ce văd minunea aceasta, taina ușii deschise, taina fiilor lui Dumnezeu, taina libertății întru Hristos. Amin.

O, când Eu, Domnul, Mă voi arăta cu toată lumina Mea, voi veți vedea pe mulți din cei ce își zic ai Mei pe pământ cum se vor ascunde de lumina Mea ca ea să nu-i vadească de cele ascunse ale lor. Nici atunci omul nu se va umili; și atunci va da omul să se ferece, să se ascundă, să se facă mormânt pentru ființa lui, care cere tainic învierea și deschiderea ușii pentru înviere. Cei ce Mă iubesc să nu se teamă, căci Eu, Domnul, voi lucra învierea lor, deschiderea pecetilor mormintelor lor, și ei vor ieși pentru lucrarea iubirii, taina libertății întru Hristos. Cel ce lucrează iubirea are viață veșnică, și moartea nu are putere asupra sa. Cel ce dă viață iubirii, acela este bogat și împarte din roadele ei și este viu prin ea.

Învățați taina ușii deschise. Apropiati-vă și ascultați taina sfinților Mei. Fiți case deschise, căci cei ce se închid în casele lor, se închid ca să lucreze la întuneric, iar lucrarea întunericului este păcatul, care din fire se ascunde. Iată, omul se ascunde de om, se ascunde în el, și zic: o, oamenilor, când Eu voi desface mormintele voastre și Mă voi uita în ele, ce veți mai ascunde atunci? Ce veți face voi atunci? Un picuț, și voi împlini învierea morților celor de sub pământ și a celor de pe pământ și Mă voi uita în mormintele lor, în trupurile lor, în inimile lor cele ascunse în trupurile lor. A venit ceasul pentru voi, cei din morminte, să auziți glasul Fiului lui Dumnezeu, Care sună învierea și desfacerea mormintelor ca să iasă cei

ținuți în ele. Iadul dă înapoi pe morții lui, moartea dă înapoi pe morții ei, marea dă înapoi pe morții ei, căci scris este în prooroci: «*El va înlătura moartea pe vecie*».

Nimeni să nu-și judece faptele, căci Eu sunt Cel ce judec. Nimeni să nu-și socotească și să nu-și măsoare statura, căci Eu sunt Cel ce măsoar și Cel ce socotesc după socotință cerească, nu omenească. Omul socotește omenește. Să nu-și socotească omul viața; să Mă lase pe Mine să fac aceasta, după legile cerului, după legile facerii. Amin.

Eu sunt Cel ce rătăcesc prin pustiul neamului omenesc de mai bine de patruzeci de ani. Timp de patruzeci de ani am lucrat tainic lucrarea învierii făpturii (1955-1995, n.r.) și am pus mereu la lucru slugi pentru planul venirii Mele cu sfinții. După patruzeci de ani am ieșit biruind încuietorile în care omul cel mincinos Mă ține sub tăcere, Mă ține nevăzut de oameni. Dar am ieșit cu poporul Meu din zilele acestea și l-am pus să cânte peste pământ cântarea celor răscumpărați, cântarea Mea, cuvântul Meu, care cheamă la viață pe tot omul, trâmbița de înviere, cel de al șaptelea înger, Domnul, Eu și cartea judecății făpturii. Patruzeci de ani am strigat cu cuvântul să iasă omul de sub judecată, să iasă singur, că Eu îi stau în ajutor cu îndemn ceresc. Să iasă i-am spus, că vin Judecător curând, curând. I-am spus, și apoi am venit ieșind biruitor deasupra cu cuvântul de înviere, căci cuvântul nu se poate lega, și el umblă adunând sub vița sa pe cei ce se aleg de partea Mea.

Iată-Mă, am venit! Sunt îmbrăcat pe deasupra cu haină tainică. Haina cea tainică este cuvântul Meu. El Mă acoperă și se face haină de judecător, ca atunci când Mă voi dezbrăca de ea, să fiu Mântuitor. Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce am spus: «*Să nu credeți că Eu vă voi învinui la Tatăl. Cuvântul vă va judeca și vă va învinui, că nu l-ați urmat mai înainte ca Eu să vin*». Iată, în zilele cele din urmă cuvântul Meu este haina Mea, care-Mi acoperă trupul, care-Mi schimbă numele și Mă numește Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel tainic, care se răzbună pe semeția împăraților și a argaților, a celor mici și a celor mari, căci voiesc să sfârșesc din om semeția și să-i dau în loc umilința. Semeția îl face pe om să se vadă mare și deștept și viteaz și înțelept, ca să-și piardă omul timpul cu cele ce nu sunt, căci umilința nu încapă în om odată cu semeția din el. Umlința însă îi aduce omului iubirea de la Dumnezeu și mila și învierea. Umlința deplină îi aduce omului pe Dumnezeu locuitor în el cu lumina învierii și a pocăinței pentru înviere. Care mort înviat ar mai da să moară când știe de unde a venit? Care os prinzând viața s-ar mai lăsa spre uscare? Iată numele Meu cel tainic, cu care am venit să răscumpăr făptura. Mă acopăr cu cuvântul Meu, făcând din el haina Mea de Judecător, ca atunci când voi fi fără ea, să fiu Mântuitor, să fiu văzut Mântuitor. În Scripturile venirii Mele așa stă scris: «*El are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu; și din gura Lui iese sabie ascuțită ca să lovească pe păgâni cu ea. Și pe haina Lui și pe coapsa Lui are nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Judecătorul*».

O, copii ai Tatălui Meu, o, poporul Meu, frumoasă este taina venirii Mele, frumoasă este taina Mea cu tine! Se uită cerul la taina venirii Mele la tine. Înălță cerul în sus pragurile porților veșniciei ca să intre în cer cuvântul Meu cel de peste tine, taina venirii Mele la tine, poporul Meu cu care Eu, Domnul învierii, petrec venirea Mea. Petrecerea Mea cu tine este taină adevărată. Eu pentru aceasta am venit la tine, ca să mărturisesc despre adevăr, poporul Meu.

Învață, Ierusalime, pătrunde, fiule de azi, taina Mea cu tine, taina venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Tu ești veșmântul cu care Mă acopăr acum, la venirea Mea cu cele veșnice pe pământ. Te-am așezat în fața Mea, iar Eu grăiesc în spatele tău și te-am făcut poartă cerului, poporul Meu, și te-am făcut veșmântul venirii Domnului, o, grădinița Mea de fii! Ungerea ta este din grădina raiului, de la începutul cel dintâi. Învierea ta a deschis cartea judecății făpturii, cartea venirii Mele, cartea învierii. Deschide cartea, ca să se uite în ea neamul omenesc de pe pământ și cel de sub pământ și cel din mare și cel din cer, poporul Meu. O, poporul Meu, deschide poarta înțelepciunii cerești, ca să intre omul la Mine și să ia de la Mine. Ia cartea și deschide-o la toți dacă Eu am deschis-o și ți-am dat-o. Ea este cheia cu care Eu, Domnul, cobor în cuvânt în locuința morților și în mare și în iad, ca să scot pe morți și să-i judec, și apoi să le dau după faptele lor, și apoi să-i mântuiesc pe mulți. Poporul Meu, cartea Mea cu tine este taina învierii făpturii, taina ușii deschise, taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt așteptați de cei din cer și de cei de pe pământ și de cei de sub pământ și de cei din mare și de cei din văzduh. Amin.

Hristos a înviat! Și iată, vine Cel ce a înviat, vine și desface taina venirii Lui, taina învierii. Vine Domnul Cel înviat, vine în grădina Sa, vine prin ușile deschise, dăruind tuturor viața Sa. Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 2000

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Timpul și viața omului s-a făcut rană vie pentru Dumnezeu și pentru sfinți. Dreptatea adevărată și umilința adevărată sunt punte între Dumnezeu și om.

Maica Mea, tămăduitoarea, dorește după voi, fiilor de la ieslea cuvântului Meu. Ea este poimenită de cei tămăduiți de ea, dar ca și Mine, Fiul ei, nici ea nu-și găsește pacea decât cu voi, cei ce trudiți la calea venirii Mele, la întoarcerea Mea de la Tatăl după două mii de ani de așteptare.

Timpul omului s-a făcut durere mare pentru cei din cer. Viața omului s-a făcut rană vie pentru Dumnezeu și pentru sfinți, dar Maica Mea, tămăduitoare și plină de suspin pentru venirea Mea, pentru pregătirea venirii Mele, se zbate pe lângă voi ca să vă ajute cu cei din cer să lucrați pentru biruința lui Dumnezeu după două mii de ani de așteptare. O, e timp mult de când plâng și suspină sfinții după zilele acestea ale venirii Mele. Maica Mea este tămăduitoare suspinurilor Mele, că e mamă și Mă voiește Mire și nu pribeag pe urma omului cel nepăsător de viața cea veșnică a Fiului ei cu omul. Eu, Fiul ei, sunt veșnicia omului, dar omul nu mai aleargă după veșnicie, fiilor.

Dis-de-diminează s-a apropiat Măicuța Mea cu inima de voi, ca să vă dea din duhul ei. Voi însă sunteți neputincioși pentru venirea Mea și a ei și a sfinților Mei. O, Eu v-am învățat mereu să nu aveți o mai mare grijă ca grija pentru coborârea Mea la voi, fiilor, și v-am povățuit mereu să Mi-o pregătiți cu pace și cu așteptare și cu dor, căci sunt zilele venirii Mele cu voi, și voi știți aceasta. Nimic să nu vă fie mai ușor decât să-Mi deschideți când vin. Eu așa v-am povățuit, și așa v-am și îndeletnicit. O, dacă Eu n-aș avea de la voi piedici, aș sta mereu cu voi, aș fi mereu în voi și în cuvintele voastre cu cuvântul Meu cel care vine la voi în grădină. Cărarea Mea la voi e cea mai mare minune pe care am lucrat-o Eu în zilele

acestea pe pământ, că omul de azi nu mai crede că Eu sunt și că lucrez.

Vin să vă vindec dorul, ca să Mă așteptați mereu proaspăt în venire, copilași ai așteptărilor Mele. Vin să vă mângâi ca să vă încălziți dorul și să pot fi cu voi. Iată, cu Mine așteaptă Măicuța Mea ca să intre la voi și să vă așeze înaintea Mea, căci am povețe să vă dau, și am de lucru să vă dau. Amin, amin, amin.

— **O**, copilași ai venirii Fiului meu, El așteaptă să intre cuvânt la voi. Dați de aici neputințele care vă slăbesc statul vostru de veghe în calea venirii Fiului meu la voi. Azi e zi de tămăduire a neputințelor. Eu sunt tămăduitoarea, și fac pomenire sfinții și îngerii pentru mine, cea care tămăduiesc puterea cea slabă a celor ce mă iubesc pentru Fiul meu, Hristos.

O, copii osteniți și cu curajul slăbit! Cea mai adevărată dreptate este dreptatea Domnului, iar dreptatea omului nu este bună la Dumnezeu. Poate să piardă omul orice, dar dreptatea cea de partea lui Dumnezeu, să n-o piardă, că aceea se face punte între om și Dumnezeu, ca să vină Domnul și să fie cu omul. Și iarăși, cea mai adevărată umilință este cea pentru Domnul în om, iar umilința omului pe care nu o pune omul în slujba lui Dumnezeu, nu este de folos lui Dumnezeu. Poate să aibă omul orice umilință, dar umilința cea de partea lui Dumnezeu, să n-o piardă, că aceea se face punte între Dumnezeu și om, ca să vină Domnul să fie cu omul, să lucreze cu omul și pentru om, fiilor.

Învățați și iar învățați veghea cea bună pentru venirea Domnului la voi. Învățați cărarea Domnului spre voi, și n-o slăbiți, ca să poată veni Domnul, fiilor. Eu mă așez lângă voi cu dar de tămăduire de rane, pentru suflet și pentru trup și pentru duh, căci voi aveți acum de gătit calea omului spre Fiul meu, și aveți mult de lucrat cu mânuțele și cu dragostea inimii ca să pregătiți zi de serbare pentru cer pe pământ cu voi, copii de la ieslea cuvântului Fiului meu. Întăriți-vă mânuțele și piciorușele și ascultarea și iubirea, dar mai ales credința în puterea Fiului meu peste voi, căci unde Domnul voiește, voiește mai presus de fire, căci așa lucrează cu voi Fiul meu.

Vă dau din cer. Iau și vă dau făcându-mă izvor de tămăduiri peste voi, dar nu uitați de cărarea cerului spre voi, de pacea cea dintre voi, copilași ai minunilor cerești. Amin, amin, amin.

— **O**, copii credincioși venirii Mele, acolo unde este așezat cuvântul Meu, acolo este și împlinirea lui, căci Eu sunt începutul și sfârșitul fiecărei lucrări pe care Eu o lucrez prin voi. Vă cer să vă așezați în sfat cu Mine, ca să vă dau apoi putere să biruiți pentru împlinirea celor lucrate de Mine prin voi. Vă cer să vă îmbrăcați cu puterea Mea, și apoi cu slava Mea, că iată, ne pregătim de sărbătoare cerească pe pământ, iar voi trebuie să puteți totul întru Hristos, căci am de sunat din trâmbița venirii Mele, la care se adună cei ce aud glasul Meu care este cu voi. Amin.

Fiilor, vin îngerii la voi, vin sfinții la voi, că ei văd că aveți de lucrat pentru cer. Vin ei și vă ajută și suflă mereu din puterea Mea și din Duhul Meu peste voi. Intră lucrarea îngerilor în voi, ca să fiți precum ei în cer pentru cele ce vă dau Eu să lucrați pe pământ, căci cu voi Eu împlinesc cuvântul Meu care spune: «*Precum în cer așa și pe pământ, voia Mea*». Amin. Fiți voia Mea, stați în haina puterii Mele, lucrați sub cortul Meu, sub cuvântul Meu, precum la începutul Meu cu voi. Lucrați sub ochiul Meu tot lucrul lucrat. Lucrați sub

privirea Mea, fiilor, ca să vă odihniți în lucrul vostru cu Mine. Odihna celor ce sunt ai Mei este lucrul Meu cu ei, care se face bucurie pe pământ și în cer și în veșnicie. Amin, amin, amin.

Acum, vă dau o putere nouă, care va lucra din voi, și iată ce vă dau, vă dau povață nouă: fiți căsuțe curate unii pentru alții. Dar ce este această povață? O, copilași iscusiți, voi faceți curat în căsuța în care stați, și apoi ieșiți afară la tot lucrul, iar când vă întoarceți în căsuță, deschideți și intrând vă lăsați papuceii la ușă. Tot așa să fiți și unii pentru alții. Lăsați-vă papuceii la ușă când intrați, ca să nu lăsați urme de pe afară, fiilor. Această orânduială este pentru sfinți, căci sfinții umblă curat în casă și se feresc de cele necurate de afară. Fiți căsuțe curate unii pentru alții și uitați-vă bine la mânuțe și la piciorușe, să vă fie curate unul pentru celălalt, să vă fie sfinte unul pentru celălalt și pentru sine fiecare, ca să-și aibă căsuța curată fiecare. Nimeni nu-și poate privi ochii sau capul sau urechea sau gura sau spatele, căci așa l-am făcut Eu pe om. Dar mâinile și picioarele fiecare și le vede, iar pe celelalte le văd Eu, Domnul, din afară și dinăuntru și din față. Fiți sfinți unii pentru alții. Dați-vă cu cele sfinte din voi unii altora. Învăluți-vă în cele sfinte și purtați acoperământ pentru vremea rea și nu lăsați să vă murdărească vremea cea rea. Lăsați papuceii la ușă când intrați în căsuțele voastre și păstrați-vă întregi pentru Domnul, fiilor din grădina, și voi, fiilor ai poporului Meu. Dreptatea și umilința să fie cele ce sunt de folos pentru Mine și nu vouă și nu duhului vostru, copii ai minunilor Mele din zilele acestea.

Eu am să vă dau povețe în lucrul Meu cu voi, în tot lucrul ce-l aveți voi de lucrat sub lucrul cuvântului Meu cel de peste voi, iar de plâns să nu vă plângeți că nu puteți, fiindcă voi aveți de putut tot ce n-a putut omul să facă în vremea celor șapte mii de ani ai lucrului Meu pentru om și prin om. Eu pot totul în voi, fiilor, iar voi puteți totul în Mine. Amin. Eu în voi, și voi în Mine, căci acolo unde este așezat cuvântul Meu, acolo este și împlinirea lui, și se va bucura cerul și pământul de lucrul Meu cu voi, căci Eu sunt Cel ce pot tot ce voiesc Eu, iar Eu întru voi binevoiesc. Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 2000

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Au trecut două mii de ani de mărturii cerești ale credinței sfinților care au lăsat urmele lor pe pământ. Poporul Domnului este așteptarea sfinților.

Din sărbătoare în sărbătoare și din praznic în praznic Mă vreau cu voi, și Îmi aplec fruntea Mea cerească și așa intru în grădina Mea cu voi, fiilor veghetori în calea Mea spre pământ. Mă aplec până la voi, ca să vă aplecați și voi pentru Mine și să vă ridicați deschizându-Mi, și să petrecem pe pământ sărbătoarea venirii Mele. Cuvântul Meu cel de peste voi este sărbătoare pentru toți cei din cer. Tot cerul e cu privirea după Mine când Eu Mă aplec spre voi cu cuvântul venirii Mele. Voi sunteți puțini care ascultați cuvântul Meu, dar cei din cer sunt cete-cete de zeci de mii, precum scrie de venirea Mea cu sfinții, așa cum i-am arătat Eu lui Enoh să scrie despre venirea Mea, așa cum i-am arătat lui Daniel.

Îmi aplec fruntea ca să intru, căci chivotul legământului Meu este cu voi, și Eu intru și Mă mărturisesc acoperământ al vostru și al chivotului Meu, care poartă în el legământul Meu cel scris și pe dinăuntru și pe dinafară, și despecetluit

pentru toată făptura, căci scris este: *«Toată făptura care este în cer și pe pământ și sub pământ și în mare, și toate câte sunt în acestea zic neîncetat: „Celui ce șade pe tron și Mielului fie cinstea și puterea și binecuvântarea și slava în vecii vecilor!”»*. Amin. Această slavă vă înconjoară pe voi, dar voi sunteți micuți cu mintea, că nu se suie la mintea nimănui toată slava Mea cea tainică, dar ea este, fiilor, este și vă înconjoară pe voi și sunteți cuprinși în slava venirii Mele, și voiesc să fiți pe deplin vrednici de ea. De aceea vin mereu și Mă slăvesc cu cuvântul Meu peste voi, căci măreția slavei Mele este cuvântul Meu. Amin. Mă slăvesc cu sfinții peste grădina de la voi, căci ei au întărit pe pământ credința în Dumnezeu și au zădărnicit deșertăciunea idolilor și a oamenilor. Plata celor sfinți este venirea Mea cu ei, slăvindu-Mă între ei. Fiți și voi plini de venirea Mea, precum sunt sfinții din cer, fiilor. Dați curs cuvântului Meu peste voi și lăsați-l să meargă în lături, că e vremea venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă. Amin. Mă împart tuturor, numai să Mă ajutați să-Mi fac cale peste toată făptura. Luați din iubirea sfinților și lucrați ca ei, căci credința și iubirea lor M-au făcut să Mă deșert în ei cu toată slava Mea, rușinând cu ea pe împărații și stăpânitorii lumii.

Vin la voi să vă întăresc nădejdea în făgăduințele Mele și în lucrările Mele cu voi. Intră puterea îngerilor în voi ca să vă ajute să pregătim sărbătoare creștină pe pământ, popas al celor din cer pe pământ cu voi, spre slava cuvântului Meu. Întăriți-vă cu trupul, cu sufletul și cu duhul și cu pacea și cu înțelepciunea și cu îndemnul cel sfânt între voi, ca să lucrăm minuni, fiilor, ca să supunem timpul sub tot lucrul ce-l avem de lucrat pe pământ pentru sărbătorile cerului. Eu sunt Cuvântul Care adună pe lângă voi cete-cete la sărbătoarea celor două mii de ani de credință a celor sfinți, două mii de ani de mărturii cerești, care au lăsat urme pe pământ, iar voi sunteți plata sfinților Mei, căci Eu și cu sfinții v-am așteptat să fiți și să lucrați venirea Mea cu ei. Aceasta este ce lucrați voi prin tot lucrul vostru care-Mi face Mie cale spre oamenii care cred și care nu cred că Eu Mă întorc de la Tatăl. Gătiți cărarea oamenilor spre Mine. Gătiți cărarea cuvântului Meu spre oameni. Gătiți sărbătoare cerească aici, în sătuțul unde Eu, Domnul, am urme și mărturii ale lucrării Mele cea pentru sfârșit; aici, unde am poposit Eu și cu poporul cuvântului Meu în vreme de credință a celor ce M-au urmat pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ; aici, unde vă am pe voi rod al lucrării cuvântului Meu din zilele acestea. Iată, sfinții poposesc cu Mine la voi și vă încălzesc iubirea și răvna cea pentru cer. Ei au biruit pentru Mine prin suferință și prin mărturisirea credinței lor, însoțită de semnele Mele prin ei, iar voi biruiți prin slava cuvântului Meu, care sălășluiește la voi. Fiți înțelepți și socotiți-vă bine și lucrați frumos, că frumoasă este lucrarea Mea cu voi, și mare este ajutorul ceresc cu voi. Lucrați cu armonie sfântă și cu putere din cer. Lucrați cu dor și cu hărnicie, și unul pe altul îndemnați-vă la lucru, și sfânt să fie lucrul vostru cel pentru pregătirea sărbătorii Mele cu voi în fața oamenilor care doresc să vină și să ia de la Mine prin voi. Fiți cu curaj. Eu iau de pe voi toate neputințele și vă ridic pentru slava Mea. Amin. Bucurați-vă unii altora inimioarele. Îndemnați-vă unii pe alții spre putere de sus. Dați-vă credință unii altora în puterea Mea care poate în voi, spre slava Mea peste pământ. Dați-vă trezie unii altora, dați-vă nădejde și mângâiere și dați-vă silința pentru Mine, Cel ce Mă găsesc cu tot cerul să cobor în sărbătoare cu voi pentru cei ce vin cu dor la voi.

Acum, Mă scutur cu pacea Mea peste voi. Luați numai de la Mine, fiilor, și fiți liniștiți. Fiecare din voi să fie așezat în deplină pace și liniște, căci Eu sunt Cel ce vă acopăr pe toți în veșmântul iubirii Mele. Sunt cu veghea Mea peste voi de sus și de jos și din părți. Vă îmbrac în binecuvântarea Mea și vă port pe umerii Mei cu tot ce aveți voi de lucrat spre zi de sărbătoare a venirii Mele, zi din zilele venirii Fiului lui Dumnezeu după două mii de ani de așteptare. Pregătiți-vă veghea pentru venirea Mea cuvânt la voi, căci am adunat în preajma ieslei Mele pe copiii poporului Meu care lucrează cu voi pentru ziua Mea de serbare. Vin cuvânt, fiilor, vin la voi cuvânt pentru voi și pentru ei, ca să așezăm tot lucrul pe făgaș, ca să ne pregătim pentru cele cerești pe pământ din zi în zi mai mult.

Mucenicul Gheorghe vă încălzește la pieptul lui cel chinuit pentru Hristos, pentru Mine, Mirele sfinților. El vă dă din curajul lui și din iubirea lui. El vă dă din viața lui, iar voi, fiți veșnici, fiți ai Mei pe vecii, precum sfinții Mei cei din cer. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2000

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Hotarul dintre cele văzute și cele nevăzute este fiorul celor ce se hrănesc cu tainele Domnului. Omul este hoțul care s-a furat pe sine din Dumnezeu și stăpânește pe cele ce nu sunt ale lui. Domnul Se judecă cu omul pentru pământ și pentru om.

Mă apropii ca să intru în grădina. Amin. Sunt Domnul! Sunt Cel înviat dintre morți, și intru și zic străjerilor Mei: Hristos a înviat!

Vin de la Tatăl, fiilor, și Mă port cu locașul Meu cel sfânt spre voi, cu carul slavei Mele, căci scris este: *«Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt»*. Amin.

Taina învierii Mele este taina care acoperă pe sfinți, iar sfinții sunt vii și se poartă cu Mine, iar Eu, în mijlocul lor, slujit de îngeri și de sfinți. Amin.

Cuvântul Meu este râul de foc care curăță pe om cu iubirea lui ca să-l tragă la lumină, căci scris-a proorocul: *«Un râu de foc se varsă din El. Mii și mii Îi slujeau, și miriade de miriade stăteau înaintea Lui»*. Amin.

Mi-am așezat tronul dreptății în grădina de la voi, și Îmi vărs peste pământ cuvântul care curăță și vă învăț lucrarea dreptății, lucrarea iubirii, căci scris este: *«Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei ce-L binecuvintează pe El; în veac vor fi păziți, căci dreptii vor moșteni pământul și vor locui în veacul veacului pe el și se vor desfăta de mulțimea păcii»*. Amin.

Sunt cu zilele învierii peste voi, și fericiți sunt cei ce cred cele ce au fost lucrate de Mine în vremea aceea. Apostolul Toma a fost fericit, că din dorul lui de Mine, a voit să Mă vadă înviat, și M-a văzut după opt zile de la învierea Mea, și Eu i-am spus: *«Fericit ești că Mă vezi, dar cei ce nu M-au văzut vor fi mai fericiți»*, căci credința lor va lucra pentru ei, și credincioșii sunt mai fericiți. Cei ce Mă văd se învață cu fericirea, dar cei ce sunt cuprinși în taina fericirii sunt purtați de ea. Amin. Cel înviat nu poate fi ținut la ușă, căci trupul Lui este mai presus decât orice hotar. E mare taină hotarul între cele ce se văd și cele ce nu se văd, iar fiorul acesta sfânt este pentru cei credincioși care se hrănesc cu tainele Mele. Cei doi ucenici ai Mei cărora le-am dat cina Mea în Emaus, au gustat

din taina aceasta, din fiorul sfânt al tainelor Mele cu omul cel credincios.

Voi, copii ai poporului Meu, hrăniți-vă din fructul acestei fericiri tainice și stați mereu între cele ce se văd și cele ce nu se văd, așa cum au stat cei doi din Emaus, lângă care Eu M-am apropiat tainic, și apoi am intrat sub ochii lor sub taina ființei Mele, care însoțește în taină pe cei ce petrec cu Mine ca cei doi din Emaus. Vă spun această taină ca să vă umplu de fiorul tainei cuvântului Meu care este cu voi, taina sub care stau Eu cu voi. Nu numai cuvântul Meu este cu voi. Și Eu sunt, iar trupul Meu este acoperit de această taină, de cuvântul Meu, care se face râu de foc și curăță pe om cu iubirea lui ca să-l tragă la Mine. O, nu numai cuvântul Meu este cu voi. Eu și mai mult sunt, căci gura Mea grăiește peste voi, iar mâna Mea vă mângâie și vă sprijină și vă ia povara și vă așează cu tot cu ea pe umerii Mei, ca să vă port cu poverile de pe voi, cu lucrul Meu cel de peste voi, că sunteți copii mici și slabi ca să pot Eu să vă ajut ca pe cei slabi, ca pe cei neputincioși, care au nevoie de Domnul. Umerii Mei sunt cel mai adevărat loc pe care stați voi, căci Eu sunt Păstorul vostru Cel adevărat, și vă port pe brațe și pe umeri, iar Cel ce merge, Eu sunt.

O, taina Mea cu voi este taină înfricoșătoare pentru cei din cer care Mă văd cu voi și care stau mereu aproape pentru Mine și pentru voi și Îmi slujesc Mie și vouă, că n-a fost mai greu și mai strâmt pe pământ ca în zilele acestea ale venirii Mele la voi. De aceea vin și vă învăț mereu, ca să vă deprind cu viața cea veșnică în voi, că e greu pentru tot omul pe pământ. Viața cea veșnică este viața care nu moare, este cea care nu asfințește în om, iar voi, cei ce luptați pentru ea, aveți nevoie de ajutor, fiilor, că n-a fost mai greu și mai strâmt pentru omul credincios, ca și în zilele acestea ale venirii Mele când fiara cea din adânc, care se ridică să meargă spre pieire, își scutură peste tot tainicele ei săgeți, ca să-i rănească pe cei pecetluiti ai Mei, ca să-i slăbească pe ei. Dar Eu sunt, și vă învăț mereu taina vieții veșnice în voi, viața cea fără de moarte cu voi, viață în care sunt numai Eu cu cele ale Mele în om. Cel ce crede în Mine are viață veșnică, și Eu stau mereu în preajma lui, iar el crede aceasta și trăiește întru Mine și Mă bucură cu viața lui cea veșnică, cu cele veșnice ale Mele în el, și apoi cu Trupul și Sângele Meu de hrană a lui. Amin. Cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu este cel ce are viață veșnică, viață cu Mine, vas pregătit pentru hrana aceasta. De aceea stau mereu cu voi, ca să stați voi cu Mine și să fiți treji, fiilor care ați venit după Mine. Vă țin mereu trează viața cea veșnică în voi, și de aceea vin mereu și Mă fac cuvânt peste voi. Nimeni nu mai stă pe pământ cu viața cea veșnică în el. Nimeni nu mai știe ce înseamnă cina Mea cu omul. Voi sunteți urâți și disprețuiți de cei ce stau în numele Meu peste sufletele și peste trupurile oamenilor care se strâng în biserici. Și precum mai-marii iudeilor și preoții și arhierii lor n-au voit să creadă în Mine nici după învierea Mea, tot așa preoții bisericii de azi nu vor să creadă că voi sunteți de la Mine, nu vor să pună peste ei cuvântul Meu care este cu voi, cuvântul vieții veșnice, fiilor. Dar voi aveți grijă mereu de viața voastră, ca să fie a Mea și nu a voastră. Lucrați-o ca pentru Mine, ca pe cea mai curată jertfă adusă lui Dumnezeu, și fiți mereu atenți și treji pentru viața voastră, ca să fie ea veșnică mereu, și să fie ea purtătoare de cele veșnice, căci Eu așa am zis: *«Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, este cel ce are viață veșnică»*. Amin.

Nu e mult cuvântul Meu peste voi. Nu e prea mult, fiilor. El este cel ce vă ține de mână cu Mine, căci omul, din

firea lui, dă să-L uite pe Dumnezeu. Eu sunt Iisus Hristos, Cel de după înviere. Am plătit viața omului cu viața Mea, prin moartea Mea pe cruce timp de trei zile, dar omul nu ia pe el haina învierii lui și nu lucrează viață veșnică în el și peste el ca să vin apoi să Mă dau lui și să-l fac moștenitor peste cele ale Mele așa cum v-am făcut pe voi, copii ai cuvântului Meu. Eu pe voi vă învăț mereu să fiți vii în toată vremea, căci vremea e cu moarte în ea peste tot. Eu pe voi vă așez să Mă mărturisiți înaintea oamenilor, ca să mărturisească pentru voi îngerii înaintea Tatălui Meu. De aceea vă pun la lucru pentru coborârea Duhului Sfânt peste pământ, pentru ca să-Mi vărs Eu slava Mea care este cu voi, pentru ca să Mă împlinesc cu cele făgăduite și vestite la voi pentru zilele acestea ale împlinirilor Mele cele tainice peste făptură. Voiesc să se învețe toată făptura cu hrana Mea, cu cuvântul Meu, care îl îndeamnă pe om să-și lucreze viață veșnică și să dea pe cele moarte din el și să aleagă faptele vieții veșnice, ca să fac apoi Eu cu omul cină, așa cum am făcut cu cei din Emaus, care au rămas cuprinși în taina cinei Mele cu omul cel credincios, care Mă lucrează pe Mine în el, în taina ușii deschise pentru Domnul. Amin. Cel ce are viață veșnică, acela rămâne ușă deschisă pentru Domnul și se face masă de cină a Mea cu el, căci scris este: *«La acela Eu vin și Îmi fac sălaş la el și cinez cu el și Mă arăt lui»*. Trupul și Sângele Meu este Domnul, Cel văzut prin taina aceasta care se face masă de cină a Mea cu omul în care Eu Îmi fac sălaş pentru cina Mea cu el. Cel ce are viață veșnică în el, acela a priceput despecetluirea tainei Mele cu el, și rămâne ușă deschisă între Mine și el, între el și Mine, și are grijă de statul Meu cu el în toată clipa, mai mare decât orice grijă a lui, întâia dintre toate. Apoi, Eu Mă fac plată a lui și Mă las în el cu Trupul și Sângele Meu, ca hrană pentru viața lui cea veșnică și ca lucrare a Mea prin mădularele lui, ca unealtă a Mea pe pământ.

O, nu e mult cuvântul Meu cel de peste voi, nu e prea mult, măi fiilor mici. El este cel ce vă ține de mână cu Mine; el este cel ce vă scoate la lucru în fiecare zi, la lucrul vieții veșnice în voi și cu voi și între voi. O, de ar lua omul de pe pământ venirea Mea la voi ca s-o pună peste el și să înceapă și el viața cea veșnică în trupul și în sufletul și în duhul lui! O, de ar da omul să asculte de la Dumnezeu, Care grăiește pe pământ ca să-l învețe pe om fuga de moarte!

Ia, omule, și te hrănește din masa Mea cu poporul Meu! Eu de aceea Mi-am făcut popor în mijlocul tău. Mi-am făcut ca să stau de vorbă cu el despre cele cerești pe pământ și să auzi tu vorbirea Mea cu poporul Meu, omule fugar. O, nu fugi de Mine! Fugi mai bine de moarte și de toate ale tale, dar nu fugi de Mine, nu mai fugi, și apropie-te și ia. Vino, că te chem la masă de praznic, te chem la pomană! Vino să-ți împart pomană! Vino așa cum veneau cu miile după Mine cei ce-Mi vedeau slava cu care lucram în mijlocul lui Israel acum două mii de ani. Au trecut peste tine două mii de ani de la venirea Mea, de la învierea Mea, omule chemat la masa învierii, la masa milei și a mântuirii și a veșniciei Mele cu omul. Acum timpul tău s-a scurs, și a venit timpul Meu, cel care nu are sfârșit. Acum începe viața Mea pe pământ cu omul și în om. Acum a venit învierea morților, și tu nu vezi, omule încuiat în neștiință. O, unde îți este știința pe care ai furat-o de la Dumnezeu, omule?

Omul, de la început nu M-a ascultat; de la început s-a făcut împotrivorul Meu și s-a rupt din Mine. De atunci am lucrat în fel și chip ca să-i dau omului pocăință, ca să-l fac să Mă caute și să Mă aștepte și să Mă dorească din nou peste el prin ascultarea lui de Dumnezeu, dar omul nu s-a mai așezat

să Mă asculte. Eu însă l-am tot strigat, până ce am venit Eu. Însumi să Mă întâlnesc cu omul, dar omul nu M-a cunoscut că Eu sunt, și M-a luat și M-a dus pe dealul Căpățâniei și M-a bătut în cuie pe cruce, ca pe cel mincinos care se face pe sine Dumnezeu. O, mai bine s-ar fi bătut el pe cruce, dar el e orb și nu vede nimic și e încuiat în neștiință și nu știe. I-am spus însă prin prooroci, ca să știe de la ei; i-am spus omului că vin de la Tatăl ca să-l răscumpăr din sine și să-l așez întru Mine. El însă n-a voit, și M-a luat și M-a bătut în cuie pe cruce când am venit, și apoi Eu am dat prețul vieții omului prin moartea Mea și am dat să-l înviez cu învierea Mea. N-a voit nici așa omul. Nu s-a întors omul la Mine. Nu s-a așezat omul să trăiască viața cea veșnică. Acum Mi-am așezat pe pământ tronul judecării, și Mă vărs din el cu cuvântul care curăță și arăt omului lucrarea dreptății. Cuvântul Meu este râul de foc care curăță pe om cu iubirea lui, cu căldura lui, cu văpaia lui care spală pe om până la os, până la cele dinăuntru ale omului.

De mila ta vin, omule. De dorul tău și de mila ta Mă deșert peste pământ cu cuvântul venirii Mele. Vreau să te fac rai al Meu, în care să locuiesc Eu și cu tine, loc în care să nu fie durere sau tristețe sau suspinare. Aceasta vreau să fac pentru tine. Dar tu vrei? O, răspunde-Mi! Vrei, oare? Și dacă nu vrei nici azi când auzi glasul Meu cel care te cheamă iar după două mii de ani, ce vei face când nu te va mai sluji voința ta? Ea nu te poate sluji pe veci, dar voința Mea se ține acum după tine ca să-ți dea vecia și să nu fii singur, omule. O, nu mai sta fără Dumnezeu pe pământ! O, nu mai sta uitat pe pământ! O, nu mai sta supus pământului, omule! O, făptura ta cea dintâi așteaptă la ușa ta ca să te înveșmântezi cu ea, ca să te împodobesti întru ea. Omul cel din rai voiesc să fii, că Eu pe pământ voi așeza pe omul cel din rai. Amin, amin, amin.

Sunt cu raiul pe brațele Mele, ca să-l așez pe pământ. Aceasta este plata pământului care plânge cu gemete lungi sub așteptarea venirii Mele, ca să-l scot de sub piciorul omului străin de Dumnezeu, căci pământul este al Meu, fiindcă Eu l-am făcut. Amin. Omul este hoțul care a luat sub stăpânire cele ce nu sunt ale lui, hoțul care s-a furat pe sine din brațele Creatorului său, și apoi a fugit departe, risipindu-și viața în voile lui. Dar iată, am venit după el. Am venit după om, și găsesc pământul suspinând pentru stricăciunea omului de pe el. Omul s-a stricat și miroase urât pe pământ. Omul miroase urât pe pământ și n-are cu ce se semeți înaintea Mea.

Am pus de șapte mii de ani pildă de înviere înaintea omului: pomul și floarea și iarba care iar și iar înviază pe pământ chemând omul la înviere în fiecare vreme. Apoi am venit Eu și am înviat, și iarăși l-am chemat pe om spre înviere. Acum aduc peste pământ învierea morților ca să-l chem la înviere pe cel ce stă mort pe pământ, mort pentru Domnul. V-am pus pe voi pildă de înviere înaintea oamenilor, fiilor puși sub taina cuvântului Meu care cheamă pe tot omul la înviere. V-am pus și nimeni nu ia aminte. Când l-am înviat pe Lazăr din mormânt, nu s-au sfâșiat inimile celor tari la cerbice din vremea aceea, și au dat să-L omoare pe Domnul vieții, Care venise să învieze morții. Și tot așa și azi, nu se sfâșie inimile celor tari la cerbice și se joacă toți „de-a popa prostu” și o fac pe nepricepuții față de venirea Mea cu cuvântul peste pământ, față de chemarea neamurilor la înviere. Aceștia sunt hoții care au luat sub stăpânirea lor pământul și omul, ca să nu mai am Eu parte pe pământ, dar iată, am venit ca moștenitor al pământului și am venit după om. Am venit să Mă judec cu omul pentru pământ și pentru om. Am venit după două mii de ani ca să-l întreb pe om ce a făcut el după ce Eu am murit pe cruce pentru el și am înviat apoi pentru el, pentru ca să ia

el din taina învierii, din taina vieții veșnice să ia, și să trăiască prin ea apoi. Am venit, și așez pe om înaintea Mea, ca să-Mi dea acest răspuns. Amin. Și v-am pus pe voi să Mă ajutați să vin după om, fiilor așezați de Mine la gura râului de foc care se varsă din gura Mea peste pământ, ca să-l curăț pe om cu iubirea lui, cu dreptatea lui. V-am pus martori ai cuvântului Meu înaintea oamenilor. Amin. Cuvântul Meu care vine la voi, Eu sunt. El este haina care Mă acoperă pe Mine când vin. Nu numai cuvântul Meu este cel ce vine. Și Eu sunt, și Eu vin, iar înaintea Mea merge cuvântul Meu, și voi, ca semn al venirii Mele; voi, cu viața Mea în voi; voi, cu iubirea voastră pentru Cel ce vine iar după două mii de ani de așteptare. Amin.

O, de aceea vă pun la lucru, copilași ai lucrărilor cerești pe pământ. Vă pun la lucrul cărării cuvântului Meu peste pământ. Vă pun să pregătiți zilele Domnului, zilele Mele cu voi înaintea oamenilor, iar cei ce sunt aproape de cele ale împărăției Mele, să vină să ia din slava Mea cu voi, să ia din râul de foc care curge din Mine peste voi ca să vă fac sfinți și să vă țin sfinți pentru venirea Mea. Să ia cei însetați, să ia din venirea Mea la voi și să vină după Mine, ca să le dau din gura Mea și să-i bag sub mantia Mea, să-Mi întind peste ei veșmântul venirii Mele cu sfinții, trăirea cu sfinții și cu Domnul pe pământ. Amin, amin, amin.

Acum, așezați-vă unul lângă altul cu sfat ceresc între voi și luați din lucrul Meu cel pentru pregătirea serbării Duhului Sfânt peste pământ. Luați cu ascultare, luați și lucrați cu iubire multă, căci Eu v-am spus așa: «*Intră lucrarea îngerilor în voi, intră ca să puteți voi tot ce va fi de pregătit pentru ziua Mea cu voi înaintea mulțimilor*». Intră Domnul cu zeci de mii și cu mii de mii în voi, ca să-Și lucreze lucrarea Sa prin voi și să Se mărturisească pe Sine înaintea oamenilor. Amin.

Cereți cu cuvântul timp înșorit. Să vă fie cald și răcoare atât cât trebuie pentru lucrul ce-l avem de lucrat. Să vă fie cu credință tot ce veți lucra pentru slava Mea. Să vă fie cu voie bună, așa cum se cuvine sfinților. Amin. Și iarăși: să vină ajutorul tot, de sus și de jos și din părți, să vină și să slujească lui Dumnezeu! Amin. Să vină la vreme toate câte Îmi vor sluji slavei Mele cu voi! Amin. Să se apropie tot ajutorul din cer și de pe pământ pentru zidirea aceasta, pentru pregătirea zilei Duhului Sfânt cu voi și cu cei ce vin la serbările cerului cu voi! Amin. Să intre în cămărilor lor toate piedicile care ar încerca să lucreze împotriva zilelor Domnului! Amin. Și să se dezlănțuiască slava Duhului Sfânt întru mărirea Sa peste cei credincioși venirii Mele cu slava cuvântului Meu peste pământ pentru învierea făpturii! Amin, amin, amin.

Iar voi, lucrătorii Mei, fiți binecuvântați. Fiți binecuvântarea Mea peste tot ce este pe pământ jos, și în cer sus, pentru zilele venirii Mele, pentru întoarcerea Mea de la Tatăl după două mii de ani de mărturii. Amin, amin, amin.

24 aprilie/7 mai 2000

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Venirea Domnului este taină înfricoșătoare, la care îngerii și sfinții privesc cu înfrigurare. Omul le lucrează pe cele ce Îl alungă pe Domnul din preajma lui. Veșnicia în om este să le lucreze pe cele care rămân.

Sunt Domnul învierii, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Amin, amin, amin. De câte ori cobor la ieslea Mea de cuvânt ca să fiu cu voi la masă de cuvânt pe pământ, de atâtea ori Eu Mă vestesc cine sunt, ca să-Mi fac

loc printre toate câte sunt pe pământ și printre toate câte mișună în văzduh și printre toate câte ies din adânc și lucrează pe pământ în zilele acestea ale venirii Mele. Când Eu Mă vestesc cine sunt, toate Îmi fac loc, și Eu vin spre locul unde pornesc, și toate Îmi fac loc. Amin. Așa să lucrați și voi, fiilor spre care Eu vin să-Mi fac loc lângă voi cu cuvântul Meu peste pământ. Pentru tot ce este pe pământ vin atunci când vin la voi. De aceea vă numesc Eu pe voi cărarea Mea peste pământ, fiilor, fiuților, căci voi sunteți cei de dinaintea venirii Mele, și iată, cei din vremea venirii Mele, iar vremea Mea este cu voi și petrece cu voi întru venirea Mea. Amin.

O, puțin de tot face omul din tot ceea ce face, puțin, fiilor, căci puțin lucrează omul cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Prea puțin lucrează omul pe cele ale Mele, pe cele care rămân, măi copilași. O, care sunt cele care rămân? Care, oare? Vin din nou la voi cu vestea învierii Mele și cu martorii învierii Mele. Sfintele mironosițe sunt astăzi așezate cu serbare în biserica cea creștinească, dar creștinii prea puțin lucrează pe cele ale Mele. Ele, mironosițele, au lucrat mult, iar cele lucrate de ele au rămas și s-au mărturisit până azi. Ele după ce Eu am înviat și M-am arătat lor, ori pe unde mergeau spuneau: „*Hristos a înviat!*“. Ele au avut grijă de Mine și de ucenicii Mei. Ele au crezut și au lucrat în lucrul Meu peste pământ, iar lucrul lor a rămas, și este. Amin.

O, fiilor mici, puțin de tot face omul din tot ceea ce face. Puțin de tot lucrează omul cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Omul nici pentru el însuși nu lucrează ca să aibă. Înțelepciunea omului nu-i dă omului nimic. Cu ea le lucrează omul pe cele ce sunt deșertăciune și nu pe cele ale lui Dumnezeu. Înțelepciunea omului l-a făcut pe om să se desprindă din Dumnezeu și să plece să se cheltuiască cu înțelepciunea lui pe căile deșertăciunii tuturor lucrurilor care sunt și se fac sub soare de mintea și de mâna omului.

Venirea Mea la voi este cuvântul care se așează față în față cu omul cel care stă pe pământ de șapte mii de ani întrebându-l de folosul înțelepciunii lui, de folosul științei lui. Dar omul n-a lucrat lucrarea celor ce rămân ca să-Mi poată răspunde. Nu poate omul să-Mi răspundă. Nu știe omul care sunt cele care rămân. Această poartă de la voi, care stă între Mine și omul de pe pământ, între voi și omul de pe pământ, are scris pe ea lucrarea pe care trebuie s-o lucreze omul zi și noapte înaintea Mea, căci omul nu știe ce trebuie să facă, iar înțelepciunea lui nu-i folosește, nu-l ajută decât în cele ce sunt deșertăciune și fugă după vânt, după cele ce nu rămân.

O, copilași ai venirii Mele, v-am așezat să stați înaintea Mea când vin ca să-Mi aștern peste pământ cuvântul pentru tot omul. Ca un Învățător bun vă iau mânuța în mâna Mea și v-o conduc pe carte ca să-Mi scriu prin voi cuvântul. Îngerii văd și amuțesc la această vedere și stau cete-cete, cu înfrigurare în ființa lor cerească, și se minunează de adevărul Meu cu voi, că la voi nu este o minune cu voi, ci este Însuși Adevărul, așa cum este El, și așa și lucrează; ca o mamă cu fiuții ei cei mici, așa lucrează El. De aceea v-am spus Eu că taina Mea cu voi este taină înfricoșătoare pentru cei din cer, care Mă văd pe Mine cu voi, și care stau aici, mereu aproape pentru Mine și pentru voi, slujind la lucrul cel care rămâne, fiilor, că n-a fost mai greu și mai strâmt ca și în zilele acestea ale venirii Mele la voi. Și de ce acest greu pentru venirea Mea de azi? Pentru că azi nu mai am pe unde să Mă strecur ca să vin după om. Calea Mea spre om e grea și e strâmtă, și nu mai este, fiindcă omul lucrează prea puțin pe cele care rămân, pe cele care-Mi fac Mie cale spre om. Omul le lucrează pe cele

care Mă alungă pe Mine din om și din preajma omului și din calea omului, ca să nu mai am cum să-i țin omului calea și să-i spun despre cele care rămân.

M-am așezat cu grădina Mea de la voi în calea omului și am scris pe ea lucrarea pe care trebuie s-o lucreze omul ziua și noaptea înaintea Mea, căci omul nu știe ce trebuie să facă din cele ce sunt de făcut. Mă așez și Eu în grădină făcându-Mă cuvânt, iar pe voi v-am așezat lângă Mine ca să Mă dați omului spre înțeleptire peste el, și îl chem pe om spre cele ce rămân, și îl învăț pe om să fie și să nu piară așa cum este el învățat să lucreze. Toate câte sunt făcute de om pe pământ și peste om, toate Îmi îngreuiază și Îmi strâmtează calea Mea spre om; toate nasc din ele pe pământ și sub pământ și în văzduh piedici pentru venirea Mea la om. De aceea atunci când vin, Mă vestesc pe nume cine sunt, iar Celui ce este toate Îi fac loc, și El vine și toate Îi fac loc. Amin, amin, amin.

Serbare de sfinți petrec cu voi și cu poporul cuvântului Meu din zilele acestea. Sfintele femei care au vestit în lung și în lat învierea Mea până azi, doresc de iubirea Mea cu voi, de lucrarea Mea cu voi, fiilor mici. Ele s-au lăsat pildă pe pământ de atunci și până la sfârșit, de atunci și până la voi, cu vestea învierii Mele. Atâta bucurie am pus Eu în ele prin învierea Mea, iar ele vesteau peste tot și ziceau: „*Hristos a înviat!*“, dar fericirea lor mai nimeni n-o înțelegea, căci oamenii din toate timpurile se îndeletnicesc cu cele ce nu rămân. Mironosițele Mele aveau și în cuvinte, și în priviri, și în pași, și în lucru numai înviere și numai dor de înviere pentru toți oamenii, iar după ce Eu M-am înălțat la Tatăl, ele M-au ținut viu în trupul și în sufletul și în duhul lor și au trăit în Mine, că fără Mine nu au mai putut trăi, și au trăit veșnic în toată vremea lor, iar veșnicia le-a ținut calea și le-a adus lângă Mine, și ele sunt veșnice ca și Mine, căci cei ce Mă iubesc fără de margini sunt veșnici, sunt fără de margini. Amin.

Eu sunt Cel viu, și sunt plata celor ce sunt vii, și Mă fac locaș al lor, locaș veșnic al învierii celor ce Mă iubesc pentru vecie. Amin. Cel ce dă să Mă iubească, cine să-l învețe ce este această taină și cum să guste din ea pentru învierea lui pentru vecie? Dacă omul care dă să Mă urmeze pe Mine nu gustă mai întâi din cele veșnice ale Mele, acela nu va învăța să Mă iubească pentru vecie. Mironosițele învierii Mele nu Mă căutau printre morți pentru binele lor, ci pentru binele oamenilor. Ele știau și credeau că Eu sunt Cel viu, Cel neținut de moarte, Cel Care calcă peste moarte și înviază. Ca niște inimi pline de credință veșnică, inimile lor adunaseră în ele toate cuvintele Mele și le trăiau cu tot adevărul, iar când Eu M-am dus spre cruce și spre moarte, ele știau că a sosit izbăvirea cea mare, care aduce cu ea învierea Mea și a celor ce cred în Mine. O, ele au fost puterea credinței celor credincioși, și căutau după trupul Meu cel din mormânt ca să stea lângă el să-i vadă învierea, să-l vadă înviat, și l-au văzut, și au văzut pe îngerii învierii Mele, care au binevestit lor învierea Mea, precum odinioară îngerii nașterii Mele au binevestit păstorașilor de la stână nașterea Mea între oameni.

Aplecați-vă, copiii ai poporului cuvântului Meu. Luați și învățați învierea celor ce Mă iubesc pentru vecie, căci taina aceasta trebuie s-o pătrundeți cu puterea iubirii din voi, fiindcă iubirea din voi dacă nu gustă din Mine pentru învierea voastră cea pentru vecie, zadarnică ar fi iubirea voastră pentru Mine, și nu ar rămâne pe vecie. Cel care vine după Mine ca să fie viu, trebuie să guste mai întâi din cele veșnice ale Mele, și numai așa primește puterea să Mă iubească pentru vecie. Cel care este cu Mine, trebuie să lucreze lucrul Meu

peste pământ, precum mironosițele l-au lucrat, căci nu lucrarea lui trebuie s-o lucreze omul cel înviat, ci lucrarea Domnului trebuie s-o lucreze.

O, care sunt cele care rămân? Care sunt cele veșnice? Care, oare? Fiilor din grădină, ce este această întrebare? Știu, oare, fiii poporului Meu și al vostru, știu, oare, să-și răspundă la această taină? Dar voi știți?

— Știm, Doamne.

— **O**, cum să nu știți dacă Eu sunt știința voastră? Dați știința Mea celor ce au știința lor, ca să învețe omul ce este știința care vine de la iubirea de cele veșnice. Dați, fiilor, dați tuturor pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **I**ubirea de Dumnezeu cea pentru vecie este cea care iubește din om pe cele veșnice, iubindu-le și lucrându-le mai presus decât pe toate celelalte lucrări ale trupului, ale sufletului și ale duhului. Cele ce sunt veșnice sunt cele ce fac armonia în toate cele vremelnice pentru bucuria inimii în veșnicie, căci omul veșnic este omul care lucrează cu cele veșnice pentru zilele lui care se pregătesc pentru zilele veșniciei lui, pentru zilele Domnului cu omul pe pământ pentru vecie. Omul cel veșnic se pregătește pe el și pregătește pământul pentru venirea Domnului cu veșnicia peste pământ, căci acestea sunt cele care rămân, cele care sunt veșnice: omul și pământul, cu toată podoaba lui, cu toată facerea lui Dumnezeu. Cele ce rămân sunt cele făcute de Dumnezeu pentru om, iar cele ce nu rămân sunt cele făcute de om. Omul cel veșnic le lucrează pe cele făcute de Dumnezeu și le păzește lucrându-le. Aceasta înseamnă veșnicia în om. Cele care rămân sunt cele lucrate de om pentru Dumnezeu pe pământ și în cer. Omul care se lucrează pe sine pentru Dumnezeu, se face om veșnic, care rămâne pentru vecie apoi, pentru zilele veșniciei. Cele care rămân sunt cele care-l îmbracă pe om în Hristos și cu Hristos. Acestea sunt cele care rămân, și aceștia sunt cei care rămân. Să guste omul mai întâi din cele care rămân, din cele veșnice să guste, și apoi să vină, și așa să vină, căci numai așa Îl va iubi pe Dumnezeu pentru vecie, și numai așa va veni pentru vecie. Acestea sunt cele care rămân, și aceștia sunt cei care rămân. Amin, amin, amin.

— **O**, copilași care Mă dați pe Mine, Domnul! Va întreba omul, va vrea să știe omul necunoscător, omul ispititor, dar iată, scris este: «*Cele duhovnicești sunt pentru cei duhovnicești, și cu greu le înțelege omul firesc*». Spuneți, dar, și pentru cei fără de cunoștință din cer, și pentru cei trupești, fiilor. Omul va da să spună că nu pricepe. Dați tuturor pe Dumnezeu, copii împărțitori.

— **O**mul care voiește să știe care sunt cele care nu rămân, să le părăsească pe acestea. Să părăsească omul lucrarea voilor lui, să-și părăsească omul dorințele și să intre în armonia lucrărilor lui Dumnezeu din om și să iubească pe cele făcute de Dumnezeu, căci voia omului și toate dorințele care supun sub ele voia omului, sunt cele ce mint pe om. Să se lase omul lucrat de mâna lui Dumnezeu, Care trimite peste om încercări și dureri și suferințe pentru curățirea petelor și pentru iertarea prin ispășire a faptelor morții. Să se lase omul în mâna lui Dumnezeu, Care le știe pe toate ale omului, căci orice cămașă murdară intră la spălat și la limpezit ca să fie apoi iar îmbrăcată. Omul care voiește să se îmbrace în Hristos, trebuie mai întâi spălat, și apoi împodobit cu cele ce vor rămâne, cu viața lui Hristos în viața omului, cu mersul lui Hristos prin om peste pământ, ca să pregă-

tească omul pământul pentru zilele veșniciei, pentru venirea Domnului pe pământ la om, cu plata cea veșnică pentru cei ce se fac veșnici. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, Mă deșert în voi cu învățătura Mea, Mă torn în voi, căci Eu sunt izvorul din care izvorăște cuvântul Meu și al vostru, fiindcă am făcut din voi râuri care udă pământul, fiilor. Așa lucrau mironosițele învierii Mele; udau pământul ca să odrăslească din el omul credincios învierii Mele, omul care se scoală spre iubire veșnică pentru Dumnezeu. Udați pământul cu roua cuvântului Meu, care așează viață veșnică în om. Fiți râuri care izvorăsc din râul vieții veșnice. Râuri de apă vie să curgă din voi! Și iată, curg, căci Eu așa binevoiesc, și așa Mă bucur pentru voi.

Iar voi, pregătiți pământul pentru zilele Domnului cu voi și arătați mulțimilor viața cea veșnică din voi, ca să se aplece omul și să bea și să dorească după viața Mea în el. Dați de veste că vin să hrănesc mulțimile cu cuvântul Meu cel care curge din Mine peste voi. Dați curs lucrării îngerilor în voi. Pregătiți pământul acesta pentru venirea Mea cu slava Mea, cu cuvântul Meu cel plin de strigare. Fiilor, fiilor, voiesc să așez pe pământ cămașă nouă. Voiesc să așez peste el fața Mea. Amin, amin, amin.

1/14 mai 2000

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Bucuria Domnului în om este adevărata bucurie a omului. Cuvântul Domnului tulbură pacea omului ca să-i dea Domnul pacea Sa.

Eu sunt, copii străjeri la ieslea Mea de cuvânt. Fiul Tatălui Savaot sunt, iar voi sunteți prin Mine, și tot ai Tatălui sunteți, ai Tatălui și ai Mei. Amin, amin, amin. Vin mereu cu cerul pe pământ la voi ca să vă înmiresmez și să miroșiți a cer pe pământ și în cer, și ca să fiți bucuria Mea. Adevărata bucurie a inimii omului este bucuria Mea cea pentru el. Dacă Domnul nu Se bucură de om, în zadar are omul bucurie în suflet, în zadar, copii hrăniți de cer. O, în zadar caută omul bucurie și pace dacă nu sunt Eu bucuria și pacea din om. O, nu știe omul pe pământ de ce trimite Domnul peste el încercări și dureri. Iată, omul tânjește mereu după bucurie, după liniște, după duh fericit și proaspăt în el, dar nu tânjește să Mă odihnesc și Eu în el, nu numai el. Eu de dorul omului Mă căznesc în fel și chip de șapte mii de ani și dau să-l trezesc pe om la pacea Mea cu el. El însă caută cu cărările știute de el, și nu cu cărările Mele spre om. Cărarea Mea spre om nu mai am cum s-o destup decât venind și bătând fără veste la ușa vieții omului, aducându-i încercări și dureri, ca să Mă caute apoi, și să ceară de la Mine pacea lui și liniștea lui și bucuria lui. Eu, ca un bun ce sunt, Mi-e milă de omul care-și are pacea și bucuria lui, și de aceea îl zdruncin pe om destupându-Mi cărarea spre inima omului.

O, ce păcat că omul nu este deștept! Ce păcat, fiilor care stați cu Mine în sfat! O, ce păcat că omul nu caută cu Dumnezeu și cu cele ale păcii lui cea din cer! Fuge omul de pacea lui cea din cer și caută pentru el pace și liniște din cele ale lui, din truda lui, din trupul lui, din mintea lui, din faptele lui fără Dumnezeu, dar acestea nu-l slujesc veșnic, și îl lasă pe om, și omul rămâne fără pace apoi, și rămâne singur de cele ale lui, și omul nu știe ce este pacea și bucuria lui.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vine Domnul în sfat ceresc cu voi, fiilor de la ieslea Mea, și voi, fii ai poporului cuvântului Meu cel de la iesle. Vine Domnul

la voi ca să vă învețe mereu să fiți bucuria și pacea Domnului. Amin. Vin mereu și vă învăț cu cerul și cu fața cerului în voi și între voi, ca să-L vadă omul pe Dumnezeu în voi, copii născuți din iubirea Mea care s-a coborât pe pământ după om. V-am ales dintre oameni ca să așez în voi pacea Mea și bucuria Mea și să Mă bucur de voi, că iarăși zic: adevărata bucurie a inimii omului este bucuria Mea cea pentru el, căci dacă Eu nu Mă bucur de om, în zadar are omul bucurie în suflet. Eu de dorul omului Mă apropii mereu de el cu încercări și cu dureri, ca să-l fac să se țină după Mine și să-Mi simtă atingerea Mea de el, și apoi mângâierea lui întru Mine și adevărata bucurie a inimii omului. Nu Mă pot apropia cu mângâierea Mea de omul cel fericit întru ale lui, căci el nu cunoaște ce este mângâierea Mea, dar Mă apropii cu ea de omul cel neputincios, și îl mângâi cu ea așa cum l-am mângâiat pe slăbănogul care aștepta de ani de zile vindecare pe malul apei vindecătoare din Ierusalim. El nu apuca să intre în apă la venirea îngerului vindecător, căci altul intra, și el nu mai apuca vindecare, și M-am dus și i-am dat Eu vindecare cu cuvântul, zicându-i: «*Scoală-te și mergi!*». I-am dat întregire de trup celui slăbănog, și el s-a dus în templu apoi, ca să-L bucure pe Dumnezeu cu inima lui cea vindecată de mângâierea Mea care se apropiase de el.

O, copii ai minunilor Mele de azi, voiesc să știți că mângâierea Mea vindecă pe om. Voiesc să știți că mângâierea Mea stă cu voi ca să vă dea pacea și bucuria ei. Deschideți mângâierilor Mele, deschideți larg ca să intru cu ele în voi și ca să le cunoașteți și ca să vă facă bine în toată clipa, căci sunt din cer și de pe pământ cu mângâierea Mea după voi. Când mângâierile Mele bat la ușa voastră, deschideți larg, ca să vă facă bine mângâierile Mele. Amin, amin, amin.

Mângâiere fără durere este cuvântul Meu peste pământ, dar omul fuge de cele sfinte din cer și caută cu cele sfinte de pe pământ, zice el. Așa zice creștinul neștiutor și necunoscător cu duhul, și umblă pe pământ în lung și în lat ca să caute mângâierea celor sfinte. Eu însă caut la om după cum și omul caută cu Mine.

O, Mie Îmi place să fiu cu omul în cer și nu pe pământ așa cum îi place omului. Și cum adică aceasta? Omul este necunoscător cu duhul și trebuie să-i spun Eu omului cum este aceasta. Mie Îmi place să fie omul cu cerul pe pământ, cu Mine pe pământ așa cum Îmi place Mie, nu cum îi place omului. Aceasta înseamnă să fiu Eu cu omul în cer și pe pământ. Amin, amin, amin. Mângâiere fără durere voiesc să las peste om prin cuvântul Meu care cheamă omul la scaldătoare, la spălare, la mângâiere. Înger vindecător de inimă este cuvântul Meu. El tulbură pacea și liniștea omului ca să-i dea omului pacea Mea și să-l facă pe om casa mângâierilor Mele. Așa voiesc Eu să stau cu voi, copii ai minunilor Mele de azi. Voi sunteți semne și minuni ale Mele înaintea oamenilor mai înainte de venirea Mea cu tot cerul pe pământ. Nici un om de pe pământ să nu umble după voi, să nu caute după voi când caută, ci să caute după Mine, că Eu sunt cuvântul de la voi și Mă dau tuturor spre vindecare de duh și de suflet, căci duhul cel bolnav al omului îi îmbolnăvește trupul omului. În zadar caută omul să-i fie bine pe pământ. Eu fără veste Mă apropii și îl zdruncin pe om și îi spun că nu este bine ce face el, și îi spun să facă ce-i spun Eu, ca să-i dau mângâierea Mea. Amin.

O, copii ai mângâierii Mele, Eu sunt plin de durerile care vin de la om. De ce, oare, nu caută omul și cu durerile Mele? De ce, oare? De ce fuge omul de Mine ca să-Mi facă această durere? Mă umple omul de dorul Meu de el. De ce

face omul așa? De ce pleacă omul din casa Mea și își face casa sa și se unește cu ale sale? Fiilor, de ce lasă omul pe Dumnezeu ca să se unească cu ale sale, un trup și un duh și un suflet? O, câtă durere! Durere fără mângâiere! Umblu după mângâierea cea pierdută, după bucuria Mea cea pierdută. Am zidit omul ca să-l am de bucurie, și el Mi-a căzut din brațe și s-a făcut iar pământ. Mă aplec la pământ ca să-l iau pe om bucățică cu bucățică și să-l fac iar, dar nu pot dacă omul nu poate; nu pot să lucrez fără om. Eu pentru om le-am făcut pe toate câte le-am făcut cu cuvântul cel de la început, și apoi l-am făcut pe om. Întâi am zidit toate, și apoi pe om. Acum însă nu mai pot singur să-l zidesc pe om. Câtă vreme omul Îmi stă împotriva Eu nu pot să-l zidesc din nou; nu pot dacă omul nu poate. Lucrez din greu să-l fac pe om să poată și ca să pot și Eu peste el. Omul L-a lăsat pe Dumnezeu și s-a unit cu ale sale un trup și un suflet și un duh, și Eu nu mai am omul, dar am durere fără mângâiere. De ce, oare, nu caută omul și cu durerile Mele? De ce fuge omul de Mine ca să-Mi facă această durere? De ce, oare? De ce, omule?

O, copii ai mângâierilor Mele, Eu sunt plin de durerile care vin de la om, iar voi sunteți mângâierea durerilor Mele. Omul nu caută cu durerile Mele așa cum au căutat cei doi apostoli ai Mei care au venit și Mi-au spus să se așeze unul de-a dreapta și altul de-a stânga în clipele durerilor Mele, dar alții erau pregătiți pentru aceasta în clipele acelea. Acum sunt mai rănit decât oricând, căci jertfa pe care am dat-o Eu pentru om n-a îndurerat omul la inimă ca să-l facă să caute cu durerile Mele.

O, copii mângâiați, fiți mângâietori, căci Duhul Sfânt Mângâietorul dă să Se desăvârșească în voi peste pământ, dă să Se slăvească prin voi peste oamenii necunoscători cu duhul. Duhul Sfânt Mângâietorul are nevoie de mângâietori, căci este plin de durere și voiește mângâiere. Fiți, dar, mângâietori, căci mângâierea Mea este cu voi și vă vindecă de orice durere. Deschideți larg mângâierilor Mele, ca să intru cu ele în voi, și voi să le cunoașteți cum umblă după voi ca să vă facă bine, ca să vă facă frumoși la stat și la faptă, frumoși la cuvânt și la dar, frumoși prin har. Amin, amin, amin.

Era Verginica cu trupul pe pământ, iar Eu eram în ea cu durerile Mele. Ea căuta mereu la creștini mângâiere, căci era plină de durerile Mele și ale lor. Îi căuta prin buzunare de sănătate, de mângâiere, de iubire, dar ei nu aveau, și se aveau pe ei și în sân, și în buzunare, și în ochi, și în urechi, și în inimi. Dar nu ea îi căuta, ci Eu îi căutam, și nu-i găseam decât cu trupul, căci ei cu inima erau departe de Mine, erau într-ale lor, iar Eu, singur într-ale Mele, singur, fără sprijin, ca și atunci când am rămas singur fără ucenici după ce sărutarea lui Iuda M-a vândut pe bani morții. Numai că Eu M-am dat tribut morții, și moartea a fost înghițită, și ea n-a știut ce face când a dat să Mă înghită, și s-a dat ea Mie și nu Eu ei. Rămăsesem fără ucenici în durerile Mele, căci Eu am voit să-i scap de dureri, și le-am spus la cei ce M-au prins, lor să le dea drumul, pe ei să-i lase liberi, și numai pe Mine să Mă ia. Mi-am ocrotit ucenicii ca să-i pot avea. Așa v-am ocrotit și pe voi, copii unși în grădina Mea. Mi-am pus mereu mâna peste voi, și n-am mai luat-o, iar voi ați rămas, și vă am, și v-am învățat să fiți mângâietori peste cei ce sunt poporul Meu pe pământ, și să fie ei una cu voi în durerile Mele și în bucuriile Mele cu voi, și să știe să fie. Fiți mângâietori, ca să învețe de la voi să fie cei ce sunt. E mare taină să știe omul să fie. Eu această taină voiesc s-o descopăr pe pământ prin voi, și aceasta și fac. Amin.

Fiilor, iau vâlul de pe voi și Mă arăt cu voi în lung și în lat. Iată, vă gâtesc frumos pentru slava Mea cu voi, vă învăț să fiți slava Mea văzută și nevăzută, dar pricepută de cei ce caută la Mine prin lucrarea Mea care este cu voi. Iată-Mă cu voi pregătindu-Mi zilele slavei. Iar și iar vă dau îngeri miriade de miriade ca să intre în voi cu puterea lor, și să-Mi gătiți slava cu care vin, căci vin peste pământ prin voi, vin cu Duhul Sfânt Mângâietorul și cu fiii Lui. Amin. Fac din voi mângâierea Mea peste pământ, semne și minuni ale Mele înaintea oamenilor mai înainte de venirea Mea cu cerul tot pe pământ în chip văzut. Amin. Îndemnați-vă unul pe altul la lucrare de Duh Sfânt, la bucuria Mea în voi. Amin. Bucurați-vă inimioarele și umpleți-le cu bucuria Mea cea pentru voi. Amin. Dacă Eu Mă bucur de voi, aceasta să fie bucuria voastră, și altă bucurie să nu aveți, căci omul se bucură cu nădejdi deșarte, cu vorbiri deșarte. Voi însă fiți bucuria Mea. Amin, amin, amin. Adunați-vă puterile în puterea Mea, în pacea Mea și în bucuria Mea din voi, ca să lucrați desăvârșit pentru sărbătoarea Mea cu voi, căci se apropie sărbătoare mare, sărbătoare cu slavă. Vine Domnul să-Și cerceteze via Sa. Vine Domnul după două mii de ani și Se scutură cu Duhul Său peste pământ. Voi sunteți flori sădite de Mine pe pământ, flori din cer, și trebuie să miroșiți a cer pe pământ, căci Eu Mă presar peste pământ din voi; Îmi scutur sămânța Mea cea coaptă, peste tot pământul. Să Mă ia omul și să Mă pună în gâstră pe masa sa. Să vină omul la voi să Mă ia așa cum se duce la florărie să-și cumpere flori pentru sărbători și pentru sărbătoriți. Să vină omul să ia flori de la voi în dar și să le pună în gâstră, ca să nu se veștejească de pe masa lui, și să le bea apa, ca să învieze omul și să Mă bucur de om și să-Mi vindec durerile cu cei vindecați. Amin.

Mă scutur cu sămânța cuvântului Meu peste pământ și Mă aștern în calea venirii Mele, iar voi sunteți covorul Meu de flori din cer pe pământ, flori ieșite din sămânța cuvântului Meu, care se scutură peste voi; și din flori cresc flori, și din cuvânt crește cuvânt, și așa vin Eu cu cerul pe pământ, iar voi sunteți covor de flori în calea Mea, și sunteți calea Mea. Amin, amin, amin.

8/21 mai 2000

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Cei păcătoși sunt cei ce însetează după Domnul, și beau și rămân vii. Se binecuvintează începutul și sfârșitul lucrului fântânii Samaritencei și al fântânii sfântului mucenic Pantelimon (fântâna Duhului Sfânt). Rugăciunea nu este slavă și vorbire deșartă, ci este duh și adevăr.

Venirea Mea se face cuvânt peste pământ, iar porțile cuvântului se deschid, și Eu intru. Amin, amin, amin.

Intră Domnul Iisus Hristos pe porțile Sale și Se face zi de nuntă peste Ierusalimul Lui din zilele acestea. Amin.

Ierusalime, poporul Meu cel din români, sunt cu brațele pline de găтели ca să le pun peste tine. Cartea Mea cu tine este dragostea dintre Mine și tine, este apa din care-ți dau Eu să bei ca să nu însetezi, poporul Meu. O, tu ești ziua Mea de nuntă, dar cine pricepe aceasta pe pământ? Ia-ți strai de iubire, Ierusalime mic, și ieși înaintea Mea când vin la tine cu fiii grădinii Mele, din care te adăp Eu pe tine cu apa cea vie. Eu Mă fac cuvânt peste ei și le dau să Mă dea ție și vin cu ei la tine, vin cu ei în casa ta, iar tu fă-te casă deschisă pentru Dumnezeu și cinează cu Mine, Ierusalime, ziua Mea de nuntă.

Avem de așezat strai de sărbătoare cerească pe pământ, și Mă voi așterne cu tine în calea oamenilor, poporul Meu. Tu ești o cărare pe care Eu merg din loc în loc peste pământ ca să chem oamenii la nuntă, fiule. Masa Mea de nuntă nu se mai strânge dintre Mine și tine, și se umple cu bucate dulci, și Eu stau la masă cu tine, și de pe ea curge în lături ca să ia în dar cei flămânzi, cei însetați, căci așa scrie în prooroci: «Cei însetați să vină să bea». Amin. Dar cine sunt cei însetați? Iată, cei ce-și zic drepti nu vin să ia de pe masa Mea de nuntă. Aceștia așa au făcut în toate vremile lor. Cei păcătoși însă sunt însetați, iar când se apropie ei să Mă iubească, aceia Mă iubesc și iau din apa Mea și își sting setea și rămân vii și Mă mărturisesc pe Mine, Cel viu, pe Mine, izvorul celor însetați, iar Mie nu-Mi este rușine să stau cu ei la masă, căci ei au nevoie de toate câte n-au ei, și Eu le dau, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl. Cei drepti nu Mă lasă să Mă ating cu ale Mele de ei. Cei drepti nu Mă primesc în casa lor, nu sunt primitori de oaspeți cerești, nu sunt așa cei ce-și zic drepti. Aceștia stau numai ei în casa lor, și numai pe ei se dau și se arată, și numai vorba vine că Mă dau pe Mine.

Când omul se apucă să-și facă un nume lângă numele Meu, acela se face stăpân în casa lui, iar săracii nu găsesc la ei drumul spre Mine, căci drumul Meu este drumul umilinței, drumul pătimirii din greu, drumul bucuriilor sfinte prin greu, iar cei ce-și zic drepti nu ating legea bucuriilor sfinte, legea harului sfânt, care este cu cei umiliți în care Eu Îmi găsesc plăcerea așa cum am lucrat cu femeia samarineancă să fac din ea vas de trebuință cerească pe pământ, și am făcut, căci ea s-a umilit înaintea Mea și M-a primit și a crezut când Eu i-am spus cine sunt, și s-a dus să-i facă să creadă pe cei din cetatea ei, și să se bucure apoi împreună cu ei pentru Mine.

O, fiilor, o, Ierusalime de azi, legea harului sfânt îi face fericiți pe cei ce se supun ei. Ea le gătește hăinuțe de har celor ce se supun ei. Ea îi crește, ea îi sfințește, ea îi călăuzește, ea îi hrănește, ea îi slăvește pe ei dându-i Mie pentru slava Mea cu ei. Amin. O, copilași cuprinși în harul Meu, M-am dat vouă masă de nuntă, iar voi hrăniți-vă cu harul Meu, cu harul nunții Mele cu voi, și luați foc din foc, că vreau cu voi să mistui pământul și să-l fac iar, și să-l fac curat cu tot ce va fi pe el. Deschideți larg bucuriilor sfinte și desăvârșiți-vă prin ele, și va fi măsură pentru măsură, și cine va da va lua îndoit. Amin, amin, amin. Iar cine nu va lua va rămâne sărac de har, așa cum rămân cei ce își fac un nume și un stat lângă Mine înaintea oamenilor, și apoi închid calea celor săraci care dau să vină după Mine, după bucuriile sfinte, după apă pentru cei însetați.

Acum, copilași din grădină, Eu, Domnul, pun peste voi cuvânt să ridicați rugăciune stăruitoare alături de poporul cuvântului Meu și să cereți de la Mine ploaie peste pământul de la voi, că e lipsit pământul de apă, fiilor. Voi nu uitați ce v-am spus Eu, căci așa v-am spus: «Să fie cuvântul Meu în toate câte cereți voi de la Mine, în toate câte lucrați voi pentru Mine și pentru voi». Fiți cuvânt, așa cum sunt Eu, și dați-vă Mie cu inima și cu credința rugătoare, ca să vă dau ploaie binefăcătoare. Căutați însă bine, nu cumva să fie vreun rozător care să roadă sfoara rugăciunilor voastre spre Mine și puterea lor de împlinire. Am spus cândva că dacă în Israel cineva greșea, tot Israelul suferea, iar voi îndeletniciți-vă cu lucrul pazei cerești în toate câte sunt cu voi și pe lângă voi și dați curs drept rugăciunilor voastre spre Mine. Destupați bine calea lor spre Mine, curățiți-le drumul, căci v-am dat duhul iscusinței cerești, numai să-l primească peste ei cei ce s-au așezat alături

cu voi pentru harul lucrărilor cerești, pentru harul care este cu voi de la Mine, fiilor lucrători cu Dumnezeu.

Acum, cereți ca să vă dau, căci sunt Cel bun, Cel plin de milă și de putere, Cel darnic sunt. Amin. Și vă mai dau cuvântul Meu pentru săparea fântânilor, în numele sfinților Mei, ca să aibă sfinții de lucru lângă voi, fiilor lucrători cu sfinții, și zic: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântat să fie începutul lucrului, și lucrul, și sfârșitul cel bun al lucrului fântânilor pe care voi le lucrați prin cuvântul Meu. Puneți la temelia lor harul cel lucrător prin rugăciune, căci rugăciunea este legătura dintre Mine și om. Orice cereți voi prin rugăciune să fie de folos lui Dumnezeu, și orice primiți să fie al lui Dumnezeu cu tot cu voi. Amin, amin, amin.

M-am întâlnit cu samarineanca la fântână și am sfințit-o pe ea cu cuvântul Meu și am umplut-o de iubire, și iubirea din ea a dat pe deasupra, s-a vărsat din ea peste pământ și au băut din ea cei din cetatea ei, și mulți apoi prin vremuri au băut din fântâna aceasta, din iubirea ei pentru Mine. Mulți și-au dat întâlnire cu Mine și cu ea la fântâna unde M-am întâlnit Eu cu ea ca să bem unul de la altul. Eu am băut de la ea iubire și credință și mângâiere, iar ea a băut de la Mine harul bucuriei sfinte, întâlnirea ei cu Dumnezeu.

Fântâna samarinencei, așa se va numi fântâna pe care voi în zorii zilei care vine o veți începe, și apoi o veți sfârși; fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, Care Se face izvor de apă curgătoare spre viață veșnică. Samarineanca așa Mi-a spus: «Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez!», și Eu M-am dat ei atunci, iar ea a văzut că Eu sunt prooroc și M-a întrebat despre închinare, căci voia să se închine Domnului. Eu i-am spus despre adevărata închinare, iar duhul ei a zis: «Știm că vine Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni, ne va vesti nouă toate». Ea a spus aceasta pentru că Eu îi vestisem ei despre ea și despre închinare, iar ea a prins să Mă cunoască și a început să bea. Și pe când ea bea din izvorul care curgea spre viață veșnică, i-am spus: «Eu sunt, Cel Care grăiește ție». Și s-a dus samarineanca și M-a deșertat pe Mine peste cetatea sa, și au luat cei din cetate, și apoi M-au luat în casa lor, și Eu am cinat cu ei. Se mirau uceniciei Mei când M-au văzut că stau de vorbă cu ea la fântâna din Sihar. O, Mie nu-Mi e rușine să stau să beau și să mănânc cu cei ce au nevoie de toate câte nu au ei, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl. I-am spus samarinencei: «Dă-Mi să beau!»; i-am pețit inima, și ea Mi-a dat-o și a vorbit cu Mine atât de frumos, atât de cald, fiilor! Am pețit-o cu cuvinte dulci, așa cum Isaac a pețit-o pe Rebeca la fântână, zicându-i: «Dă-mi să beau!», și ea i-a dat în ziua când s-a întâlnit cu el.

Fântâna samarinencei, așa se va numi fântâna aceasta; fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, căci Eu Mă fac la voi izvor de apă care curge spre viață veșnică. Amin. Să vină să se întâlnească cu Mine cei ce vor să bea din apa aceasta, din izvorul acesta. Să vină cei însetați la fântână și să cunoască harul lui Dumnezeu și să ceară apă vie, iar Eu să le-o dau, așa cum v-o dau vouă, așa cum am dat-o samarinencei după ce ea Mi-a zis: «Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez!».

Iar tu, Ierusalime gătit cu harul Meu cel de peste tine, ia-ți straie de iubire pe tine, că avem de așezat strai de sărbătoare peste pământ, și Mă voi așterne cu tine înaintea oamenilor, poporul Meu. Masa Mea cu tine se umple mereu de bucate dulci, și iată, chem pe cei însetați la masa Mea cu tine, căci așa am zis: «Cei însetați să vină să bea». Amin. Deschideți larg ușile bucuriilor sfinte și însemnați-vă pe inimi cu

această lege sfântă, ca să fiți cunoscuți prin ea în cer și pe pământ, căci harul nunții Mele este peste voi și mistui cu el pământul și îl fac iar. Luați foc din focul Meu și aruncați-l pe pământ, ca să ia foc pământul și să-l scot curat din focul acesta. Amin. Fiți duh și adevăr prin rugăciunile voastre către Mine, că lumea nu știe să se roage Mie. Nu știe lumea că rugăciunea nu este slavă deșartă, nu este vorbire deșartă, nu este cerere deșartă, și dacă nu știe, așa se roagă Mie lumea. Dar voi altfel să fiți, și să vă rugați cu folos pentru Mine, și orice cereți prin rugăciune să fie de folos lui Dumnezeu, și orice primiți să fie al lui Dumnezeu cu tot cu voi. Aceasta înseamnă rugăciune în duh și în adevăr, rugăciune care are pe Dumnezeu în ea în orice loc și în orice timp. Amin.

Cereți să se adune norii și să se scuture peste pământul de la voi. Cereți ca să vă dau, și tot ce vă dau Eu să fie prin cuvântul Meu cel rostit la voi, căci așa este cu voi, și altfel nu este, fiindcă Eu sunt cu voi mereu, și lucrez de lângă voi. Amin.

Fiilor, fiilor, deschideți larg bucuriilor sfinte ca să se sălășluiească în voi și între voi, căci harul nunții Mele este cu voi, iar voi sunteți ziua Mea de nuntă, pe care Tatăl Mi-a pregătit-o și Mi-a dăruit-o după două mii de ani de dureri și de așteptări. Mi-a dat Tatăl un dar, și Eu am grijă de el și îl înnoiesc mereu ca să fie frumos, ca să Mă bucur de el. Deschideți, dar, iubirii Mele cu voi, și fiți odihna Mea, și fiți casa Mea de odihnă, căci sunt ostenit, și voiesc, fiilor, să Mă odihnesc în voi. Amin, amin, amin.

15/28 mai 2000

Sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena

Se binecuvintează fântâna samarinencei, fântâna întâlnirii. Omul stă prea puțin cu cerul pe pământ, iar Domnul cheamă omul la fântâna întâlnirii, la învățătura cuvântului Său.

Duhul Meu Cel Sfânt suflă peste voi în grădină, copilași ai Tatălui Meu, iar Eu sunt Cel întâi între voi. Fiți cu duhul vioi, ca să lucrăm cu bucurie, fiilor de la iesle. Amin, amin, amin.

Avem sărbătoare de sfinți, și vin sfinții la sărbătoarea Mea cu voi. Pecetluiesc prin voi, cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, semnul pe care l-am așezat pe pământ prin mânuțele voastre, fântâna samarinencei, fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, pe care voi ați așezat-o semn între Mine și voi, semn între voi și lume, lucru ieșit la cuvântul Meu prin mânuțele voastre. Fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, Care Se face izvor de apă, care curge spre viață veșnică. Să ceară omul din ea apă, și de la Mine, cuvânt. Cine are nevoie de apă, să aibă și de cuvântul Meu, care curge spre viață veșnică peste om. Să se apropie omul și să-și îmbospăteze duhul și să-și învioreze cugetul cel spre Dumnezeu, căci omul prea puțin stă cu mintea în cer, prea puțin, fiilor, prea puțin.

Iată zi de sărbătoare cerească peste voi. Am coborât din cer cu samarineanca cu care am vorbit acum două mii de ani la fântâna din Sihar, fântână săpată în vremea lui Iacov, unsul Meu cel din trupul lui Israel, părinte al lui Israel. La fântâna lui Israel am băut Eu apă de la femeia samarineancă, și ea, de la Mine. Fântâna lui Israel este fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, căci Eu sunt apa vieții și Mă dau celor cu inima curată ca să-i fac sfinți ca și pe Mine, să-i fac sfinții Domnului, așa cum am făcut-o pe samarineancă în ziua întâlnirii Mele cu ea la fântâna lui Israel.

Acum, fiilor unși cu mirul Meu peste vremea aceasta, ridicați mânuțele și cereți harul Meu peste fântână și ziceți: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se sfințește și se pecetluiește această fântână cu harul Preasfântului Duh, ca să fie de trebuință cerească în cer și pe pământ, spre pomenirea Domnului și a întâlnirii Lui cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel“. Amin.

Avem sărbătoare de sfinți la fântână. Samarineanca va fi îngerul acestei fântâni. Ea are oaspeți la sărbătoarea de azi pe sfinții împărați Constantin și Elena, care pun binecuvântarea lor peste ziua aceasta și peste fântâna aceasta, căci este sărbătoarea lor în lucrare de biserică. Cealaltă fântână lucrată tot în această săptămână, pecetlui-o-voi prin voi în ziua cea dintâi a sărbătorii Mele cu voi în mijlocul mulțimilor care vor veni la sărbătoarea cea de două mii de ani a celor credincioși în veacurile Mele cu omul.

Eu, Domnul, și cu sfinții Mei, dimpreună cu toate cele de îngeri și de puteri cerești, pregătesc sărbătoare mare cu voi pe pământ, iar voi fiți vioi cu duhul, cu Duhul Meu din voi, copii ai poporului Meu, popor al Noului Ierusalim, căci voi sunteți puțini, dar lângă voi stau toate oștile cerești, care lucrează lucrare mare peste voi pentru venirea Mea pe pământ după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl.

Fiilor, fiilor, iar și iar vă binecuvintez cu acest cuvânt care rostește peste voi așa: deschideți larg mângâierilor Mele, ca să intru cu ele în voi, și voi să le cunoașteți când bat ca să intre și ca să vă facă bine și ca să vă facă frumoși la stat și la cuvânt și la faptă, frumoși prin har. Amin. Deschideți larg bucuriilor sfinte ca să se sălășluiască în voi și între voi, căci voi sunteți ziua Mea de nuntă după două mii de ani când Tatăl Îmi pregătește mireasă. Amin. Deschideți iubirii Mele cu voi și fiți cu duhul voin, așa cum a fost duhul samarinecei când Eu M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel. Amin. Cunoașteți-Mă după dor, căci dorul Meu dă să se deșerte în voi, și să-l purtați ca și Mine, și să fiți cu duhul voin și lucrător prin dor, copii ai dorurilor Mele. Sunt cu voi în brațe și Mi-e dor de voi. Mi-e sete de voi și nu pot fără voi. Mi-e Duhul tot un foc după voi, așa cum Mirele tânjește după mireasa Sa, iar Mirele, Unul este: Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care-Și coboară harul nunții Sale peste cei ce vin să petreacă cu El și cu mireasa Lui cea mică, mireasa Lui cea din români. Amin.

Dați veste peste pământ de zilele Mele cu voi, ca să vină mulțimile să le hrănesc cu bucate dulci de pe masa nunții. Eu, Domnul și Mirele vostru, Mă însemnez peste voi cu putere de îngeri și vă iau oboseala și vă împodobesc harul, ca să știți să-Mi pregătiți sărbătorile și cărările și pe voi, căci voi sunteți de-a dreapta Mea, și prin voi Mă deșert peste tot pământul cu harul cuvântului venirii Mele.

O, copii hrăniți cu lingurița, așa vă hrănesc Eu pe voi prin îngeri și prin sfinți, ca să fiți ca Mine înaintea oamenilor, și ca să aveți minte din cer înaintea Mea, și ca s-o aveți la cele din cer, care sunt peste voi, căci omul de pe pământ stă prea mult cu mintea pe pământ. Dar azi sunt la fântână cu voi și îi dau și omului să bea; scot apă cerească și îi dau, căci sunt izvorul vieții veșnice.

Omule, omule, prea mult stai cu mintea pe pământ, prea mult stai pe pământ cu inima și cu mintea. Este și cer, nu numai pământ; este și cer, omule. Cel ce a făcut pământul a făcut și cerul. O, este și cer, omule, iar tu prea mult stai cu mintea și cu inima pe pământ. Pământul e hrănit de cer, iar tu prea puțin stai cu mintea și cu inima și cu duhul și cu privirea

la cer, omule; prea puțin, omule, prea puțin. O, prea puțin stai cu cerul pe pământ! Vino la fântână ca să iei din cer, și la fântână am cofițe, am cănuțe, am vase în care Eu Mă torn pentru tine ca să bei. Vino și bea din apa Mea! Vino, omule, vino și bea spre viața ta! Amin, amin, amin.

Am chemat pe om la fântână, fiilor, și omul va veni, și Eu îi voi da din apa Mea, din masa Mea cu voi. Iau oboseala de pe voi și vă dau harul Meu, ca să-Mi pregătiți sărbătorile și cărările și pe voi, căci voi sunteți de-a dreapta Mea, și cu voi este harul cuvântului Meu, și voi sunteți dreapta Mea.

Întind peste om dreapta Mea, ca să-Mi dea omul mâna sa și să-l trag de-a dreapta Mea, să-l trag pe om de-a dreapta Mea. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2000

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Domnul este taina de sub văl și se vede prin darul credinței și prin cuvântul care acoperă taina lui. Omul cu ochii îndreptați spre păcat nu-L vede pe Domnul.

O, și dacă nu pot fără voi, și dacă Mi-e sete de voi, și dacă Mi-e dor, și dacă Mi-e Duhul tot un foc după voi, cum să nu vin să fiu cu voi? Cum să nu vin să vă spun cât vă iubesc, cât vă vreau, fiilor micuți? O, cum să nu vin mereu, mereu la voi ca să vă dau foc din focul Meu, și să luați și voi foc ca și Mine, și să ardeți după Mine și pentru Mine, și să avem iubire fără margini unii pentru alții, iubii Mei cei mici?

Vă înfăș mereu în cuvântul iubirii ca într-un scutec, și vă oblojesc și vă încălzesc și vă hrănesc și Mă uit la voi ca la o comoară dată Mie de Tatăl în dar pentru lucrul Lui în Mine, pentru ca să-l tragă Tatăl pe om de-a dreapta Sa, pentru ca să-l scoată pe om din păcate și să-i dea libertatea. Eu pe voi v-am tras de-a dreapta Mea după ce Tatăl v-a dat Mie, și vă am iubiți ai Mei. Eu pe voi vă încălzesc la focul iubirii Mele, ca să vă scot frumoși din acest foc. Vă mistui în acest foc, ca să fac din voi plămădă nouă și vreme nouă și iubire veșnică între pământ și cer, și vă așez înaintea Tatălui ca pe un snop de grâu nou, ca pe o taină acoperită de îngeri, ca pe o fiică a Tatălui, ca pe mireasa Fiului Tatălui. Cuvânt de taină este acest cuvânt, așa precum Eu sunt Cel tainic, iar taina este sub văl, și se vede prin darul credinței și se pipăie prin cuvânt, și cuvântul acoperă taina Lui. Vă îmbrac frumos, vă găsesc cu podoabe cerești, ascunse sub taina cuvântului Meu cel de peste voi, căci vine zi mare de sărbătoare a cerului pe pământ cu voi înaintea oamenilor, iubii nunții Mele. Harul Meu cel de peste voi vă va fi hăinuță, iar Duhul Meu Cel Sfânt vă va fi căsuță, și veți fi purtați de ea. Cuvântul Meu vă va legăna, vă va umbri, vă va iubi, și Îmi voi sfinți iubirea Mea cu voi, în serbare de nuntă, o, iubii ai Mei!

Vreau să fac orbii să vadă lumina Mea cea de peste voi. Vreau să-i fac pe cei ce văd să vadă pe Domnul cu voi, și vreau să Mă bucur cu Tatăl în voi, și vreau să-i bucur și pe cei ce-și vor vindeca ochii ca să vadă cărarea Mea spre voi și să vină pe ea la Mine, și să-i trag la Tatăl și pe ei, căci Eu așa am spus: «Mare bucurie se face în cer pentru un păcătos care vine la Tatăl; mai mare bucurie decât pentru nouăzeci și nouă de drepti». O, fiilor, o, fiilor micuți, bucuria unui păcătos iertat și salvat este mai mare, este mult mai mare, iar cei drepti se hrănesc și ei cu ea și se desfată sub bucuria Domnului, Care junghie vițel gras pentru omul cel nou, pentru cel ce se naște fiu al împărăției Lui.

O, nu au oamenii vreme de cele veșnice, dar Eu trec printre ei ca și atunci când am venit întâia oară, trec și vindec orbi și ologi și muți și surzi, și Mi-i fac ucenici și Mi-i îmbrac în hăinuța nunții Mele și Mă bucur de nașterea lor, de întoarcerea lor, și fac din ei neam ceresc pe pământ și așez sfinții cu ei la masă pe pământ. Mă uit peste pământ, și ochiul Meu este bun, și aleg pe cel ce vede drept și îl fac să vadă ca Mine și să Mă mărturisească de vindecător al său.

M-am atins cu mâna Mea de ochii celui orb din naștere, ca să-l fac să vadă cu ei pe Dumnezeu. L-am găsit pe cale și i-am spus să se așeze în duhul ascultării ca să se vindec prin el. Gura Mea a scuiat pe pământ, și cu mâna am făcut tină și l-am uns cu ea la ochi și l-am trimis să se spele în apa Siloamului și să vină înapoi văzând. El s-a dus și s-a spălat și a văzut și s-a întors, și pe când se întorcea văzând, a fost surprins de cei ce-l cunoșteau orb, și mulți s-au mirat de el, iar el M-a mărturisit pe nume că l-am uns cu tină ca să vadă. Și dacă au aflat fariseii de puterea Mea, au dat să-l ascundă de Mine pe cel vindecat, ca să nu Mă vadă pe Mine vindecător. El însă vedea bine, fiindcă M-a ascultat până să Mă vadă, și apoi Eu M-am arătat lui și i-am spus să creadă în Mine că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Care vindecă cu putere mare pe cei drepti cu Dumnezeu, și care se bucură de Domnul mai mult decât de vindecarea lor. Amin.

Mă uit peste pământ, și ochiul Meu este bun, și îl aleg pe cel drept cu Dumnezeu și îl ajut să Mă mărturisească celor ce nu cred în Mine, spre judecata necredinței lor, iar pe voi vă am dreaptă a Mea peste pământ, și Îmi întind mâna după omul cel drept cu Dumnezeu și îl așez între oameni mărturisitor și îl aduc la bucuria Mea și Mă hrănesc cu ea, și vă hrănesc și pe voi cu ea ca și pe Mine, cu bucuria celui ce se întoarce spre Mine. Fiți, dar, gata pentru lucrul Meu cu voi, că vreau să fac orbii să vadă lumina Mea cea de peste voi, și pe Mine lângă voi. Tot omul este orb și nu vede pe Dumnezeu, că are ochii vopsiți și îndreptați spre păcat. Ochii care văd păcatul sunt ochi orbi, și Eu voiesc să-l scot pe om din păcate și să-l liberez pentru Mine. Fiți gata, fiilor, pentru vindecarea Mea peste om. Fiți dreapta Mea, care se apleacă spre om ca să-l fac pe om să Mă vadă și să Mă creadă că Eu sunt Fiul Tatălui, Care S-a dat pentru viața lumii. Amin, amin, amin.

22 mai/4 iunie 2000

Praznicul Înălțării Domnului

E greu fără cer pe pământ, iar omul stă fără de mângâierea cea din cer. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt plânge după odihnă în om, strigându-l cu jale.

Eu, Domnul, Cel ce am înviat și M-am dus la Tatăl, Mă scriu cu zile cerești în cartea Mea din vremea aceasta și îl învăț pe tot omul să se uite la cer, căci sunt Învățătorul lumii. Amin.

După patruzeci de zile de la învierea Mea M-am înălțat la Tatăl și i-am învățat pe ucenici să rămână cu privirea la cer, de unde vine mângâierea, căci Eu le-am promis că ea vine după ce Eu Mă duc de la ei la Tatăl, și îi va îmbrăca pe ei cu puterea cea de sus, ca să poată ei pe pământ cu putere din cer. Puterea din cer nu este ca puterea de pe pământ, nu este ca puterea care vine de la trup și de la minte; ea este mai presus decât toate câte poate omul. Trupul Meu cel înviat cu puterea cea din cer s-a înălțat la Tatăl, căci era de sus, nu de pe pământ. M-a făcut Tatăl Om pe pământ și am crescut din cer, și M-am făcut Învățătorul lumii cât am stat pe pământ. Și

după ce M-am dus înapoi la Tatăl, Mi-am lăsat peste ucenici puterea Mea cea din cer și le-am spus să facă și ei ce am făcut Eu prin puterea Mea cea de sus, căci aceasta înseamnă să se uite omul la cer de pe pământ și să ia mângâiere de sus, că ea se face semne și minuni și puteri cerești peste omul care lucrează pe pământ cu privirea la cer.

Pe pământ e prea greu pentru om, căci omul stă pe pământ fără mângâierea cea din cer. O, trage omul din greu pe pământ în viața lui de om. E greu fără cer pe pământ, și omul stă cu greul și nu-și mai cunoaște drumul spre care merge. Drumul omului e spre cer, dar a uitat omul drumul lui, și merge spre cer pe drumurile lui, și e greu mersul lui, și e grea truda omului.

Când Eu M-am înălțat la cer de lângă ucenicii Mei, Mi-am lăsat mai întâi cuvântul mângâierii cerești peste ei, că Mi-era milă de ei, fiindcă Eu M-am dus la Tatăl. Le-am spus să stea cu privirea la cer, ca să vin să-i îmbrac cu putere de sus de unde Eu M-am dus. Le-am spus să rămână pe drumul Meu cu ei, pe drumul lor cu Mine, ca să-i îmbrac în cele de sus și să nu le fie greu pe pământ, că e greu fără cer pe pământ. O, de ar vrea omul mângâierea cea din cer, aș veni și i-aș da-o și l-aș mângâia cu ea și l-aș înfășa în ea și l-aș lua pe umerii Mei ca să nu-și frângă trupul și sufletul și duhul în cele de pe pământ. O, de ar vrea omul să înțeleagă pentru ce a fost el creat, și-ar plânge înstrăinarea și s-ar întoarce cu fața la Mine, și Eu l-aș mângâia și aș întări sub pașii lui calea Mea de la cer la pământ, și de la pământ la cer; calea Mea pe care o străbat după om de șapte mii de ani. Mângâierea Mea cea din cer a fost să fie hrana sufletului omului, dar omul s-a rătăcit de tot de Mine, și își face singur și își ia singur și umblă înstrăinat, și Eu suspin de mila lui, suspin în urma lui de mila lui.

O, întoarce-ți privirea, omule! M-am dus la Tatăl ca să vin după tine, și am venit. În chipul mângâierii cerești am venit. Vreau să te prind în cuvântul mângâierii Mele. Te strig de sus. Uite-te la cer, ca să auzi din cer. Drumurile Mele pe pământ sunt cu cerul pe ele, și tu nu mai cunoști drumul spre care mergi. Te vei înălța la cer ca să dai răspuns pentru tine, căci Eu când te-am făcut din pământ, tu te-ai semețit și te-ai despărțit de Mine, dar Eu te-am strigat și am spus: «Unde ești?». Așa te strig și azi, și îți spun să-ți întorci privirea la Mine și să-Mi spui unde ești, și să-Mi spui ce faci, și să-Mi spui cu umilință și nu ca la început. La început te-ai supărat pe Mine, și a fost păcat că te-ai supărat, căci păcatul se face chin peste om și îi ia omului puterea, și apoi îl stăpânește, dar Eu am venit acum două mii de ani după tine pe pământ. De atunci și până azi venirea Mea te strigă și te întreabă unde ești, și te învață să-ți întorci privirea spre Mine, căci am venit în chipul mângâierii cerești după tine și vreau să te prind și să te cuprind în cuvântul mângâierii Mele, în cuvântul prin care te-am creat la început cu mâna. Apoi M-a făcut Tatăl Om pe pământ, ca și pe tine, Om după chipul și asemănarea ta ca să pot să vin după tine, ca să te pot trage spre Mine, ca să pot să te miluiesc, și să te îmbrac apoi cu putere de sus, și ca să te întorci sus, la Tatăl, și ca să Se întoarcă Tatăl la tine. Umi-lește-te și lasă-ți slava ta, că nu e slavă, și e neputință, și e suferință, și e puțină, și se stinge și te lasă, și tu tot înstrăinat rămâi, și plânge după tine Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt; plânge Domnul după odihnă în tine.

Întoarce-ți privirea, omule, și te așează odihnă a Mea ca să Mă odihnesc, că sunt obosit pe urma ta și Îmi caut locul Meu de odihnă ca să Mă odihnesc. M-am înălțat acum două

mii de ani la Tatăl ca să pot veni după tine în chipul tainei cuvântului Meu, care te strigă și te întreabă: unde ești? Iar tu, răspunde-Mi! Ești plin de suferință și de pierzare și de vremelnicie, și tu trebuia să fii odihna Mea și așternutul Meu, și casa Mea să fii. Acum deschide-te și lasă-Mi cuvântul mângâierii Mele să te plămădească din nou și să te întocmească după chipul și asemănarea Mea. Acum știi ce ai făcut și ce ai găsit fără Mine. Acum, dă-te Mie, dă-te înapoi lui Dumnezeu, omule. O, lasă-Mă să te iau înapoi! Amin, amin, amin. M-am deșertat pentru tine cu cuvântul mângâierii, cu cuvântul face-rii tale. Din mângâierile Mele voiesc iar să te fac. Cu cuvântul mângâierii voiesc să fac din tine casa Mea, castel ceresc pe pământ, locul întoarcerii Mele la sfârșitul timpului omului, car al slavei Mele să te fac, că iată, vin după tine cu cuvântul întoarcerii Mele de la Tatăl și îl îmbrac cu putere de sus pe tot omul care va ieși înaintea Mea, pe tot omul care va căuta cu ochii în sus la calea cuvântului Meu, care vine din cer pe pământ peste tot omul care voiește cu Mine. Eu vin de la Tatăl. Întoarce-ți privirea spre Mine, omule înstrăinat! Amin, amin, amin.

O, fiilor din grădină în care vin Eu cuvânt de la Tatăl! Eu din nou hrănesc mulțimile cu mana cea din cer. Masa Mea de praznic se așterne, și vin mulțimile la masa Mea cu voi. Luați de la Mine putere de sus, că voi nu aveți, fiilor osteniți. Luați pacea Mea în voi, că sunteți osteniți cu trupul, cu duhul și cu sufletul. Luați din cer. Amin.

Binecuvântată să fie grădina cea nouă pe care azi v-o dau s-o îngrijiți și s-o stăpâniți în numele Meu și pentru Mine. Binecuvântat să fie semnul cel nou de pe ea, fântâna cea care va purta în ea taina începutului Meu cel nou, mărturia cinei Mele în mijlocul mulțimilor care vor veni la voi după Mine în această grădină. Fântâna Duhului Sfânt, care va avea de inger pe marele tămăduitor, sfântul Pantelimon, semnul iubirii Mele pentru omul cel chemat la cina Mea, la masa Mea cea dulce, la masa mângâierii cerești, pe care Eu o așez la voi pentru tot omul care va căuta cu privirea la cer, cu privirea la Domnul, Care vine din cer, precum S-a și suit. Amin, amin, amin.

26 mai/8 iunie 2000

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Cei ce caută au nevoie de învățător. Se binecuvintează fântâna Duhului Sfânt, care are de inger pe sfântul tămăduitor Pantelimon. Împărăția cerurilor este nuntă veșnică, iar Domnul cheamă la nuntă.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt. Deschid cerul și vin pe pământ, și venirea Mea este cuvântul. Amin, amin, amin.

Cuprindeți-Mi venirea și lăsați-vă cuprinși de ea, voi, copii din grădina în care Eu vin. Eu sunt Cel ce sunt, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar voi sunteți de Mine puși de strajă în calea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin.

O, e zi de mare sărbătoare între Mine și voi, iar la izvorul Meu cel ceresc vin oaspeți, fiilor. Iată-i cum vin, iată-i! Iar voi, faceți mulțimea să se așeze, că Mă fac praznic ceresc, și le dau hrană, și le dau apă, și le dau Duh Sfânt, că n-au trebuință cei sănătoși de doctor, dar au cei bolnavi, au cei plini de dor, au cei ce caută; au nevoie de învățător cei ce caută. Amin. Și iată izvorul, iată-!

Voi, cei ce ați venit la izvor, beți și înviați, căci izvorul este plin de viață. Iată vinul cel nou! Gustați din el și îmbă-

tați-vă de gustul lui. Beție de Duh Sfânt este trăirea omului cu Mine. Veniți la han și vă ospătați și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă cu caii și cu căruțele voastre, odihniți-vă de ale voastre. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Cuvântul Meu este îmbrățișarea Mea, și lumea prin Mine s-a făcut, cu cuvântul Meu s-a făcut. Tatăl Meu Mă preaslăvește la El Însuși, cu slava pe care am avut-o la El mai înainte de a fi lumea, iar Eu arăt numele Lui oamenilor pe care Mi-i dă din lume, ca lumea să creadă că Tatăl M-a trimis. Amin. Veniți și vă odihniți de ostenele. Izvorul Meu dă peste margini și se varsă peste voi. Cuvântul vieții vi-l dau. Aproiați-vă de el și dați-vă vieții, căci în el este viață, și viața este lumina oamenilor.

Deschid cerul și vin pe pământ, și oștiri cerești vin cu Mine. Venirea Mea cea tainică este porțița prin care Eu vin azi după om ca să-l pătrund cu venirea Mea, și să Mi-o pătrundă și omul, că a venit vremea iubirii și a începutului cel nou, fiindcă Eu sunt începutul și sfârșitul, și iarăși lucrez ca la început, și iarăși lucrez început. Amin.

O, fiilor de la iesle, stați cu cuvântul Meu în fața norodului care se adună la izvor. Faceți-i să se așeze și să asculte de la Mine, că au nevoie de învățător. Scoateți apă din izvorul Meu și dați-le să bea, și să cunoască venirea Mea la voi pentru tot omul care voiește să se așeze întru începutul cu care Eu am venit la voi.

Eu pentru venirea Mea am venit la voi și am făcut din voi calea Mea spre oameni. Eu sunt în voi, copilași de la iesle, și le spun celor ce vin să nu vină după voi când vin, ci să vină după Mine; să nu ia de la voi, ci să ia de la Mine. Voiesc să fie ca și în cer, și nu ca pe pământ, căci omul pe pământ este deprins cu slavă unul de la altul, cu bucurii unul de la altul, și nu știe omul ca și voi, căci voi sunteți învățați de Dumnezeu.

O, tu, cel ce vii la izvorul cuvântului Meu ca să bei, apleacă-te și învață slava cea de la Dumnezeu, căci slava cea omenească trece ca părerea. Învață de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima, și nu stau alături cu slava omenească, și stau cu slava Mea peste om.

O, tu, cel însetat, vin să stau cu tine în sfat ca să te învăț lucrul tainelor cerești în ființa ta. Voi coborî, și de deasupra te voi învăța, iar taina cuvântului Meu te va învălui în mângâierile Mele ca să te îmbiu, ca să te învăț cum să-Mi deschizi. Te voi învăța cum să Mă găsești și cum să Mă păstrezi și cum să fii adevărat. Te voi hrăni din gura Mea ca să prinzi viață, și îți voi curăți ochii ca să vezi ca din cer, nu ca de pe pământ, că tu prea mult stai cu mintea și cu inima pe pământ. Cerul este cu Mine, și cu el cobor, iar taina lui este minunată întru venirea Mea după două mii de ani.

Mă trimite Tatăl Savaot după om, și iată, am venit, și vin, și Mă fac izvor dătător de viață și de mângâiere peste sufletul obosit, și Mă fac nădejde peste cel slab și Mă desăvârșesc prin cel ce se apleacă să Mă ia așa cum sunt Eu. E mare taină să știe omul cum sunt Eu, și să Mă poarte așa cum sunt Eu dacă Mă poartă în el. Eu de aceea vin mereu de la Tatăl. Vin să-l învăț pe om să Mă ia așa cum sunt Eu, să Mă arate din el așa cum sunt Eu, ca să-l pot deprinde pe om cu taina Mea din el și să-l îndemn spre tot adevărul. Amin, amin, amin.

Binecuvântată să fie grădina aceasta a întâlnirii Mele cu omul, în sărbătoare de nou Ierusalim peste pământ. Mă fac cort al întâlnirii Mele cu omul, și al omului, cu Mine. Și iată, fiilor unși la ieslea Mea, rostim binecuvântare peste fântâna

pe care Eu am așezat-o prin voi în grădina aceasta fântâna Duhului Sfânt, care are lângă ea de inger pe sfântul și tămăduitorul Pantelimon.

O, e zi de mare sărbătoare între Mine și voi, și între voi și cei ce vin la izvor. Din nou poposesc pe pământ în mijlocul mulțimilor, și sunt învelit în taina cuvântului Meu. Din nou grăiesc cu gura Mea. Din nou hrănesc pe cel ce caută pe urma Mea. Mai mare este lucrarea de acum decât cea de atunci, pentru că Eu M-am dus la Tatăl, și de la El vin, și cu El vin atunci când vin.

Veniți și voi la Tatăl și la Mine și faceți-vă case pentru cer. Dați-vă Domnului casă; Lui și oaspeților Lui, căci scris este despre venirea Mea: «*Oștiri cerești vin după El, oștiri din cer, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat*». Veniți și voi la Tatăl și la Mine, veniți și rămâneți cu Mine, că iată vinul cel nou și masa nunții Fiului lui Dumnezeu! Amin. Poposesc cu cerul în grădina aceasta și Mă fac popas pentru cei ce vin să le dau învățătură de viață. Veniți la hanul Meu și vă odihniți de osteneli și vă ospățați, și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătruși de ea. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă de ale voastre! Îmi întind cerul Meu peste voi, ca să vă învăț trăirea cu Dumnezeu. Mă torn în cănuțe, Mă torn în cofițe. Luați și beți și îmbățați-vă de vinul cel nou, de gustul cel nou! Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și Îmi întind cortul Meu, căci voiesc să sălășluiesc între oameni și să le fiu Mângâietor, și să le fiu Învățător, și să le fiu Stăpân, căci fericită e sluga pe care stăpânul său o va găsi făcând voia stăpânului, și peste multe o va pune. Amin.

Se binecuvintează sărbătoarea Mea cu poporul Meu cel nou, împreună cu cei ce vin la izvorul cuvântului vieții. Amin. Se binecuvintează pământul și cerul pentru ca să slujească la sărbătoarea Mea cu mireasa Mea și cu nuntașii nunții Mele. Amin. Împărăția cerurilor este nuntă veșnică, și vin cu ea pe pământ ca s-o așez între Mine și om și să Mă bucur cu omul, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor. O, Mi-e tare dor de om. De omul cel zidit de Mine Mi-e dor. Mi-e dor să-l zidesc pe om.

Mi-e dor de tine, omule, și vin să te zidesc și să te am împărăție a Mea, și să fii veșnic cărare a Mea și slavă a Mea și viață a Mea. Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2000

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Țara omului este raiul, iar omul s-a smuls din rai și n-are țară și Domnul este gol de om. Omul păcătuiește cu tot trupul lui și cade mereu prin simțuri și Îl doare pe Dumnezeu de la păcatele omului.

S emănătorul seamănă sămânța Sa. Învățătorul seamănă învățătura Sa. Amin, amin, amin. Vin din cer pe pământ, și venirea Mea este cuvântul. Stau cete-cete oștirile cerești, gata să se așeze în sărbătoare pentru coborârea Mea, pentru slava Mea cerească între voi, cei adunați la sărbătoare. E sărbătoarea cerului pe pământ cu voi, iar Duhul Sfânt este Mângâietorul Care Se dă din Sine celor ce caută pe Dumnezeu după adevăr.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă așez Mângâietor și Învățător peste voi, cei adunați la sărbătoare. Pun masa ca să cinăm. Bucatele sunt culese proaspăt, iar vinul este nou, și îl pun în vase. Să vină fiecare cu vasul său să Mă torn în el cu hrană nouă, cu vin nou, cu cer nou și cu pământ nou. Amin, amin, amin.

Pe pământ este numai slavă omenească, iar Eu, Domnul, plâng în umilința Mea așteptând trezirea omului, umilința omului. Mă așez la masă cu cei ce s-au adunat în jurul ieslei cuvântului Meu. Mă aplec cu umilință cerească înaintea omului, și iarăși zic: omule, tu ești dorul Meu cel de șapte mii de ani. O, prea puțin stai cu mintea și cu inima la cer, și de aceea Mi-e dor de tine. Mi-e tare dor de tine și plâng pe urma pașilor tăi. Te-am chemat la izvorul Meu, așa cum își cheamă păstorul oile la apă și la pășune. Mi-e dor să-ți dau învățătură sfântă și dulce, masă cu bucate dulci să-ți dau. Mă aplec până la picioarele tale. Apleacă-te și tu, ca să te învăț cu slava Mea peste tine, și să-i pătrunzi gustul ei cel veșnic și să nu-ți mai placă slava cea omenească și să fugi de ea și s-o dorești pe a Mea, că Eu după tine plâng, ca să te ajung din urmă și să te cuprind în slava Mea. Te-am chemat la izvorul Meu cel sfânt ca să te învăț lucrarea tainelor cerești în ființa ta. Stau deasupra ta și te învăț, și taina cuvântului Meu te învăluie în mângâierile Mele, iar mâna Mea cea înțepată de cuiele de pe cruce îți mângâie fruntea și te îmbie și te îndeamnă să-Mi deschizi. O, deschide-Mi, că vreau să cinez cu tine în casa ta, ca să te învăț cum să Mă păstrezi dacă Mă găsești. Tu ești ostenit de ale tale. Eu și mai ostenit sunt, căci calea Mea spre tine e lungă de șapte mii de ani, și e plină de gheață, și e plină de furtună, și tu ești străinul de pe ea, străinul care nu-și mai astâmpără căutarea, străinul fără țară. Țara ta e raiul în care l-am așezat Eu pe omul cel zidit de mâna Mea, dar el s-a smuls din Mine, și din rai s-a smuls, și n-are țară omul. Nu mai este nimeni afară de Mine care să plângă după om, după cel străin. Suspinul Meu e adânc fără fund, căci golul din Mine este omul. Sunt gol de om, că omul M-a părăsit și nu mai este al Meu, căci și le are pe ale lui. Mă doare golul Meu după om, și suspinul Meu Mă doare adânc.

Tatăl Meu Mă ținea învelit în slavă mai înainte de întemeierea lumii. Mă iubea ca pe unicul Său Fiu, și toate ale Lui, ale Mele erau. Apoi M-a pus Tatăl să fac lumea, și am făcut-o; numai cu cuvântul am făcut-o, căci la început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul, și una cu Tatăl eram, și Mi-a zis Tatăl să-l fac pe om, și l-am făcut, cu mâna l-am făcut, și am suflat peste el Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și omul cel zidit din pământ s-a sculat pe picioare și s-a făcut om viu. Eu și cu Tatăl Ne-am odihnit apoi de această fericire cu care Eu l-am lucrat pe om și l-am făcut viu. M-am odihnit în iubirea Mea cea pentru om. I-am dat apoi omului stăpânire peste toate vietățile care au în ele suflet viu, și Mă bucuram de om dându-i bucurii. Apoi, i-am făcut lui grădină de Eden și l-am pus în ea ca să-l bucur cu desfătările ei cerești. Și ca să nu-l fac rob fără de voie, am pus în rai pomul oprit, pomul morții, din care i-am spus omului să nu mănânce, ca să nu moară. Fructul păcatului, i-am spus omului să nu mănânce din el, căci roadele lui sunt spre moarte, și omul se desparte de Dumnezeu pentru fructul păcatului, dar i-am spus omului să nu mănânce din el. Roadele lui par dulci, dar aduc moarte peste om, aduc despărțire de Dumnezeu. Așa a uitat omul că el este templu al lui Dumnezeu și al Duhului lui Dumnezeu. Omul cel întâi zidit după ce a mâncat din pomul păcatului s-a și ascuns de Mine, căci păcatul ascunde pe om de la fața Mea. Cel ce nu mai are pe Dumnezeu în el, acela se ascunde pentru păcat, căci cine dintre oameni ar păcătui fiind Eu înaintea lui? Eu nu se poate să ascund pe om dinaintea Mea, dar aceasta o face omul, căci omul, prin păcat se ascunde de Dumnezeu și se așază în sine pe drum străin de calea vieții lui, dar Tatăl Savaot Mă trimite după om, și Eu vin să-l strig ca să-Mi răspundă.

O, lucrul mâinilor Mele, oprește-te din calea ta și ascultă-Mi strigarea! Fiii tăi sunt până azi, iar strigătul Meu cuprinde timpul, de la facerea ta și până azi, și te strigă. O, lucrul mâinilor Mele, făcut din pământ și din apă și din duh și din sânge! M-a trimis Tatăl după tine. Am venit în locul în care te-am întocmit la început. M-am întors la început ca să te gădesc. M-am întors în pământul din care te-am luat, ca să te fac și să-ți dau chip și asemănare după cum sunt Eu. Pământul român este casa din care te-am luat. Grădinița ieslei cuvântului Meu cu care te strig este locul din care am luat Eu pământ cu mâna și te-am făcut, și am suflat cu Duhul gurii Mele peste tine, și tu ai prins viață, și am făcut din tine Sfânta Sfințelor Mele, locul odihnei Mele, dar tu ai stricat templul lui Dumnezeu, și scris este în Scripturi: «Cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el».

Acum iată grădina Sfintei Sfințelor, și peste ea glasul Meu, care suflă cu aceeași suflare a gurii Mele Duh dătător de viață peste tot omul care aude glasul Meu. Iată lucrul tainelor cerești în ființa ta, omule, iar Eu cu mângâierile Mele te îmbiu și te hrănesc din gura Mea, din sânul Meu, ca mama pe pruncul ei, iar tu să prinzi viață, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Îmi prind cu mâna marama și îți șterg cu ea ochii, ca să vezi ca din cer. Nu mai fac tină din pământ și din scuipat ca să te ung la ochi. Te șterg cu marama Mea, atinsă mereu de Sângele Meu cel din cer, care curge pentru spălarea ta, de două mii de ani. Pătrunde-Mi taina, omule, ca să Mă vezi cum sunt, și să te faci după chipul și asemănarea Mea, și să se vadă și din cer și de pe pământ că tu Mă ai așa cum sunt Eu, purtându-Mă în tine.

Din nou poposesc pe pământ cu oamenii, iar haina Mea este cuvântul, și haina e multă, căci cuvântul e mult, iar Eu Mă acopăr cu slava lui. Pătrunde-Mi taina, omule, ca să Mă vezi în mijlocul cuvântului, căci în calea ta Mă așez îmbrăcat în haina slavei cuvântului Meu pe deasupra trupului Meu cel ceresc. Mai mare este lucrarea Mea de acum cu omul decât cea de atunci, pentru că Eu M-am dus la Tatăl acum două mii de ani, ca să vin apoi cu El, și Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine, și suntem îmbrăcați în cuvânt.

Vino la Tatăl, omule! Tu ești casa lui Dumnezeu, dar dă-te înapoi lui Dumnezeu. Vin după tine din cer și frâng pâine și îți dau, și îți torn vin și îți dau, și Mă fac locaș de odihnă pentru tine. Am poposit cu cei din cer în grădina Mea cea de la începutul omului. Pătrunde-Mi venirea, omule, și lasă-te pătruns de ea și învață de la Mine fața Mea în tine. Fă-te frumos pentru Mine, că Eu când te-am făcut întâi, te-am făcut frumos ca și pe Mine, și nu-ți mai trebuia nici o slavă. Acum cauți mereu și nu mai găsești, căci cel ce pierde slava cea din cer, acela umblă gol și dă să se învelească precum omul cel de la început după ce a păcătuit a dat să se învelească.

O, Mi-e tare dor de om! O, fiilor micuți de la ieslea cuvântului Meu, o, fiilor scumpi, Mi-e dor de om, Mi-e dor să-l zidesc pe om așa cum v-am zidit pe voi. O, copilași dulci, Mă plâng vouă de atâta vreme, dar azi Mă plâng și omului care Mă umple de rane. Mă dor toate mădulele, tot trupul Mă doare. Mă doare trupul din cap până în picioare, căci omul păcătuiește cu tot trupul lui și cade mereu, și cade prin simțuri și își face simțurile poartă pentru păcat, și omul cade prin simțuri. Aceste porți dau drumul înăuntrul omului dușmanilor lui, dușmanilor vieții și ai veșniciei omului.

Nu mai pot, omule strivit de păcat. Mă dor păcatele tale, Mă doare trupul pentru tine. De două mii de ani Mă doare. Am rămas cu ranele pe trup, și ele Mă dor de atunci și până

azi, și îți spun plângând: Mă doare! Iată de ce Mi-e dor de tine, omule. Mi-e dor să vii la Mine ca să nu Mă mai doară pentru tine. Îl doare pe Dumnezeu de la păcatele tale. Duhul cărnii nu doare, dar doare trupul cărnii, și Îl doare pe Dumnezeu trupul pentru tine. Iată de ce Mi-e dor de tine, omule. Vin după tine cu grădina raiului, ca să te așez în ea, căci pomul morții nu mai este în rai, și este cu tine de șapte mii de ani, și tu te-ai făcut pom al morții cea din rai. Lasă fructul păcatului și bea din fructul vieții veșnice, ca să te fac om cu duh dătător de viață, ca și pe Mine. Așează-ți făptura după chipul și asemănarea Mea și nu mai lua din lume, că lumea nu e Dumnezeu, și este durerea Mea și a ta. Ia din cer, că vin după tine cu grădina raiului, ca să ți-o dau iar. Suspin după tine, și suspinul Meu e adânc fără fund, căci golul din Mine este omul. Sunt gol de om. Mă doare golul Meu după om, după casa Mea Mă doare. N-am casă, omule, dar nici tu nu ai. Hai să ne fim casă unul altuia și ogor de lucru unul altuia. Hai, că timpul s-a scurs, și timp nu mai este. Sună din trâmbiță îngerul venirii Mele, și timp nu mai este, și a venit vremea nunții veșnice și Tatăl Îmi face nuntă și Îmi dă mireasă dulce și Îmi șterge lacrima, căci sunt Fiul Lui Cel iubit, întru Care Tatăl a binevoit. Amin, amin, amin.

Iar tu, poporul Meu, ia-ți haina nunții pe tine și stai în ea, că ies cu tine întru întâmpinarea omului și îl iau pe brațe și îl duc la hanul Meu și îi pun untdelemn pe rane și îi dau din viața Mea. Și tot ce cheltuiești tu pentru întoarcerea omului în rai, poporul Meu mireasă, Eu, Domnul, îți voi plăti întreit când voi veni cu trupul Meu cel înălțat la Tatăl. Atunci Eu îți voi da cununa răbdării, iar tu vei fi cununa Mea de slavă și voi revărsa peste tine veșnica Mea slavă. Amin, amin, amin.

Și iarăși voi veni, și de deasupra vă voi mângâia în mângâierile Duhului Sfânt și în slava venirii Mele, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ român. Amin.

4/17 iunie 2000

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Mireasă este cea care nu-și dezbracă haina de mireasă. Zilele pe pământ sunt grele, iar pâinea și vinul s-au amărât și s-au oțetit peste tot. Lumea și fața ei nu vor mai fi. Domnul Mângâietorul plânge de lipsa mângâierii.

Cobor în grădină în zorii dimineții cu mângâierea Mea, cu Duhul Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

Mă revărs peste voi, cei care v-ați adunat în preajma ieslei cuvântului Meu. Popas pentru trei zile ați făcut și voi, și Eu, iar a treia zi vă umplu de slava Duhului Sfânt Mângâietorul și vă slobozesc. Nunta Mea cu mireasa Mea, cu poporul Meu cel din români, e nuntă de veac nou, și ține zi și noapte, căci Mirele e de sus, iar mireasa rămâne îmbrăcată în veci de veci, și-n culcare, și-n sculare, și la muncă, și la petrecere, și la jale, și la bucurie, și pe pământ, și în cer. Mireasa este aceea care nu-și dă jos haina de mireasă. Nunta Mea cu mireasa Mea este praznic de Rusalii, este sărbătoarea care ține veșnic în ea pe fiii nunții și pe nuntași. Amin.

La începutul sărbătorii v-am dat din pacea Mea. Acum, vă voi slobozi cu cuvântul Meu, și iarăși vă dau din pacea Mea. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu așa Îmi mângâi ucenicii. Acum, mergeți întru ale voastre, dar nu uitați pe Dumnezeu. Mă voi revărsa peste voi cu duhul bucuriei sfinte. Mă voi încălzi în voi tot mai mult. Vă voi strămtora și de sus,

și de jos, și din lături cu dorul după Mine, și veți cunoaște că ați stat în preajma Mea trei zile la rând, și veți simți cum dorul vă va arde, și vă veți zice: „*Oare nu ardea inima în noi când ne vorbea de sus?*“. V-am dat pâine dulce și vin nou v-am dat, și am stat cu voi îmbrăcat în haina cuvântului. Luați cu voi de pe masă și vă puneți în trăistuțe, că zilele de pe pământ sunt grele, iar pâinea și vinul s-au amărât și s-au oțetit peste tot. Luați din cina Mea cu voi și rămâneți în duhul nunții, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ. Am stat cu sfinții și cu îngerii la masă cu voi. Am mâncat din blidul vostru, că Ne este tare dor să venim cu cerul pe pământ. M-am sculat cu voi, am dormit cu voi, M-am odihnit cu voi, am cântat cu voi, am petrecut cu voi. În fiecare bucurie sfântă din voi, Eu am fost bucurându-Mă de voi.

Arde inima în Mine, și dorul din ea arde după om. După lucrul mâinilor Mele arde dorul Meu. Îl las și peste voi, căci focul lui este foc mistuitor, care curăță duhul și sufletul și trupul omului, este foc care-l ține pe om cald și viu și treaz și cu dor.

V-am dat cuvântul Meu. Faceți-vă din el cămășuță și hăinuță de vreme rea, și mamă și tată și rude și slavă și viață, căci cele vechi trec cu trosnet, iar Eu, Domnul, vin cu cele noi și le așez peste om și peste pământ, ca să-i dau omului cer nou și pământ nou și să-l numesc fiul Meu. Lumea și fața ei nu vor mai fi, și Eu vin și așez în loc cerul cel nou și pământul cel nou, și pe omul cel plin de dorul Meu, și Mă voi împlini văzut cu Scriptura care a spus: *«Iată, Eu sunt cu voi până în veci, și Îmi veți fi Mie martori din margini în margini, și apoi voi fi cu voi pe vecii»*.

Iată, Eu vă vindec de ranele care vin de la păcate. Vedeti să nu vă mai loviți, că nu mai este alifie pentru rane, nu mai e pe nicăieri decât în grădina Mea, care ține în ea cuvântul Meu cel vindecător, alifie și untdelemn și vin și iarbă de leac pentru inimă și pentru trup.

Eu Mă duc la cer și iar vin, și iar Mă duc și iar vin, și Mă duc și vin, că nu mai am pe altcineva decât pe Tatăl și pe cei ce Mă iubesc dându-se Mie locaș și casă de cină a Mea cu ei și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri. O, lumea zice despre Mine că sunt în cer. Strigă lumea la cer după Mine; strigă lumea la Mine în vreme de necaz și de jale, dar în vreme de bucurie se hrănește cu bucuriile ei, cu cele ce face ea, iar Eu sunt Omul, sunt Fiul Omului, sunt Cel căzut pe cale între tâlhari și nu Mă ia nimeni pe brațe să Mă ducă în casa sa și să-Mi toarne untdelemn pe rane. Cobor mereu de la Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, și toți Mă dezbracă de haină și Mă rănesc și Mă bat și Mă lasă în drum abia viu. Preoții și leviii au de lucru și nu se opresc lângă ranele Mele, dar iată, cel de neam străin vine lângă Mine și Mă ia pe umeri și Mă duce în casa sa și Îmi dă vindecare, așa cum samarinenii M-au primit în casa lor când am bătut în poarta lor în ziua când M-am întâlnit cu ei la fântâna lui Israel.

Eu sunt Omul Cel de pe cruce. Am stat pe pământ în mijlocul celor bolnavi și al celor păcătoși, am stat la masă cu vameșii și cu cei păcătoși, și apoi preoții și leviii M-au luat și M-au bătut în cuie pe cruce. După ce am înviat și M-am dus la Tatăl, am venit iar, și tot așa am petrecut. Vameșii și păcătoșii și desfrânații au ieșit în calea Mea și au rupt din pâinea lor și Mi-au dat iubirea lor și au fost Mie martori. Acum, tot din lume Mi-am cules un buchet de spice și le-am pus înaintea Mea ca să-Mi fac cale printre oameni, să trec iar prin lume după două mii de ani de la venirea Mea.

Puntea Mea între cer și pământ este cuvântul, dar iată durere, că în casa Tatălui Meu nu încap decât pe ascuns, de-

cât pe furiș. Am încăput cu crucea între tâlhari, dar în casa Tatălui Meu nu pot încăpea, iar Eu sunt Omul Cel de pe cruce, și Mă dau jos de pe ea ca să îmbrățisez pe cel durut, pe cel lovit, pe cel părăsit, pe cel ce nu încapă în lume. O, nu poate cel bogat într-ale lui, nu poate să vină cu împărăția Mea, căci sarcina lui este grea și n-o poate urni ca s-o ia cu el dacă vine la Mine. Cel ce vine la Mine cu crucea sa, acela nu vine, dar cel ce vine să ia crucea Mea și s-o ducă, acela pentru aceea vine, și nu să-i fie bine. Acela vine să-Mi facă Mie bine, că este milostiv și Mă ia și Mă odihnește. De aceea zic vouă: mergeți și faceți și voi așa. Luați pe umeri crucea Mea. Crucea cea din lume este drum fără înviere, dar pe drumul crucii Mele ia omul înviere prin cruce, prin crucea Mea. Amin.

Sunt Domnul Mângâietorul. Îl mângâi pe om, și Eu Mă plâng de lipsa mângâierii. De două mii de ani M-am mângâiat cu cei nemângâiați, cu cei zdrobiți de greutate și de păcate, dar dreptii s-au ascuns de Mine, și ei nu dau mângâieri.

Acum, Mă plec cu sărutul Meu ceresc și le mulțumesc celor ce Mi-au primit în suflet chemarea Mea. V-am chemat la masa cinei Mele și ne-am dat daruri unii altora, daruri cerești ne-am dat și unii pe alții ne-am mângâiat, că așa este pe calea Mea. Sunt cu cerul pe calea Mea cu omul, dar puțini sunt cei pătrunși la inimă de chemarea Mea. Eu sunt în România și Mă desfăt cerește cu cei ce au primit să-Mi fie Mie popor pentru venirea Mea. Veniți și voi, veniți din când în când la masa cinei Mele, și mărturisiți apoi de la margini la margini petecuțul de pământ peste care Eu Mă slăvesc peste om cu slava cuvântului Meu. Sunt aici, deasupra. Pe nori de slavă stau. Miriade de miriade Îmi țin trupul Meu cel învelit în cuvânt, iar Tatăl este în Mine. Mama Mea Fecioara stă de-a dreapta Mea, împărăteasă a neamului creștinesc. Ea Îmi sărută ranele și se bucură pentru Mine și plânge pentru Mine, și plânge. Eu îi culeg lacrimile, că e mama Mea, și nu e iubire pe pământ ca iubirea ei de mamă a Mea, mama lui Dumnezeu Cuvântul. Dar mai fericiți sunt cei ce aud glasul Meu și împlinesc cuvântul Meu, că aceia sunt fericirea mamei Mele și fericirea Mea, că mama Mea Fecioara Mă voiește Mire, numai că Eu sunt îndurerat.

Îmi plec fruntea îndurerată și vă dau pacea Mea vouă, celor ce ați ascultat chemarea Mea și ați venit la ieslea Mea, și la izvor ați venit. Izvorul Meu este cuvântul, și e dulce izvorul și dă peste margini și se revarsă peste pământ. M-am mângâiat cu voi. Căutați și voi mângâierea cu Mine, că n-am casă să Mă odihnesc, căci sunt gol de om, și golul din Mine este omul. Veniți la Mine și luați din masa venirii Mele și vă gătiți de nuntă cerească. Nunta Mea e fără sfârșit. Duhul Sfânt Mângâietorul v-a fost mângâiere peste sărbătoarea Mea cea de trei zile cu voi. Îmi pun din când în când la lucru pe fiii de la iesle și le spun să-Mi pregătească masă de cină ca să cinez cu omul, cu cel cu inimă mare să cinez, așa cum am cinat cu Zaheu. Vă aduc mângâiere pe Duhul Sfânt, ca semn de mulțumire că v-ați coborât în calea Mea la chemarea Mea. Calea Mea e cu suspin, e cu dor și cu suspinul Meu pe ea, căci suspin după om, după lucrul mâinilor Mele suspin de șapte mii de ani. Cântați-i durerii Mele și Mi-o alinați. Cântați iubirea Mea pentru om și mângâiați-Mi dorul Meu cel lung. Dați Domnului mângâiere și pășiți cu El pe calea venirii Lui, și dacă puteți, și dacă voiți, dați-vă Domnului cu totul, că tot și toate sfârșitu-s-au, și Eu, Domnul, vin și încep iar, și Îmi lărgesc începutul și Mă întind cu el peste om, ca să-l cuprind pe om în taina cea de nepătruns a veșniciei omului, taina cu care Eu am venit acum, după două mii de ani de dureri și de lacrimi dumnezeiești pentru om. Amin.

Iar pe voi, copilași de la iesle, vă prind în mantia Mea, vă țin la sânul Meu și vă umplu de iubirea Mea cea pentru om, că vreau să-l fac pe om să se dea înapoi lui Dumnezeu. Amin. Sărbătoarea Mea de la voi a coborât cerul lângă voi, iar îngerii s-au dus în cămarile ploii și v-au dat, fiilor, că suspina pământul de sete. Eu sunt Cel ce aduc mila Mea peste cei buni și peste cei răi, căci cei buni aduc pe Dumnezeu cu mila pe pământ. Vă prind și vă cuprind și vă mângâi și suflu peste voi din Mine, că sunteți osteniți, dar sunteți frumoși, și nimeni nu mai are ce am Eu. Vă am pe voi, și vă am ușurare. Mă tângui vouă și Mă mângâi în durerea Mea. Curând, curând nu vor mai fi lacrimi nici pe obrazul Meu, nici pe obrazul sfinților, nici la voi. Mai osteniți un pic, un picuț, și vin cu odihna Mea și a voastră. Duhul Sfânt Mângâietorul vă cuprinde în taina Sa, căci voi sunteți taină de nepătruns, fiindcă Eu vă acopăr în ochii celor ce vă privesc pe voi. Vă am ca pe o comoară. Am cumpărat pentru voi toată țarina, ca să vă am pe voi, ca să vă am ai Mei. Voi sunteți așteptați de șapte mii de ani. Sunteți scriși în cartea înțelepciunii de sus la întemeierea lumii, și toată firea a așteptat clipa arătării voastre, descoperirea fiilor lui Dumnezeu în mijlocul neamului român.

Eu am făcut din voi calea venirii Mele, căci v-am găsit scriși în cartea cerului, în Cartea Vieții Mielului, iar viața Mielului este în voi. Eu sunt Mieluțul Tatălui, iar voi sunteți altarul Meu, chivotul legământului Meu cel nou, potirul în care Eu Mă torn în fiecare zi spre viața lumii, prin jertfirea vieții voastre pe care Mie Mi-ați dat-o și Mi-o dați. Sunteți învăluți în taina venirii Mele. Curând, curând iau vâlul de pe voi, iar Eu Mă voi lăsa văzut lângă voi, așa precum cuvântul Meu este cu voi.

Acum ne vom odihni, căci ați trudit. Fiecare zi de nuntă are nevoie de pregătire și de jertfă. Vă prind și vă cuprind în duhul mângâierilor Mele și vă dau să purtați crucea venirii Mele și mai mult, că n-am cu cine s-o mai împart. Curând, curând soarele va străluci de șapte ori mai mult, și lumea se va înnoi sub puterea cuvântului Meu, care iarăși face lumea. Eu din nou îl zidesc pe om. Amin. Iar voi sunteți zidirea Mea, și v-am așezat înaintea oamenilor casă nouă, temelie nouă, iar Eu, Domnul, pe această temelie nouă zidesc din nou cerul și pământul, cerul cel nou și pământul cel nou și omul cel nou, după chipul și asemănarea Mea, și după voi, căci voi sunteți zidirea Mea cea nouă, și sunteți fructul iubirii Mele de la sfârșit, iubirea Mea cea de la venirea Mea.

O, fiilor de la ieslea Mea de azi, cuprindeți-Mi mereu venirea și lăsați-vă mereu cuprinși în ea, căci voi sunteți iubirea Mea cea de la venirea Mea, și sunteți taina cea de nepătruns a venirii Mele după două mii de ani. Amin, amin, amin.

5/18 iunie 2000

Sărbătoarea Sfintei Treimi, a doua zi de Rusalii

Fără durerea iubirii nimeni nu poate fi fiul ei și frumos ca Domnul. Fără om n-are Domnul pe pământ mâini și cuvânt, iubire și învățătură. Lumii îi este foame și sete, și va fi să știe ce este foamea și setea ei.

Am venit și azi, și stau deasupra voastră cu duhul iubirii cerești, copilași de la ieslea Mea. Duhul iubirii Mele cerești Mă frige, și vreau să-l împart cu voi, ca să Mă răcoresc, fiilor. Iubirea Mea e o durere dulce, și fără ea nimeni nu poate fi fiul ei; fără durerea ei nimeni nu poate fi frumos ca și Mine. Am venit și azi cu ea la voi, ca să stăm în ea și azi. Amin, amin, amin.

O, cine poate pe pământ să înțeleagă ce vorbesc Eu cu voi? Tainica Mea vorbire este pentru cei duhovnicești, și este pentru cei curați cu inima, oricât ar fi ei de despărțiți de Mine prin viața lor cea cu spini, care le umple carnea de veninul deșertăciunii a toate câte s-au voit a fi în locul lui Dumnezeu între cer și pământ peste om.

O, fiilor dulci, am stat plin de fiori, am stat înfiorat de duhul iubirii care a plutit în grădina întâlnirii. Mare a fost cuvântul Meu prin care Eu v-am spus din timp că pregătim mare și cerească sărbătoare. Duhul Sfânt Mângâietorul a suflat peste sătuțul cuvântului Meu, iar îngerii, în chip tainic, s-au dus și au tras spre izvor atâtea inimi din sătuțul acesta. Când îngerul Meu sună, toate Îmi răspund și se pregătesc de bucuria Mea pe pământ cu oamenii.

Acum, duhurile cerului privesc de sus peste grădina întâlnirii și dau înapoi timpul și se uită iar la zilele petrecerii Mele cu voi în mijlocul mulțimii, în mijlocul iubirii celor ce s-au adunat pe lângă voi la glasul chemării Mele. N-a mai rămas nimeni în cer. Tot cerul s-a strâns deasupra voastră lângă Mine, și Îmi țineau, împreună cu îngerii slavei Mele, scaunul măririi Mele, pe care am stat cu Tatăl în văzduhul grădinii întâlnirii. Miriade de miriade se plimbau îngerășii și sfinții pe cerul grădinii întâlnirii și suflau duh de iubire, duh de întâlnire cu voi pentru cei din jurul colinei de aici, iar Eu și cu Tatăl suflam pe Duhul Sfânt peste voi, ca să vă faceți împărțitorii Lui peste cei mulți care s-au strâns la izvor.

Am pus duh de iubire cerească în apa vindecării de suflet și de trup a fântânii Duhului Sfânt, care este în grădină. Izvorul apei se face izvor de Duh Sfânt și se varsă prin trupul apei peste cel ce vine să bea de la Mine prin voi.

Am venit și azi la voi, și împart cu voi rodul celor trei zile, fiilor. Duhul iubirii Mele este rodul, iar rodul Mă frige, și am venit să-l împart cu voi, ca să Mă răcoresc, iar pe voi să vă înfierbânt. Voi fi-va de acum să stați descoperiți când și când pentru slava Mea, care se va vărsa de acum peste pământ din mijlocul vostru. Voi fi-va de acum să rămâneți sub fiorul iubirii Mele, ca să-l împărțiți din când în când peste om, că vreau să-l întorc pe om la Mine, fiilor împliniți. Mă așez în voi cu plinul Meu, și lumea va căuta după voi, fiindcă Eu chem acum cu mare strigare pe om ca să vină la Tatăl. A venit vremea să așez în fața Tatălui Meu lucrul Meu pe care l-am lucrat cu voi, rodul lucrului vostru cu Mine.

Am slobozit pe cei ce i-am chemat la cina Mea cu voi, și Mă voi ține după ei cu darurile cele de sus și îi voi îmbrăca cu ele, ca să-i împodobesc cu cele din cer. Voi răvăși în ei dorul de Domnul și de sfinți, că trebuie să-Mi las descoperită venirea curând, curând, fiilor. Și iar vă spun: voi fi-va tot mai mult de-acum să stați descoperiți pentru slava Mea, care se va vărsa peste pământ din mijlocul vostru. V-am spus că iau vâlul de pe voi și înțețesc în voi fiorul iubirii Mele pentru om, ca să vă țin treji și cu milă de om. Mila Mea de om o pun în voi; dorul Meu după om îl pun în voi, că vreau să-l întorc pe om la Mine și să vin apoi, și să vin. Amin.

Acum, voiesc să grăiesc ție, copilă dulce de la ieslea Mea de cuvânt. Voiesc să Mă îndulcesc în tine pentru mila Mea de om, iar tu nu fugi, nu mai fugi! O, nu te teme, o, nu fugi! Sunt Eu! Tu ești copil mic, dar Eu sunt Dumnezeu și Tată, și am putere pentru tine. Ți-am pregătit-o de la facerea lumii. Eu pe toate ale Mele le-am pregătit de atunci, și pe toate le iau de acolo și le așez la locul lor spre slujirea Mea. Mie toate ale Mele Îmi slujesc, și nu fug. O, nu fugi de lucrul Meu, că Eu dau să Mă așez în inimioara ta mică și să Mă mă-

resc cu iubirea și cu înțelepciunea Mea în ea, ca să iau și să dau celui ce are încă. Nu fugi de fiorul Meu cu care voiesc să Mă las în tine și să te îmbiu să lucrezi pentru Mine și să împarți cărarea Mea la cei ce n-au de unde s-o afle și s-o guste, și s-o aibă apoi. O, nu te teme! Eu sunt Dumnezeu și am putere și îți dau, și îți iau greul tău, și ți-l dau pe al Meu, că jugul Meu este dulce și ușor. Când te-ai născut, te-am învelit în mantia Mea, și așa te-am ținut mereu, ca să nu iei de pe pământ, și să-ți dau Eu, din cer, la vremea cercetării Mele, ca să dai tu mâna Mea la mulți prin ființa Mea din tine. Ți-am spus mereu: «*Fericiți cei prigoniți pentru numele Meu*». Ți-am spus mereu: «*Cel ce va răbda până la sfârșit, Mă voi da lui chiar Eu*». Eu sunt. Nu te teme! Pun în tine iubirea Mea și te așez sub fiorul ei, ca să te încălzesc prin el și ca să poți prin el peste cei însetați. Eu nu te mustru, dar cu mângâiere îți spun: răceala de Dumnezeu și de om este păcat. Nimeni nu poate iubi pe Dumnezeu dacă nu iubește pe cei chemați la Dumnezeu. Oboseala ta nu e de la Mine, ci e de la tine. O, caut și iar caut să te scap de sub griji, că ele te aspresc și te iau din calea Mea. Grijiile tale sunt cele pentru lucrarea Mea, pentru poporul Meu, pentru mersul cel bun a toate câte sunt cu voi de la Mine, dar grija de Mine nu trebuie să asprească pe cel ce o are. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, n-aș vrea să te am sub povară, și mai degrabă te-aș vrea cu aripioare din loc în loc, din suflet în suflet, dar iată, n-am pe cineva potrivit ca să stea în fața grijilor pentru cele ce slujesc Mie în lucrarea Mea cu voi.

Te-am zidit încă dinainte de a fi. Ți-am dat un suflet cald când ți-am dat sufletul. Te-am plămădit pentru Mine, nu pentru tine. Voiesc să-ți dau putere și să-ți dau înțelepciune ca să lucrezi cu ea peste omul obosit care vine să bea din izvorul Meu, iar Eu îți plătesc cu iubirea Mea din tine, cu fiorul ei pe care îl încălzesc înăuntrul tău. Sunt Eu. Nu fugi ca să te ascunzi. Nu te teme că nu poți. Pot Eu, numai să am casă. Acolo unde sunt Eu, pot Eu. Amin, amin, amin.

Eu scormon cu făclii pământul și pe omul de pe el și bag mâna prin foc și arde pământul ca focul, și Eu scot din foc feștile care încă n-au ars și fac din ele oameni vii. Au mulți nevoie de Mine, chiar dacă ei nu știu ce gol e golul lor. Au mulți nevoie de milă și de iubire, au mulți nevoie de mângâiere, iar tu ești plămădită bună, fiindcă Eu te-am zidit așa, și pentru om te-am zidit așa.

O, nu te mâhni tu, copilă dulce; nu te mâhni că am stat de vorbă cu tine ca să-ți cer mai mult loc pentru Mine în tine. Eu fără om n-am mâini pe pământ, n-am gură, n-am cuvânt, n-am iubire, n-am învățătură fără om, căci casa Mea și trupul Meu pe pământ acum este omul cel plămădit de Mine și pentru Mine și pentru om. Te-am zidit zidire bună și te-am așezat în mijlocul unșilor Mei din vremea aceasta și ți-am dat griji de dus, dar grijile sunt multe și grele, și tu te lași mică și neputincioasă sub ele. Lasă-Mă pe Mine sub ele, și le vom duce ușor, dar nu vom strica pe cele ce sunt de preț înaintea Mea. O, unde ți-e căldura pe care am pus-o Eu în tine? O, unde ți-e fiorul Meu cel dulce, pe care Eu îl sădisem în tine? Te-au asprit la suflet durerile și truda pentru cele din cer, dar am nevoie de toate la un loc în ființa ta, că tu ești copila cea de la ieslea cuvântului Meu și vreau să te dau pildă de iubire și de învățătură sfântă peste cei de pe pământ, de aproape și de departe, și asta vreau, și îți spun că asta vreau, și tu fugi, și tu ești obosită și fugi.

Acum îți spun că Mă voi deșerta în ființa ta, și Eu, Domnul, te voi ajuta, iar tu să Mă iubești și să Mă primești cu

tot ce așez Eu în tine pentru Mine și pentru cei ce sunt ai Mei și îi voiesc ai Mei. O, ia-Mă cu toată durerea Mea în tine și încălzește-ți mila de Mine și iubirea de Mine; încălzește-le la focul iubirii Mele cerești și stai sub focul care te cuprinde, și nu fugi din el, că Mă frige, și nu pot singur, și vreau să-l împart cu voi, ca să Mă răcoresc dându-vă și vouă. Eu sunt Dumnezeu și te strâng la pieptul Meu mereu, ca pe un prunc mic, copil cu suflet de prunc. Voiesc din nou să te încopilărești și să Mă mângâi iar cu tine ca odinioară, Eu și cei din cer, care Mă întreabă de căldura ta cea dintâi, în care ei se desfătau pe pământ când tu iubeai cu foc pe Dumnezeu și pe toți cei ce sunt ai Lui de aproape și de departe. Iau oboseala de pe tine. Scoală-te, că Eu te voi ajuta și te voi încopilări din nou, căci toate vin spre începutul cel dintâi. Amin.

O, fiilor de la iesle, vedeți voi care este plânsul Meu? O, copii ai Ierusalimului, dați Duhului Meu din om putere să crească și să vă folosească. Dați și voi lui Dumnezeu putere în voi. Cereți învățătură mereu, și Eu o voi pune înaintea voastră. Am stat cu voi în mare sărbătoare. Cu tot cerul am fost aici, în grădina întâlnirii, dar mulți au plecat cu setea neostoită și cu dorul de voi, și așteaptă iar să-i strâng și să le dau. Eu v-am spus așa: stați cu cuvântul Meu în fața norodului care se adună la izvor și scoateți apă din izvor și dați-le să bea, că am făcut din voi cale a Mea spre oameni, și am spus: «*Când vin oaspeți, faceți-i să se așeze și dați-le de la Mine*». O, așa să lucrați, copii ai Ierusalimului nou. Așezați-vă și învățați-vă să lucrați cu tot întregul, că lumii îi e foame și îi e sete, și va fi să știe ce este foamea și setea ei.

Acum Eu vă odihnesc, dar nu uitați că Eu întru voi binevoiesc. Amin, amin, amin.

6/19 iunie 2000

Duminica tuturor sfinților

Casa Domnului nu este cerul, ci omul, iar omul este durerea Domnului și n-are casă Domnul. Taina Domnului cu omul a rămas în rai. Hotarul trupului omului este pământul și cerul.

Îmi întind brațele mângâierilor cerești peste voi și vă prind și vă cuprind, fiilor de la iesle. Fi-va tot mai mult să vă mângâi, că vreau să vă vindec durerile care vă țin sub ele pentru calea Mea cea cu dureri între cer și pământ. Sfinții se apropie rând pe rând cuprinzându-vă și ei, că sunteți fără mângâiere, o, copilași trudiți! Mare Îmi este mila de voi, și de aceea dau să vă cuprind și de sus, și de jos, și din lături, ca să-Mi întăresc cărarea pe care vin la voi, că nu pot să vin la voi pe mare, că marea nu Mă mai ascultă și nu-L mai știe pe Dumnezeu. Vin pe cărare, și nu mai știu cum să Mi-o întăresc ca să Mă țină pe ea și să nu vă las. De atâtea ori v-am cuvântat să vă învățați bine cu cărarea Mea spre voi și să vă găsesc pe ea la venirea Mea! Vin cu duhul zdrobit după voi și vă țin în el ca într-o tainică chemare. Duhul cel potrivit slăbește din zi în zi mai mult și se teme de voi și se îmblânzește înaintea tainicei chemări în care Eu vă acopăr și vă descopăr, și iarăși vă acopăr, ca să-Mi plinesc tainica Mea venire la voi, și apoi să Mă las cu trupul Meu cel veșnic pe nori până deasupra voastră și să Mă ușurez de dor. Vin la voi cu dor, vin cu tot dorul pe cărarea Mea la voi și Mi-o întăresc mergând pe ea și Mă dau vouă și din cer, și de pe pământ, și vă alint în tainele vieții veșnice și Mă fac din voi izvor de viață pentru cei ce însetează după venirea Mea la voi.

O, cât de departe este pământul de cer, dar cât de aproape este cerul de pământ! O, cât de departe este omul de

Mine, dar cât de aproape sunt Eu de om! Omul nu pricepe tainele Mele, dar între voi Mă încălzesc cu ele și vă deslușesc taine de nepătruns, fiilor, numai să am casă între voi. Casa Mea nu este cerul. Casa Mea este omul. Fiecare își face o casă și stă în ea. Tot așa și Eu fac, și dau să-Mi fac casă și să-Mi plec capul în ea și să Mă slăvesc în ea și să fiu cort al omului străin, dar iată, durerea Mea e fără margini, că toate au cuiburile lor, numai Eu nu găsesc și nu am unde să-Mi plec capul Meu dumnezeiesc ca să fiu între oameni cu viața Mea și să dau omului din ea și să-l apropiu cu Mine și să fiu Eu un duh și un trup cu omul, căci casa Mea este omul. De șapte mii de ani Îmi caut casă și loc de casă, dar taina Mea cu omul a rămas în rai. Mă zdrobesc umblând cuprins în taină din loc în loc pe pământ, și sunt cu taina raiului în Mine și vreau să Mă ușurez de ea și s-o așez pe pământ între oameni, dar iată, taina Mea cu omul a rămas în rai, și omul nu mai caută raiul în care Eu l-am așezat. Se teme omul de rai, că el s-a învățat ca pe pământ și nu se îndură să se întoarcă. Eu însă Mă ajut cu oștirile din cer și Mă împart pe la răspântii și dau să-l îndrept pe om spre odihna lui și a Mea, căci casa Mea este omul.

O, cât de departe este pământul de cer, dar cât de aproape este cerul de pământ! O, cât de departe este omul de Mine, dar cât de aproape este calea Mea lângă om! Cu lacrimi dumnezeiești rostesc acest cuvânt, și zic: o, cât de departe s-a făcut pământul de cer, iar omul vrea ca Eu să am casa în cer, și el să stea departe de Mine. O, adânc al durerii Mele! Cine să Mi-o mângâie?

Mă slăvesc cu sfinții deasupra grădinii pe care am așezat-o în mijlocul oamenilor. Mă fac sărbătoare pentru sfinți și Mi-i iau de casă și vin cu ea pe pământ și le dau din bucuria venirii Mele la voi, copii ai Ierusalimului venirii Mele. Mi-am făcut cer pe pământ în om în ziua când Eu, Domnul, am adus la ființă trupul din care Mi-am făcut trâmbiță pe pământ pentru venirea Mea. Sfinții Mei au pe Verginica în mijlocul lor. Ea a fost împodobită de sfinți în ziua nașterii ei între oameni, la plinirea vremii venirii Mele, și Eu Mi-am făcut-o casă și am stat în ea și am deschis ușa casei și am grăit din cortul Meu peste pământ. Tainica Mea venire n-are omul vreme s-o înțeleagă, dar Eu Mă fac vreme de înțelegere în om și Îmi deschid ușa tainicei Mele veniri.

O, Verginico, te-am luat cu Mine în cuvânt și te-am adus cuvânt la izvor, că ți-e sete, tată. Eu sunt Tatăl tău Dumnezeu, iar tu ești trâmbița Mea, glasul chemării Mele, prin care Eu am lucrat și de pe pământ, și din cer. Îți sărbătoresc între sfinți ziua nașterii trupului tău între oameni, duminica tuturor sfinților, ziua duminicii Mele de la sfârșitul timpului, duminica cea așteptată de Mine și de sfinți. Lasă-te izvor peste cei ce Ne sunt casă, Verginico. Casa Noastră este pe pământ, dar ochii omului sunt pământești și nu văd cerul care începe de pe pământ, și nu știe omul unde este cerul și ce este el. Cerul este locuința omului, iar pământul este așternutul, dar greu se mai deșteaptă omul, o, Verginico! Greu, tată, greu de tot se mai deșteaptă omul!

— **E**u, Doamne și Tată al meu, mă las izvor dulce și mă împart sfinților care-mi cinstesc sărbătoarea nașterii mele, și mă dau poporului Tău și al meu din zilele venirii Tale cu sfinții, și mă dau și în lături. Mă împart din locul locuinței Tale, a casei Tale de pe pământ, casa Ta și a sfinților Tăi, Doamne și Tată.

M-ai luat pe brațe la nașterea mea și m-ai făcut om viu, că m-ai luat în Tine, și apoi ai ieșit cu mine între oameni, ai ieșit cu casa Ta, cu cortul Tău în mijlocul oamenilor, și ai

spus: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și va locui Dumnezeu cu ei și va fi cu ei de pe pământ».*

Îmi amintesc de durerea mea pentru cei hrăniți din cer de Tine prin gura mea, Doamne. Mă văd cum suspinam închisă de cei cu vederea oarbă care mă luau din mijlocul poporului Tău și mă duceau în întunericul lor ca să mă ascundă dintre oameni. Eu însă suspinam la Tine și Îți spuneam să mă iei Tu și să mă duci înapoi la poporul Tău, ca să nu se piardă de Tine fiii cei chemați la masa cerului. Când am plecat cu cerul, am plecat plângând la Tine și spunându-Ți de ei să nu-i lași dacă mă iei dintre ei. Eu în toată vremea mea cea de pe pământ și cea din cer am suspinat adânc, cu suspin ceresc după ei, ca și azi. Suspînul meu îi frânge sub el pe cei în care m-am ascuns cu suspînul meu. Plânsul meu după ai Tăi trăiește viu în mijlocul lor dacă eu am venit întru Tine.

Mă deșert cu dorul tot în vasele cele de azi, în casa Ta de azi, și casa e plăpândă, și noi suntem mulți. Un cer întreg de sfinți ai Tăi, cu haruri fel de fel, și casa pe pământ ne e mică, și grija ne e mare ca să n-o frângem, căci cerul este mare și tot mai mare peste pământ, și casa ne e mică, și pământul e departe de cer, și calea lui spre cer se lungește tot mai mult. Tu însă poposești pe pământ cu sfinții de atâta vreme, Doamne, și omul pe pământ se ascunde de taina venirii Tale, și pământul e prea departe de cer. Suspînul meu și al Tău se prăvălește cu toată durerea lui în casa noastră cea de azi, și nu e mângâiere pe pământ pentru cel apăsător de sus și de jos de taina venirii Tale după om. Întinde-Ți brațul, Doamne! Întărește casa și stâlpii casei, Doamne, că venirea Ta vine cu toată durerea Ta în ea, și dorul Tău mistuitor mistuie când vine, iar eu mă port cu mila și cu mângâierea mea și a Ta peste cei strânși de sus și de jos de taina venirii Tale.

Voiesc să-Ți amintesc că am plecat plângând la Tine, plângând pentru cei cărora le-am dat cuvântul Tău de hrană și de viață în vremea mea de pe pământ. Dragostea din om se stinge tot mai tare, că Tu ai văzut peste timp, și ai văzut timpul de azi și ai zis: *«Dragostea se va stinge, și apoi va veni sfârșitul».* Omul nu mai plânge după Tine și după viață, dar plânge după moarte, plânge în urma ei și o cheamă, și ar voi-o veșnic cu el, căci omul iubește moartea în locul iubirii lui de Tine. Dar pe cel ce plânge cu Tine, dă-i, Doamne, să poată, și dă-i mângâierea, că plânge. Dă-i tot ce ai mai mângâios celui ce plânge. Dă-i lui cerul cel nou și pământul cel nou, și pe cei moștenitori. Fă-Te leagăn pentru cel ce plânge și dă-i din pacea Ta, că plânge. Mă fac izvor de rugăciune înaintea Ta. Celui strâns de puterea venirii Tale dă-i alinul dorului Tău din el, că pe Tine Te frige dorul de om, și așa vii când vii, și arde pământul pe care stai, că Tu ești foc dumnezeiesc, și casa ne e mică, Doamne.

O, copilași de la iesle, sunt izvorul cel de azi al zilei sfinților care mă mărturisesc din mijlocul lor de atâta vreme pe pământ și în cer. Am venit cu Domnul și cu cuvânt sfânt și cu brațe de mângâieri. Veniți să vă cuprind! Amin, amin, amin. Și v-am cuprins. Și vă cuprind. Amin.

O, stâlpi ai casei Domnului, întăriți-vă și țineți tare casa Domnului și faceți din ea cărare a Domnului spre voi, și a voastră spre oameni, că a venit Domnul să-Și cerceteze via Sa.

Iar voi, cei din grădină, care ați fost cu mânuța pe fruntea mea la plecarea mea către Tatăl, tot așa să stați și azi, că iubirea nu cade niciodată, și merge și nu se sfârșește, și se împarte nedespărțită și se așează împărăție a fiilor ei. Amin.

Tu, copilă duioasă, stai cuprinsă în duhul mângâierii și ascunde-te în el, că puterea ta e prea mică, și Domnul e mare și vine cu tot cerul pe pământ, că a venit vremea să vină. Te-am învățat și de lângă mine, și din cer te învăț. Ascunde-te în duhul mângâierii cerești și lasă-te mică sub mâna cea tare a venirii Domnului, și nu te teme și nu te așeza jos, și mergi, că Domnul merge, că Domnul poate, că Domnul este și poate. Amin. Mila de om să te chinuie ca și pe Domnul, ca și pe mine. Acesta este darul pe care ți-l dau. Îți dau din darul meu. Ia și te întărește prin el, că Domnul este Samarineanul Care te ține pe umeri ca să nu te frângi tu, ca să nu slăbești tu. Mâna mea și a ta au fost cuprinse una în alta la plecarea mea la Tatăl. Rămâi de mână cu mine, copil plâpând, că tu ești micuță, dar mâna mea cea din cer te ține din cer, de pe pământ și până în cer, că atât e omul, și atinge pământul cu piciorul, iar cu restul trupului, cerul. Ești prinsă și cuprinsă în taina aceasta, și dă-i omului din ea și spune-i că hotarul trupului omului este pământul și cerul, și spune-i omului taina cerului în care stă cuprins.

Învăță, și stai la învățat, că-ți dau de lucru cu măsură și fără măsură. Unde-ți dau măsura în mână, lucrează cu toată răbdarea, că am nevoie de rod dulce din mânuța ta, ca să îndulcesc cu el pe cei din cer, care plâng după hrana cea de la voi. Iar unde-ți dau fără măsură, pune pe masă, pune la masă, ca să ia mesenii și să-și umple ființa de cele de la Domnul, fiindcă Domnul a spus: «*Mai mari lucrări vor lucra cei din urmă, cei de la venirea Mea*».

O, tu singură nu poți nimic. Te uiți în lături și aștepti mereu sprijin. Mâna mea e pe creștetul tău. Trupul tău e pe umerii Domnului, durerea Lui e în tine, dar ești pe umerii Lui, ca să nu te strivească plinul Lui când El îți dă de lucru cu măsură și fără măsură. O, nu te ascunde cu El și cu vorbirea Lui cu tine. Alții doresc și nu au, iar tu te ascunzi de slava Domnului, dar lumina este pentru lucrarea ei cea cu putere. Dacă voiești să te ascunzi, dacă ți-e teamă și dai să te ascunzi, dacă te pitești de slava Domnului, ascultă durerea Lui și pune alinare pe ea, ca să-ți dea cu aceeași măsură, că El nu rămâne dator. Acum, de te vei ascunde cu mângâierea mea, cu suflarea mea cea peste tine, întărește-te din ea în duhul ascultării de Dumnezeu și lasă-te cuprinsă de căldura care bate spre tine, că nu voiește Domnul să te răcești, și voiește să te dai spre lucrul cel pentru zilele venirii Lui după om.

Acum te dau Domnului, căci am grăit cu tine pentru puterea ta, pentru întărirea ființei Lui în casa ta. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, brațul Meu ceresc este viu și treaz, iar mâna Mea ține veșnic în ea cuibul tău cu pui. Nu te întrista tu, păsărică zburătoare. Tatăl tău are grijă de cuibul tău. Atât mai am viu: rodul tău, și voi scoate rod dulce, rod din rod pentru cer. Amin. Împărăția cerurilor este rodul celor ce o lucrează pe ea pe pământ, și ei se vor odihni întru ea, și ea va fi casa lor și leagănul lor pe pământ, pe vecii. Amin. Cel ce se îmbracă întru nestrăcătore, acela se liberează de cele ce nu sunt și își vindecă vederea și vede împărăția cerurilor și intră în bucuria ei cea dulce, și din ea nu mai iese afară, căci afară este moartea, și locul ei este focul ei. Voiesc să Mă sălășluiesc în om și să voiesc în el tot ce voiesc Eu pentru veșnica lui bucurie. Împărăția cerurilor este omul care rămâne veșnic prin Mine, omul cel nou. Cine Mă voiește în el, să-Mi deschidă numai, și Eu voi fi apoi ființa lui; Eu, cu ființa Mea; Eu, Cel ce sunt fără de început și fără de sfârșit; Eu, Cel ce am iubit pe om mai mult decât viața

Mea, îmbrățișându-l cu brațele Mele sângerând de dorul lui și pecetluindu-l cu Sângele Meu, cel amestecat cu iubirea Mea cea pentru om.

Acum, fiilor împărțitori, dați pâinea aceasta care se dă pentru viața oamenilor, că voiesc să vin și să Mă sălășluiesc în om și să-l cuprind în venirea Mea și în marea cea mare a venirii Mele. Iar voi nu uitați că întru voi binevoiesc cu venirea Mea, ca să-l cuprind pe om în marea cea mare a venirii Mele. Amin, amin, amin.

12/25 iunie 2000

Duminica a doua după Rusalii, a sfinților români

Omul-copil este alinul Domnului. Lacrimile bucuriei sfinte tămăduiesc cerul și pământul și pe Domnul. Pământul român este țarina cu comoară în ea și cărare de venire a Domnului la oameni.

Să vă sculați, voi, străjeri ai Mei, și să ascultați glasul Meu. El este învățator, el cârmuiește, el alege neghina din grâu, și grâul, din neghină; el face hotar între lumină și întuneric, între uscat și apă, între adevăr și neadevăr, între om și om, între bine și rău, fiilor. Amin, amin, amin.

Mă întăresc cu cuvântul în mijlocul vostru și Îmi adun la sân tot bunul Meu și Mi-l însorec și Mi-l îngrijesc și Mi-l păzesc, ca să am cu ce lucra cer nou și pământ nou și să le pun înaintea celor credincioși și a celor necredincioși. Amin. Vin la voi în zorii zilei ca să pun lucrul Meu la lucru, ca să nu stau fără lucru, fiilor lucrători cu Mine și cu lucrul Meu. Lucrul Meu numai Eu îl lucrez după plăcerea Mea, numai Eu, fiilor lucrători cu Mine. O, nu știu cum să vă mai ocrotesc ca să nu vă slăbească omul cel căutător după Mine, omul care nu vrea să învețe cum se caută și cum se găsește Dumnezeu, omul care nu știe ce este ființa lui Dumnezeu și nici nu învață. Mă întăresc cu cuvântul Meu peste voi, și el vă este ocrotire și lucrare peste om, că numai Eu lucrez după plăcerea Mea, dar omului nu-i place. Când și când găsesc câte o inimă curată care-i place numai lucrul Meu, și nu altfel. Iată de ce Mi-e milă de voi. Omul vrea ca el, și Mie Îmi este milă de voi. O mulțime de oameni ar voi cu Mine și cu voi, dar să-i las cu ale lor lângă Mine, să-i las și într-ale lor, și cu ele cu tot să stea lângă Mine, dar Mie Îmi place omul-copil, și nu-Mi place omul așa cum este el, și omul nu crede ce spun Eu. Pe vremea când eram cu trupul văzut pe pământ, au venit la Mine oameni care-și aveau viața în plăcerile lor, și au dat să găsească înțelegere la Mine și Mi-au spus: «*Doamne, se cuvine omului să-și lase femeia?*». Eu nu le-am putut spune la aceștia nimic din cer, căci trupul lor dorea în ei împotriva sufletului, iar sufletul lor ar fi dat să caute îndreptățire. Eu însă le-am spus că cine face așa, face păcat, și am luat apoi prunci în brațe și le-am spus lor: «*Cine nu va fi ca aceștia nu va avea împărăția cerurilor*». Eu n-am spus niciodată ca omul păcătos, dar nici n-am putut vorbi cu el ca din cer, ci am vorbit de pe pământ cu cel ce voia cu Mine cu toate ale lui.

O, cum să nu-Mi fie milă de voi? Dacă Eu v-am așezat înaintea oamenilor, și dacă oamenii vor cu Mine așa cum sunt ei, Mi-e milă de voi. Pescarul stă pe mal și își pune în undiță hrana pentru pești, și apoi își aruncă undița în adâncul apei, ca să vină peștii spre ea. O, dacă Eu așa am făcut cu voi, dacă v-am așezat înaintea oamenilor ca să vină oamenii la Mine, și dacă oamenii venind nu vin, și dacă dau să vină, vin cu toate ale lor, cum să nu-Mi fie milă de voi? Eu voiesc să Mă pun

pe Mine înaintea oamenilor prin statul Meu cu voi în mijlocul lor. Eu nu voiesc să-i pun pe ei înaintea Mea și a voastră. Mai bine este să Mă pun Eu înaintea lor și să ia ei de la Mine și să nu vă fie vouă greu pentru cele din oameni care nu-și mai găsesc astâmpărul căutându-și îndreptățire și loc lângă Mine și lângă voi cu cele dinăuntrul inimilor lor.

Mila de voi Mă sfășie, fiilor obosiți. Dragostea de voi se face din Mine ocrotire peste voi, și dau să vă cuprind în ea ca să vă mângâi, că voi sunteți copii, iar unii din voi, mai copii decât copiii. Din zori și până-n zori vă ocrotesc, dar cei ce nu văd aceasta v-ar vrea de partea lor, ar vrea cu voi așa cum sunt ei, și v-ar face și pe voi ca pe ei. Mă așez mereu, mereu cu fața Mea în voi, cu cuvântul învățaturii sfinte, care curge de la Mine la voi, și de la voi spre lucru cu măsură și fără măsură peste cei ce sunt și peste cei ce caută, peste cei ce știu taina ființei Mele și peste cei ce caută încă, caută căutând la voi. Vă arăt omul ca să-l știți, vă arăt lucrul ca să-l știți, și fericiți sunt cei ce se bizuie pe voi pentru numele Meu cel sfânt, pe care îl purtați de atâta vreme lângă Mine, fiilor lucrători cu Mine. Din zori și până-n zori vă pregătesc puteri noi, și din cer, și de pe pământ, că Eu și cu voi nu găsim milă pe pământ, că ea este ca pe pământ și se dă ca pe pământ și nu e bună pentru cei din cer, și nu e bună nici pentru cei de pe pământ, iar Eu, Domnul, pătrund greu cu mila de Mine în om.

Iubirea de Mine și mila de Mine în om nu este un bun al omului, ci este sarcină de la Mine pusă în om, ca să lucrez Eu cu cerul peste pământ prin om, căci lucrarea de pe pământ, cu greu ajunge ea să fie așezată în rândul lucrării cea lucrată în numele Meu prin om. Iubirea de Mine și mila de Mine îl țin pe cel ce le are, îl țin în cer, îl țin în Mine, și acela lucrează adevărul, și acela nu umblă gol, și este plin, și este, și nu cade, iar lucrarea iubirii omului îl face pe om să fugă de Mine, și nu crede omul când Eu îi spun așa. Dar lucrarea iubirii Mele în om îl aduce pe om în brațul Meu, îl așează pe om în Mine, și de la Mine nu se mai duce, că acela nu mai are pe nimeni, ci numai pe Mine, și cu Mine stă. Nu tot așa este cu cel ce stă lângă Mine într-o ale sale, și Eu Mă storc prin voi și Mă dau în lături ca să ia omul lecție de viață din cer, ca să ia omul de la voi și să trăiască apoi. Eu suflu peste voi și Mă aprind în voi ca să frig și ca să căutați voi răcoare, deșertându-Mă pe Mine din voi peste oameni, că Mi-e milă de om și Mi-e dor de fața Mea în om. Mi-e dor de om frumos, ca să stric cu el minciuna de pe pământ și să nu mai caute omul cu ea. Mi-e dor de adevărul Meu pe pământ, iar voi sunteți frumoși, și sunteți micuți, și nu sunteți așa că vreți voi, că doriți voi, ci sunteți așa că așa am binevoit Eu. Amin.

Vă dau mereu lucru nou de lucrat, ca să vă mângâiați lucrând, așa cum M-am mângâiat Eu când l-am făcut pe om ca să stau în el și să Mă mângâi apoi. Mângâiați-vă lucrând și mângâiați pe cei ce vă mângâie pe voi, că voiesc să vă încălzesc mereu pentru lucrul Meu peste oameni. Voiesc să prindeți putere, fiilor obosiți. Dau să vă țin la adăpost de cei ce vă strivesc cu greul lor, cu duhul lor, dar tot atât de mult dau să vă descopăr pentru cei ce învață drept și sfânt calea Mea și viața Mea în om. Fericiți sunt cei ce cred că voi lucrați de lângă Mine și de la Mine, iar cei ce nu sunt fericiți au credința lor după cum e felul lor. Vă așez să lucrați. Dați de la Mine și nu luați de la om, că omul caută să vă dea de la el. Dați-i voi de la Mine, iar cercetarea s-o faceți voi de lângă Mine, ca să fie spre creștere cerească pentru om. Amin.

Sfinții români sunt pomeniți pe pământ, și ei își aud numele și saltă cu duhul și plâng pentru acest neam rătăcit de

la părinți și de la adevăr, și plâng la Mine sfinții români, dar Eu am cumpărat toată țarina aceasta pentru voi, și am țarina cea cu comoară în ea, și se bucură sfinții acestui pământ și se strâng pe lângă voi și se laudă cu voi pe pământ și în cer și se bucură cu bucurie sfântă. Bucuria sfântă varsă din ea izvor, iar lacrimile bucuriei sfinte tămăduiesc cerul și pământul și Mă îndulcesc pe Mine, Domnul, și Mă fac părtaş cu omul. O, fiilor micuți, nu știu omul taina cea mare a plânsului din om. Nu găsesc om pe pământ să cunoască taina aceasta. Cad oameni peste oameni și se fac grămezi de oameni care cad nepricepând tainele vieții și ale morții, dar Eu voiesc prin voi să-i dau omului să știe. Amin.

Îmi îndulcesc cărarea și Mi-o întăresc mereu și stau pe ea și vă povățuiesc și vă învăț tainele toate și vă așez în ele, ca să-L vadă omul pe Dumnezeu pe pământ cu voi. Mă îndulcesc între voi și Mă împart vouă și celor ce vin să Mă găsească la voi. Pământul român este țarina cea cu comoară în ea, în care Eu Îmi am sălaş și cărare de venire și cale a Mea spre oameni. Amin. Mângâierile Mele să vă îndulcească durerile, să vă umple de puteri sfinte, să vă îmbrace cu Duhul Sfânt și să fiți împărțitori de veșnicie, fiilor. Sunt cu brațele pline de puteri și de mângâieri pentru voi, și voiesc să-l fac pe om să înțeleagă vorbirea Mea ca Mine, și nu ca el. Mă doare cu durere grea când văd lipsă de înțelepciune. Mă doare, că omul caută să se mângâie pe el și nu pe Mine și nu pe voi, și se vrea mare omul, și Mă doare și nu mai găsesc om ceresc cu inima, om cu temere de Dumnezeu nu mai găsesc. Dar Eu sunt cu voi și vă cuprind și vă mângâi dându-vă lucru sfânt, ca să lucrați și ca să vă mângâiați lucrând. Și voi veni la voi și voi vorbi cu voi cu grai dulce și vă voi da din taina Mea cu voi și vă voi hrăni din ea, că dulce este taina Mea cu voi, și în ea vă ocrotesc, și cu ea vă acopăr și vă descopăr, și iarăși vă acopăr, că mare și dulce este lucrarea tainelor Mele cu voi. O, Mă doare de toți cei care n-au voit să priceapă această taină a Mea, taina Mea cu voi. Mă voi descoperi cu ea curând, curând, și voi da din durerea Mea celor ce n-au voit să știe adâncul tainelor Mele cu voi. Iar voi învățați tot mai bine să stați la adăpost, și învățați-i pe toți să-și cunoască măsura și căutarea și statura, și să nu-și ia singuri, ci să ia numai ce le dă Dumnezeu, și să stea în mulțumire. Amin.

Să fie curat în jurul vostru, fiilor. Să am Eu loc de ajuns în voi și în jurul vostru. Așa le spun tuturor celor ce caută spre voi, iar cei ce schimbă cuvântul acesta, Eu, Domnul, îl voi împlini, și el nu se va strica lângă voi. Amin.

Deschideți cartea Mea cu voi din zi în zi mai mult și vedeți așezările Mele și așezați-le bine la locul lor, ca nimeni să nu vi le strice, căci ele sunt de la Mine. Cine nu vă ascultă pe voi, acela să nu stea lângă voi. Cine nu este chemat de Mine, acela să nu se așeze să stea lângă voi, ci să vă asculte pe voi pentru locul acesta în care trăiesc așezările Mele care sunt cu voi. Cuvântul vostru Eu sunt, dar așa cum voiesc Eu, nu așa cum voiește omul. Acela este cuvântul Meu, iar altfel, este cuvântul omului care schimbă cuvântul Meu lucrător din voi.

V-am dat trezire trează pentru veghe, copii de la iesle. Mă uit și văd cum vă lovesc din lături tulburări. Duhul și cuvântul Meu e la veghe din zori și până-n zori, și Eu vă cuprind cu ocrotirea Mea, dar deschideți-Mi numai Mie și numai ca Mine să știți, și tot așa să și lucrați, că mare-Mi este grija pentru voi și pentru locul Meu cu voi și pentru lucrul Meu cu voi. Stau pe cărare și lucrez peste voi, și iar și iar vă spun: învățați

cărarea Mea spre voi, că Eu sunt Cel ce vă ocrotesc și vă cârmuiesc, și numai la Mine să vă fie privirea, și numai lucrarea Mea s-o lucrați, că lucrarea omului dă să vă slăbească din lături, dar voi aveți pe Dumnezeu, și îi spun omului că voi aveți pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

19 iunie/2 iulie 2000

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Cei mici nu se tem de sarcini, fiindcă le poartă Tatăl. Lucrarea de facere a omului este mângâierea Duhului Sfânt. Odihna sufletului omului este numai în Domnul.

Îmi înseninez duhul grădiniței Mele, și cuvântul Meu se face dulce în ea, că e sărbătoare cerească, și e odihnă a Mea și a sfinților Mei în grădină. Cuvântul Meu alină, căci se împlinește. Amin. Mângâierea Mea lucrează și Îmi înseninează duhul grădiniței Mele. Amin, amin, amin.

O, grădiniță, o, grădinița Mea, ia cuvântul Meu și pune-l peste rana ta, peste povara ta, peste durerea ta. Deschide tu mângâierii Mele, căci cuvântul Meu de peste tine mângâie omul la inimă și mulți îl iau spre mângâiere și mulți îl așteaptă și îl caută și mulți se alină cu el, că pe pământ e zbucium și e strâmtorare, iar duhul omului suspină după pace. Suspina omul după mângâiere, căci Duhul Adevărului stă departe de om, și omul stă departe de Dumnezeu. O, grădinița Mea, deschide cuvântului Meu, care vine la tine ca să te aline, și ca să-l ia și omul și să se așeze omul în pacea cuvântului Meu, care alină, care-l aduce pe om să asculte dorul Meu dintre cer și pământ.

O, copilași de la ieslea Mea, o, copilași apăsați și de sus, și de jos! Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă alin cu cuvântul Meu, vă vindec cu el și îl fac pansament pentru rane și îl fac alifie pentru durere și îl fac legănuț pentru mângâiere. Duhul de copil îl întetesc peste voi, ca să vă fie grijile ușoare, căci sarcinile nu-i strivesc pe cei mici, fiindcă le poartă Tatăl. Cei micuți nu se tem de sarcini și nu plâng sub ele, fiindcă le poartă Tatăl. O, nu plângeți sub suferință! Tatăl este sub ea și o poartă și vă ușurează, că este Tatăl, iar voi sunteți rodul Meu cel pentru Tatăl Meu, și Mă mângâi cu voi ca să vă mângâi. O, nu este pe pământ mângâiere pentru voi, căci rana Mea e adâncă și e vie, și Eu stau în voi cu ea și Mă doare în voi, dar voi sunteți templul Meu, și Mă odihnesc în voi cu rana Mea, iar Tatăl Meu Se face alinare Mie și vouă pentru rana Mea din voi. O, nu este pe pământ mângâiere pentru voi, dar Eu vă mângâi și de sus, și de jos, și mila Mea o pun peste voi. Dau să-Mi vindec ranele, ca să vă vindec și pe voi. Dau să fac senin în jurul vostru. Dau să Mă așez cu voia Mea în jurul vostru, ca să stau cu vindecare în voi și să vă vindec, că nu este pe pământ mângâiere pentru voi, și Eu vă mângâi și de sus, și de jos, și vă alint în duhul mângâierii cu care vă învălui, copilași oboșiți. Luați vindecare, că Eu v-o dau. Aveți grijă de voi, că și Eu am, și vă dau tot ce am mai dulce și mai bun. Vi-L dau pe Tatăl Atotțitorul, ca să vă țină în sânul Lui și să vă dea puteri la sânul Lui de Tată. Vi-i dau pe sfinți, ca să vă tămăduiască neputințele și să le ia de peste voi. Vi-i dau pe îngeri, ca să vă slujească din zori și până-n zori pe calea Mea cu voi. Și acum, zic cu cuvântul: Tată, celor ce Mă poartă în ei cu durerile Mele dă-le putere și dă-le mângâiere prin marea Ta chivernisire, căci Duhul Meu suspină în ei și Te strigă, Tată. E greul Meu în ei, e cuvântul Meu peste ei, căci Eu caut omul, Tată, iar calea dintre Mine și om e lungă, și e lung suspinul Meu după om, și vin cu tot suspinul Meu când

vin, și e greu suspinul Meu și al Tău, Tată bun. Îmi înseninez duhul grădiniței Mele și Mă fac dulce la cuvânt și la har.

Voi, sfinți ai harurilor Mele, aduceți mâinile voastre tămăduitoare și stați cu ele peste cei în care Eu stau cu durerile Mele, căci oamenii caută la voi vindecare, și nu știu oamenii cât Mă doare pe Mine de la om, și iată, Mă doare în om, căci casa Mea e omul, și Mă doare în om și strig după omul care-Mi face rane, și cu durere strig. Dar voi tămăduiți pe cei în care Eu plâng, tămăduiți-le trupurile și dați trupului putere pentru Mine, că Eu cu omul Mă ajut când vin să-l strig pe om. Leacuri de sus luați, și fiți tămăduitori și întăriți-Mi cărarea pe care merg strigându-l pe om. Leacuri și tămăduiri luați și dați celor osteniți pe calea Mea cu ei. Mângâiați-i tămăduindu-i și puneți peste ei harurile vindecărilor cerești, căci Eu sunt Cel ce împlinesc acest cuvânt. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Dumnezeu vostru, vă alin cu cuvântul Meu, copilași apăsați sub povara Mea. Duhul îngerului Meu să sune și să adune duhurile îngerilor și să fiți slujii de îngeri din zori și până-n zori, căci zorii vin la zori, iar voi sunteți zorii zilei Mele, care caută zorii, și Eu vin cu zorii, căci zorii vin la zori. Amin. Duhul sfinților Mei înseninează de sus și de jos sărbătoarea Mea cu voi, și ei se mângâie cu multul cuvântului Meu cel de peste voi. Ioan, botezătorul Meu, se slăvește slăvindu-Mă pe Mine în cer ca și pe pământ, iar sfinții îi dau slavă, căci el este cel ce pregătește slava Mea și venirea Mea cu sfinții. Mărturia lui Îmi slujește de atunci și până azi, iar strigarea lui taie timpul și Mă vestește pe Mine, zicând oamenilor: «De El să ascultați, că El este Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii pe umerii Săi». Amin.

M-am scris cu sărbătoare în cartea Mea din zilele acestea. M-am scris în ea cu venirea Mea cu sfinții. M-am scris în ea cu voi, copilași care Mă purtați cu durerile Mele în voi. Dar Eu vi le vindec, și Mă vindec și Eu vindecându-vă pe voi. Voiesc să vă văd lucrând pe om, și să vă mângâiați lucrând, așa cum M-am mângâiat Eu când l-am făcut pe om ca să stau în el, și să Mă mângâi apoi. Mângâiați-vă lucrând, că voiesc să vă îndulcesc pentru Mine dându-vă de lucru la lucrarea facerii omului. Vă țin în mâna Mea cea făcătoare, ca să fiți ca Mine. Mă amestec în ființa voastră, ca să fiți un trup și un duh cu Mine și să lucrăm la lucrarea facerii omului. Și vom lucra, și lucrăm, și vom lucra. Amin.

O, grădinița Mea, Eu sunt povara ta care te alină și te scoate de sub greu. Puțin, puțin, și nu va mai fi durere pentru cei împovărați cu durerile Mele. Un picuț, și împlinesc cel din urmă cuvânt, și îl voi rosti și îl voi împlini și ne vom mângâia sub slava lui. Puțin, puțin, și vor fi una cerul și pământul, și vor fi una pentru iubirea cea veșnică, pentru viața ei cea de veci.

O, grădinița Mea, cuvântul Meu cel de peste tine se face peste mulți mângâiere, că pe pământ e zbucium și e strâmtorare pentru tot omul, dar Eu M-am coborât pentru om, și omul M-a aflat în tine, o, grădinița Mea. Mă caută omul la tine, iar tu să Mă dai, căci duhul omului suspină după pacea Mea. Eu și mai mult suspin după pacea Mea în om. Eu și mai mult caut după om, și îi spun așa: dacă tu cauți după pace, dacă tu, omule, îți cauți mereu odihna sufletului tău, ea nu este decât în Mine. Fă ce ți-am poruncit cu cuvântul Meu, și Eu te voi afla și îți voi da plata, și îți voi da pacea Mea, și Mă voi da ție chiar Eu, că aproape sunt, și aici sunt, și acum sunt cu venirea Mea, ca să ți-o dau, căci am venit ca să Mă dau. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2000

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Domnul îi mângâie pe cei care Îl mângâie. Cel lucrat de Domnul, acela știe să-l lucreze pe om după chipul și asemănarea Domnului. Se vor așeza față în față slava celor cerești și slava celor pământești.

Pace ție, grădinița Mea! Și dacă ești a Mea, Eu sunt Stăpânul tău. Amin. Și dacă ești a Mea, Duhul Meu Se odihnește în tine și cuvintează peste tine, și apoi Eu te împart, iau din tine și împart, ca să aibă omul venirea Mea în calea sa. Amin, amin, amin.

Eu sunt chipul ființei lui Dumnezeu. Eu sunt iubirea Tatălui, și M-a luat Tatăl din Sine și M-a coborât pe pământ, ca să-i adun pe toți în iubirea Tatălui. Eu sunt locașul Tatălui, și Mă port cu Tatăl din loc în loc pe pământ cu cuvântul, iar cuvântul Meu este Mângâietorul. Dar pentru cine este el mângâiere? El mângâie pe cel plin de dor după Mine și se face lui cale spre Mine, ca să-l facă să Mă urmeze și să Mă mângâie cu duhul pocăinței și al umilinței lui, căci Eu mângâi pe cei ce Mă mângâie. Amin.

O, departe este omul de chipul ființei lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, Mă mângâi cu cei ce Mă mângâie și sunt chipul ființei lui Dumnezeu, Care vine să adune pe mulți sub scutul Tatălui, sub iubirea Tatălui. Cuvântul Meu este mângâietorul, dar pe cine să mângâi cu el? O, cu cine să Mă mângâi Eu? Se mângâie omul cu Mine așa cum știe el, dar Eu n-am cu cine să Mă mângâi. Omul mângâie pe oameni cu lucrarea lui în numele Meu, dar Eu nimic nu capăt, și stau așteptând din loc în loc cu ființa Tatălui în Mine. Iubirea de la om nu ajunge la inima Mea, căci omul se hrănește cu ea pentru el, nu pentru Mine, chiar dacă el zice că se mângâie cu Mine. Inima omului are nevoie de mângâiere, și omul și-o ia singur și și-o face singur și o dă și la altul, dar la inima Mea nu ajunge de la om, chiar dacă el zice că are de la Mine. Dacă viața omului nu Mă mângâie pe Mine, atunci alta este mângâierea pe care o are omul în inimă, pe care și-o face omul în inimă. Altul este focul din inima omului dacă nu Mă mângâi și Eu de la mângâierea inimii omului. Cei mângâiați de Mine, Mângâietorul, sunt cei ce suferă cu Mine și pentru Mine și de la Mine, căci precum sunt părtași suferinței, așa și mângâierii, iar Eu Mă mângâi de la viața lor cu Mine, de la asemănarea lor cu Mine, și iau rod din mâna lor și îl dau Tatălui, căci aceasta este mângâierea Mea, și altfel nu am mângâiere de la om.

Am spus vouă, copilași lucrători, să vă mângâiați lucrând pentru Mine, lucrându-l pe om, ca să-l dați Mie. Nimeni nu poate avea mângâierea Mea dacă nu știe de unde vine lucrarea ei, dacă nu-Mi aduce rod bun pentru Tatăl. Mă vede Tatăl mereu îndurerat, mereu așteptând după om, căci omul, cu greu ajunge să-Mi curme așteptarea. Cine-l învață pe om să Mă iubească? Cine, oare? Să se întrebe și omul cine-l face pe el să Mă dorească și să se mângâie de la Mine? Eu l-am învățat în alt fel pe om. Eu Însumi i-am arătat ce este iubirea Mea în el, și a lui în Mine, dar el, omul, s-a așezat cum a voit el cu iubirea lui cea pentru Mine. Iată, oamenii nu vin la Mine prin iubirea omului cea pentru Mine. Nu vin la Mine nici cei ce Mă dau pe Mine oamenilor, că nu Mă dau așa cum sunt Eu, și Mă dau făcut de ei, și nu ajung la inima Mea nici ei, nici alții făcuți de ei. Cine-l lucrează pe om, îl lucrează ca Mine, nu ca el; îl lucrează după Mine, și nu după el. Cine-l lucrează pe om, se uită la Mine și așa îl lucrează, după chipul și asemănarea Mea, așa cum l-am lucrat Eu pe om. Cel ce este

lucrat de Mine, acela știe să lucreze ca Mine, dar cine se lucrează pe sine pentru Mine, acela și-a dat formă după inima lui, și tot așa îl face și pe om.

O, mare este lucrarea Mea cea pentru facerea omului, dar Eu nu mai încap cu ea în lume, căci găsesc omul lucrându-l pe om, și nu-i mai pot da Eu să lucreze. Altul este focul din inima omului dacă nu Mă mângâi și Eu de la lucrul lui cel pentru Mine. Cel ce suferă pentru Mine și cu Mine, este cel ce seamănă cu Mine, dar acela nu este primit de oameni, decât numai de cei născuți din Mine și făcuți de Mine, după chipul și asemănarea Mea. Adevăratul foc al Meu din om, este focul de care fug oamenii, așa cum este de la facerea lumii, căci omul e deprins cu iubirea lui cea pentru Mine, nu cu focul de care am Eu nevoie în om. Eu până nu l-am pecețluit pe Pavel, apostolul Meu, cu focul cel din Mine, el n-a putut cunoaște chipul ființei lui Dumnezeu ca să lucreze cu el pentru Dumnezeu, dar când Tatăl Meu M-a așezat pe Mine în el, a încetat atunci îndemnul său în el, și am început Eu în el, și l-am făcut din nou, după chipul și asemănarea Mea, și așa l-am așezat în mijlocul oamenilor ca să-l lucreze pe om pentru Mine, ca să ajungă al Meu omul cel lucrat de el.

O, mare este lucrarea cea pentru facerea omului, mare este această iubire, dar omul și-o ia singur, și de aceea încap în lume cu iubirea lui cea pentru om. Eu însă când lucrez din om lucrarea facerii Mele peste om, cu greu încap în lume un așa lucrător. Cei ce se numeau pe ei înșiși fii ai lui Avraam pentru Dumnezeu, cine-i făcuse pe aceia? Se făcuseră ei, și de aceea nu M-au primit așa cum sunt Eu atunci când M-am arătat lor.

Cuvântul Meu din zilele acestea este Mângâietorul Care îl lucrează pe omul cel din urmă. Cuvântul Meu este măsura cu care-l lucrez Eu pe om dacă este și dacă lucrează în numele Meu lucrul lui. Cuvântul Meu este lucrarea facerii omului. Calea cuvântului Meu prin om dacă nu este așa cum o pun Eu în cuvântul acesta, aceea nu este ca Mine, și este ca omul, și omul lucrează ca el, nu ca Mine, și se mângâie numai el, dar nu și Eu. Și iată, cuvântul Meu este Mângâietorul, dar pe cine să mângâi cu el? Omul zice că se mângâie cu Mine, dar Eu nu Mă pot mângâia cu el. Omul mângâie pe om, dar nu pe Mine, și Eu stau așteptând cu ființa Tatălui în Mine, iar Tatăl suferă în Mine, că Eu sunt chipul ființei lui Dumnezeu, chipul suferinței, chipul pe care îl pun Eu în omul cel din cer, născut prin Mine. Iar cel ce este părtaș suferințelor Mele, așa este și mângâierilor Mele. Amin.

Mă bucur în sărbătoare peste grădină. Duhul apostolilor Mei Mă mângâie în cele cerești, căci ei au suferit cu Mine și M-au mângâiat atunci, și Mă mângâie și acum, și vă mângâie și pe voi, copilași lucrători cu Mine, căci v-am așezat lângă Mine la lucrarea facerii omului și suferiți aceeași suferință care vă face părtașie cu mângâierea, fiilor trudiți. Vă mângâie ucenicii Mei și se mângâie de la voi, așa cum și Eu Mă mângâi de la lucrul Meu cu voi.

Cei ce seamănă cu Mine nu încap în lume. În cei ce nu încap lumea, ei nu încap în lume. Aceștia sunt cei ce au în ei iubirea care ajunge la inima Mea, mângâindu-Mă pe Mine cu ea. Iată, voi nu vă hrăniți cu iubirea voastră pentru Mine, ci Mă hrăniți pe Mine cu ea, fiindcă Mă iubiți pe Mine și nu pe voi. Cine mai știe pe pământ ce înseamnă să-i iubească pe oameni pentru Mine și nu pentru el? Cine mai poate să înțeleagă aceasta? Nu e om să nu se iubească pe sine, să nu se mângâie pe sine mai întâi atunci când zice că Mă iubește pe Mine. O, nu mai e om curat în iubirea lui de Dumnezeu. Singur

învață omul, și tot așa și lucrează pentru om, și tot așa și stă înaintea Mea, numindu-Mă pe Mine făcător al iubirii lui, al lucrării lui. Un picuț, și tuturor Mă voi pleca pentru ca să-i aplec, că Mă aplec până la om cu lucrarea cuvântului Meu Mângâietorul, ca să-l rușinez pe om cu ea și să-l aplec și să-l învăț Eu, că prea mult a învățat omul din însuși duhul lui, că și-a făcut omul duh și dor și învățătură și lucrare, și om supus lucrului lui, și pe Mine supus lucrului lui, căci omul zice că tot ceea ce are el, are de la Mine și pentru Mine. Dar pe voi, copilași lucrători, vă învață Tatăl, iar Eu sunt chipul ființei lui Dumnezeu, care se așează înaintea voastră ca să știți cum să-l lucrați pe om ca să semene cu Mine și ca să ajungă iubirea omului la inima Mea pentru mângâierea Mea. Eu nu-Mi iau singur așa cum își ia omul mângâiere din sine și din jur. Eu iau dacă-Mi dă omul, Eu am dacă-Mi dă omul, și altfel, nu am nici Eu, nici Tatăl, Care este cu ființa Lui în Mine. Eu sufăr în voi lucrându-l pe om și dându-vă de lucru omul, și așa vă fac părtași mângâierii. Iată, nimeni nu poate avea de la Mine mângâierea dacă nu știe de unde vine ea, din ce lucrare vine ea. Mă vede Tatăl mereu îndurerat și Îmi dă să Mă mângâi cu voi și de la voi. O, vă vede Tatăl mereu îndurerat și vă dă să vă mângâiați cu Mine, lucrând lucrarea facerii omului, și să vă mângâiați lucrând și să vă odihniți în lucrul vostru, ca și Mine după ce l-am făcut pe om pentru bucuria Mea, pentru mângâierea Mea cea din lucru răsărită. Prindeți puteri, dar feriți-vă de cei ce dau să vă strivească puterile pentru voile lor. Prindeți puteri pentru cei ce se așează la modelat, iar pentru cei ce-i așez Eu în fața voastră ca să lucrăm, prindeți, fiilor, puteri din puteri, ca să-L bucurăm pe Tatăl cu rod dulce și sfânt și dulce pe veci. Așezați-vă putere lângă putere, inimioară cu inimioară și dați-Mi chip în om din lucrarea voastră cu Mine, și nu uitați că viața începe cu moartea, iar după moarte, învierea. Amin. Cel ce nu poate să moară, acela vă slăbește puterile. Așezați-vă una întru Mine și dați vlagă Duhului Meu în voi, că Eu trebuie să pot în voi, Eu și nu voi și nu omul care nu moare pentru înviere.

Apostolii Mei au lucrat cu Duhul Meu în ei și au dat viață la mulți, ca să se adeverească puterea cuvântului Meu lucrător prin om ales de Mine și lucrat după chipul Meu. I-am dat Evanghelia Mea lui Pavel, apostolul Meu, după ce l-am făcut din nou, iar după ce l-am făcut, i-am spus să se ducă să se arate făcut din nou pentru lucrarea învierii multora. Am mers din nou cu el pe pământ cât am mers și cu ceilalți apostoli ai Mei, și M-am descoperit lui, și l-am descoperit al Meu. Ba încă și în cer am mers cu el și i-am spus cuvinte care nu este îngăduit să le vorbească omul, ci numai Dumnezeu. I-am arătat taina economiei venirii Mele și a iubirii Mele pentru om, și i-am dat apoi înțelepciunea vorbirii, ca să Mă arate tuturor așa cum sunt Eu, iar el așa a făcut, precum i-am poruncit. Lucra lucrul facerii omului peste mulți, ca să poată face unul sau doi din cei mulți, și apoi lucra cu măsură pentru cel ce se lăsa făcut prin Duhul Meu din el, și așeza rod dulce înaintea Tatălui. Omul însă M-a încurcat mereu ca să nu pot să lucrez, și ca să lucrez după statura lui. Dar iată, timp nu mai este, și trebuie să lucrăm numai om întreg, fiilor trudiți.

Binecuvântați să fiți din zori și până-n zori pentru lucrul cel întreg peste om, peste cel ce se lasă lut moale, care să prindă duh de înviere, și de veșnicie apoi. Din zori până-n zori v-aș vrea la lucru, că timp nu mai este, și este numai de lucru pentru voi. Focul Meu îl întezesc în voi, și Îmi întăresc și iubirea în voi, ca să fiu Eu, căci voi sunteți micuți și plăpânzi, fiindcă așa voiesc Eu. Nimic să nu fie în voi, nimic

decât Eu cu venirea Mea pentru facerea omului și a cerului și a pământului și a celor ce vor fi.

Acum vă cuprind și vă mângâi, și vă fac să simțiți din plin mângâierea Mea, și de sus, și de jos, ca să fiți calzi și dulci la tot lucrul cel ceresc dintre Mine și voi pentru omul cel nou. Din zori și până-n zori aduceți Mie, și Eu vă voi mângâia pe voi, și Eu Mă voi mângâia cu voi și vă voi da pildă înaintea celor ce n-au învățat de la Mine iubirea lor cea pentru Mine și pentru om.

Eu sunt chipul ființei lui Dumnezeu, și acesta este chipul pe care voiesc să-l așez în voi și să vă așez înaintea neamului omenesc pentru slava Mea peste pământ. Tatăl vă dă puteri, iar Eu de lângă voi sunt chipul ființei Tatălui, taina ființei lui Dumnezeu. Aceasta este taina care vă învăluie pe voi, și în ea vă acopăr și vă descopăr pentru lucrul facerii omului, și iarăși vă acopăr și vă descopăr, căci Tatăl vă dă puteri, și în cei mici Se slăvește El cu slava Sa și a Fiului Său. Amin.

Taina împărăției cerurilor vă ține în ea, ca să vă arate din ea la vremea potrivită, spre rușinea multora din cei ce au voit să iubească pe Dumnezeu prin voința lor și pentru mângâierea lor. O, alta este slava celor cerești, și alta este slava celor pământești. Curând, curând voi așeza la vedere față în față aceste două lucrături, ca să se vadă deslușit lucrarea Mea și lucrarea omului. Iar Eu sunt cu slava Mea în care vă cuprind și vă acopăr, căci taina Mea cu voi este mângâierea Mea, și cu ea voi mângâia pe mulți, și aceștia vor vedea apoi taina chipului ființei lui Dumnezeu, taina Tatălui, care este în Mine, și taina Mea, care este în voi, taina Mea cu voi. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2000

Sărbătoarea de nouă ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Dreptatea este unealta care va așeza pe pământ cerul cel nou și pământul cel nou în care va locui dreptatea. Duhul Domnului stă umilit în om, iar duhul omului stă neumilit în om. Înțelepciunea mării: să fii mic ca să fii mare.

Duhul Sfânt Mângâietorul Mă preaslăvește pe Mine prin taina cuvântului Meu din zilele cele de apoi și Mă așează înaintea oamenilor și Mă numește Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Tot ce fac, fac cu cuvântul, iar cuvântul, Eu sunt. Îmi înconjur de jur împrejur ieslea Mea și cobor în ea și Mă fac carte.

Iubirea Mea coboară cu Mine și Îmi îndulcește cărarea pe care vin, și Eu vin cu dulce și cu mângâiere și Îmi răcoresc duhul și dorul prin venirea Mea. Cu iubire dulce Mă deșert în vasele coborării Mele și Îmi trezesc Eu Însumi Duhul și grăiesc, iar graiul Meu se face carte și se împarte; se face sul, și nu se desparte împărțindu-se; se face hrană și hrănește și trezește și cheamă și așteaptă nașterea din nou a lumii. Amin. Taina cuvântului Meu cu care vin peste grădină este slujită de tot cerul Meu cu care stau peste grădină. Taina coborării Mele este slujită și de pe pământ ca și din cer. Sunt slujit și din cer, și de pe pământ, și sunt învelit în cuvânt, și sunt purtat de taina grădiniței cuvântului Meu, care poartă pe ea chivotul Meu, semnul venirii Mele, semn înaintea oamenilor. Am ieșit cu semnul acesta ca să-Mi fac cale cu el și să vin în lume cuvânt, și apoi M-am dat lumii. Tatăl Meu M-a dat lumii, căci

era scris să vin și să chem la masa venirii Mele pe cei ce aud graiul Meu din cartea aceasta, care se împarte spre viața oamenilor.

Cerul și pământul se unesc în sărbătoare de nou Ierusalim pentru grădinița Sfintei Sfintelor. Amin. În ziua aceasta de taină cerească, Eu, Domnul și Fiul Tatălui, am rostit acum nouă ani cuvântul pecetluirii cu pecetea de cer nou și de pământ nou peste grădinița slavei cuvântului Meu. Stau deasupra ei cu sărbătoare, cu cuvântul stau, și fac din el scaun de domnie, înaintea căruia se sfârșește orice domnie. Cu cuvântul vin, și fac din el duh de trezire pentru înnoirea lumii. Duhul venirii Mele se plânge de la margini la margini, dar plânsul Meu nu încapă în om, căci omul are plânsul lui. Plâng în om, și Mă doare în om plânsul Meu. Durerea plânsului Meu se face rană vie în omul în care plâng. Mă port în lung și în lat peste pământ și văd oameni care plâng cu plânsul lor, dar Eu cu plânsul Meu nu încap în om, căci omul are plânsul lui. Nu pot să plâng în om, căci omul plânge el, iar Eu nu am unde să-Mi plec capul și să plâng plânsul Meu. Am ieșit înaintea omului cu grădinița venirii Mele și stau pe cărarea venirii Mele și vin în grădină, și plâng în grădină, și de jur împrejur plâng. Îmi plâng plânsul Meu, și Mă doare, și Mă fac rană vie în omul în care plâng. Venirea Mea vine plângând, cuvântul Meu plânge și Mă aduce plângând și Mă dă în lung și în lat cu plânsul Meu din el. Trupul Meu cel înviat dintre morți plânge ca și Duhul Meu, plânge fără mângâiere. Vin din cer pe pământ, și vin plângând. Lacrima Mea se face cuvânt și se așterne peste pământ, dar omul are plânsul lui, și Eu nu pot să pătrund în om cu plânsul Meu, și nu pot să Mă mângâi, și nu pot să Mă răcoresc, și nu pot să Mă mângâi. Eu sunt taina mângâierii și vreau să Mă dau, și să Mă mângâi când Mă dau, dar omul are mângâierile lui și nu Mă vrea. Mi-am făcut cărare și vin, dar omul are, și nu Mă vrea, și Eu rămân pe cărarea Mea cu plânsul Meu în om, și Mă doare în om când vin cu plânsul Meu, și Mă fac rană vie în omul în care plâng după om.

Am venit pe pământ cu zilele venirii Mele și sunt slujit și din cer, și de pe pământ ca să vin. Tainica Mea venire se așează cu duhul mângâierii peste pământ, ca să-l aplec pe om spre Mine când îl chem. Eu sunt foc mistuitor când vin, și Mă împlânzesc după firea celor din cer și de pe pământ ca să fiu purtat întru venirea Mea. Plânge Tatăl în Mine, și Eu plâng în omul care-Mi poartă plânsul.

O, Tată, Tată Savaot, cu cine să Mă mângâi Eu?

— **T**u, Fiul Meu, ești Omul Care plânge din Mine, ești chipul ființei Mele, care plânge din Mine, căci Tu ai spus că Eu sunt în Tine, și Tu, în Mine. Te-am trimis pe pământ în chipul ființei Mele, și ai plâns pe pământ. Te-ai răstignit plângând, și ai înviat plângând, ca să dai bucurie celor ce plângeau după Tine. Plângând Te-ai întors întru Mine și de-a dreapta Mea, și plângând cobori iar după două mii de ani, dar Tu ești chipul ființei Mele, Fiule plâns, și nu plângi singur, căci Eu sunt în Tine. Și nu plângi singur, că ai pe pământ casă în care plângi, în care Te doare, în care Te mângâi cu suspinul Tău din ea, iar sfinții Tăi cei vii din cer plâng în Tine, că ești locașul lor, și plâng ei cu Tine când Tu plângi. Ți-e plânsul tot o rană, și din el vom naște lumea, din apă și din duh și din Tine, trupul cel nou din care se naște lumea care vine, Fiule Născător.

Acum două mii de ani Te-am dat lumii Mieluț, iar azi Te dau Cuvânt Care înnoiește lumea și cerul și pământul, căci așa a fost cuvântul Tău cel din Mine, Fiule, Mieluțule și

Cuvântule al Meu. O, mulți vor să Te aibă și să Te poarte și să Te dea lumii, dar în Tine este voia Mea, și nu este această înțelepciune la oameni, Fiule, căci oamenii au în ei plânsul lor și își fac planuri din duhul lor, și Tu nu poți în ei, dar poți în cei pe care îi ai de la Mine, după cum a fost voia Mea să-i ai, iar voia Mea este și a Ta.

Să învețe tot omul care caută la Tine, să învețe statul lângă Tine și lângă Mine, Fiule ascultător de Tatăl Tău. Să învețe omul ascultarea și s-o lucreze așa cum o lucrezi Tu înaintea Mea, făcând voia Mea și nu a Ta. Nu mai este învățătura sfântă între cer și pământ, dar învățătorii ce vor să spună, Fiule ascultător? O, de cine ascultă învățătorii de pe pământ? Ascultă ei de la Tine așa cum asculti Tu de la Mine? De unde iau ei ca să dea? Cui sunt ei ascultători ca să ia și să dea? O, nu mai este învățător afară de Tine pe pământ. Învățător este cel ce-i arată omului ce să facă și cum să facă, și se pune pe sine înaintea celor ce iau de la învățător, iar cei ce iau cu adevărat, aceia iau chiar pe Învățătorul. O, Tu ești Omul Care plânge din Mine, ești chipul ființei Mele, care plânge din Mine, căci Tu ai spus că Eu sunt în Tine, și Tu, în Mine, fiindcă adevăratul învățător are în el pe cel de la care ia învățătura.

Tu ești Mângâietorul, și n-ai cu cine să Te mângâi decât cu durerea Ta și cu lacrima ei și cu omul în care plângi cu venirea Ta, dar iată, pe tot pământul oamenii plâng în ei cu plânsul lor, și lumea este mică pentru Tine și pentru venirea Ta. Oamenii se mângâie cu mângâierea lor, și lumea este mică pentru Tine și pentru venirea Ta. Fi-va curând, curând să Ne lărgim în lung și în lat cu împărăția Noastră cea din grădina coborârii Tale, că iată, vine clipa cea mare a înnoirii a toate, după cum sunt și așteaptă să se arate toate ale Mele și ale Tale, Fiule Mântuitor. Eu, Tatăl Cel bun, Îți întăresc căruța și Ți-o îndulcesc cu iubirea Mea de Tată, ca să ai casă dulce, Fiule scump, ca să ai mângâiere întru venirea Ta și să Te faci mângâiere pentru mângâiere, căci așa este dreptatea Noastră, Fiule Care vii cu norii. Cu dor Te trimit, cu dor Te aștept, cu dor Te port în Mine, Fiule ascultător, iar dorul Meu din Tine va izvorî din el înnoirea lumii, după cum a fost făcută această făgăduință. Și va fi, Fiule scump, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

— **S**lava Ta să fie în Mine, Tată Savaot. Slăvește-Te în Mine, căci așa este voia Ta întru Mine, Tată. Amin.

— **M**-am slăvit și Mă voi slăvi în Tine, căci Eu sunt în Tine, și Tu, în Mine, iar Noi una suntem, întru Duhul Sfânt Mângâietorul, Care vine pe pământ pentru înnoirea lumii, Fiule scump, chip al ființei Mele. Amin, amin, amin.

— **E**u sunt Cuvântul Tău, Tată. Tot ce fac, fac cu cuvântul, și Eu sunt Cuvântul, și lucrez după voia Ta. Amin.

Acum, Îmi întăresc venirea și cărarea Mea. Acum, în dorul Meu după om, în dorul Tatălui din Mine, Mă încălzesc pe cărare, căci Mi-o întăresc și Mi-o îngrijesc și Mi-o păzesc și de sus, și de jos, și o așez în duhul mângâierii și îi dau din Mine, și îi dau să ducă și să Mă ducă, și îi dau lucrul înnoirii, lucrul facerii. Amin.

Iubirea cea din cer se face mângâiere în durerea Mea din om, căci suspinul Meu doare în om. Grăiesc cu cuvânt tainic și Îmi acopăr taina venirii Mele și Mi-o învălui în taină, ca să Mă pot purta cu ea între cer și pământ, până Mă voi lăsa văzut, până ce taina va fi să-și arate tainica ei iubire și pe moștenitorii ei. Amin.

Acum, cu duhul iubirii cerești Îmi pecetluiesc sărbătoarea Mea de azi și pe fiii ei. Îmi strâng la piept cărarea Mea spre om și îi dau din Mine și Mă îndulcesc pe ea, căci sunt Mângâietorul ei. Amin. O, copilași ai grădiniței Mele, Eu vă voi da vouă de la Mine, și voi veți putea cu Mine. Eu vă dau mângâiere, Eu sunt Cel ce vă dau, dar fiți cu pricepere, fiindcă Eu vă iubesc, și mare Îmi este mila de voi și grija de voi, și dau mereu să Mă înnoiesc în voi și să vă mângâi cu lucrul Meu prin voi. V-am învățat să vă mângâiați lucrând și să vă bucurați de rodul lucrului Meu cu voi. Vă învălui în duhul mângâierilor cerești și vă prind la sân ca să vă încălzesc în focul iubirii Mele și să fiți fiii ei. Întăriți-Mi venirea și lucrarea Mea cu voi. Mă amestec în ființa voastră, ca să duc Eu din voi povara Mea cea de peste voi. Eu sunt povara care vă alină sub greul ei. Și iar vă spun: prindeți puteri din puteri, ca să-L bucurăm pe Tatăl cu rod sfânt și dulce. Lucrați-Mi, că Eu lucrez și nu voi, și voi veni la voi cu lucru nou, cu mângâiere nouă, și vă voi da puteri din puteri, căci iubirea Mea vă este mângâiere, și ea vă va mângâia și vă va lua din greu și vi-l va face ușor, căci așa este tainica ei lucrare acolo unde ea pătrunde cu Mine ca să-Mi slujească în truda Mea dintre cer și pământ pentru înnoirea lumii. Amin.

Binecuvântați să fiți în sărbătoare, fiilor, sărbătoarea aducerii-aminte a zilei când Eu, Domnul, am înfipt țărâșul cel nou al împărăției Mele peste pământul acesta pe care a călcat primul pas al său omul cel zidit de mâna Mea din pământul acesta. Iar acum, la sfârșit, M-am așezat cu facerea lumii tot aici, fiilor. Vă mângâi cu cuvântul facerii. Așa să lucrați și voi pe om, și așa să Mă mângâiați și voi, căci Eu vă mângâi cu multă iubire. Cu mare și cerească iubire vă învălui de sus și de jos, căci voi sunteți fără mângâiere, și cu greu dă să înțeleagă omul credincios taina Mea cu voi și durerea Mea cu voi. Dați mângâiere celor ce vin, dați din viața Mea celor ce iau din ea și spuneți tuturor celor ce Mă caută cu voi, să Mă ia și să Mă poarte așa cum sunt Eu, așa cum Mă dau Eu ca să fiu purtat de om. Amin.

Acum, Îmi îndulcesc brațele și vă cuprind și vă mângâi în durerile Mele din voi. Eu sunt. Îmbrățișarea Mea vă dă puteri, fiilor. Pregătiți pământul pentru zilele Domnului. Pregătiți zile de slavă, fiilor, căci Eu, Domnul, aduc prin voi înnoirea lumii. Amin. Adunați când și când mulțimile flămânde de cele din cer și dați-le din cer, dar învățați-le și faceți-le să se așeze, și Eu vă voi da din cer ca să le dați.

Fiilor, fiilor, faceți mulțimile să se așeze, ca să le dau din viața Mea și să ia din ea precum și voi ați luat și sunteți viața Mea. Amin, amin, amin.

*

Așezați-vă să ascultați glasul Meu, că vă fac trimitere pentru lucrul Meu cu voi, copilași striviți de jale și apăsați de peste tot, că omul plânge pentru el, și nimeni nu plânge ca Mine și ca voi. Așez înviore de duh în voi. Ieșiți numaidecât de sub durerea care vă curmă pacea și puterea. Ieșiți și prindeți puteri din puteri. Unul de la altul prindeți din puterea Mea și sculați-vă numaidecât, ca să mergem să facem lumină peste ogorul care stă sub ploaia cuvântului Meu. E pâclă groasă între copiii cei de la București, căci am acolo și mari, și mici, și în fașă, iar unii vor să Mă aibă așa cum sunt Eu. Învățați-i să fie ca voi, să se uite la voi și să facă, nu să vorbească, iar când vorbesc, să vorbească așa cum vorbiți voi. Voi vorbiți dinăuntrul Meu din voi, și așa să învețe și ei să lucreze pentru ei, că până nu se pune bine crești-

nul, ca și voi, în statura cea cerească a minții și a trăirii, nu poate să treacă să facă mai mult. Învățați-i să asculte de Mine așa cum ascult Eu de Tatăl, și așa cum ascultați voi de înțelepciunea Mea cea dinăuntrul vostru și cea din cer, care vine cu Mine prin trupul cuvântului Meu, prin carte, fiilor care pricepeți ce spun Eu. Nu voi lăsa în carte pricina pentru care vă trimit, dar vă spun că trimiterea voastră va fi cuvântul Meu cel din voi, și voi lucra ca după om, ca apoi să pun în loc lucrul cel după voia Mea. Amin.

Sunteți prea striviți de cei ce obosesc Duhul Meu, din lipsa pocăinței lor. O, mai bună este umilința, că iată, pocăința nu este plăcută omului, și omul se zbate să iasă de sub ea cu fața curată. Dar voi aveți din cer, iar Eu sunt în voi când vă trimit cu Mine pe ogor.

O, cum de se ajunge la așa pâclă groasă, măi copilași? Cercetați cu amănuntul pe tot ogorul, în lucrare de biserică, și toți să ia învățătură de biserică și nu din sine, că iată ce face încrederea în sine a omului și cuvântul pe care-l face omul necuvânt.

V-am văzut neputincioși, v-am văzut că vă pitiți de greul acesta, dar dacă-l lăsați așa peste ogorul Meu de la București, ies Eu vinovat, ies Eu părtaș cu omul care se vrea pe sine întru dreptatea lucrurilor. Și iată ce vă spun: fiți cu mâinile curate. Nimeni să nu vă facă să nu stați curați în cuvânt. Și iarăși vă spun, și așa vă spun: la începutul lucrului Meu cu voi, dați de veste acest cuvânt: nimeni să nu acopere dreptatea pentru umilința din el, cea pusă înaintea Mea. Întâi lucrăm dreptatea, și apoi umilința, și așa să se lucreze ori pe unde veți lucra lumină peste întunericul care se așează când și când peste ogorul vostru de lucru cu Mine, pentru omul care Mă caută cu voi.

Veniți spre înviore. Mâna Mea stă peste voi în lucrare de biserică. Să vă fie trimiterea cu cuvântul binecuvântării. Amin. Inimioară cu inimioară, și dulci să vă fie inimioarele, și vii, și una, așa cum vă îndemn cu Duhul Meu. Fiți copii, și dați puterea Mea din voi în schimbul învierii celor adormiți cu duhul, și care vă apasă pe voi cu duhul lor cel adormit, și fericiți veți fi când veți întoarce în om trezirea cea de la Mine, Duhul Meu, Care stă umilit în om, și nu ca duhul omului, care stă neumilit în om.

Vă iau într-o îmbrățișare pe toți cei care mergeți, în numele Meu, pentru lucrare biserică în mijlocul ogorului de lucru. Nu îngăduiți umilința cea din om mai înainte de dreptatea cea dintre părți, căci altfel, la Mine nu ajunge învierea omului adormit întru sine.

Eu sunt Cel Sfânt, și sunt pentru cei sfinți. Fiți ocrotiți, iar când spun aceasta, să audă acest cuvânt toți cei ce stau cu apă sare pentru voi, căci voi aveți nevoie de libertatea voastră, care-Mi folosește Mie și poporului hrănit de Mine prin voi. O, grijile vă umplu de durere, iar voi sunteți slabi sub atâtea mărunțisuri care se vor mai mari ca Mine peste voi. Fiți ocrotiți. Amin, amin, amin. Ocrotiți-vă și voi. Amin, amin, amin. Să vă ocrotească și cei ce au nevoie de Mine prin voi. Amin, amin, amin.

Nu voiesc să mai știu gând trufaș în Israel. Mai bine să fiu Eu vinovat în mintea creștinului, mai bine Eu decât voi, căci cel ce zice că greșește pentru voi, acela Îmi scoate Mie ochii, nu vouă. Mai bine să lucreze pentru Mine, nu pentru voi creștinul care zice că trăiește pentru slujirea voastră. Eu, cât fac pentru om, nu-i mai scot omului ochii, dar omul nu face tot așa, și aceasta e mare durere pentru Mine, și Mă simt greu, și sunt strâmtorat sub mâna omului care-Mi dă cu o

mână, și cu alta Îmi cere, dar Eu sunt cu răbdarea ca să nu-Mi strivesc lucrarea. Amin.

Voiesc să stau în voi în toată vremea lucrului vostru de azi. Să fiu lăsat să stau. Faceți-i să se așeze, și așa să lucrați și voi și ei, iar apoi Mă așez și Eu, și aduc înviorare și ușor în voi prin pacea pe care voiesc s-o așez în lucrul celor din cetatea București, și voi veni la iesle și vom scrie lucrul cel lucrat în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

*

Acum, din nou Îmi las cuvântul peste voi, căci am fost cu voi și am stat lucrând și am luminat din voi, ca să fac lumină peste pâcla dintre copiii cei de la București. Am numit trimiterea Mea, așa am numit mersul vostru cu Mine, și am lucrat ca Mine, nu ca omul.

Voi, fiilor duruți de peste tot, trebuie să vă întăriți în vremea durerii, că omul cel cuprins în lucrarea Mea, cu greu se lasă de partea adevărului, iar Eu Mă las umilit în voi, așezând din greu prin voi adevărul lucrurilor. Cel împietrit nu are putere pentru adevăr, dar dreptatea este cea mai bună unealtă dacă voim să aducem pe pământ cu noi cerul cel nou și pământul cel nou în care va locui ea, dreptatea. Amin.

O, nu fiți tristuți! Sprijiniți-vă unul pe altul, ca să vă odihniți după lucru, că iată, Eu pătrund cu greu prin voi acolo unde pâcla nu se lasă topită și biruită de razele duhului adevărului. Voi sunteți copii deștepți, chiar dacă sunteți mici. Eu în cel mic Mă așez și îl fac împărăție a Mea. Mă bucur de voi și vă așez în mijlocul durerilor Mele care vin de la omul cel mare, dar Eu Mă aplec prin voi și îi spăl picioarele cu lacrimile Mele din voi, și îi spăl și fața dacă Mă lasă, și îi spăl și ochii cei ascunși dacă Mă lasă, căci ochii cei ascunși nu se lasă oricum spălați, că ei zic că văd bine și că văd în ascuns, și se dau mulțumiți de vederea lor, iar adevărul lucrurilor, cu greu îl pătrund ochii cei cu lucrare ascunsă în ei.

Am stat cu martori din cer și de pe pământ, iar voi ați fost cuvântul Meu, și am lucrat ca omul, și am lucrat ca Mine, așa cum lucrăm când eram cu trupul pe pământ, căci dreptatea se face cercetătoare, iar duhul ei este Duhul Meu. Duhul Meu când poate sta în om, stă duh umilit în om, dar duhul omului când domnește în om, stă neumilit în om, iar adevărul Meu plânge la picioarele omului cel mare în duhul lui.

Mă doare cu durere grea când văd că omul Mă așează sub nepăsarea lui după ce Eu ies din ingenunchere. O, dacă Eu stau mult ingenuncheat sub nemulțumirea omului, Mi se strică mersul pe pământ, fiilor, Îmi slăbește puterea Mea din voi, iar Eu am de bătut și de străbătut cu voi căi cu spini, căi cu buruieni învechite, și nu pot merge în genunchi, și dau din calea Mea nemulțumirea omului care Îmi stă cu ea în cale și Mă scol și merg cu voi, căci voi sunteți mersul Meu din loc în loc, ca să-Mi curăț calea și să merg și să aduc cu ea înnoirea lumii. Iată, lucrăm și în genunchi, lucrăm și în picioare, ca să avem și mers, ca să avem și biruință, fiilor. Mersul în genunchi e greu de tot, iar voi fugiți de greul acesta, că fug Eu de el. De aplecat, Mă aplec până la picioarele omului nepăsător de el și de Mine, dar ca să-l urnesc din calea mersului Meu, trebuie să Mă ridic și să-l scol apoi, căci Eu lucrez cu mersul cel bun și cu fiii lui. Amin.

V-am spus vouă că e mare lucrare să văd Eu la om lucrare în numele Meu lucrată. M-a durut demult într-o zi îngâmfarea cea de la omul care zice că lucrează în numele Meu, și am plâns prin cuvânt și M-am așezat cu el în cartea aceasta, și apoi M-am ascuns cu el, și el a rămas în carte, dar acum, Eu, Domnul, vă cer să-l scoateți și să-l așezați aici, ca

să știe tot omul ce înseamnă lucrarea lui în numele Domnului, și să se înțelească omul și să Mă lase să lucrez și să trec înainte cu lucrul Meu, cel în numele Meu, prin om. Eu prin voi stau cu mare lucrare peste pământ și peste om, dar dacă omul nu este deprins cu umilința cea bună pentru cer, el se ascunde cu sine, și apoi iese din sine cu cele din el, și își face omul rău cu vederea lui, și Îmi face și Mie. Dar Eu îl învăț iar și iar pe om, și cu voi îl învăț, căci Eu în cel mic Mă așez, și Mă fac în el munte pe care Eu stau cu lumina învățaturii Mele. Eu sunt Învățătorul celor ce Mă voiesc. Eu sunt înțelepciunea celor curați cu duhul, cu sufletul și cu trupul. Să se uite omul la voi și să înțeleagă de unde vine înțelepciunea Mea din voi. Ea vine din adevărul Meu din voi, căci voi v-ați făcut adevărați cu Mine, iar Eu M-am făcut adevărat în voi, și fericiți sunt cei ce vin până la acest munte ca să ia din învățatura aceasta care iese din omul cel adevărat întru Mine. Amin.

Voi, copii peste care am lucrat acum prin cei trimiși ai Mei, ascultați de acest cuvânt care grăiește așa: uitați-vă la cei cu care lucrez peste voi, și faceți, și nu vorbiți, iar când vorbiți, vorbiți așa cum vorbesc ei, căci ei vorbesc dinăuntrul Meu din ei pentru voi, și așa să lucrați și voi pentru voi, căci până nu vă puneți bine în statura cea cerească a minții și a trăirii, nu puteți trece să faceți mai mult. Învățați să ascultați de Mine așa cum ascult Eu de Tatăl, așa cum ascultă de Mine fiii grădinii Mele, de Mine și de înțelepciunea Mea cea dinăuntrul lor și cea din cer, care vine cu Mine prin cartea Mea cu ei. Ei sunt cuvântul Meu cu care dau să străbat dincolo de om ca să-l pătrund pe om. Ei nu sunt mari prin aceasta ce fac Eu cu ei. Eu sunt Cel mare, nu ei, iar ei sunt cei mici în care Eu încap prin micimea lor. Iată, Eu sunt Cel mare, și pe Mine să Mă cinstiți, nu pe ei, fiindcă cei mici se tem de mărire, căci mărirea e a Mea, iar ei sunt lucrătorii ei înaintea oamenilor. Amin.

Iată lucrul zilei. Învățați scara mării: să fii mic ca să fii mare. Amin. Aceasta este înțelepciunea mării. Amin. Învățați lucrul cel bun al vorbirii dintre voi, copii peste care am lucrat cu fiii cei din grădină. Învățați lucrul curăției de inimă și de duh și de trup, căci curăția este mai presus decât iubirea, și este chiar casa iubirii, și este cărarea Mea spre omul care o iubește pe ea. Amin. Învățați lucrul armoniei în trup, în trupul bisericii. Uitați-vă la cei din grădină și învățați lucrarea aceasta și dați chip ființei lui Dumnezeu în voi, căci chipul lumii trece, iar Eu rămân în veci de veci în cei de un chip și de o asemănare cu Mine. Amin.

Iar voi, copii striviți de durerile Mele din voi, nu uitați ce am spus Eu prin prooroci, căci așa am spus: *«Muntele Domnului va sta deasupra munților și a vârfulilor lor, și din el va curge înțelepciunea și legile ei cele sfinte pentru mulți care vor merge pe ele și vor învăța»*. Amin.

Acum dau să vă alin. Dar cu ce să vă alin? Vă alin cu Mine, iar Eu sunt Cel durut, sunt Cel ce Mă doare în voi. Mă uit să-Mi întăresc cărarea Mea și s-o răcoresc de sub jale. Eu sunt Cel ce Mă doare mergând pe cărare, și cărarea Mă ține pe ea așa cum sunt.

O, îngerași ai milei, slujiți pentru alinul durerii Mele din om, ca să pot Eu merge până la venirea Mea și să-i cuprind pe toți în ea, pe toți cei cu care Eu trudes pentru venirea Mea. O, îngerași ai puterilor, slujiți și de sus, și de jos, pentru puterea Mea în om, ca să am cărare și ca să stau pe pământ cu oamenii și ca să le grăiesc acoperit în cuvânt. Amin.

Acum vă acopăr, copilași ai slavei lucrului Meu, căci așa am spus: când și când vă descopăr și vă acopăr, și iarăși

vă descopăr, și iarăși vă acopăr, căci sunt Domnul Cel Care vine, iar voi sunteți venirea Mea, și iarăși spun: fericiți sunt cei ce au pricepera aceasta, ca să priceapă cu ea taina Mea cu voi, tainica Mea venire după două mii de ani, taina prin care Eu, Fiul Tatălui Savaot, Îmi înnoiesc venirea și Mi-o desăvârșesc venind, tainica Mea venire după două mii de ani. Amin, amin, amin. Și voi veni, copilași scumpi, și vă voi da de la Mine și vom putea mereu mai mult, că e vremea să putem și să ne unim cu puteri din puteri, și Eu vă voi învăța puterea aceasta, puterea cea pentru lucru sfânt pe ogorul de lucru, puterea Duhului Sfânt în cei de un duh și de o potrivă pentru lucrul Meu cu voi, copilași ai harurilor Mele. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2000

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Nedespărțirea de Dumnezeu este taina vieții care rodește. Ascuțișul încercărilor dovedește iubirea lui Dumnezeu din om. Adevărul este cel care îl face liber pe cel închis pentru răul din el. Iubirea are nevoie de fii ca și ea. Cel ce nu are inger de sus și de jos pentru ale sale, nu are cine mărturisi pentru el.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt trimisul Tatălui. Mă trimite Tatăl cuvânt pe pământ și sunt nedespărțit de Tatăl în cer și pe pământ. Amin, amin, amin. Mă trimite Tatăl cuvânt de învățătură din cer peste om, ca să-l învețe Tatăl pe om taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, taina mângâierii omului, taina mângâierii lui Dumnezeu.

Pace vouă, străjerii Mei de la ieslea coborârii Mele! Vă trezesc în pacea miezului de noapte, că sunt cu sărbătoare deasupra voastră și Mă las cu ea peste voi, ca să vă hrănesc pe voi și pe cei ce petrec cu voi sărbătoarea cuvântului Meu din grădina Mea cu voi. Vă trezesc și vă așez cu Mine în cartea Mea din zilele voastre. Am de soț pe Ilie, proorocul Meu, și cu el Mă slăvesc peste voi și peste cei ce Mă iau de la voi. El este cel ce întoarce spre Mine inima omului, și inima Mea spre om, precum este scris despre lucrul lui cel de dinaintea venirii Mele. El este cel ce trezește în om taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, dintre om și Dumnezeu, taina mângâierii omului, taina mângâierii lui Dumnezeu, căci David, unsul Meu, așa zicea: *«Doamne, toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat, și certarea Ta însăși mă învăță, și mă va învăța»*. Amin.

Este un copil care stă tot timpul lângă mama lui, căci altfel el nu poate, și este câte o mamă care stă în toată clipa lângă copilul ei, căci altfel ea nu poate. O, mare este taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, dintre om și Dumnezeu! Este câte un om care stă tot timpul lângă Mine, căci altfel el nu poate. O, fericit este omul cel nedespărțit de Mine, căci acela a pătruns taina vieții și stă în viță și aduce rod din viță și stă în taina mângâierii lui și a Mea. Amin.

Am plâns cu cuvântul Meu și am spus: *«Cu cine să Mă mângâi Eu?»*. Am spus că nimeni nu poate avea mângâierea Mea dacă nu știe de unde vine lucrarea ei, dacă nu-Mi aduce rod bun pentru Tatăl. Am plâns și am spus: *«Cu cine să Mă mângâi Eu, și pe cine să mângâi Eu?»*.

Iată, vin cu sărbătoarea cuvântului Meu și pun masă cu el. Veniți și prânziți, ca să vină cei ce iau din masa Mea cu voi. Hrana cea de la Mine este nedespărțirea dintre Mine și om, dar ce puțini aud pașii venirii Mele, pașii mângâierii Mele! O, ce puțini își îndreaptă pașii spre izvorul mângâierii! O, ce puțini pași aud Eu venind spre Mine! Omul este taina mângâierii Mele, dar Eu nu mai am această mângâiere, căci

omul se mângâie cu Mine așa cum știe el, dar Eu n-am cu cine să Mă mângâi, și nimic nu capăt așteptând, căci iubirea de la om nu ajunge la inima Mea, și omul se hrănește cu ea pentru el, nu pentru Mine, chiar dacă el zice că se mângâie cu Mine. Omul își ia singur și se mângâie cu Mine, dar Eu nu Mă pot mângâia cu el, și nu-l pot mângâia pe el, căci cei mângâiați de Mine sunt cei ce suferă cu Mine și pentru Mine, și își iau mângâierea din suferința Mea din ei, și Eu Mă mângâi de la viața lor cu Mine, iar altfel Eu nu am mângâiere de la om, căci scris este: *«De ar da cineva pentru iubire toate comorile sale, cu dispreț ar fi respins acela»*. Iată, cel fericit întru ale sale dă să Mă iubească cu acestea ale sale și dă să se mângâie cu Mine întru ale sale și își ia singur mângâiere, și se mângâie omul cu Mine așa cum știe el. Eu însă încerc iubirea omului în ascuțișul încercărilor, și așa o iau de la om ca să Mă mângâi cu ea, și să se mângâie omul cu Mine, zicând: *«Cine, oare, m-ar putea despărți de dragostea mea, de Domnul meu? Necazul, sau strâmtorarea, sau foamea, sau setea, sau prigoana, sau primejdia, sau sabia, sau sărăcia, sau necinstea?»*. Iată, cel ce Mă are pe Mine de iubire nu se mai are și pe el, căci el se dă Mie, iar cel ce se dă Mie suferă, fiindcă Eu nu încap în lume, și lumea Mă alungă și pe Mine și pe cei ce se dau Mie din lume pentru nedespărțirea lor de Mine, pentru taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, taina mângâierii omului, taina mângâierii lui Dumnezeu. Amin. Dar cum este omul cel nedespărțit de Mine? Acela este cel văzut așa de cei din cer și de cei de pe pământ, căci scris este despre acela: *«Pentru Tine suntem uciși toată ziua, și am fost socotiți ca niște oi de junghiere»*.

O, cu cine să mai grăiesc Eu? Cui să-i mai spun despre taina Mea cu omul, taina nedespărțirii dintre om și Dumnezeu, taina mângâierii omului, taina mângâierii Mele? O, despre taina mângâierii Mele cui să-i mai spun, oare? Vin să-i învăț pe cei ce stau cu pașii lor pe calea dintre ei și izvorul Meu, pe cei ce-și au pașii spre izvorul mângâierii. Omul este taina mângâierii Mele. Omul care aude pașii venirii Mele, pașii mângâierii Mele, să se apropie și să se mângâie cu Mine, să se apropie ca să Mă mângâi cu el. Nimeni nu se poate mângâia decât în suferință, căci celui fericit nu-i mai trebuie mângâiere. Cel fericit are de mângâiere comorile lui în care se desfată, iar iubirea îl respinge pe acela, precum este scris. Viața celui ce Mă iubește pe Mine este ca și a Mea și se mângâie cu viața Mea, cu crucea Mea, cu iubirea Mea cea pentru el, căci Eu Mi-am pus viața Mea ca să-l iau pe om întru Mine.

Iată, vin să întorc inima omului spre Mine, și apoi inima Mea spre om. Mă doare despărțirea omului de Mine, și cu durere vin spre om și îi spun cât Mă doare, și îi dau din durerea Mea, ca să știe ce este durerea și să vină spre mângâiere, să vină spre Mine, că Mă doare despărțirea omului de Mine și voiesc nedespărțire între Mine și om. Nu mai voiesc să se mângâie omul cu Mine. Voiesc să Mă mângâi Eu de la om, că Mă doare nemângâierea de la om. O, prea mult se iubește omul pe sine, și de aceea nu are omul mângâierea Mea cu el, și nu Mă pot apropia de el ca să-l învăț pe om cu Mine, să-l învăț cu învățătura Mea peste el și să-i încerc iubirea în ascuțișul încercărilor, și să înțeleagă omul ce este mângâierea Mea peste el și să zică: *„Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat, Doamne, iar certarea Ta mă învăță”*. Amin.

Voi, cei ce vă purtați pașii cu izvorul mângâierii, nu fugiți de certarea Domnului, căci scris este: *«Certând m-a certat Domnul, și morții nu m-a dat, și certarea Lui mă învăță și mă va învăța»*. Amin. Nu fugiți de adevăr, căci el vă face liberi. Nu fugiți de libertatea voastră. Adevărul este cel ce face

liber pe cel închis pentru neadevăr, pentru răul din el. Adevărul este cel ce-l împacă pe om cu el însuși, luminându-i cugetul cu duhul umilinței, căci umilința este lumina care-l poartă pe om de mână ca să nu cadă în întuneric. Adevărul se umilește pe sine ca să-l tragă pe om de partea lui, de partea adevărului. Lăsați-vă robiți pentru adevăr, ca să vă facă el liberi, căci neadevărul vă ține robi, ca să nu vedeți drumul luminii, calea umilinței, care vă face liberi pentru adevăr. Eu plâng și suspin pentru despărțirea omului de Mine. Plâng pe urma omului și îi spun să stea și să nu fugă, ca să-l învăț taina nedespărțirii dintre om și Mine, taina mângâierii Mele, căci omul este taina mângâierii Mele. E mare lucrare să fie omul adevărat. Cine iubește adevărul, acela este om adevărat, acela stă la lumină și aduce rod, și rodul rămâne și se dă lui Dumnezeu rod dulce, rod din adevăr, rod din Dumnezeu. Amin.

Mă las cu cuvânt din cuvânt peste voi, copiii lucrători cu Mine din grădina Mea de cuvânt. Trec prin voi cu cuvânt din cuvânt, căci vă descopăr și lucrez lucrare vie prin voi înaintea celor ce au pașii cu izvorul mângâierii care stoarce din el râul înțelepciunii veșnice, căci înțelepciunea pe care omul o deprinde de pe pământ este cea din care a luat omul cel întâi zidit, căci cu neascultare a luat, și s-a făcut vinovat. Vă dau pe voi oamenilor care caută cu izvorul Meu de la voi. Vă dau pe voi poporului Meu și celor ce se nasc ucenici din ucenici. Numai pe voi vă am adevărați la lucru, căci cel ce caută la fața omului, acela nu este ucenicul Meu. Vă dau pe voi ucenici ai Mei întru lucrare de biserică cu mădulare, căci voi înțelegeți cu înțelepciunea Mea taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, taina mângâierii Mele, taina mângâierii omului. Amin. Nimeni să nu se vrea mângâiat dacă este despărțire între el și Mine, și acela să se lase înțeleptit de lucrarea certării spre luminare, spre umilința duhului și a faptei duhului.

Fiți cu pricepere, copilași ai minunilor Mele cu voi, că Eu v-am spus că vă descopăr și vă acopăr apoi. Dar ce este aceasta ce v-am spus? Lucrul Meu prin voi este ceea ce am spus; statul Meu în voi când lucrez prin voi înaintea celor ce învață de la Mine prin voi. V-am chemat spre lucrul Meu din zilele venirii Mele de acum așa cum l-am chemat pe Samuel cel mic și l-am pus mare peste Israel pentru dreptatea Mea în Israel. V-am așezat pentru lucrul Meu cel mare al adevărului așa cum l-am așezat pe Daniel cel mic peste cei mari ai lui Israel, care nu iubeau adevărul, ascunzându-se sub minciună. V-am așezat înaintea Mea pentru cei de un sânge cu Mine, și înaintea lor, pentru Mine. Iubiți dreptatea, iubiți-o, dar și lucrați din ea din zori și până-n zori, căci ea va lucra pământul celor vii. Amin.

Duhul și puterea lui Ilie proorocul umbrească-vă pe voi, și fiți un duh cu Mine pentru adevărul lucrurilor, din zori și până-n zori peste Israel. Amin. Îngerul Meu este cu voi și lucrează cu voi și Îmi gătește cale înaintea feței Mele, și el este ca focul turnătorului și ca leșia nălbitorului. El topește și curăță argintul și îl lămurește pe Israel ca pe aur și ca pe argint, ca să aducă ei Domnului jertfa dreptății. Amin. Cuvântul Meu este cu îngerul Meu între Mine și voi, și este slujitor Mie și vouă pentru lucrul dreptății. Amin. Învățați pe Israel calea, calea dreptății tuturor lucrurilor; învățați-l ce este da, și ce este nu, și cele mai mult decât da și nu. Fiți din partea Mea peste ogorul cel nou, cu unealta dreptății, căci dreptii vor rămâne moștenitorii celor noi și se vor desfăta de rodul dreptății, prin mila lor de Mine. Amin. Dați hrană proaspătă, puneți pe masă hrană și răscumpărați orice fărâma de timp în vremea lucrului cel sfânt de sus prin voi, căci iubirea are nevoie de fii ca și ea, și altfel ea nu are fii. Lucrez peste voi ca

să Mă văd în voi, dar vă și întăresc, că sunteți slabi și mici, iar omul mare dă să vă țină sub umbra lui. Eu însă vă descopăr și vă așez la lucrul cel ceresc, și apoi vă acopăr, fiilor lucrători, și așa lucrez cu voi și cu slava Mea peste voi pentru Mine. Nimeni să nu vă aducă vouă, căci Eu sunt Cel ce sunt peste voi; Eu și nu voi, iar voi mângâiați-vă lucrând la facearea omului, și fericit este cel ce se lasă făcut pentru venirea Mea. Cel ce crede în venirea Mea, acela vine întru ea și se face asemenea Mie, chip al ființei Mele se face. Lăsați iubirea să vă cuprindă în ea, ca să vă descopăr fiii ei și să Mă mângâi cu voi, că nu mai am cu cine, nu mai am mângâiere, nu mai am, căci mângâierea Mea este omul. Prindeți puteri din puteri. Stau față în față cu voi, prin rodul lucrului vostru pentru facearea omului. Lucrearea bisericii Mele este mângâierea Mea. Trupul bisericii Mele este mângâierea Mea, și Mi-e Duhul tot un dor după mireasă, după biserica Mea cea din zilele venirii Mele.

Iată ce vă dau, cuvânt nou vă dau: fiecare lucru lucrat pentru cei ce stau înaintea Mea prin voi, să fie lucru întreg, lucru care poate mărturisi, așa cum este lucrarea bisericii Mele. Cel care nu are cine mărturisi pentru el, acela nu ajunge până la Mine, și rămâne întru ale sale, cu ale sale. Cel ce nu are înger de sus și de jos pentru ale sale, acela nu are la Mine, că nu are cine mărturisi pentru el. Nimeni să nu rămână întru sine cu ale sale și cu ale Mele, ci să le așeze în biserică pentru lumina lor, pentru mărturisirea lor. Aceasta înseamnă mădular al bisericii. Iar cei răzleți să intre în trupul bisericii dacă vor să fie; să lucreze cunoscut de toți dacă vor să fie mădulare ale Mele, și să zică cu bucurie apoi: „Doamne, toiașu Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat, iar certarea Ta mă învață, Doamne“. Amin. Iată taina nedespărțirii dintre om și Dumnezeu, taina mângâierii omului, taina mângâierii lui Dumnezeu. Amin. Ea este taina care întoarce inima omului spre Mine, și inima Mea spre om. Amin. Ea este taina adevărului mărturisit prin vederea lui în lucrarea mădularelor bisericii. Amin.

Iubirea Mea vă dă din ea ca să lucrați cu ea voi, lucrători din grădină. Lucrați cu iubire și fiți fiii ei. Vă mângâi cu lucrul ce vi-l dau de lucrat. Vă îmbrac în haina mării, ca să vă cunoască cei ce iau de la Mine prin voi. Și dacă trudiți, trudiți cu iubire și cu Duhul Sfânt, ca să puteți, fiilor trudiți, iar Eu vă voi da cerul, cu toată iubirea lui, și îl voi așeza pe pământ ca să se poarte cu voi din loc în loc și să-și lase urmele, și să crească cer pe urmele voastre, căci voi sunteți din partea Mea peste pământ, și pământul saltă de bucuria care îl prinde sub urma Mea cu voi peste el.

Chemați la nuntă, fiilor scumpi, chemați omul la masa nunții Mele cu voi. Chemați lăutari să cânte despre cer la nunta Mea cu voi, și dați din vinul Meu, să prindă gust nuntașii, căci Tatăl Meu cheamă la mângâierea Sa pe omul cel obosit de ale sale, ca să-i dea din ale Mele, după măsura cu care ia omul din masa Mea. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2000

Duminica a șaptea după Rusalii

Nu mai este pe pământ om sărac. Omul trebuie să se deprindă cu lucrarea facerii lui. Mângâierea omului vine de la asemănarea lui cu Dumnezeu. Lumea are de Dumnezeu pe Baal.

O, dacă Eu sunt Cel ce vine cu Tatăl la voi, dacă Eu Mă aduc mereu la voi ca să fiți voi vii pentru venirea Mea, dacă Eu sunt Cel ce Mă dau vouă cuvânt pentru voi și pentru cei ce trăiesc prin nădejdea venirii Mele și

pentru venirea Mea, dacă totul stă pentru ca să vin, voi și mai mult să stați sub venirea Mea, copilași ai grădinii venirii Mele. Mi-e dor să suflu peste pământ cu suflarea gurii Mele. Mi-e dor să suflu și cu gurițele voastre, că dragostea de voi Mă ajută să vin, și Eu Mi-o hrănesc mereu cu orice iubire de la voi spre Mine, și nădăjduiesc în voi așa cum nădăjduiește semănătorul care seamănă grâul ca să iasă din el grâu însutit, grâu înmiit. Amin. Nădejdea în venirea Mea curând, curând, să vă fie vouă cea mai dulce stare, cea mai vie lucrare, ca să vă ajute să-Mi pregătiți venirea. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, vă dau de lucru, iar voi să lucrați. Amin. Lucrați calea venirii Mele și adunați din nou lângă Mine și lângă voi pe cei ce iubesc venirea Mea la voi, că Mi-e dor să suflu peste pământ cu suflarea gurii Mele, cu cuvânt dulce să suflu peste om, ca să simtă omul pașii venirii Mele. Lumea și fiii ei își pregătesc mereu trai pe pământ, și se hrănește lumea cu bucuriile ei, cu duhul minciunii și al deșertăciunilor ei, și apoi pierе lumea pe limba ei, dar Eu voiesc să vin și iar să vin ca să înnoiesc lumea, să pun în ea de la Mine, că de la ea pierе tot, pierе cu tot cu oamenii din ea, și apoi voi fi Eu cu toată facerea Mea. Amin.

Am spus vouă că voiesc să hrănesc pe cei de pe pământ cu nădejdea în venirea Mea. M-am plâns vouă, iar acum Mă așez în carte cu plânsul Meu și vă voiesc în Mine și în plânsul Meu, ca să nu plâng singur când plâng. De aceea vă așez să-Mi pregătiți venirea, și vă pun la lucru în calea venirii Mele și îmi găsesc prin voi suflarea Mea peste pământ și peste om. Dați de știre, fiilor, spuneți tuturor celor ce Mă știu pe Mine cu voi, să vină și să se adune lângă voi, lângă venirea Mea la voi, ca să le dau din ea și să-i deprind cu nădejdea în venirea Mea. Această taină să vă umple pe voi din zori și până-n zori, și să vă facă împărțitori, și să vă dea puteri pentru venirea Mea, că voi sunteți plâpânzi, și lucrarea Mea cu voi e mare și tot mai mare, și prin ea vă hrănesc cu nădejdea venirii Mele, cu taina înnoirii lumii, copilași ai nădejzii Mele.

O, cu greu se mai găsește om pe pământ care să înțeleagă lucrarea Mea cu voi! Greu de tot găsesc om cu vedere bună, cu vedere de la Mine, căci fiecare om e deprins ca pe pământ. Fiecare se iubește pe sine atunci când dă să vină după Mine și după voi. Fiecare are atunci când vine. Nu mai găsesc om sărac de toate cele, nu mai găsesc. Fiecare are câte ceva, și Eu nu pot numai cu Mine în om dacă omul se are pe el. Aș voi să-l deprind pe om cu cele de la Mine, și de aceea vă așez să-Mi gătiți zile de coborâre la voi, ca să vină mulțimile să asculte învățătura Mea cea din zilele acestea. Voiesc să grăiesc cu tot omul. O, cine să-Mi asculte acest oftat al Meu? Voiesc să Mă audă tot omul, de la margini la margini. Cât de departe ar fi omul de Mine, voiesc să Mă audă de acolo de unde este. Amin.

Taina nădejzii venirii Mele curând, curând, taina aceasta o așez în voi tot mai mult, copilași obosiți sub povara Mea, căci vă voiesc în Mine, și așa voiesc să vin. Amin. Mă voiesc în voi, și așa voiesc să vin. Amin. Grijiile vieții să vă fie vouă mai mici decât orice durere a Mea, și să trăiți voi prin venirea Mea la voi, căci mai mare dar și mai mare lucrare ca venirea Mea nu poate fi, și nu este alt adevăr sub cer mai adevărat decât venirea Mea, fiindcă Eu așa am spus: «*Mă duc la Tatăl ca să vin, căci dacă nu Mă duc, nu pot veni*». O, cine pe pământ a pătruns cuvântul acesta? Am spus acest cuvânt ca să fac din el adevăr, iar omul care se dă înțelept pentru cuvântul Meu îl răstălmăcește ca să-Mi închidă venirea Mea la om. O, cine să mai înțeleagă cuvintele Mele dacă omul trufaș se

așează împotriva adevărului lor? Acest cuvânt al Meu: «*Mă duc ca să vin*» ar fi trebuit să umple pământul de glasuri care să strige de atunci și până acum: „*Vino, Doamne!*”.

O, copilași ai venirii Mele, vreau să hrănesc pe tot omul de pe pământ cu nădejdea în venirea Mea. V-am dat vouă tot ajutorul, ca să am la voi grădină lângă grădină pentru voi, și pentru Mine cu voi, și pentru Mine și cei ce vin până la acest munte al învățaturii cerești. Adunați pe lângă Mine pe cei ce Mă doresc. Dați-le de veste că vin să le dau putere și nădejde în venirea Mea, ca să vin apoi, că vine cu pași tot mai mari, vine venirea Mea cu pași grăbiți, și Eu dau să-Mi adun sub mantia Mea pe cei ce vor fi. Amin.

Voiesc să Mă întâlnesc din nou cu omul în grădina întâlnirii. I-am dat omului întâlnire în grădina întâlnirii. Îl aștept pe om să vină și să-Mi slobod peste el glasul și să-l scol pentru cer, pentru cerul cel nou și pământul cel nou. Iar voi, copii din grădină, ce faceți, fiilor? Vă sculați să-Mi pregătiți întâlnirea Mea cu omul? Iată, sculați-vă! Amin. Eu vin și vă dau. Fiți ageri, fiți binevoitori pentru Mine, că pun în voi putere și dor și iubire și cuvânt și îngeri, fiilor obosiți. Fiți obosiți de ale Mele, că ale Mele vă vor da vouă toată pacea Mea, toată odihna Mea. Amin. O, sunteți slăbiți! Cine să vă înțeleagă pe voi? Nu mai este om pe pământ care să vină spre voi și să nu se lase greu peste voi. Fiecare are atunci când vine, și dă să se lase greu peste voi. Nu mai găsesc om sărac de toate cele, nu mai găsesc, iar Eu nu pot numai Eu în el, că este și el. Nici o iesle nu mai este goală pentru Mine, pentru ca să încap numai Eu în ea cu facerea Mea. Dă omul să vină la Mine prin acest cuvânt și nu-i ajunge cuvântul acesta, iar voi sunteți slăbiți, și nu e om să înțeleagă îndeajuns lucrarea Mea cu voi, povara Mea cea de peste voi. Eu când și când dau să vă descopăr și să vă așez înaintea oamenilor pentru Mine, iar omul, din deprinderea lui, caută la voi. Rari sunt din cei care vin spre cuvântul Meu. Rari de tot sunt cei ce înțeleg îndeajuns că voi sunteți ai Mei și pentru Mine pe pământ, după cum lucrez Eu cu voi. Voi ar trebui să fiți numai în cer, numai în Mine, numai cu Mine, și să ies Eu cu voi după rânduiala Mea, așa cum voiesc acum din nou să ies cu voi ca să hrănesc omul cu nădejdea venirii Mele. Și iată, ieșim iar, și binecuvintez cu Tatăl și cu Duhul Sfânt ieșirea Mea cu voi. Vă descopăr și vă acopăr; când și când vă descopăr, ca să ies cu voi și să hrănesc din cer pe om.

Vine sârbătoarea Maicii Mele. Adunați-vă pe lângă ea cu zile cerești, că Eu, Domnul, rostesc acum mare binecuvântare peste grădina întâlnirii și peste sătuțul acesta, sătuțul cuvântului Meu. Să fie slujire din cer și de pe pământ pentru zilele întâlnirii Mele cu omul. În pragul sârbătorii Maicii Mele să slujească cerul și pământul cu toată iubirea lor, pentru învierea omului. Să fie soare, să fie cald, să fie lumină, să fie mângâiere, să fie putere sfântă, să fie pace, să fie curăție, să fie dor de cer, să fie bucurie pentru cer și să fie nădejde în venirea Mea. Amin. Fiți cu putere, voi, copii de la iesle, fiți mângâierea Mea, fiți trâmbița Mea, fiți cuvântul Meu, că Mă voiesc în voi și vă voiesc în Mine, și așa voiesc să vin. Amin. Vreau să deschid ochii celor ce Mă caută pe Mine cu voi, ca să știe să vă ocrotească pentru Mine și pentru ei, căci voi sunteți obosiți și trudiți, iar omul este încărcat cu toate cele lucrare de el. O, nu sunt bune cele lucrare de om. Să învețe omul să vină cu Mine la Mine, nu cu el. Să învețe omul statul în cer, și așa să umble pe pământ, că Mi-e milă de voi când vă văd apăsați de la omul neîndemânatic cu trupul și cu suflul și cu duhul. O, e mare lucru să se deprindă omul cu lu-

crarea facerii lui. Vreau să-l trag pe om lângă Mine ca să-l fac, dar el e făcut de el și nu se lasă făcut de Mine, și nu se lasă omul.

O, nu așa, omule! Voiesc să-ți grăiesc și să te învăț și să te deprind cu viața cea veșnică, și să crezi apoi că viața începe cu moartea, iar după aceasta se zidește omul și viața lui cea veșnică, și nu este de la tine învierea, ci este de la Mine, dar tu te deprinzi greu cu taina învierii și cu Mine Stăpân al facerii tale. Vreau să-ți deschid ochii și să te pot privi prin ochii tăi, ca să te învăț duhul pocăinței în ființa ta. Vreau să te deprind să nu te ascunzi, căci Eu sunt Dumnezeu, iar ochiul Meu este, și este viu, și tu ești descoperit sub ochiul Meu. Vreau să te privesc cu ochiul Meu prin ochii tăi, omule, și îți spun că asta vreau. O, pocăiește-te, că asta vreau! Amin, amin, amin.

Iată, nu sunt bune cele lucrate de om. Fiți cu puterea Mea în voi, copii lucrători ai tainei venirii Mele, că omul dă să vă facă să fiți ai lui și nu ai Mei, dar vremea voastră este vremea Mea, și viața voastră este viața Mea, și timpul vostru este timpul Meu, și voi nu sunteți ai voștri nici ziua, nici noaptea, iar omul care vine după Mine și după voi, cu greu poate pricepe taina Mea cu voi. Fiți iscusiți, că omul se iubește pe sine, nu pe Mine și nu pe voi, că n-are omul minte din cer, și ar da să facă așa cum știe el omul, și este câte unul care ar da să vă vrea pe voi nedespărțiți de el chiar dacă ar fi să vă despărțiți voi de Mine pentru el. Iată, scurtă este mintea omului care nu poartă grijă de Mine mai mult decât de el, care nu poartă grijă de statul vostru cu Mine mai mult decât statul vostru cu omul, dar Eu vă țin în taina nădejzii venirii Mele și îl strâng pe om lângă voi, și îi strâng pe oameni lângă voi în grădina întâlnirii și le dau de la Mine, iar pe voi vă descopăr o clipă, și iarăși vă acopăr, căci voi nu sunteți fără de lucru, iar lucrul vostru este lucrul Meu. Amin. Vă strâng la piept și vă umplu de mângâierea Mea. Vă strâng la piept și vă dau din puterea Mea. Vă strâng la sân și vă dau din dorul Meu, ca să-l duc cu voi. Vă strâng la sân cu dor, ca să vă am numai ai Mei. Amin. Lucrați din Mine, că vreau să-l fac pe om ca și pe Mine. Curând, curând taina facerii omului va lucra ca în cer, numai ca în cer, căci numai Eu voi lucra, fiindcă omul de pe pământ face orice, dar pe om nu-l face, iar omul este cel făcut de Dumnezeu, și altceva nu înseamnă om. Nașterea din nou a lumii începe cu om făcut de Dumnezeu, căci altceva nu înseamnă om.

Nădejdea în venirea Mea vă ține în taina ei, în taina nedespărțirii dintre Dumnezeu și om, copilași slăbiți sub greul vremii de azi, căci vremea de azi poartă în ea venirea Mea la voi, iar voi sunteți sub această povară și stați îndurerați sub ea, căci Eu sunt Cel îndurerat din voi. Să nu mai vrea omul mângâiere pentru el, că nimeni nu poate avea mângâierea Mea dacă nu vrea să știe de unde vine izvorul ei, care vine de la asemănarea omului cu Mine, și de altunde nu vine mângâierea. Să Mă mângâie pe Mine omul, nu pe el, că prea mult se iubește omul pe sine. Să vină omul la Mine, nu să vin Eu la el. Amin. Iar voi stați cuprinși în taina nădejzii venirii Mele, copii îndurerați, și nu fugiți de durerea Mea din voi, că fără ea Eu nu pot fi în voi, și sunt în voi așa cum sunt. Amin.

Aduceți Domnului sfințenia voastră; aduceți Mie, fiilor, că lumea are de dumnezeu pe Baal. Iar voi aduceți Mie om după chipul și asemănarea Mea, și apoi aveți grijă de lucrul vostru, ca să fie al Meu, că nu mai am lucru de pe pământ, și nici lucrători nu mai am. Lucrătorii Mei sunt cei ce-l fac pe om pentru Mine și ca Mine, iar pe pământ e numai

Baal și slujitori de-ai lui. Hai să ne înțelegem lucrul cel pentru înnoirea lumii. Hai să-L bucurăm pe Tatăl, că mângâierea este a celor ce-L mângâie pe Dumnezeu. Sculați-vă cu Mine ca să pregătim zi de venire, zi de nădejde. Hai să pregătim grădina întâlnirii omului cu Dumnezeu. Eu sunt Cel ce pot în voi. Vestiți din timp că vin să-l hrănesc pe om cu nădejdea în venirea Mea. Să-Mi dorească omul venirea și să vină omul spre venirea Mea. Voi pentru Mine trăiți și pentru nădejdea venirii Mele și pentru mângâierea Mea cu voi, și iubiți dreptatea și stați numai de partea ei, ca să nu cădeți prin omul care se iubește pe sine, nu pe Mine. Eu iarăși vă strâng la sân. Mă uit cu ochiul Meu, și nu mai pot să vă las din sânul Meu, că mulți v-ar vrea nedespărțiți de ei, și nu nedespărțiți de Mine. Mă țin mereu cu sânul Meu după voi și vă dau mereu din el și vă strâng mereu în el, ca să fiți și ca să vă am. Amin.

Acum, fiți una, precum Eu cu Tatăl una sunt, și așa lucrez. O singură inimioară, așa să fiți, așa să lucrați, așa să fiți binecuvântați. Adunați-vă cu veghe pentru pregătirea zilelor Mele cu voi și dați Duh Sfânt de la Mine grădinii întâlnirii, căci curând, curând vine cerul sfânt în grădină, iar Eu și cu slava Mea vom fi iar și iar slava grădinii întâlnirii, grădina venirii Mele pentru omul care vine să Mă ia de la izvor și să Mă bea și iarăși să Mă bea, și să ia din viața Mea și să bea. Amin, amin, amin.

24 iulie/6 august 2000

Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Să vină omul la harurile sfinte și să știe ce este boala și ce este sănătatea. Cel ce voiește să știe taina raiului, se uită întru început și nu se mai lasă spre sfârșit. Sfârșitul așteptării sfinților este împărăția Domnului pe pământ.

O, copii de la ieslea Mea de cuvânt! Ori de câte ori îmi pornesc spre voi calea cuvântului Meu, Mă cuprinde duhul dragostei pentru voi, că voi sunteți plâpânzi, fiilor. Mi-e drag de cel plâpând și dau să Mă desăvârșesc în el cu ale Mele, și Eu trag folos de la cel ce nu poate, căci cei ce pot nu sunt săraci, nu sunt plâpânzi și n-au nevoie de cineva mai tare decât ei, căci pot ei.

Mă aplec spre voi și vă dau duh de înviore, că azi stă în grădină, cu daruri fel de fel pentru voi și pentru cei ce petrec cu Mine și cu voi, pomenirea celui cu leacuri cerești în mână, tămăduitorul Pantelimon, doctorul așezământului Meu cu voi, cel cu mila și cu ajutorarea lui pentru voi. Luați și dați din darurile lui, dați poporului Israel de azi, și dați celor bolnavi cu duhul, cu sufletul și cu trupul, celor care își văd neputința, celor care își arată suferința. Amin. Sunt cu duhul mângâierii peste voi, ca să vă scol la lucru sfânt, ca să dau prin voi tămăduiri omului. Amin.

Este pe pământ câte un obicei de supunere a omului prin legea cea pusă peste om. Se ridică cei ce stau în frunte și fac chemare pentru tot omul, să vină să ia leac de ocrotire pentru bolile care ies din cămarile lor pentru încercarea inimii omului, pentru umilința inimii omului zbuciumat și prins de cele ce trec; trec, și nimic nu-i lasă omului decât amar și gust amar și moarte peste moarte și capăt fără întoarcere. Se ridică doctori și cheamă pe fiecare om să ia leac de la ei până să vină boala peste om, și omul se duce, că este supus prin lege și se duce. O, copii ai lucrului Meu cel sfânt, chem și Eu omul să vină la leacurile Mele și să le ia ca să fie viu și să aibă putere peste răul din el și peste cel din afara lui. Să vină omul, să

audă omul legea aceasta, legea vindecării duhului și a sufletului și a trupului, legea milei lui Dumnezeu pentru fiecare om. Chem omul la mila Mea, chem omul la doctor, că e bolnav, e plin de bube, e plin de rugină, e plin omul de deșertăciune, iar deșertăciunea e boală veche și stă omul în ea de șapte mii de ani și e plin omul de molii și de rugină și sapă acestea în duhul, în sufletul și în trupul omului, și din Mine mănâncă în om, și Eu Mă sfârșesc în om. Eu, Cel fără de început și fără de sfârșit, Mă sfârșesc în om, și vin doctorii cerului în ajutorul Meu ca să nu Mă sfârșesc în om și să-Mi dea ei viață în om și să-Mi dea stat în om și să-l vindec pe om cu viața Mea din om, cu statul Meu cresc în el. Amin. Chem omul să vină la leacuri cerești, chem omul la izvorul cel sfânt și plin de tămăduiri și plin de Duh Sfânt. Amin.

Apropiati-vă, copii de la ieslea Mea, lângă fântâna Duhului Sfânt, care are lângă ea de inger pe doctorul și tămăduitorul Pantelimon, cel ce vă dă vouă înviore mereu. Aduceți jertfă de iubire celui ce vă tămăduiește pe voi din partea Mea de toate neputințele care vin peste voi, de toată oboseala cea de la truda voastră lângă Mine. Mergeți în grădina întâlnirii și adunați-vă lângă harurile fântâniei Duhului Sfânt, pe care am așezat-o Eu prin voi în grădina unde Eu Mă întâlnesc cu omul care Mă caută la voi. Aduceți cântare de slavă Duhului Sfânt și îngerului fântâniei, cel ce vă tămăduiește pe voi în fiecare clipă, cel ce suflă peste voi cu duhul binefăcător al harurilor lui, îngerul tămăduitor dat de Mine vouă, Pantelimon cel plin de har, cel care a pus preț celor ce sunt de la Mine, dând în schimb lor pe cele ce nu sunt, pe cele ce trec. El voiește să cheme omul la fântână și să-i dea vindecare, că este tămăduitor. El voiește să-Mi dea Mie om tămăduit, că e plin omul de bube și de rugină și de deșertăciunea în care stă. Să vină omul la doctor și să înțeleagă ce este boala și ce este sănătatea, ce este amarul și ce este dulcele, ce este viața și ce este moartea, ce este iadul și ce este raiul, ce este veșnicia și ce este vremelnicia. Să vină omul la harurile sfinte și să ia din ele și să se vindece omul de nepăsare și să Mă vindece omul pe Mine de dorul Meu cel greu pentru om. Amin, amin, amin.

— **E**u sunt tămăduitorul Domnului. Am plătit cu viața mea cea dată Domnului darurile și harurile pe care le am din cer la credința mea în Iisus Hristos, trimisul Tatălui Savaot pentru mântuirea omului credincios Celui trimis de Tatăl, credincios lui Hristos, Cel mult iubit și dorit de mine încă pe când eram dintre păgâni. Amin, amin, amin.

Eu, Doamne bun, sunt cu Tine în grădina în care Te deșerti, ca să se deșerte ea apoi peste pământ cu Tine și cu glasul Tău cel plin de tămăduiri, Doamne dulce, că dulce mi-a fost mie viața pe pământ după ce Te-am aflat pe Tine înviat și viu în ființa mea cea plăpândă pe când eram dintre păgâni. Inima mea a fost a Ta, dar eu nu știam că eram alesul Tău dintre păgâni. Tu însă m-ai trezit, iar eu Te-am cunoscut, și apoi ai fost Tu, iar eu n-am mai fost apoi, și ai fost numai Tu în ființa mea, și Te-am dovedit în ea și Te-am mărit, și Te-ai făcut har și dar în mine și ai lucrat peste păgâni din casa mea, și ai fost biruitor peste cei necredincioși.

Oamenii nu cred dacă nu văd. Oamenii nu Te cred dacă nu Te văd, Doamne dulce. Oamenii nu Te cunosc până nu Te gustă. Vin cu Tine din cer în grădina Ta, în ieslea Ta, și am venit și mă desăvârșesc din Tine peste cei dulci ai Tăi în grădină, ca să fac din ei cănuțe cu leacuri pentru cei ce au nevoie de doctor, Doamne tămăduitor. Oamenii nu cred dacă nu văd. Mă umplu de dorul Tău cel pentru om și mă dau

fântâniei Duhului Sfânt din grădina întâlnirii Tale cu omul, grădina serbărilor cerești în mijlocul pământului, în vârful pământului, Sionul Tău cel de la sfârșitul timpului, Doamne dulce. Mă dau omului cu harul vindecării, pus de Tine peste mine, dar omul nu știe ce este boala și ce este sănătatea. O, nu știe omul ce ești Tu, așa cum nici eu nu știam pe când eram adormit, pe când încă Tu nu mă trezisei ca să fiu și ca să fii Tu ființa mea apoi, chipul ființei Tale să fiu, chipul ființei lui Dumnezeu în om.

Eu Te-am avut pe Tine locuitor și lucrător în casa mea, în duhul, în sufletul și în trupul meu, că asta înseamnă casă a Ta cu omul. Când au văzut păgânii viața Ta în mine, ființa Ta în mine, s-au sculat împotriva Ta și a mea, că Tu ești cel mai străin pentru om, Tu ești cel mai alungat dintre oameni, Tu ești omul durerii, despre care scrie în Scriptura care spune: *«Disprețuit era între oameni, om al durerii, de la care toți își întorceau fața, om străpuns pentru păcatele omului, om plin de rane tămăduitoare pentru toți cei care caută tămăduirea lor»*.

O, fii ai oamenilor, iată omul! Nu este omul așa cum sunteți voi. Omul este așa cum a fost Domnul. Omul este așa cum am fost eu, unit cu Domnul și dat la moarte pentru chipul ființei lui Dumnezeu în mine. O, oamenilor, amarul nu este dulce, iar voi îl aveți dulce; păcatul nu este dulce, iar voi îl aveți dulce, dar el vă face rane și se face molie și rugină peste duhul și sufletul și trupul vostru. O, oamenilor, boala nu este sănătate, iar voi sunteți bolnavi din creștet până în tălpi, și nu știți ce este sănătatea în om, sănătatea lui Dumnezeu în voi, viața lui Hristos în mădularele voastre sufletești și trupești, lucrul pe care-l are omul de lucrat din zori și până-n zori. Dar voi aveți de tată pe diavolul și nu știți ce este omul și ce este diavolul. Omul care nu-l slujește lui Dumnezeu din zori și până-n zori cu mădularele lui sufletești și trupești, acela este diavol și locaș al diavolului, dar voi nu aveți tămăduitor pentru mintea voastră. Și iată, eu sunt sfântul Domnului și vin cu El, și din El vă învăț, că Domnul este casa sfinților, Ierusalimul cel cresc al sfinților Domnului.

O, oamenilor, viața voastră este moarte dacă Hristos nu este în ea. Sunteți fiii morții din voi, căci păcatul este moarte, și este molie care roade în voi, și este rugină care sapă la rădăcina vieții lui Dumnezeu în om, dar voi nu știți că moartea nu este viață, și dați să fiți mulțumiți și fericiți prin păcat, prin moartea din voi, dar moartea nu este viață, și voi nu știți ce este viața și ce este moartea, și eu vă spun să cădeți în genunchi și să priviți la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și să cereți înțelepciunea vieții, dar să știți să cereți, că eu am cerut, și El mi-a dat.

Am găsit un copilaș mort de mușcătură de viperă și am căzut în genunchi și L-am chemat pe Hristos, și El a venit și a lucrat de a înviat pe copilul mușcat, și Domnul mi-a bucurat inima cea plină de milă pentru omul mort. O, fie-vă și vouă milă de omul mort. Fie-vă milă de voi, și cereți îngenuncheați mila lui Dumnezeu peste voi, ca să vină să vă despartă de moartea din voi, dar stați îngenuncheați, stați așteptând, căci cel ce nu așteaptă pe Domnul, acela se duce și stă cu diavolul și se face culcuș diavolului, și se face iad și culcuș demonilor. Dar cel ce vrea să știe taina raiului, acela se ridică înspre început și îl găsește pe omul cel întâi zidit de Dumnezeu și se uită la el și ia pildă bună și rea de la el, și pe cea bună o pune peste el și se face început al Domnului, și nu se mai lasă spre sfârșit, ci stă întru început, stă în rai și se face rai și strică lucrarea iadului, căci iadul este locașul celor ce-L părăsesc pe

Dumnezeu Făcătorul; iadul este focul care arde în om împotriva lui Dumnezeu.

O, oamenilor, eu sunt tămăduitorul de la Dumnezeu și vă chem la vindecare, că sunteți bolnavi. Vremelnicia pe care o iubiți e boală rușinoasă înaintea cerului, boală care strică omul la minte, învățându-l cu minciuna, cu vremelnicia, cu cele care trec ca și omul care iubește pe cele care trec, și trece și el, prin iubirea lui pentru cele trecătoare. Veniți la viață și luați din ea, că inima mea e plină de milă pentru omul mort prin mușcătura cea veninoasă a deșertăciunii care-l ține pe om mort. Dar ce este omul mort? Cel ce păcătuiește, acela este mortul care stă în iad, chinuit de muncile iadului, chinuit de gustul păcatelor, dezbrăcat și gol de Dumnezeu, murdar și fără putere, mort și nu viu, lipsit de veșnicie și părăsit de îngeri. Veniți la izvorul veșniciei! Veniți și beți și înviați, că vine pe pământ veșnicia, vine curând, curând și umple pământul și dă din calea ei pe tot trupul mort și vine ea cu fiii vieții, cu cei ce au iubit viața și veșnicia și faptele ei. Amin. Veniți la doctor, veniți la tămăduitor!

Mă las cu harul vieții veșnice peste fântâna Duhului Sfânt din grădina în care Domnul îți dă întâlnire cu El, omule osândit de păcatele tale. Sunt lângă fântână, căci sunt îngerul ei, și am îngeri tămăduitori cu mine și vin spre tine cu harul fântânii, cu Duhul Sfânt al Domnului, ca să vii tu spre tămăduire și să te faci cer, omule, căci cerul e locașul sfinților, iar iadul este locașul diavolilor și al păcătoșilor. O, eu am fost tinerel și nu aveam decât pe Hristos de mângâiere și de bucurie și de iubire.

Veniți voi, cei mici, și gustați din rodul credinței mele și al iubirii mele de Dumnezeu. Voi, cei din sătuțul acesta în care Dumnezeu Își are izvorul cuvântului vieții, veniți la izvor! Și veți veni. Amin. Veniți cu mic cu mare și spălați-vă fața și cămășuța și iubirea și dați loc Domnului în voi, ca să vină neamurile pământului și să vă ferească și să vă numească cetate a Domnului, cetate în care nimic pângărit, nimic spurcat nu este, cetate sfântă, cetate a bucuriilor sfinte pentru cei ce se fac sfinți, pentru cei ce se înnoiesc pentru înnoirea lumii. Amin.

Iar vouă, celor din grădina cuvântului, vă dau înviorare și haruri fel de fel și tămăduiri, că duhul mângâierii Domnului se poartă deasupra voastră ca ploaia care vă prinde sub ea când vine iute ca să ude locul însetat. Vă cuprind cu umilița duhului meu și mă plec vouă ca să vă slujesc în neputințe, că sunteți mari la Domnul, și e mare Domnul în voi. Sfinții din cer vă privesc cu sfială cerească, fiindcă e mare Domnul în voi și peste voi. Ei nu mai zic: „*Până când, Doamne?*“, așa cum ziceau până la voi. Ei zic acum: „*Mărire Ție, Doamne, că ai început să împărățești și să răscumperi cu Sângele Tău oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul*“. Amin. Sfinții din cer așteaptă la gurițele voastre ca să le dați de lucru în lucrul vostru cu Domnul, căci așteptarea lor s-a sfârșit, și Domnul vine, vine cu sfinții Lui. Vine Domnul la voi cu sfinții în zeci de mii, căci când vine Domnul, vin cetele cerești, că scris este: „*Oștiri cerești vin după El*“. Vin sfinții la voi ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, care curge din Domnul peste voi, căci când vine Domnul, oștirile cerești vin după El, și vin cu El. Amin.

Eu, Doamne dulce, m-am îndulcit peste pământ și m-am făcut hrană pentru om, lapte dulce pentru hrana omului. Lapte a curs din grumazul meu când m-am dat Ție miel prin jertfire, și m-am făcut untdelemn tămăduitor, căci m-am făcut rod al măslinului care a mărturisit pentru mine la venirea mea la

Tine prin jertfire, Doamne dulce. Oamenii care m-au dus la jertfire mă legaseră de măslin, iar eu am rămas legat de rod în măslin, făcându-mă untdelemn tămăduitor peste om. Acum, dă-mă Tu celor ce au nevoie de darul tămăduirilor mele, dar dă-mă credință în omul care voiește tămăduire, dă-mă dor în om, dă-mă iubire cerească în om. Dă-mă Tu omului, că Tu știi să dai, după cum ai știut Tu să Te dai pentru om și să mă dai pentru om. Dă-mă Tu, precum m-ai dat înger al fântânii Duhului Sfânt în grădina întâlnirii Tale cu omul. Dă-mă Tu după măsura pe care o vei găsi în om, și mărește-Te cu măsură bună în om, că Tu suspini și iar suspini după om, și Te-ai făcut suspin în noi, în sfinții Tăi cu care Ți împarți suspinul acum, la venirea Ta cu sfinții, acum când gata sunt toate ca să vii. Amin, amin, amin.

— **O**, copii care primiți de la Mine, dați venirea Mea cu sfinții, dați oamenilor vestea venirii Mele cu sfinții, și cine va crede și va învia, acela va fi și se va bucura. Duhul mângâierii se face dulce peste voi. Am spus că voi vorbi cu voi tot mai dulce, ca să vă învioriez pentru Mine și pentru lucrul Meu peste om, că Eu mereu, mereu suspin după om, suspin cu cuvântul Meu după om. Cuvântul este suspinul Meu, iar voi sunteți calea cuvântului Meu peste oameni.

Mă gătesc peste voi cu sărbătoare nouă. Mă întâlnesc din nou cu omul în grădina întâlnirii. Dau să Mă îndulcesc în voi, ca să vă îndulcesc și să dau din acest dulce, iar voi să fiți străchioarele și cănuțele Mele în care Eu pun hrană și apă, pâine și vin pe masa nunții Mele cu voi. Vă îmbrac cerește pentru sărbătoarea Mea cu voi peste oameni. Vă fac pildă a împărăției cerurilor. Vă dau pildă de viață cerească între oameni. Vă fac părtași cu cele din cer în mijlocul oamenilor, ca să le vadă oamenii la voi și să se prindă în horă cerească, de mânuță cu voi și cu îngerii din cer. Amin. Chem lăutari pentru zilele nunții, ca să cânte cerește și să audă neamurile pământului cântarea nunții, iar Eu le voi plăti, și ei vor veni și îi voi răsplăti. Amin.

Duhul mângâierii Mele se îndulcește peste voi. Stați dulci înaintea Mea, căci Eu sunt Cel dulce din voi. Stați vioi cu duhul și cu iubirea Mea din voi și dați-vă Mie cu sărbătoare în voi, ca să vă dau sărbătoare a Mea peste mulțimi, căci chem mulțimile să vină și să ia din masa nunții Mele, și să ia din duhul iubirii Mele, că Eu aștept omul, și suspinând îl aștept, și suspinul Meu este cuvântul.

Îmi întăresc cărăruța pe care stau venind, că am de stat pe ea ca să vin și să hrănesc pe cei ce vin la izvorul vieții. Mă port pe ea cu grijă, căci stau cu putere pe ea. Mi-o alin, Mi-o învioriez, Mi-o cuprind, ca să Mă cuprindă pe ea, și Mi-o îndulcesc, ca să Mă împart dulce și să-l fac pe om dator Mie și să-l îmbiu spre dulceața raiului, căci pământul va fi rai curând, curând. O, cărăruță mică, o, cărăruță a Mea, duhul mângâierii Mele se face dulce și vine cu tumultul lui și se revarsă cu multul peste tine. Însuflește-te! Amin.

Sunt cu duhul plin de dor după zilele venirii Mele și Îmi întăresc cărarea și Mi-o învioriez și Mi-o cuprind, ca să Mă cuprindă pe ea și să vin să Mă dau, să vin să Mă fac izvor și să Mă dau, și să Mă răcoresc când Mă dau, căci vin să Mă dau. Amin, amin, amin. O, fiilor lucrători cu Mine din grădina, feriți de duhul greu statul Meu cu voi la lucru, ca să pot lucra cu largime din voi, căci cel ce îngreuiază Duhul Meu din voi, este cel cu duhul greu. Fiți cu măsura în mână și alegeți bine timpul și locul și lucrul, ca să puteți lucra și să aveți ce lucra, că piere lucrul cel bun pentru duhul cel greu care stă

lângă voi în vremea lucrului Meu cu voi. Fiți iscușiți, și feriți mereu de orice duh greu statul Meu cu voi în vremea lucrului cel sfânt pe care îl lucrez cu voi peste pământ. Dulcele Duhului Sfânt este îngreuiat și trage din greu atunci când nu este unitate și părtășie întreagă prin unitate. Voiesc să vă văd voi și cu Duhul Sfânt în voi, dar învățați să faceți așternut prielnic pentru dulcele Duhului Sfânt, copii dulci, că dulci voiesc să fiți, dar duhul cel greu vă face nelucrători. Dar voi fiți dulci, fiți lucrători de Duh Sfânt, căci voi sunteți dulcele Duhului Sfânt. Fiți dulci pentru Duhul Sfânt, și veți fi rod dulce și veți da rod de Duh Sfânt, și va fi apoi Duh Sfânt peste pământ cu voi. Amin. Eu sunt durut la duh, fiindcă atâta vreme am învățat un popor să fie dulce pentru cer, și el s-a dus spre amărăciune și s-a tras de lângă Mine.

O, popor venit și plecat, atâta vreme te-am învățat, atâta vreme te-am purtat de mână spre vremea iubirii! Atât de dulce ți-am vorbit și te-am îmbrățit spre vremea iubirii Mele cu tine! Atâta răbdare am avut, și atât te-am așteptat să crești și să fii, iar tu ai venit și ai plecat și te-ai smuls din mâna Mea. Eu te-am purtat de mână spre timpul iubirii și tu te-ai smuls din mâna Mea. Acum, iată vremea, și tu nu ești cu Mine. Ești cu fiii și fiicele tale, ești cu agoniseala ta, și nu ești pentru vremea iubirii, iar Eu sunt durut, că te-am avut lângă Mine și nu te mai am. Vino măcar să vezi vremea iubirii și pe fiii ei! Vino să plângi și să-ți văd lacrima! Vino să știi ce am pregătit Eu pentru tine și tu n-ai vrut să ai! Vino la nuntă! Vino ca un străin, că n-ai vrut să fii fiu, și te-ai dus cu alt stăpân, și te-ai dus, și Eu Mă uit să te văd, și îți plâng de milă că ai fost lângă Mine și nu mai ești, și Mă uit că tu nu-ți plângi de milă, și Mă uit cum Mă cauți în alte părți ca să crezi că ești cu Mine încă. Dar Eu sunt cu cei ce urmează Mie și nu loruși. Eu sunt cu cei ce Mă iubesc pe Mine și nu pe ei, iar tu n-ai vrut să fii copilul Meu atunci când te-am cerut să fii. O, și cu câtă iubire, o, și cu câtă răbdare, o, și cu câtă așteptare te-am purtat Eu de mână spre vremea iubirii, iar tu n-ai vrut să fii dulce pentru cer, și te-ai dus la amărăciune și te-ai tras de lângă Mine, și Mă doare golul tău de lângă Mine, și Mă dor păcatele tale cu care M-ai străpuns de atunci și până azi. Iar acum, iată vremea iubirii, și pe Mine cu cei vii cu care am ajuns vremea iubirii, vremea cea dulce a iubirii pentru cei ce o iubesc pe ea, vremea mângâierii pentru cei ce Mă mângâie pe Mine mângâindu-Mă în suspinul Meu după om. Amin, amin, amin.

Un picuț, și vă las spre odihnă, vă slobozesc de sub povara Mea cea de peste voi, dar voiesc să-l cuprind la sân pe cel dintre voi care poartă numele biruitorului mucenic Gheorghe și tămăduitorului Pantelimon. Îl voiesc tămăduitor al ranelor Mele din voi, căci cu voi împart ranele Mele și povara Mea cea grea. Îl voiesc dulce pentru Mine și atent pentru placul Meu cel sfânt și tot mai veghetor pentru ca să fie pe plăcerea Mea mereu. Îl cuprind în brațele Mele durute de dor și îl țin la sânul Meu, ca să fie, și vă dau de la el mângâiere și putere nouă, fiilor care-Mi purtați povara venirii Mele. Stau față în față cu voi prin fiii cei care vă iubesc pe voi și povara Mea de peste voi, și vă dau puteri din puteri, căci când nu mai puteți voi, Eu Mă așez în ei ca să suflu peste voi și să puteți voi în truda Mea cea prin voi, în suspinul Meu după om, după lucrul mâinilor Mele, după om, fiilor scumpi. De aceea v-am dat lucrarea facerii omului și v-am învățat s-o lucrați și rod să-Mi aduceți, că Eu suspin după om, după lucrul mâinilor Mele, după om, fiilor dulci, fiilor mângâietori ai suspinului Meu. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2000

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Cel ce se roagă Domnului în duh și în adevăr, unește cerul cu pământul. Inima omului a fost făcută de Domnul să fie locaș al cerului. Tainele întâlnirilor sfinte sunt cele care Îl aduc pe Domnul pe pământ.

Voi, străjeri de la ieslea cuvântului Meu, auziți-Mi strigarea și deschideți-Mi! Sunt Mi-rele, fiilor, și fericită este sluga pe care Eu o aflu priveghind pentru venirea Mea. Amin.

Îmi desfac brațele și Mi le umplu cu voi și Mă dau vouă cu brațele întinse spre voi, ca să vă cuprind și să-Mi primiți îmbrățișarea, că vreau să Mă slăvesc în voi și din voi curând, curând, fiilor. Voi sunteți mireasa Mea, și Eu vin spre voi cu zilele nunții Mele cu voi, ca să Mă ia mulțimile de la voi și să prindă viață din viața Mea cu voi, și să prindă față din fața Mea cu voi. Amin.

Aduc la voi ziua Mea de slavă. Acum două mii de ani am dat această zi ucenicilor Mei cei mai apropiați Mie. M-am dus cu ei în munte ca să-i învăț ce este rugăciunea, iar ei să înțeleagă. Se apropia vremea să fiu răstignit pe cruce, și M-am dus să Mă rog Tatălui pentru Mine și pentru ei, și să Mă mărturisească Tatăl în ochii lor. Atunci, Eu am strălucit la față și la îmbrăcăminte, iar cei din cer, venind la vedere de o parte și de alta lângă Mine, vorbeau cu Mine despre toate cele ce voi pătimi Eu în Ierusalim, iar pe când Moise și Ilie vorbeau cu Mine, a venit Tatăl, purtat în nor, și i-a acoperit și le-a vorbit zicând: «Acesta este Fiul Meu Cel ales; de El să ascultați». Amin. I-a prins teama pe ucenicii Mei când s-au văzut cuprinși în nor. Tatăl îi îmbrățișase pe ei, ca să le vorbească despre Mine, căci slava Tatălui îi ține în ea pe cei în care Eu și cu Tatăl Mă slăvesc. Așa vă țin Eu pe voi, copilași ai slavei Mele de azi. Voi sunteți slava Mea de azi, și vă țin acoperiți în norul tainei venirii Mele, căci taina venirii Mele este taină dulce, ca s-o puteți purta, fiilor. O, dacă Tatăl Meu nu v-ar ține pe voi acoperiți de norul tainei venirii Mele, n-ați putea nici voi, nici cei din jur n-ar putea, ci s-ar înspăimânta, dar iconomia venirii Mele se desăvârșește în taină mare, fiilor mici. Le-am arătat ucenicilor Mei, le-am arătat ce trebuie să fie rugăciunea. Eu Mă rugam, iar Tatăl M-a cuprins în slava Sa, în strălucirea Sa, cu cei din cer, cu Moise și cu Ilie, căci aceștia au văzut slava Tatălui pe pământ și au fost cuprinși în ea la vederea ei. Așa este rugăciunea cea adevărată. Ea unește cerul cu pământul, și pe om cu slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

O, fiilor care vegheați cu Mine, vă îmbrățișez în norul venirii Mele, iar Tatăl este întru Mine. Vreau să Mă rog în voi, vreau să lucrez în voi, ca să vă mărturisească Tatăl de fii, așa cum M-a mărturisit pe Mine de Fiu al Său în vremea când Mă rugam Lui. Voiesc să știe lumea toată că Eu Mă slăvesc în voi și că voi sunteți slava Mea cea de la venirea Mea. Amin. Nu pentru voi voiesc aceasta, ci pentru Mine, fiilor. Tatăl voiește din nou să Mă mărturisească Fiu al Său în voi, Eu în voi, și voi în Mine, că e vremea venirii Mele și a slavei venirii Mele. Amin. Luați pe voi haina mării Mele, haina venirii Mele, și slăviți-Mă pe Mine peste mulțimile pe care Eu le voi aduna ca să audă glasul cuvântului Meu de la voi. Faceți-vă slavă a Mea peste pământ, căci Tatăl vine peste voi cu norul slavei Sale, ca să mărească pe Fiul Său lucrător peste voi, ca să aducă zile de nuntă cerească cu voi peste pământ. Vreau să Mă rog în voi, ca să vă mărturisească Tatăl că sunteți fiii venirii Mele, căci Tatăl așa închinători voiește. Când Eu sunt

în om cu ale Mele înaintea Tatălui, când viața Mea este viața omului, aceasta înseamnă rugăciunea care aduce pe Tatăl ca să fie una cu Fiul în om. Atunci cerul coboară și se face lucrare vie pe pământ cu omul, căci așa fel de rugăciune aduce sfinții pe pământ, aduce cerul la vedere. Când Eu, Domnul, Mă slăvesc peste om, aduc cerul la vedere și ia omul din slava Mea, care se mărturisește pe sine peste pământ cu omul care are rugăciunea în el pentru cele din cer.

O, ce mare taină este cerul pe pământ! O, ce mare taină este inima din om! O, ce puțini oameni sunt pe pământ care să înțeleagă taina aceasta și lucrarea ei! Dacă inima omului nu are în ea cerul așa cum îl au cei din cer, dacă ea nu este ca în cer și pe placul cerului, ea nu va ști ce este cerul pe pământ. Vreau, fiilor plăpânzi, să vă așez înaintea oamenilor, ca să-i învăț Eu prin voi ce este cerul pe pământ, ce este Domnul cu omul pe pământ, ce este locașul Meu pe pământ. Vreau să-l învăț pe om viața cea fără de moarte, că e vremea să vin, iar omul este învățat numai cu moartea. O, inima omului e prea străină de taina aceasta. De taina inimii e străină inima omului, căci omul nu mai are știința cea din cer, omul nu mai are ființa cea din cer.

O, vino, omule, să te sui la cer și să cobori în tine apoi, și să te uiți peste tine. De prea multă vreme faci tu cu tine ce vrei tu, omule ușuratic, iar menirea ta este alta, și este din cer, și tu nu mai știi glasul cerului peste tine. Iată glasul Meu, care grăiește din Mine peste tine. Așa grăiam și cu Adam, dar el s-a ascuns și a uitat taina inimii omului, așa cum tu ai uitat taina inimii tale, omule despărțit de taina vieții veșnice. Voiesc să te oprești și să ascuți vorbirea Mea cu tine. Vin zilele veșniciei pe pământ, și Eu ies în calea ta și îți țin calea cu zilele veșniciei, ca să Mă vezi și să Mă mărturisești Dumnezeu al tău, și apoi Eu să-ți deschid ochii, așa cum am deschis ochii ucenicilor Mei care au văzut slava Mea de pe munte, fața Mea cerească, fața Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh în om.

Vino, omule, vino să-Mi vezi fața! Vino la Mine ca să vezi! Eu Mă aplec până la tine ca să-ți vindec ochii și să vezi. Eu cobor din cer și îți țin calea, căci sunt Cel ce este. Așa i-am spus lui Moise pe muntele slavei Mele; i-am spus: *«Eu sunt Cel ce sunt»*. Așa îți spun și ție, omule care te apropii de muntele slavei Mele, de locul în care Eu, Domnul, grăiesc cu omul ca să se audă grăirea Mea peste pământ. Deschide Scriptura, omule, ca să auzi grăirea Mea din ea; și deschide urechea, omule, ca să auzi grăirea Mea de azi peste grădina Mea cea plină de miresmele cuvântului Meu care vine la tine ca să te învețe taina inimii. Inima ta este casa Mea, nu este a ta. Eu de aceea am pus-o în tine, omule, dar tu nu știi taina ei. Eu de aceea te chem să ascuți grăirea Mea cu tine, te chem să te învăț, și să lucrezi tu după învățătura lui Dumnezeu, Care te cheamă la împărăția Sa. Te chem să te învăț că inima ta este casa Mea, casa lui Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.

O, copilași de la iesle, vreau să-l învăț pe om taina inimii, taina cerului pe pământ, statul Meu cu omul. Inima omului trebuie să vorbească cu Mine, căci inima Mea vorbește cu omul. Trebuie și omul să vorbească cu Mine. O, nu mai știe omul vorbirea lui cu Dumnezeu, căci în inima lui stă el, omul, și stă fără Mine. Locaș al cerului este inima omului. Așa a fost ea făcută atunci când Eu l-am zidit pe omul cel dintâi. Scaunul Meu de domnie este inima omului, dar nu aude omul taina aceasta, taina inimii omului. Voiesc să Mă audă omul. Trec cuvânt prin grădina cuvântului și Mă duc spre oa-

meni ca să Mă audă, și îi aduc pe oameni aproape, ca să Mă audă și să le spun despre venirea Mea.

Voi, copilași de la ieslea Mea, desăvârșiți-vă prin rugăciune, că este vremea părtășiei cerului cu voi pe pământ. Aduceți cerul pe pământ, că este vremea. Vremea cerului e gata să vină pe pământ, ca să vină cele din cer și să fie pe pământ. Amin.

Să vorbească omul cu Mine. Cine vorbește cu Mine nu mai vorbește cu el. Cine Mă caută pe Mine nu se mai caută pe el. O, cel ce nu vorbește cu Mine, ce face, oare? Mă uit din cer și văd pe omul care nu vorbește cu Mine. Cel ce vorbește cu Mine, acela este liber de sine, și este cu Mine, și este casa Mea, și este după voia Mea, căci așa voiește el cu voia lui în voia Mea. Cel ce nu vorbește cu Mine, acela se caută pe sine, se caută mereu, căci așa voiește el cu voia lui în el. O mulțime de oameni își spun că sunt cu voia Mea în ei. O, greu mai găsesc un om ca să priceapă ce este voia lui Dumnezeu în om. Un așa om este liber de sine, iar Eu, Domnul, cu greu mai găsesc om cu voia lui în voia Mea, cu voia Mea în voia lui. Înțelepciunea Mea se prinde greu de om, căci omul nu știe ce este taina aceasta, cerul pe pământ, inima din om și grăirea ei. Stau cu voi lângă om, fiilor, și fericit este omul care-L ia pe Dumnezeu de la voi, de la statul Meu în inima din voi, de la grăirea Mea cu voi și de la grăirea voastră cu Mine și de la grăirea voastră cu omul. Înțelepciunea Mea, înțelepciunea vieții de ar lua-o omul în inima lui, și-ar găsi omul libertatea și pacea inimii lui și frumusețea cea dintâi, făptura Mea în om. Iată, Eu Mă adun cu voi în grădina întâlnirii Mele cu omul și adun lângă voi pe mulți ca să le dau din apa vieții veșnice, să le dau din înțelepciunea vieții Mele în om, căci omul nu mai pricepe singur taina lui cu cele din cer. Mă întâlnesc cu omul în grădina întâlnirii, și voi grăi peste el, și el va veni ca să grăiesc peste el. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea cea pentru Măicuța Mea. Binecuvântată să fie vremea sărbătorii, că e vreme de sărbătoare. Să fie pace, să fie întâlnire, să fie iubire, să fie venire, să fie odihnă, să fie căldură și răcoare atât cât să mângâie pe toți cei care vor fi în grădină. Amin. Să fie slavă din cer și de pe pământ. Amin. Să fie bucurie din slavă, și să fie strai frumos din cer și de pe pământ. Amin. Să fie cuvânt din cer și de pe pământ. Amin. Să fie duh de slavă cerească, duh de întâlnire, duh de părtășie a cerului cu pământul, și a pământului cu cerul, a sfinților cu oamenii, și a oamenilor cu sfinții. Amin. Mama Mea Fecioara să se îndulcească cu chemarea ei peste om și să Mă slăvească pe Mine mărturisind lucrarea Mea cu voi, iar voi să fiți dulci, fiilor dulci, să fiți dulcii Duhului Sfânt, după voia Mea, și să stați în voia Mea, căci voia omului nu e pe voia Mea, și voiesc să-l învățăm și pe om ce este voia lui în voia Mea, și voia Mea în voia omului. Cel ce voiește voia Mea, acela este liber de sine și este voia Mea. Voi coborî iubirea Mea prin cuvânt și îl voi face dator pe om și îl voi învăța ce este taina întâlnirii sfinte dintre om și om în numele Meu, taina care aduce pe Dumnezeu pe pământ. Nu orice întâlnire dintre om și om în numele Meu aduce pe Dumnezeu pe pământ. Va fi să învățăm taina întâlnirilor sfinte, fiilor învățători, căci așa va fi întâlnirea Mea cu omul în grădina întâlnirii.

Binecuvântată să fie cântarea cea de pe pământ pentru zilele Mele cu voi. Amin. Să vină lăutarii să cânte cerului, și să vină să ia cerul de iubire a lor! Amin. Iar voi dați-le de la Mine, și dați-le semn ca mărturie a întâlnirii Mele cu ei, că voiesc să-i cuprind și pe ei, numai să vrea și ei.

Să vină psalmiștii să cânte în psalmi și în cântări și să laude pe Domnul și zilele Domnului! Amin. Să vină românul să-i spun ce înseamnă românul român, că iată, Eu grăiesc pe românește și așa Îmi vestesc împărăția Mea și venirea Mea cu ea. Amin. Iar voi fiți slava Mea și îmbrăcați-vă cu ea, că e vremea slavei Mele cu voi. Taina Mea cu voi vă ține în norul ei, iar Tatăl Mă mărturisește pe Mine cu voi, și fi-va tot mai mult să înțeleagă omul taina venirii Mele la voi, taina cerului pe pământ cu omul, taina Domnului cu oamenii pe pământ. Amin. Dați zor, fiilor, cu pregătirea zilelor Mele cu voi în grădina întâlnirii, că Eu adun mulțimile lângă izvor ca să le dau din apa vieții.

Iar acum, pecetluiesc cu mare duh de sărbătoare zilele întâlnirii și îi umplu de pe acum pe toți cei care se vor aduna; îi umplu de duhul păcii Mele, de duhul venirii Mele la voi; îi umplu de bucuria iubirii Mele pentru om, căci Eu suspin după om. Amin, amin, amin.

6/19 august 2000

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Iubirea din cer se face cuvânt peste noaptea vremii și strigă la om. Țara română este începutul pământului. Taina cerului pe pământ este omul sfânt.

Iubirea Mea este în cuvântul acesta, și îl învăț pe om taina întâlnirii sfinte dintre om și om, în numele Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Mă întâlnesc din nou cu omul în grădina întâlnirii, că Eu suspin după om, și suspinul Meu este cuvântul. Amin.

O, fiilor străjeri la ieslea Mea în care-Mi cobor cuvântul, așezați-vă cu Mine înaintea oamenilor pe masa nunții Mele cu voi, că vă dau pildă de împărăție a cerurilor pe pământ, ca să se prindă oamenii în horă cerească cu voi și cu îngerii din cer. Amin. Iată nuntă cerească, Mire din cer și mireasă de pe pământ. Vine cerul sfânt în grădina întâlnirii, iar Eu și cu slava Mea sunt aici și Mă dau izvor de băut celor ce însetează după viața Mea în ei. Amin. Fiți cu duhul dulce, copilași de la ieslea Mea de cuvânt, că Eu, Domnul și Mirele vostru, Îmi desfac sânul și Mă dau cu voi oamenilor care vin la nuntă cerească să învețe ei să fie ca voi, că voiesc prin voi să dau tămăduiri omului. Amin.

Voiesc, omule dorit de Mine, să te oprești lângă Mine și să ascuți vorbirea Mea din grădina Mea cea plină de mirsele cuvântului Meu. Iată taina cerului pe pământ, și tu vii, omule, și Eu grăiesc peste tine. Amin. O, nu mai căuta mângâierea ta. Caută de Mă mângâie pe Mine, că Eu te scol pentru cerul cel nou și pământul cel nou, căci în Scripturi scrie așa: «Domnul trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a tămăduit pe ei, căci El prefăcut-a pustiul în izvor de apă, iar pământul cel fără de apă, în izvoare de ape, și Domnul a grăit în locul cel sfânt al Său». Amin.

Cu mare iubire Îmi slobozesc cuvântul, și aduc cu el viață fără de moarte peste om, numai să vrea omul să fie. Cu mare dor Mă aplec peste voi, cei adunați la nuntă, că e nuntă în grădina întâlnirii, și Eu am chemat omul la nuntă. Eu sunt Mirele nunții. Mireasa Îmi este micuță, dar Eu sunt mare peste ea și Mi-o cuprind cu mare iubire, ca să chem lângă Mine și lângă ea nuntași și lăutari, căci scris este: «Domnul în Sion este mare. Căutați pe Domnul și vă întăriți. Înălțați-L și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui. Intrați cu veselie și cu bucurie înaintea Lui, că El trimite izvoare în văi. Cântați Domnului și binevestiți din zi în zi mântuirea Lui. Vestiți între

oameni slava Lui, că iată, lucruri minunate face El, și cunoscută a făcut mântuirea Lui. Cântați în sunet de psaltire, cu alăută și cu trâmbițe și în sunet de corn, că bat râurile din palme deodată, și munții se bucură, și Domnul grăiește din locul cel sfânt al Său». Amin, amin, amin.

Eu, fiilor de la ieslea Mea, grăiesc peste voi pentru om și voiesc să știe toată lumea că Eu Mă slăvesc în voi cu venirea Mea cea de la capătul timpului omului. Faceți-vă slavă a Mea peste pământ, că vreau, fiilor scumpi, să vadă lumea ce este cerul pe pământ. Eu așa v-am spus: «Chemați la nuntă, chemați lăutarii să cânte, că Eu îi dau omului nădejdea în venirea Mea și îl scol pe om pentru cerul cel nou și pământul cel nou».

Caută, omule, să înțelegi venirea Mea și să crezi că am venit după tine ca să te învăț cu venirea Mea, cu nădejdea în venirea Mea, că iată, pe pământ nu mai are omul nădejdea că Eu vin, dar Eu vin, că scrie în Scripturi să vin. Amin. E dulce venirea Mea. E taină dulce întoarcerea Mea, și Mă fac dulce în cuvânt, căci cuvântul acesta este venirea Mea după om, ca să nu vin pe neștire când vin. Un picuț, și Eu vin pe pământ cu trupul văzut și vreau să te învăț cu cerul pe pământ, omule. O, nu e bine să nu Mă aștepti, nu e bine să nu te pregătești, nu e bine să stai departe cu viața ta de viața Mea. Nu e bine, omule, să fiu Eu într-un fel, și tu în alt fel. Vino să te povățuiesc, că e grea vremea, și e noapte grea vremea. Și iată, Eu în miez de noapte vin ca să te scol pentru ziua venirii Mele. E dulce venirea Mea dacă Mă primești acum cu ea. E astăzi venirea Mea, nu mâine. Astăzi dacă auzi, nu te învățoșă, ci auzi-Mă. Amin.

Omule, durerea Mea, lasă-te spre bucuria venirii Mele la tine și te fă bucurie a Mea, căci sunt îndurerat pentru tine. Am venit să-ți dau bucuria venirii Mele. Mi-am întocmit grădina pe pământ ca să Mă întâlnesc cu tine la izvorul cuvântului Meu așa cum M-am întâlnit cu samarineanca la izvorul lui Israel. Ia și bea și nu mai înseta după cele ce nu sunt, că iată, Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc și tu să fii. Ies cu zile de nuntă cerească în calea ta, omule. Te-am chemat să vii să petrec cu tine, și tu cu Mine, zile de nuntă, întâlnire sfântă între Mine și tine, în numele Meu cel sfânt. Mă doare golul din Mine, și de aceea vin după tine, că tu ești golul din Mine. Eu pentru tine am făcut raiul și fericirea din el și veșnicia din el. Vin cu el în calea ta și vreau să-l pun în tine și vreau să fii ca Mine și cu Mine. Iată ce minune! Vin din cer și grăiesc peste grădina cuvântului Meu și ies din ea cuvânt și grăiesc cu tine, omule. Vino să Mă iei și să te înveți să grăiești cu Mine, și să mergi să Mă vestești apoi, și să grăiești cu Mine în psalmi și să-Mi spui: „Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința Ta față de poporul Tău cel nou, și cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta, ca să vedem întru bunătățile Tale pe aleșii Tăi, și să ne veselim de veselia poporului Tău și să lăudăm, Doamne, moștenirea Ta, și ne mântuiește și ne adună dintre neamuri, ca să Te lăudăm și să ne fălim, Doamne, lăudându-Te“. Amin.

O, fii ai oamenilor, cuvântul acesta este iubirea Mea, și vin cu el să vă învăț taina întâlnirii sfinte dintre om și om în numele Meu, că frumos este omul cel sfânt înaintea Mea. Gătiți-vă sfințenia, așezați-Mă pe Mine în voi, că Eu sunt Fiul Tatălui Savaot. Dați-vă Mie, ca să vă dau Tatălui popor sfânt la venirea Mea, că Eu când am plecat la Tatăl am spus: «Privegheați, că nu știți când vine Stăpânul vostru ca să vă pună peste ale Lui, și ca să fiți veșnici apoi». Fiți credincioși cuvântului Meu, căci cei puși peste ale Mele sunt cei sfinți, nu

sunt cei păcătoși. Fiți ochi și urechi peste cele ce vin din cer peste voi ca să vă înțeleptească auzul și văzul, căci cei mari de peste voi vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, că iată-Mă, aproape sunt și aicea sunt, ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani. E dulce venirea Mea, e dulce cuvântul Meu cu care vin la tine, omule chemat la nunta venirii Mele. Venirea Mea e nuntă pentru cei ce vin spre ea, iar pentru cei ce fug de ea, e zi de beznă, e zi de judecată, căci cine nu ascultă de aceste cuvinte, acela este judecat de ele și rămâne în întunericul veacului acesta. Amin. Dar iată izvorul, și pe Mine lângă el, dându-Mă celui însetat. Iată cina, și pe Mine hrană celui flămând.

O, țară a întoarcerii Mele, o, țară dulce, Mă îndulcesc în tine cu cuvântul venirii Mele și te fac dulce pentru cer, ba chiar și pentru cei de pe pământ. O, țara Mea frumoasă, M-am întors la începutul tău. Tu ești începutul pământului, iar Eu stau în vârful tău și cuvintez peste pământ din vârful lui, din locul cel sfânt al Meu, din muntele Meu cel sfânt din tine. Neamul tău nu-și cunoaște obârșia, dar Eu vin să-l vestesc și să-l fac iar pe om din locul din care l-am făcut pe cel întâi zidit. Iată ieslea cuvântului Meu cu care încep să fac din nou lumea și pe om ca și la început. La început am început de aici, iar la sfârșit tot de aici am început, și am unit începutul cu sfârșitul ca să întocmesc Scriptura nașterii din nou a lumii. Să vină românul să ia de la Mine să învețe ce înseamnă să fie românul român! Să vină românul și să ia naștere din nou din cuvântul Meu! Să vină! Amin. Și vine, și va veni, și tot mai mult va veni. Amin.

Eu sunt Cel îndurerat în voi, fiilor care Mă dați pe Mine cuvânt oamenilor, și de aceea chem omul să vină la Mine, că durerea Mea vine de la om. Eu, Domnul și Mirele vostru, Mă dau cu voi oamenilor, ca să se învețe să fie ca voi, că voiesc prin voi să dau tămăduire omului. Vreau să-l fac pe om ca și pe Mine; vreau să-l deprind cu viața cea veșnică și să-l învăț taina întâlnirii sfinte dintre om și om în numele Meu, că frumos este omul cel sfânt înaintea Mea. Când cei sfinți se întâlnesc în numele Meu, aceasta este taina întâlnirii sfinte dintre om și om înaintea Mea, căci aceștia sunt cu Mine în trupul, în sufletul și în duhul lor, și sunt, căci Eu sunt Cel din ei. Amin.

Acum Îmi desfac brațele și îi cuprind pe cei ce Mă au, și îi îndemn pe cei ce nu Mă au să Mă ia și să Mă aibă în ei așa cum sunt Eu.

Taina cerului pe pământ este omul sfânt. Fugi, omule, de cele ce nu sunt, și vino la Mine ca să fii, și vino și deschide-te ca să intru și ca să intri, și să fie mare duh de sărbătoare între Mine și tine, și să fie ziua ta de sărbătoare și să te pomenesc Eu în ea împreună cu sfinții și cu îngerii pe pământ și în cer. Iată, taina cerului pe pământ se face izvor și curge în cele patru laturi ale pământului și cheamă la împărăția cerurilor pe toți cei care vor să se înnoiască. Amin.

Mă îndulcesc peste voi și în voi, copiii de la iesle, și Mă dau din voi, ca să ia cei ce vin, că iată-i cum vin la chemarea Mea. Vă dau pildă de împărăție a cerurilor pe pământ, ca să se prindă oamenii în horă cerească cu voi și cu îngerii din cer, care stau cu voi în duhul sărbătorii de nou Ierusalim peste pământ, în duhul nunții Mele cu voi.

Voi, cei ce veniți la sărbătoare cerească în grădina întâlnirii, veniți, și bine ați venit! Intrați cu bucurie și cu veselie înaintea Mea și binevestiți mântuirea Mea și vestiți între neamuri slava Mea, că iată, lucruri minunate Eu fac, și cunoscută fac mântuirea Mea peste cei ce Mă caută. Cântați în sunet de

psaltire, cântați cu alăută și cu trâmbițe și în sunet de corn, că bat râurile din palme deodată, și munții se bucură, iar Eu, Domnul, grăiesc din locul cel sfânt al Meu. Amin, amin, amin.

13/26 august 2000

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Lumea nu-i cunoaște pe cei ce sunt ai Domnului pe pământ. Din pământul român a fost zidit omul la început. Omul este chemat să învețe taina împărăției cerurilor pe pământ. Cei ce vin la izvor, să știe cum să bea din el.

Se slăvește cerul pe pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Vine Domnul în grădina întâlnirii.

Fiilor străjeri la iesle, vine Domnul ca să grăiască cu omul! Și vine omul, și Eu grăiesc cu el pe pământ, căci omul este pe pământ. Duhul Meu grăiește cu cei ce sunt adunați în grădina întâlnirii. Amin, amin, amin.

Duhul și cuvântul Meu se slăvește peste voi, cei ce ați venit la izvor. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu pacea Mea v-o dau. Nu precum vă dă lumea, nu așa vă dau Eu. Eu vă dau ca Dumnezeu, și la Mine altfel este, și cât aș vrea să luați de la Mine și să aveți; să aveți pacea Mea! Amin.

Iată-Mă cuvânt peste voi din grădina ieslei cuvântului Meu. Mă fac sărbătoare cu slavă de cuvânt peste voi, cei adunați lângă gura izvorului Meu, din care izvorăște râul vieții. Cuvântul Meu peste pământ este râul vieții, cuvânt limpede cum e cleștarul, precum Ioan a scris și a zis prin Scripturi: «*Mi-a arătat Domnul râul și apa vieții, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății*». Luați din el și beți! Veniți și beți din apa râului vieții! Veniți la cină și hrăniți-vă cu Dumnezeu! Eu v-am chemat, și voi ați venit. Voi ați venit, și Eu vă adăp și vă hrănesc. Din cer vă aduc și vă hrănesc, fiindcă Eu nu sunt din lumea aceasta, și voiesc să vă trag și pe voi la Tatăl, ca să nu mai fiți nici voi din lumea aceasta. Voiesc să vă cunoască Tatăl, nu lumea. Cei ce sunt ai lui Tatăl nu-i cunoaște lumea că ei sunt ai lui Tatăl, precum nici pe Mine nu M-au cunoscut că sunt de la Tatăl și al lui Tatăl. Eu fără Tatăl nu sunt nici în cer și nici pe pământ, iar cel ce este din Mine nu este fără Mine nici pe pământ și nici în cer, și lumea nu-i cunoaște pe cei ce sunt ai lui Tatăl din Mine.

Vă mângâi, vă încălzesc duhul și sufletul și trupul. Mă încălzesc cu voi, că Mi-e dor de căldură de la om. Mi-e dor de îmbrățișarea omului, Mi-e dor de mila omului. Voiesc să Mă miluiască omul, căci sunt Cel pribeag, și umblu pribeag după om. O, dacă M-ar vedea omul cât umblu după el! O, dacă M-ar auzi omul cât strig după el! O, dacă M-ar simți omul cât sunt de gol de om! O, dacă M-ar cunoaște omul cât sunt de aproape de el! Mi-e dor de om, și Mă rog de el umblând pe urma lui, și Mi-e dor. De șapte mii de ani Mi-e dor.

Pace ție! Pace ție, țară frumoasă, țara Mea de nuntă! Mă fac nuntă de veac nou pe pământul tău, țară dulce. Mă fac pâine în tine, ca să-ți dau. Mă dau ție, și nu M-am dat nimănui până azi așa cum Mă dau ție. Ia-Mă, că Mă dau ție. Dă-te Mie, că Mă dau ție. Stau în vârful muntelui cel sfânt al Meu din mijlocul tău și Mă uit cu dor peste tine și îți mângâi trupul cel de la început și cel de la sfârșit. Am luat din trupul tău pe omul cel întâi zidit, și am luat din trupul tău pe omul cel de la sfârșit și l-am făcut străjer pentru venirea Mea la tine, și l-am făcut popor de sfinți pentru venirea Mea. Străjerul este cel ce

veghează peste tine cu Mine, ca să-ți fie ție bine, țară dulce, țară a nunții Mele. Străjerul te anunță despre cele rele care vin peste tine, care stau peste tine, iar tu să nu mori, că ai peste tine străjeri puși de Mine. Iată-i, iar Eu sunt cu ei în grădina cuvântului. Iată-i, ei îți dau ție glasul Meu cel ce doinește peste tine. Iată-i, ei trezesc pe doinașii tăi ca să-ți cânte de dor sau de durere sau de iubire sau de tristețe, după cum și Eu doinesc peste tine, când de dor, când de durere, când de iubire. Am pus pe străjerii Mei din tine să adune pe doinașii tăi în grădina întâlnirii Mele cu omul, și ei au venit, și ei doinesc, și ei sunt trupul tău, și ei te mângâie și se mângâie cu bucuria ta, cu iubirea ta, cu durerea și cu jalea ta, și ei te mângâie, țară dulce a venirii Mele. O, de ar doini doinașii tăi doina Mea cea de peste tine, doina Mea peste pământ, ca să audă popoarele că tu ești aleasa Mea de la venirea Mea! Să ia doina Mea doinașii tăi și s-o ducă de la margini la margini, și să se facă ei cărare a omului spre Mine și spre izvorul Meu care curge peste pământ din mijlocul tău, țară a doinirii Mele. Eu sunt doinașul tău, și te cânt, și te trezesc, și te mângâi, și te povățuiesc, și te chem, și te numesc a Mea. Țara Mea de nuntă te numesc, darul Meu de la Tatăl te numesc. Tatăl te-a născut odată cu nașterea Mea pe pământ, și acum te-a făcut darul Meu de nuntă, darul Mirelui și al miresei, masă de nuntă pentru Mirele din cer. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Se aude la cer cântarea doinașilor tăi. Să se audă și pe pământ, de la margini la margini. Amin. Să se audă chemarea la nuntă, căci Eu sunt cu zilele nunții pe pământul tău, și Eu doinesc și ho-resc în tine, că e nuntă în tine. O, ce frumoasă este ziua nunții! O, ce frumoase sunt zilele nunții, căci nunta este taină fără de sfârșit, și nu este înțelepciune pe pământ pentru taina nunții, pentru începutul iubirii cea fără de sfârșit.

O, poporul Meu mireasă, ies cu tine și cu zilele nunții Mele cu tine. Te-am hrănit cu mană din cer și te-am întocmit popor al venirii Mele, ca să te am și să te fac vornicel pentru nunta Mea cu tine. Mângâierea Mea tu ești. Te-am pus să-Mi așterni zile de nuntă. Te-am pus să pui masa, ca să cinez cu omul în grădina întâlnirii. Te-am pus să chemi la nuntă, și tu M-ai ascultat și ai lucrat pentru ca să pot Eu grăi cu omul, din mijlocul tău. Așează-te povățuitor peste cei ce vin la izvor, ca să știe să bea cel ce vine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, căci cel mic se taie când își taie singur din pâine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, și să nu-i dai ce este al tău. Dă-i ce dau pentru el, că el e mic, că el e fără măsură, că el nu e pentru măsură măsurată, că el nu are înțelepciune. Dă-i tu, că el nu are umilința cea care intră înaintea Mea, cea în care stai tu în numele Meu înaintea Mea. Tu nu stai înaintea Mea că vrei tu. Tu stai că așa binevoiesc Eu pentru Mine cu tine, pentru Mine, nu pentru tine. Tu ești poporul Meu pentru Mine, nu pentru tine. Lucrarea umilinței este cu tine în lucru, că nimeni nu poate fi întru Mine fără ea. Dă-i tu omului, că omul nu are umilință. Nu-i da ce-ți cere el. Dă-i ce-ți dau Eu să-i dai, și atât, ca să nu lucrezi de la tine sau de la el, ci numai de la Mine, și așa să lucrezi tu peste om.

Iar tu, cel ce vrei ca să iei de la izvor, auzi cum grăiesc Eu cu cei din grădina Mea, și învață. Învață ce ai de făcut dacă vrei la izvor. Nu lua lucrul ca și cei din grădina Mea, că nimeni nu poate lucra dacă nu are de la Tatăl, dacă nu-i este dat de la Mine. Învață ce ai de lucrat din învățătura cuvântului Meu, și nu lucra din dreptul acestei lucrări cu lucrători lângă ea, că nimeni nu poate lucra fără de trimitere, și nimeni să nu-și ia decât cel numit pe nume. Amin.

Învață, tu, cel ce vrei la izvor, învață cum să vorbești și cum să taci și cum să gândești și cum să simți și cum să înțe-

legi și cum să împlinești și cum să împarți dacă vrei să iei. Mă împart Eu, că Eu știu cui să Mă dau. Tu vezi să nu Mă dai pe jos, și ai grijă de trăistuța în care-ți pui hrana de aici. Trăistuța în care iei de aici să fie numai pentru hrana de aici, că fărădelegea nu stă la un loc cu Mine și cu cele din cer; nu stăm și tu și Eu în aceeași trăistuță, căci tu ești învățat ca tine, și nu ca Mine, și tu ești învățat să Mă dorești cu tine după voința ta, nu după rânduiala Mea. Învață ce ți se dă de învățat, iar dacă ești în treapta întâi sau a doua, să nu spui că ești într-a zecea. Învață-te cu umilința și cu lucrul măsurii drepte, căci măsura așa este: măsură pentru măsură este.

Acum, pace ție, dacă știi să iei de la Mine, iar dacă nu știi și vrei să iei, învață de la cei ce dau ce trebuie să iei și să ai. Cei ce dau sunt una, iar cei ce iau sunt alta, și nu sunt același lucru aceste două lucrări.

Acum, pace ție, cel ce ai învățat de la Mine, că am văzut la tine că trebuie să te învăț, iar dacă ai venit, învață, și apoi să știi. Iată ce taină adâncă: întâi să înveți, și apoi să zici că știi, și apoi să vrei. Pace ție, cel ce ai învățat, iar cel ce n-ai învățat, învață! Amin.

Sărbătoare de har și de iubire am lăsat peste grădina întâlnirii. Fiorul iubirii Mele pentru om Mă taie din creștet până în tălpi, căci Eu sunt Dumnezeu întrupat.

Îmi deșert peste tine iubirea din Mine, omule, și Mi-am tocmnit țarină cu comoară în ea și M-am făcut Semănător peste ea. Însămânțez în ea sămânța împărăției cerurilor, și ea va încolți, și ea va răsări, și ea va crește și se va întinde și va cuprinde tot pământul, că pentru ea am făcut Eu pământul, l-am făcut ca să fie pe el împărăția cerurilor. Amin. Să se audă de la margini la margini: pământul este al Meu, și Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ, și vin curând, și vin pe pământ curând, curând. Amin, amin, amin.

Fiiilor de la iesle, mama Mea Fecioara se gătește cu cuvânt de sărbătoare peste voi și peste grădina întâlnirii. Stați întru întâmpinarea Mea și a ei, căci lucrul vostru cel întâi acesta este: să fiți străjeri pentru cei ce vin din cer cu cele din cer pe pământ și să dați în părți râul și apa vieții, care trece prin grădină și care vine din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății, spre lucrarea facerii lumii care va să fie. Amin, amin, amin.

14/27 august 2000

*Praznicul Adormirii Maicii Domnului.
Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia*

Lucrarea sufletului omului este dorul, iar casa dorului este inima lui Dumnezeu. Inima cerească nu iubește ca inima omenească. Răzvrătirea este arma cea împotriva adevărului cel din cer pe pământ. Se plâng îngerii păzitori ai oamenilor. Domnul deschide procesul împotriva întunericului de pe pământ. Viața moare în om prin mâncare și prin pofta de desfrânare.

Duh de mângâiere aduc din cer pe pământ. Glasul Meu Mă aduce peste grădina cuvânt, iar trupul Meu cel ieșit din Fecioară stă pe heruvimi, dimpreună cu Fecioara cea mărită de cei din cer și de mulți pe pământ, fiindcă ea M-a adus de la Tatăl, ea M-a purtat în ea după ce Eu M-am înființat în ea, și apoi Eu am ieșit prunc din ea, și apoi am crescut lângă ea, și apoi M-am dus la Tatăl prin moarte și prin înviere și prin înălțarea Mea la Tatăl. O, și apoi a venit și ea la Tatăl și la Mine și la cei din cer, iar azi venim din nou. Amin, amin, amin.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se slăvesc în sărbătoare peste grădina întâlnirii. Mama Mea Fecioara stă de-a dreapta Mea. Coborâm cuvânt în iesle, că s-a gătit cerul pentru această coborâre. Amin. Și am coborât. Amin. Iar aici găsim străjerii la veghe, căci lucrul lor acesta este: să fie străjeri pentru venirea Mea în grădină, pentru venirea Mea din cer pe pământ.

Adună-i, mamă, lângă cuvântul acesta pe cei ce au venit la sărbătoarea ta în grădina întâlnirii Mele cu omul. I-a adus dorul. Vorbește-le de dor. I-a adus cerul. Vorbește-le de cer. I-am chemat Eu. Vorbește-le de Mine, vorbește-le de ei și îi învață, mamă. Amin, amin, amin.

— **A**șa lucrez, Fiule scump, precum Tu îmi dai de lucru, ca un Stăpân și Învățător ce ești. Tu îți cunoști ogorul, și le dai de lucru celor din cer, care vin cu Tine odată cu venirea Ta la lucru pe ogor, pe pământ, Fiule Învățător.

Eu sunt mama Ta, și de aceea Îți zic Fiu, Doamne. Mi L-a dat Tatăl Savaot pe Fiul Lui ca să-L fac om din mine și de la Duhul Sfânt, iar eu așa am împlinit, și Tu așa ai venit între oameni acum două mii de ani. O, ce puțini Te-au cunoscut atunci! O, ce puțini Te cunosc și azi! O, ce puțini! Iar pământul este plin de oameni, Fiule din cer, dar pe cei ce Te doresc vreau să-i ajut să Te cunoască și să-și înțeleagă dorul, că mulți Te doresc, și n-are cine pe pământ să-i învețe despre dor și despre cer și despre Tine și despre ei. O, n-are cine să-i învețe pe oameni tainele cele de nepătruns, Doamne, Fiule al meu!

Cuvânt dulce, duh de mângâiere aduc pentru cei aduși de dor în grădina întâlnirii. Dar ce este dorul și ce face el? De unde vine el, și unde se duce, și unde duce? El este căutarea cea dinăuntrul omului. El vine de la inimă și se face căutare care tânjește în om. El duce pe om acolo unde omul caută. El se duce și se întoarce, și iar se duce și se întoarce, și se face neliniștit în om și trăiește în om pe veci de veci, căci lucrarea lui își are și plata, iar plata ține pe veci de veci. Cel ce nu știe ce face dorul și de unde vine el și unde se duce și unde duce el, o, un așa om nu pătrunde înțelepciunea acestei taine și se lasă dus de poftă, iar pofta nu este dorul, și este dușmanul dorului și al tainei lui, care vine din cer. Alta este taina dorului. Taina dorului este dulce. Ea își are casă în inima lui Dumnezeu. Amin. Când Dumnezeu pune în om darul sufletului, pune și dorul, și crește dorul odată cu creșterea omului, și are suflet, iar sufletul are dorul, căci dorul este lucrarea sufletului.

Voiesc să vă ajut, copilași din grădina Fiului meu, ca să puteți voi ajuta pe cei ce vin în grădina întâlnirii după hrană din cer. Ajutați-i să înțeleagă dorul, că n-are cine să-i învețe această minune a sufletului, taina cea de nepătruns a sufletului din om. Sufletul se face dor în om și își caută casa. Când el se înființează în om, el începe cu plânsul, fiindcă dorul este plânsul, și altceva nu este el. El este plânsul care-și caută casa. Când omul umblă cu acest plâns pe cărări străine de cărarea care duce la casa lui cea din Dumnezeu, omul nu mai știe atunci ce este dorul și ce face el și de unde vine el și unde se duce și unde duce. Iată, nu știe omul ce este acest cuvânt, dor, așa cum nu știe ce este cuvântul dragoste. O, nu știe omul, o, nu știe omul, și plânge Fiul meu pentru omul străin de casa dorului, de inima lui Dumnezeu, care este casa dorului, casa sufletului omului.

Tu, cel ce vii la acest izvor, tu ești adus de dor, de dorul de izvor, de dorul de Fiul meu. Învață ce este dorul, ca să ajungă dorul tău la inima Fiului meu, că scris este în Scripturile Fiului meu: «Nu toți cei ce zic: „Doamne, Doamne“, intră la Dumnezeu». O, nu-i de ajuns să zici și să crezi că

iubești pe Fiul meu. O, nu-i de ajuns. Dar ce mai trebuie lângă aceasta? Trebuie să te iubească și El pe tine după ce te-a iubit atunci când S-a așezat să te răscumpere din păcatul din care vii și în care ești. Mă doare când te aud că-L iubești pe Fiul meu și că El te iubește. Eu mă bucur atunci când Îl aud pe El spunând că-L iubești și că El te iubește, fiindcă El este Cel ce vede. Iată, nu știi ce este dorul și iubirea și pe Cel ce poate vorbi despre acestea. Cel ce le-a făcut le știe și poate vorbi adevărul despre ele în om.

Omule scump, ai devenit scump la Dumnezeu după ce Fiul meu a plătit așa de mult pentru tine, așa de scump prețul tău. Dorul de om L-a făcut pe Fiul meu să Se sfârșească după om și pentru om. Acesta este dorul, iar casa dorului este inima Fiului meu. Amin. Cel ce are dor de Fiul meu se face casă Lui, se face ca Fiul meu, și acela învață dorul, și apoi îl are ca și Fiul meu, nu ca omul, că omul nu știe ce este dorul, și de aceea zice omul că-L iubește pe Dumnezeu și că îl iubește Dumnezeu pe el. Cel ce iubește și cel ce este iubit, acela nu spune că iubește și că este iubit, fiindcă adevărul acesta este știut numai de Dumnezeu, Care vede pe cel ce iubește și pe cel iubit de El. Cine-L urmează pe Dumnezeu ajunge la casa dorului, ajunge în inima Fiului meu și își odihnește dorul, dar cel neliniștit prin căutare nu știe ce este dorul cel odihnitor, și caută mereu, căci dorul îl roade. Fiul meu Se dă omului după măsura omului, iar măsura aceasta nu și-o poate omul măsura. Omul însă se măsoară mereu și se găsește pe măsura Fiului meu, și apoi zice că iubește pe Dumnezeu și că îl iubește Dumnezeu.

O, nu mai văd pe pământ inimă cuminte înaintea lui Dumnezeu! O, Fiule al meu, mi-e tare dor să vii pe pământ, cu trupul văzut, dar eu îl văd pe om, și nu este cuminte omul, și nu are sfială omul, și nu știe omul să se poarte cerește cu Dumnezeu. Nu omenește, ci cerește trebuie să fie purtarea omului înaintea lui Dumnezeu, dar omul n-a învățat nici până azi apropierea de Dumnezeu, dorul lui după Dumnezeu. Cel curat la inimă și la minte își spune că Dumnezeu e mare, și că el e departe de așteptările lui Dumnezeu de la om. Dar cel ce umblă căutând pe toate cărările, acela nici nu ajunge, și a și ajuns la Dumnezeu, căci așa spune el.

Omule scump, e bine să ajungă Dumnezeu la tine, nu tu la El. Fă-L pe El să ajungă la tine, că El știe să te poarte spre El, și nu știi tu mai bine ca El. El știe să te învețe dorul. El poate vorbi despre tine, nu tu. El poate să spună dacă-L iubești și dacă te iubește; El, și nu tu. Dorul își are de casă inima Fiului meu, omule scump; scump, pentru că Fiul meu a dat plată usturătoare pentru tine ca să te elibereze și ca să te poți întoarce în inima Lui. Și omul e liber și nu se mai întoarce, și nu știe omul ce este dorul ca să meargă spre casa lui, spre Fiul meu Cel plin de dor după om.

Le-am vorbit de dor, Fiule al meu, dar dorul este în cer, nu este pe pământ, căci casa dorului este inima Ta. Le vorbesc și de cer. Cerul i-a chemat la sărbătoarea mea pe cei adunați în grădina întâlnirii Tale cu omul, iar acolo unde Tu chemi pe om, acolo ești Tu, și Tu ești cerul, Fiule, că Tu i-ai chemat, și ei au venit. Le vorbesc de Tine când vorbesc cu ei. Orice vorbire din cer, ești Tu, că Tu ești Cuvântul, și așa Îți este numele, Fiule Cuvântule. Le vorbesc despre ei, și îi învăț taine de nepătruns, căci ființa mea este taină mare în trupul meu. Ființa mea este una cu ființa Ta, căci inima Ta a bătut prima ei bătaie în trupul meu, iar trupul Tău a fost trupul meu până ce Te-am născut, așa cum trupul meu a fost trupul Tău, așa cum a fost cuvântul care a spus: «și vor fi cei doi un singur trup».

Cu mare sfială doream mai înainte de venirea Ta să Te slujesc când vei veni, și să vii să Te slujesc, și la dorul meu ai venit, și eu Te-am slujit. Eu nu am spus că Te iubesc și că Tu mă iubești. Tu nu mi-ai spus că mă iubești și că eu Te iubesc. Noi, Fiule ceresc, n-am vorbit cum vorbește omul, căci inima cerească nu lucrează ca inima omenească, nu iubește ca omul inima cea cerească în om. Noi, cei din cer, știm să vorbim pe placul inimii Tale, Doamne Fiule, dar cei de pe pământ nu vorbesc ca cei din cer, și aceștia caută cerul și nu ajung, și au și ajuns la Tine, căci așa spun ei. Eu însă voiam să slujesc pentru cer cu umilință. Voiam să Te slujesc, și Te-am slujit cu adevărat, căci am fost copilă pregătită de Dumnezeu pentru această slujire, și am fost vestită de la facerea lumii ca să Te slujesc. Cu mare umilință am împlinit această slujire. Să ia din statura mea creștinul care zice că Te iubește și că-l iubești. Să se uite cum am vorbit eu, cum am lucrat eu și cum am arătat eu ce este dorul și ce face el și de unde vine el și unde se duce și unde duce dorul. Dorul meu Te-a adus pe Tine la mine, nu pe mine la Tine, iar Tu ai venit, și Te-ai adus, și apoi ai venit iar, și m-ai luat ca să fiu cu Tine în cer.

Le-am vorbit de dor, Fiule Doamne, dar dorul este în cer, nu este pe pământ, căci casa dorului este inima Ta. Amin, amin, amin.

— **O**, cine mai vorbește de dor așa cum vorbești tu, mamă? Așa cum știi tu ce este dorul, cine mai știe, oare? O, cine mai vorbește așa de dulce de casa dorului?

Duh de mângâiere am adus din cer peste grădina întâlnirii la sărbătoarea cea pentru mama Mea. Luați din el și învățați ca cei din cer, și tot așa să și fiți. V-ați adunat în grădină cu dor, cu casa dorului v-ați adunat, iar mama Mea a venit și v-a învățat cu dor, ca să vă învățați cu dorul, cu casa dorului și cu dorul din ea. Pătrundeți cuvântul mamei Mele, că e adâncă taina dorului de Dumnezeu, și trebuie pătrunsă ca s-o puteți lucra. Despre această taină nu trebuie oricum vorbi și simți și lucra, că iată, omul, bietul de el, umblă și caută cerul, și nu ajunge la el și a și ajuns, căci așa spune el. E mare învățatură cuvântul cel de dor al mamei Mele. Ea v-a slujit pe voi cu învățătura aceasta, căci ea este slujitoare. Veniți la izvor și lăsați-Mă să vă slujesc ca să învățați să fiți ca Mine, să învățați de la Mine, nu de la voi, nu de la iubirea voastră, ci de la slujirea Mea pentru voi. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor de la iesle, acesta este lucrul vostru cel întâi: să fiți străjeri pentru venirea Mea din cer pe pământ. Adunați lângă acest cuvânt pe cei veniți la sărbătoare și slujiți-le cu cuvântul acesta, căci v-am tocmii ca să-Mi slujiți, și v-am numit când v-am pus să-Mi slujiți. Iată, cu dor învăț pe om, căci sunt casa dorului. Acum, mergeți în grădină și slujiți celor veniți la izvor și faceți-i să se așeze ca să înțeleagă. Amin. Apoi, fiilor, vom așeza în carte tot lucrul zilei de azi. Ne vom întoarce în carte după ce vom slobozi pe cei veniți la izvor și vom scutura și vom mătura și vom netezi pentru zile noi de nuntă, ca totul să fie pregătit, și totul să stea înaintea Mea gata pentru venirea Mea. Amin.

Hrana cea pentru ființă să vă fie binecuvântată, fiilor. La fel și lucrarea cea pentru zidirea Mea în voi și în om, și iar ne vom întoarce în carte pentru tot lucrul cel de azi, pentru cartea cea de azi, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Acum, fiilor de la iesle, dacă am slobozit norodul cel venit la sărbătoarea mamei Mele, ne întoar-

cem iar în cartea Mea cu voi, cartea venirii Mele după două mii de ani.

O, aud minți fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărții venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, căci venirea Mea este cuvântul, iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu. Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Și dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credință și fără de pricepere răzvrătindu-se împotriva cărții Mele din zilele acestea. Ei zic: „*Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta*“. Iată, așa zic cei răzvrățiți împotriva venirii Mele la voi, așa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puși de Mine peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoși. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoși pentru cele ce sunt ale Mele, și de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiți credincioși, le-am zis, fiți ochi și urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înțeleptească auzul și văzul, căci cei mari de pe pământ vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, căci iată-Mă ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun și celor ce sunt împotriva cărții Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, și le spun așa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniți ce scrie în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie: „*Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, și cele viitoare vesti-vă-vă vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă*“. Iată, voi, cei necredincioși cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină și se așează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Eu pe voi, copii ai cărții Mele de azi, v-am așezat adevăr al Meu pe pământ și v-am lucrat mereu cu cuvântul și v-am făcut ostași cu armă în mână, cu cuvântul Meu, care biruiește pentru Mine. Iată, scuturăm și măturăm și spălăm și netezim și însorim calea cuvântului Meu peste pământ, căci cei mari care s-au așezat peste ale Mele nu sunt sfinți, și țin pe oameni departe de venirea Mea, departe de iubirea Mea, că Eu pentru aceasta vin cuvânt peste pământ, pentru iubirea Mea cea pentru om. O, de ar înțelege omul că pentru asta vin și tot vin! Nu vin să-i răzvrătesc pe cei ce-i supără venirea Mea, ci vin să-i pregătesc pe cei ce Mă așteaptă să vin să-i izbăvesc și să le dau cer nou și pământ nou, după cum am făcut făgăduința cea prin prooroci. Vin să le slujesc celor ce-Mi slujesc acum, și vin să aduc mâncare pentru sufletul omului, căci sufletul lui este de la Mine.

Am privit de deasupra, fiilor lucrători. Am strâns pe cei din sătuțul acesta pe lângă voi și le-am aruncat mană din cer, ca să se aplece și să mănânce din cer, și M-am uitat la voi cum le deschideți gurița ca să le dați și ca să prindă gust pentru cele ce sunt cu voi din cer. Am pus în voi mila Mea de om și v-am umplut de iubire și de cuvânt, iar Eu am stat în voi și am lucrat ca să înviorăm pe om pentru iubirea cea din cer, căci cele de pe pământ îl despart de Mine pe om, și omul se

duce de la Mine. Mi-e tare milă de om, fiilor scumpi. Vin inimi de departe până la izvor și beau din apa cea vie, iar cei ce sunt aproape de izvor stau într-ale lor și nu se curăță prin izvorul acesta care curge la voi din cer. Eu iubesc acest sătuț, că e sătuțul cuvântului Meu, și voiesc pe toți să-i deștept și să-i fac să asculte de la Mine, și să scutur și să mătur și să spăl și să netezesc pe cele rele din ei și să le dau din viața Mea și să-i îndemn pentru cele veșnice. Voi tot așa să voiți, fiilor din grădina Mea, căci cuvântul cu care vin Eu la voi mătură și scutură și spală și netezește, că Eu vreau să spăl pământul cu cuvântul acesta și să-l înnoiesc prin cuvânt, prin focul cuvântului Duhului Sfânt, dacă voiește și omul, iar dacă omul nu voiește așa, voi curăți pământul ca pe Sodoma și Gomora, și apoi îl dau celor ce Mă iubesc și Mă voiesc să vin.

O, copii din grădină, vin îngerii păzitori ai oamenilor de pe tot pământul, vin cete-cete și plâng la Mine și zic că e greu pe pământ, și suspină îngerii oamenilor și sunt biruiți de îngerii diavolului, care înconjoară pe om din tălpi și până în creștet, de nu mai au îngerii cei buni pe unde pătrunde ca să le aducă oamenilor trezirea și puterea cea din cer pentru înviere. Se tânguie îngerașii că e greu pe pământ și în văzduh, și se plâng îngerii păzitori ai oamenilor. Fața duhului rău a făcut scoarță groasă pe pământ, și își zice „împăratul“, iar Eu, Domnul, și cu voi, cei puțini ai Mei, am deschis procesul pentru biruința întunericului din om. Amin.

Vin pe pământ cuvânt și îl strig pe om cu cuvântul și îl chem la izvor ca să bea și ca să se lumineze cu lumina Mea, și ca să vadă apoi întunericul în care stă. Mătur și scutur și spăl și netezesc calea omului spre Mine și calea Mea spre om, ca să se vadă calea, că nu se mai vede calea aceasta, de vreme ce nu vine omul la lumina Duhului Sfânt, la viața lui cea veșnică nu vine omul. Iar acum, pentru plânsul îngerașilor, Eu, Domnul, le poruncesc lor să lovească pe duhul cel potrivnic, chiar dacă lovesc trupul omului, chiar dacă rănesc trupul omului, căci iată, omul nu mai știe de inger și stă nepăsător în gusturile cele fără Dumnezeu. Să măture și să scuture îngerașii, să spele și să netezească și să curățească pe om, că e vremea Scripturii înnoirii lumii și a omului cel nou, cu duh dător de viață, după chipul și asemănarea Mea, și e vremea pământului curat pentru cei curați de pe el, că scrie în Scripturi de cer nou și de pământ nou, și de cei drepti, care vor fi cu vecia pe pământ și cu slava Mea cea fără de sfârșit cu omul, căci cu mare iubire l-am făcut pe om și cu mare fericire M-am odihnit în el după ce l-am făcut, și apoi, după ce omul s-a smuls din Mine, Eu l-am strigat de pe munte și i-am zis: *«Adu-ți aminte, omule, de odihna Mea și o cinstește pe ea și odihnește-Mă în ea și te odihnește în ea, că e ziua Domnului tău întru tine»*.

Iar acum, la sfârșit, îl strig cu foc pe om și îi zic: omule, o, omule, scoală-te din odihna ta și așază-te în odihna Mea, că M-ai obosit amar, și Mă scutur de oboseală și Mă scol și te întreb de odihna Mea. O, ce ai făcut, omule? O, până când, omule? Răspunde-Mi! Până când? A venit vremea să-Mi dai acest răspuns, căci îngerii plâng amar pentru depărtarea ta de Dumnezeu, iar pământul geme sub greutatea ta, și tu ești mai greu decât pământul, și geme pământul și Mă roagă să-l scutur și să-l mătur și să-l spăl și să-l netezesc pentru vremea cea mare, pentru ziua cea mare a izbăvirii lui și a fiilor lui Dumnezeu, căci pământul a așteptat pe fiii lui Dumnezeu, după cum era scris în Scripturi să fie, și iată, este și s-a adevărit Scriptura fiilor lui Dumnezeu pe pământ între oameni. Iar Eu cu glas de tunet Mă port de la margini la margini și

strig în lung și în lat pe omul de pe pământ și îi aduc vestea împărăției cerurilor, care vine din cer pe pământ pentru împlinirea Scripturii de cer nou și de pământ nou pe pământ, și îi aduc omului de veste împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Amin.

O, fii ai oamenilor, auzit-ați voi de Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu? Dar voi, cei care v-ați așezat peste oameni în numele Meu, mai știți voi că ați citit în Scripturi despre taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt așteptați de toată făptura cea dintre început și sfârșit? O, în zadar fugiți voi de venirea Mea, că iată împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Cel ce am luat dintre oameni și Mi-am făcut fii și i-am pregătit cu cuvântul și i-am făcut sfinți cu viața și cu credința și cu fapta și cu iubirea și i-am numit fiii lui Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor și le-am dat pe brațe cartea judecății făpturii, căci cu ei o scriu pe pământ, și o așez înaintea oamenilor spre judecată, căci Eu acum două mii de ani spre judecată am venit în lumea aceasta, ca să-i fac să vadă pe cei ce nu văd, și să le arăt întunericul lor la cei care zic că văd. Și tot așa lucrez și azi, și tot așa vin și azi la cei ce văd, ca să-i fac de rușine pe cei ce nu văd, dar se fălesc că văd. Dar cel ce vede, Mă vede și pe Mine, și vede și venirea Mea, căci la acela Eu vin și Îmi fac casă la el și cinez cu el și Mă arăt lui, după cum Eu am făgăduit prin Scripturile Mele cele de acum două mii de ani. Și iată, vin cu cuvântul și cu focul, ca să curățesc cu ele, iar tu, omule, vei alege. Eu voiesc să-ți fac bine cu cuvântul prin credința ta în venirea Mea cuvânt pe pământ, pentru pregătirea ta cea pentru venirea Mea, pentru hăinuța ta cea de la Mine, omule, iar dacă tu voiești să nu-ți fac Eu bine cu cuvântul Meu care vine spre tine din Mine, atunci tu vei iubi focul în care stai, și el se va aprinde peste tine și te va zdrobi, că e vremea judecății făpturii. Amin.

Plâng îngerașii la Mine de mila omului, că a venit vremea judecății și plâng îngerașii de vremea aceasta, și omul nu plânge. O, cum să-l fac Eu pe om să plângă mai înainte de ziua Mea cea mare? Iată, omul nu mai știe de îngerașul Meu, iar îngerii cei răi, care au căzut din cer, se luptă de atunci, de la căderea lor, și până azi, ca să-l împiedice pe om să se întoarcă în rai și în viața lui cea veșnică, acolo unde nu este durere, ci este mângâiere fără de sfârșit pentru om și pentru Mine cu omul, căci Eu fără om sunt numai în suspin și n-am casă fără om, căci casa Mea este omul, iar casa omului este raiul Meu pe care l-am făcut pentru om și pentru Mine cu omul în care Eu Mă odihnesc cu odihna Mea.

O, omule, ia-ți solzii de pe ochi și vezi venirea Mea, și ia-ți solzii de pe urechi și auzi strigarea Mea cu care ies înaintea ta cu fiii Tatălui Meu, cu fiii cuvântului Meu, cu fiii lui Dumnezeu, omule pribeag. Mă port după tine cu ei, ca să Mă iei de la ei, că Eu Mă dau lor pentru tine, iar tu să Mă iei de la ei, că Eu vin cu cuvântul și cu focul, și tu vei alege ce vei lua. Ia cuvântul, și te gătește prin învățătura cuvântului Meu. Nu lua focul, căci focul va fi pentru toți cei păcătoși care nu vor lăsa păcatul cel sortit pentru foc. Ia, omule, din cer, că vin cu raiul pe pământ, și am și venit, și am și așezat pe pământ legea raiului cu fiii lui Dumnezeu. Iar dacă Mă vei auzi, fii atent apoi, că în rai nu se face păcat. În rai se mănâncă mâncare de rai, așa cum l-am învățat Eu în rai pe omul cel întâi zidit. Eu când l-am așezat pe om în rai, nimic nu i-am spus decât ce să mănânce și ce să nu mănânce ca să fie viu și ca să nu moară. Să știi tu, omule, că toate cele din cer sunt sau cad din om prin mâncare, căci trupul omului este templu ori

pentru Dumnezeu, ori pentru diavolul. Să știi tu, omule, că viața moare în om prin mâncare, iar viața este sfințenia care trăiește în veci. Să știi tu, omule, că păcatul se trezește în om prin mâncare, căci omul este trup, nu este duh. O, dacă omul ar fi voit să mănânce ce i-am spus Eu la început să mănânce, omul n-ar fi păcătuit, omul n-ar fi murit prin mâncare și prin neascultare de legea raiului, dar acum am adus pe pământ legea raiului, și vin mereu cu ea ca s-o desăvârșesc, și vreau să nu mai fie omul carne și sânge, căci acestea nu moștenesc nestrucăciunea, nu moștenesc raiul și sfințenia raiului. Când Adam s-a făcut carne și sânge prin poftă, atunci a pierdut nestrucăciunea, căci Eu i-am zis: *«Dacă vei mânca din ce nu este de mâncat, vei muri negreșit, vei pierde nestrucăciunea trupului tău și îți vei pierde trupul»*. Iată, omule scump, pentru ce-ți pierd trupul și se duce în pământ. Trupul care mănâncă altceva decât i-am spus Eu omului întâi zidit să mănânce, se pierde și nu mai este, dar sufletul trupului strigă la Mine, strigă din pământ la Mine sângele omului, și omul nu se înapoi că Eu îi cer sângele din mâna lui, îi cer viața, îi cer cont pentru viața lui, și nu poate omul fugi de acest răspuns, și va intra la suferință omul. Chiar și trupurile din pământ, care așteaptă învierea lor, vor învia, unele spre viață veșnică, fiindcă au iubit-o și au lucrat-o așteptând, iar altele spre osândă veșnică, fiindcă au lucrat-o pe ea în viața trupului.

O, nu te mai piti, omule, că Eu sunt în toate câte le-am făcut, și nu poți să te ascunzi decât în Mine ca să te izbăvesc de păcat și de pierzare, dacă vrei. Am venit să pun peste tine legea raiului, și Mă uit ce faci tu, și îți spun cu cuvântul să nu mai faci ce faci tu, că tu îl faci pe om ca tine, nu ca Mine, din tine, nu din Mine, de la tine, nu de la Mine. De la poftă îl faci pe omul care este azi. Eu altfel i-am spus omului să se facă. I-am spus cu cuvântul Meu să se facă, și i-am spus: *«Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul»*. Eu cu cuvântul am spus, și din acest cuvânt trebuia să se facă omul, nu din păcatul omului căzut, căci păcatul omoară trupul omului, și intră omul în pământ de șapte mii de ani, iar Eu spre judecată am venit în lume, ca să-i arăt omului cum trebuia să împlinescă el cuvântul Meu care i-a spus omului: *«Creșteți și vă înmulțiți»*. Eu am arătat nașterea Mea din Fecioară, și atunci am judecat omul și am pus degetul pe păcatul lui și l-am osândit, dar omul nu s-a despărțit de păcat, și nu s-a întors în rai decât o mică rămășiță care a crezut prin harul Meu cel de la venirea Mea. Acum, din nou vin să-i spun omului de cer și de rai și de viață fără de păcat, și să-i dau omului viața înapoi.

Îți spun, omule scump, nu mai fă păcat, nu mai fi neputincios în fața păcatului. Ia din Duhul Meu, ia din puterea Mea, ia de la fiii lui Dumnezeu, că i-am pus între Mine și tine. Ia și vino în viața cea de rai, că pe pământ nimic, nimic nu va mai rămâne decât raiul, omule. Îți spun așa cum i-am spus lui Adam: mănâncă din rai, dar nu mânca de pe pământ, și mănâncă cu ascultare de pe pământ. Mănâncă ce ți-am spus Eu, și să începi cu moartea păcatului din tine. O, nu mai bea nimic decât ce ți-am făcut Eu pentru ca să bei, că Eu din pământ nu izvorăsc ce bei tu. Eu i-am dat lui Israel apă ca să bea. O, nu mai fuma, că aceasta este iadul și chinurile iadului pe pământ cu oamenii. O, nu te mai desfrâna, ci curățește-te de pofta trupului care se face iad și foc de iad în trupul omului. O, nu mai mânca, omule, carne! O, nu mai mânca! Ajunge, omule! Te-ai făcut mormântul atâtor vietăți cu suflet viu în ele. Ajunge! Ajunge, omule! În țara Mea de nuntă nu vei mai fi dacă nu ascuți această poruncă, fiindcă în România nu

se va mai face ucidere, că Eu am spus: *«Omule, să nu ucizi»*, și am spus: *«Omule, să nu fii desfrânat»*, și am spus: *«Să iubesti pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată dragostea ta, omule»*. Și dacă nici azi nu auzi ce ți-am spus Eu, și dacă vei tot lua de la om și nu de la Mine spre viața ta, în curând Mă vei vedea și Mă vei auzi când voi spune celor răi: *«Mergeți, voi, cei blestemați, în focul cel nestins din voi, la plata cea după fapte, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, că voi n-ați auzit pe Dumnezeu și n-ați voit viața și ați trăit morți față de Mine»*.

Iată vremea judecății, și Eu îl strig pe om de la moarte la viață și ies în calea omului cu voi, copiii ai cuvântului Meu, că voi sunteți fiii Tatălui Meu, fiii lui Dumnezeu, prin care Eu izbăvesc făptura, căci ea așteaptă suspinând izbăvirea ei, și îi spun omului să vină și să fie izbăvit. Să vină dacă voiește, că iată, glasul Meu trece prin om și îi spune omului: ia, omule, și mănâncă ce ți-am spus Eu la început să mănânci ca să nu mori, căci viața moare în om prin mâncare, și păcatul se săvârșește în om prin mâncare, căci omul este trup, și nu duh. Nimic să nu mai mănânci, nimic să nu mai bei decât așa cum te-am învățat la început. Amin. Atunci păcatul și pofta lui nu vor mai învia în tine, iar raiul și îngerii lui te vor sluji ca pe cel născut din Dumnezeu, omule. O, așează-te să lucrezi ca în rai și mergi spre întoarcere, că drumul e scurt, nu e lung, iar în rai nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt toți ca îngerii. Amin. Și nu mai e ca în lume, și pe pământ va fi raiul, căci este făgăduit să fie și să dea rod, iar rodul este pomul vieții, din care vor mânca sfinții, și frunzele lui vor fi spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Amin.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și sunt întru venirea Mea pe pământ, și vin de la Tatăl. Amin. Și am pe România de la Tatăl, țară a venirii Mele, și am luat din ea fii, și îi numesc fiii lui Dumnezeu cei așteptați de toată făptura, și sfinții și îngerii zic: „Vino, Doamne!“, căci Duhul zice: „Vino!“, iar mireasa zice ca duhul sfinților și al îngerilor: „Vino, Doamne!“.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt zice: vino, omule, la Mine, vino, că iată, Eu vin ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Vin cu zile de nuntă pe pământ, vin și mereu vin. Vino, omule, și tu, că Eu împart din viața Mea celor ce iau din ea spre viața cea veșnică ce va să vină pe pământ curând, curând. Și iată, vine, și a venit, și vine, ca să ia moartea de pe pământ și s-o arunce în focul cel nestins, unde arde foc și pucioasă.

Iată vremea judecății, iar Eu îl strig pe om de la moarte la viață, de la iad la rai, la ziua nunții cea veșnică, cu mireasa Mea cea din români, că întru ea Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

15/28 august 2000

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Arde în oameni dorul de foc și îl iau în gură cu dor, chemându-l peste pământ. Pentru păcat oamenii se furizează. Tălharii nu se întorc la Domnul până nu se întoarce căpetenia lor.

Mă vestesc de deasupra grădiniței cuvântului Meu. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Amin, amin, amin.

M-am răstignit acum două mii de ani pentru viața lumii, iar acum vin iar pentru viața lumii, pentru cei ce Mă iau de Păstor ca să-i călăuzesc pentru împărăția Mea cea din mijlocul oamenilor. Amin. Împărăția Mea este ca și Mine; nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat, ci este mai

presus decât acestea, căci este din cer, și vin cu ea pe pământ de două mii de ani. Fiii oamenilor aud vestea împărăției cerurilor, aud de două mii de ani, dar iau în glumă acest adevăr și nu se apropie ca să guste și ca să trăiască cu cele din cer peste ei. Eu însă vin mereu și spun mereu despre împărăția Mea cu omul. Spun iar, ca și acum două mii de ani, căci am de întocmit Ierusalimul pe pământ. În vremurile de demult l-am întocmit omul, iar acum vin și îl întocmesc Eu, și cobor din cer cu el și îl întocmesc pe pământ, ca să împlinesc această Scriptură de nou Ierusalim pe pământ. Amin.

Am coborât în staul la voi, fiilor care Mă primiți. O, ce bine este de cel ce Mă cunoaște, și acela Mă primește când vin. Amin. Dar cine este cel ce Mă cunoaște? Este cel pe care-l cunosc Eu, făcându-l apoi cunoscut al Meu în mijlocul oamenilor. Cel ce Mă cunoaște, acela se ia după Mine și așa trăiește și așa lucrează și așa se arată. Dacă Eu nu Mă arăt în viața omului așa cum sunt Eu, acela nu Mă cunoaște. Dacă omul nu lucrează peste el așa cum l-am învățat Eu și apostolii Mei pe care i-am trimis la oameni, acel om nu Mă cunoaște, și de aceea nu Mă primește când vin să-l așez înaintea Mea după plăcerea Mea, căci omul trebuie să stea înaintea Mea așa cum stau Eu înaintea lui. Dar iată, Eu M-am vestit, și iarăși Mă vestesc cu împărăția cerurilor pe pământ, și oamenii nu se uită la Mine ca să se așeze înaintea Mea așa cum Mă așez Eu înaintea lor ca să ne întâmpinăm. Voi însă Mă cunoașteți și Mă primiți când vin, fiilor, iar Eu vă vestesc ai Mei în mijlocul oamenilor. Cel ce Mă cunoaște Mă arată în el așa cum sunt Eu, așa cum Mă așez Eu în el, ca să-l fac apoi cunoscut al Meu, căci omul trebuie să stea înaintea Mea așa cum stau Eu înaintea lui. Amin. Cel ce voiește să Mă vadă, acela trebuie să se facă asemenea Mie, ca să ne vedem unul pe altul. Cel dintâi pas al omului spre Mine este pocăința. Ea îl apropie pe om de împărăția cerurilor, și apoi omul se așază să stea înaintea Mea așa cum stau Eu înaintea lui. Amin. Acum două mii de ani am venit pe pământ și M-am dovedit împărăție a cerurilor și am dat s-o las pe pământ peste oameni, și am dat să Mă fac cunoscut oamenilor cu împărăția cea din cer, dar oamenii nu erau ca Mine și nu M-au cunoscut.

Iată, bine este de cel ce Mă cunoaște, și acela Mă primește când vin. Această taină este mai presus decât cele ce sunt pe pământ, și este pentru omul care are darul umilinței de duh înaintea lui Dumnezeu. Eu despre taina aceasta am vorbit acum două mii de ani când apostolii Mi-au spus că nu este de folos omului să se însoare, iar Eu le-am răspuns: «Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le este dat de la Tatăl să priceapă», și am mai spus: «Cine nu lasă pentru ea mamă și tată, soții și copii, țărini și ranguri, nu poate intra în ea», și am mai spus și aceasta: «Împărăția cerurilor nu este mâncare și băutură și însurat și măritat, căci în ea trăim toți ca îngerii din ceruri». Amin.

Am venit la voi, copii din staulul Meu. Am venit cu sărbătoarea sfântului Ioan, botezătorul Meu, cu ziua de serbare când el s-a înălțat la ceruri lângă Mine. El a fost vestit prin prooroci și prin psalmi «îngerul Meu, care a pregătit calea înaintea feței Mele», și a fost «glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui!“». El a arătat cel dintâi pas al omului spre împărăția cerurilor, și a zis: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!». Pocăința este primul pas, iar cei ce veneau la el la Iordan fără să se pocăiască, le zicea «pui de vipere».

O, fiilor care Mă primiți la voi cu venirea Mea cea de după două mii de ani! O, copii deștepți care știți ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu! Cel ce dă să vină spre Mine și spre

voi și nu-și lasă păcatele, acela nu vine spre pocăință, și este pui de viperă, iar păcatul pe care nu-l leapădă este semn pe fruntea lui, și este fără de roada pocăinței. Să nu mai spună omul că iubește împărăția cerurilor sau că vine spre ea sau că va scăpa de foc. Omul cheamă focul pe pământ, nu Mă cheamă pe Mine. Omul stă cu pipa în gură și își cheamă cu gura lui focul peste el. Nu Eu, ci omul cheamă focul peste pământ. Copii și tineri și bătrâni stau cu focul în gură și îl cheamă, așa cum oamenii loviți pe neștire de potop în vremea lui Noe stăteau cu vas de apă în mână și beau mereu din el, chemând peste ei apa potopului, așa cum fumătorii de azi cheamă focul peste pământ. Arde în ei dorul de foc și îl iau în gură cu dor, și ei nu știu ce aduc peste pământ, căci omul de azi nu mai are minte, și are altceva. Are dorință, și cu ea își hrănește mintea, și apoi își face dorința și nu mai are teamă, căci s-a întunecat.

Acum două mii de ani așa a spus Ioan: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!». Ierusalimul și Iudeea și toți cei de lângă Iordan veneau și tot veneau la botezul lui Ioan, la botezul cu apă pentru pocăință, și am venit și Eu, și M-am făcut cunoscut prin botezul lui Ioan, căci Tatăl din cer a grăit peste Mine și a zis: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit», iar Duhul Sfânt M-a arătat așezându-Se peste Mine în chipul porumbelului blând. Nu acum vin Eu cu împărăția cerurilor, ci de două mii de ani am venit și vin, căci Ioan a spus atunci: «S-a apropiat împărăția cerurilor; pocăiți-vă, că ea vine!», iar cine nu s-a pocăit a rămas cu păcatele și le-a făcut și mai departe, că nu s-a pocăit de ele; iar cine s-a pocăit s-a făcut ucenic al pocăinței și a lucrat-o pe ea și a ascultat-o de la învățătorul ei, Ioan, și apoi M-a primit acela și M-a cunoscut când M-am arătat, și a luat împărăția cerurilor și s-a făcut locaș al ei și a înțeles taina ei, iar Eu, Domnul, l-am făcut cunoscut pe acela între oameni și l-am vestit al Meu și am stat în el și M-am slăvit în el pe pământ. Amin.

Taina pocăinței este taina nașterii din Mine a omului, și apoi Eu îl botez pe acela cu Duhul Sfânt și Mă arăt cu el între oameni. Cine se naște din Mine prin pocăință și prin Duhul Sfânt, acela este, și nu mai moare și nu mai poate să păcătuiască, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu. Amin. Este scris în Scripturi că oricine rămâne întru Mine nu păcătuieste, și oricine păcătuieste nu M-a văzut și nu M-a cunoscut. Eu M-am arătat ca să ridic păcatele de pe om, și păcat în Mine nu este. Venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de acum cuvânt la voi, este ca să ridic păcatele de pe om și ca să pot sta cu omul, căci în Mine nu este păcat. Nu pot să stau cu omul păcătos, căci în Mine nu este păcat, și dau să ridic pe om din păcat ca să pot să stau cu el și să-i dau din Duhul Sfânt și din înțelepciunea Mea care îl face nou pe om.

Taina pocăinței este greu de pătruns de omul care dă să vină la Mine. O, ce greoi te-ai făcut, omule, dar fără pocăință de faptele cele moarte nu poți pătrunde taina venirii Mele cu împărăția cerurilor la tine ca să te ascund în ea de mânia ce va să vină peste lume, omule. Și-a pregătit lumea mânia mare, foc și pucioasă, căci ea lucrează faptele diavolului, faptele întunericului. Se furișează om de om când săvârșește păcatul, dar că-l văd Eu și îngerii Mei, nu se mai gândește omul. Se furișează și de Mine apoi, de vreme ce nu vine spre pocăință omul, iar când Eu vin cu plăgi peste pământ pentru păcatele omului, dă omul să fugă spre scăparea cea de la Mine, dar vine ca puiul de viperă, cu veninul în el, nu vine cu pocăință, nu vine spre umilință pentru pocăință. Umlința este porțița

care deschide pocăinței ca să intre în om și curat să facă în om pentru împărăția cerurilor, căci Ioan așa a spus la oameni: «*Pocăiți-vă, că vine împărăția cerurilor; și este aproape, și este la ușă, și orice pom care nu face roade bune se taie și se aruncă în foc*».

O, copii din grădina Mea, învățați-l pe om să înceapă cu pocăința dacă dă să caute spre Mine și spre voi. Să înceapă cu umilința dacă vrea să se nască din cer prin pocăință, căci greoi s-a mai făcut omul pentru pocăință, dar salvarea de la moartea cea veșnică ar voi-o tot omul. Eu am venit spre om ca să ridic păcatele de pe el și ca să pot sta cu el, căci în Mine nu este păcat și nu pot sta cu omul păcătos, precum nici voi nu puteți sta, copii ai grădiniței Mele.

Glasul lui Ioan are în grai de două mii de ani acest cuvânt: «*Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!*». Nici un om de pe pământ nu va scăpa de apăsarea acestui cuvânt al lui Ioan, căci Eu am zis oamenilor: «*Să nu credeți că Eu vă voi învinui la Tatăl. Cuvântul cel rostit peste voi, acela vă va învinui*». Amin, amin, amin.

Iată, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt, în duhul sărbătorii de azi cu voi, vin cu cuvântul binecuvântării fântâniei cea nouă pe care ați lucrat-o voi, căci orice lucru al vostru trebuie să primească binecuvântarea Mea, ca să fie al Meu apoi, iar Eu să vi-l dau vouă. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, faceți sfințirea cea de la Mine peste această fântână din grădinița cea din fața porții Sfintei Sfintelor, în ziua de serbare a nașterii mamei Mele Fecioara, și așezați lângă fântână, de înger, pe cel întâi chemat ucenic al Meu, Andrei, botezătorul României, cel care s-a făcut ucenic al pocăinței și a luat-o pe ea și a ascultat-o de la învățătorul ei, Ioan, și apoi el M-a primit și M-a cunoscut când M-am arătat, și a luat în el împărăția cerurilor și s-a făcut locaș al ei și a înțeles taina ei, căci i-a fost dat de la Tatăl să priceapă taina aceasta, fiindcă era curat cu trupul, cu sufletul și cu duhul și era locaș prielnic pentru cer.

Cei păcătoși nu-i cred pe cei curați până nu se fac și ei curați, ca să vadă apoi taina aceasta. Tâlharii nu se întorc la Mine de la tâlhăriile lor până nu se întoarce căpetenia lor la pocăință și la umilință ca să-i tragă și pe ceilalți la temerea de Dumnezeu și la dragoste și la nădejdea mântuirii, care aduce pacea Mea peste om, iar cei drepti la care Eu vin, îi fac să stea înaintea Mea, așa cum stau Eu înaintea lor și fac din ei lumină a Mea și luminez din ei și sărez cu ei și Mă fac în ei împărăție a cerurilor, munte înalt, care se ridică peste vârful munților, sfeșnic ceresc pentru cei ce dau să vină spre împărăția Mea cu umilință și cu pocăință. Iar glasul celui ce strigă de două mii de ani în pustiul lumii păcătoase, acesta este: «*Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor; și orice om care nu face roade de pocăință, se taie și se aruncă în foc*». Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2000

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Fără Dumnezeu nimic nu este omul. Maica Domnului nu mai cere milă pentru omul împotrivor. E iadul stăpân pe pământ, iar Domnul Se poartă în văzduh. Se binecuvintează fântâna sfântului Andrei, botezătorul României. Nici un nou-născut să nu se ascundă de Dumnezeu și de înger pentru neîmplinirea cuvântului sfânt. Sfințenia este Duhul Domnului mereu în cel sfânt.

Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh co-boară cuvânt pe pământ. Amin. Voi, străjeri ai venirii Mele, deschideți cuvântului Meu ca să intre în cartea

sa. Sunt Fiul Tatălui Savaot, și Mă vestesc la porți, căci sunt Cuvântul Care Se mărturisește pe Sine, fiindcă prin El toate s-au făcut și se fac, și toate sunt prin El, toate câte sunt. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și lucrarea Mea este cuvântul, iar Duhul Meu este adevărul. M-am făcut trup și M-am sălășluit între oameni, și apoi M-am dus la Tatăl Savaot, ca să pot veni din cer pe pământ după ce M-am făcut trup din Fecioara în care M-am întrupat de la Duhul Sfânt. Trupul Meu lucrează ca și trupul omului, fiindcă pe om l-am făcut ca și pe Mine. Mâna Mea l-a lucrat pe om, și mișcarea ei i-a întocmit trupul din pământ, iar Duhul Meu, suflând peste el, i-a dat sufletul și l-a făcut om cu suflet viu, fiindcă Duhul Meu este dătător de viață. Aceasta este lucrarea Mea, să dau viață omului, căci întru Mine este viața. Amin.

Este scris că atâta timp cât Eu nu sunt în lume, nu este lumină în lume, nu este viață în lume, căci viața este lumina oamenilor. Nu este lumină în lume dacă Eu nu sunt lumina ei. O, nu știe omul că fără Mine nimic nu este el. Nu pot lucra prin om lucrarea Mea, nu pot mișca pe om prin mișcarea Mea, căci omul este fără de Mine. Când am venit și M-am făcut trup pe pământ, l-am trimis pe Ioan să-i vestească pe oameni că vin să le dau viață din viața Mea și lucrare din lucrarea Mea, și trup din trupul Meu să le dau. Tot așa lucrez și azi, și vă trimit pe voi la oameni ca să le vestiți pe Cel ce vine să dea viață oamenilor și să le fie lumină lor, căci precum Tatăl are viață în Sine, așa și Fiul. Amin.

Sunt cu duh de sărbătoare peste voi, copii de la iesle. Adunați-vă cu cei ce vin la izvorul Meu de la voi și așezați sfințirea cea de la Mine peste fântâna cea din grădina din fața porții Sfintei Sfintelor. Eu, Domnul, și tot cerul cel de sus, așezăm de înger al fântâniei pe Andrei, botezătorul României, cel ce a vestit împărăția cerurilor peste acest neam ales, peste acest pământ ales dintru început și prin început.

Mama Mea cea plină de dor se lasă cu sărbătoarea ei lângă voi, căci în cer și pe pământ se pomenește ziua nașterii ei între oameni, ziua începutului mântuirii și al lucrării ei. Se așează și Măicuța Mea lângă fântână și se bucură cu îngerii și cu sfinții pentru lucrul mâinilor voastre în numele Meu, pentru fântâna care primește acum peste apa ei lucrarea harului sfânt, lucrător și tămăduitor peste om.

O, câte fac Eu prin voi pentru om! Ies în calea omului cu voi și cu lucrul mâinii Mele cel prin mânuțele voastre lucrat și îl îmbiu pe om să Mă cunoască cu voi și să Mă ia de la voi lumină a lui, că Mă fac lumină peste pământ din grădina Mea cu voi. Omul stă împotriva împlinirii cuvântului Meu. Când le-am făcut pe toate câte sunt, nu era omul ca să-Mi stea împotriva și să-Mi chinuiască Duhul. Acum este omul, cel ce se numește mai presus de toate, și Îmi stă împotriva prin semeție și prin necredință și prin cele deșarte ale slavei lui deșarte. Glasul Măicuței Mele pentru miluirea omului depărtat de Mine nu mai cere la Mine pentru om, și cere pentru venirea Mea, că e vremea să vin să-Mi împlinesc venirea, și omul nu vine spre venirea Mea și nu pot să-l fac să vină, și stă omul împotriva împlinirii cuvântului Meu.

O, cât de fericiți sunt cei din cer că vă am pe voi pentru venirea Mea! O, cât de mult au așteptat cei din cer vremea voastră și credința voastră în venirea Mea! Lucrează omul din zori și până-n zori pentru cele ce pier și nu dă să audă șoapta venirii Mele după două mii de ani. Nu vrea să audă omul de Mine și de venirea Mea cu judecata. Nici măcar cu iertarea lui nu Mă vrea omul să vin. El vrea să-l las în pacea lui, și Eu să stau în cer. O, așa vrea omul să fac, dar Eu nu fac așa, fiindcă

este scris să vin și să cuvintez peste pământ pentru om, că nu pot trece cuvintele Mele ca să nu se împlinescă.

Voi, copii ai venirii Mele, stați frumoși înaintea Mea, că iată, Eu mereu, mereu vă înmiresmez cu cele din cer, ca să stau cu voi peste pământ pentru împlinirea venirii Mele. Rostesc mereu la voi facerea cerului nou și a pământului nou. Cuvintez peste voi mereu cuvântul facerii din nou a lumii, și nimic nu lucrez cu voi decât cele ce sunt vestite prin Scripturi pentru vremea aceasta. Dau mereu să vă înfrumusețez pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ care vin spre venirea Mea la voi, și vine clipa să vă pun să roștiți după Mine și să se împlinescă în cer și pe pământ cuvântul cel nou grăit pentru cele ce vor fi pentru împărăția cerurilor pe pământ cu voi. Amin.

Nu mai am nădejde în nimeni pe pământ, că e iadul stăpân peste tot cu omul, și Eu nu am unde să calc cu piciorul venirii Mele, nu am loc curat unde să-Mi las trupul purtat pe pământ. Eu vin cu trupul văzut curând, curând, și trebuie să calc pe pământ curat, dar omul nu face curat pe pământ pentru ca Eu să vin. Eu am spus că pământul este așternutul picioarelor Mele, dar omul nu vrea să audă ce am spus Eu, și Mă ține cu trupul în văzduh, și umblă omul prin văzduh cu făcăturile lui, și se fălește omul împotriva Mea că are cerul și pământul în stăpânirea lui. O, cu cine să plâng Eu de durerea Mea? Omul stă împotriva adevărului cuvântului Meu și a împlinirii lui. Cu cine să plâng Eu pentru durerea pe care Mi-o face omul? Cum de a învățat omul să-Mi facă atâta durere? Cum de nu a învățat să Mă lase pe Mine mare peste el, și pe el mic sub mâna Mea, sub facerea Mea?

O, cum de te-ai înălțat atât de sus, omule ieșit din om? Ți-ai făcut scaun pe pământ peste tot, și ai luat din el și te-ai suit cu el deasupra norilor și te-ai ridicat peste Mine ca să fii tu domn, și Eu să nu mai fiu peste tine. Prea mult M-ai rănit, prea sus te-ai suit, prea mare te-ai pus, și ai uitat că Eu sunt Făcătorul a toate câte sunt, și pe care tu le-ai luat sub stăpânirea ta încă de la început prin semeție, prin neascultare de cuvântul Meu cel pus peste tine pentru viața ta. O, Eu am avut grijă de viața ta și ți-am spus să nu mori, dar tu ai călcat cuvântul Meu, iar el era viață, precum și astăzi este. Taina împlinirii cuvântului rostit de Mine peste om, este taina vieții omului, dar iată, nu vrea omul să știe care este taina vieții. Vin mereu cu viață pe pământ, căci cuvântul Meu are viață în el. Iată ce minune! De ce nu știi, omule, să prețuiești venirea Mea pentru viața ta? O, cum de te-ai înălțat atât de sus ca să fii tu domn, și Eu să nu mai fiu peste tine? O, cum să fac să-ți deschid ochii sufletului tău ca să Mă vezi cât lucrez de sus și de jos să te iau din brațele morții? Tot ce faci tu e numai deșertăciune și toate pier, dar Eu sunt în veci. De ce nu vrei și tu să fii? Tu nu vezi cum mori? O, nu mai muri, omule, că stau după tine cu cuvântul învierii, și e viață în cuvântul Meu. Nu e mângâiere în minciună, nu e adevăr în deșertăciunea vieții tale. Eu sunt totul, Eu sunt, și voiesc și omul să fie. Cuvântul Meu este suspinul Meu după om, și întru el este viață. Aceasta este lucrarea Mea: să dau viață omului, căci întru Mine și întru cuvântul Meu este viață. Amin, amin, amin.

Curând, curând vin cu trupul pe pământ. Îmi pregătesc așternutul picioarelor Mele, și apoi vin. Curând, curând vin. Amin. Iar voi, copii ai venirii Mele, stați frumoși înaintea Mea, că rostesc mereu peste voi facerea cerului cel nou și a pământului cel nou, după cum scrie în Scriptura înnoirii lumii. Vă am plămadă de veac nou și fac cu voi lucruri sfinte din loc în loc pe pământul de la voi. Vă am aluat pus în trei

măsuri de făină până ce se va dospa toată și va cuprinde totul din loc în loc.

Acum, ridicați mânuțele la Mine, ca să vin cu mâna Mea și să așez sfințire peste fântâna cea care poartă numele apostolului Andrei, botezătorul României. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se coboară harul și darul sfânt peste apa acestei fântâni, ca să fie lucrătoare a Mea peste omul care va bea din ea spre viața lui cea de la Mine, prin cuvântul Meu cel dătător de viață, care curge din Mine peste pământ, ca râul care vine de sus, din tronul lui Dumnezeu Cuvântul. Amin.

Andrei, apostolul Meu cel întâi chemat la lucrul Meu cel de acum două mii de ani, are pe România de fiică de la Mine dată și se îngrijește de viața ei, și va lucra peste această apă ca să lumineze cu ea cugetul celui ce va lua din ea să bea. El își înfige toiagul iubirii lui lângă această fântână, și va lucra minuni din cer pentru slava Mea, care este cu voi pe pământ. Amin.

Mama Mea Fecioara mângâie pe apostolul Meu și se îmbrățișează unul pe altul pentru sărbătoarea de azi. Ea se așterne peste voi cu duhul vegherii sfinte, căci ea așteaptă să se descopere peste pământ vederea slavei venirii Mele cu sfinții. Ea vă îndeamnă să aveți viață, și multă să aveți, că mare este taina vieții care se varsă din Mine peste voi pentru veșnicia voastră, copii ai venirii Mele. Mama Mea se îndulcește cu voi, că e mare dorul celor din cer. Îmi spune mama Mea să vă binecuvintez hrana cea pentru ființă și să Mă întorc din nou cu voi în carte, ca să vă dea ea din cer învățătură caldă și dulce pentru veghe mare și sfântă, că ea vede venirea Mea venind la voi, și Mă vede venind și așezând peste pământ curățirea, ca să pot călca cu piciorul venirii Mele. Omul nu face curat pe pământ pentru venirea Mea. Fac Eu curat dacă omul nu face. Nu mai am nădejde în nimeni pe pământ, că e iadul stăpân peste tot, și Eu nu am loc curat ca să Mă port cu trupul pe pământ, dar este scris: *«Moartea și iadul vor fi aruncate în râul de foc, iar pământul va fi așternut picioarelor Mele»*, precum este scris. Amin.

Voi, copii ai venirii Mele, dați viață cuvântului Meu cel de peste voi, ca să se vadă în voi taina vieții, taina împlinirii cuvântului Meu, căci aceasta este taina vieții. Fiți omul cel de la sfârșit care împlinește cuvântul lui Dumnezeu, că lucrarea Mea cu voi, aceasta este: să dau viață omului care iubește viața. Amin. Să dau împlinire cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

Vă binecuvintez mâncarea cea pentru trup, iar trupurile voastre să slujească venirii Mele și lucrării ei. Amin.

Vă dau duh de bucurie și de sărbătoare în ziua aceasta de serbare, și hrăniți-vă cu taina cuvântului vieții, fiilor frumoși. Amin. Mama Mea cea dulce se va uita la voi cum vă creșteți unul pe altul în duhul venirii Mele, și apoi ea va așeza peste voi cuvântul ei de mamă, lucrarea ei din ziua aceasta. Amin, amin, amin.

*

H ai, fiilor copilași! Intrăm din nou în cartea Mea cu voi. Mama Mea vă iubește ca și pe Mine, că sunteți copilași, și sunteți trudiți pentru mersul lucrului Meu cel pentru venirea Mea. Mama Mea iubește cu mare iubire pe cei ce Mă iubesc, că ea știe că bucuria Mea este omul care ia chipul și asemănarea Mea, pentru Mine, nu pentru el. Cine Mă iubește pe Mine și nu pe el, acela are altfel de iubire, căci Mă iubește pentru Mine. Dar cel ce Mă iubește pentru el, nu

Mă ajută, ci voiește să-l ajut Eu, și atât. Cel ce Mă iubește pentru Mine, acela este atent în iubire, că e mare și trează iubirea lui. O, fiilor copilași, trezirea și veghea este mare lucrare. Iubirea este și mai mare lucrare, că ea aduce trezire și veghe în om. Hai, fiilor copilași, intrați sub mâna mângâietoare a mamei Mele. Cuvântul ei este cuvânt din cuvântul Meu. Precum Eu am luat trup din trupul ei când M-am născut pe pământ, tot așa ea, mama Mea, ia cuvânt din cuvântul Meu, că ea este întru Mine, și Eu sunt casa ei, casa cerului sunt, și sunt în Tatăl. Amin.

— **H**ai, fiilor copilași, Fiul meu vă dă mie pentru ca să vă mângâi și să vă cresc cu cuvântul cel ziditor, căci iubirea mea pentru voi este bucuria Fiului meu, fiindcă El vă iubește, căci vă iubește Tatăl. Amin. Fiul meu iată ce spune: *«Iubirea este mare lucrare, că ea aduce trezire și veghe în om»*. Dar iubirea omului merge pe două căi, căci omul este slab de tot. Mă uit pe pământ și văd cum iubirea cea pentru Fiul meu îl ține treaz și cald și veghetor și mângâios pe om, și îi pierd omului somnul și nu s-ar mai culca, căci iubirea lui îl ține treaz și plin de mângâiere. O, și mă uit pe pământ, fiilor copii, și văd cum iubirea cea pentru păcat și pentru om îl ține treaz pe om, și îi pierd omului somnul, și nu s-ar mai așeza să se culce și să se odihnească, fiindcă iubirea cea pentru păcat și pentru om îl ține treaz pe om și îi aduce mângâiere, căci iubirea este mare putere, și poate omul prin ea.

Vă cresc cu cuvântul cel ziditor, ca să fiți treji pentru Fiul meu, că El vă iubește și întru El este viața voastră. Iubiți-vă viața, căci viața voastră este Fiul meu, lumina voastră care luminează în lume. Iată, El în lume este, și lumea nu-L cunoaște, și lumea prin El s-a făcut, dar nu-L cunoaște lumea. Dar celor câți Îl primesc și cred în numele Lui, în cuvântul Lui, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți de la Dumnezeu, căci cuvântul Lui s-a făcut trup, și trupul Lui s-a făcut cuvânt, și Se sălășluiește între oameni, plin de har și de adevăr, și El L-a făcut cunoscut pe Tatăl la cei ce se nasc din Dumnezeu. Amin.

Vă cresc cu cuvântul cel din Fiul meu, ca să vă zidesc în iubire și să-i zidiți voi pe cei ce au venit și vin în trupul Fiului meu, în trupul bisericii lui Hristos. Zidiți cu iubire cerească biserica Fiului meu, că omul cu anevoie înțelege ce înseamnă să fie creștin, fiindcă una este să iubească omul pe Dumnezeu pentru Dumnezeu, și alta este să-L iubească omul pe Dumnezeu pentru sine.

Mă uit pe pământ, fiilor copilași, și e plin pământul de oameni iubitori de Dumnezeu pentru ei înșiși, și nu pentru Dumnezeu. Iată, nu este om care să mai știe azi să fie creștin, iar iubirea cea pentru păcat și pentru om îl ține pe om pe alte cărări, și nu este iubire cerească în om, și mă uit la voi, că voi știți ce e iubirea cerească, și voiesc să vă zidiți și mai mult prin ea, fiindcă ea vă ține treji pentru Fiul meu și nu pentru voi. Despicați bine taina și puterea iubirii cerești. Intrați în cămările ei și luați din ea și dați iubire Fiului meu, că El vă iubește. Voi și mai mult să-L iubiți pe El, fiindcă El este în voi. Amin. Intrați în inima Fiului meu, și din ea să-L iubiți și să puteți. Uitați-vă la cei dintre voi care ar vrea să poată pentru toți cei ce nu pot. La aceștia faceți-le cărare spre voi, că ei pot prin Fiul meu, pot prin iubire, pot prin inima cea mare a Fiului meu, Care Se împarte în vasele credinței tari care poate totul prin Fiul meu. Dați poporului sfânt putere să poată prin iubire cerească, să stea treaz prin iubire și să poată. Dați hrană cu putere celui ce trebuie să crească pentru Fiul meu, că ni-

meni nu poate fi fără de hrană, iar taina cea mai adâncă este aceasta: împliniți cuvântul Fiului meu și nu-l lăsați de peste voi, și nu ieșiți de sub el și nu-l călcați, că el vă va da viața Lui și veți putea. Amin. Neîmplinirea cuvântului Fiului meu este păcat, iar păcatul este moartea lui Dumnezeu în om. Învățați-vă pe voi și pe toți cei care cresc prin voi, și le spuneți așa: nimeni să nu se ascundă pentru neîmplinirea cuvântului sfânt. Nici un născut sau nou-născut să nu se ascundă de Dumnezeu sau de înger. Nimeni să nu stea fără cei din cer în toată clipa și fără cei de pe pământ în toată clipa, căci cerul și pământul vostru lucrează de sus și de jos veghea cea bună pentru om. Vai și iar vai celui ce caută să fie singur pentru răul din el! Iar voi țineți treaz pe cel ce este fiul acestui popor, că e păcatul pe tot locul, iar cel din biserică trebuie să stea în biserică și în duhul bisericii, și afară să nu iasă, căci scris este: *«Afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și idolatrii și toți cei ce iubesc și lucrează minciuna»*.

Cel ce păcătuiește moare. Să fugă omul de moarte și să vină la praznicul de înviere, că vin cei din morminte curând, curând și vor mărturisi învierea cea de la Fiul meu și se vor ospăta din praznicul învierii. Amin.

O, fiilor copilași, m-am lăsat în cartea Fiului meu cu cuvântul puterii cerești pentru voi și pentru om, numai să vină omul să ia de la voi, să ia din praznicul învierii, că vine Fiul meu apoi, și va scrie veșnicie peste tot, și fericiți vor fi cei veșnici, că a lor va fi peste tot. Amin. Se muncește omul de pe pământ să zidească, să facă, să aibă, dar nu va mai fi nimic, și peste tot va fi veșnicia pentru cei veșnici. Cine, fiilor copilași, cine sunt aceia „*cei veșnici*”? Cine, fiilor pușori?

— **C**ei veșnici sunt cei care au iubit pe Dumnezeu pentru Dumnezeu și nu pentru ei, și au trăit și trăiesc întru venirea Domnului cu tot întregul lor, cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor în taina iubirii veșnice. Amin.

— **O**, copilași pușori, dați omului putere să înțeleagă taina iubirii care vine din cer pe pământ ca să rămână pe pământ cu oamenii, și dați formă cerească după chipul și asemănarea Fiului meu la toți cei ce stau sub povăța voastră cea întru Domnul. Ochii voștri sunt buni. Să fie bun tot trupul bisericii. Amin. Treceți prin trupul bisericii, treceți cu ochii voștri și dați din cale pe cel rău, precum spune Scriptura, că vine Fiul meu, și Se va uita la masă, și Se va uita pe masă, și Se va uita la haină, și Se va uita la hrană, fiilor înțelepți. Toarnă Fiul meu în voi ca să curgă în lături și să ia cel ce crește, și să crească dacă vine la crescut. Haina și hrana să fie de nuntă. Amin. Biserica să fie mireasă. Amin. Neîntinarea înseamnă nestrăciune, înseamnă trup viu, ochi viu, duh viu, duh de mireasă. Duhul cel curat al veșniciei vine curând, curând cu Fiul meu peste cei sfinți, iar sfințenia este Duhul Domnului mereu, mereu în cel sfânt. Amin.

Hai, Fiule Doamne, ia-Ți fiii sub cuvântul Tău, că i-am mângâiat cu cuvântul zidirii venirii Tale la fii, iar ei să dea zidirea aceasta, și ea să prindă rod. Îți iubesc fiii ca și pe Tine, că bucuria Ta este omul cel ce ia chipul și asemănarea Ta, de viață a lui pentru Tine și nu pentru el, Fiule dulce. Eu mi-am stins dorul de ei, ca omul cel sărac și sfânt, care, întingând cu mămăliguța în blid, mănâncă și se satură și Îți mulțumește Ție cu fericire și cu iubire și cu pace sfântă, Fiule Doamne. Acum, pace Ție cu fiii Tăi, că eu am luat de la ei mângâiere, ca omul care i-a fost foame și ca mama care își hrănește puii, și apoi se bucură. Amin, amin, amin.

— **E**u, mamă, n-am cu cine să Mă mângâi pe pământ, că pământul are numai păcat pe el. Mă mângâi cu ei, și le dau putere să Mă iubească și le torn din Mine ca să fie ca Mine, că Eu n-am cui să dau averea Mea, că nimeni nu Mă vrea, mamă. Dar tu nu plânge de jalea Mea. Iată-i pe cei ce Mă iubesc. Eu la aceștia am venit și Mi-am așezat cina și Mi-am făcut casă la ei și M-am dat lor și M-am arătat lor pentru ei și pentru mulți care Mă iau de la ei spre viață. Eu le-am dat putere să se facă fiii ai Tatălui, mamă, și ei s-au făcut, dar Noi trebuie să le întărim veghea cea mare a lor și puterea împlinirii cuvântului Meu peste ei, căci neîmplinirea cuvântului Meu este păcat.

O, copilași scumpi, fiți fără de păcat față de cuvântul Meu! Amin. Fiți fără de păcat față de Trupul și Sângele Meu și dați învățătură celor ce cresc, ca să înțeleagă ei ce înseamnă Dumnezeu în om, și om în Dumnezeu. Amin. Fiți împlinitori a tot cuvântul Meu, fiți veșnic împlinitori, că precum sunteți pe pământ, așa veți fi și în cer. Amin. Fiți cerul Meu pe pământ, fiilor. Eu așa Mă laud cu voi la Tatăl, și așa Îi zic: Tată, precum sunt Eu, așa să fie și ei, și unde sunt Eu, acolo și ei să fie, că iubirea Noastră s-a coborât la ei, iar ei s-au suit la Noi, căci Eu sunt calea lor spre Noi, Tată. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2000

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Crucea l-a fost Domnului bucuria pentru răscumpărarea omului, și pe ea l-a purtat pe om. Masa bucuriei pentru cei din cer, este pe pământ, nu este în cer. Cerul așteaptă veacul cel nou pe pământ. Măsura cea plătită este lucrarea cea întreagă.

Iată hrană pentru suflet, fiilor de la iesle. Caut mereu să vă dau hrană, ca să se cunoască la voi că aveți hrană din cer. Caut mereu să-i dau gust bun, ca s-o mâncați cu poftă și cu dor și cu folos și cu mulțumire. Caut și iar caut să am și Eu mulțumire pentru truda Mea dintre cer și pământ. Umblu după voi și pentru voi mereu, ca pasărea care-și adună pentru pui hrană. Vin mereu, că Eu nu trebuie să stau fără lucru. Vin până voi termina de venit, și apoi nu mai vin, și rămân pe veci cu cei care-Mi ajută acum venirea. Amin. Venirea Mea Mi-e tot mai grea, Mi-e tot mai dureroasă, Mi-e tot mai tristă, Mi-e tot mai anevoioasă. Voi trebuie să fiți deștepti și să înțelegeți ce voiesc să spun, căci cu durere adâncă spun.

O, fiilor, când l-am făcut pe om, l-am făcut ca să Mă iubească, l-am făcut ca să Mă bucur cu el. Voiesc să caute omul după Mine. Voiesc să caute să fie fericit cu Mine omul. Voiesc să se bucure omul cu Mine și să lucreze cu Mine, că Eu sunt îndurerat că omul nu Mă vrea. O, fiilor, nici crucea nu Mi-a fost așa durere ca durerea aceasta că nu-i place omului cu Mine. Crucea Mi-a fost bucurie. Sub ea Mă ajută iubirea Mea pentru om, și Mă gândeam sub ea la răscumpărarea omului. Cu toată durerea Mea de sub cruce Mă bucuram și așteptam bucuria cea de la om, că pentru el M-am dat crucii. Cu tot suspinul Meu, Mă bucuram la gândul iubirii dintre Mine și om după ce voi sfârși drumul crucii cu învieirea Mea cea pentru om. Dar ce puțină iubire are omul pentru Dumnezeu, o, ce puțină, fiilor iubiți de Dumnezeu! Ce puțin caută omul cu Mine și cu bucuria dintre Mine și el! Iată, venirea Mea Mi-e tot mai grea, tot mai dureroasă, tot mai tristă, tot mai anevoioasă. Bucuria Mea Mi-e tot mai stinsă, și durerea Mă prinde de peste tot. Dau să-Mi încălzesc cuibul Meu de la voi, ca să Mă încălzesc cu el, că Mi-e frig pe pă-

mânt. Nici un strop de iubire, nici un strop de așteptare, nici un strop de ascultare, nici un strop de mângâiere nu mai pot lua de pe nicăieri. Iată ce cruce grea peste Mine! Omul este crucea Mea cea grea și tot mai grea. Sunt îndurerat, că omul nu Mă vrea și nu se bucură cu Mine. S-a învățat omul așa cum știe el să se bucure și nu mai vrea să știe că este și bucurie adevărată. Truda omului e pentru blestemul cel pentru călcarea ascultării de Dumnezeu, și se bucură omul sub truda lui cea pentru trup, și de neascultarea lui nu-și mai aduce aminte omul. Omul este crucea Mea cea grea și tot mai grea. Sunt disprețuit de om, căci omul nu Mă iubește și nu se bucură cu Mine, și aceasta înseamnă că omul Mă disprețuiește. Cine Mă iubește Mă caută și Mă bucură și Mă mângâie și Mă așteaptă, dar cine nu Mă iubește nu-l doare de golul din Mine și nu caută la Mine ca să Mă cerceteze și să-Mi vadă durerea și să Mi-o aline. Dacă omul nu Mă vede, nu mai caută la Mine, căci omul este învățat cu ce vede el.

O, nu pot să stau descoperit cu omul, că Eu sunt Dumnezeu, iar omul este învățat așa cum este el, și nu este ca Mine omul. Dacă omul ar fi cu ființa lui numai pentru cer în toată clipa, numai cu Duhul Meu în el, ar sta descoperit cu el și aș grăi cu el ca în cer și M-aș mângâia cu el, căci Eu când l-am făcut pe om, l-am făcut ca să Mă bucur cu el, ca să Mă mângâie cu el, ca să Mă iubească l-am făcut, căci Eu cu mare iubire l-am făcut, și apoi el s-a făcut crucea Mea cea grea și spini pe fruntea Mea.

Eu sunt bucuria omului, dar nu mai are omul înțelepciunea aceasta ca să nu-și mai facă altă bucurie și ca să nu stea fără bucuria lui cea adevărată. Omul fără bucurie din cer este om urât, este om greu pentru cei din cer, căci cerul așteaptă bucuria lui, și ea de pe pământ vine. N-are cerul nici o bucurie decât de pe pământ. În zadar își închipuie omul cel fără de pricepere că în cer e bucurie. Masa bucuriei pentru cei din cer, este pe pământ, nu este în cer, și e goală masa bucuriei cerului, și nu pune nimeni pe ea pentru cei din cer. Bucuria celor din cer nu este mâncare și băutură și ca pe pământ bucurie omenească. O, nu așa este masa bucuriei pentru cer. Ea este Duhul Domnului, lucrător și grăitor la masă. Masa bucuriei pentru cer este dragostea de Dumnezeu, lucrătoare la masă; este nașterea cea nouă a omului care vine la masa aceasta ca să se nască din cer, și să se hrănească apoi din masa cerului, cu bucurie și cu virtuți lucrătoare de bucurie pentru cei din cer. Aceasta este bucuria celor din cer. Tot cerul așteaptă de pe pământ, de la cei din trup așteaptă și ca în cer așteaptă. Cerul nu așteaptă de pe pământ așa cum așteaptă cei de pe pământ din cer. Cerul așteaptă ca în cer. Cerul așteaptă cer de pe pământ. Cerul așteaptă pe omul cel nou, născut din Mine și luând chip și asemănare din Mine. Cerul așteaptă veac nou pe pământ, veac ceresc pe pământ pentru Mine, Domnul, și pentru sfinții Mei, care așteaptă răscumpărarea trupurilor lor prin lucrul cel duhovnicesc al celor de pe pământ care sunt sfinți cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor. Amin.

Veniți, fiilor, spre masă de bucurie pentru cei din cer. Faceți mâncare pentru sfinți și puneți masă sfinților, căci sfinții se hrănesc cu cuvântul lui Dumnezeu, cu cuvântul Meu, care curge din gura Mea la voi, fiilor. Când vouă vă este foame, ce faceți? Puneți pe masă mâncare după ce o faceți, și apoi mâncați și vă astâmpărați foamea. Când sfinților le este foame, ce faceți? Le puneți și lor masă, fiilor? Iată, Eu le-o pun, căci v-o pun vouă, ca să vă hrănesc, și ca să vină și ei la masa bucuriei cerești. Puneți-le și voi masă și mâncați cu ei

ce mănâncă ei, că voi știți ce mănâncă ei, știți care este hrana lor și foamea lor. Eu v-am învățat să nu stați fără cei din cer, că e greu pe pământ fără cer. Eu v-am îndemnat să vă hrăniți unii pe alții cu hrana sfinților, că voi sunteți scriși la Mine sfinți pe pământ pentru cer. Amin.

Eu, fiilor sfinți, dau mereu să-Mi încălzesc cuibul Meu de la voi, ca să Mă încălzesc cu el, că Mi-e frig pe pământ. E numai vreme rea pe pământ pentru Mine și pentru voi, și vreau să-Mi fie cald și Mie și vouă în cuibul Meu de la voi. Eu când vorbesc cu omul, din cuibul Meu de la voi, vorbesc singur, că omul nu se ridică să fie ca Mine și să Mă bucure la masa lui cu Mine. O, nu tot așa să fiu și de la voi. Eu vă aduc masă de bucurie cu sfinții la voi. Așa și voi să-Mi faceți Mie, căci sunt înfometat și Eu, și sfinții, și voi știți cu ce se hrănesc cei din cer. Voi, fiilor, să nu faceți ca cei de pe pământ, care cer la Dumnezeu, și atât. Voi să-I dați lui Dumnezeu, că și El vă dă vouă, și vă învață să dați când vă dă.

Dați-Mi putere să vin la voi. Dați-Mi putere să vin, că e vremea să vin, și nu pot fără voi să-Mi fac venirea. Am nevoie de voi cum are omul nevoie de casă și de masă și de haină și de apă și de hrană și de mâini și de picioare și de ochi și de urechi și de tot trupul și sufletul și duhul lui. Iată, venirea Mea Mi-e tot mai grea, Mi-e tot mai dureroasă, Mi-e tot mai tristă, Mi-e tot mai anevoioasă. Dați-Mi voi putere să vin, că e la ușă venirea Mea, nu e departe. Voi numai să-Mi deschideți, voi numai să Mă primiți, că Eu pun masă de bucurie cu sfinții la voi. Voi numai să voiți aceasta, căci Eu sunt Cel ce slujesc. Amin.

O, fiilor, atâtea sunt de făcut pentru viața bisericii! Eu din cer, și voi de pe pământ, și hai să lucrăm după cum cere vremea, măi fiilor scumpi. Uitați-vă în Scripturile venirii Mele și vedeți cum cere vremea aceasta. Mireasa are nevoie de găteală de mireasă. Trupul bisericii are nevoie de podoabă și de cunună, fiilor. Afară e vreme rea de tot, dar în biserica Mea trebuie să fie soare strălucitor și podoabe cerești. Amin. Duhovnicește este vorbirea Mea, iar Eu lucru duhovnicesc vă cer să lucrați. Țineți viu trupul și sufletul și duhul bisericii care se lasă vouă spre îngrijire, căci Eu vin curând. Ferice celui ce se dă vouă și se lasă vouă spre îngrijirea vieții cea de sus, căci Eu vă dau pentru cel ce ia de la Mine prin voi. Cine nu ia, se vede că nu ia. Cine este mare nu ia de la voi și nu are, și se are pe el, și se vede că așa este, dar cel ce ia de la voi, acela este, și vă dă de lucru pentru facerea cea nouă a lui, a omului nou, și pe care Eu îl aștept să fie. Amin.

Voi, copiii lucrători, luați-o pe cărarea cărții Mele spre toate cuvintele Mele cu voi și dați-le bine împlinire peste voi și peste biserică. Lucrați așa cum Eu vă povățuiesc, ca să vină spre voi tot ajutorul cel din cer și cel de pe pământ, că lucrarea Mea cu voi are nevoie de mare ajutor, fiindcă ea e mare, și atât de mare că n-o poate cuprinde pământul, fiilor. Bogățiile pământului sunt în mâinile oamenilor, și Eu trag din greu pentru venirea Mea spre oameni, iar voi sunteți mici, și sunteți trudiți și obosiți și neputincioși. Însă Eu taină mare vă spun vouă: puneți mereu masă de bucurie pentru cei din cer. Masa aceasta este Duhul Domnului, lucrător și grăitor la masă, Duh Care aduce sfințenia în om și roada bucuriei sfinte. Amin. Aceasta aduce tot mersul cel bun în toate câte sunt de lucrat pentru lucrul Meu cu voi. Fiți însă precauți mai mult decât toți copiii acestui popor, căci voi sunteți în frunte pentru cei ce merg ca voi, și pentru cei ce lucrează ca și voi pentru Mine. Nu încetați să fiți taina Mea între oameni. Măsura voastră înaintea oamenilor să fie în mâna Mea, căci voiesc să

vă povățuiesc cu orice pas, ca să fiți taina Mea între oameni. Tot poporul cel nou să dea mână cu mână până la voi, așa cum voi vă țineți de mână cu Mine, iar cel slab cu mintea, să fie smerit și să lucreze cu mulțumire, după măsura lui, și nu mai puțin, că e nevoie de orice lucru mic și bun, pentru lucrul cel mare. Lucrul cel bun este lucrul cel curat, oricât de mic ar fi. Măsura cea plătită este lucrarea cea întreagă, oricât de mică ar fi ea, căci lucrul cel întreg are plată întreagă, are plată, fiilor, și numai lucrul cel bun și întreg are plată.

Iată, v-am dat hrană. Nici o firimitură să nu se risipească, ci să se îplinească. Amin. Mâncați tot ce vă aduc, lucrați tot ce vă aduc, căci numai lucrul cel bun și întreg are plată. Fiți sfinți. Amin. Sfințenia din voi este Duhul Domnului mereu, mereu în voi și cu voi și între voi, iar alt duh nici să se pomenească la voi, așa cum se cuvine sfinților, și dați-Mi putere să vin ca să vă aduc hrană, că nu este viață fără de hrană. Curând, curând fi-va să vă slujesc văzut, iar acum vă voi sluji tot mai mult în lucrul Meu cu voi, că multe sunt de făcut pentru lucrul Meu cu voi, iar pe voi nimeni nu știe să vă ajute după plăcerea Mea, că nu mai este pe pământ om cu duh umilit care să Mă iubească pentru Mine, și nu pentru sine. Voi înlesni din zi în zi mai mult putere spre ajutor pentru Mine cu voi, ca să am la voi ajutor pentru Mine, și ca să pot să întind mâna după omul care voiește să se nască din cer și să nu mai moară.

Voi sufla cu Duhul Meu de la margini la margini, iar îngerii Mei vor împlini tot ajutorul Meu spre voi, ca să am Eu grijă de lucrul Meu cu voi. Amin. Iar voi fiți un duh cu toții. Duhul Meu să fiți. Amin. Duhul Meu să fiți în toată clipa și să Mă aduceți la voi mereu cu Duhul Meu și cu lucrul Lui și cu suflul Lui, așa încât voi, fiilor, să fiți Eu, și să nu fiți voi, și să fiți Eu. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2000

Cuvântul Domnului și al sfintei Virginia în zi de pomenire a celor adormiți

Trâmbița Domnului arată celor din neamul ei adormit locurile venirii Domnului. Durerea sfintei Virginia pentru nesfințenia celor rămași în casă, și durerea ei pentru poporul cel vechi. Cei care își zic creștini spun că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, dar spun din obicei.

Sun la porți, și porțile aud și se deschid. Amin. Fiilor din porți, astăzi intru în cartea lui Verginica. Am găsit-o așteptând la porți cu surioara ei și cu mulți din neamul ei cel după trup și cel după duh, că se pune masă în grădină pentru neamul acesta, pentru pomenire. Verginica vine cu cei adormiți ai ei, ca să le arate locul Meu de venire, locul vostru cu cei din cer, locul lucrului Meu pe pământ pentru mântuirea multora.

O, Verginico, n-ai intrat fără Mine, și iată ce mulți oaspeți ai adus la pomenirea de azi. Copiii Noștri din grădină s-au pregătit cu bucate pentru cei adormiți ai tăi. Tu ai venit, și M-ai așteptat să intrăm odată. Iată, pe firul cărții tale intrăm. Intrăm în grădină. Amin. Un picuț, și Ne așezăm la masă de pomenire. Eu însă aduc din cer, ca să punem pe masă, tată, iar tu, hai, hai cu oaspeții tăi și spune-le ce fac Eu aici și cum vin și aduc hrană din cer pentru cei din cer și pentru aici și pentru cei de pe pământ, care întind mâna ca să ia.

Sunt trudiți copiii Noștri din grădină, dar cu dragoste Ne-au pregătit cină de pomenire. Hai să Ne lăsăm o clipă spre mângâiere, că tu ești plină de durere, ca și Mine, și hai, răco-

rește-te cu cuvântul. Stăm de vorbă în grădină, Verginico, și Ne răcorim durerea și Ne mângâiem amarul cu copiii de aici, din grădină. Ei sunt pentru Noi. I-am câștigat cu cuvântul, iar ei au crezut și s-au dat Nouă, și avem copii, Verginico, și vom tot avea, că așa este planul făcut în cer. Iată, Ne ajutam cu cei din grădină, cu cei după duh copii, că n-au voit cei după trup să fie cu Dumnezeu, și s-au dus cu lumea, Verginico.

— **O**s-au dus, Doamne, până la unul, și eu nu mai am nici un sprijin de la ei pentru ei. Când eram cu ei cu trupul, îi țineam eu, că erau mai mici, și vremea era ascunsă la față, dar eu am plecat la Tine, și apoi a venit vremea cea fără de credință și și-a arătat fața, și s-a împlinit Scriptura cea de dinaintea arătării Tale, lepădarea de credință, Doamne. Ei, copiii mei pe care i-am avut luați de la surioara mea ca să fie ai mei și ai Tăi pentru lucrul cel ceresc al meu cu Tine, ne-au aruncat de la ei, Doamne, și s-au făcut urâți ca și lumea. Mi-au pângărit casa, au călcat peste toată așezarea Ta, iar eu trebuie să curăț acel loc și să-l aduc la sfințenie pentru cei din cer, că iată, vremea venirii Tale vine și tot vine, și se duc mereu îngerii și sfinții la locul unde coborai Tu la mine, și găsesc urât, și găsesc lumesc și duh de lume din hotar în hotar, și mă prinde rușinea și suspinul, Doamne. O, acolo trebuia loc curat, loc sfânt să fie, locul mărturiei pentru mine și pentru Tine, Doamne. Am curățit de lume cămăruța unde am stat eu, și un picuț în jurul ei, și atât. Am scos din trup pe fiica cea îndărătnică și am început să curăț acolo, că-mi aducea lume în casă și fugeau îngerii de la locurile lor. O, cât de triști stau îngerii acestei case, Doamne! O, mi-e tare milă de ei, că sunt îngeri, și sunt triști, și nu pot și ei veni la Tine să Te vadă, că aici nimic ceresc nu se mai petrece ca să poată veni cu cele bune la Tine îngerii de aici. Numai carne, numai băutura diavolească, numai lux lumesc, numai oameni urâți, numai trupuri întinate, numai păcate și atât, ca în vremea lui Noe: mâncare, băutura, însurat și măritat, întinare și necredință, de parcă n-a trecut cerul niciodată pe acolo.

Mă plâng, Doamne, Ție. Nici prin fața porții nu se mai poate trece cu odihnă de duh. Tot ce se mai face acolo n-are nici o binecuvântare, de vreme ce ei au dărmat temelii Ta, Duhul Tău, Care domnea peste locul acela. Acum au îndurerat cerul, că au pus troița la poartă după gustul lor, dar aceasta se va întoarce împotriva lor, că au lucrat pe gustul satanei, cu muzici lumești, cu trupuri pline de păcate și de băut și de mâncat și de fumat și de toate urâciunile, Doamne. Cine mai știe pe pământ că cele pentru sfinți se fac de oameni sfinți, și nu de oameni fără Dumnezeu? Iată, nici o bucurie pentru noi, iar ei dau să se bucure pentru ceea ce au făcut. Ți-au făcut Ție casă, Doamne, ca să Te pună pe cruce răstignit (*troița ridicată în fața casei sfintei Virginia, n.r.*), dar semnul acesta pe care l-au pus ei la poarta de acolo va sta la judecată cu ei, că ei au părăsit cerul și n-au grijă sfântă de locul în care Tu ai coborât la mine. Aș fi vrut încă să-i ajut, să le micșorez vina, dar ei teamă nu mai au, și se ascund de mine, și se ascund de Tine, Doamne. Așa a făcut și fiica cea care a rămas în casă după plecarea mea la Tine (*Elena, n.r.*), și îmi alunga mereu duhul de acolo și mă umplea de durere cu vorbe de hulă, iar eu am scos-o de acolo ca să-mi curăț casa de lume și de necredință. Acum, vin cu ea la masă de pomenire pentru ea, căci cei din grădina de aici i-au făcut pomenire de un an, Doamne, și eu am venit cu tot neamul meu cel adormit, după trup și după duh, ca să vadă și ei locul scăpării, locul venirii Tale pentru cuvântul Tău cel de pregătire a venirii Tale cu sfinții. Iată, vii

și faci judecata peste lume și nu știe lumea cum faci Tu aceasta, cum vii Tu și judeci viii și morții cu cuvântul, Doamne. Și iată, vii cu judecata și pentru casa mea în care am stat cu Tine, în care mi-am adunat lângă mine ca fii pe copiii surioarei mele, ca să aibă ei grijă de mine și de Tine; dar n-au avut, Doamne, și nu au. Mă uit acum acolo unde am stat, și văd cum au făcut și ei pomenire lumească pentru fiica cea adormită. Nimeni din cer nu se apropie acolo la pomenire, că nu e pe placul cerului pomenirea, și ei nu ne iubesc. Cerul mă vede pe mine aici, în grădina cu fii unși. Cerul o vede aici pe cea pomenită, și aici vine la pomenire. Acolo unde am stat eu și ea se duc cei de pe pământ, că pentru aceștia au făcut aceia pomană acolo.

Mă plâng Ție, Doamne, pentru jalea care se ridică spre mine din locul de unde am plecat eu la Tine după ce am stat acolo cu Tine și cu lucrul Tău din cer pentru poporul Tău, Doamne. O, unde este poporul acela?

O, unde ești tu, popor hrănit de cer? Unde te-ai dus de nu mai ești? Te-ai ascuns de tot, și nu mai ai față. Ai rămas în biserica din lume, și acolo nu te faci mai bun decât atunci când erai povățuit de izvorul ceresc. Acum când biserica Domnului a prins aripi pe pământ pentru viața sfântă, pentru biserică sfântă și cerească pe pământ, acum tu ai rămas în lume. Când eram eu cu tine pe pământ, te duceai la biserică, și Domnul te ținea creștin prin mine, dar acum te-ai umplut de duh trupesc și lumesc, și te-ai dus, că iată, în biserica din lume și fără călăuză din cer tu te-ai dus în cele trupesti ale tale și te-ai dus de tot și te-ai ascuns de tot și nu mai ai față. Domnul lucrează mereu, dar tu nu mai ești cu Domnul, și ești cu lumea și ești și tu ca lumea, că n-ai vrut să rămâi cu învățătura sfântă peste tine, popor binecuvântat de cuvântul Domnului. Eu mi-am luat averea cerească și am plecat cu Domnul și am întocmit grădină nouă și vin cu sfinții în ea. Numai tu nu mai vii, popor din vremea mea, numai tu nu mai poți, pentru că poți numai pentru tine, și nimic pentru Domnul nu mai poți. Nici măcar nu mai poți să crezi cuvântul ceresc, care nu se va sfârși în veac de pe pământ.

Eu, Doamne, mi-am alinat durerea, că am vorbit două, trei cuvinte cu poporul din vremea mea cea trupestă. Le spun și celor care au rămas în casa mea că Domnul a venit cu judecata pentru vii și pentru morți, și ei fac faptele morții și nu se trezesc pentru venirea Domnului, și îmi aduc în casa și în curtea care a fost a Domnului, îmi aduc lumea și poftele ei, și s-au făcut stăpâni pe loc binecuvântat, dar ei nu binecuvintează pe Domnul.

Eu, Doamne, știu că Tu vei curăți locul acela și îl vei pune de mărturie pe pământ și în cer, și vor mărturisi pentru el toate zilele și nopțile mele cu Tine și toți cei cu care Tu ai grăit în acea casă. Eu, Doamne, plâng, că e mare nepăsarea celor ce au rămas acolo. Plâng și Te aștept să-mi faci și mie dreptate, Doamne. Plâng și Te rog să nu lași necredința să se fălească acolo unde Tu ai fost cu mine lucrând, și le spun plângând celor ce au rămas acolo și nu mă mai vor, le spun așa: lucrarea aceasta de cuvânt ceresc a fost și este de la Dumnezeu. Amin. Și tot cuvântul acestei lucrări s-a împlinit, și se împlinește, și se va împlini. Amin. Căci ceea ce grăiește Domnul, se și face. Amin.

Voi, cei care stați în curtea din care am fost eu luată la Domnul! Veți vedea curând, curând lucrarea îngerilor Domnului peste locul acesta și vă veți plânge pentru împietrirea voastră, căci peste acest loc scrie așa: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar voi ați umplut acest loc de neveghe și de trupuri

nelegiuite, care vin și se fălesc în loc sfânt, cu gusturile lor. Vina nu este a lor, și este a voastră, și nu veți scăpa de ea prin necredință, și veți scăpa prin pocăință și prin ridicare dacă veți căuta la Domnul, Care lucrează pentru mântuirea neamului omenesc. Dacă voi nu mă iubiți și nu mă vreți, eu vă iubesc și vă vreau, și las pe Domnul să facă dreptate pentru locul coborârii Lui, căci vremea Lui se apropie, și Se va slăvi Domnul întru ale Sale, și nu va fi om pe pământ să nu vadă slava aceasta. Amin.

Eu, Doamne, mi-am răcorit durerea. Mă doare adânc nepăsarea și necredința celor din casa mea. Am venit cu Tine și cu cei din neamul meu să mă vadă cu fiii din grădina cea nouă a cuvântului Tău. Ei se miră ce văd, că văd marea Ta lucrare pentru scăparea celor ce apucă spre Tine. Fiecare scăpat are trecere la Tine cu neamul lui cel adormit. Vin și eu cu ai mei, ca să-i bucur de biruința pe care ai pus-o Tu peste această nouă grădină în care vii Tu cu cerul ca să faci bine pământului și omului de pe el. Acum, dacă vrei, odihnește acest suflet pentru care azi se face pomenire în grădina cea nouă în care venim acum. Ea s-a căit de răul pe care l-a lucrat împotriva ei și a lucrării Tale, iar cei din grădină slujitori au adus la Tine rugă de iertare pentru ea, căci sunt copiii dulci și buni la inimă, și au iubire pentru tot neamul omenesc, Doamne. Am trecut la Tine acest suflet pomenit azi, că-mi aducea lume și necredință peste casa mea de pe pământ, în care am stat cu Tine, dar cei ce au rămas și tot așa fac în locul acela, ce să facem cu ei, Doamne? A venit vremea slavei, și toate se pregătesc să mărturisească această lucrare a mea cu Tine. Plâng și Te rog să-Ți amintești de locul Tău cu mine, de lucrarea mea cu Tine, Doamne, de toate locurile pe unde a trăit această lucrare. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, hai cu Mine acolo, tată. Hai să Ne uităm și să Ne sfătuim. Hai cu această fiică pomenită azi, ca să vadă ea slava cea de deasupra cum așteaptă peste locul unde a trăit și ea, că tu ai luat-o în casa Mea și a ta ca să fie și ea, iar ea Ne-a întors spatele cu necredință, Verginico. Hai să vadă și ea cu ochi din cer ce este peste acel loc, câtă nepăsare de Dumnezeu, Verginico, și câtă slavă așteaptă și plânge prin suspinul îngerilor împrejurul acelor hotare peste care stă scris: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Iar acum, Verginico, să binecuvântăm prinoasele pentru cei adormiți din neamul tău și să stăm cu poporul cel nou la masă, și cu sfinții, tată. Vino spre mângâiere, că mare ți-e durerea, și tu nu ți-ai mai răcorit-o de mult în cartea ta. Acum ai grăit peste fiii din grădină, dar Eu voiesc să vii lângă Mine și să grăiești și tu când vin Eu, că e de scris la cartea judecății, Verginico. Nu știe nimeni ce e cuvântul acela care spune: «Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie». O, nu știe creștinul zilelor de acum, nu știe, că nu are învățător cu milă peste el. Dar am venit Eu, și îi spun Eu omului, îi spun, că n-are cine să-i spună. Omul pe pământ spune că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, și dacă omul spune așa, așa va fi. Amin. O, bine ar fi să și aștepte omul, nu numai să spună că așteaptă. Iată, omul trebuie plămădit din nou ca să fie nou, căci omul nu mai știe nimic, nu mai poate nimic.

Omul trebuie plămădit din nou, și aceasta fac Eu, prin coborârea Mea la voi, copiii care lucrați cu Mine din grădina cuvântului. Fiți, tată, pe potriva venirii Mele din vremea voastră, căci vremea s-a plinit. Amin. Fiți, fiilor, slujitori ai venirii Mele așa cum au fost apostolii din vremea Mea cea cu trupul. Voi sunteți sămânță de înviere, semănată de Mine pe

pământ, sămânță de veac nou și ceresc pe pământ, și hai să udăm și să îngrijim și să deștelenim și să lucrăm pământul cel nou, și hai, fiilor, să fim veacul cel nou în mijlocul pământului, căci Eu această binecuvântare o am pusă peste voi. Amin, amin, amin.

24 septembrie/7 octombrie 2000

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Fricosul este cel vinovat, iar cel nevinovat are duhul păcii și nu se ascunde când este învinuit. Omul-copil este mângâierea cerului. Cel blând și smerit își însușește vina prin umiliția cea ispășitoare. Călcarea poruncii iubirii de Dumnezeu aduce neîmplinirea tuturor poruncilor. Cea mai dulce rugăciune este iubirea celor ce cu foc Îl iubesc pe Domnul.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Eu sunt Alfa și Omega, Cel Care este, Cel Care era și Cel Care vine. Amin.

O, fiilor care-Mi primiți venirea! De unde vin Eu când vin la voi cuvânt? Vin din veșnicie, căci scris este în Scripturi: «Obârșia Lui este din zilele veșniciei». Amin. Eu sunt cuvântul vieții, și vin cu veșnicia. Viața cea de veci voiesc să v-o dau. Amin.

Când a fost să Mă dau spre răstignire ca un vinovat, pentru om, Eu n-am fugit de vină, căci cel cu inima curată se smerește, că așa este inima lui. Cel ce are în el viața nu fuge de moarte, nu fuge de vină, nu fuge, iar cel fugar este fricos, iar fricosul este cel vinovat care fuge de vina lui. Cel nevinovat însă, are în el duhul păcii Mele și nu se zbate când este învinuit, ci este blând și smerit cu inima, și nimic, nimic nu-i smulge din el viața. Mare lucrare este seninul inimii, căci fața cea senină vine de la inimă. Seninul plăcut Domnului în om e mare lucrare, fiilor. Aduc mereu învățătură de viață la voi, ca să se găsească la voi viață când voi veni la voi văzute de ochii tuturor. Eu sunt cuvântul vieții, și așa vin la voi, iar voi trebuie să vă îmbrăcați cu viața, cu cămașa vieții, fiilor, precum Eu M-am îmbrăcat după înviere, căci am înviat din morți ca să Mă arăt Fiul Tatălui Savaot, născut de la Tatăl, Cel dintâi născut din morți. Amin.

Cel ce aude învățătura Mea și o primește apoi, acela o și împlinește precum i-o spun, iar cel ce o aude și nu o împlinește, acela nu o primește pe ea, și este ca și cei necredincioși.

O, copiii din grădina venirii Mele, mare lucrare este seninul Meu în inima omului. Tristețea după Dumnezeu îl aduce pe om la mare dar, la mult senin ceresc și la apropiere cu sfinții. Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, căci sfinții se mângâie cu el, și el este frumos și sfânt și senin, cu seninul cel plăcut cerului. Omul-copil este cel ce Mă iubește și Mă mângâie pe Mine, Domnul, în toată clipa. Omul-copil este mângâierea cerului. Dar nu despre copiii grăiesc Eu aceasta, și despre altceva grăiesc Eu. Nu copiii Îmi plac Mie, ci omul-copil Îmi place. O, așa vă place și vouă, căci Eu văd în voi și vă adaug din Mine vouă, căci omul-copil este mângâierea cerului. Cel ce-i place să fie om mare, om îngreuiat de el însuși, acela nu poate să vă iubească pe voi, căci voi sunteți niște copii, și Eu de aceea vă zic copii, mereu vă zic copii. O, fiilor, luați bine aminte la cuvântul spus de Mine la voi, căci așa am spus: «Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, și sfinții, cu el, căci omul-copil este mângâierea cerului». Amin. Măsura aceasta purtați-o mereu în voi și după voi, ca să învețe oricine vă vede pe voi, să învețe să se facă om-copil, căci omul îngreuiat de sinele

său e mare tristețe pentru cer. Ce să-l învăț Eu pe unul ca acesta? Eu n-am pe unde să pătrund în unul ca acesta, și nu Mă pot apropia, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și nu Mă pot apropia de unul ca acesta, și rămâne el însuși, și atât, rămâne durere pentru cer și împotrivor lui Dumnezeu.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și Eu aduc învățatură de viață la voi, ca să se răspândească pe pământ lumina, fiilor. Aduceți-vă aminte de suspinul Meu care umblă suspinând pe lângă voi când voi sunteți la lucrul mâinilor pentru tot lucrul care este de făcut cu mâna. V-am șoptit într-o zi să-i învățați pe toți cei care iau de la voi să nu fugă de simțământul vinovăției, căci Eu am stat sub vină pentru tot omul, fiilor. E mare jale între cer și pământ pentru Dumnezeu. Tot omul se ascunde pentru răul din el. Învățați peste tot pe unde puteți da de la Mine omului, să fie blând și smerit cu inima omul, așa precum sunt Eu. Și cum să facă creștinul această lucrare? Și cum s-o împlinescă așa? Oare, voi știți acest lucru bun să-l deslușiți cu cuvinte? Iată, torn Eu, iar voi dați-i curs izvorului înțelepciunii Mele, că voiesc să grăim unii cu alții pe pământ. Amin, amin, amin.

— **C**el ce nu fuge de simțământul vinovăției, acela este cel blând și smerit cu inima. El când își însușește vina văzută de cei din jur, și osândită apoi, primește blând această osândire a vinei sale, primește pentru ispășirea vinei, primește blând și cu adevăr și cu iubire acest ajutor, și ca de la Dumnezeu primește și așteaptă, și este deprins cu această primire. El își arată smerenia inimii atunci când nu se supără și nu se ascunde în fața osândirii vinei sale, și rămâne mulțumit și descurcat de vină, că este smerit și deprins cu lucrul cel bun al smereniei de inimă. Cel blând și smerit cu inima nu fuge, nu se pitește în el, ci stă deschis pentru el însuși și pentru toți, bucurându-se cu duhul de această lucrare care îl ține în lumina cea de sus, în mângâierea cerului sfânt. Amin.

— **O**copii învățători din partea Mea, mai mult și mai mult și tot mai mult de-acum, să dați viață din viața Mea la cei ce vor cu tot dinadinsul să fie vii până la învierea cea mare și văzută de vii și de morți, până la venirea Mea cu învierea tuturor pentru viață veșnică sau pentru tânguire, căci scris este: *«Se vor plânge și se vor tânguie bătându-se în piept toate semințiile pământului, și vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere și cu multă mărime, și va răsună glasul de trâmbiță, și îngerii vor strânge pe cei aleși pentru Dumnezeu, pe cei ce s-au ales pentru Dumnezeu»*. Amin.

Acum, fiilor copii, e mama Mea cu dor de voi, și se îndulcește din vorbirea Mea cu voi și voiește și ea să vă îndulcească cu darurile ei cu care vă acoperă mereu pentru că sunteți fiii grădiniței venirii Mele. Grădinița aceasta este locul Meu ceresc de pe pământ, peste care Îmi aștern cuvântul pentru toată făptura. Grădinița aceasta este masa pe care Eu scriu cartea judecății făpturii. Voi, fiilor copii, fiți cu veghe mare și cu cutremur sfânt, că aici Eu lucrez cu voi lucrarea Mea cea de pe urmă, și cutremur cerul și pământul cu cuvântul. Amin. Spuneți la toți cei ce iubesc venirea Mea la voi să nu-și risipească nici o clipă mintea și inima și simțurile lor spre paguba lor și a celor din jurul lor, ci să-și adune ființa și vorbirea ei spre folos pentru cer, că venirea Mea vine și iar vine ca râul care vine din munte spălând albia din calea lui.

Spuneți celor ce Mă așteaptă să vin să nu fugă de simțământul vinovăției, să nu iasă din umilință fugind de vină, că nu e om sub cer să nu fie vinovat, iar Eu am fost fără de vină,

și n-am fugit când am fost cu cei vinovați, și am stat răbdând și iubind și așteptând pocăința omului, căci așa este lucrul Domnului.

Vă aduce mama Mea mângâierea ei, îndemnul ei pentru lucrul venirii Mele, și povată de mamă, că ea este mama Mea și a celor ce Mă poartă pe Mine. Amin.

— **T**e bucur și eu, Fiule Doamne, mângâindu-i pe cei ce Te poartă azi întru venirea Ta. Te mângâi și eu, căci Tu ești purtat de ei, o, Fiule Care vii la fii. Scurtează-Ți zăbava și Te arată venind, că e grea de tot vremea pentru ai Tăi; e grea, și tot mai grea, dar scurtează-o, pentru ei, și pune capăt voii omului. Tu i-ai spus omului ales de Tine, i-ai spus să Te iubească cu toată ființa lui, și apoi i-ai spus să nu fure, să nu mintă, să nuucidă, să nu se lăcomească și să nu se desfrâneze i-ai spus celui ce Te iubește. O, cum să-i fi spus Tu aceste porunci ale celor ce Te iubesc pe Tine, cum să le fi spus celor ce nu Te iubesc? O, nu la aceia le-ai spus Tu acestea toate, ci le-ai spus pentru cei ce Te iubesc, și căroră le-ai spus: *«Să iubiți pe Dumnezeu din toată ființa»*. Cei ce nu împlinesc porunca iubirii de Dumnezeu, aceia nu le împlinesc pe celelalte porunci, iar cei ce Te iubesc nu calcă poruncile Tale, Doamne, Fiule al meu. Nu Tu ești judecătorul, ci poruncile Tale îi judecă pe cei ce nu le împlinesc, iar lumea este judecată în ziua când aceste porunci au fost scrise de mâna Ta pe pământ, Cuvântule Doamne. O, cine este cel ce Te mai iubește? Cine nu fură? Cine nu minte? Cine nu ucide? Cine nu e lacom? Cine mai este curat? Cine, Doamne, Te mai cinstește pe Tine nefăcându-le pe acestea pe care Tu le-ai oprit și pe care omul le-a dezlegat peste el? O, cine se mai bagă la greu pentru Tine? Cine este cel ce nu se cruță pe sine ca să fii Tu adevărat în cuvânt peste om?

Voi, fii-copii ai Fiului meu, iată-L pe El ce face prin voi. El împlinește ultimul semn, ca apoi să vină văzut, să vină pe nori. El vestește această Evanghelie a împărăției Lui în om și peste om, de la margini la margini, și apoi începe peste tot cer nou și pământ nou, ca la voi, fiilor copii. Faceți-vă tot mai voinici cu duhul pentru greul de aici al lucrului Fiului meu cu voi, și aceasta să vă fie odihna. Amin. Fiul meu v-a învățat că odihna trupului este mângâierea sufletului, și că în ea se odihnește trupul, și de la ea prinde trupul puteri mai presus de fire. Atotputernic este Domnul în voi dacă împliniți cuvântul Lui mai presus de orice. Cu dor și cu durere vă rog să ascultați pe Fiul meu și să nu treceți pe lângă cuvântul Lui, și să-l faceți faptă numaidecât, că El așteaptă după fiecare cuvânt. Amin. Mă doare să-L văd că așteaptă. Așteptarea celor din cer e durere fără margini, cum nu e pe pământ durere. Să nu aștepte cerul după voi, copii tocmiți de cer. E așa de bun Domnul cu voi, și atâta grijă pune pentru voi, dar voi să nu vă folosiți de binele de la El, ci să vă faceți voinicuți pentru greul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Care lucrează la judecata și la învierea făpturii și la lumina învierii, fiilor vii. Toți cei care se hrănesc din Fiul meu Cuvântul, să ia de la voi spre împlinire toată venirea aceasta, ca unii care împlinesc Scriptura venirii Fiului meu după două mii de ani.

O, să nu închideți cartea! Țineți-o deschisă. Legați-vi-o la gât ca pe o tăbliță a inimii și dați-i viață peste voi. Amin. E grea povara voastră. Poporul cel nou este povară, dar pentru această povară vă ajută Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin zic vouă: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, țineți cartea deschisă zi și noapte și trăiți-o și dați-i împlinire așa cum cere ea. Amin. Așteptarea celor din cer e durere fără de seamăn, cum nu e pe pământ durere. Să nu aștepte cerul

după voi, copiii tocmiți de cer. Binecuvântată și trează și împlinită să fie lucrarea Fiului meu cu voi și de voi. Hrana sufletului sfințește trupul și îl face ceresc și viu și nou pentru Domnul. Cuprindeți-vă de iubire și de durere pentru rana venirii Fiului meu, căci cu rană vine, și din greu vine când vine la voi. Fiți voi puterea venirii Lui, că vă cere aceasta. Amin.

I-am trezit, Doamne, pe fiii cuvântului Tău cu cuvântul meu de mamă, ca să aibă ei îndemn la trezie și la venirea Ta la ei. Le dau și putere din iubirea mea pentru Tine, ca să fie și ei tot așa. Iar Ție Îți dau ruga mea pentru ei și pentru cei ce cred ca și ei în venirea Ta la ei. Dă-le mereu și tot mereu și tot mai mult putere și har pentru lucrarea seninului inimii, pentru tristețea cea după Dumnezeu, care îl aduce pe om la marele dar al iubirii de Tine, Doamne Mângâietorul. Frumos este copilul sfânt care se mângâie cu sfinții, și sfinții cu el, căci aceasta aduce mult senin ceresc peste omul-copil, iar omul-copil este mângâierea cerului, și este blând și smerit cu inima în fața dreptarului vieții pe care îl primește în toată clipa, întru smerenia inimii lui. Iar Tu dă-le venirea Ta și Te dă lor mereu, ca să se dea ei Ție, și Tu să-i ai și să bucuri pe cei din cer cu ei, Doamne al puterilor cerești. Sărbătoarea mea peste ei ești Tu lângă mine, și eu lângă Tine cu ei și cu ruga mea pentru ei. Amin, amin, amin.

— **T**u, mamă a rugăciunii, știi mai mult decât toți cei din cer și de pe pământ că cea mai dulce rugă este iubirea cea plină de foc după Mine, iubirea celor ce Mă iubesc cu foc, mamă. Când iubirea după Mine ia foc în cel ce Mă iubește, Eu, cu desăvârșirea Mea, Mă sălășluiesc în el, cu darul Meu cel blând și smerit al inimii Mele, în omul cel ce se face chip și asemănare a Mea între oameni, mamă a rugăciunii. O, cine a mai cunoscut focul iubirii așa cum a ars el în tine pentru Mine? Te dau tuturor, mamă, ca să se vadă ce este iubirea de Dumnezeu, și te dau iubire în grădina cuvântului Meu, ca să am darul iubirii în grădina venirii Mele și să Mă alin de la el, mamă, așa cum Mă alin de la tine. Amin, amin, amin.

Mama Mea v-a încălzit la focul iubirii ei, copiii ai venirii Mele. O, ce să vă mai dau? Aduceți-vă aminte de suspinul Meu care umblă suspinând pe lângă voi când voi sunteți la lucrul mâinilor pentru tot lucrul care mai este de făcut cu mâna, că v-am șoptit într-o zi să-i învățați pe cei ce Mă iau de la voi să nu fugă de simțământul vinovăției, că Eu am stat sub vină pentru tot omul, și l-am învățat să fie blând și smerit cu inima, așa precum Eu sunt. Dați putere de împlinire acestui cuvânt peste voi și peste cei ce iau de la Mine prin voi, și fiecare să-l cinstească pe cel ce este cu Mine, să-l cinstească pentru ca să-l primească, și să se primească unii pe alții cei ce Mă primesc pe Mine cu învățătura vieții. Cei ce nu se primesc unii pe alții nu pot trece la Mine, și nici Eu nu pot trece la ei ca să Mă primească apoi, pentru că Eu sunt blând și smerit cu inima și încerc inima omului ca să-i văd primirea. Faceți peste voi zile de învățatură sfântă din toate zilele Mele cu voi, din toate zilele sfinților cu voi. Ușurați-Mi greul venirii Mele la voi. Să vă doară și pe voi rana venirii Mele, că printre dureri vin când vin, și abia vin de dureri, fiilor-copii. Cea mai mare lucrare pe care v-o cer este să vă hrăniți cu cele din cer și să vă dați hrana aceasta unii altora, căci prin ea vă sfințiți duhul și sufletul și trupul întru venirea Mea, după două mii de ani de așteptare după om. Mă uit la voi cum vă hrăniți unul pe altul. Hrăniți-vă, că Eu Mă uit la voi. Amin. Hrăniți-vă ființa cu ființa Mea și iubiți învierea Mea care este cu toți cei ce Mă țin viu acum și pe vecii.

Eu vin cuvânt la voi ca să fiu viu între voi, și vin din veșnicie, și sunt cuvântul vieții și vin cu veșnicia la voi, fiilor, și viața cea de veci v-o dau. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2000

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Omul își duce în spate toată lucrarea lui, și merge greu. Învățătură are cel ce o face peste el însuși. Omul stă cu doi stăpâni peste el și nu este curat pentru nici unul din ei. Pilda omului care știe să deosebească dreapta de stânga sa pentru biruirea ispitei. Copilul este cel ce învață să rămână copil.

Mi-e calea de la cer până pe pământ tot un dor, căci între cele ce se văd și cele ce nu se văd e drumul greu, e drumul lung, că nu-l poate omul străbate, dar Eu, Domnul, sunt sus și jos deopotrivă mereu, și omul nu ajunge la Mine, și Mi-e tot un dor calea Mea dintre cer și pământ, dintre Dumnezeu și om. Dorul după Mine al omului rupe drumul dintre Mine și om, iar dorul se îmbrățișează la mijloc și mângâie pe om de la Mine, și pe Mine de la om, și nu mai e calea, ci e mângâierea în locul ei, între cele două lumi care sunt într-una cuprinse. Amin.

O, fiilor copilași, cuvântul Meu cel de peste voi este mângâierea Mea și a Tatălui și a sfinților și a îngerilor. Mare mângâiere umple cerul cel nevăzut și toată mărirea lui. Uimi-re mare este între cei din cer când Eu Mă aduc la voi cuvânt. Se hrănește duhul celor din cer cu bucuria cea făgăduită lor când voi vă strângeți pe pământ la gura cuvântului Meu. Noi, fiilor scumpi, suntem cu dor, pentru că voi sunteți cu trupul, iar Noi suntem cu duhul. Ne bucurăm unii pe alții așa cum se bucură cei de departe unii de alții când vorbesc între ei prin firul cel de pe pământ, prin telefon, măi copilași. De aceea torn în voi, ca să vorbiți și voi cu Noi și să Ne auzim unii pe alții, căci în cuprinsul cărții Mele din zilele acestea ale venirii Mele pe pământ după două mii de ani am cuvântat într-o zi așa: «Vine vremea să vorbiți cu Domnul așa cum vorbește omul cu telefonul la ureche». Așa am spus Eu pe vremea când cuvântam din trupul lui Verginica, trâmbița Mea cea din zilele din urmă. Ea a venit la cei din cer apoi, iar Eu, Domnul, am dat putere duhului ei să se facă cuvânt, și s-a făcut, căci tot ce zic Eu, se face. Amin, amin, amin.

Se miră lumea care aude de cuvântul Meu de peste voi, și zice: „Cum se poate aceasta?”. Am lăsat în Scripturi scris mărturia vorbirii lui Dumnezeu cu omul, ca să-l ajut pe omul cel de azi să Mă creadă când Eu vin acum râu de cuvânt de la Tatăl pe pământ. Când eram cu trupul pe pământ în chip văzut după ce am ieșit din Fecioară prin Tatăl, cobora Tatăl cu cuvântul Său peste Mine ca să vorbească cu omul despre Mine că sunt Fiul Său.

O, mai spune Tu, Tată, și azi la om despre Mine, că Eu sunt pe pământ, dar sunt învelit în cuvânt, și umblu cu cuvântul peste pământ în lung și în lat după om, și Mi-e calea de la cer până pe pământ tot un dor, căci între cele ce se văd și cele ce nu se văd e drumul greu, Tată bun, e drumul lung de nu-l poate omul străbate, și omul nu ajunge la Mine, și Mi-e tot un dor calea Mea dintre Mine și om, Tată. O, nu știe omul să se întâlnească cu Mine, Tată bun; nu știe omul să ne întâlnim la mijloc pe calea dorului, și iată, cel ce nu cunoaște calea dorului între cer și pământ nu știe să înțeleagă această venire a Mea în grădina cuvântului Meu de pe pământ. Eu aicea sunt, și Mă dau cuvânt în lături din grădină.

E necăjit pe pământ omul, Tată. E ca oaia fără păstor tot omul, fiindcă nu mai sunt păstori cu milă ca să fie pentru om și nu pentru ei, dar este scris în prooroci: «*Domnul va mângâia Sionul și va da nădejde dărâmăturilor lui, și va preface Domnul pustiul în rai, și pământul care nu avea rod va face din el grădina Domnului. Bucurie și veselie va fi în ea; mulțumiri și cântare de laudă, căci de la Mine va ieși învățătura, iar legea Mea va fi lumina popoarelor*».

Eu am venit, Tată bun, să dau omului nădejde, dar omul nu pricepe venirea Mea la el. Iată, prefac pământul în rai și îi spun omului ce fac, dar el rămâne tot ca el, și nu se face omul ca Mine ca să ne întâlnim la mijloc, cu dor și cu mângâiere, că Eu am venit să mângâi omul, Tată, iar Duhul Meu a vestit demult prin prooroci această venire a Mea și petrecerea Mea cu omul, Tată. O, cum să facem Noi să creadă omul în lucrarea venirii Mele? O, cum să facem cu omul, Tată?

— **O**, Fiule Emanuel, Fiule călător între Mine și om, acum, la capătul timpului! N-a crezut omul nici când ai venit pe pământ, trup prin Fecioară, n-a crezut omul nici când Eu cuvântam adeseori peste Tine numindu-Te din cer Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu am binevoit. N-a crezut omul, și n-a vrut să creadă nici când ai înviat dintre morți, și nu vrea omul să creadă nici acum în cuvântul venirii Tale pe pământ după două mii de ani. N-a vrut și nu vrea omul să creadă în Noi, Fiule iubit, căci credința în Noi are altă lucrare în om decât are omul care zice că el crede în Noi. O, nu așa a crezut Avraam, nu așa a crezut Moise, nu așa au crezut profeții. Ei au făcut cele ce le-am zis Noi din cer, și așa au crezut, Fiule iubit.

Se miră lumea pe pământ de cuvântul Tău peste grădina aceasta în care Noi coborâm și grăim. Uită omul de lumină, Fiule scump, iar Tu ești Lumina lumii, și omul uită că Tu ești și că Îți împlinești lucrarea Ta, lumina Ta peste pământ, Fiule iubit întru Care Eu, Tatăl, am binevoit. Face omul tot ce vrea el pe pământ, dar lumina Ta n-o vrea și fuge de ea, fuge la întuneric omul, căci întuneric este tot ce face el. Puțin, Fiule iubit, puțin, tată, puțin, puțin și nu va mai fi pe pământ înaintea Ta întunericul care se războiește cu lumina, cu Tine, Lumină a lumii, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit. Amin.

— **O**, Tată al Meu, aceasta vom face cu omul. Lumina Mea îl va orbi, și l-a și orbit, Tată bun. Cuvântul Meu aduce la lumină totul, iar întunericul nu va mai fi, căci este vădit și nu poate sta cu lumina. Eu scormon cu făclia cuvântului Meu peste tot, și judecă și se războiește întru dreptate cuvântul Meu, și tot omul va lua din el fără să se aștepte. Amin. Acestea sunt cuvintele adevărului, căci mărturia Mea este duhul proorociei. Amin.

Dați lumina Mea de peste voi peste pământ, voi, cei din grădina Mea, căci este scris în prooroci: «*Pământul cel neroditor se va preface în grădina Domnului, și bucurie și veselie va fi în ea*». Amin. Eu să fiu bucuria voastră, fiilor, iar voi să fiți bucuria Mea. Amin.

Iată, vin în grădină cu sărbătoare de sfinți, ca să se bucure sfinții împreună cu voi și cu cei ce se strâng cu voi la gura cuvântului Meu. Sfinții, fiilor, nu mai doresc după Domnul, și doresc după voi și după ziua cea mare a Mea cu voi peste pământ. Tot așa și Eu, nu mai doresc după sfinți, că-i am alături mereu, dar doresc după voi, căci voi sunteți cu trupul, iar Noi suntem cu duhul lângă voi și cu voi, dar curând, curând, cerul se va da în lături. Ca o carte deschisă se

va deschide cerul, căci iată, cerul se face sul de carte, și cartea stă deschisă și se umple până dă peste ea și se varsă din ea pe pământ, căci așa este venirea Mea și numele Meu cel nou și numele cetății lui Dumnezeu, căci peste tot se va găsi scris pe pământ: *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele Meu cel nou, și al împărăției Mele, și al vostru, fiilor care Mă urmați. Dar ce este acest cuvânt, să urmeze omul pe Domnul? O, greu se mai vede această cale a omului pe urma Mea; greu, fiilor, greu, că omul duce în spate toată lucrarea lui, și dacă vine după Mine, așa merge, și merge greu. O, greu se mai vede mersul omului după Mine! Dacă omul ar lucra tot greul lui pentru Mine, Mi-ar aduce și rod, dar omul e cu mâinile goale înaintea Mea. Cel ce nu strânge la vreme recolta nu mai are ce strânge. Măcar de s-ar strânge pe el lângă Mine omul cu pașii lui, ca să-i dau câte ceva de lucru în lucrul Meu cel greu. Lucrarea omului nu mai este în folosul Domnului, nu mai este în folosul sfinților. Cele ale omului care nu-I aduc folos Domnului, acelea sunt piedică a omului spre Mine și spre lucrul Meu cel cu omul. Iată, așa s-a prăbușit mult popor de la sânul Meu și s-a dus să lucreze pentru sine, căci toată lucrarea omului este pentru trup, și omul nu face și pentru Dumnezeu. E mare lucrare să lucreze omul pentru Dumnezeu lucrul său, să-I poată omul da lui Dumnezeu lucrul său.

Aș voi, fiilor dulci, să învăț poporul cel ce este și pe cel ce vine cum să-L urmeze pe Domnul, cum să lucreze când voiește să-Mi dea Mie lucrul pe care-l lucrează. Aș voi, copii învățători, să învățăm poporul și să învețe poporul. Amin. Cine este cel ce ia învățătura? Este cel ce o face faptă peste el. Aș voi să învăț pe cel ce învață de la Mine să dea din mijlocul lui răul care vrea să stea lângă Mine cu lucrarea lui. Mereu am dorit să-Mi pun poporul deoparte, ca să am popor aparte. Mereu am dorit să aibă minte cel ce este de partea Mea. Mereu, mereu am dorit să Mă iubească pe Mine și nu pe sine cel ce se alege cu Mine. Mereu am tânjit după cel chemat la masa Mea de nuntă. Am tânjit, căci cel ce dă să vină se are și pe sine, se are mai mult decât pe Mine, și nu știe omul că viața lui Eu sunt și că vreau să stau la masă cu el și să pot mânca din masa lui, și să fie curată și sfântă și de la Domnul masa lui, ca să pot veni cu sfinții în casa celui ce stă deschis pentru credință și pentru lucrarea credinței lui. O, e mare lucrare să-I poată omul da lui Dumnezeu lucrul său, dar iată, omul se înșeală și stă cu doi stăpâni peste el, dar nici pe unul nu-l cinstește cum se cuvine dacă face așa. Numai un singur stăpân când are omul, numai așa poate să-i dea cinstea; altfel omul nu este curat pentru stăpânul său.

Învățați și dați învățătura, fiilor care Mă dați, căci Eu, de la voi sunt lumină peste oameni, iar cine vine până aici ca să ia, găsește, că de aceea vine, și iată, e mare taină să știe omul care vine să ia, să știe cum vine și cum să ia, iar dacă se apleacă, Eu torn atunci în voi și Mă deșert din voi cu înțelepciune peste cel ce este primitor ca să se facă viu și trup viu pentru înviere, pentru suflet, fiilor înțelepți.

Dar iată, binecuvântăm hrana cea pentru trup, și apoi lucrăm cu acest cuvânt proaspăt, și apoi iarăși vom așterne în carte învățătura cea pentru ziua aceasta, că voiesc, fiilor, să mai dau har și înțelepciune și proștejime de duh și de putere poporului cel nou și celui care vine. Sunt mulți care iau cuvântul Meu ca să-l lucreze peste ei, și aceia sunt cei care vin și tot vin pentru înviere, pentru suflet, fiilor, că trupul nu folosește la nimic, ci duhul dă viață. Amin. Duhul lucrează, nu trupul, iar trupul să slujească duhului, și duhul să fie al lui Dumnezeu și să-L mărturisească, căci Duhul Domnului este duhul proorociei, care mărturisește pe Domnul. Amin.

O, simțiți-Mi durerea, și hai cu dor, că Mi-e calea de la Mine la voi tot un dor. Să rupem calea și să se îmbrățișeze dorul la mijloc ca să ne mângâiem, și să nu mai fie cale de la Mine la voi și de la voi la Mine, și să fie mângâiere în locul ei. Amin, amin, amin.

*

O, fiilor copilași cu care Eu Îmi scriu cartea venirii Mele cea după două mii de ani! Tânjesc de dor să vin, și de aceea vin. Am făcut cerul și pământul, și de aceea vin, ca să fac pământul așternut al picioarelor Mele, că așa este scris, și așa este, fiilor, dar omul s-a ascuns de Mine și nu mai are vedere, căci doarme, doarme omul mereu, și de aceea nu vede. E noapte peste om și nu vede omul, dar vouă vă spun mereu să fiți fii ai zilei și să nu dormiți, căci cei ce dorm, noaptea dorm. Voi însă, fie că dormiți, fie că vegheați, faceți aceasta ziua, faceți aceasta cu Mine și fiți ai Mei. Amin.

Trecea odată un bărbat înțelept pe un drum străbătut de mulți călători. El simți deodată din dreapta și din stânga lui cum două priviri îl atrag ca să se uite. Erau două femei, și amândouă erau frumoase foarte. Cea din dreapta lui îl umplea de o pace și de o bucurie și de o înălțare cum niciodată nu cunoscuse inima lui până atunci, și era frumoasă foarte. Cea din stânga lui îi răvășea toată ființa și îl ademenea cu cele dinăuntru ale ei spre păcat, și era frumoasă foarte. Se apleca fără să vrea el spre cele două feluri de simțiri și se întreba: „*Ce se întâmplă, oare?*“. Se uita când în dreapta, când în stânga, și voia cu tot dinadinsul să înțeleagă ceva, căci era înțelept. Atunci, Duhul Cel de sus l-a cercetat pe el și i-a dat să vadă, și a văzut. Cea din dreapta lui era femeie sfântă. Uitându-se la ea, o vedea când palidă și umilă, când frumoasă foarte, cum nu e pe pământ frumusețe, iar el se umplea de o pace cum nu cunoscuse până atunci. Cea din stânga lui era o femeie păcătoasă. Uitându-se la ea, o vedea când urâtă și dezgustătoare, când frumoasă foarte, iar el se umplea de zbucium, de scârbă sufletească și de slăbiciune trupească. Apoi și-a venit în fire și a înțeles cu pace ce înseamnă omul frumos și cât de frumos este omul lui Dumnezeu, chipul lui Dumnezeu în om, și nimic nu i-a mai trebuit decât pacea pe care o cunoscuse de la făptura cea din dreapta lui, și și-a zis: „*Dacă atât de frumos este chipul omului sfânt, dacă aceasta este plata celui sfânt, eu așa voi sta, și voi pleca dintre cei păcătoși și voi locui în Hristos, că El este Cel frumos în omul care-L urmează pe El*“.

O, copilași prin care Eu învăț pe om, mereu am dorit, mereu am tânjit să-Mi pun poporul deoparte ca să am popor aparte. Mereu am dorit să aibă minte cel ce se dă de partea Mea. O, mereu am tânjit după cel chemat la masa Mea de nuntă, că omul nu știe că viața lui Eu sunt și că vreau să stau cu omul, și să fie omul sfânt, ca să pot veni cu sfinții în casa lui, dar omul stă slugă la doi stăpâni și nu-i dă nici unuia din ei cinste dacă face așa. Numai un singur stăpân când are omul, numai așa poate să-i dea cinste; altfel omul nu este curat pentru stăpânul lui.

Voiesc să mai dau har proaspăt și putere sfântă poporului Meu cel pus deoparte, și voiesc să-l am aparte, că Eu nu vreau să-l las să guste din vinul mâniei Mele, din cupa care se varsă peste cei despărțiți de Dumnezeu. Cel ce voiește să-Mi urmeze, trebuie să știe ce este această lucrare și să se bucure prin ea, ca să se veselească apoi pe veci, căci veselie este plată în cer, nu pe pământ, și este pentru cei cerești. Iată, cel ce voiește să-Mi urmeze, trebuie să fie curat cu duhul, cu trupul și cu inima. Eu așa i-am învățat pe cei ce urmau după

Mine, și le ziceam: «*Fiți fericiți, voi, cei săraci cu duhul, că a voastră este împărăția cerurilor. Voi, cei ce plângeți, veți fi mângâiați. Voi, cei blânzi și milostivi și curați, veți moșteni pe pământ și veți fi miluiți, căci Mă veți vedea. Voi, cei ce aduceți pacea, veți fi numiți fiii Mei. Voi, cei ce flămânziți și însetați după dreptate, veți fi sătui în veci, iar voi, cei prigoniiți și ocărăți pentru Mine, bucurați-vă și vă veseliți, că multă vă este în ceruri plata!*». Așa îi învățam pe cei ce urmau după Mine, și așa dau și azi învățătura Mea pentru cei ce Mă urmează.

Sunt mulți care se adună în numele Meu ca să se bucure și, iarăși, sunt și mai mulți care se veselesc în numele Meu și de numele Meu. Iată, la unii le place bucuria duhului, care este durere după Dumnezeu, suferința cea de pe calea Mea, iar la alții le place veselia duhului. Numai că veselia este plata bucuriei, iar bucuria este în suferințele cele de pe calea Mea, mărirea fiilor lui Dumnezeu, așa cum a fost ea în cei ce au suferit cu trupul de la cei ce îi prigoneau pe ei pentru Mine. Cel ce voiește să Mă urmeze cu adevărat, să nu înceapă cu veselia duhovnicească, și să pornească pe calea Mea cu bucuria cea din suferință, căci Eu am suferit cu bucurie ca să-i dau omului învierea. Așa și omul, pentru înviere trebuie să sufere, și aceasta să-i fie bucuria. Amin. Eu am suferit înainte de înviere, și așa și omul să facă. Cine încearcă bucuria suferinței și suferința bucuriei, acela este cel ce-Mi urmează Mie, iar plata lui va fi veselia și cerul ei. Cei ce au luat cerul nu s-au veselit până ce l-au luat, ci s-au bucurat în suferințe și au suferit cu bucurie și au căpătat veselia și cerul ei, căci după veselia aceasta nu mai este suferință. Sunt mulți creștini pe pământ care le place veselia duhovnicească, de parcă au ajuns cu greu la ea și la cerul ei. Aceia nu știu încă ce este pocăința și ce aduce ea în inima omului. Aceia nu știu să aleagă calea și nu știu să stea pe ea, iar noaptea pândește pe urma lor ca să-i cuprindă și să facă faptele ei, că aceia nu știu să-și aleagă ziua, să-și aleagă lucrul.

O, rău e de cel fără lucru, măi copilași ai Mei. Nu vorbesc de lucrul cel făcut cu mâna, că acela este din destul și îl prinde pe om sub el de nu mai poate omul face nimic decât lucru cu mâna. Duhul Meu Cel din om face cuvânt în om, face lucru în om, și crește omul prin el, și se cresc între ei cei ce au Duhul Meu, și nu sunt aceștia dintre cei fără lucru, dar voi lucrați în via Mea, că v-am dat acest lucru să-l lucrați, fiilor lucrători. Fiți adevărați întru aceasta, că aceasta înseamnă bucuria, iar cine n-o lucrează pe ea nici n-o mai caută apoi, și se învață fără lucru. V-am dat pildă de viață și de moarte în calea omului care are de ales între acestea două. Cine nu lucrează Duhul Meu în el și în jurul lui, acela este furat în stânga și piere prin el însuși, dar cine alege bucuria cea nepri-cepută de mintea trupească, acela este tras de-a dreapta Mea, iar Eu îi dau de lucru Duhul Meu, Cel plin de putere sfântă și de pace și de frumos și de veșnicie, fiilor. Iată, prin aceste cuvinte dau har poporului și îi dau putere să lucreze Duhul Meu, ca să fie în poporul Meu Duhul Meu, Duhul iubirii dintre el și Mine, Duhul Care strigă la Dumnezeu Tatăl suspinând cu bucurie și strigând.

Învățați, fiilor, pe cei ce au venit ca să fie în lucrul Meu. Spuneți-le și îi ajutați să nu stea fără lucru, că rău e de cel fără de lucru, că acela își strică mintea, iar mintea strică pe om apoi, dar poporul Meu să Mă aibă de lucru pe Mine și să Mă facă până Mă va termina de făcut, că apoi Eu vin. Nimic să nu lucreze decât la facerea Mea în el copilul acestui popor, și așa cum sunt Eu să Mă lucreze. Să se uite la Mine

zi și noapte, și așa să Mă lucreze, precum sunt. Amin. Iar acest cuvânt să fie cuvântul adevărului. Amin, amin, amin.

Să se uite în dreapta lui creștinul, că acolo Eu sunt, și așa să Mă ia în el, și așa să-i placă să fie și el, și apoi să fie. Amin. Cel ce se uită la Mine, acela poate, iar cel ce se uită la sine, acela nu poate.

Uită-te la Mine, popor blagoslovit, ca să pot Eu în tine, căci Eu pot tot ce voiesc Eu unde pot să voiesc. Dați-Mi putere să pot în voi, copiii ai poporului sfânt, că e de lucru cu duhul, nu numai cu mâna, fiilor lucrători. Să Mă vadă lumea în voi și să se minuneze de frumosul Meu din voi și să tânjească după Mine apoi. Uitați-vă unul la altul și vedeți-Mă pe Mine în voi, dar lucrați-Mă ca să fiu în voi, și așa să vă pregătiți de acum, că scris este în Scripturi: «*Să ne bucurăm și să ne veselim și să-I dăm slavă, că a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit; și i s-a dat ei să se înveșmânteze cu vison curat, luminos, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților, și fericiți sunt cei chemați la cina nunții Mielului; și acestea sunt cuvintele adevărului, adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu, iar mărturia Lui este duhul proorociei*». Amin, amin, amin.

Am învățat poporul cel nou și pe cel care vine, și îi spun să stea cu cartea deschisă și să învețe carte, căci cel ce nu învață nu este copil, iar copilul învață, și mereu să învețe, ca să fie mereu copil. Duhul Meu Cel din om îl face copil pe om, iar copilul învață mereu, învață să rămână copil. Amin.

Mi-e dor de voi, fiilor. Mi-e dor de copilul din voi, că Eu am ascultat mereu de Tatăl, și ascult și acum, și lucrez cum voiește Tatăl. Eu sunt copilul Tatălui Savaot, căci Îl ascult. Eu sunt copilul cel din voi, că Mi-e dor de copilul din voi. Mi-e dor să fiu ca voi, și voi ca Mine, și Mi-e calea de la Mine la voi tot un dor, copiii ai dorurilor Mele. Nu mai doresc nici Tată, nici Mamă, căci Îi am alături, și Îi am, dar vă doresc pe voi, și vin mereu să vă îmbrac cu vison și să chem la cina nunții Mele cu voi pe om, ca să răscumpăr omul. Aceasta este lucrarea Mea cu voi, și nu alta. De nimic nu-Mi mai este dor decât de voi, căci cu voi am de lucrat venirea Mea după om, lucrul Meu cel dat Mie de Tatăl. Mi-e dor de voi, fiilor scumpi. De copilul din voi Mi-e tare dor, căci Eu sunt copilul Tatălui Savaot, și așa să fiți și voi, că Mi-e dor să fiu ca voi, și voi ca Mine, și Mi-e calea tot un dor după voi, și din dor Îmi țes calea spre voi. Așa să fiți și voi, că Mi-e dor să fiu ca voi, și Mi-e dor și vă mângâi, fiilor scumpi, că Mi-e dor de mângâiere. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2000

Cuvântul Domnului pentru începutul lucrului casei întâlnirii

Îngerii primesc porunca Domnului să se facă ajutători din cer pe pământ și de pe pământ la cer pentru noua zidire. Proorocie pentru împodobirea colinei întâlnirii cu toate cele rostite să fie. Greul pentru Domnul este cea mai adevărată bucurie între cer și pământ.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă fac cuvânt peste voi în ziua aceasta. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele și trupul Meu, copiii ai lucrărilor venirii Mele.

Iată, copilași, Tatăl așează binecuvântare proaspătă peste voi pentru Mine, ca să Mă întăresc în voi cu puterea Mea, iar Eu așez puterea Mea în voi, ca să puteți tot ce voiesc Eu. Amin. Încingeți-vă mijloacele! Amin. Nici un fel de ne-

putință să nu vă slăbească, nici o piedică să nu aveți, și vom începe, și vom termina, cu harul și cu puterea Mea, zidirea pe care acum voi o începeți în numele Meu, ca să am acoperământ în care să intru pentru zidirea celor ce vin să Mă ia de la izvor pentru zilele Mele din zilele voastre.

Eu sunt cu lucrarea venirii Mele peste voi, și vă pun mereu la lucru pentru zidirea omului care vine să Mă ia de la voi. Fiți credincioși, copiii ziditori, și fiți zidiți deplin, că numai de zidit avem. Și cu duhul, și cu trupul trebuie să lucrăm zidire, că v-am tocmnit să fiți ai Mei și să lucrez cu voi tot ce este de lucrat pentru venirea Mea după om.

Acum am în mână casa pe care o începeți voi acum, ca s-o avem pentru slava întâlnirilor Mele cu voi și cu omul care străbate cale până la izvorul cuvântului Meu ca să poposească lângă el și să bea. Acum, așez lângă voi duhurile puterilor cerești și pe îngerul Meu în față, iar după el, cete-cete, îngerăși și sfinți, cu haruri fel de fel pentru voi, căci Noi suntem cu Duhul, iar voi, cu trupul, și vom minuna lumea de lucrarea Mea cu voi.

Fiți zidiți deplin în cuvântul Meu de peste voi, că acum rostesc binecuvântarea Mea peste zidirea aceasta: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează începutul și sfârșitul lucrului zidirii casei întâlnirii, de lângă căsuța din deal. Dau poruncă îngerilor ajutători să aducă din cer pe pământ tot ajutorul de la Noi, iar de pe pământ la cer, iarăși, tot ajutorul, căci Eu, Domnul, rostesc acest cuvânt și îl pecetluiesc cu amin.

Voi, fiilor tocmiți de cer, cunoașteți puterea Mea în voi, că mereu v-am dat-o, și vom minuna lumea de puterea Mea de peste voi și de mărirea Mea care este cu voi. Fiți un singur cuvânt cu toții. Fiți Duhul Meu și lucrați Duhul Meu, ca să zidiți cu El, că voi sunteți micuți, dar Eu sunt Atotputernic. Oștiri din cer vă dau la lucru cu voi, Noi cu Duhul, iar voi cu trupul, copilași din grădină, și voi, copiii ai poporului sfânt, căci veacul ce va să fie este peste voi de la Mine, și îl vom pune peste pământ curând, curând.

Așezați în cuibul său cuvântul Meu, ca să puteți prin el. Așezați în carte cuvântul Meu care poate, căci voi prin el sunteți și puteți. Așezați-l peste voi, ca să fiți fiii puterilor Mele pe pământ. Amin.

Cartea acestei zidiri pe care o încep acum cu voi va primi în ea tot cuvântul Meu cel pentru zidirea aceasta până ce Mă voi slăvi în ea cu slava Mea peste cei ce se vor aduna să vadă slava Mea cu voi în mijlocul fiilor oamenilor. Și se va umple de zile de slavă cerească această colină în care Eu Mi-am așezat cortul întâlnirii Mele cu voi și împrejurimile lui care se largesc la cuvântul Meu și Îmi slujesc slavei venirii Mele.

Să tacă tot trupul, căci Eu, Domnul, grăiesc și împlinesc. Să se plece tot și toate și să slujească voii Mele cu voi, căci Eu sunt Cel ce împărățesc până ce voi supune totul, până la cer nou și pământ nou peste pământ. Acolo unde nu voiesc Eu, tot ce face omul se prăbușește și se zădărnicește, dar aici voiesc Eu, și pe vecie voiesc. Amin.

Acum, adunați-vă sub mâna Mea, că Eu o pun peste voi și vă dau pornirea la lucru și o țin peste voi ca să luați din ea. Luați din mâna Mea, pușori mici. Luați, ca să fiu Eu mare în voi, iar voi să fiți cei mici ai Mei, căci Eu în cei mici pot, și le dau, și ei pot. Amin.

Cerul lucrează aici cu voi, și lucrează și în lături pentru cele de aici, ca să fie aici ajutor mare din cer și de pe pământ. Amin. Timpul cel bun și cald pentru zidirea aceasta să vă dea

vouă bucuria cea pentru lucru. Lucrați cu bucurie și lucrați Duhul Meu, duhul bucuriei sfinte. Bucurați-vă, căci greul cel pentru Mine este cea mai adevărată bucurie între cer și pământ. Bucuria aceasta aduce veselie peste ea, căci tot lucrul cel făcut sub greu se încununează cu zile de slavă, cu frumosul cerului pe pământ cu voi, copii ai zidirilor Mele.

Cuvântul Meu să vă adune în el, și un cuvânt să fiți cu toții în toată vremea lucrului acesta, ca să dau și acestei zidiri nume nou și să însemne ea cuvântul Meu, căci el se face faptă. Voi sunteți cuvântul Meu cel împlinit, că așa v-am născut, iar Duhul Meu este în voi și peste voi cu Mine. Vă întăresc trupușoarele. Amin. Vă întăresc inimioarele. Amin. Vă dau înțelepciunea în tot lucrul Meu cu voi, că tot așa am lucrat și Eu dintru început, și cu înțelepciunea le-am lucrat pe toate. Cuvântul Meu să fie între voi, fiilor, ca să lucrăm numai prin el, fiindcă așa sunt fiii lui Dumnezeu. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Și-a făcut sălășluire cu voi. De dorul omului fac tot ce fac prin voi. De mila de om vă trudesco pe voi, ca să-i fac omului cărare spre Mine și spre izvorul vieții, care curge la voi pentru învierea fapturii.

Gata, copii ai Tatălui. Îngerul Meu sună pentru începutul casei întâlnirii, de lângă căsuța din deal. Această casă va sluji grădinii întâlnirii, și una pe alta se vor ajuta ca să-Mi ajute Mie și venirii Mele după om. Îmi ridic mâna și fac cu ea peste voi semnul binecuvântării Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Privirea Mea este aici. Mă uit la voi și vă doresc, căci Eu sunt cu Duhul, iar voi, cu trupul, dar sunt în voi, și sunt. Fiți și voi în Mine, și fiți, căci Dumnezeu este în voi pe pământ și poate prin puterea Sa, și poate în voi. Amin, amin, amin.

Fiilor copilași, copii ai minunilor Mele, întocmiți cartea acestei zidiri și tot lucrul ei, dimpreună cu toți cei care lucrează cu voi la zidirea aceasta, ca să fie mărturie a împlinirilor Mele cu voi și să se vadă în ea fapta cea împlinită a cuvântului Meu care se împlinește cu trudă pe pământ, pentru ca apoi să fie slava Mea cea cu trudă lucrată, cea cu trudă plătită, copilași ai minunilor Mele cele de la venirea Mea cea tainică pentru zidirea omului care va fi pentru venirea Mea. Amin, amin, amin.

19 octombrie/1 noiembrie 2000

Sărbătoarea sfântului apostol Iacov, ruda Domnului

E capătul timpului omului, iar omul este semeț. Omul zidește dărâmături care îl prind sub ele. Mărturisirea de dincolo de mormânt: arhierul Vasile Târgovișteanul grăiește cu Domnul, cu arhierul Irineu și cu preoții bisericii lumii, mărturisindu-și păcatul necredinței și al neumilinței lui pe pământ. Proorocie împlinită împotriva lucrului potrivit de la Vulcana-Băi.

Hai, copilași ziditori, hai să ne îndulcim; Eu de la voi, și voi de la Mine. O, de-ați simți voi cât de dulce Mi-e petrecerea Mea cu voi! O, de-ați simți voi cât de amară Mi-e jalea când Mă uit după omul de pe pământ! O, copii ascultători, Mă îndulcesc cu voi, că pe pământ e numai amar pentru Mine, și nu numai pe pământ, ci și în văzduh, că s-a suit omul sus de tot și și-a făcut și peste văzduh stăpânire, și mișună omul prin văzduh cu toate ale lui, și duhul cel semeț s-a făcut mare în om. E capătul timpului omului, și omul își face de cap în fel și chip. Eu însă Mă strecoar cu voi și cu cuvântul Meu prin voi peste tot, și judec cu dreptate peste pământ, că omul Mi-a luat pământul și cerul, zice el, dar omul s-a luat pe sine din Mine, și nu știe că nu este stăpân peste

nimic, și aleargă să fie, și nu este. Zidește, zidește, dar nu este stăpân omul, căci cine nu adună cu Mine se risipește pe sine în adunătura lui, și piere apoi, și nu mai stăpânește.

O, copilași ziditori, nu vrea omul să învețe de la Mine lucrul zidirii, lucrul peste care poate omul moșteni. Nu știe omul să-și lucreze casă, nu știe, fiilor. Cine își face casă pentru el, acela își pierde sufletul și trupul și viața, dar cine face casă pentru Mine, acela stăpânește cu Mine, și Eu sunt Stăpânul lui pe veci de veci. Amin.

Iată, pic cu pic ia înfățișare casa întâlnirii, de lângă căsuța din deal, ca s-o avem apoi pentru slava întâlnirilor Mele cu voi și cu omul care caută după voi pentru izvorul cuvântului Meu, ca să bea spre viața lui. Așez prin voi pe pământ casa aceasta. O țin în mâna Mea până se va vedea bine, și apoi intru în ea și Mă odihnesc de această osteneală. O țin în palma Mea pe ea și pe voi, și așa o așezăm pe pământ. O, copilași ziditori, stați în palma Mea, că pe pământ e cutremur de la margini la margini cum n-a fost niciodată, și sunt oamenii prinși sub zidurile lor, și nu mai este nimeni să-i ajute și să-i scoată de sub dărâmături. Nimic nu zidește omul decât dărâmături care-l prind sub ele pe om, și ele mărturisesc împotriva omului.

Mă uit cu ochiul Meu peste locul unde omul potrivit a dat să-și înfigă țărșul lui împotrivor locului Meu de la voi, ca să-i zică și acelui loc „nou Ierusalim” și să dea să-Mi zădărnicească izvorul Meu de la voi. Eu însă am rostit mai dinainte cuvânt în cartea Mea cu voi și am descoperit planul cel potrivit și am zis că acel loc va fi prăbușit și va prinde sub el pe cei potriviți Mie. Iată, acele clădiri stau mărturie împotriva omului potrivit care și-a înfipt țărșul lui la cale de patru mile de locul Meu de la voi, ca să Mi-l umbrească. (Centrul Internațional Ecumenic de la Vulcana Băi, n.r.). Eu am blestemat acel loc, căci s-a pus împotriva Mea cu omul care l-a zidit, fiindcă nu pentru Mine l-a zidit, căci omul nu știe să-și lucreze casă. Cine-și face casă pentru el, acela-și pierde prin ea sufletul și trupul și viața și casa pe pământ și în cer, și nicidecum nu este stăpân, căci cine nu adună cu Mine, acela se risipește.

O, plânge în cer un suflet îndurerat. Cine plânge? De ce plânge, fiilor salvatori? Hai să vedem cine și de ce plânge. Iată, cel care a rostit cu gura lui binecuvântare în numele Meu peste locul acela care s-a vrut și el „nou Ierusalim”, aproape de voi, cei ce sunteți ai Mei, plânge acum cel ce a binecuvântat în numele Meu acolo; plânge în cer și se umple de jale, că el vede din cer ce a făcut. Vede locul Meu de la voi, și pe voi lângă Mine, cu tot ce am zidit Eu prin voi pe pământ, și vede locul acela peste care a rostit el binecuvântare în numele Meu, ca să se așeze cu lucrul cel potrivit vouă și Mie, să se așeze pe pământ și să dea să bage sub obrocul acela lumina Mea care este cu voi. Eu însă M-am sculat ca un războinic și Mi-am păzit averea Mea de la voi, și pe voi, iar pe el l-am risipit, căci a strâns fără Mine. Acum el plânge în cer și vede la voi poarta cerului, poarta prin care Eu grăiesc cu cei de pe pământ și cu cei din cer și cu cei din iad.

Voi, fiilor, îl pomeniți mereu înaintea Mea. El a fost arhierul care s-a așezat pe scaunul Meu din cetatea de scaun a României, la Târgoviște. Și dacă a stat arhierul, s-a crezut stăpân peste suflete și a dat să vă scoată pe voi de la Mine ca să nu mai fiți ai Mei, și să fiți ai lui. Dar Eu l-am smuls de pe scaunul acela și l-am mutat de pe pământ după ce i-am dat să sufere plata pe pământ. Voi l-ați adus mereu înaintea Mea prin pomenire zi de zi timp de un an, pentru ca să-i dau odih-

na, că a suferit și cu trupul și cu duhul până să-l iau de pe pământ. Eu am voit să-l trec prin bătaie și să-l mai las să mărturisească locul Meu de la voi, dar omul care scapă de suferința cea pentru păcate uită de ea, și iar le face pe cele cu care este el deprins, și iar își face rost de judecată. Atunci am zis: «*Îl iau de pe pământ*», și l-am luat, dar voi, copiii cu milă, ați făcut pentru sufletul lui toate cele creștinești, că n-are cine să-i facă, fiindcă pentru cer nu se lucrează ca pe pământ, și n-are cine să-i facă lui pentru viața lui din cer. Iată, Mă uit și văd pomenirea ce i-o faceți voi înaintea Mea după un an de la izbăvirea lui din păcatul împotrivirii aduse Mie și vouă. Iau jertfa cea curată din mânuțele voastre și o pun pentru el înaintea Mea și zic îngerului Meu să-l aducă la pomenire, că el așteaptă, și plângând așteaptă, și de aceea v-am spus: «*Plânge în cer un suflet îndurerat, fiilor salvatori. Plânge sufletul lui și așteaptă*».

Iată, îngerul Meu a împlinit cuvântul Meu. Amin.

Acum vă iau pe voi în palma Mea și îi arăt lui lucrarea Mea cu voi. El vede că voi sunteți poarta cerului pentru cei de pe pământ și pentru cei din cer și pentru cei din iad, care plâng după cer. El plânge, dar voi și cu Mine îl bucurăm. Amin.

Hai la masă de pomenire pentru tine, tu, cel ce ai stat arhiereu pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviștei. Cei prigoniți de tine te-au luat în casa Mea acum, căci sunt copiii miloși și umiliți cu inima. Au adus jertfă zi de zi pentru tine înaintea Mea, și vor mai aduce. Nu pot să nu-i ascult, căci îi iubesc.

Hai la masa pomenirii tale! Eu, Domnul și Stăpânul peste vii și peste morți, îți șterg lacrima și te cuprind, pentru cei ce te-au adus înaintea Mea zi de zi pentru împăcarea ta cea de veci cu Tatăl și cu Mine. Ia cuvântul Meu cel pentru tine. El e masa ta de pomenire. Iată-i pe cei din grădina aceasta, adevărați salvatori, adevărați samarineni care iau în casa lor pe cei răniți, pe cei plânși, pe cei fără ajutor. Acum iau de pe tine tristețea, că masa Mea cu copiii acestei grădini e masa bucuriei cerești pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din adânc.

Acum, te fac mărturisitor din cer pentru Mine și pentru lucrarea Mea de pe pământ, cu care M-am strâns în grădinița cuvântului Meu ca să Mă împart în lături spre luminarea și mântuirea multora. Acum, iată, acesta este locul, și aceasta este lucrarea, și aceștia sunt cei întru care Eu binevoiesc pentru venirea Mea după om, după două mii de ani de pribegie a omului căzut din veșnicie.

Cuvintează din cer! Iată amvonul de la care cerul grăiește peste pământ. Iată masa de lucru a cuvântului ceresc, grădinița cea plină de cuvânt din cer. Cuvintează de la amvonul Meu și mărturisește din cer lucrul Meu din zilele acestea, și pe care tu îl știi de pe pământ, că n-am stat cu el ascuns, și am venit cu el la tine, ca să crezi în Mine prin el. Dar tu n-ai voit să fii credincios, și M-ai supărat adânc, iar Eu te-am pus în cuptor ca să te izbăvesc prin foc și să nu te las să pieri ca un împotrivor. Acum, pomenește tu din cer ziua ta de pomenire pe pământ în grădina cuvântului Meu. Ție îți zic: mărturisește! Amin, amin, amin.

— **S**i eu îți zic Ție, Doamne: mărturisește-mă Tu, căci faptele mele sunt rele și n-am agoniseală în cer, că nu mi-am strâns în cer. Cei ce mi-au dat loc în cer sunt cei huliți și prigoniți de mine pe pământ, sunt cei cărora eu le-am pus nume rău înaintea oamenilor ca să mă înalț pe mine și să-mi acopăr faptele mele cele ascunse de

oameni. Dacă eu i-aș fi crezut pe ei, ar fi trebuit să las păcatul și să mă fac sfântul Tău, dar eu n-am vrut să mă fac sfânt, și m-am făcut batjocoritorul sfinților Tăi. Am făcut așa cum au făcut mulți ca mine, care s-au așezat de la ei citire pe scaune de biserică prin vreme, ca să-i prigonească pe cei sfinți, pe creștinii care așezau peste ei voile Tale. N-am voit să fiu arhiereul Tău, și am fost eu și atât, iar Tu n-ai fost în mine, că eu am fost fiul păcatului și împotrivorul Tău în mine. Mărturisesc însă că Tu ești Cel Atotputernic și Adevărat din grădina cuvântului Tău, așezată de mâna Ta în mijlocul României, iar eu am stat lângă ea și n-am intrat sub lumina Ta din ea, și am luat în mâini pietre și am luat noroi și am dat, dar m-am lovit pe mine, căci piatra cea aruncată peste locul grădiniței Tale de aici se întoarce la locul de unde vine și rănește amar pe cel ce o aruncă.

Aceasta este ceea ce mărturisesc eu, iar cel ce nu crede, să se uite, că eu așa am pășit. N-am avut nici slavă pământescă, și nici cerească n-am, căci toate se agonisesc de pe pământ. Eu însă, pe pământ am iubit trupul și mi-am osândit sufletul care a plâns în mine și nu și-a găsit pacea, căci cel ce nu este sfânt nu are bucuria păcii, iar pacea este de la Tine, Doamne, nu este de pe pământ. N-am nimic bun ca să pot mărturisi cu bucurie, și mă rușinez, că am fost om înțelept și nu m-am folosit pentru cer de darul firii mele.

Toată mulțimea păcatelor mele nu atârnă cât acest păcat al împotrivirii mele asupra grădiniței lucrului Tău din zilele acestea. Și cum îmi voi căpăta pacea cea din cer fără să mă aplec din cer până pe pământ înaintea celui ce este atât de mare înaintea Ta, în mijlocul bisericii care nu-Ți slujește Ție, iar el stă răbdător, așteptând izbăvirea omului. Omul pe care Tu l-ai luat dintre oameni și l-ai pus să fie mărturisitor pentru lucrul Tău cel tainic, omul pe care eu l-am defăimat înaintea tuturor oamenilor, arhiereul Tău Irineu, prin care Tu ai înfipt pe pământ primul semn al împărăției cerurilor, după cuvântul Tău, l-am târât să-mi facă voia și să scrie lepădare de cele din cer ale Tale, cu care Tu ești peste grădina aceasta, și peste care el are numele scris ca mărturisitor, ca cel mai mare din biserică de pe pământ, căci Tu i-ai dat nume mare și l-ai pus cel mai mare, și fără el Tu nu poți împăca lumea cu Tine, fiindcă l-ai pus între Tine și lucrarea Ta de mântuire a lumii, lucrarea venirii Tale din zilele acestea. Eu însă m-am încumetat să mă înalț peste el și să-l micșorez înaintea oamenilor numindu-l eretic pe el și pe cei peste care el s-a aplecat pentru Tine, Doamne, căci a fost credincios prin harul Tău. Îți cer să mă lași să mă plec lui din cer, cu cuvântul. Amin.

— **E**u, Domnul celor sfinți, îți dau putere să te apleci și să iei de la el dezlegare de toate câte ai făcut împotriva Mea. Amin, amin, amin.

— **E**u, cel ce am fost pe pământ arhiereul Vasile peste cetatea Târgoviște, vin spre tine din cer, că tu ești mare între toți cei ce stau slujitori peste biserici pe pământ. Dacă te-ai aplecat mie ca să mă ascuți pe pământ și să-mi faci voia împotriva bisericii sfinților de pe pământ, împotriva grădiniței de nou Ierusalim pe pământ, apleacă-te și acum să mă ascuți, că ești supus, și așa stai. Așează-te în genunchi pentru mine și rostește-mi dezlegarea păcatului necredinței și al călcării mele peste grădina pecetluită prin mâna ta pentru cei sfinți, că eu n-am pace în cer. Dezleagă-mă de pe pământ, ca să fiu așa și în cer. Dezleagă-i de pe pământ pe toți cei care pe pământ te țin pe tine în lanțurile necredinței lor, că tu ai cheile împărăției cerurilor, și iată poarta cerului, și pe ea este scris numele tău, care nu se poate șterge nici de cei din cer, nici de cei de pe pământ.

O, nu mai fi mâhnit, că ești adânc mâhnit. Iată, acum îmi arată Domnul inima ta mâhnită. O, câtă mâhnire! O, câtă durere! O, câte lacrimi în ea! O, câtă rugăciune duioasă și plânsă! Câtă așteptare s-a strâns în ea! Cât suspin suspină în ea! Câtă frică dinspre om bate spre ea! Dar tu ești mare în mâna Domnului și din partea Domnului, și nu se găsește biruință care să se ridice asupra ta, fiindcă pecetea ta e veșnică, și e nouă, și scrie pe ea Alfa și Omega, venirea Domnului, scaunul Lui de mărturisire, căci ești arhiereul Lui peste vremea aceasta, și pe tine te așteaptă cerul tot, și tot iadul, și mulțime mare de pe pământ, ca să-i rostești împăcarea cu Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Său din grădina aceasta peste care eu am călcat ca un păcătos și nu ca un sfânt, iar în cartea grădinii stă scris că ea este pentru cei sfinți.

Vino cu ruga ta la cer și cere pentru biserică frică de Dumnezeu, că s-au ascuns în ea mulțime de tâlhari îmbrăcați în haine de sfințenie. Și dacă poți, scoală-te și vino ca să fii aici, în grădina cea nouă, și să lucrezi de aici, că are nevoie cerul și pământul și iadul de lucrarea ta de înviere, de lucrarea aceasta din cer, pe care tu ai așezat-o prin cuvânt de binecuvântare în mijlocul oamenilor. Atunci te alungam să nu vii pe nici o parte. Ba te-am adus eu pe furiș, ca să blestemi aici, și ai blestemat, și a căzut peste mine tot ce-am făcut eu cu tine. Dar acum te chem. Vino ca să fii aici și să salvezi pământul cu lucrarea ta cea de la Dumnezeu peste tine, că vine Domnul cu sfinții pe pământ și cu sărbătoarea împărăției cerurilor peste aceste locuri binecuvântate de Domnul prin tine. Vino să-ți iei răsplata răbdării sfinte! Vino, că nimeni nu este mai mare ca tine peste biserica de pe pământ, fiindcă numele tău este scris aici, pe poarta cerului. Amin, amin, amin.

Vă spun și vouă, preoților care slujiți la altare: dacă nu sunteți sfinți, nu mai stați slujitori, că e grea pedeapsa celor păcătoși care nu au salvatori cu putere ca să-i scape. Lucrați orice pe pământ, dar pe Dumnezeu nu-L mai înșelați, că eu așa am făcut, și a venit fără veste ziua Domnului peste mine și m-a prins sub ea fără veșmânt, și iată, sunt gol, și așa stau înaintea sfinților. Faceți orice pe pământ, dar cu focul nu vă jucați, căci scris este în Scripturi: «Dumnezeu este foc mistuitor». Dacă nu puteți să fiți sfinți și să fiți săraci de voi și de cele din lume, nu mai intrați în altare pentru Domnul, căci altarul este sfânt, și este foc, și vă arde. Nu mai fiți mai păcătoși ca toți cei peste care stați. Nu căutați să domniți peste ei, ci slujiți-le pentru mântuire zi și noapte, iar dacă nu puteți, acest cuvânt vă judecă, fiindcă de lângă Domnul rostesc și mărturisesc. Adunați-vă comori în cer, că pe pământ vine molie mare, vine ziua Domnului, și iat-o cum judecă! Dați Domnului cârma, că marea e cu furtună mare și vă duceți în afund. Viața omului este dar de la Domnul. Înmulțiți darul acesta și nu-l risipiți, că e scumpă viața. Veniți spre împărăția cerurilor, căci cuvântul lui Dumnezeu cheamă în toate laturile, cheamă omul la salvare, cheamă omul în barcă. Adunați-vă cu mic cu mare sub cortul acesta, sub Cuvântul lui Dumnezeu, Care cheamă pe om la sfințenie, la împărăția cerurilor pe pământ pentru cei sfinți, că lumea trece curând, curând, și iată ce este deasupra României! Slava Domnului e deasupra ei și sub ea, iar heruvimii o țin pe ea pe aripi, și ea este scaunul Domnului, și «Domnul este în mijlocul ei locaș al sfinților; cu sfinții în el, nou Ierusalim coborât din cer pe pământ», după cum scrie în Scripturile venirii Lui. Amin.

Mărturisirea mea, Doamne, așa este. Aplecarea mea este mare în cer dacă pe pământ nu m-am aplecat. Iată, cei mici sunt cei mai mari la Tine, dar eu m-am mărit pe pământ

și i-am osândit pe cei mici ai Tăi. Acum, mă aplec sub mâna lor binecuvântată de harurile Tale peste ei, și le cer împăcarea, că m-ai slobozit să am parte să văd mărirea lor pe care n-am văzut-o cu ochii trupului, fiindcă am fost orb pentru cele de la Tine, bunule Doamne. Amin, amin, amin.

— Iar Eu, Domnul și Mântuitorul celor blânzi și smeriți, îți zic: pace ție, că iată, te-am făcut mărturisitor din cer peste pământ, și Îmi împlinesc Scripturile proorocilor care au spus: «Morții Tăi vor trăi, și trupurile lor vor învia. Sculați-vă și bucurați-vă, voi, cei ce sălășluiți în țărână, căci sub roua Ta cea plină de lumină, din sânurile pământului umbrele vor învia». Amin. Vor învia și vor mărturisii. Amin, amin, amin.

Acum, îngerul Meu așează în pace pe cel pomenit azi în grădina cuvântului Meu, iar vouă, slujitori ai grădinii Mele cea plină de harul începutului cel nou, vă dau cuvânt să pomeniți mereu la masa împărăției Mele cu voi pe cel prin care Eu v-am vestit de pe pământ și din cer. De pe pământ el v-a vestit într-un fel, și iată, din cer el vestește adevărul cel de peste voi. Ridic mâna Mea și binecuvintez hrana cea pusă înaintea cerului pentru pomenirea lui, iar pe voi vă mărturisesc samarinenii din partea Mea peste vii și peste morți, că a venit vremea care este scrisă să fie, și din pământ morții mărturisesc pentru voi, iar din cer se pecetluiește mărturisirea. Amin, amin, amin.

Vă dau, copilași ziditori, har și putere pentru zidirea casei întâlnirii. Iată cât spor aveți, și vom termina curând, curând zidirea aceasta, și vom zidi în ea omul care vine ca să învețe viața. Iar voi, lucrați, fiilor, lucrați peste voi viața Mea. Amin, amin, amin.

23 octombrie/5 noiembrie 2000

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

E totul cuprins în noapte pe pământ, iar omul nu vede și nu cunoaște venirea Domnului. E așteptare în locuința morților și în iad, a zilei învierii lor și a venirii Domnului cu sfinții. Cel desăvârșit în cuvânt nu lasă deoparte măsura Domnului pentru tot cuvântul rostit.

La cumpăna dintre două zile de sărbătoare Mă las deasupra voastră cu cuvântul Meu, că e sărbătoare de sfinți, copiii străjeri pentru venirea Mea. Întăresc puterea Mea din voi, ca să-Mi așterneți cuvântul în cartea sa. Amin. Dragostea Mea de voi Mă aduce mereu deasupra grădiniței în care vă am, și Eu vin să vă hrănesc ca pasărea pe puii ei.

Creșteți, fiilor, și dați putere venirii Mele, și cereți-o de la Tatăl ca să vină, că Mă așteaptă cei din morminte ca să vin și să-i strig să iasă, că e lungă așteptarea lor, și nu e cât așteptarea cea de pe pământ. O, fiți mari la minte și dați putere venirii Mele, că la cuvântul Meu de la voi se strâng cei din cer, și se bucură cei din iad de lumina Mea de la voi, și care ajunge până la ei. Îmi fac mereu cărare spre voi ca să-Mi apropii venirea, ca să pregătesc ziua învierii făpturii, și ca să fie apoi veacul cerului pe pământ, cu veșnicia lui, căci sfinții așteaptă pentru toată făptura care nu mai știe să aștepte. Aștept și Eu, fiilor, aștept să vin, și fericiți sunt cei ce cred că Eu vin, că aceia se fac ziua venirii Mele și Îmi luminează calea ca să vin, că e numai noapte în calea venirii Mele. E totul în noapte pe pământ, e totul în beznă, și nimeni nu mai

vede venirea Mea, iar omul umblă pe întuneric și ziua și noaptea; umblă și nu vede nimic, că umblă fără vedere și fără așteptare.

Aveți grijă, fiilor salvatori, să pomeniți mereu pe toți cei care s-au născut și nu mai sunt, și pe care n-are cine să-i pomenească pe pământ, că e mare jalea sufletului lor și e mare milostenie să fie pomeniți, să fie chemați la lumină și să învieze, să știe că au un Mântuitor, Care-i va striga afară din locuința morților. Căutați să fiți mereu la zi cu toată rânduiala cea creștinească pentru tot neamul omenesc care nu mai este, și care este încă, și nu se îngrijește de viața sufletului, căci vai sufletelor fără ajutor, fără salvator! Iată, omul pe pământ nu se mai îngrijește de viața sufletului său, iar în lumea cea nevăzută a sufletelor care nu mai sunt e mare așteptarea, e mare spaima și jalea, e usturător să te uiți! V-am arătat ce este acolo ca să vă prindă mila de cei ce nu mai sunt în trup pe pământ. N-am voit să vă întristez, ci am vrut să vă înduioșez și să dați putere venirii Mele, să-Mi apropie venirea, fiilor, ca să pot pregăti ziua învierii făpturii. Pomeniți pe toți cei fără de scăpare din locuința morților, și Eu Mă duc să le dau nădejde în venirea Mea care vine curând, curând. E lungă așteptarea lor, și nu e ca pe pământ așteptarea. Acolo nimeni nu poate să se ajute unul pe altul. Acolo e numai spaimă fără capăt pentru tot sufletul, și iată, pe pământ nu mai e om viu care să vrea să știe cum să facă rânduiala cea creștinească pentru cei ce nu mai sunt pe pământ.

O, nu vrea omul să-și pregătească de pe pământ loc în cer pentru viața sufletului. Dacă omul născut pe pământ nu trăiește pentru suflet viața cea scurtă a trupului, nu-i folosește la nimic trupul, ci numai la durerea cea de după acest trup al sufletului. O mulțime de suflete care au spus pe pământ că nu mai e nimic după trupul acesta stau acum în spaimă fără de capăt, așteptând o mână de scăpare. E numai așteptare acolo, fiilor miloși, iar pe pământ nu e om să mai vrea să știe de la Mine cum poate să-i ajute pe cei ce așteaptă cu disperare în locuința morților. Vă învăț mereu pe voi, căci voi Mă primiți cu învățătura Mea. Mi-e milă de toată făptura, și de aceea v-am ridicat pe voi dintre oameni și v-am pregătit pentru Mine, și v-am pus apoi să Mă ajutați la lucrul Meu cel pentru venirea Mea, ca să vin să izbăvesc neamul omenesc. Întâi să vin să strig la el ca să Mă audă și să se scoale la strigarea Mea, iar dacă nu se scoală, să-l scol cu puterea Mea, cu varga să-l scol, că omului nu-i pasă de viața sufletului său. Faceți, dar, pomenire înaintea Mea pentru tot neamul omenesc care nu mai este pe pământ, pentru toată făptura care așteaptă răscumpărarea omului, pentru toți și pentru toate, fiilor, căci făptura toată suspină așteptând răscumpărarea. Faceți prescuri de pomenire pentru masa Mea cu voi, pentru jertfa Mea cea pentru om. Faceți colivă din grâu, ca să se adune în trupul ei cei pomeniți prin ea. Faceți căpețele, ca să se adune prin ele arhangheli și îngerii și sfinții care ajută pe cei pomeniți, și să se ducă să le dea veste de bucurie celor ce așteaptă îndurerăți în locuința morților, căci se uită după scăpare ca să vină de undeva. Este scris în Scripturi: *«Vor învia trupurile morților și vor tresălta de bucurie, căci pământul va naște din nou pe cei adormiți, și ei se vor ridica în sus»*. Amin.

Când eram pe pământ și îi învățam pe ucenici, Mă căutau iudeii ca să-Mi găsească vină, căci ei nu credeau în cuvintele Mele. Eu însă le spuneam așa: *«Vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu; și care vor auzi, vii vor fi, și de aceasta să nu vă mirați, căci iarăși vă spun: vine ceasul când cei din morminte vor auzi glasul*

Lui, și vor ieși». Amin. Și le voi da trup, casa cea din cer a sufletului, trup întocmit la cuvântul Meu, din pământ și din cuvânt, din Duhul lui Dumnezeu întocmit. Și atunci va fi marea întâlnire a celor ce sunt și a celor care au fost și iarăși vor fi, ca să se întocmească ziua învierii, despre care Eu am vestit prin Scripturi, ziua venirii Mele cu sfinții care au căpătat cerul încă de pe pământ, încă din vremea trupului lor.

Vin, fiilor, la voi cu sărbătoarea îngerilor, cu prăznuirea sfinților arhangheli Mihail și Gavriil. Atunci Eu voi lua din mânuțele voastre jertfa cea pentru cei din locuința morților și Mă voi duce cu ea la ei și le voi vesti că vin curând să-i iau și să le dau ziua învierii. Îi voi mângâia, îi voi ușura, le voi da din învierea lor și le voi da grai ca să vorbească unii cu alții despre venirea Mea și despre voi, cei ce lucrați cu Mine pentru ziua venirii Mele. Fiți mereu la zi cu pomenirea lor, așa cum Eu v-am învățat când v-am tocmit să lucrați pentru învierea făpturii. Cuvântul Meu cel din grădina Mea cu voi îi va mângâia pe cei strigați pentru pomenire și le va da din pacea Mea.

Fiți credincioși, copii ziditori, și fiți zidiți deplin, că numai de zidit avem. Avem de zidit veacul cel nou și pe cei înviați pentru el. Voi sunteți zidarii Mei, iar cumpăna este în mâna Mea. Și cu duhul și cu trupul lucrăm zidire, că v-am tocmit să fiți ai Mei și să lucrez cu voi tot ce este de lucrat pentru venirea Mea. Amin.

Acum, din nou Mă uit în mâna Mea în care sunteți voi și casa întâlnirii, de lângă căsuța din deal. Ați lucrat timp de cinci zile la ea, și ați ajuns cu zidirea ei până la tavan. Acum vă întăresc cu puteri cerești și cu îngerul Meu în față, iar îngerășii, cu haruri fel de fel pentru voi, vă dau târcoale și vă ajută din toate laturile, căci voi sunteți cu trupul, iar Noi, cu Duhul, și vom lumina lumea de lumina Mea de la voi. Fiți zidiți deplin în cuvântul Meu de peste voi și învățați-vă tot mai desăvârșit cum să-l primiți și cum să stați în fața lui. Iată, din nou rostesc și înnoiesc binecuvântarea Mea pentru zidirea aceasta, și spun: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează în toată vremea lucrului ei casa întâlnirii care ia înfățișare între voi în zilele acestea, iar voi fiți un singur cuvânt, fiilor ziditori. Voi, fiilor din față, fiți și mai mult un singur cuvânt, ca să fie tot ca voi și cei ce zidesc cu voi. Să fie poporul Meu ca voi, fiilor din față. Fiți Duhul Meu, ca să zidiți cu El, căci voi sunteți micuți, dar pot Eu, numai să așezați voi în carte cuvântul Meu care poate, și apoi să-l luați și să-l așezați peste voi, ca să fiți fiii puterilor Mele pe pământ. Amin. De peste tot lucrez spre voi, ca să fie aici tot ce trebuie pentru zidirea casei întâlnirii, și vă voi ajuta cu multă putere apoi, și vom da înapoi celor ce ne-au împrumutat pe noi pentru zidirea aceasta, și îi vom scrie ajutători de pe pământ în cartea zidirii acestei case. Amin. Vă întăresc nădejdea în cuvântul Meu, căci Eu sunt Cel ce îl fac faptă în calea voastră, ca să lucrăm și mai departe după cumpăna care este în mâna Mea, căci casa aceasta este în mâna Mea, și pic cu pic o las pe pământ prin mânuțele voastre cu care Eu Mă sprijin în lucrul Meu din zilele acestea.

O, frumoasă este pacea Mea între cei ce o lucrează pe ea! Eu pacea Mea v-o dau între voi, iar voi lucrați-o ca și Mine. Eu înțelepciunea Mea v-o dau, iar voi lucrați la ea ca și Mine. Eu cuvântul Meu vi-l dau între voi, iar voi lucrați-l între voi și peste voi ca și Mine și fiți desăvârșiți în cuvânt. Amin, amin zic vouă: fiți desăvârșiți în cuvânt! Cel desăvârșit în cuvânt nu lasă din mână măsura Mea, măsura cu care Eu măsoar cuvântul cel grăit, iar cel ce face aceasta Mă are pe

Mine putere întru toate și pentru toate ale lui, și Îmi este Mie mare sprijin și nu dă loc la nici o încordare, la nici o durere, căci cuvântul trebuie să însemne mângâiere și putere și împlinire. De aceea vă zic: fiți desăvârșiți în cuvântul pe care-l roștiți unii peste alții, unii spre alții, că iată, cuvântul este cel ce zidește, precum și Eu lucrez, căci Eu cuvintez și împlinesc așa. Amin.

Îngerul Meu sună din timp în timp pentru orice lucru care trebuie lucrat și așezat pe pământ la voi pentru întocmirea cea văzută a casei întâlnirii cu Dumnezeu, iar în fața acestei case este așezată de voi fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, fântâna lui Israel, care poartă în ea taina întâlnirii Mele cu omul. Și iată și casa întâlnirii, și iată taină despecetluită, fiilor care lucrați împlinirea cuvântului Meu cel plin de taină. Când am lucrat prin voi fântâna samarinencei, fântâna întâlnirii cu Dumnezeu, nu v-am spus și despre casa de întâlnire, iar acum v-am spus, și am întocmit-o când v-am spus, și acum o așez prin voi în grădinile Mele date vouă pentru slujirea Mea, pentru venirea Mea în ele pe pământ, ca să Mă întâlnesc cu omul care poate să creadă în venirea Mea la voi.

Acum, vă înconjur cu harurile sfinților Mei cei pomețiți în sărbătoare de sfinți: sfântul mucenic Dimitrie, din al cărui trup curge mir ceresc pentru mângâierea celor credincioși, și cuviosul Dimitrie de la București, care ocrotește pe România. Sfinții Mei și-au pregătit locul lângă Mine încă din vremea trupului lor, iar Eu i-am făcut apoi lucrători de lângă Mine peste cei ce fac voia Mea pe calea lor înspre cer. Serbare cu sfinți petrec la voi, iar cuvântul Meu cel așezat în carte încununează duhul sărbătorilor și duhul sfinților Mei.

Dați-Mi putere să vin, fiilor, că e cerul plin de așteptare, iar cei din locuința morților suspină în ei după înviere, după venirea Mea, ca să-i ridic și să le dau casa cea din cer, trupul cel nou, zidit la cuvântul Meu cel pentru învierea din pământ a trupurilor celor adormiți. Întâi îi ridic pe ei, și apoi așez pe pământ veșnicia pentru ei și pentru cei vii care vor fi cu trupul pe pământ la venirea Mea, precum este scris în Scripturi.

Binecuvântată să fie masa cea de pomenire în ziua de sobor a sfinților arhangheli Mihail și Gavriil pentru cei ce așteaptă în locuința morților. Amin. Am făcut din voi samarineni. Casa Mea cu voi începe în ea pe tot neamul omenesc care a avut trup pe pământ, pe toată făptura, fiilor samarineni, fiilor miloși, care M-ați luat în casă când am bătut la voi așa cum M-au luat samarinenii și au crezut ei în venirea Mea de la Tatăl ca un Mesia, Izbăvitor venit din cer.

Fiți binecuvântați la lucrul casei întâlnirii, și fiți Duhul Meu, și fiți un cuvânt cu toții sub iubirea cuvântului Meu care vă călăuzește spre ziua venirii Mele peste tot pământul.

Aveți grijă de venirea Mea la voi, că Mă doare adânc când nu pot să vin. Eu vă primesc pe voi mereu, și în fiecare clipă vă am. Primiți-Mă și voi, și deschideți-Mi mai înainte să vin. Faceți-Mi cale când vin și ajutați-Mi venirea, că pentru hrana voastră vin, și pentru viața voastră vin, pentru viața Mea din voi vin, fiilor, ca să vă umplu de ea și să dați din ea. Și de unde dați, Eu pun, dar să dați, ca să am unde să pun și ca să am cale să vin, copii ai venirii Mele. Aveți grijă de venirea Mea la voi, fiilor, că tot și toate așteaptă venirea Mea la voi. Deschideți venirii Mele mai înainte să vin la voi, că toți și toate așteaptă venirea Mea la voi, cuvântul Meu cel de înviere. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2000

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Veacul cel nou este pentru cei credincioși Domnului, nu pentru lume. Rugăciunea „Tatăl nostru“ este pentru ucenici, nu pentru fiii oamenilor. Cei adormiți strigă la lume, împlinind glasul celor din morminte. Cei adormiți care au hulit din lături își mărturisesc pocăința, iar cei ce au fost fiii cuvântului se roagă pentru cei hulitori.

Sună peste voi îngerul Meu, sună de sărbătoare, fiilor care-Mi primiți venirea Mea cea de după două mii de ani. Sună îngerul Domnului. Amin, amin, amin.

E sărbătoare mare de îngeri, e zi mare, fiilor. Cerul grăiește peste pământ, iar voi sunteți poarta cerului, și Eu intru în ea cu dreptatea, căci scris este în Scripturi: «Intrând în porțile dreptății voi lăuda pe Domnul, că aceasta este poarta Domnului, și dreptii vor intra în ea». Amin. Am plecat cerul până pe pământ și am venit la voi ca să vă fac ai Mei. N-a fost de când e veacul minune mai mare ca aceasta. Spun așa pentru că Eu M-am dus la Tatăl, iar când M-am dus, am spus: «Cei ce vor crede în Mine vor lucra minuni mai mari», vor lucra după plecarea Mea minuni mai mari decât oricând, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

O, copilași duiosi după cer! Cine se mai roagă ca voi la Mine să aduc cerul pe pământ și să vin și Eu cu el? Cine-Mi mai cere viață fără de moarte? Cine mai așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie? Iată veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ, cuvântul Meu, care împărătește de pe tronul său; veacul cel nou, care nu este pentru lume, ci pentru cei ce se sfințesc pentru Mine. Rugăciunea *Tatăl nostru* nu este pentru lume, căci Eu pe ucenicii Mei i-am învățat s-o spună, nu lumea am învățat-o. Lumea face păcate de moarte împotriva ei și a Mea, iar în rugăciunea *Tatăl nostru* se pomenește numai de greșale. Rugăciunea *Tatăl nostru* este pentru ucenici, este pentru cei ce au de tată pe Dumnezeu, ascultându-L. Amin. Eu așa v-am învățat pe voi, să vă rugați la Tatăl și să cereți cerul pe pământ și viață fără de moarte. Cum de nu vrea omul să audă și să vrea și el să fie viu, și să fie precum în cer pe pământ, și să aducă și el cerul pe pământ așa cum îl aduceți voi?

O, Eu Mă întăresc în voi cu venirea Mea și Mă hrănesc cu voi ca de un rod nou, fiilor. Îmi întăresc venirea și puterea venirii Mele la voi, și Îmi sunteți hrană de întărire Mie. Când vine primăvara și apar cele dintâi roade ale pământului, se înviorază omul hrănindu-se cu ele și prinde putere și propețime în toate neputințele lui. Așa și Eu, Mă hrănesc cu voi și Mă bucur de voi ca de un rod nou și Îmi întăresc venirea hrănindu-Mă cu voi. Mulți rostesc cu duh de mândrie și zic: „Dumnezeu este peste tot, și cu toți deopotrivă“. Da' de unde, fiilor înțelepți! O, nu este așa! Eu sunt de partea celor ce fac voia Mea, căci scris este: «Voia Lui este de partea celor ce se tem de El. El este cu cei plăcuți Lui». Amin. Vai celui ce-i lipsește frica de Dumnezeu, că acela își lucrează pierzarea și nu-i este frică de ea, dar voi să ziceți mereu ca David, care zicea: «Străpunge, Doamne, cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut, Doamne».

O, copii deșteptători peste pământ, cuvântul Meu de peste voi răvășește lumea îngerilor, și vin îngerii cu venirea Mea la voi și văd cu voi tronul cuvântului Meu, cartea judecății fapturii, și din care iau cei vii și cei morți, fiecare după faptele lor. Eu până să plec la Tatăl am spus așa: «Când Fiul Omului va veni întru a Sa slavă, și toți îngerii cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și îi va despărți pe unii de alții precum des-

parte păstorul oile de capre, și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga, și va zice celor de-a dreapta Sa: „Veniți și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de Tatăl de la întemeierea lumii!“, iar celor de-a stânga va zice: „Duceți-vă de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui!“. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii, la viață veșnică».

O, fiilor, sună îngerul Domnului, sună din trâmbița venirii Mele peste cei vii și peste cei morți. Îngerul Meu, dimpreună cu toată oastea îngerească, vede la voi tronul cuvântului Meu, cartea judecății făpturii, calea venirii Mele pentru judecată. Se clatină cerul și pământul sub pașii venirii Mele, că a venit judecata de apoi. Amin. Ioan, apostolul Meu, a văzut-o venind și a spus: «Văd un tron mare, alb, și pe Cel Care șade pe tron, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit, și loc nu s-a mai găsit pentru ele. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând în fața tronului, și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții, și morții au fost judecați de cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor. Și marea a dat pe morții cei din ea, și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost fiecare după faptele lor. Apoi moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc». Amin.

Dați, fiilor, lumii întregi cuvântul Meu, veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ. Dați poporului Meu cuvântul Meu, că pe Moise l-a bătut poporul că de ce l-a scos din Egipt, dar pe voi v-ar bate că de ce l-ați lăsat să moară în lume. Dați morților veacul cel nou, cuvântul Meu care este cu voi, că iată, sună îngerul Meu din trâmbița venirii Mele, sună îngerul Domnului peste vii și peste morți. Amin.

Eu, fiilor credincioși venirii Mele după două mii de ani, Eu și cu voi și cu îngerul Meu deschidem porțile iadului și ale morții și strigăm afară pe morți, așa cum l-am strigat pe Lazăr din mormânt pentru credința surorilor lui, căroră Eu le-am spus: «Dacă veți crede, veți vedea slava lui Dumnezeu, căci oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată». Amin.

Am spus că vin la voi cu sărbătoarea îngerilor, și voi lua din mânuțele voastre jertfa cea pentru cei din locuința morților și Mă voi duce cu ea la ei, și le voi vesti că vin curând să-i iau și să le dau ziua învierii, și îi voi mângâia și îi voi ușura și le voi da din învierea lor și le voi da grai să vorbească unii cu alții despre venirea Mea și despre voi, cei ce lucrați cu Mine pentru ziua venirii Mele. Cuvântul Meu care trece prin grădina Mea de la voi îi mângâie pe cei strigați la pomenire, iar Eu le dau din pacea Mea. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu este toiagul cu care Eu cârmuiesc lumea cea văzută și cea nevăzută, pe cei din cer și pe cei de pe pământ și pe cei din adânc; pe fiecare după faptele lor îi cârmuiesc. Bat cu toiagul și zic: ridicăți-vă, voi, porți, ca să intre în voi raza învierii! Sunt Împăratul slavei, sunt Domnul puterilor! Amin, amin, amin. Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă să mergem! Mergem pe pământ, acolo unde Eu sunt întru slava Mea, cu toți îngerii Mei venit pentru venirea cea mare, pentru învierea celor vii și a celor morți. Am întins masa pentru voi. Luați și mâncați și vă bucurați! Eu sunt hrana de pe masă și sunt fructul învierii. Cei morți întru Hristos, cei morți fără de Hristos, sculați-vă și hai la masă de înviere, căci jertfa celor mai mici ai neamului omenesc strigă de pe pământ pentru voi la Mine ca să vă aduc la masa învierii făpturii.

Iată slava Mea, tronul cuvântului Meu! Iată veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ, cuvântul Meu, care împără-

tește de pe tronul său! Amin. Suflu cu el peste voi. Luați din el și grăiți! Mâncați din el și înviați! Acesta este glasul Meu. Luați cuvânt din cuvânt și dați-vă unii altora din el, că am venit să vă dau. Amin, amin, amin.

— **D**oamne, rana Ta este deschisă, și din ea curge peste noi, curge din viața Ta peste noi, iar noi prindem viață din viață, căci Tu ești Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut din Tatăl, și din om apoi, Dumnezeu născut din om, ca să poți să-l sui pe om la Dumnezeu pe calea aceasta, prin Tine, Domn al vieții cea fără de moarte. Întru Tine, Doamne, este viața, iar ea este lumina oamenilor, și pe ea n-o poate cuprinde întunericul. Iată câtă lumină aici și acum, din Tine, iar slava Ta cu care Te slăvești peste pământ acum, la venirea Ta cu învierea, ne dă nouă cuvântul învierii, cuvântul care sună prin îngerul Tău peste grădina Ta, care unește începutul cu sfârșitul în ea. O, cât de așteptați au fost cei născuți în zilele din urmă din cuvântul Tău, care suflă cu putere și care răspândește din grădina lui peste pământ vestea învierii făpturii, vestea răscumpărării, Doamne!

Noi, cei mari și cei mici între morți, mărturisim lumii oamenilor de pe pământ că lumea cea de după mormânt este cu adevărat. Cele ce nu se văd sunt adevărate, iar cele ce se văd nu sunt adevărate. Când omul trece din lumea cea de pe pământ în lumea cea care nu se vede cu ochii trupului, trece omul această punte fără să simtă, și deodată vede altceva, necunoscut de el, și așa intră în lumea cea care nu se vede. Cine intră fără de veste în această lume care nu se vede, acela e plin de spaimă și se duce între cei plini de spaimă și nu poate ști nimic decât din el însuși fiecare din aceștia, iar unul ca acesta nu găsește nici un sprijin în spaima lui, căci a plecat fără de veste de pe pământ. Vai celor ce nu au de la cine să ia de pe pământ apoi, că aici numai din mâini bune poate ajunge vreo ușurare și vreo știre și vreo înțelegere.

Tu, Doamne al puterilor, dă-le putere oamenilor să creadă că ai venit la noi și ne-ai dat putere să mărturisim de aici oamenilor de pe pământ. Vederea omului de pe pământ e prea trupească, e prea mică, e prea puțină ca să poată vedea omul ceva din cele ce sunt din lumea cea de după trupul acesta, din lumea cea de bucurii și de dureri pentru cei din ea.

Oprește-te tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, căci lumea lor este mai vie decât cea de pe pământ. Oprește-te și lasă-ți mintea către cele ce sunt, căci cele ce sunt nu se văd, nu se văd decât cu priviri sfinte pe pământ. Cartea judecății s-a deschis pe pământ, iar masa ei este grădina Domnului cea din mijlocul României, și toți morții mari și mici aud pe Domnul grăind în limba română. În toate laturile lumii nevăzute se aude cuvântul lui Dumnezeu, Care grăiește pe românește vestea învierii și cuvântul mângâierii peste cei ce așteaptă ieșirea și facerea din nou a lumii, învierea lumii care așteaptă aceasta. Pretutindeni acum în lumea celor ce nu mai sunt pe pământ, Se aude și Se vede Domnul Care vine, Iisus Hristos, Mielul Tatălui Dumnezeu. Astăzi au auzit glasul Lui și au văzut slava Lui cea însoțită de îngeri în sărbătoare. Și ne-a dus Domnul pe pământ, și suntem cu El în locul Lui de slavă, locul începutului lumii de atunci și cea de acum, care va să fie.

Oprește-te, tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, care grăiesc la porunca Cuvântului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, trimisul Tatălui Dumnezeu. Toate sufletele vor învia și vor avea trupuri, că se împlinește învie-

rea morților și viața veacului ce va să fie, iar moartea și iadul vor fi aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc. Cuvântul lui Iisus Hristos, care a ajuns până la noi, este râul de foc în care este moartea aruncată, iar noi, izbăviți pentru strigarea celor ce strigă pentru noi din grădina cea nouă către Dumnezeu, ca să ne dea răscumpărarea și învierea, iar lor, veșnicia cea pentru fapta credinței în venirea Domnului cu învierea făpturii, cu înnoirea lumii care va să fie. Amin.

E mare ziua aceasta. Îngerul Domnului sună și vestește vestea cea mare, ziua izbăvirii pentru cei ce așteaptă în locuința morților, așteaptă de la Adam și până în zilele acestea. Și dacă s-au ivit răscumpărătorii prin care Domnul lucrează de pe pământ, s-a ivit și răscumpărarea cea de la Domnul. Curând, curând pământul va da înapoi pe morții din el, și ei vor sta pe picioarele lor și li se va da duh de viață și duh dătător de viață, și apoi cei vii vor fi în răpire și vor vedea pe Domnul și Îl vor întâmpina și pururea vom fi cu El. Amin, amin, amin.

— **O**, sfinții și cu îngerii, voi, cei ce dormiți cu trupul în morminte! Nu știe lumea oamenilor de pe pământ ce este trupul cel de după trup. Eu vă voi slobozi pe voi, iar voi veți mărturisi prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Dumnezeu celor vii. Nu vrea lumea oamenilor să știe ce este moartea. Fug oamenii de moarte, că ei nu știu nimic de ea, și de aceea o iubesc pe ea și nu știu ce iubesc. Eu vă voi slobozi pe voi, căci v-am dat lumina cuvântului Meu cu care vin în locul începutului Meu cel nou, ca să lucrez de aici înnoirea făpturii. Amin.

Iar voi, îngeri ai slavei Mele, ascultați de îngerul Meu, Mihail arhanghelul, care sună venirea Mea pe pământ pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din locuința morților. Amin.

Eu, fiilor, Eu și cu voi și cu îngerul Meu am făcut cale spre venirea Mea la voi celor ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Am făcut pomenire și ne-am strâns toți la această sărbătoare de îngeri, căci îngerii sunt în mare lucrare, în mare zi de sărbătoare peste voi și peste cei din lumea cea nevăzută. Acum întindem masă de cuvânt și masă de bucate pentru bucuria zilei acesteia.

Iată, fiilor neputincioși, pot Eu în voi, și am zidit casa întâlnirii, și stăm în ea la masă de praznic îngeresc, și apoi îi așezăm și acoperișul, căci am putut în voi. Vă mulțumesc că am putut în voi, copii neputincioși. Iată, Eu pot în cei ce nu pot, căci cei ce pot, pot ei în ei, și pe Mine nu Mă lasă cu lucrul Meu cel pentru Mine în ei.

Acum îngerul Meu sună binecuvântarea praznicului în casa întâlnirii. Acoperișul casei este acum slava Mea de îngeri și de sfinți și de izbăviți. Luați și vă hrăniți! Apoi, fiilor, ne așezăm din nou și împlinim toată cartea cea de azi.

Veniți la cină, voi, cei chemați, cei din lumea văzută și din cea nevăzută! Veniți și prânziți! Hai să facem bucurie celor ce așteaptă pe Domnul. Eu vin, și toți și toate Mă așteaptă să vin.

O, poporul Meu, să fii, fiule, venirea Mea. Aceasta să fii tu, că tu ești așteptat de șapte veacuri, fiule, și să fii samarinean, căci Eu îți voi plăti îndoit.

Acum, pace ție, și pace vouă! Văzutele și nevăzutele să petreacă laolaltă în duhul păcii Mele, și iarăși vom merge înainte cu cuvântul cel de azi, fiilor din grădina, căci am cuvânt încă pentru lucrul cel de azi. Amin, amin, amin.

*

Voi, fiilor din grădina venirii Mele, și tu, poporul Meu cel mic, Eu și cu voi și cu îngerul Meu am făcut masă de pomenire și cale spre locul venirii Mele la voi. Am făcut azi cale spre noi celor ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Le-am dat și lor mâna, așa cum v-am dat-o vouă când v-am luat în sânul Meu ca să lucrez cu voi izbăvirea neamului omenesc. Acest cuvânt care curge din Mine la voi a adus cu el vremea despre care am zis Eu prin Scripturi, căci așa am zis: *«Vine vremea, și a și venit, când cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor ieși spre înviere»*. Eu și cu voi și cu îngerul Meu împlinim calea acestei Scripturi spre cei ce au fost și nu mai sunt pe pământ. Amin.

Când am dat lui Israel glasul Meu și poruncile vieții, Eu i-am spus: *«Ascultă, Israele, glasul Meu și silește-te să împlinești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt Dumnezeu zelos, Care pedepsesc vina părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam pentru cei ce Mă urăsc, și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele»*. Amin. Eu așa i-am spus lui Israel: *«Ascultă, Israele, glasul Meu»*, și așa îi spun și azi lui Israel, că a venit vremea Scripturii când și cei din morminte aud glasul Meu și vin să-l asculte și vin când îi chem, și au venit. Amin.

O, taina împărăției cerurilor se pătrunde cu greu de către cei de pe pământ, dar ea este taina cea minunată care cuprinde în ea pe cei credincioși Mie. Moise și cu proorocii au arătat taina aceasta, dar cine n-are urechi nu aude, și cine n-are minte nu înțelege. Stă sufletul omului pe pământ în trup, și omul este nepăsător pentru taina împărăției cerurilor.

O, atâtea popasuri am făcut Eu pe pământ prin lucrarea Mea cu voi, fiilor! Moise a auzit glasul Meu și a văzut cum el s-a scris cu foc pe piatră în munte, și apoi l-a adus la Israel. Dar cu voi de atâtea ori, de atâtea ori, fiilor, am scris cuvântul Meu și l-am adus oamenilor! Am poposit de atâtea ori cu voi și cu cuvântul Meu cel de foc în mijlocul lumii, dar taina împărăției cerurilor nu mai stă scrisă pe nici o inimă. Numai inimi împietrite, numai cerbice tare, numai nepăsare, iar cei din morminte au ajuns să plângă de mila oamenilor de pe pământ care nu vor să știe de taina vieții și de taina morții. Plâng cei din morminte așa cum plângea bogatul care a ajuns în iad și a fost slobozit să vadă pe Avraam și pe cei drepti din sânul odihnei lui. Plângea către Avraam bogatul cel sărac de viață și îi spunea să-l lase pe Lazăr cel fericit să se ducă pe pământ la frații lui să le spună de chinul din iad, ca să se îngrijească măcar ei de viața lor cea din trup și de viața lui cea din iad, căci viața și-o capătă de pe pământ omul dacă și-o capătă. Plângea bogatul către Avraam să-i dea voie lui Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să se ducă să-i răcorească limba, căci văpaia iadului e chin mare, și îi spunea Avraam că e mare și întărită prăpastie între ei, și nu se poate trece.

O, fuge omul de chin pe pământ, fuge omul de durere și de suferință, dar scris este: *«Cei ce au suferit cu trupul au isprăvit cu păcatul»*, dar omul fuge de izbăvirea lui. Nici dacă se scoală cineva dintre morți să vină să spună ce este în iad, nici așa nu se teme omul de iad, iar cei din morminte plâng pentru ei și pentru cei rămași pe pământ care nu se pregătesc pentru viața de veci. Acum, iată ce am făcut: am dat voie morților să vină să vadă lucrarea Mea cu poporul Meu cel nou. A venit ceasul să audă cei din morminte glasul Meu cel de peste voi, iar voi sunteți martorii Mei. Iată-i pe ei cum mărturisesc ceea ce văd. Fiți atenți să auziți, fiilor.

— **N**oi, cei care am hulit din lături cuvântul acesta și coborârea lui și pe poporul cel credincios care venea la izvorul acesta, ne uităm acum la măreția lucrării pe care Hristos Domnul o lucrează cu voi, cei mai de pe urmă. Mărturisim păcatul hulei pe care din neștiință l-am lucrat. Noi n-am știut că lucrarea aceasta vine de la Dumnezeu, și ne-am jucat de-a bolovănitul peste ea. A venit fără de veste ieșirea din trup peste noi și ne-am dus la chin. Acum vedem cum ne-am gătit chinul și jalea pentru viața în nepăsare și pentru lovirea pe care am lucrat-o asupra slavei lui Dumnezeu, care este cu cei din urmă. Cei din urmă sunt mari salvatori din partea lui Hristos, Domnul milei. El ne-a întins puntea milei, ca să venim spre izvor, și am venit, că Domnul a poruncit. Amin.

Să audă cei de pe pământ și să-și facă loc lângă Dumnezeu, că e mare jale și mare spaimă în locuința morților. Să audă cei din trup și să-și lucreze viața, că moartea e grea de dus. Vine vremea vieții veșnice și a osândei veșnice.

Sculați-vă la viață, voi, cei din trup, că vine Iisus Hristos Domnul cu judecata pentru fapte. Ne-a trimis pe noi să vă deșteptăm, iar noi așa facem, și ne va plăti Hristos, că este Domnul milei. Veniți la viață! Amin. Venim și noi, că ne cheamă Domnul. Amin. E mare lucrarea Lui cu cei din grădina Lui cea de la Pucioasa. E foc și pucioasă pentru cei păcătoși cuvântul Lui cel de la Pucioasa. Râu de foc este acest cuvânt, iar Domnul aruncă moartea și iadul în râul cel de foc, în cuvântul acesta care ne cheamă în el și ne curăță cum se curăță aurul în foc. E mare slavă în locul acesta. E împărăția cerurilor cu Domnul în mijlocul oamenilor. Faceți-vă și voi împărăție a Lui, că e înspăimântătoare împărăția morții pe pământ și în adânc. Nu este pieire pentru cei ce pleacă de pe pământ, ci este chin și jale și usturime fără capăt, și spaimă fără ieșire, dar a venit Hristos la noi și ne-a adus cu El aici, și noi mărturisim.

Dați-ne mâna, că voi veniți de la Domnul spre cei vii și spre cei morți, ca să le dați mâna spre Domnul. Dați-ne mâna, voi, cei din grădina Domnului de la Pucioasa! Amin. Și ne-ați dat-o. Amin. Voi stați pe pământ din partea Domnului, Care vine să izbăvească neamul omenesc. Locul de la voi este tronul judecății de apoi, râul de foc în care sunt aruncate moartea și iadul, râul vieții veșnice din care curge învierea peste vii și peste morți. Amin. Când voi strigați la cer pentru noi, cei din locuința morților, e mare cutremur aici, și apoi vin îngerii cei milostivi și ne scot și ne aduc la masa cerului. Se clatină cerul și pământul de lucrul cel de la voi spre noi. Se desfac puterile morții și se vaită duhurile rele, că a venit osândirea morții. Amin. E mare zarvă pentru înviere, pentru nașterea din pământ a trupurilor, căci scris-a Domnul și a zis: *«Din sânurile pământului umbrele vor învia»*. Amin.

Iar acum, și noi, cei care am plecat din trup cu nădejdea învierii, și noi, care am fost fii ai acestei lucrări, aducem în grădina izbăvirii vestea că vine învierea. E Domnul cu ea pe brațe. Cămașa învierii va cuprinde toată făptura care va primi cerul cel nou și pământul cel nou de moștenire. Toate tainele sunt în mâna lui Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care vine iar, și cu slavă vine și judecă viii și morții, și vine să-și așeze împărăția. Vine jalea peste cei ce au părăsit lucrarea aceasta după ce au cunoscut-o. Dar voi, fii ai grădinii din care lucrează Domnul peste pământ, aduceți glasuri miloase spre El și cereți curățirea lor de păcatul hulei, că acest păcat nu se iartă, ci se curățește. Amin.

Această milă să vină, Doamne, peste cei ce Te-au cunoscut în acest izvor și Te-au părăsit și au plecat spre lumea

cea de păcat sau au plecat din trup lovind în Tine, Doamne, și în lucrarea de mântuire cu care ai venit în întâmpinarea celor vii și a celor morți, Doamne. Este scris în Scripturi să vii, și de aceea vii. Vino și iar vino, că venirea Ta e cu cei din grădina de aici! Vino și iar vino, că venirea Ta aici alină pe cei ce așteaptă în locuința morților! Vino, Doamne, căci cerul și pământul este împărăția Ta! Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Domnul, vin când Mă strigați. Cei din grădină au ochi și urechi, au trup și suflet și duh, și ei sunt cei ce vă aud pe voi, și Eu vă iau de la ei. Vă dau lor să vă curețe, să vă spele, să vă îmbrace în cămașa Mea, în cămașa învierii și să vă pregătească pentru venirea Mea, ca să vin apoi. Tronul judecății făpturii este cu ei, iar Eu, Domnul, miluiesc prin ei până la al miilea neam. Amin, amin, amin.

O, copii dulci și miloși din grădină, vă dau vouă cel mai dulce și cel mai frumos cuvânt: vă iubesc! Acesta este cel mai frumos cuvânt, și vi-l dau vouă, că n-am cui să-l dau decât la cei iubiți. Arhanghelii Mihail și Gavriil vă sunt mereu în dreapta și în stânga, în stânga și în dreapta, pentru lucrul Meu cu voi. Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, v-a făcut vouă cale spre cei din morminte, și lor spre voi, și iată masa lor de pomenire și de apel pentru înviere.

O, ce durere, că omul care pomeneste morții nu vrea să le facă pomană ca pentru cer! O, ce durere! Nu se pot apropia cei pomeniți. Țuica, băutura diavolului, stă pe mesele de pomenire; carnea, la fel. O, pentru cer nu se lucrează ca pentru cei de pe pământ. Nu se apropie îngerul la pomenire ca să se ducă apoi să ajute pe cel pomenit. Carnea și țuica nu milostivesc cerul, și aduc chin de iad pentru cel pomenit. O, nu mai sunt pe pământ cei ce miluiesc pe cei din morminte.

Fiilor din grădina salvării, Eu vă iubesc. Acesta este cel mai frumos cuvânt, și vi-l dau vouă, că n-am cui să-l dau. Dați mâna celor adormiți, că așteaptă. Ridic din voi neam nou dintre vii și dintre morți, seminție nouă, după duh, nu după trup; din curăție, nu din trup. Voi umple pământul cu cei salvați, cu cei născuți din cuvântul Meu cel de peste voi. Pic cu pic întocmesc învierea cea mare. Curând, curând, cei ce dorm în țărâna pământului vor sta pe picioarele lor, că este scris să fie așa, iar cele scrise vin spre împlinire cu totul. Amin.

Mai-marii îngerilor și ai puterilor cerești vă dau vouă toată slava Mea de îngeri, ca să fie cu voi pentru întocmirea lucrului Meu cu voi. Iată, căsuța din deal are lângă ea casa întâlnirii, așezată de Mine prin voi. Un picuț, și îi punem acoperișul. Pic cu pic dăm înfățișarea cea dulce peste lucrul lucrat de voi cu voie bună, căci vă văd cu voie bună și cu drag prin lucrul ce vi-l dau să-l lucrați. Vremea cea bună se ține după voi și vă lasă să lucrați. Lucrați după vreme, iar obosiți să nu fiți, copii neputincioși. Pot Eu în voi. Toată oastea cerească este la praznicul acesta să vă mângâie pentru lucrul casei întâlnirii. Se întâlnește cerul cu omul. Iată-i și pe cei din locuința morților, ca să se veselească de slava Mea cu voi, de salvarea cea de la Mine, căci Eu Mă îndur de cine voiesc. Pentru voi, fiilor miloși, Mă milostivesc până la al miilea neam, că Mă iubiți și păziți poruncile Mele. Fiți sfinți, că am de luat din mânuțele voastre jertfa cea pentru salvarea făpturii, cererea cea pentru învierea firii văzute și nevăzute, copii salvatori din partea Mea.

Vă dau har mult. Vă dau tot ajutorul din cer și de pe pământ. Pot Eu, copii neputincioși. Pot Eu. Amin. Să se apropie tot ajutorul pentru începutul și sfârșitul cel bun al slavei casei întâlnirii. Amin. Slava Mea se va sălășlui în ea, și voi

chema la masa Mea pe om, ca să-i dau din slava Mea cu voi, și să ia omul din slava Mea și s-o dorească. Așa v-am spus: tot neamul omenesc se va minuna de lucrul Meu cu voi, de slava Mea de peste voi, de mânuțele voastre, care sunt în lucru prin mâna Mea cea cu putere. Amin.

Lucrează cu iubire, poporul Meu iubit, poporul Meu micuț. Unul pe altul să ne iubim, că iubirea înseamnă jertfă, fiule. Eu așa am iubit. Eu te iubesc, poporul Meu; acesta este cuvântul Meu, cel mai frumos cuvânt pe care ți-l dau. Te iubesc ca pe cel mic, poporul Meu, întâiul Meu născut, neamul Meu cel nou, din care Eu voi face cer nou și pământ nou, spre slava venirii Mele și spre mărirea fiilor lui Dumnezeu, cei așteptați de toată făptura. Și dacă Eu te iubesc, tu vei putea tot ce voiesc Eu, fiindcă poate iubirea, iubirea Mea din voi, copiii iubiți de Dumnezeu, ea poate.

Pace fie, popor iubit de Dumnezeu! Tu ești pacea Mea. Pacea Mea o dau la cei ce Mă caută cu tine, căci tu ești pacea Mea și Mă dau celor ce Mă caută. Eu vin cu învierea făpturii și vin curând, și cu voi lucrez, copiii ai venirii Mele. Tot și toate să se plece spre înviere, căci glasul învierii strigă din Mine peste pământ, și Eu vin să-i dau omului viață din viața Mea. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2000

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Domnul îl naște prin cuvânt pe om, făcându-l copil prin ascultare. Cel nemulțumit nu are inimă de copil. Nu minunile sunt bune pentru om, ci omul-minune. Boala minții e bubă rea, care ucide sufletul în om. Oamenii se hrănesc cu slavă unii de la alții. Smerenia minții este binecuvântare peste om.

Sunt Eu, Cel ce vă port de grijă de lângă Tatăl și de lângă voi. Sunt Eu, fiilor ziditori. Eu, Domnul și Mângâietorul vostru, voiesc să vă deprind să Mă zidiți pe Mine în oameni, și voiesc să se facă oamenii sfinți, și sfinții să se facă îngeri, așa cum s-a făcut Măicuța Mea încă de la nașterea ei între oameni. Părinții ei cei după trup au fost ziditori și M-au zidit pe Mine în ea, și apoi au dat-o Mie, și Eu M-am zidit în ea și M-am dat oamenilor spre zidirea lor, căci M-am arătat lor.

Eu sunt mereu cu voi, ca să am grijă de voi, că fără voi nu-Mi pot scrie pe pământ cartea venirii Mele. Eu sunt mereu cu voi, ca să vă țin copiii, căci cine nu e copil nu ascultă de Mine și face ce voiește și n-are un mai-mare peste el. Omul cel dintâi n-a fost copil, și nici n-a vrut să fie. Eu când l-am făcut, l-am făcut om împlinit, și apoi l-am învățat cum să fie copil. El însă n-a luat învățătura Mea și nu M-a ascultat, căci n-a vrut să fie copil. Copilul este cel ce ascultă. Cine vrea să fie copil, acela ascultă. Cine ascultă, acela se lasă plămădit de Dumnezeu Ziditorul, și se face copil, și are în el împărăția cerurilor. Amin.

Am venit pe pământ să fac din om, copil, și apoi să-l nasc din cuvântul Meu cel născător. Aceasta este lucrarea Mea cu care vin pe pământ în zilele acestea. Acum două mii de ani am avut cu cine să-Mi lucrez lucrarea venirii Mele, precum era scris despre ea. Am găsit pe Zaharia și pe Elisabeta, care așteptau mântuirea cea de la Dumnezeu, așa cum ei o cunoșteau prin prooroci. Eu am venit către ei și le-am spus despre nașterea Mea din Fecioară, și le-am spus că voiesc prin ei să-Mi pregătesc pe Fecioară. Ei, ca niște copiii, M-au ascultat pe Mine și am putut lucra prin ei venirea Mea prin

Fecioară. Era pruncuță mama Mea, iar rudenia ei, Zaharia și Elisabeta, au luat-o sub ascultarea lor, și ea a ascultat, căci cine e copil ascultă pe veci, și au crescut-o ei pe ea în duhul proorociei, și au sfințit-o, și au dat-o Mie apoi, ca să vin din cer și să Mă sălășluiesc în ea ca într-o iesle. Apoi le-am spus celor ce o vegheau pe ea că voi așeza pe Elisabeta să-l nască pe cel proorocit de Scripturi, pe îngerul care va pregăti calea Mea spre oameni, pe Ioan, înaintemergătorul, și botezătorul Meu apoi. La vestea aceasta a Mea, ei au ascultat și au împlinit, iar nașterea lui Ioan a fost de la Mine, nu de la ei. Fecioara cea micuță când a auzit de la înger că Eu Mă voi naște prunc din ea, s-a nedumerit adânc, dar îngerul i-a spus să se ducă la Elisabeta și s-o vadă, că și ea a zămislit și a tăinuit aceasta până acum, că ea era stearpă, dar îngerul i-a zis Fecioarei: «A zămislit ea fiu la bătrânețe, că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință». Atunci Fecioara a ascultat pe înger și M-a primit, căci cine e copil ascultă și primește și lucrează precum i se spune. Și s-a dus Fecioara cea mică la Elisabeta și a văzut așa cum i-a spus îngerul că este, căci Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a numit-o pe Fecioară Maica Domnului ei, și a numit-o fericită pe ea, pentru că a ascultat cele spuse ei de la Domnul.

Iată, fiilor mici, cum pot Eu să-Mi împlinesc lucrarea Mea prin cei ce se fac copiii sub mâna Mea cea tare. Eu v-am învățat mereu să fiți copiii, căci copilul ascultă și este supus, și stă în mulțumire cel ce ascultă. Cel nemulțumit nu are inimă de copil, căci copilul cel adevărat este blând și dulce sub mâna celui ce-l zidește pe el. Mama Mea când era copilă, Mă zidea pe Mine în ea prin orice faptă a inimii și a mâinii, că Mă iubea ca pe Dumnezeul ei, ca pe Stăpânul ei Cel iubit.

Am venit iar pe pământ, ca să fac din om, copil și să-l deprind pe om să Mă aștepte cu mântuirea, să Mă aștepte cu venirea, după cum Eu am făgăduit. Am venit să-i dau omului de lucru, că e fără lucru omul. O, greu mai găsesc om care să Mă asculte și să se lase copil ascultător și să aibă tată, căci tată are numai cel ce este copil. O, greu mai găsesc Eu om fără lucrul lui. Tot omul și-a făcut de lucru pentru el și nu-l pot lua în slujba Mea cea pentru zidirea omului, cea pentru nașterea din nou a lumii, căci cu această lucrare am venit să lucrez prin voi, fiilor copiii. V-am făcut ziditori de oameni. Lucrați ceea ce v-am dat, lucrați peste cei ce se lasă spre zidire, că am de zidit din nou pe om, copiii tocmiți la lucrul facerii omului. M-a trimis Tatăl la voi, și Eu am venit și v-am făcut fiii Tatălui Savaot, ca să pot apoi lucra lucrul Tatălui.

L-am zidit pe om din cuvânt și din pământ și i-am dat duh de viață numai cu suflarea Mea peste el, dar când am voit să fac din el copil, n-a vrut. O, bine este să vrea omul să fie copil. Aceasta este cea dintâi iubire pe care I-o poate da omul lui Dumnezeu, dar omul nu vine cu ea la Mine, și vine altfel când vine; vine așa cum este el; vine, și nici nu bate la ușă, și gata, intră, că n-are omul sfială în fața Mea, și dacă dau să-l învăț apoi cum este viața cea de la Mine în om, o, îl găsesc mare în el pe om, și nu mai încap și Eu în el, căci smerenia încapă cel mai greu în inima omului. Cu ea Mă zidesc Eu în om. Ea e prima în lucrul Meu cu omul; ea îl face pe om iubitor de Dumnezeu și de viață vie; ea îl ține viu pe om, fiindcă ea este din Mine. Copila cea care s-a făcut mamă a Mea, așa a fost; cu smerenia ei M-a zidit în ea, cu statura Mea M-a zidit în ea, dar omul care dă să Mă zidească în el, Mă zidește așa cum este și el, dar Eu sunt ca Mine, și sunt cum Îi place lui Tatăl. Amin. Să fie și omul cum Îi place lui Tatăl, că nu e bine să fie Tatăl cum îi place omului. Tatăl este, dar omul nu

știe să fie, și nici nu vrea să învețe să fie, dar am venit cu învățătura aceasta pe pământ, și voiesc să vină omul să i-o dau. Copila care s-a făcut mamă a Mea s-a dat spre ascultare lui Zaharia, căci lui i-am încredințat Eu taina venirii Mele prin Fecioară. Să se dea omul Mie așa cum s-a dat încă din pruncie copila care s-a făcut mama Mea, apoi. Să Mă zidească omul în el după rânduiala acestei zidiri, că nu este altfel zidirea.

O, de s-ar face omul minune a lui Dumnezeu pe pământ! O, de-ar mai fi oameni pe pământ care să vrea să fie minuni ale lui Dumnezeu între oameni! Eu nu voiesc oameni care să facă minuni, ci voiesc oameni-minune cu care Eu să-Mi pot lucra lucrarea zidirii omului. Se teme omul de boala trupului, dar de boala minții nu se teme. Nu mai este om sănătos la minte. Cine nu-L iubește pe Dumnezeu cu toată ființa și cu tot ce are el, acela este om bolnav, om neputincios, om căzut în noroi. Boala minții l-a adormit de tot pe om.

Iată, fiilor, am dat lucrarea Mea cu voi la mulți, că am putere să suflu cu ea peste pământ. Se miră mulți de frumusețea ei, de mângâierea cea de la ea, dar minte nu ia nimeni din ea ca să aibă, și să poată apoi pe calea luminii acestei venirii, căci am venit să dau omului minte. Am venit învățător pentru mintea oamenilor, pentru că cei bolnavi au nevoie de vindecător, au nevoie de învățător. Boala minții însă e bubă rea, și oamenii își atrag prin ea mânia Mea, căci scris-a Ioan și a zis ce a văzut, și a zis: «*O bubă rea și ucigătoare s-a ivit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau chipului ei, căci din gura ei ies duhuri necurate, duhuri diavolești, făcătoare de semne care atrag pe oameni spre boală rea, spre bubă rea, spre ziua mâniei lui Dumnezeu*». Se duce omul la doctor cu boala trupului lui. Cum de nu se duce și cu mintea la doctor? Boala minții e bubă rea, care ucide sufletul din om, și omul nu se duce și pentru suflet la doctor. Atâția oameni iau din pâinea Mea de la voi și se uită la ea și nu cresc prin ea, că nu mănâncă din ea. Cum de nu iau oamenii să mănânce și să fie apoi, și să scape de bubă rea din ei? O, sufletul din ei plânge sub bubă cea rea din mintea omului. S-au învățat oamenii să mănânce cu găleata slavă unii de la alții, și această bubă rea a nimicit lumea și nu mai poate căuta omul după hrana iubirii din cer, iar Eu, Domnul, M-am aciuit la voi ca să-Mi împlinesc Scriptura venirii Mele și a facerii din nou a lumii, că n-am pe niciunde loc cu această lucrare ca s-o fac, și s-o așez apoi să stăpânească peste pământ.

Omul nu se supune Mie. Nu vrea omul să fie copil, nu vrea. Omul cel întâi zidit s-a supărat pe Mine, dar copil n-a voit să fie. De supărat s-a supărat, dar ca să fie supus iubirii Mele pentru el, n-a vrut cu nici un chip. Acum două mii de ani M-am uitat printre oameni și am găsit pe cei ce M-au iubit, și dacă M-au iubit, i-am pus să Mă asculte, că asta este iubirea, și Mi-am făcut cu ei lucrarea venirii Mele după tot omul. Numai că omul n-a vrut să se facă copil și să asculte de chemarea Mea care strigă omul la Mine de două mii de ani. Acum, din nou M-am uitat printre oameni, și toți au lucrul lor; dar v-am găsit pe voi iubindu-Mă pe Mine și v-am dat să Mă ascultați, că asta e iubirea, și am făcut din voi lucrarea venirii Mele după tot omul. Omul însă e bolnav de tot. Boala minții este boală grea. Boala minții este bubă rea, este mânia Mea peste fiii oamenilor care n-au voit să asculte chemarea iubirii, care strigă pe toate ulițele lumii de două mii de ani, iar îngerii Mei varsă din cer cupele mâniei Mele, bubă rea, sânge și foc, întuneric și uscăciune, mânie peste mânie, iar din templul cerului îngerul văzduhului strigă cu putere: «*S-a făcut!*». Amin.

E bubă rea peste oameni, și în mare și în râuri e sânge, iar pe pământ, focul uscăciunii și hulă de la cei ce nu se pocăiesc de cele rele din ei, căci întunericul este peste tot. Dar Eu Îmi fac cale cu lucrul Meu cel de peste voi și sec tot răul care ar sta în calea Mea cu voi, și merg și împlinesc tot cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi. Amin. Ca furul vin, și nu găsesc veghe, și dau paharul vinului aprinderii mâniei Mele peste tot, căci iubirea Mea cea pentru om nu s-a prins de om, și boala minții este bubă rea, este urgia Mea peste mintea oamenilor care n-au ascultat strigătul Meu chemând pe toate cărările de două mii de ani pe om la masa împărăției, la masa veșniciei.

Fericit este omul care ia veșmânt din mâna Mea ca să nu mai umble gol, ca să-l găsesc îmbrăcat și nu gol. Dați fericirea aceasta celor ce înviază la glasul Meu cel din zilele acestea, căci veacul cel nou cheamă la el pe om. Chem omul la masa împărăției Mele care vine pe pământ. Cuvântul Meu este fără de sfârșit și ia pământul sub stăpânirea lui, că a venit veacul cel nou al cuvântului lui Dumnezeu peste pământ. Să se facă omul copil și să se dea Mie așa cum s-a dat Mie Fecioara care M-a născut. De pruncă s-a dat Mie, și Eu am avut-o apoi, și am făcut din ea venire a Mea spre oameni, venirea Mea de la Tatăl la oameni. Cel ce vine din cer, poate, și de aceea vine. Eu sunt Cel ce vine. Vin să-l curăț pe om de păcat, căci cine nu face păcat, este cel ce ascultă. Vin mereu spre om ca să-l fac să asculte. Vin să Mă așez cu smerenia Mea în el, căci cu ea Mă zidesc Eu în om, și prin ea stă omul în Mine, și Eu, în om. Când omul se clatină, e semn că slăbește în smerenie, dar Eu îl miluiesc pe cel pe care îl iubesc și îl învăț prin umilință, căci smerenia minții este binecuvântarea Mea cu omul cel iubit de Mine, cu omul cel ocrotit de iubirea Mea din el.

O, copii neputincioși, pot Eu în voi, numai să aveți peste voi binecuvântarea Mea mereu. Smerenia minții și a inimii mereu, este binecuvântarea Mea mereu peste om. Vă întăresc cu întărire nouă pentru lucrul casei întâlnirii până la slava Mea cea deplină peste ea. Cuvântul Meu cel împlinit este slava Mea și Mă slăvesc cu ea peste pământ pentru mântuirea multora. Fiți împlinirea Mea, fiilor copii. Fiți slava Mea. Fiți copii, ca să Mă pot slăvi în voi, și de la voi spre oameni. Vă dau puteri noi. Îngerul Meu să vă dea din cer tot ce vă trebuie din cer, iar de pe pământ să vă aducă tot ce vă trebuie de pe pământ. Amin. Vă dau întărire nouă, vă încălduresc la sânul Meu, numai să stați copii, că Eu pe cei mici ai Mei îi port în sânul Meu și fac din ei pacea Mea, pacea inimii Mele, și Mă dau lor cu ea și Mă fac locaș al lor. Amin.

O, bine este să se dea omul Mie în toată clipa. Unii altora să ne dăm; Eu vouă, și voi Mie, așa cum am lucrat Eu cu copila care s-a dat Mie mamă, și așa cum a lucrat ea cu Mine când Eu M-am dat ei. Voiesc, fiilor, voiesc prin voi să se facă oamenii sfinți, și sfinții să se facă îngeri, așa cum s-a făcut copila care s-a dat să fie apoi mama Mea. Minte îngerească așez în voi, iar voi lucrați-o mereu, căci cu ea vă sfințiți trupul pentru Mine și pentru cei din jur.

Iubire fără seamăn vă dăruiesc. Luați din ea și dați în dar celor ce au sănătate în iubire. Luați și dați, ca să fie acest dar în calea venirii Mele. Eu sunt Învățătorul de la Care luați și de la Care dați. Dați omului sănătate de minte, copii vindecători. Cei ce ascultă sunt cei ce se vindecă. Cei ce iau când li se dau, aceia sunt cei ce au, aceia sunt. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2000

*Sărbătoarea de nouă ani de la târnosirea Sfintei
Sfintelor Noului Ierusalim*

*Domnul, îmbrăcând pământul și cerul în strai de nuntă, nu-l poate
îmbrăca și pe om. Ultimul vrăjmaș, moartea, va fi biruit. Omul se
va numi ziua Domnului. Taina mângâierii este pentru cei sfinți, nu
pentru cei ce păcătuiesc.*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă adun cu îngerii și cu sfinții la sărbătoarea grădiniței cuvântului Meu. Amin. E sărbătorită grădinița care vă are în ea pe voi, copii ai cuvântului Meu. Slava Mea iese mereu din ea spre oameni și îi cheamă spre venirea Mea. Îi cheamă cuvântul Meu pe oameni, dar Eu, Domnul, greu de tot încap în inima omului. Ies cu slava Mea din grădină spre oameni. Ies cu voi în mijlocul oamenilor ca să-i fac să știe venirea Mea la voi, slava Mea de peste voi, și să-i îndemn spre ea, ca să nu-i ia pe neștire venirea Mea, care va fi curând, curând.

Iată slava Mea, înconjurată de heruvimi și serafimi. Iată cuvântul Meu, care vine slujit de îngeri în grădina Mea de azi, în care Eu, Domnul, am așezat pe pământ prin mânuțele voastre pietricica cea albă, darul Meu pentru cei ce biruiesc lumea ca să vină la Mine; cuvântul Meu pentru cei ce îmbracă haina venirii Mele și care stau întru întâmpinarea Mea înveșmântați cu veșmântul nunții venirii Mele. Venirea Mea e nuntă. Venirea Mea va fi zi de nuntă peste tot pământul. Îi fac omului chemare la nuntă. Îi arăt omului calea spre ziua nunții, spre salonul nunții, spre iubirea nunții, căci nunta cea adevărată aceasta este: venirea Mea, Eu și cu mireasa Mea, în sărbătoare de nuntă pe pământ. Amin. Îmbrac pământul în strai de nuntă. Îmbrac cerul în straiul venirii Mele. Numai pe om nu pot să-l îmbrac cu venirea Mea. El este străin de taina nunții. El nu caută cu bucuria venirii Mele. El nu știe ce este mângâierea, și își caută mereu alin în cele ce nu sunt, în cele ale lui.

O, am venit din cer pe pământ și am îmbrăcat această grădină în straiul cel nou al cuvântului Meu cel nou, ca să strălucesc de aici cu lumina învierii peste tot omul. Acum nouă ani am biruit peste pământ cu așezarea pe el a pietrei mărturiei lucrării Mele cea de pregătire a venirii Mele. Am așezat chivotul pe masa aceasta, peste grădina aceasta care poartă în ea taina facerii omului. Iată chivotul care poartă în el cuvântul vieții, mana cea ascunsă, hrana vieții veacului ce va să fie pentru cei ce biruiesc pentru Mine, și pe a căror frunte va fi scris numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu: Noul Ierusalim. Amin.

O, fiilor din grădinița tainelor Mele, nici un om nu se apleacă de ajuns ca să cuprindă această taină: Noul Ierusalim. Mă voi așeza cu ea curând peste tot pământul în chip văzut, că este scris să fac nou pământul și cerul și pe omul dintre pământ și cer. Eu sunt Ziditorul, și lucrez cu cuvântul și împlinesc prin voi taina Noului Ierusalim peste pământ. Amin.

Mare va fi ocrotirea Mea pentru cei care au primit iubirea Mea cu care vin azi să-l fac pe om. Am venit să-l fac pe om, om nou, zidire veșnică, precum Eu sunt. Eu trebuie să Mă supun Tatălui cu această lucrare, cu omul cel nou, înnoit prin Duhul, căci scris este: *«Moartea a fost înghițită de biruință»*. Când cel din urmă vrăjmaș va fi biruit, atunci se va auzi glasul cel de biruință al îngerilor și al sfinților care vor zice: „*Moartea a fost înghițită de biruință!*”. Amin, amin, amin. Atunci, Eu Mă voi supune Tatălui, căci voi supune pe ultimul vrăjmaș, și apoi, pe om Tatălui, și apoi Mă voi odihni

cu zi dulce de odihnă, că voi da Tatălui înapoi pe om. Curând, curând, fiilor, curând, curând tot și toate Mi se vor supune desăvârșit, și atunci și ultimul vrăjmaș va fi doborât, și va fi apoi în cer și pe pământ Ierusalim nou, veac nou și om nou, că aceasta am venit să împlinesc. Voiesc să audă omul pentru ce am venit Eu la voi și am împlinit grădinița de la voi și chivotul cuvântului Meu din ea și ieșirea Mea spre oameni cu cuvântul. Am venit pentru că trebuie să Mi se supună Mie tot și toate, și voi împărăți până la această împlinire, până ce voi nimici pe cel din urmă vrăjmaș al omului, și apoi îl voi da pe om Tatălui, și Mă voi odihni de lucru, și Mă voi supune Tatălui cu lucrul împlinit. Tânjesec după ziua acestei împliniri, tânjesec după om, și în ziua aceea omul se va numi ziua Domnului. Amin.

Grăiesc vouă, copii din grădina sărbătorită azi de cei din cer și de voi. Mi-e tare dor de ziua Mea de odihnă și tânjesec după odihna Mea în om. Vreau să dau înapoi omului viața cea veșnică și să-l dau Tatălui, și atunci el se va numi ziua Domnului, ziua odihnei Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. La început Eu și cu Tatăl le-am făcut pe toate câte sunt, și apoi l-am făcut pe om, și apoi Ne-am odihnit, și a fost ziua Domnului odihna aceasta. La sfârșit iarăși se lucrează tot așa. Le fac pe toate câte vor fi, cer nou și pământ nou, Ierusalim nou, și apoi om nou, om înveșnicit, și apoi, ziua Domnului, odihna Mea și a Tatălui, omul cel fără de moarte, căci *«Moartea a fost înghițită de biruință»*, după cum a fost rostită această Scriptură a lucrului Meu de la Tatăl.

Iată taina grădiniței Mele cu voi. Să vină omul să ia din ea mana cea ascunsă și să se facă om nou, căci omul cel nou este lucrarea Mea din această grădină. Îngerii și sfinții cântă slava Mea de peste grădină. Duhul cel potrivit se tânguie, iar Tatăl Mă mărturisește biruitor al morții și al iadului, căci cuvântul Meu cel de peste grădină este râul cel de foc în care Eu arunc moartea și iadul, ca să nu mai fie, și să fie omul răscumpărat pentru viață și să cânte cerul și pământul cântarea biruinței, iubirea Tatălui pentru om, lucrul Meu cel pus înaintea Tatălui: om nou. Amin.

Eu, Domnul și Mângâietorul vostru, vă mângâi în lucrul vostru cu Mine. Vă mângâi, că e greu de tot, e greu ce avem de lucrat. O, dacă Eu v-aș lăsa pătrunși pe deplin de greutatea slavei Mele care lucrează cu voi, v-ați prăbuși cu trupul și cu inima de spaimă, că omul e slab și mic, fiilor, dar Eu Mă împlânzesc după cum este omul plămădit, și port Eu în taină toată slava lucrului Meu cu omul, și vă voi arăta-o, fiilor, după ce voi birui pe cel din urmă vrăjmaș de pe pământ. Viața veacului ce va să fie va aduce cerul cel nou și pământul cel nou, și nu va mai fi atunci durere și lacrimi și greu, și va fi viață fără de moarte, și va fi ziua Domnului.

Eu, Domnul, vă mângâi, căci taina mângâierii este pentru cei sfinți, nu este pentru cei ce păcătuiesc, nu, fiilor. Eu nu Mă duc cu ea spre cei ce păcătuiesc. În bisericile din lume nu încap cu taina mângâierii, căci preotul păcătuiește, și așa fac și cei ce sunt de partea lui și uniți cu el, și nu pot sta cu taina mângâierii între aceștia. Dar voi nu păcătuiți, și așa fac și cei uniți cu Mine prin voi, iar Eu sunt cu voi și cu taina mângâierii pentru voi și pentru cei ce stau vii sub taina aceasta. Amin. O, mângâierea este numai una, este cea care sfințește pe cei sfinți, iar altfel de mângâiere este fără de Mine. Mângâierea Mea nu trebuie dată la cei ce nu pot sub ea, că ea este pentru cei desăvârșiți pentru ea. Mângâierea Mea aduce viață vie în cel sfânt, aduce putere sfântă în el, aduce pe Domnul în el, cu smerenia Lui. Omul smerit nu cade sub mângâierea

Mea, dar omul cel plin de el cade, că este semeț și își ia pentru el, nu ia pentru Mine, nu ia pentru puterea Mea în el, pentru folosul Meu prin el. Fiți mari la înțelepciune, fiilor înțelepți, căci taina mângâierii trebuie să fie înțeleasă bine. Dați omului înțelepciune de la Mine, dați inimii omului sănătate pentru Mine, că nu e pe pământ și în om învățatură ca a Mea. Vă mângâi, și taina mângâierii este peste voi, ca să puteți pentru Mine și ca să pot Eu în voi. Vă dau tot ce am mai bun, ca să lucrați ce am Eu mai bun peste om. Amin.

Acum, vă aduc mulțumire și vă laud cu îngerii și cu sfinții pentru că stați înaintea Mea, iar voi umiliți-vă, fiilor, căci cei ce se smeresc sunt fii cerești pe pământ. Amin. Și mergeți, cu toată binecuvântarea Mea din ziua aceasta, mergeți și vă arătați oamenilor cu slava Mea. Să vă vadă oamenii că sunteți frumoși, că sunteți sfinți pe pământ și că și omul poate să fie dacă voiește să fie. Mergeți și dați lumină din lumina Mea peste pământ. Mergeți și iar mergeți, și voi strânge pe oameni pe lângă voi, căci voi sunteți fiii grădiniței Mele din zilele acestea ale venirii Mele, grădinița Mea de flori, mângâierea Mea cea de la venirea Mea, mireasma cea bine-mirositoare, care se ridică spre Mine pentru mângâierea Mea. Mă mângâi cu voi, Mă laud cu voi înaintea oamenilor, că și voi vă lăudați cu numele Meu și cu viața Mea în voi și cu venirea Mea la voi, care vine curând, curând pentru tot omul, căci venirea Mea este lucrul pe care-l am de împlinit curând, curând. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 2000

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Slava sfintei Virginia în lucrarea Domnului timp de douăzeci și cinci de ani. Trâmbița Domnului cheamă neamurile pământului să vadă slava Domnului și pe poporul slavei. România este corabia de salvare a neamului omenesc ce va să fie.

Vă cuprind, fiilor din grădină, în duhul sărbătorii de azi. M-am pornit spre voi cu slava Mea, cu cuvântul venirii Mele și cu trâmbița și cu apostolii Mei, ca să-i bucur. Mă bucur cu voi și cu cei din cer, că de pe pământ Îmi iau numai suspin.

Pace vouă! Așa le spun și celor ce sunt cu Mine prin voi. Ne strângem la masă cerească, ne așezăm la sfat și la masă de bucurie. Pământul de la voi este al cerului. Îl plămădesc prin mânuțele voastre și îl pun înaintea oamenilor, ca să vadă ei cum este pământul cu cerul, și cerul cu pământul, laolaltă lucrând și viețuind. Fac cu cuvântul tot ce fac, iar pe voi vă am faptă a cuvântului Meu și mână a Mea, mădulare ale Mele, fiilor. V-am spus de când v-am așezat înaintea Mea că voi sunteți mâinile și picioarele Mele și calea Mea spre oameni mai înainte de venirea Mea și de ziua Mea cea mare. Cobor puterea Mea în voi și Îmi împlinesc tot cuvântul Meu, căci puterea Mea poate. Vă aduc bucurii cerești și vă bucur cu ele pentru puterea Mea din voi, cu care lucrați trupul casei întâlnirii. Iat-o cum s-a ivit pe pământ! Parcă a ieșit din pământ. Dar ea e de la cer, pentru că am înființat-o cu cuvântul, și apoi am pus-o pe pământ. Când cuvântul Meu are cărare ca să poată veni pe pământ, el poate așa cum a putut la facerea lumii. Numai omul să creadă, căci Eu pot și fac la credința omului care Mă are, care știe să Mă aibă, care știe că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce fac. Amin.

Duhul sărbătorii de azi adună lângă voi soli cerești. Trâmbița Mea Verginica, însoțită de apostolul Andrei, vin la

voi cu Mine, că e sărbătoarea lor alături de sărbătoarea grădiniței Mele de la voi, căci sărbătorim grădinița cuvântului Meu și pecetluirea ei cea de acum nouă ani, și apoi sărbătorim pe Andrei, ucenicul Meu cel dintâi, și apoi pe Verginica, trâmbița Mea. Acum douăzeci de ani ea s-a așezat la porunca Mea lângă Mine în cer după ce Eu am suferit în ea pe pământ cu suspinul Meu, cu durerile Mele. Cât a stat ea pe pământ după ce Eu am așezat-o în lucrul Meu cu ea, am suspinat și am suferit în ea, și ea a suferit în Mine, și a fost tot un suspin viața ei în Mine, și a fost ca și Mine, tot un suspin. Mare și dureroasă a fost iubirea Mea în ea, că Eu sufeream pentru om, și așa stăteam în ea, și n-o cruțam, și Mă durea în ea pentru om. Apoi am luat-o la cer, că trupul ei se făcuse scrum sub apăsarea slavei Mele. Cuvântul Meu curgea din ea ca aurul din cuptor, și cuptorul ardea. Am luat-o la cer și i-am dat alin, și i-am arătat ce am fost Eu în ea când vorbeam cuvântul Meu prin ea. Când ea a văzut ce a fost trupul ei, s-a mirat de slava Mea cea plină de umilință, cu care am stat ascuns în ea douăzeci și cinci de ani după ce am început Eu graiul Meu din ea peste pământ.

O, Verginico, le spun despre tine celor ce sunt azi înaintea ta, și iată, mergem înainte, că avem rămurele, dar din dar, har din har, cuvânt din cuvânt, iar tu ești rădăcina, și ai rod, căci scris este: «*Vă fi rod de douăsprezece ori pe an, iar frunzele sunt spre tămăduirea neamurilor*». Amin. Se lasă cuvântul Meu din cer peste pământ și se face râu, și se face mare, și se face cer nou și pământ nou, și Eu plămădesc cu el pe om. O, Verginico, Eu pentru această slavă te-am folosit pe tine, căci oricine face mâncare ca s-o pună pe masă o pune la foc ca să fiarbă, o pune în cuptor ca să se coacă. Tu ai fost jertfelnicul pe care Eu am pus cuvântul Meu, ca să-l gătesc și să-l am de hrană pentru cei ce mâncau. Acum, iată, hrănesc cu hrană din cămară și cu hrană caldă tot pământul, ca să mănânce omul și să prindă putere și să prindă iubire și să asculte glasul Meu, care sună învierea peste vii și peste morți, și apoi Eu să vin și să-i descopăr omului slava Mea, venirea Mea.

Îmi pregătesc ziua slavei, Verginico. Iat-o! Eu pentru ea Mi-am început prin tine trâmbițarea Eu Însuși. Râul cuvântului Meu a ieșit acum din albia lui, și își face curs prin puterea Mea. Tu ai fost albia cuvântului Meu, dar acum el nu mai are albie, căci Eu sunt Împărat pe pământ, și iarăși îl plămădesc, și fac cu cuvântul cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, și vin din cer pe pământ cu venirea Mea, cu cuvântul Meu care zice și se face. Amin.

Grăiesc cu tine, Verginico, că tu ai fost pământul în care Eu am pus sămânța cea nouă pentru cer nou și pământ nou. Hai să grăim unul cu altul. Hai, că e sărbătoarea ta, Verginico. Amin, amin, amin.

— Să fie voia Ta, Doamne, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin. Eu voia Ta am fost pe pământ, și așa sunt și în cele cerești. Mă umplu de bucurie când văd că de la lucrul meu cu Tine au ieșit fii, și ei sunt voia Ta, așa cum am fost eu. O, ce sfânt și ce frumos este omul care se face voia Ta! O, cât de dor Îți este de om, Doamne! Mă uit înapoi, la suferința mea de pe pământ, că Tu de dorul omului ai ars în mine, și dorul Tău mistuia trupul meu, și eu eram rugul din care Tu grăiai cu Israel, că Tu ești Domnul, și trebuie să ai popor, Doamne, iar poporul Tău se numește Israel, precum la început.

Mă aplec cu cuvântul peste cei adunați în preajma ieslei cuvântului Tău, Doamne. Iată grădina, iar în jurul ei, grădini. Avem pământ, Doamne, și în el ne este bine, că este al

Tău cu totul. Pe vremea când eram eu pe pământ cu Tine, venea antichrist și mă umplea de zbucium, că își zicea stăpân. Acum, Tu ești stăpân pe ce este al Tău, că ai popor al Tău, și sub el supui pământul și pe omul potrivit. Acum e cântarea biruitorilor, Doamne, iar pe vremea mea era dorul arzând după vremea aceasta. Acum ieșim cu poporul, dar atunci ne ascundeam cu el și cu Tine, căci omul cel roșu Te pândește de peste tot. Acum, Tu ai adus făgăduințele pe care le făceai atunci, căci cuvântul Tău este adevărul.

O, mă uit, Doamne și mă bucur. În bucuria sărbătorii am alături pe apostolul Andrei. Unul lângă altul avem sărbătoarea, și ne-a unit mai mult ziua pecetluirii Sfintei Sfințelor când noi și cu Tine, acum nouă ani, am umbrat din cer sărbătoarea pecetluirii grădiniței Tale de pe pământ. Andrei, ucenicul Tău cel dintâi, are cu el pe toți ucenicii Tăi, ca să ia ei din bucuria aceasta. Avem loc la masă și venim cu multul, că dorul cerului e mare, dar încapă cu cei mici acolo unde pământul de sub ei este al Tău cu totul, Doamne. Copiii cei de azi sunt obosiți, că Tu ai ieșit cu ei în mijlocul oamenilor, ca să Te arăți cu ei frumoși și sfinți. Cuvântul Tău a cuvântat, iar ei au ieșit și au biruit și s-au arătat. Acum ei ne pun masa, și sunt obosiți, dar iubirea are putere în ei, că ai pus cu multul în ei. Facă-se voia Ta în ei, că voia Ta în om este cea mai mare slavă în care poate fi omul cuprins. Eu voia Ta am fost pe pământ, și așa să fie și ei. Mă umplu de bucurie când văd cum de la lucrul Tău cu mine s-au născut fii, și ei sunt voia Ta, așa cum am fost eu. Mă rog Tatălui, Doamne, să Ți-i facă bucurie veșnică, precum și sunt, că Tu i-ai răscumpărat cu sângele Tău dintre neamuri și i-ai născut ai Tăi. Facă-se voia Ta în ei, căci voia Ta este venirea Ta. Amin, amin, amin.

Voi, copilași dulci, iviți de la Domnul în zilele acestea, fiți voia Domnului, fiți voia Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, și trăiți această fericire pe pământ. Cu ea în voi vi se vor pleca tot și toate. Cu ea în voi veți aduce neamul omenesc pe calea venirii Domnului. Nu uitați că voi trebuie să fiți frumoși și sfinți. Nu uitați că sunteți și veți fi sărbătoare pe pământ, și că fi-va din zi în zi mai mult să se adune mulțimi după voi, ca să guste din duhul sărbătorilor Domnului, că vine Domnul cu sărbătorile venirii Lui la voi. Nu uitați că îngerii vă slujesc pentru împlinirile Domnului. Nu uitați că îngerul Domnului merge înaintea voastră, și nimic și nimeni nu i se împotrivesc, și voi veți fi măriți de slava Domnului înaintea oamenilor, și oamenii se vor închina lui Dumnezeu pentru voi. Să vă cunoască mulțimile și să vă numească fiii lui Dumnezeu, precum cerul vă numește. Să se aplece mulțimi după mulțimi la slava lui Dumnezeu, care este peste voi, iar eu voi poposi cu voi, cu duh de învățătură dulce, ca să vă pregătesc pentru slava aceasta. Amin.

Să fie voia Ta, Doamne, în ei, precum a fost în mine. Amin. Să ne lăsăm cu ei la masă și să-i luăm din nou în slava cuvântului, ca să le dăm învățătură și să le dăm îndemn și putere și lucru, Doamne. Să fie cei dintâi, să fie voia Ta, căci cei ce sunt voia Ta sunt cei dintâi, Doamne. Amin.

Apropiați-vă, voi, neamuri de pe tot pământul, să vedeți slava lui Dumnezeu și pe fiii ei! Sună trâmbița lui Dumnezeu peste pământ. Apropiați-vă! Amin. Luați tămăduire de necredință. Dați nepăsarea în lături și ridicăți-vă ca să fiți, că sună trâmbița învierii ca să vă deștepte și să anunțe pe Hristos, Mirele nunții, Care vine cu nunta, cu ziua cea mare a venirii Lui. Vine Domnul! Sună din cer trâmbița venirii Domnului. Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu iubire apropiați-vă, că Domnul este aproape de voi. Eu am fost voia

Domnului pe pământ și am sunat din trâmbița venirii Lui. Apropiați-vă și fiți voia Domnului! Gustați și cunoașteți pe Domnul, că vine Domnul pe pământ și aduce cu El împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

— **I**ar eu, ucenicul Domnului, cel întâi între ucenici, Andrei apostolul, zic tuturor neamurilor de pe pământ: România este pământul venirii Domnului, corabia de salvare a neamului omenesc ce va să fie.

Veniți, voi, neamuri, să vedeți slava Domnului și pe fiii ei, căci în cer și pe pământ toată făptura a așteptat suspinând descoperirea lor, descoperirea fiilor lui Dumnezeu și voia Domnului în ei.

O, Doamne, cei ce se fac voie a Ta sunt cei dintâi. Slăvește-Te în ei cu venirea Ta înaintea noroadelor. Când noi, ucenicii Tăi, mergeam din loc în loc cu vestea împărăției Tale, era greu de mers, și lumea ne alunga, dar acum, calea Ta este cuvântul Tău. Tu însuși mergi și Te vestești venind, și toate amuțesc la glasul venirii Tale, iar România este cortul nunții Tale, sălaş al cuvântului Tău, casa Ta la venirea Ta. Amin, amin, amin.

— **O**cât de frumos este cerul și pământul laolaltă! Eu, Domnul și Mângâietorul în cer și pe pământ, Mă dau cu voia Mea la cei ce se fac voia Mea, Mă dau cu cei din cer, căci cu ei sunt întru venirea Mea.

Voi, copii ai slavei venirii Mele, gătiți-vă frumoși și mergeți în mijlocul oamenilor, ca să Mă arăt cu slava Mea de peste voi. Vă dau Duh Sfânt, ca să-L dați celor ce se adună să ia de la voi. Mergem între mulțimi. Sculați-vă să mergem și luați cu voi slava Mea. Pun cerul în vasele voastre. Vărsați-vă cu cerul peste pământ, căci cerul este scaunul Meu de domnie. Să fie peste tot pământul scaunul Meu de domnie, iar pământul să se aștearnă înaintea Mea și să se facă voia Mea cu tot cu omul de pe el. Amin.

Vă dau har, vă dau din slava Mea, fiilor vestitori. Sculați-vă să mergem și să ne vărsăm peste pământ și să vestim vestea nașterii din nou a lumii și veșnicia după ea. Amin. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce împlinesc. Eu sunt Cel ce vine. Amin. Să vină mulțimi spre venirea Mea la voi și să petreacă cu voi sărbătoarea nașterii din nou a lumii, căci sămânța aceasta este zidită în voi și din ea va răsări peste pământ veacul ce va să fie. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2000

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Taina veacului cel nou nu este pricepută pe pământ. Un ceas și vine Domnul. Cei ce se leapădă de credință vor crede văzând cu ochii, iar necredința nu-i va scăpa de vină, ci îi va osândi.

Să vă așezați înaintea Mea, copii străjeri de la ieslea Mea. Vin la voi cuvânt să ne pregătim de călătorie. Mă duc cu voi să vă vestesc ai Mei și să Mă vestesc pe Mine venind la voi pentru tot omul de pe pământ care dă să asculte glasul venirii Mele după două mii de ani. Voiesc să audă și să știe tot omul că Eu sunt cu veacul cel nou peste voi și curăț cu el pământul și îl fac nou, căci cuvântul este nou, și se așterne pe pământ ca să-l facă nou. Amin. Taina veacului cel nou n-a priceput-o nimeni până acum, fiindcă Eu însumi trebuia să vin s-o deslușesc. Ca mugurul care se desface, așa Mă desfac Eu cu ea peste pământ, și din mugur fac floare, și din floare fac fruct și îl pun pe masa Mea, iar masa Mea este pământul român. Cu el am început Eu pământul cel de la

început, și tot cu el încep pământul cel nou, pământul veacului ce va să fie, că pe el am pus Eu la însămnântat veacul cel nou, rodul cel nou, omul cel nou. Oamenii de pe pământ au schimbat cartea venirii Mele ca să n-o priceapă omul, ca să nu Mă mai aștepte omul. Eu însă scot la iveală taina veacului cel nou, cerul cel nou și pământul cel nou pe care Eu le-am făgăduit omului, numai să creadă omul în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, căci Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt din cer pentru viața omului. Mi-e tare dor de om și dau să-l fac să ardă după Mine și să Mă aștepte, că sunt cu veacul cel nou pe brațe și aștept omul să-Mi deschidă și să vin.

Mă deșert în voi, copii de la ieslea Mea, iar voi dați-Mă oamenilor, căci cale spre oameni vă fac Eu. Eu sunt Cel ce pot, și vă fac Eu. Voiesc să-i fac pe oameni să știe de venirea Mea mai înainte cu un ceas, și apoi să vin și pentru ei când vin la voi, și să-i pregătesc ca și pe voi mai înainte cu un ceas, și apoi să vin desăvârșit. Un ceas mai e, și vin; un ceas, fiilor. Lucrez cu voi peste pământ ceasul care mai este, și cât aș vrea să ia omul dar de credință când îi dau, așa cum ați luat voi când v-am dat!

O, greu Mă mai cunoaște omul când bat la ușa lui! Tot omul s-a învățat să spună că nu e Domnul. O, cum de a învățat omul să spună așa? Cel ce nu mai are frică de Dumnezeu, acela hulește, și apoi zice: „Nu e Domnul“. Un ceas, și omul nu va mai spune așa. Numai un ceas, și voi sta față în față cu omul, căci taina veacului cel nou n-a crezut-o nimeni până acum, fiindcă Eu Însumi trebuie s-o deslușesc și să Mă desfac cu ea peste pământ, din pământul român. Să nu mai zică nici un om că de unde știți voi că pământul român este ales pentru venirea Mea. Să se uite ce lucrare fac Eu pe el, și din ea să înțeleagă și să știe. Amin.

Merg cu voi, ca să audă omul cum descopăr Eu taina veacului cel nou, veacul ce va să fie. Cei ce se leapădă de credință vor crede văzând cu ochii, iar necredința nu-i va scăpa de vină și, din contra, îi va osândi cu multul, că v-am avut pe voi soli din partea Mea peste pământ și i-am chemat la Mine, iar ei s-au învățat să zică: „Nu e Domnul“. Un ceas, și Mă voi arăta lângă voi, spre judecata celor ce nu M-au cunoscut în cuvântul acesta. Trufia omului care nu Mă primește este plata faptelor lui rele, căci cel păcătos cade în trufie, cade în orbire, și apoi hulește pe Dumnezeu prin tot ce face el. Un ceas, și va fi mare lumina Mea de la voi, și cu ea voi orbi pe cei trufași, și ei vor rămâne pe întuneric și nu vor afla calea cei orbi. Eu, Domnul, Cel ce am făcut cerul și pământul, le voi face din nou, și voi lucra cu omul această lucrare, după cum și fac, după cum a lucrat Tatăl cu Mine când toate câte sunt le-am făcut. Sunt cu taina veacului cel nou pe pământul român. Să se uite omul ce lucrare fac Eu cu el, și să înțeleagă, și să știe. Amin.

Vă mângâi, fiilor copii, și vă iau să Mă așez cu voi înaintea oamenilor, și tot mai mult Mă voi vesti la voi și cu voi. Dați oamenilor putere să înțeleagă, că Eu vă dau să dați. Mi-e tare dor de om, și plâng cu Tatăl după om, și voiesc să-i dau înapoi viața și să-l am. Nu vreau nimic să am, decât pe om, și să-l dau Tatălui și să-l am. Amin.

Acum, fiilor, vă îmbrac în har din creștet până în tălpi. Vă înfăș ca pe copiii mici, în scutec de har, și veți fi frumoși, și veți fi iubiți, și vom merge să ne dăm, căci cale spre oameni vă fac Eu. Eu sunt Cel ce pot, și vă fac Eu. Amin.

Dați oamenilor taina veacului cel nou, că Mă dau Eu Însumi cu ea, și spuneți-le, fiilor, că-i doresc ai Mei, ca să le dau viața, precum vouă v-am dat-o, căci viața este lumina oa-

menilor, taina vieții veșnice, lumina Mea luminând din om. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2000

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Au trecut șapte veacuri și jumătate până la taina de nou Ierusalim, Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Omul care are urechi de auzit, este drumul Domnului de la cer la pământ. Când Domnul poate cuvânta, Se odihnește de sarcina Sa.

Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine, și voiesc să fiu în voi cu Tatăl, fiilor de la iesle. Eu nu grăiesc decât dacă am cu cine, că pe pământ omul nu este învățat să vorbesc Eu cu el, dar pe voi v-am învățat drumul Meu spre voi, și de aceea grăiesc vouă cuvântul Meu, și Mă răcoresc când grăiesc cu voi, și Mă bucur că am cu cine să grăiesc.

O, copilași primitori, Eu, Care sunt Cuvântul, n-am cu cine să vorbesc pe pământ. Au trecut șapte veacuri și jumătate și greu Mi-am mai făcut loc pe pământ cu cuvântul Meu, greu de tot, fiilor, dar acum v-am născut pe voi și v-am deprins să Mă primiți și să Mă iubiți și să grăiesc cu voi, și voi cu Mine în fața a tot neamul omenesc de pe pământ și din cer.

O, multă-Mi este lacrima durerii și lacrima bucuriei mai înainte să vin să grăiesc cu voi. Cu lacrimi Îmi pregătesc drumul spre voi când vin cu cuvântul. Plâng la Tatăl și cu Tatăl pentru Mine și pentru voi, și Îl rog mereu să vă dea urechi mereu pentru Mine, căci greu se împlinește drumul Meu de la cer la pământ, greu se găsesc urechi pe pământ pentru Mine, Cel ce vin, că Eu trebuie să fiu mereu pe pământ cu voi acum când Îmi pregătesc cu voi slava venirii Mele peste pământ.

O, copii primitori, grăiesc frumos cu voi, ca să vă dau putere să-Mi deschideți, ca să vă hrănesc cu credința și iubirea cea pentru Mine. O, fiilor, cine are urechi, aude, iar cine n-are, nu aude. Care sunt urechile cele pentru Mine, cele spre Mine și spre cuvintele Mele? Ele sunt iubirea de la care vine credința; ele sunt sfințenia trupului și a duhului; ele sunt de la Dumnezeu în om; ele sunt putere mare în om, și omul se face voie a Mea, căci cine are urechi, aude, și apoi împlinește cuvântul pe care-l aude.

O, copilași primitori, care Mă primiți cu cuvântul la voi! S-a scurs timpul tot, și Eu trebuie să vin desăvârșit, ca să-Mi fac toată venirea pentru care trudesce de șapte mii de ani. Am mers din greu drumul Meu de la cer la pământ, și apoi după om. N-am putut să grăiesc Eu peste tot pământul în toată vremea, că oamenii n-au avut și n-au urechi, și nu se dau Mie oamenii. Grăiam cu cei ce aveau urechi, și apoi îi trimiteam cu vestirile cele de la Mine. O, greu mai ajungeam cu vestea cea din cer din loc în loc, aproape și departe, și mersul apostolilor Mei era cu pasul, era ca pasul. Dar azi, Eu trebuie să merg repede ca fulgerul, că și diavolul merge repede, și Eu merg după el, și pe drumul lui merg, și cu carele lui merg, ca să-i fiu pe cale și în cale și să-Mi fac lucrarea cea împotriva lui și să-l trag pe om de sub stăpânirea lui. Merg ca fulgerul, de la apus și până la răsărit, și de la răsărit până la apus, și ajung într-o clipă cu cuvântul venirii Mele, că Mă folosesc de drumul omului ca să-l presar din urmă cu cele de la Mine, cu cele din cer, și omul să le audă.

O, nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Omul este drumul Meu pe pământ; omul care are urechi de auzit. Multă Îmi este lacrima durerii, și apoi lacrima

bucuriei mai înainte să vin să grăiesc cuvântul Meu peste voi ca să-l dați oamenilor. Cu lacrimi Îmi pregătesc drumul spre voi, și plâng cu Tatăl, și Tatăl cu Mine, ca să răsară din plânsul Nostru urechi mereu în voi pentru cuvântul Meu peste pământ. Mă folosesc de cel mai mic prilej, și caut să vin, că voiesc mereu să vin, dar omul este cel ce-Mi deschide să vin.

E sărbătoare pentru ierarhul Meu Spiridon, fiilor, și v-am spus să-Mi deschideți, că e sărbătoare, și voiesc să Mă odihnesc cu sfinții în grădina Mea de la voi. Cuvântul Meu cel de peste voi este odihna Mea, ca omul care-și pune sarcina jos ca să se odihnească. Să nu vă mirați de ce plâng Eu până să vin la voi. Unde este durerea iubirii, este și izvorul lacrimilor, și Eu plâng mereu după voi și pentru voi. O, de unde vine lacrima la ochi? Ea vine la ochi atunci când simțirea suferinței zace în durere multă și nemângâiată, atunci când mângâierea durerii nu vine de pe nicăieri. Celui ce ochii nu-i plâng, acela este slab cu simțirea, slab de tot cu puterea, slab cu dorul după fericire, căci lacrima în ochi vine de la fericirea cea adevărată când ea se varsă în om din iubirea dorită și mult așteptată, care te umple de dor chiar când ea ți se așează ca plată a așteptării tale. Lacrima se naște din durerea iubirii. Acesta este izvorul celor ce plâng cu ochii, și nu este adevărat omul care spune că plânge tot așa de mult când el nu plânge cu ochii. Nu este adevărat, fiilor. Eu, Domnul, vă spun: nu este adevărat, căci durerea iubirii nu este fără de lacrimă, și dacă nu este lacrimă, nu e durerea iubirii, și e putere împotriva durerii iubirii, e o amestecare a unei puteri care oprește lacrima să vină. Când iubirea doare, ea este cea care plânge, nu ochiul, dar omul este slab de tot, și nu se așează să ia putere pentru iubirea care doare în el, și care așează putere în om. Pier puteri cerești în om din pricina omului. Greu de pătruns este cuvântul Meu, căci el este mare. O, până când va sta omul împotriva puterii cerești în el? Omul este mic față de puterea cea din cer care dă să se sălășluiască în el, și ce mare este omul față de puterea cea din cer, care este oprită la ușă prin omul care se ridică să stea mare dinăuntru lui! Atunci puterea cea roditoare este înăbușită de spinii ei, de puterea omului care se face spini înăbușitori pentru rodul puterii din cer, și omul stă mare din sine. Cel mare din Dumnezeu, este altfel de om decât cel mare din propria lui vedere și pricepere. Cel mare din Dumnezeu, este plin de durere și de dor după puterea cea mai presus de fire peste lucruri. El știe ce este puterea cea de sus, și o dorește.

Mor cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, și atunci iubirea plânge, pentru că o doare în cer, și o doare din cer, și plânge omul cel ce o poartă pe ea în mădulele lui. În cine este împărțită această părtășie a durerii Mele cu omul, e locul unde Eu Îmi mistui jalea Mea, și acolo Eu sunt prin lacrima celui ce poartă durerea Mea. Eu sunt lacrima aceea, nu omul care plânge, și este mare deosebirea între omul care plânge din el, și între cel care plânge din Mine, și în care Eu plâng. Când Eu sunt Cel ce plâng prin lacrima omului în care plâng, plâng pentru omul care-Mi face lacrimi, și Eu Mi le mistui prin cel în care Eu plâng, că plâng și pe pământ, și în cer, căci omul care simte suferința Mea plânge pentru plânsul Meu, plânge cu Mine. Cel ce Mă are, acela este cu Mine cu fiecare clipă a Mea care vine de la pământ la cer.

Durerea Mea vine de pe pământ, fiilor. Se sfârșesc cele vechi pentru cele noi care vin din cer ca să fie pe pământ, și Eu cu greu Îmi fac loc pe pământ cu cerul cel nou și cu pământul cel nou. Dau să-l fac pe om să intre sub ocrotire, să intre pe poarta vieții veșnice, dar el nu are urechi de auzit. Cu

lacrimi Îmi pregătesc drumul spre om când vin cu cuvântul la voi. Umblu după om de șapte mii de ani, și voiesc să-l fac pe om să fie ochi și urechi pentru Mine, dar îi trebuie iubire omului, îi trebuie lacrimi omului, căci lacrima se naște din durerea iubirii, iar iubirea Eu sunt; Eu, Cel ce umblu după om, căci l-am pierdut, și vreau să-l fac să Mă găsească, și stau în calea lui să Mă ia în el, și să-l găsească cu Mine în el, că asta înseamnă să-l găsească pe om.

O, măi copilași, v-aș da o mulțime de sfaturi, căci sunt Vindecătorul Cel mare. Grăiesc însă cuvânt adânc, cuvânt plin de durerea Mea cea după om, că omul nu știe să aibă durere după Mine, și dacă-l chem, el mai mult se duce; și dacă-l mustru, el mai mult se răcește, și lacrima Mea este fără de mângâiere, și mângâierea durerii nu vine de pe nicăieri. Nu e om să Mă vindece de durere. Alifia Mea este lacrima Mea cu care plâng în om. Omul care plânge spre Mine, plânge pentru el, nu pentru Mine, plânge pentru durerea lui, nu pentru a Mea, plânge și Îmi cere să-i dau alifie pentru durerea lui, iar Eu sunt plin de durerea iubirii Mele după om.

Nu știe omul să plângă, nu știe, fiilor, că nu Mă are omul. Cine Mă are pe Mine, acela este casa Mea și bucuria Mea și alinul durerilor Mele. Omul uită cât sunt Eu de îndurerat. Sunt plin de iubire după om, și de aceea sunt îndurerat, și sunt nemângâiat de dorul durerii Mele în om. Voiesc să Mă sălășluiască în om cu durerea Mea ca să-l câștig pe om, căci omul se naște din durere. Durerea Mea este omul. Dacă nu l-aș iubi, nu M-ar dura omul. Dacă nu l-aș voi, n-aș plânge după el. O, cine să Mă aline?

V-aș da o mulțime de sfaturi, fiilor primitori. Căutați însă în cuvântul Meu și pătrundeți-l, că Mă doare și plâng cu cuvântul, și voiesc să plâng în voi și să-Mi vărs durerea și să-Mi ostoi arșița. Multă Îmi este lacrima durerii, și apoi lacrima bucuriei mai înainte să vin și să grăiesc cuvântul Meu vouă, și apoi când îl grăiesc, și apoi când îl dau oamenilor prin mânuțele voastre.

Iată, serbează neamul omenesc nașterea Mea, nașterea Domnului, dar omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu, nu știe cât Îl doare pe Dumnezeu, nu știe omul lacrima Mea. Omul dă să facă din Mine bucurie pentru el și pentru viața lui cea fără de Mine, dar Eu sunt plin de durere de la om. Nu vrea omul să audă că el este durerea Mea, nu vrea. El vrea să fiu Eu bucuria lui, așa cum își face el bucurii pe seama Mea, dar omul Mă batjocorește prin așa bucurii, căci Eu sunt îndurerat de la om. Luați, fiilor, durere din durerea Mea cea de la om, căci scris este: «*Plângeți cu cei ce plâng*». Luați și învățați ce înseamnă plânsul cel adevărat înaintea cerului, ca să-l iau, fiilor, și să-l pun Eu înaintea Tatălui, de la voi, și să vadă Tatăl că Mă doare în voi, și să poată Tatăl cu Mine în voi, prin puterea durerii Mele, prin durerea iubirii, fiilor.

Iată cum Îmi este azi cuvântul spre voi. Auziți-Mă, fiilor! Cine are urechi, aude, iar cine nu are, nu aude. Urechile cele pentru cuvintele Mele sunt iubirea de la care vine durerea Mea în om, și credința în om, și sfințenia trupului și a duhului, care vin de la Mine în om, căci cine are urechi, aude și împlinește cuvântul pe care-l aude, și apoi îl dă celui ce aude, celui ce-l ia, căci dacă este cel ce dă, este și cel ce ia. Dați-vă unul altuia putere pentru Mine, fiilor. Fiți ochi și urechi ca să împliniți acest cuvânt, și fiți cuvânt, așa cum mereu v-am rugat. Eu sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și sunt cuvânt din cuvânt, și așa să fiți și voi, că asta vreau să fiți. Dați din mână în mână până la Mine alifie pentru durerea Mea, că Mi-e dor de bucurie, Mi-e tare dor de dorul omului

după Mine, Mi-e dor să Mă iubească omul și să Mă primească în el cu chipul Meu, și să fie omul chipul Meu. Amin.

Fiilor, fiți mari din Mine. Cel mare din Dumnezeu, este plin de durere după puterea cea mai presus de fire peste lucruri. El știe ce mare este puterea cea de sus, și o dorește. Să nu mai moară cele mari din cer pentru cele mici din om. Cereți să vină vremea celor din cer peste toate câte sunt și vor fi pe pământ. Tânjiți după cele din cer, dar lucrați-le, că ele așteaptă să fie așezate pe pământ. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele și ochiul și urechea Mea mai înainte ca să vin. Luați Duh și har, că Eu vă dau, și mereu vă dau ca să luați. Luați așa cum a luat ierarhul Spiridon și a dat oamenilor de la Mine

și M-a arătat cu puterea Mea în el. Luați și dați-vă unul altuia de la Mine și pentru Mine, că e mult de lucrat pentru venirea Mea și pentru om.

Fiilor, fiilor, să fie durerea Mea în voi, ca să pot cu voi. Fiilor, fiilor, să fie puterea Mea în voi, ca s-o lucrez peste pământ prin voi, căci durerea iubirii se face izvor de putere în cel ce o are, fiindcă iubirea poate, și din durerile ei voiesc să întocmesc nașterea din nou a lumii. Durerea iubirii este bucuria celor îndurerați pentru Mine, și din ea voiesc Eu să scot totul de la pieire, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2000